

B/19

INDEX TO AMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

FIFTY-SECOND SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

19TH, ~~20TH~~^{23rd}, 22ND TO ~~24TH~~ AUGUST 1977.

VOLUME CXLI (Nos. 1 to 5)

NIL - 295

©
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1978

Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-600009

Price 1 Rupee

Tamil Nadu Legislative Council Debates

FIFTY-SECOND SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF

INDIA.

19th, 20th, 22nd to 24th August 1977.

VOLUME CXLI (Nos. 1 to 5)

TABLE OF CONTENTS.

Friday, 19th August 1977.

	PAGES
Personnel of the Government of Tamil Nadu ...	i-iv
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Council.	v
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Council with their Constituencies	vi-ix
1. Obituary reference re—	
Death of Thiru T. V. Devaraja Mudaliar, former Member of the Council, Thiru P. G. Karuthiruman, former Leader of the Opposition, Legislative Assembly and Thiru V. Ramaiah, former Minister	1-8
2. Questions and Answers	2-7
3. Announcements—	
(1) Election of Members to the Committee of Privileges	7-8
C. 107—1	

D.
V211,32 N77
N78.14/31

(2) Election of Members to the Senate of the Madras University	8
(3) Business of the House	8 9
4. Call Attention Notices—	
(1) Recovery of incentive increments from attenders working in Library and Laboratory in Private Schools	9-11
(2) Non-payment of salary to the teachers of Haji Karutha Rowther Howdia College, Uttanapalayam, Madurai District	11-13
5. Government Motions—	
(1) Discussion on the Policy Note on Food situation in Tamil Nadu	13-53
(2) Discussion on the Policy Notes on Jail and Justice	58-82
6. Papers laid on the table of the House	82-85
<i>Saturday, 20th August 1977.</i>	
1. Questions and Answers	181-191
2. Announcement re— Election of six Members to the House Committee for the financial year 1977-78	192
3. Call Attention Notices—	
(1) Orders of the Director of School Education threatening retrenchment of more than two hundred Graduate Teachers from 3rd August 1977	193-194
(2) Non-payment of salary to staff in Pasumpon Muthuramalinga Thevar College, Kamuthi, for the last 20 months	194-196
4. Government Motions—	
(1) Discussion on the Policy Note on Co-operation	200-235
(2) Discussion on the Policy Note on Agriculture	235-273

5. Papers laid on the table of the House	273-274
<i>Monday, 22nd August 1977.</i>	
1. Questions and Answers	405-411
2. Call Attention Notices—	
(1) Eviction from 150 tenements in Kamarajapuram Colony in Madurai	411-413
(2) Low Water level in Pechipparai and Perunjani Dams in Kanyakumari District and the resultant hardship caused to agriculturists	413-416
3. Government Motions—	
(1) Nomination of Council Members to the Public Accounts Committee	416-417
(2) Nomination of Council Members to the Estimates Committee	417-418
(3) Nomination of Council Members to the Committee on Delegated Legislation	418-419
(4) Nomination of Council Members to the Committee on Public Undertakings	419
(5) Discussion on the Policy Notes on Medical and Public Health	420-518
4. Papers laid on the table of the House	518-519
<i>Tuesday, 23rd August 1977</i>	
1. Questions and Answers	691-698
2. Statement under Rule 82 of the Council Rules re Plight of Tamilians in Sri Lanka	698-702
3. Adjournment Motion re— Sealing of Machinery and Buildings of 'Alai Ossi', a Tamil Daily	702-711
4. Calling attention to non-availability of text-books even one month after reopening of schools	712-713

5. Government Motion— Discussion on the Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu	714-764
6. Papers laid on the table of the House	764
<i>Wednesday, 24th August 1977.</i>	
1. Questions and Answers	903-911
2. Announcement re election of Members to the Senate of the Madras University	911
3. Information re taking up of Adjournment Motion given notice of	911-912
4. Calling attention to accumulation to butter in Dairy Development Corporation	912-914
5. Presentation of Twenty-Sixth Report of the Committee on Government Assurances	914
6. Government Motions—	
(1) Incidents of violence in Sri Lanka affecting Tamilians	914-934
(2) Discussion on the Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu—cont.	935-987
7. Papers laid on the table of the House	988-989
Index	998
	1031

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

GOVERNOR OF TAMIL NADU

THIRU PRABHU DAS PATWARI

Members of the Council of Ministers.

1. THE HON. THIRU M.G. RAMACHANDRAN, Chief Minister in-charge of Public, General Administration, Matters relating to Indian Civil Service and Indian Administrative Service Officers, District Revenue Officers, Deputy Collectors, Police, Elections, Passport, Prohibition, Health, Medicine, Religious Endowments, Prevention of Corruption and Industries, Bhoodan and Gramdan, Ex-Servicemen, Mines and Minerals, and Rural Industries Projects.

2. THE HON. THIRU K. MANOHARAN, Minister in-charge of Finance, Planning, Commercial Taxes and Excise, Revenue and Legislature.

3. THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN, Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Iron and Steel Control and Electricity.

4. THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR, Minister in-charge of Law, Courts, Prisons, Legislation on Weights and Measures, Legislation on Money Lending, Legislation on Chits and Registration of Companies.

5. THE HON. THIRU G. R. EDMUND, Minister in-charge of Food, Food Production, Co-operation, Fisheries, Registration, Forest including Cinchona and Youth Service Corps.

6. THE HON. THIRU R. M. VEERAPPAN, Minister in-charge of Information and Publicity, Film Technology, Tourism and Tourism Development Corporation and Cinematograph Act.

7. THE HON. THIRU C. ARANGANAYAGAM, Minister in charge of Education, including Technical Education, Official Language, Employment and Training.

தமிழ் நாடு அரசின் ஆளுதரும் அமைச்சரவையும்

திரு. பிரபுதாஸ் பட்வாரி.

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

1. மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் (முதலமைச்சர்):
கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: பொதுத்துறை,
பொது நிர்வாகம், இந்திய சினிமா பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.),
இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.ஏ.எஸ்.) அதிகாரிகள்,
மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், மாவட்டத்துணை ஆட்சித்
தலைவர்கள், காவல் துறை, தேர்தல்கள், பயண அனுமதிச் சீட்டு
கள், மதுவிலக்கு, சுகாதாரம், மருத்துவம், அறக்கட்டளைகள்,
வசூல் ஒழிப்பு, தொழில்கள், பூதான-கிராமதான இயக்கங்கள்,
முன்னுள் இராணுவ வீரர்கள், சுரங்கங்கள், கனிப் பொருள்கள்,
கிராமத் தொழில்கள் திட்டம்.

2. மாண்புமிகு திரு. எ. மனோகாள் (நிதித் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : நிதி, திட்டம், வணிக வரிகள், ஆயத் தீர்வை, வருவாய், சட்ட மன்றம்.

3. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்) : டீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பவர்கள் : பொதுப் பணிகள், சிறுபாசன சிறப்புத் திட்டங்கள் உட்பட சிறுபாசனம், இரும்பு உருக்குக் கட்டுப்பாடு, மின்சாரம்.

4. மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி முதலியார் (சட்டத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள், கட்சி கொடுத்தல் குறித்த சட்டம், எடைகள், அளவைகள் குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், கம்பெனிகளைப் பதிவு செய்தல்.

5. மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எம்மண்ட் (உணவு அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :
உணவு, உணவு உற்பத்தி, கூட்டுறவு, மீனளம், பத்திரப் பதிவு, காடுகள், சிங்கோலா, இளைஞர் அணி.

6. மாண்புமிகு நிரு. ஆர். எம். வீரப்பன் (செய்தி விளம்பரம்—சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறை களுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : செய்தி விளம்பரம், படச் சுருட்டி, தொழில் நுட்பம், சுற்றுலா, சுற்றுலா அபிவிருத்திக் கழகம், திரைப்படச் சட்டம்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் (கல்வித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : தொழில் நுட்பக் கல்வி உட்பட கல்வி, ஆட்சிமொழி, வேலை வாய்ப்பும் பயிற்சி அளித்தலும்.

8. மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : நகராட்சி, சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், கிராமவாசிகள் கடன் பட்டிருத்தல்.

9. மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகபாணந்தம் (தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : தொழிலாளர் நலன், வீட்டு வசதி, குடிசை மாற்று வாரியம், புள்ளி விவரம், குடி நீர் வாரியம், நகர அமைப்பு.

10. மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் (அரிசன நலத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : அரிசன நலன், பிற்பட்ட வகுப்பினர், எழுது பொருள்-அச்சுத் துறை, அரசு அச்சகம், மலைவாழ் பழங்குடி மக்கள், கொத்தடிமை.

11. மாண்புமிகு திரு. சி. யொன்னையன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : போக்குவரத்து, நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் சட்டம், நெடுஞ் சாலைகள், துறைமுகங்கள்.

12. மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. கால்வாதி (சமூக நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : மகளிர்-சிறுவர் நலம் உட்பட்ட சமூக நலம், கால் நடை வளர்ப்பு, இரவலர்கள் விடுதி, சனாலை இல்லங்கள், வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்த வர்கள், தித்தப்பட்ட நிர்வாகம்.

13. மாண்புமிகு திரு. பா. குழந்தைவேலு (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : வேளாண்மை, வேளாண்மை மறு நிதி உதவி, வேளாண்மை பொறியியல் பிரிவு, வேளாண்மை பொறியியல் சம்பந்தமான பகுதிகள், பால், பால்வள நிறுவனம், வெள்ளத் தடுப்பு.

14. மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது (கைத்தறி-ஆலைத் துணிகள் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : இட வசதிக் கட்டுப்பாடு, பத்திரிகை காகிதக் கட்டுப்பாடு, வேளாண்மைப் பணி சம்பந்தமான வட்டாரக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், இணைப்பு அளவிலான கழகங்கள் உட்பட மாவட்டச் சங்கங்கள், முகமதியர் அறக் கட்டளைகள், ஆலைத் துணிகள், நூல், கைத்தறி, காதி.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

மேலவைத் தலைவர்.

[அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 184 (1)-வது பிரிவின்கீழ் தலைவரின் அலுவல்களைத் மேற்கொள்ளும் துணைத் தலைவர்.]

மேலவைத் துணைத் தலைவர்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

1. திரு. க. அறிவழகன்.
2. திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்.
3. திரு. டி. சந்தோஷம்.
4. திரு. டி. வி. டி'மாண்டி.

மேலவைச் செயலாளர்.

திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

உதவி செயலாளர்.

திரு. த. பி. டெல்லிதுரை, பி.எஸ்ஸி., பி.ஜி.எல்.

விவாதப் பதிப்பாளர்.

திரு. நா. கோதண்டராமன், பி.ஏ., பி.ஜி.எல்., பி.எல்.

தலைமை நிருபர்.

திரு. ச. நடராஜன்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்ட மாற்ற
உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட)
பட்டியல்.

தொடர் இலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும். தொகுதி.

(1)

(2)

1 அப்துல் வகாப், திரு. கே. எஸ்.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
2 அறிவழகன், திரு. க. எம். ஏ. . .	சென்னை—செங்கற்பட்டு
ஆசிரியர் தொகுதி.
3 இளம்பரிதி, திரு. . .	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
*4 இராகவானந்தம், திரு. எஸ். . .	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
(தொழிலாளர் நல அமைச்சர்)	
5 இராசகோபால், திரு. சி. வி. . .	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
6 இராமகிருஷ்ணத் தேவர், . .	இராமநாதபுரம் உள்
திரு. எஸ்.	ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
7 இராம சுப்பையா, திரு. . .	நியமனம்
காரைக்குடி.	
8 இராமசாமி படையாச்சி, . .	தென் ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி
திரு. எஸ். எஸ்.	மன்றத் தொகுதி.
*9 இராஜா முகமது, திரு. கே. . .	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
(கைத்தறி—ஆலைத்துணிகள் துறை அமைச்சர்)	
10 எல்லமந்தா, திரு. பி. . .	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
11 கணபதி, திரு. கே. எஸ். . .	தஞ்சாவூர்—திருச்சிராப்
	பள்ளி ஆசிரியர் தொகுதி
12 சக்திமோகன், திரு. ஆர். . .	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
13 சங்கரலிங்கம், திரு. எம். . .	திருநெல்வேலி—கன்னியா
	குமரி ஆசிரியர் தொகுதி.
*14 சத்தியவாணி முத்து, திருமதி.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
15 சந்தோஷம், திரு. டி.	சென்னை தெற்கு பட்ட
எம். ஏ. பி. எஸ்., . .	தாரிகள் தொகுதி.
16 சாம்பசிவம், திரு. இரா. . .	தென் ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி
	மன்றத் தொகுதி.
*17 சிவஞானம், திரு. ம. பொ. . .	நியமனம்
(துணைத் தலைவர்)	
18 சுந்தரேசத் தேவர், திரு. என்.	தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி
	மன்றத் தொகுதி.

* 3—8—1977 அன்று தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட

C 57—ii.

தொடர் இல கமும், உறுப்பினர்
பெயரும்.

(1)

- 19 சுவாமிநாதன், ஜி. பி.பார்மலி. தமிழ்நாடு கிழக்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதி.
- 20 தங்கப்பாண்டியன், திரு. வே. .. இராமநாதபுரம் உள் ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 21 தங்கவேல், திரு. ஏ. மாநிலச் சட்டப் பேரவை
- 22 தமிழரசி, திருமதி.சி. மாநிலச் சட்டப் பேரவை
- 23 தாமஸ், திரு. பி. ஆர். .. மதுரை-இராமநாதபுரம் ஆகிரியர்கள் தொகுதி
- 24 தாமோதரன், திரு. ஏ. ஆர். .. சென்னை வடக்கு பட்ட தாரிகள் தொகுதி.
- 25 தாமோதரன், திரு. ஜி. ஆர். .. சென்னை மேற்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதி.
- 26 திராவிடமணி, திரு. ஆ. மாநிலச் சட்டப் பேரவை
- 27 டிமாண்டி. டென்சில் மாநிலச் சட்டப் பேரவை
- வின்சென்ட்
- 28 தேவராஜ், திரு. வி. எம். .. வட ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 29 நடராசன், திரு. எம். கே. மி. .. திருச்சிராப்பள்ளி உள் ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- *30 நாராயணசுவாமி முதலியார், .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை
- திரு. கே. (சட்ட அமைச்சர்)
- *31 நீல நாராயணன், திரு. மாநிலச் சட்டப் பேரவை
- 32 பக்கர், எம். எம். நியமனம்
- 33 பலராமன், திரு. எல். வட ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 34 பாலசுப்பிரமணியம், திரு. அ. .. சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 35 பாலசுப்பிரமணியம், கு. மா. நியமனம்
- 36 பெரியண்ணன், திரு. வீ. ஆர். .. சேலம்-தர்மபுரி உள் ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 37 மணி, திரு. கோ. சி. தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 38 மாகிலாமணி, திரு. மு. மாநிலச் சட்டப் பேரவை

* 3-8-1977 அன்று தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார்கள்.

தொகுதி.

(2)

தெரடர் இலக்கமும், உறுப்பினர்
பெயரும்.

(1)

- *39 மாணிக்கம், திரு. பி. மாநிலச் சட்டப் பேரவை
- 40 முத்து, திரு. எஸ். மாநிலச் சட்டப் பேரவை
- 41 முத்துகிருஷ்ணன், திரு.டி.வி. .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை
- 42 முருகேசன், திரு. எச். எல். நியமனம்
- 43 வில்வம், திரு. ஏ. கே. நியமனம்
- 44 வில்சன் அப்பலோஸ், .. கன்னியாகுமரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- *45 வீரப்பன், திரு. ஆர். எம். .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை
- (செய்தி விளம்பரத் துறை அமைச்சர்)
- *46 வீராசாமி, திரு. ஆற்காடு நா. .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை
- 47 வெங்கடேஸ்வர திஷிதர், .. திருச்சிராப்பள்ளி உள் ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- திரு. ஷய்,
- 48 ஜார்ஜ் கோமகன், திரு. மாநிலச் சட்டப் பேரவை
- 49 வெற்றிடம் சென்னை உள்ளாட்சிமன்றத் தொகுதி,
- 50 வெற்றிடம் — சென்னை மாவட்ட பட்ட தாரிகள்.
- 51 வெற்றிடம் — சென்னை மாவட்ட பட்ட தாரிகள்.
- 52 வெற்றிடம் — வட ஆர்க்காடு-தென் ஆர்க் காடு ஆகிரியர்கள் தொகுதி.
- 53 வெற்றிடம் — சேலம், தர்மபுரி, கோயம் புத்தூர், நீலகிரி ஆகிரியர் கள் தொகுதி.
- 54 வெற்றிடம் — கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 55 வெற்றிடம் — கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 56 வெற்றிடம் — செங்கல்பட்டு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.

* 3-8-1977 அன்று தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார்கள்.

தொகுதி.

(2)

தொடர் இலக்கமும், உறுப்பினர்
பெயரும்.

(1)

57 வெற்றிடம்
58 வெற்றிடம்
59 வெற்றிடம்
60 வெற்றிடம்
61 வெற்றிடம்
62 வெற்றிடம்
63 வெற்றிடம்

தொகுதி.

(2)

— மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத்
தொகுதி.
— மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத்
தொகுதி.
— திருநெல்வேலி, உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
— திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
— நியமனம்
— நியமனம்
— நியமனம்

தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கூடும் சட்ட மன்ற மேலவையின்
ஐம்பத்தி இரண்டாவது கூட்டத் தொடர்.

வெள்ளிக்கிழமை, 1977 ஆகஸ்ட் 19.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்ட மன்ற மேலவை
மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்
(திரு. ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. இரங்கற் குறிப்புகள்

திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார், முன்னாள் மேலவை உறுப்பினர், திரு.
பி. ஜி. கருத்திருமன், முன்னாள் பேரவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர், திரு. வி.
இராமைய்யா, முன்னாள் அமைச்சர் ஆகியோர் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே,
திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார், மேலவை உறுப்பினர், திரு. பி. ஜி.
கருத்திருமன், பேரவை முன்னாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்,
திரு. வி. இராமைய்யா, தமிழ் நாடு முன்னாள் அமைச்சர் ஆகியோர் இயற்கை
யெய்தினர் என்ற செய்தியை ஆழ்ந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன்.

திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார் அவர்கள் வட ஆற்காடு உள்ளாட்சி
மன்றங்கள் தொகுதியிலிருந்து 1954-லிருந்து தொடர்ந்து மூன்று முறை
தேர்தெடுக்கப்பட்டு 1972 வரை இந்த அவையின் உறுப்பினராக இருந்தார்.
1955 முதல் 1958 வரை திருவண்ணாமலை உள்ளாட்சி மன்றத்தின் உறுப்பினராக
ஆய் துணைத் தலைவராகவும் இருந்தவர். அவர் தமிழிலே நல்ல பல நாடக
கூல்களை இயற்றி தமிழின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டவர்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் அவர்கள் 1952 முதல் 1962 வரையும் 1967
முதல் 1971 வரையும் தமிழ் நாடு சட்ட மன்றப் பேரவை உறுப்பினராக
இருந்தார். 1957 முதல் 1962 வரை பேரவை பிரதம கொடாவாகவும்
1967 முதல் 1971 வரை பேரவை எதிர்க்கட்சித் தலைவராகவும் இருந்தார்.
1962 முதல் 1967 வரை நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தார்.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

திரு. வி. இராமையா அவர்கள் 1948-ல் இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபைக்கு உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவையின் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு 1957 முதல் 1966 வரையில் அமைச்சராக இருந்து நாட்டுக்கு நற்பணியாற்றினார்.

அவர்களது மறைவால் துயருற்றிருக்கும் அவர்தம் குடும்பத்திற்கு நமது இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மறைந்த பெரியவர்களுக்கு மரியாதை செலுத்தும் வகையில் உறுப்பினர்கள் இரண்டு நிமிடம் மவுனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(அவையினர் இரண்டு நிமிடங்கள் மவுனமாக எழுந்து நின்றனர்.)

2. வினாக்கள்-விடைகள்

உட்குறியிட்ட வினாக்கள்

Youth Service Corps Volunteers

* 2 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM (on behalf of Thiru D. Santosham): Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state:

(a) whether it is a fact, that the volunteers of the Youth Service Corps were on hunger-strike from 25th May 1977;

(b) whether they were persuaded to give up the hunger-strike on an assurance that the problem of their permanent employment will be satisfactorily settled within a month; and

(c) if so, the stage at which the matter now stands?

இளைஞர் அணிப் படைத் தொண்டர்கள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இளைஞர் அணிப் படைத் தொண்டர்கள் 1977 மே 25-ம் தாவி விருந்து உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டது உண்மையா?

(ஆ) அவர்களுக்கு நிரந்தர வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் பிரச்சினைக்கு ஒரு மாதத்தில் திருப்திகரமாகத் தீர்வு காணப்படும் என்ற உறுதிமொழியின் கீழ் உண்ணாவிரதத்தை கைவிட்டார்களா அவர்கள் கோரப்பட்டனா?

1977 ஆகஸ்ட் 19]

(உ) ஆமெனில், இவ்விஷயம் தற்பொழுது எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்: இளைஞர் அணித் தொண்டர்கள் மாநிலத்தில் பல்வேறு இடங்களில் கடந்த இரு மாதங்களில் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தி இம்மாதத் தொடக்கத்தில் ஆர்ப்பாட்டங்களைக் கைவிட்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இளைஞர் அணியினருக்கு நிலையான வேலை வாய்ப்பும் பிரச்சினை ஒரு மாதத்திற்குள் தீர்த்து வைக்கும் என்று அரசு எந்த விதமான உத்தரவாதமும் கொடுக்கவில்லை. எனினும் அரசு, பணிக் காலம் முடிந்து விலக்கப்பட்ட மற்றும் பணியிலிருப்போருக்கு வேலை வாய்ப்பளிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு தேர்வுக் குழுவின் தற்காலிக அரசுப் பணியாளர்களுக்கென நடத்த இருக்கும் தகுதித் தேர்வுகளில் பணிக் காலம் முடிந்து விலக்கப்பட்ட மற்றும் பணியிலிருக்கின்ற தொண்டர்களையும் அனுமதிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இளைஞர் அணியில் வேலை பார்ப்பதற்காக வழங்கப்பட்ட அதே அரசாணையில், அவர்களுக்கு இரண்டாண்டுகள் கழிந்த பிறகு, மற்ற அரசு நிறுவனங்களிலும் அரசுத் தொடர் புடைய நிறுவனங்களிலும் முன்னுரிமை கொடுத்து வேலை அளிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி வாரியங்கள், நகர்மன்றங்கள், ஊராட்சி மன்றங்களில் வருகிற காலி இடங்களுக்கு அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து எடுக்க அரசு உத்தரவு பிறப்பிக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இளைஞர் அணித் திட்டம் 1971 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்திலே உருவாக்கப்பட்ட நேரத்தில், இந்தத் திட்டத்தில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட இளைஞர்களுக்கு இரண்டாண்டு காலத்திற்குத்தான் பதவிக்கான உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இரண்டாண்டு முடிந்த காலத்தில் சூழ்நிலையை உத்தேசித்து அப்போதெதற்குப்போது அவர்களின் வேலைக்கான காலக்கெடுவை அப்போதிரந்த அரசு நீட்டிக்கொண்டிருந்தது. இந்த அரசு இளைஞர் அணித் தொண்டர்களை நியமிக்கும் பணிகளில் ஈடுபடுவதில்லை என்று முடிவு செய்திருக்கிறது. அந்நிலை இருந்தவர்களின் நிலைமையை உத்தேசித்து மாற்று நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: 1977 ஆகஸ்ட் 31-ல் இளைஞர் அணியில் ஒரு பகுதியினர் இரண்டாண்டு பணி முடிக்கப்போகிறார்கள். இதற்கு முந்தைய அரசு அவர்களுக்கு இரண்டாண்டு முடிவிறபொழுது ஒரு முறை அவர்களைப் பதவிக்காலத்தை நீட்டித்து வேலை வாய்ப்பைத் தந்தது. அதன்படி

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

1977 ஆகஸ்ட் 31-ல் பணிக்காலம் முடிவிற குழந்தையில் உள்ள இளைஞர்களுக்கு மேலும் ஓராண்டுக்குப் பதவிக்கால நீடிப்பு அளித்து வேலு துறையில் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கத் தக்க வாய்ப்பை அரசு உருவாக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்: இந்த இளைஞர் அணி ஆரம்பிக்கப் பட்ட காலத்தில், முதியோர் கல்வி மேம்படுத்தல், தீண்டாமை, சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வுகளை எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்தல், இளைஞர் மன்றங்கள் அமைத்தல், கிராமங்களில் சிறந்த முறையில் துப்புரவு சுகாதாரம் கடைப் பிடிக்கச் செய்தல், வேளாண்மைக்குப் பயன்படும் நவீன கருவிகளை அறிமுகப் படுத்தி கிராம மக்களுக்கு உதவுதல் ஆகிய பணிகளுக்காக இளைஞர்கள் அமர்த்தப்பட்டனர். 1975 ஆம் ஆண்டு அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்த முந்தைய அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தபோதே, அந்த இளைஞர் அணி அமைப்புத் திட்டத்தைக் குறித்து மதிப்பீட்டு ஆய்வு நடத்தியது. அந்த ஆய்வில் கிராமங்களில் பணிபுரிய நியமனம் செய்து அனுப்பப்பட்ட தொண்டர்கள் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பணியினை சரிவரச் செய்யவில்லை என்பது தெரியவந்தது. அப்போது இளைஞர் அணியில் இருந்த பலர் நகர்ப்புற நிறுவனங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். 1974 மார்ச் 21-ல் நிர்வாகக் குழு கூடி அப்போதுள்ள நிலைமையைப் பரிசீலித்து இளைஞர் அணிக்காக வகுக்கப்பட்ட கிராம முன்னேற்றத் திட்டங்கள் சரிவர நிறைவேற்றவில்லை என்று கண்டு இந்தத் திட்டத்தைப் படிப்படியாக நிறுத்திவிடுவது என்று முடிவு செய்தது. அந்த அடிப்படையில் அமைந்திருந்தாலும், இப்போது அதில் இருக்கிறவர்களுக்கு ஏதாவது மாற்று வேலை கொடுக்க முடியுமா என்று கருவிகளை உள்ளத்தோடு இந்த அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: இந்த இளைஞர் அணித் தொண்டர்களாக மொத்தம் தமிழகத்தில் பணியாற்றியவர்கள் எத்தனை பேர்? படிப்படியாக எத்தனை பேர் வீட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள்? அமைச்சர் கூறியதைப்போல, முந்தைய அரசு கிராமப்புறங்களில் அவர்கள் பணியாற்றியதைப்பற்றி ஆய்வு செய்திருந்தாலும், தொடர்ந்து அரசாங்கத்தில் பணியாற்றும் வாய்ப்பு தரப்பட்டுள்ளது. அதைப்போல இப்போது வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்ட அவர்களுக்கு மீண்டும் அரசாங்க இலாகாவில் பணியாற்ற வாய்ப்பு உண்டாக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்: 1971-72-ல் ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து 2,000 பேர் இதில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். 1972-73-ல் 1,600 பேர்களும் 1973-74-ல் 1,800 பேர்களும் 1974-75-ல் 650 பேர்களும் ஆக 1975-ம் ஆண்டு வரையிலும் 6,050 பேர் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர். அதன் பின்பு இன்றைய தினம் இந்தப் பணியிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள்

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

643 பேர். பணி முடிந்த பிறகு விலக்கப்பட்டார்கள், அதாவது நான்காண்டு காலம் முடிந்த பிறகு விலக்கப்பட்டவர்கள் 1,303 பேர்கள். 1977 ஜூலை 1-ல் பணியில் இருந்தவர்கள் 1,113 பேர். பணியிலிருந்து விலக்கிக்கொண்டவர்கள் 3,091 பேர்.

(பிற்பகல் 4-10)

திரு. எம். சங்கவலிங்கம்: இதற்கு முந்தைய அரசு 1975-ல் இத் திட்டத்தைப் பற்றி ஆய்வு செய்து, அதை நிறுத்துவதாக முடிவு செய்ததென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். 1975-ல் இம்மாதிரி எடுக்கப்பட்டவர்களை நகரங்களில் வேலைக்கு அமர்த்த வேண்டுமென்று முடிவெடுத்ததையும் அமைச்சரவர்கள் பதிலில் சொன்னார்கள். எனவே, 1977 ஆகஸ்ட் 31 அன்று வெளிவர இருக்கிற, அதாவது பணிக்காலம் முடிந்த பிறகு, அவர்களை மேலும் பணியில் தொடரச் செய்ய மாற்று வேலை கொடுக்க அரசு முன்வருமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னால் வேலை இழந்தவர்களை அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையிலும், மற்றுமுள்ள வாரியங்களிலும் அமர்த்த அரசு முன் வருமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்: 1977 ஆகஸ்ட் 31 அன்று பணியிலிருந்து நீக்கப் பெற வேண்டியவர்களைப்பற்றி அரசு எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் கொடுக்க முடியாது. எனினும் இருக்கின்ற நிலைமைகளைக் கருதி அவைகள் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: இப்படிப்பட்ட பணியில் ஈடுபடுபவர்கள் சரியான முறையில் பணியாற்றவில்லைபென்றும், அதனால் பலன் ஏற்படவில்லைபென்றும் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி மேலும் பரிசீலித்து, அவர்களால் பலன் ஏற்படுமென்று கருதினால், இதை மேலும் நீட்டிக்க அரசு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்: அப்படிப்பட்ட எந்தவிதமான அபிப்பிராயமும் இந்த அரசுக்கு இல்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: இளைஞர் அணியில் பணி செய்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சம்பளம் எவ்வளவு? ஒரே விதமான சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டதா அல்லது வித்தியாசமான சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். வருடத்திற்கு எவ்வளவு ரூபாய் செலவிடப்பட்டது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்: இளைஞர் அணியில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்களுக்கு மொத்தம் மதிப்பீதியமாக 175 ரூபாய் வழங்கப் பட்டது.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

Aided Girls' High School, Rasipuram.

* 3. Q.—THIRU G. SWAM NATHAN (on behalf of Thiru K. S. Ganapathi): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that the Management of an Aided Girls' High School at Rasipuram, Salem District, has falsely represented to the Government, that persons who were either dead or not in service, are still in the service of the school as contingency staff and thus drew staff grants; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken against the management?

மானியம் பெறும் மகளிர் உயர்நிலைப் பள்ளி, இராசீபுரம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் (திரு. கே. எஸ். கணபதி சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்றே—

(அ) சேலம் மாவட்டம், இராசீபுரத்தில் உள்ள மானியம் பெறும் மகளிர் உயர்நிலைப் பள்ளி நிர்வாகத்தினர், இறந்தவர்களும் வேலையில் இல்லாதவர்களும் தற்காலிகப் பணியாளர்களாக (Contingency staff) அப் பள்ளியில் இன்னும் வேலையில் இருப்பதாக அரசுக்குத் தவறாக முறையீட்டு, பணியாளர் மானியங்கள் (Staff grants) பெற்றது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், நிர்வாகத்தினர் மீது என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது அல்லது என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Record Clerks in Aided High Schools

* 4. Q.—THIRU G. SWAM NATHAN (on behalf of Thiru K. S. Ganapathi): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that the Government have granted Selection Grade Scale of pay to record clerks in Government High Schools;

(b) whether this benefit has been denied to the record clerks working in Aided High Schools; and

(c) if so, the reason therefor?

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளி பதிவேட்டு எழுத்தர்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் (திரு. கே. எஸ். கணபதி சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் பதிவேட்டு எழுத்தர்களுக்கு அரசு, தேர்வுத்தர சம்பள விதம் வழங்கியுள்ளது உண்மையா?

(இ) மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் பதிவேட்டு எழுத்தர்களுக்கு இச்சலுகை மறுக்கப்பட்டுள்ளது உண்மையா?

(உ) ஆமெனில், அதற்கான காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) ஆம்.

(இ) இக்கருத்துரு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு:—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அஷ்டாட்ச உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

3. அறிவிப்புகள்.

(1) உரிமைக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்கள் நியமனம் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: 1977-78 ஆம் நிதியாண்டிற்குரிய உரிமைக் குழுவிற்கு தேர்தெடுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்பது உறுப்பினர்கள் முறையாக நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள்.

1. திரு. கு. மா. பாசுப்பிரமணியம்

2. திரு. பி. எல்லமந்தா

3. திரு. டி. வி. டி'மாண்டே

4. திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்

5. திரு. எம். எம். பக்கர்

6. திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பண்டாரச்சி

7. திரு. எ. ஆர். தாமோதரன்

8. திரு. இரா. சாம்பசிவம்

9. திரு. க. கே. விஸ்வநாதன்

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ள உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையானது, அதாவது ஒன்பது, நிரப்பப்பட வேண்டிய காலியிடங்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமமாக இருப்பதால், இந்த ஒன்பது உறுப்பினர்களும், உரிமைக் குழுவிற்கு முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர் என்று அறிவிக்கிறேன்.

மேலவை விதி 156 (1)-ன்படி மாண்புமிகு மேலவை மூன்னவர், அவைத் துணைத் தலைவர் மற்றும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆகியோர், இந்தக் குழுவின் உறுப்பினர்களாவர்.

சட்டமன்ற மேலவை விதிகளின் 156(4) விதியின்படி துணைத் தலைவர் அவர்களே இக் குழுவின் தலைவராக இருப்பார்.

(2) சென்னை பல்கலைக் கழகப் பேரவைக்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்களால் சென்னை பல்கலைக் கழகப் பேரவைக்கு, விதாச்சார பிரதிநிதித்துவ கோட்பாட்டிற்கிணங்க, ஒற்றை மாற்று வாக்குமுறை மூலம் மூன்று உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளது என்று நான் அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கீழ்க்கண்ட நாட்கள், நேரடி வாக்குப் பதிவு முறை மூலம் தேர்தல் நடைபெறும் நாட்களை முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

வேட்பு மனுக்கள் பெற்றுக்கொள்வதற்கான கடைசி நாளும் நேரமும்	22-8-1977 மாலை 5 மணி
வேட்பு மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்தல்	22-8-1977 மாலை 6 மணி
வேட்புமனுக்களைத் திரும்பப் பெறுவதற்கான கடைசி நாளும், நேரமும்	23-8-1977 மாலை 5 மணி
தேவையேற்பட்டால் வாக்குப் பதிவு நடைபெறும் நாளும் நேரமும்	25-8-1977 முற்பகல் 11 மணி முதல் பிற்பகல் 1 மணி வரை

வேட்பு மனுப் படிவத்தைச் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

1977 ஆகஸ்ட் 19]

(3) அவையின் அலுவல் குறித்து

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : திருத்தி அமைக்கப்பட்ட விவரப் பட்டியலின்படி கீழ்க்கண்ட நாட்களில் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் மேலவையில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

20-8-1977	.. 1 கூட்டுறவு 2 வேளாண்மை
21-8-1977	.. ஞாயிற்றுக்கிழமை—வடுமுறை
22-8-1977	.. மருத்துவமும், மக்கள் நலவாழ்வும்.
23-8-1977	.. கல்வி
24-8-1977	.. 1 தொழில் 2 தொழிலாளர் 3 பாசனம்
25-8-1977	.. 1 சாலைப் போக்குவரத்து 2 நெடுஞ்சாலை 3 கைத்தறி, பஞ்சாலை, காதி
26-8-1977	.. 1 சாலைப் போக்குவரத்து 2 நெடுஞ்சாலை 3 கைத்தறி, பஞ்சாலை, காதி

4. கவன ஈர்ப்பு.

(1) தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் அட்டண்டர்க்ளிடமிருந்து உயர் ஊக்க ஊதியத்தைத் திரும்பப் பெறுதல் குறித்து.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

“எல்லாப் பள்ளிகளிலும் பணிபுரியும் அட்டண்டர்க்ளிடில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுதியவர்களுக்கும், தேர்வாளர்களுக்கும் இரண்டு ஊக்க உயர்வு ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. தனியார் பள்ளிகளில் பணி புரிந்து வரும் ஆய்வுக்கூட, நூல் நிலைய அட்டண்டர்களுக்கு மேற்கூறிய உயர் ஊக்க ஊதியம் கிடையாதென்றும் இதுவரை கொடுத்ததைத் திருப்பிக் கட்ட வேண்டுமென்றும் அண்மையில் பிறப்பித்த அரசு உத்தரவினால் ஆபிரக்கணக்காள ஊழியர்கள் பாதிக்கப்பட்டதோடு அவர்கள் ஞாயங்கள் திருப்பிக் கட்ட வேண்டிய அவல நிலை குறித்து” மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அரசு அலுவலகங்கள் மற்றும் அதன்கீழ் உள்ள நிர்வாகங்களில் பணி யாற்றும் பதிவுரு எழுத்தர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள ஊதிய விகிதம் ரூ. 140-3-155-4-175-5-210. இந்தப் பணியிடங்களுக்கு பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரை படிக்காதவர்கள் இதுகாறும் நியமிக்கப்பட்டு வந்தனர். இப்பணியிடம்

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

களுக்கான கல்வித் தகுதியை மாற்றி கல்வி இறுதிப் படிப்பு தேர்வு எழுதியவர்களை நியமனம் செய்ய அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. கல்வித் தகுதியை உயர்த்திய காரணத்திற்காக அவர்களுடைய அடிப்படை ஊதியத்தை ரூ. 146 ஆக அரசு தனது ஆணை (நிலை) எண் 393, நிதி, நாள் 1971 மார்ச் 12-ல் உயர்த்தியது. ரூ. 146 என்ற உயர் ஊதியம் அலுவலக பதிவுரு எழுத்தர் களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும். ஆனால் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் தூலகம் மற்றும் ஆய்வுக்கூட பதிவெழுத்தர்களுக்கும் இவ்வயர் ஊதியம் பொருந்தாது. மேற்படி அரசாணையில் உள்ள ஆணையை தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் பதிவுரு எழுத்தர்களுக்கு அரசு தனது குறிப்பாணை எண். 50564/டி.2/72-17 கல்வி, நாள் 1976 ஜூலை 15-ல் விரிவுபடுத்தியுள்ளது. தனியார் பள்ளிகளுக்கு உயர் ஊதியம் விரிவு படுத்துவதற்கு முன்பே, கல்வி இறுதிப் படிப்பு தேர்வு எழுதிய கல்வித் தகுதியுடன் தனியார் பள்ளிகளில் தூலகம் மற்றும் ஆய்வுக் கூடங்களில் பணியாற்றி வந்த பதிவெழுத்தர்களுக்கு ரூ. 146 என்ற அடிப் படை ஊதியம் தவறுதலாக கொடுக்கப்பட்டமையால் அப்பதிவெழுத்தர் களிடமிருந்து மட்டும் அதிகமாக கொடுக்கப்பட்ட தொகை திரும்பப் பெற வேண்டியதாயிற்று.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, பள்ளிகளில் நியமிக்கப் படுகின்ற அட்டெண்டர்களுக்கு குறைந்த பட்சத் கல்வித் தகுதி எட்டாம் வகுப்பு என்று இருந்தது. பிறகு 'அட்டெண்டர்' என்ற பெயர் மாற்றப்பட்டு, பதிவு எழுத்தர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டது. அரசுப் பள்ளிகளிலே பணி புரியும் அட்டெண்டர்களை, பதிவு எழுத்தர் என்று ஆபீஸ்களில் வைத்துக் கொண்டார்கள். ஒரு பள்ளியிலிருந்து இன்னொரு பள்ளிக்கு மாற்றப்படும் போது, லேபரரி அல்லது லைப்ரரியில் அவர்கள் வேலை செய்தாலும், அதே பெயர் வழங்கப்பட்டது. தனியார் பள்ளிகளில் அவர்களை மாற்றம் செய்ய முடியாததால், ஒரே பள்ளியில், ஒரே பணியில் இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கல்வித் தகுதியை மாற்றம் செய்வதற்கு முன்னால் வழங்கிய ஊதியத்தை திரும்பப் பெறாமல், ஆணை பிறப்பிப்பதான முறை, நியாயம். இந்த ஆணையைப் பிறப்பிப்பதற்கு முன்னால், பணியில் சேர்ந்து, அதிக ஊதியம் பெற்றவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யாமல், புதிதாக நியமிக்கப்படுபவர்களுக்குப் பொருந்தும் முறையில் இருக்கும்படியான ஆணையை அரசு பிறப்பிக்குமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அரசு ஆணை பிறப்பிப்பதற்கு முன்னால் தரப்பட்ட சம்பளத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆணை பிறப்பித்ததிலே தவறில்லை.

1977 ஆகஸ்ட் 19]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : ஓர் உத்தரவைப் பிறப்பிக்கும் போது முன்னால் கொடுத்து அமல் படுத்துவது சரியல்ல. ஆணை பிறப்பிப்பதற்கு முன்னாலிருந்து அவர்கள் ஊதியம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களின் கல்வித் தகுதியை இன்றைக்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். தலைமை ஆசிரியர்களின் கல்வித் தகுதி எம்.எ., எல்.டி., என்று சொன்னால், பி.எ., எல்.டி., படித்துவிட்டு தலைமை ஆசிரியர்களுக்கே இருக்கிறவர்களுக்கு ஒருவிதமான பாதகமும் வாக்கடாது. அதைப்போன்று அட்டெண்டர்களுக்கும் ஒருவிதமான பாதிப்பும் ஏற்படாம லிருக்க மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதைப் பரிசீலிக்கலாம்.

(பிற்பகல் 4-20)

(2) மதுரை மாவட்டம், உத்தமபாளையத்தில் உள்ள ஹாஜி கருத்த ராவுத்தர் ஹௌஸ்யா கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்கப்படாததால் ஏற்பட்டுள்ள விளைவுகள் குறித்து.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் (திரு. கே. எஸ். கணபதி சார்பில்) : துணைத் தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

"மதுரை மாவட்டம், உத்தமபாளையத்தில் உள்ள ஹாஜி கருத்த ராவுத்தர் ஹௌஸ்யா கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்கப்படாததால் உண்ணா விரதம் மேற்கொள்ளப்போவதாக அவர்கள் அறிவித்துள்ளதும், அதன் காரணமாக, அக் கல்லூரியின் ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும், அப்பகுதியின் பொதுமக்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள விளைவுகள் குறித்து".

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஹாஜி கருத்த ராவுத்தர் ஹௌஸ்யா கல்லூரி, உத்தமபாளையம் 1956-ம் ஆண்டு கருத்த ராவுத்தர் அவர்களால் தொடங்கப்பட்டது. அவர் கல்லூரிக்கு சுமார் ரூ. 6.00 இலட்சம் (3 இலட்சம் ரொக்கமாகவும், 3 இலட்சம் நிலம் மற்றும் வீடுகி வருமானம்) அறக்கட்டளை (எஸ்டோமென்ட்) ஏற்படுத்தினார். நிலத்தைப் பொறுத்தவரை, அதை கல்லூரிக்கு பதிவு செய்வதற்கு முன் 6-8-1958 ஆம் தேதியன்று இறந்துவிட்டார். அவர் மறைவுக்குப் பிறகு அவருடைய மூத்த புதல்வர் திரு. குலாம் மொய்தீன் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றார். நிர்வாகம் கல்லூரிக்குச் சேர வேண்டிய வருமானம் வந்தவுடன் திருப்பித்தாலாம் என்ற எண்ணத்தில் சுமார் ரூ. 7.00 இலட்சத்திற்கு கண்கா வங்கியிலிருந்து கடன் பெற்றுள்ளது. ஆனால் கல்லூரிக்குச் சொந்தமான

12 மதுரை மாவட்டம், உத்தமபாளையத்தில் உள்ள ஹாஜி கருத்த ராவுத்தர் ஹெனடியா கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்கப்படாததால் ஏற்பட்டுள்ள விளைவுகள் குறித்து

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

நிலத்திலிருந்து கிடைத்த வருமானத்தை திரு. குலாம் மொய்தீன் கல்லூரிக்குக் கொடுக்கவில்லை. கல்லூரியின் நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் எல்லோரும் மறைந்த ராவுத்தரின் புதல்வர்களே. அவர்களில் சிலர் நில வருமானத்தைப் பெறவேண்டி திண்டுக்கல் நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடர்ந்தனர். நீதி மன்றமும், நிலம் கல்லூரிக்குச் சொந்தம் என்று தீர்ப்பு வழங்கியது. இதன் பின்னர் நீதி மன்ற உத்தரவின்படி நிலம் குத்தகைக்கு விடப்பட்டது. ஆனால் இதற்குப் பிறகும் பிரச்சினை தீரவில்லை. ஆகையால் அறுவடைக்குப் பின்னர் கிடைத்த வருமானமாகிய ரூ. 13,000 நீதிமன்றத்தில் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. திரு. குலாம் மொய்தீனுடைய சில செயல்களால் கல்லூரி அநேகமான நிலத்தை இழக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டது என்று கூறப்படுகிறது. 1976 ஆம் ஆண்டின் முதல் பாதி மாதங்கள் வரை கல்லூரியின் நிலைமை ஓரளவு திருப்திகரமாக இருந்தது. ஆனால் பின்னர் வங்கியும் கடன் தர மறுக்கவே நிலைமை மோசமாகியது. ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் மே 1976 முதல் வழங்கப்படாமலிருந்தது. அரசு இதில் தலையிட்டு சுமார் 3 இலட்சம் ரூபாய் மான்யமாக (அட்வான்ஸ் அட்ஹாக் கிரான்ட்) வழங்கியது. ஆசிரியர்களுக்கு இதைக் கொண்டு நவம்பர் 1976 வரை சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டது. தற்போது டிசம்பர் 1976 முதல் ஊதிய நிலுவை உள்ளது. கல்லூரியின் நிலைமைகளைச் சரி செய்யும் பொருட்டு நிர்வாகத்தில் உள்ள தாளாளர் மற்றும் உறுப்பினர்களை அரசு மற்றும் பல்கலைக் கழகம் அழைத்த போது எல்லோரும் வராததால் முயற்சிகள் பலனளிக்கவில்லை. நீதிமன்றத்தால் முடக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 13,000-ஐப் பெற்று கல்லூரிக்குச் செலவு செய்யவும் (2) 6-8-1958 முதல் கல்லூரிக்குச் சேர வேண்டிய வருமானத்தை திரு. குலாம் மொய்தீனிடமிருந்து பெறவும் மற்றும், (3) நில வருமானத்தை கல்லூரிக்கு செலுத்தவும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் தெரிவித்துள்ளார். இதே போன்று கல்லூரியின் ஆசிரியர்களுக்கு அரசே நேரிடையாக ஊதியம் வழங்க வேண்டுமென்றும், ஒரு தனித்தைக் குழுவை கல்லூரிக்கு அனுப்பி ஏதாவது முறைகேடுகள் நடந்துள்ளதா என்று கண்டறிய வேண்டும் என்று மதுரை பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் அரசைக் கேட்டுக் கொண்டார். இது தவிர பொது மக்களிடமிருந்து அரசே கல்லூரியை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் விடுக்கப் பட்டது. இது சிறுபான்மையோரால் நடத்தப்படும் கல்லூரி; ஆகையால், அரசு கல்லூரியை எடுத்துக்கொள்வதற்கு சட்டப் பிரச்சினைகள் உள்ளன. இக்கல்லூரியின் நிலங்கள் "வக்ப்" சொத்து என்பதால், "வக்ப் போர்டு" நீதிமன்றத்தை அணுகி ரிசீவர் நியமிக்க வழி செய்ய இயலும் என்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி தேவையான நடவடிக்கை எடுக்க கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார். சமீபத்தில்

மதுரை மாவட்டம், உத்தமபாளையத்தில் உள்ள ஹாஜி கருத்த ராவுத்தர் ஹெனடியா கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்கப்படாததால் ஏற்பட்டுள்ள விளைவுகள் குறித்து 13

1977 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

அரசாணை எண் 1235 கல்வி, நாள் 13-7-77-ல் அரசு ரூ. 80,000 மான்யமாக வழங்க உத்தரவிட்டுள்ளது. உதவி கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரை நேரிடையாக கல்லூரிக்கு அனுப்பி இந்த தொகையிலிருந்து ஜூன் மற்றும் ஜூலை 1977-க்கு ஊதியம் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கல்லூரி முதல்வர், ஒரு துணைப் பேராசிரியர் மற்றும் ஆசிரியரல்லாதார் 13 பேர் ஜூன் மாத ஊதியத்தைப் பெற்று கொண்டனர். ஆனால் மற்றவர்கள் ஏற்கெனவே 6 மாதம் ஊதிய நிலுவை இருப்பதால், ஜூன் மாத ஊதியத்தை மட்டும் வாங்கிக் கொள்ள மாட்டோம் என்று மறுத்து விட்டனர். முன்னமேயே கூறியபடி இக்கல்லூரி நிர்வாகத்தில் உள்ள அனைவரும் மறைந்த ராவுத்தரின் புதல்வர்களே. கல்லூரியை எப்படியாவது மூடிவிட்டு அதன் சொத்துக்களை முக்கியமாக, நிலங்களை தாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என நிர்வாகிகள் திட்டமிட்டுள்ளனர் என்று கருதப் படுகிறது. ஆகையால்தான் கல்லூரிக்கு உண்டான நிலங்களைப் பெற யாரும் அக்கரை காட்டவில்லை. ஏற்கெனவே கன்னியாகுமரி மாவட்டம் நெய்யூரிலுள்ள லக்ஷ்மியூம் கலை, விஞ்ஞான கல்லூரியை பிப்ரவரி 1975 முதலும் மற்றும் வெகெங்கையிலுள்ள ராதா தொனாசெங்கம் கல்லூரியை ஜனவரி 1977 முதலும் அரசு தற்காலிகமாக எடுத்து நடத்தி வருகிறது. இதே போன்று ஹாஜி கருத்த ராவுத்தர் ஹெனடியா கல்லூரியையும் நிர்வாகத்தினரின் ஒப்புதலைப் பெற்று, தற்காலிகமாக 2 வருடங்களுக்கு அரசு ஏற்று நடத்தலாம் என்று கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் பரிந்துரைத்துள்ளார். அரசு இதைப் பரிசீலித்து வருகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, எத்தனை ஆசிரியர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள், மொத்தம் எவ்வளவு பணம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: ஆறு மாதங்களுக்கான ஊதியம் நிலுவையாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

5. அரசுத் தீர்மானங்கள்.

(1) தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மேலவையின் முன் இரண்டு தீர்மானங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை குறித்த கொள்கைக் குறிப்பு. மற்றொன்று உள்துறை (சிறைகள்) கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு. ஒவ்வொரு தீர்மானத்திற்கும் விவாதத்திற்கு ஒரு மணி நேரம் என்று

14 தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை குறித்து கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

[மேலவைத் துணைத் தலைவர்] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆகவே ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அங்கத்தினர்கள் அவர்களின் பேச்சை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில் உணவு நிலைமை குறித்துப் பேசலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்"

என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

"சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்".

* THIRU D. V. D'MONTE: Hon. Deputy Chairman, Sir, I have just one brief point to make so far as Food and Civil Supplies are concerned and that is with regard to our distribution system. It is not only a question of opening more fair price shops which, of course, is a very laudable objective before the Government. But the scheme must function in such a way that the good effects of it reach the common man especially in the rural sector.

Sir, as I said, this is only a brief point. I would equally stress that the distribution system should be completely reorganised and revamped. Proper check should be made on prices and there should be price control at various levels. More than anything else, trading in ration cards which is widely being misused should be checked to the maximum. That is the point I want to make.

Thank you.

* திரு. நீலநாராயணன்: பெருமதிப்பிற்குரிய மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உணவுப் பிரச்சினை குறித்து சர்க்காருடைய கொள்கை விளக்க அறிக்கை இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, அதன் மீது நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொள்வதிலே உண்மையிலேயே நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பொதுவாக உணவுப் பிரச்சினைதான் ஒரு நாட்டில்

தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை குறித்து கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம் 15

1977 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. நீலநாராயணன்]

னுடைய சுபிட்ச நிலையை அளவிடுவதற்குரிய ஒரு அளவுகோலாக இந்த நாட்டிலே இன்றையதினம் இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. நாட்டிலே பல திட்டங்கள் இருக்கலாம். சாலைகள் இருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட பல வசதிகள் இருந்தாலும்கூட, உணவுப் பிரச்சினை போதிய அளவுக்குக் கவனிக்கப்படாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்குமானால், அந்த நாட்டில் அமைதியை நம்மாலே எதிர்பார்க்க முடியாது. அது மட்டுமல்ல, அதற்கு மாறாக குழப்பத்திற்கு இடமளிக்கின்ற வகையிலே இந்தப் பிரச்சினை அமைந்திருக்கின்றது. அந்தக் காரணத்திலேதான், இந்த உணவுப் பிரச்சினையை உயிர்நாடியான ஒரு பிரச்சினையாகக் கொண்டு, இந்தப் பிரச்சினை குறித்து நன்கு விவாதிக்க வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த உணவுப் பிரச்சினையை எந்த அரசு சரிசெய்த தீர்ப்பதற்கு முன்வரவில்லையோ, அந்த அரசு பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகியிருப்பதை கடந்தகால வரலாறு நமக்கு உணர்த்தியுள்ளது. இந்த நாடு சத்திரம் பெற்றபின்னர், 20 ஆண்டுகாலம் இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்த கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த நாட்டிற்கு எத்தனையோ தீபாகங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். எத்தனையோ முன்னேற்றமான திட்டங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், உணவுப் பிரச்சினையிலே போதிய அளவுக்குக் கவனம் செலுத்தாத காரணத்தினாலே, கடைசியாக 6 அவுன்ஸ் என்ற அவல நிலையை அடைந்தார்கள். ஆட்சியை இழக்கின்ற நிலைமைக்குள்ளானார்கள் என்பதை சரித்திரம் இங்கே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. அப்போது தொடர்ந்து 1967-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த நாட்டினுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டது. என்னுடைய நினைவு சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல் அமைச்சராகப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டபோது, இந்த நாட்டினுடைய உணவு இருப்பு ஏறக்குறைய ஒரு வார காலத்திற்கோ, ஒரு மாதத்திற்கோதான் இந்த நாட்டிற்குப் பற்றக்கூடிய அளவுக்கு இருந்தது. அதை அன்றையதினம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கட்டிக் காட்டினார்கள். இந்த இக்கட்டான நிலையிலேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அன்றைய தினம் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டது. அன்றையதினம் அவர் அதிக முக்கியத்துவமும், முதன்மையான இடமும் அளித்தது அந்த உணவுப் பிரச்சினைக்குச் சரியான தீர்வு காண வேண்டும் என்பதுதான். இதுவரையில் பல பற்றக்குறைகளைக் கொண்டதாகத்தான் இந்த நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், உணவு நிலைமை இருந்து வந்திருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பின்னாலே அதற்குரிய பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்த முற்பட்டார்கள். டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மகமைச்சராகப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு, அந்தப் பிரச்சினைக்கு மிகமிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து, நடவடிக்கை எடுத்துக்

@ 86-113 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. நீலநாராயணன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

கொண்டார்கள். அதனுடைய விளைவுகள் பற்றி இந்த மேலவையில் இருக்கின்ற பலருக்கு நினைவிருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சிக் காலத்திலேதான் இதுவரையிலே தமிழகத்திலே பற்றாக்குறையாக இருந்து வந்த உணவு நிலைமை, டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளால் தன்னிறைவு பெற்றதோடு, தானியங்கள் உபரியாகி, உணவு தானியங்களை, உணவுப் பொருள்களை வெளி மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பி வைக்கின்ற அளவுக்கு நிலைமை மேம்பாடடைந்தது, சீர்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-30)

இதற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அதனுடைய அமைச்சரவையும் அன்றைய தினம் உணவுப் பிரச்சினையிலே எடுத்துக்கொண்ட அக்கறைதான் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. அப்படிப்பட்ட நிலவரத்தை இன்றைய தினம் ஆளுகிற பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த முயற்சியிலே எப்படி வெற்றி பெற்றார்கள் என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்த்தால், அவர் புதிய புதிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார் என்பது தெரியவரும். ஐ.ஆர். 8, ஐ.ஆர். 20, கருஞ், பொன்னி என்று இது போன்ற பல புதிய பயிர் வகைகளை விவசாயிகளிடத்திலே புகுத்தி புதிய பயிர்களை உருவாக்குவதற்குத் தன்னுடைய ஆற்றலையும், அறிவையும், உணவு இலாக்காவிற்குடைய திறமையையும் அன்றைய தினம் அவர்கள் பயன்படுத்தினார்கள். அதனுடைய விளைவுதான் தமிழகம் பெற்றுள்ள இந்த உன்னத நிலைமை. இதே நிலைமையை மீண்டும் பெற வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இதை வலியுறுத்துகிறேன். இப்படிப்பட்ட பெயர்கள் கருஞ், ஐ. ஆர். 20 போன்ற பெயர்கள் விளம்பரத்திற்காக என்று அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி மிக்கவர்கள் ஒரு சிலர் கூறிக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் உண்மையிலே, தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்களுடைய வாழ்க்கையில் அக்கறை கொண்டவர்கள், இந்த உணவுப் பிரச்சினையில் நல்லபடியாகத் தீர்வு காண வேண்டும் என்பதிலே அக்கறை கொண்டவர்கள் எண்ணிப் பார்த்தால், இவைகள் வெறும் பெயர்கள் இல்லை, ஆனால் இவை உணவுப் பிரச்சினையில் நாம் அடைந்திருக்கிற முன்னேற்றத்தின் மைல் கற்களாக அமைந்துவிட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

நம்முடைய ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலேயே 16 ஆயிரம் கிராமங்களில் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கப்போவதாகச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்கள். உண்மையிலேயே 16 ஆயிரம் கிராமங்களில் நியாய விலைக்

1977 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. நீலநாராயணன்]

கடைகள் திறக்கப்படும் என்றால், உணவுப் பிரச்சினையில் தமிழக மக்கள் ஓரளவு கமுகமான வெற்றி பெறும் நிலைமையை எய்த முடியும் என்ற நப்பாசையின் காரணமாக எண்ணப்பொன்றவர்கள்கூட அதை வாவேற்றார்கள். ஆளுநர் உரையிலே காணப்பட்ட அந்த வாசகம்—16 ஆயிரம் கிராமங்களில் நியாய விலைக் கடைகளை அமைக்கிறோம் என்ற வாசகம்—அதற்குப் பின்னாலே நிதிநிலை அறிக்கையிலே இடம் பெறவில்லை, இந்தக் கொள்கை விளக்கத்திற்காக இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தக் குறிப்பிலும் இடம் பெறவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலவரங்கள் ஏன் ஏற்படுகின்றன என்பதை அரசு உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல பிரச்சினைகளைப்பற்றி மக்கள் இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையிலே மிகவும் அதிகமாக எதிர்பார்த்தார்கள். மக்கள் மத்தியிலே உருவாகியிருக்கிற எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்ப அந்த நிலவரங்கள் ஏற்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக இல்லை. ஏமாற்றத்தை உருவாக்குகிற நிலைமைகள் தான் உள்ளன. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எதிர்காலத்திலே ஏற்படாத அளவுக்கு, உணவுப் பிரச்சினையில் இந்தியாவிலேயே நம்முடைய மாநிலம் நல்ல முறையில் இருக்கக் கூடியவாறு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும். அவர் போறினார் அண்ணா அவர்களுடைய நிதானத்தையும், டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய நிர்வாகத் திறனையும் சரிவரப் புரிந்து பயிற்சி பெற்றவர். அதோடு கூட இன்றைய முதல்வர் அவர்களுடைய தலைமையின் கீழ் அவர்கள் நல்லபல பயிற்சிகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்தப் பயிற்சிகள் எல்லாம் எதிர்காலத்திலே நல்ல பல திட்டங்களைக் கூடிய அளவில் அளிக்க வேண்டும் என்று கூறிக் கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உணவு நிலைமை குறித்து இங்கே அளிக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பை வைத்து நடத்தும் இந்த விவாதத்தில் பங்குகொள்வதிலே நான் மகிழ்கிறேன். உணவுப் பிரச்சினை, தேசத்தின் உயிர்நாடியான பிரச்சினை என்பதை எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் தொடர்ந்து பேசும்போது ஒன்று சொன்னார்கள். உணவுப் பிரச்சினையின் காரணமாக பல அரசுகள் கவிழ்ந்திருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இந்த மாதிரிதான் ஒரு அரசு கவிழ்ந்தது; ஆனால் வேறு தேசங்களில் பல அரசுகள் கவிழ்ந்திருக்கின்றன என்பது உண்மை. அத்தகைய முக்கியமான ஒரு பிரச்சினையை வைத்து இன்றைக்கு...

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு அரசு கவிழ்த்தது என்று சொன்னார்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள். எதை மனதில் வைத்து அப்படிச் சொன்னார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சார்ப்த அரசு தான் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: அடுத்த ஒரு கட்டி அரசு மாறி வந்திருக்கிறதே.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்குப் பிறகு விடுவாசிகள் உயர்முகமாகத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை பாவனும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆனால் அந்த உயர்வு நம்முடைய மாநில அரசு செயல்பட்ட விதத்தினாலா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை என்று நான் சொல்வேன். நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசும்போது, இந்த விஷயத்தைத் தொட்டுப் பேசும்போதே நான் சொன்னேன். ஒரு பொருளை எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கு வங்காளத்தில் ஒரு விலை என்றால், கிட்டத்தட்ட பஞ்சாயில், மகாராஷ்டிராவில், பம்பாயில், டில்லியில் அதே விலை தான் என்று இருக்கும்போது, தமிழகத்தில் மட்டும் அந்த விலையில் பாதிக்குப் பாதி அல்லது கால் பாகம் என்று எதிர்பார்ப்பது ஒரு முடியாத நிலை. அகில இந்திய 'ரிபாக்கன்' என்ற முறையில் அகில இந்திய ரீதியிலே இருக்கக்கூடிய விலைபை இங்கே குறைக்காதது ஏன் என்று கேட்கும் வாதம் சரியில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள நான் முற்படுகிறேன்.

கோளத்தில், கோள அமைச்சரிடத்திலே அங்கே அரிசி விலைப்பற்றி நான் கேட்டபோது, "அரிசி விலைபை சப்ளைட்ஸ் பண்ணி நான்கு கொடுக்கிறோம், மக்களுக்கு, ஓரண்டுக்குச் சுமார் 18 கோடி ரூபாய் அதனால் தஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அரசாங்கம் அந்த தஷ்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் அரிசி வழங்கப்படுகிறது" என்று சொன்னார்கள். கோளா கையாண்ட முறையை நாலும் கையாண்டால் தல்லது என்ற முறையில் நான் இதை உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். அத்தியாவசியமான பொருள்களின் விலை ஏற்போய்விட்டால், அப்பொழுது தமது அரசும் சப்ளைட்ஸ் செய்து அதனால் ஏற்படும் தஷ்டத்தை அரசே ஏற்றுக்கொண்டு பொருள்களை மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு கிட்டத்தட்ட அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மக்களுக்கு நன்மை செய்வது என்ற அடிப்படையில் படி அரிசித் திட்டத்தை போரினார் அண்ணா அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த அடிப்படையிலே அத்தியாவசியப் பொருள்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு கொள்கையை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

லெவி வைத்து விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை நாம் கொள்முதல் செய்கிறோம். லெவி மூலம் கொள்முதல் செய்வதிலே இரண்டு வகை இருக்கிறது. விவசாயிகளிடத்திலேயிருந்து வாங்கக்கூடிய லெவி; வர்த்தகர்களிடத்திலே இருந்து வாங்கக்கூடிய லெவி என்று இரண்டு வகையாக வருகிறது. விவசாய லெவி இல்லாமல் வர்த்தக லெவி முறையை நான் வரவேற்கிறேன். 1976 ஆம் ஆண்டு விவசாய லெவி வாங்கவில்லை, வர்த்தக லெவி வாங்கினார்கள். விவசாய லெவி என்ற முறையில் சாப்பாட்டுக்கு அவாவர்கள் கொண்டுபோகக்கூடிய அரிசியை அரசு வாங்கும் நிலையை நாம் விரும்புகிறோம். எனக்குத் தெரிந்த ஒரு விவசாயி ஒரு முன்சீப்புக்கு ஒரு மூட்டை நெல்லைக் கொடுத்து உதவி லெவி கொடுக்காமலேயே 100 மூட்டை வரை நெல்லை விற்று வந்தார். இரண்டு வருடம் இதுமாதிரி அவர் செய்து வந்தார். ஆனால் அவர் மீது அரசாங்கம் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

(பிரப்பகல் 4-40)

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: துணைத் தலைவரவர்களே, முன்சீப் என்பவர் ஜாமியல் ஸ்பீசர். ஆகவே பாருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: நான் அவர் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இது நடந்தது இரண்டு முன்று வருடங்களுக்கு முன்பு.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: அவர் டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப்பா அல்லது கிராம முன்சீப்பா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர நிகிதர்: கிராம முன்சீப் என்பவர் கண்ணிய மிக்க, கவரவமிக்க குடும்பத்திலிருந்து வருபவர். முதலில் சொத்து இருக்கிறதா என்று அவர்களைக் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் நிறைய நிலம் உடையவர்கள் தான். அவர்கள் ஏன் ஒரு மூட்டை நெல் கேட்கிறார்கள்?

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: அடுத்தபடியாக லெவியைப் பற்றி ஒருசில வர்த்தகர்கள் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். பார் பார் நிறைய நிலங்கள் வைத்து இருக்கிறார்களோ அவர்கள்தான் லெவி கொடுக்க வேண்டும். பார் பாரிடம் ஒரு வருடத் தேவைக்கு அதிகமாக நெல் இருக்கிறதோ அவர்கள் லெவி கொடுக்க வேண்டும். தன்னுடைய குடும்பத்திற்கு ஒரு வருடத்திற்கு வேண்டிய நெல்லில் ஒரு இம்பி அளவு உட்குறைபாமல் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, லெவி கொடுக்க வேண்டும். விளைச்சல் குறைவாக இருந்தால், அவர்களிடமிருந்து லெவி வாங்கக் கூடாது. குடும்பத்திலுள்ள தபர்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தும், குடும்பத்தில் நடக்கக் கூடிய கையவங்களைப் பொறுத்தும் அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிற

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

தெல்லைக் கொடுத்து விட்டு பிறகு லெலி வாங்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள். நான் சொல்லியபடி செய்தால், நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை, யாரும் ஆட்சேபிக்கவும் மாட்டார்கள். அவர்கள் ஸ்டாக் இவ்வளவு தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், அதற்கு மேல் உள்ளவர்கள் டிள்ளரேசன் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு விதியை மேற்கொள்ளலாம். மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை டிள்ளரேசன் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு விதி முன்பு இருந்தது. அது இப்பொழுது இருக்கிறதா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. காரணம் நிறைய விதிகள் அடிக்கடி நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன அல்லது மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு வருடத்திற்குத் தேவையான தெல்லை, அதாவது 60 மூட்டை அல்லது 30 மூட்டை என்ற அளவில், அவர்கள் வீட்டில் ஸ்டாக் வைத்துக்கொள்ள அனுமதித்து விட்டு, பிறகு டிள்ளரேசன் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி அவர்கள் கொடுக்க மறுத்தால், அவர்களிடமிருந்து தெல்லை சீஸ் பண்ணினால்கூட நான் ஆட்சேபிக்க மாட்டேன். ஆகவே ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு வருடத்திற்குத் தேவையான ஸ்டாக் வைத்துக்கொள்ளலாமென்ற ஒரு விதியை ஏற்படுத்த இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நியாய விலைக் கடைகளைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளை கூற விரும்புகிறேன். இங்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 16 ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகள் திறந்திருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். கவர்னர் அறிக்கையிலும் 16 ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்போவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ரூபாய், பைசா என்ற கணக்கில் பார்க்கும்போது, அது நடைமுறையில் சாத்தியமா இல்லையா என்பதை அரசு பரிசீலித்துப் பார்த்திருக்கக் கூடும். நிதி நிலை அறிக்கையில் அந்த விவரங்கள் தெளிவாக இடம் பெறாமல் இருக்கக்கூடும். இப்பொழுது கிராமங்களில் தான் நகரங்களை விட விலைவாசி அதிகமாக இருக்கிறது. நியாய விலைக் கடை மூலமாக அல்லது ரூப்பர் மார்க்கெட் மூலமாக அல்லது கோவாப்ப ரேட்டிங் சொசைட்டி போன்ற அமைப்புகள் மூலமாக எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாக உணவுப்பொருட்களை வழங்குவோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு ஏழை யோவிய கிராம மக்களுக்கு அதனால் நன்மை பயக்கும். கிராமப்புறங்களில் ஏற்கெல்லாம் நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்த முடியுமோ அங்கெல்லாம் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதைப்பற்றி அரசு ஆராய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் அரிசி அரைப்பு மில்கன் நாட்டில் நிறைய இருக்கின்றன. அரைப்பு மில்களைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை. வேக வைக்கும் மில்களைப்பற்றி நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

கிறேன். இன்றைய தினம் தெல்லை வேக வைக்கும் மில்கன் நாட்டில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவற்றில் பல தில்லுமுல்லுகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. விலைவாசி இன்றையதினம் ஏறிக்கொண்டிருப்பதற்கு இந்த வேக வைக்கும் மில்களின் நடவடிக்கைகளும் ஒரு காரணமாகும் என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். ஆகவே அரசு பரிசீலனை செய்து, இந்த வேக வைக்கும் மில்களை காலம் கடந்தாமல் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தை அரசுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எம்ரஜென்சி காலத்தில் கடைகளிலே அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலை இவ்வளவு, கடையில் இருக்கும் ஸ்டாக் இவ்வளவு என்று விவரமாக போர்டு வைக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தியிருந்தோம். இன்றைக்கும் அந்த விதி நடைமுறையில் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் கடைக்காரர்கள் விலைப்பட்டியல் வைக்கிறார்களா, ஸ்டாக் விவரத்தை வைக்கிறார்களா என்று கண்காணிப்பதை விட்டு விட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். கண்காணிப்பு முடுக்கி விடப்பட வேண்டும். இப்போது கண்காணிப்பு இல்லாத காரணத்தால் 10 நாளைக்கு முன் எழுதிய போர்டு அப்படியே இருக்கிறது. கண்காணிப்பை மேலும் தீவிரப்படுத்துவதன் மூலம் விலைவாசி குறைவாக வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசு இதைப்பற்றியும் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஜனதா உணவுப்பொருட்கள்ப்பற்றியும் ஒட்டல்காரர்கள் பிரச்சினைப்பற்றியும் ஒருசில வார்த்தைகள் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்வது பொருத்தமென கருதுகிறேன். ஒட்டல்களில் ஜனதா சாப்பாடு போடும் திட்டத்தை அரசு சமீபத்தில்தான் கொண்டு வந்தது. ஏழைமெய்ய மக்களுக்கு ஒரு ரூபாய்க்குச் சாப்பாடு போட வேண்டுமென்ற தல்ல எண்ணத்தில் அந்தத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் ஜனதா சாப்பாடு வந்த நாள் முதல் சாப்பாட்டின் தரம் வெகுவாகக் குறைந்தது. இங்கு நான் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் மிகவும் விரும்பி சென்னையிலுள்ள ஒரு ஒட்டலிலிருந்து இட்டிலி சாப்பிடுவது வழக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் குறிப்பிடுவது ஜனதா இட்டிலியைத் தானே.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஜனதா இட்டிலி இப்பொழுது தான் வந்திருக்கிறது. நான் குறிப்பிடுவது ஜனதா இட்டிலி அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்பு நடைபெற்ற திகிலூட்டி, இப்பொழுது அதே பெரிய ஒட்டலில் சாப்பிடப் போனால், வாய் வைக்க

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

முடியவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதிக்கு அருகாமையில்தான் அந்த ஓட்டல் உள்ளது. இன்றைக்கு அந்த ஓட்டலில் சப்ளை பண்ணுகின்ற இட்டிலியின் தரம் வெகுவாகக் குறைந்து விட்டது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: ஜனதா திட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்பு அந்த ஓட்டலிலுள்ள இட்டிலியின் விலை என்ன, இப்பொழுது உள்ள விலை என்ன என்று உறுப்பினர் அவர்களிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: மாற்றம் ஒன்றுமில்லை. அன்றும் இன்றும் விலை ஒன்று தான். இட்டிலியின் அளவில்தான் மாறுதல். அன்று சிறிதாக சாப்பிடும் அளவுக்கு இருந்தது. இன்று சற்று பெரிதாக வாய் வைக்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. ஓட்டல் உரிமையாளர்கள் ஓட்டலிலுள்ள பொருள்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள விலை தங்களுக்குக் கட்டுப்படியாக விலை என்று ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தம் கூட செய்தார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயமானது என்பது என்னுடைய கருத்து. ஒரு சிறு அளவில் அவர்கள் உணவுப் பொருள்களின் விலைகளைக் கூட்டுவதற்கு அரசு அனுமதிக்கலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆனால் அவ்வாறு அவர்களை அனுமதிக்கும்போது, இப்பொழுது வாய் வைக்க முடியாத அளவுக்கு இருப்பது மாதிரி இல்லாமல், எல்லோரும் விரும்பிச் சாப்பிடும் வகையில் சாப்பாடு, இட்லி, தோசை, காபி மற்றும் சாப்பாடு வகைகள் இருக்கும்படி செய்ய அரசு வழிவகை வகுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய மாநிலம் என்னெப்ப், பருப்பு போன்ற உணவுப் பொருட்கள் அதிக அளவில் பற்றாக்குறையுள்ள மாநிலம், விலைவாசி உயர்த்துகொண்டேயிருக்கிறது. இப்படி பற்றாக்குறையுள்ள உணவுப் பொருட்களை முடிந்தவரை இறக்குமதி செய்து, விலைகளைக் குறைத்து, நிபாய விலைக் கடைகள் மூலம் விநியோகிக்க இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். நிபாய விலைக் கடைகளைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும்போது, அவை "நிபாய விலைக் கடைகளை அல்லது அநியாய விலைக் கடைகளை" என்ற சுந்தேசத்தை எழுப்பினார். நான் சொல்கிறேன், அங்கு நிலவும் விலை நிபாய விலை தான். அநியாய விலை என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் அங்கு போடப்படும் எடையில் நிபாயம் இல்லை. எடைபோடும் விஷயத்தில் பல அநியாயங்கள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றை அப்போதைக்கப்போது பரிசீலனை செய்து எடை சரியாக இருக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்களே, தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு

1977 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உணவு மக்களுக்கு மிக மிக அவசியம் என்பதை எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஏழையெளியவர்கள், கோவணம் கட்டிக்கொண்டிருப்பவர்கள் முதல் மேலே உயர்ந்த பீடத்திலே இருப்பவர்கள் உட்பட எல்லோருக்கும் அரிசி அவசியம், அரிசி இல்லாவிட்டால் அவர்கள் உயிருடன் வாழ முடியாது என்பது உலகநிந்த விஷயம். அருமை நண்பர் திரு. நீலநாராயணன் அவர்கள் பேசும்போது, மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு, முன்பு இருந்த அரசு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியது என்று கூறியதெல்லாம் உண்மையாக இருந்தாலும் கூட, மிக முக்கியமாக அவர்கள் சொல்ல வேண்டிய ஒன்றைச் சொல்லாமல் மறந்துவிட்டதற்காக, மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, தங்கள் மூலமாக அதை நான் அவருக்கு ஸ்ரூபகப் படுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். ஏழையெளிய நாட்டு மக்கள் வாழ வேண்டுமானால், வறுமை போக வேண்டுமானால், அறிவு தெளிவு மக்களிடம் வா வேண்டுமானால், பஞ்சம் போக்கப்பட வேண்டுமானால், அதற்கு என்னென்ன வழிமுறைகள் பின்பற்றப்பட வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து அதற்கு ஆவன செய்திருந்தார் வாவு செலவுத் திட்டத்திலே போலீஸார் அமார் அண்ணா அவர்கள். "உறுபசியும் ஓவாப் பினியும் செறுபகையும்—சோறு இயல்வது நாடு" அதாவது நீங்காத பசித்துன்பமும், திராத நோய்களும், மேல்வந்து தாக்கும் பகைவர்களும் தன்னைச் சோமல், வலிமை போடும் வளமோடும் விளங்குவதே, நல்ல நாடாகும் என்பதற்கு இணங்க, அதன் அடிப்படையில் திட்டங்களைத் தீட்டினாரே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. ஏழையெளிய மக்கள் தலை நிமிர்ந்து பார்க்க வேண்டும், அவர்கள் வயிற்றுக்கு உணவு கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஏராளமான கடன், பம்ப்செட், டாம் இன்னும் வேண்டியவைகளை அந்த மக்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்களை ஊக்குவித்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குத் திட்டமிட்டார். அதன் வாயிலாக நெற்குவிபலைக் காண்பதற்கு அவர் வித்திட்டார் அதன் பிறகு தான் படி அரிசி ஒரு ரூபாய்க்கு ஏழையெளிய மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை 8 கோடி ரூபாய் அல்லது 10 கோடி ரூபாய் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டாலும் கூட, அதிகாரிகள் எதிராக கருத்து தெரிவித்த போதிலும்கூட, கோவை, சென்னை போன்ற நகரங்களில் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தார். ஏழையெளிய மக்கள்பால் அனுதாபம் கொண்டுள்ள அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசும் ஏழைகளினுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து அவர்கள் கஷ்டங்களைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று நான் இங்கு பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-50)

24 தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை குறித்து கொள்கை விளக்கக் குழிப்பின் மீது விவாதம்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

ஆகையால் எவ்வளவு முயற்சி செய்து காரியங்களைச் செய்தாலும், மக்கள் பெருக்கம் அதிகமாவதால், கஷ்டம் வருகிறது. உற்பத்தி யாதெ அரிசியில் பற்றாக்குறை ஏற்படும்போது, கள்ள மார்ட்கெட்காரர்கள் இளம்பிவிடுகிறார்கள். திருட்டு எண்ணம் அவர்களுக்கு வந்துவிடுகிறது. அதைப் போக்கதான் இப்போது 16,000 நிபாய விசைக் கடைகளைத் திறக்க அரசு முன்வந்திருக்கிறது. ஏழைகளின் கஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பதற்காக இது போன்ற காரியங்களை அரசு செய்ய முன்வந்ததற்குப் பாராட்டுகிறேன். இல்லாவிட்டால் கள்ள மார்ட்கெட்காரர்கள் பெருகிவிடுவார்கள். அவர்களுக்கு உட்கைதமாக பலர் இருப்பார்கள். மக்களை ஏமாற்றி, ஸ்டாக் வைத்து, ஸ்டாபிபிதியாகிவிட்ட பலகைப் பார்க்கிறேன். அவர்களை என்னுள் தெரியும். இந்த அகவையில் அவர்களைப் பெல்லாம்பற்றிச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது என்பதற்காக அதை விவரிக்காமல் விடுகிறேன். இதற்கு முன்னால் இருந்த ஆட்சியாளர்கள் அதற்குக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், இல்லாவிடும் தொல்லைகள் வந்திருக்காது. பெட்டிக்கடையில் அரிசிக் கடை வைத்திருந்தவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு ஸ்டாபிபிதியாகிவிட்டார்கள். இசண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு அரிசி, நெல் நெருக்கடி ஏற்பட்டபோது, கோயமுத்தூருக்குக் கொண்டுபோக பெர்மிட் வாங்கிக் கொண்டு போனவர்கள் பல பேர். அத்துடன் போலி பர்மிட் தயாரித்து எடுத்துப் போனவர்கள் பல பேர் என்பதும் தம் கவனத்தில் இருக்கிறது. இப்போதுள்ள ஆட்சி வஞ்ச லாவண்யமற்ற ஆட்சி. வஞ்ச லாவண்யத்தை ஒழிப்போம் என்று கண்ணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற அரசு இது என்பதால் இதைச் சொல்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமை வராத அளவுக்குப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: கோயமுத்தூருக்கு நெல் கொண்டு போவதற்கு போலி பெர்மிட்டுகள் தயாரித்து கொண்டு வரப் பட்ட அடித்தாண்டுகள் என்று சொன்னார்கள். அந்த வாதத்திற்கு நான் போக விரும்பவில்லை. இப்போதுள்ள அரசாங்கம் கோளாவிற்கு, பெர்மிட் வாங்கி, அரிசி எடுத்துப் போகலாம் என்று புது உத்தரவு போட்டிருக்கிறதே, அதுபற்றி உறுப்பினர் கருத்து தெரிவிப்பார்களா?

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: அப்போது நடந்ததைப்போல இப்போது நடக்கக் கூடாது என்று எச்சரிப்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். வஞ்ச லாவண்யம், கள்ளக் கடத்தல் இவைபெல்லாம் இருக்காது என்று சொல் கிறார்களே, அதனால்தான் முன்னே நடந்ததைப் போல, இப்போது நடக்கக் கூடாது என்று பணிவோடு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது போடப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் உத்தரவுபற்றித் தெரியவில்லை.

தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை குறித்து கொள்கை விளக்கக் குழிப்பின் மீது விவாதம்

1977 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி]
உறுப்பினர் திரு. விராசாமி அவர்கள் தனதுக் கனமாகக் கேள்வி கேட்பதில் நேமையானவர். ஆகவே அந்தக் கேள்வியை அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டால் அவர் பதில் சொல்வார்.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: உறுப்பினர் பேசும்போது, 'காயமுத்தூருக்குப் போகும்போது தவறு நடந்ததாகச் சொன்னார்கள். அதை விட தூரமான கோளாவிற்குப் போகும்போது, அதேபோன்ற தவறு நடக்க வாய்ப்பு இருக்கிறதே, அதைப்பற்றி அவருடைய கருத்து என்ன என்றுதான் கேட்டேன். நேரு அரசாங்கத்தின் கருத்தைப்பற்றிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். முத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை போன்ற மாவட்டங்களுக்கு, பெர்மிட் கொடுக்கப்பட்டு, அரிசி நெல் வெளியே சென்றது பற்றி உறுப்பினர் திரு. ராஜகோபால் சொல்லிய நேரத்தில், உறுப்பினர் திரு. விராசாமி அவர்கள் கோளா மாநிலத்திற்கு, பெர்மிட் கொடுத்து, அரிசி கொண்டுபோகலாம் என்று உத்தரவு இருப்பதாகச் சொன்னார். அவர் எந்த ஆதாரத்தில் இதைச் சொல்கிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: உறுப்பினர் அறிந்திருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். புதிய அரசாங்கம் சில நாட்களுக்கு முன்பு பதிய உத்தரவு போட்டு, அது பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. கோளாவிற்கு அரிசி ஏற்றிப் போடுவார்கள் பெர்மிட் வாங்கி அரிசி ஏற்றிச் செல்லலாம் என்று பத்திரிகை யில் வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எம்மன்: பத்திரிகையில் வந்த செய்திக்கும் இந்த அரசுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இந்தத் துறைக்காக நுதுக்கப் பட்ட ஒரு மணி நேரம் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. தயவுசெய்து அதுபற்றிய விவாதம் முடிவுக்கு வர எல்லோரும் உதவ வேண்டுமென்று கேட்டேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: முன்பு நடந்ததைப் போன்ற தவறுகள் இப்போது நடக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் எச்சரிக்கிறேன். அந்தத் தவறுகளைச் செய்தவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கதி என்ன என்பது தெரியும். அந்த கதி இப்போது வாக்கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்தில் சொல்கிறேன். அந்த தவறு செய்தால், மக்கள் இருக்கிறார்கள், பார்த்துக் கொள்வார்கள். அது தவறு செய்தால், மக்கள் ஏமாள்வார்கள் பம்புசெட்டுகள் வைக்கச் செய்து விடுவோம். ஆகவே, ஏமாள்வோம் பம்புசெட்டுகள் வைக்கச் செய்து விடுவோம் என்று நினைக்கலாம். நல்ல விளைச்சலைப் பெருக்கி, விளைவாக வளமுள்ள நிலங்களாகி, நல்ல விளைச்சலைப் பெருக்கி, விளைவாக வளமுள்ள நிலங்களாகி, எடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், குறைவான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், விளைவாக அரிசி விற்ப்பும், கவனத்தைக் கொண்டு வர முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

வருஷத்திற்கு முன்னாலே இருந்ததைவிட, இப்போது தானே டோடும் மெஷின்கள் அதிகமாக வந்துவிட்டன. ஒரு கிணற்றில் தானே போட்டால், அடுத்தவனும் தானே டோடுகிறான். ஒருவன் 4 அட ஆழப்படுத்தினால், பக்கத்துக் கிணற்றுச் சொந்தக்காரனும் அதற்கு மேல் ஆழப்படுத்துகிறான். டோட்டி போட்டுக்கொண்டு ஆழப்படுத்துகிறார்கள். இது எந்த நிலைமையில் போய் நிற்கும் என்று தெரியவில்லை. இதற்கு ஒரு வழி வகை செய்ய வேண்டும். தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும்.

உற்பத்தி செய்த நெல்லுக்கு சரியான விலை கிடைக்கவில்லை. கஷ்டப்பட்டு உற்பத்தி பண்ணிய நெல்லைக் கொடுக்க வந்தவுடன், அதற்கு சரியான விலை கிடைக்க வேண்டும். டிரண்டு, டுண்ட் வருடங்களாகத் தகுந்த விலை கிடைக்கவில்லை. நிலத்தைச் சாகுபடி செய்யுமிடங்கள் நஷ்டம்தான் அடைகிறார்கள். இன்னும் இப்படி இரண்டு வருடங்கள் இருந்தால், உய்தர கட்ட ராஜ்யாதி நிலை ஏற்படும். சாகுபடிச் செலவு என்று போனசாக 75 ரூபாய் கொடுத்த காலத்தில் சவுகரியமாக இருந்தது. இப்போது சாகுபடிச் செலவும் கூடிவிட்டது. உரத்தின் விலை, கூலி ஆன் செலவு எல்லாம் ஏறிவிட்டது. இந்த அரசும் 18 ரூபாய் போனசாகக் கொடுக்கப்போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். சந்தோஷமாக இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால், டற்றாக்குறை இருந்த நேரத்தில் வெளி முறையைக் கையாண்டார்கள். விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்தார்கள்; வியாபாரிகளிடமிருந்தும் கொள்முதல் செய்தார்கள். வெளி முறையில், விவசாயிகளிடம் நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்தபோது பல சர்க்கைகள் வருகின்றன. அவர்களிடமிருந்து நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டாமென்று சொன்னோம். சர்க்காரும் நேரடியாகப் பண்ணவில்லை. ஏஜன்ட் வைத்துத்தான் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அவர்கள் கொள்முதல் செய்யும் போது, எடையில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. வியாபாரிகள் இவ்வளவுடன் கொள்முதல் செய்தால், இவ்வளவு பெர்சன்ட் டிராக்டுத் தர வேண்டுமென்று சொல்லுவதுதான் சரியென்று எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அந்தக் கொள்கை சரியாக வரவில்லை. வியாபாரிகளிடமிருந்து, சரியாகக் கிடைக்கவில்லை; விவசாயிகளிடம்தான் ஜாஸ்தியாகக் கிடைத்திருக்கிறது. விவசாயிகள் முதல் போகப் பதுவடை செய்து, இரண்டாம் போகம் தடுவதற்கு முன்னர் ஒன்றும் கவனிக்க முடியாது. பண்டுகை ஒரு பக்கம், மழை ஒரு பக்கம், நடவு ஒரு பக்கம். இப்படி பல வேலைகள் வரும். அந்தக் காலத்தில் கொள்முதல்காரர்கள் வரும்போது, அவர்களிடம் உணவும் இல்லாததால், வந்தவு வாட்டுமென்று நெல்லை அளந்துவிடுகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. எனவே வியாபாரிகளிடம் கொள்முதல் செய்வதுதான் நல்லது. அவர்கள் குறைத்துக் கொள்முதல் செய்யக் காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். விலை ஜாஸ்தியாக இருக்கும்போது, அவர்

1977 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

கள் கொள்முதல் செய்வதில்லை. தங்கள் லைசென்ஸ் போகக்கூடாதென்று கொள்முதல் செய்கிறார்கள். இப்போது அவர்களுக்கு நிறைய நெல் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். இப்போது விலை சீராக இருப்பதால், விவசாயிகள் நிறைய நெல்லை கிடைக்கும். இப்போது விலை சீராக இருப்பதால், சர்க்காருக்கும் செளகரிய விற்பார்கள். அதில் இவ்வளவு பெர்சன்ட் என்றால், சர்க்காருக்கும் செளகரியமாக இருக்கும், விவசாயிகளுக்கும் நன்மை ஏற்படுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கொள்முதல் செய்த அரிசியைக் கொண்டுபோய் வைக்கும் கிடங்கைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கிருவாளைக் கோயிலில் ஒரு மண்டபத்தைக் குத்தகைக்கு வாங்கினார்கள். "மண்டபத்தில் அரிசியைக் கொண்டு வைப்பதற்கு முன்னால் எவிகளும், பெருச்சாளிகளும் குடிபெய்விட்டன. அதனால் நிறைய லீக்கேஜ் ஏற்படுகிறது. கிராம முதுவர்கள் லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. எப்படியோ லீக்கேஜ் இருக்கிறது. கூட்டுறவு விற்பனை நிலையங்களுக்கு அந்த மூட்டைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு நல்ல மூட்டையாகக் கொடுங்கள், கிழிந்த மூட்டை வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். 10 மூட்டை கொடுத்தால், 4 மூட்டை வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மூட்டைகளை மூட்டைகள்தான் நல்லதாக இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட மூட்டைகளை வெளியே விறியோகம் செய்தால், ஜனங்கள் குறை சொல்ல வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. என்னிடம் பல பேர்கள் சொல்வதால், இதைப்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எனவே கிடங்குகளில் பொருள்களைச் சரியான முறையில், பக்குவமாக வைக்க சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

விறியோகம் பண்ணும்போது, நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் கடைகள் மூலமாகச் செய்கிறார்கள். முக்கியமாக போராடக்கூடிய சக்தி உள்ள மக்கள் வசிக்கின்ற இடங்களில் நிறையக் கடைகள் இருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் இருக்கும் இடங்களில், அரசியல் கட்சிகளில் மோதலால் நியாய விலைக் கடைகள் நிறைய இருக்கின்றன. அங்கே செளகரியங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆனால் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உள்ள கிராமங்களில் கடைகளே இல்லை. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உள்ள கிராமங்களில் கடைகளை இல்லாமல், மற்ற இடங்களில் அவர்களுக்குத் தகுந்த வேலை இருக்காது. அதுமாகி நேரங்களில் நாட்களில் அவர்களுக்குத் தகுந்த வேலை இருக்காது. எனவே உணவுப் பரிசீலனை கிராம மக்களுக்கு விறியோகிக்க வேண்டும். எனவே உணவுப் பொருட்களை கிராமங்களில் விறியோகம் செய்ய, அந்தப் பகுதிகளில் கடைகளைத் திறந்து நியாயமாக இருக்கும். இரண்டாவதாக, உணவுப் பொருள்களையும், மற்ற பண்டங்களையும் வாங்கிக்கொள்ள சர்க்கார் கார்டு முறை வைத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் முறை மூலம் விறியோகம் பண்ணும்போது, வருமானத்தைப் பொறுத்த சர்க்கரை போன்ற பொருள்களைத் தருகிறார்கள். கார்டுகளைத்

30 . தமிழகத்தில் உணவு நிபந்தனை குறித்து கொள்கை விளக்கம்
குறிப்பின் மீது விவாதம்

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீபதிதர்] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

கொடுக்கும்போது, பணக்காரன் ஏழையாகிறான்; ஏழை பணக்காரனாகிறான். ஏழை, பணக்காரன் எல்லோருக்கும் ஒரே வழியாதான். சில பேர்கள் குண்டாக இருக்கிறார்கள், சில பேர்கள் ஒவ்வியாக இருக்கிறார்கள். இங்கே யாரோ நிரிக் கிறார்கள். எல்லோருக்கும் ஆகாரம் ஒன்றுதான். எனக்குப் பிரகடிகல் எக்ஸ்ப்ரீ ரியன்ஸ் ஏற்பட்டது. நான் முனிசிபல் சேர்மனாக இருந்தேன். என் பிழன் கார்டில் 750 ரூபாய் மாத வருமானம் என்றும், எனக்கு 250 ரூபாய் மாத வருமானமென்றும் கார்டில் போட்டிருந்தது. இதையெல்லாம் கவனிக்க முடிய வில்லை. இதனால் பலவிதமான சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன.

(பிரபகல் 8-10)

சர்க்கரை வேண்டும் என்பவர்களுக்கு சில நோக்களில் நிறைய கிடைக்கிறது, வேறு நோக்களில் கிடைக்காமலும் இருக்கிறது. சர்க்கரை காட்டுகளை அடகு பிடிக்கின்ற நிலையையும் இருந்து வருகின்றது. இது நகரங்களில் ஜாஸ்தியாக இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி வியாபாரிகள் அடகு பிடித்து வைத்துள்ள காட்டுகளைக் கொண்டும் சர்க்கரை வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். வியாபாரிகளுக்கு அவர்கள் செலுத்தும் வியாபார வரியைப் பொறுத்து அவர்களுக்கு இத்தனை மூட்டைகள் என்று கொடுக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் இந்த முறையில் வாங்குவதற்கு பயந்துகொண்டு, பொது மக்களிடமிருந்து 10 காட்டுகள், 20 காட்டுகள் என்று அடகு பிடித்து வாங்கி சர்க்கரை வாங்கிச் சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள். கோவாப்பரேடிஸ் ஸ்டோர்ஸ் மூலமாகத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. நாம் கோவாப்பரேடிஸ் ஸ்டோர்களை நம்பித்தான் விநியோகிக்கக் கொடுக்கிறோம். அவைகளைப்பற்றி நாமே குறை சொல்லக்கூடாது. எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் கோவாப்பரேடிஸ் ஸ்டோர்ஸ் முறையை வரவேற்கின்றன. ஆகவேதான் நாம் அந்த முறையை அமைத்திருக்கிறோம். ஆனால் அங்கேயும் ஊழல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளில் உள்ளவர்களின் ரேஷன் காட்டுகளை அடகு பிடித்து சர்க்கரை போன்ற பொருள்களை வாங்குகிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு முயற்சிக்கிறோம். அது பலிக்கவில்லை. அது நடந்துகொண்டதான் இருக்கின்றது.

அடுத்தபடியாக, ஜனங்கள் உணவு உற்பத்தி சரிவாச் செய்வதற்கும். இந்த சர்க்கார் நல்லபடியாக உற்பத்தி செய்கின்ற மக்களுக்கு கஷ்டம் இல்லாதபடி நல்ல விலைக்குக் கொள்முதல் செய்வதற்கும், தாய்ங்களை நல்ல முறையில் பாாமரிப்பதற்கும், அவை நல்லமுறையில் மக்களுக்குப் போய்ச் சேர்வதற்கும், அவர்கள் வயிற்றுக்குப் போகிற வகைக்கும் நல்லபடி செயல்படுத்த வழிவகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த அமைக்கா கலைவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, உணவு நிலைமை பொறுத்த இந்தக் குறிப்பு மிகவும் சிறந்த முறையிலே அமைந்திருக்கிறது என்பதற்காக என்னுடைய பாராட்டுக்களை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, நமக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. முதலில் நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே உணவு நிலைமை திருப்பதாக இருக்கிறது என்பதை இந்தக் குறிப்பிலிருந்து தெரிந்துகொள்கிறேன். திகரமாக இருக்கிறது என்பதை இந்தக் குறிப்பிலிருந்து தெரிந்துகொள்கிறேன். இரண்டாவது நமது தேவைக்குப் போதிய அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதையும் இரண்டாவது நமது தேவைக்குப் போதிய அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்கிறேன். நமது தமிழ்நாட்டுக்கு எவ்வளவு இருப்பு நான் தெரிந்துகொள்கிறேன். நமது தமிழ்நாட்டுக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளும் வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே அரசுகிறேன். முன்னால்தான், உணவு இருப்பு இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே அரசுவைத், இருக்கிறது என்பதையும் தெரிந்துகொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட முன்று மூக்கியமான நிலைமைகள் இருப்பதுபற்றி நான் எனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் குழிப்பிலே மிக முக்கியமானதாக இருப்பது என்னவென்றால், இந்த உணவு, தான்பயங்கிய, சென்னை, கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களிலும், கன்னியா குமரி மாவட்டத்திலே பாண்டி ஏரியாக்களில் சில இடங்களிலும், நீலகிரி மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளிலேயும் காட்டு முறையில் கிலோ ரூ. 1.60 என்ற அளவிலே விநியோகம் செய்கிறார்கள். மொத்தத்திலே கிட்டத்தட்ட 4 லட்சம் அல்லது 5 லட்சம் டன் வரையிலே நாம் உணவுப் பொருள்களை இந்தப் பகுதிகளிலே விநியோகம் செய்ய வேண்டிய அவசியத்திலே இருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டிலே தட்டுப்பாடுகள் ஏற்பட்டு விட்டாலும்கூட, அந்தப் பகுதிகளுக்கு அரிசி கொடுக்கவேண்டிய கும்பிஸ் அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசே அரிசியை அதிகப்படியான விலைக்கு வாங்கி, அரசாங்கத்திலேயிருந்து கொடுக்கும்போது, விலைபக் குறைக்கவேண்டிய அவசியத்திலே இருக்கிறது.

கூட்டத் தில ஆண்டுகளாக 5 லட்சம் டன்னிலிருந்து 7 லட்சம் 8 லட்சம் டன்கள் வரையிலேகூட வாங்கி விநியோகித்திருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு ஜூலை மாதம் மிகவும் குறைவான அளவிலேதான் விநியோகம் செய்திருக்கிறோம். தில காலங்களில் 7 லட்சம் டன் 8 லட்சம் டன் என்று எடுத்து விநியோகம் செய்திருக்கிறோம். அரசு உணவு தான்ப லினியோகம் செய்வது குறித்து சொந்திருக்கிறோம். அரசு உணவு தான்ப லினியோகம் செய்வதில் பல கொள்கை வரையறுத்து எதுவும் சொல்லவில்லை. விநியோகம் செய்வதில் பல விதமான பிரச்சினைகள் வருகின்றன. விவசாயிகளிடமிருந்தும், விபாயாரிகளிடமிருந்தும் லெலி முறையில் அரசு வாங்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. அப்படி வாங்குகின்றபோது சிலில் சப்ளைஸ் காப்ப்போஷன் மூலம் ரூ. 80 லட்சம் அப்படி. வாங்குகின்றபோது சிலில் சப்ளைஸ் காப்ப்போஷன் மூலம் ரூ. 80 லட்சம் அளவுக்குச் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் ரூ. 20 கோடி, ரூ. 30 கோடி என்ற அளவுக்கு வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இதற்காகச்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

செலவும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. எப்.சி.ஐ. அதிகாரிகளும் பம்பாய்க்குப் போகிறார்கள், ரிசர்வ் பாங்கிக்கும் போய் பார்த்திருக்கிறார்கள். ரிசர்வ் பாங்கு கவர்னர் அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கு போகிறபோது, இந்த அளவுக்கு நிலங்கள் செலவு செய்ய வேண்டுமா என்று சொல்லித் தரப்பி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் வாங்குபென்றபோது, பல பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. சிலில் சர்க்கார் கார்ப்பரேஷனில் கொழுமதல் செய்வென்ற போது, பல இடங்களிலே பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் வண்டிகளில் கொண்டு வந்து போகிறார்கள். அதைமெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஆனால் சிறு நிலச் சுவான்தார்கள் கொண்டு வருவதை வாய்க்காட்டில் என் கிறார்கள். இந்த விஷயங்களிலும் அவர்கள் பணம் பண்ணுவதற்குச் செல் கிறார்கள். இப்படி வாங்காமலும் விட்டுவிடுகிறார்கள். கிலோக்குத் தங்காதிடமாக வேலையில்லா என்று சொல்லி, ரிட்டுரைச்மெண்ட் கட்டிவந்து விட்டிருக்கிறார்கள். வாங்கிய உணவு தானியங்களை வைக்க நமக்கு கிட்டங்கிகள் கிடையாது. 'புட் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா' நிறுவனத்திற்கு, எதிராக ஸ்டேட் அரவில் நாம் கார்ப்பரேஷன் ஆரம்பித்தோம். அப்படியிருந்தும் நமக்குக் கிட்டங்கிகள் போதாமல், நாமே அவர்களிடம் மறுபடியும் போய், அவர்களிடமே சென்று, இதையெல்லாம் கிட்டங்கிகளில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறோம். காலும் பற்றாது என்று சொல்லி மேலும் தனப்பட்டவர்களின் வாடகைக் கிட்டங்கிகளுக்கும் கொடுத்துவிடுகிறோம். இப்படி பல இடங்களில் உணவு தானியங்களை வைத்து, பிறகு வினிபோகம் செய்வோம். இப்படி கிட்டங்களில் வைத்து விற்றதற்குள் எவ்வளவு தான்யம் விநியோகிக்கிறது என்பது எங்களுக்கு தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஏராளமாக விநியோகப் போயிருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதிலே எவ்வளவு தான்யம், ஹியூமன் கன்சம்ப்சனுக்கு உதவாமல் போகிறது, விநியோகம் என்பது தெரியவில்லை. இதுபற்றிப் பத்திரிகை வரிலும் போட்டிருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்திலே 'அன்விட் பார் ஹியூமன் கன்சம்ப்சன்' என்ற அளவிற்கு எவ்வளவு தான்யம் விநியோகப் போகிறது? அதனாலே கொடிக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. தமிழ்நாடு சிலில் சர்க்கார் கார்ப்பரேஷன் மூலம் விநியோகம் செய்யும் முறை நல்ல முறையாக இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். குறிப்பாக ரூ. 20 கோடி, ரூ. 25 கோடி அளவுக்கு வாங்குகிறார்கள். இதிலே பெருத்த நஷ்டமடைகிறார்கள். நிலச் சுவான்தார்களிடம் குவிண்டால் ரூ. 44-க்கு வாங்குகிறார்கள். உபயோகிப் பவர்களுக்கு கிலோ ரூ. 1.60 க்கு விநியோகிக்கிறார்கள். உற்பத்தியாளர் களுக்கு அந்த விலை கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக ரூ. 54 என்று கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். குவிண்டாலுக்கு ரூ. 15 அளவுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்தார்கள். ரூ. 55-க்கு ஒரு குவிண்டால் வாங்குகிறார்கள் என்றால், என்ன விலைக்குப் போடமுடியும்? ரூ. 1.60 விலைக்குப் போட முடியாது. அதை ரூ. 1.90 அல்லது

[1977 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

ரூ. 3 என்ற அளவுக்குத்தான் விற்க முடியும். ரூ. 1.60-க்கு விற்க முடியாது. அரசாங்கம் கிலோ ரூ. 3 க்குப் போடக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும் என்பதைப் பார்த்திருக்கும். ஆண்டுக்கு ஆண்டு மாறி மாறி நிலைமைகள் வருகின்றன. ஒரே மாதிரியான முறைகளைக் கையாள்வதற்கு அரசு ஆலோசனை செய்ய வேண்டும்.

மத்திய அரசு கடந்த 18 அக்டோபரில் ஒரு முடிவு எடுத்ததன் காரணமாக கோதுமையில் தேக்க நிலைமை ஏற்பட்டது. இந்தியாவில் எங்கு வேண்டுமானாலும் எடுத்துச் செல்லலாம் என்று முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத் திலும், ஆந்திரா மாநிலத்திலும் கருநாடக மாநிலத்திலும் உள்ள நிலைமைகளைப் பார்க்க வேண்டும். கருநாடக மாநிலத்தில் உணவு நிலைமை உயிரியாக இருத் திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் உணவு நிலைமை போதிய அளவுக்கு, தேவைக்கு இருக்கிறது. ஆனால் கோளாவில் உணவு நிலைமை பற்றாக்குறைவாக இருக்கின்றது. ஆகவே இந்த மூன்று மாநிலங்களையும் சேர்த்து ஒரு மண்டல மாக்விபதனால், சமூகமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு எடுத்த முடிவின் காரணமாகத்தான், இன்றையதினம் ஒரு சுபிட்சமான நிலைமை ஏற் பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

(பிர்பகல் 8-20)

அதிலே ஒரு பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஆந்திராவிலிருந்து அரிசிதான் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதையும் புழக்கல் அரிசி வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆந்திராவிலிருந்து வரும் அரிசியைவிட கருநாடகாவிலிருந்து வருகிற அரிசியே தேவலாம் என்று சொல்பவர்கள் அளவுக்கு இன்றைக்குத் தமிழக மக்கள் இருக்கிறார்கள். அரிசிக்குப் பதிலாக நெல்லைக் கொண்டுவரக்கூடிய அளவில் மத்திய அரசிடத்திலே சொல்லி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது அவசியம். அப்படிச் செய்யும்போது, கோளத் தையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். ஆந்திராவிலிருந்து அல்லது கருநாடகாவி லிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு அரிசியைக் கொண்டுவந்து, தமிழ்நாட்டிலிருந்து கோளாவிற்கு அனுப்புவதிலே தப்பு ஒன்றுமில்லை. தென்பிராந்தியத்தில் உள்ள மாநிலங்களுள் ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மற்றொரு மாநிலத்திற்கு, அதாவது நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து கோளத்திற்கு அரிசி எடுத்துச் செல்லலாம். இதில் நமக்குள்ள பிரச்சினை எல்லாம், கோளத்திற்குச் செல்லும் அரிசி கோளத் திலிருந்து வெளிநாட்டிற்குச் செல்லக்கூடாது என்பதுதான். ஆனால், ஆந்திராவி லிருந்து அரிசியைக் கொண்டு வருவதில் லாபமில்லை என்று மில்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அதைக் கொஞ்சம் மாற்றி ஆந்திராவிலிருந்து அரிசி யைக் கொண்டு வருவதற்குப் பதிலாக நெல்லைக் கொண்டு வரக்கூடிய அளவில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே அதிகப்படியாக நெல்லைக் கொண்டு வரத் தொடங்கியதால் 'புரெஸ்சர் லெவி' என்று, அரிசியை பாட் தயாரிக்கிறார்களோ அவர்களிடமிருந்தே 'லெவி' வாங்கும் முறைகளை வைத்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1977 ஆகஸ்ட் 29]

இருக்காது. 1½ ஏக்கர், 2½ ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் சிறு விவசாயிகள் கிட்டத்தட்ட 70 சதவீதம் பேர் இருப்பார்கள். ஆனால் இலட்சக்கணக்கான டன் நெல் தஞ்சை மாவட்டத்திலே உற்பத்தியாகிறது. 2½ ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் சிறு விவசாயிகளை விட்டுவிட்டு, பெரிய நிலச்சுவாந்தாரர்களிடத்திலே போனால், நிச்சயமாக நிறைய நெல்லை வாங்க முடியும். சிறு விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்களே தவிர, அவர்களிடம் உற்பத்தியாகும் நெல் மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். 2½ ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கக்கூடிய வர்கள் அதிகமாக இல்லாமல் குறைவாக இருந்தாலும், அவர்களிடம் உற்பத்தியாகும் நெல்லில் உபரியாக 75 சதவீதம் கிடைக்கும். கிட்டத்தட்ட 11½ இலட்சம், 2½ இலட்சம் பேர்களிடமிருந்து அரசுக்குத் தேவையான 4 இலட்சம் டன் அரிசியைப் பெற முடியும். அப்பொழுது அவர்கள் 'ச' கிபாரம் என்று போட்டார்கள். அதன் மூலம் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பி, 25 சதவீதம், 30 சதவீதம் நெல்லை அரசாங்கத்திற்குப் போட வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்கள். அந்த நெல்லை அங்கு இருக்கக்கூடிய மில்லர்கள், மொத்த வியாபாரிகள் வாங்க வேண்டும். அவர்களே தங்களுடைய பணத்தைப் போட்டு வாங்கி, பிறகு அவர்களே அதைத் தங்களுடைய கிட்டத்தட்டிலே வைத்துக் கொள்வார்கள். அரசு அந்த அரிசியை எந்தெந்த இடங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்கிறதோ, அந்தந்த இடங்களுக்கு விநியோகம் செய்ய அனுப்புவார்கள்.

மீது குறித்த தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய மில்லர்களையும், மொத்த வியாபாரிகளையும் பார்த்துக் கேட்டேன். அங்கே இருக்கக்கூடிய நிலச்சுவாந்தார்கள் அவர்களே ரூபாய் 54 கொடுத்து 3½ இலட்சம் டன் அரிசியை வாங்குவதற்கு அரசு உரிமம் கொடுத்தால், அவர்களே அந்த நெல்லை தங்களுடைய பணத்தைக் கொண்டு வாங்கி, அவர்களே அதைத் தங்களுடைய கிட்டத்தட்டிலே வைத்துக்கொண்டு, அரசு சொல்லக்கூடிய இடங்களுக்கு விநியோகம் செய்பதே தவிர என்று சொல்கிறார்கள். அதையும் அரசு நிர்ணயிக்கும் ரூபாய் 1-60-க்கே தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே அவர்களுக்கும் இலாபம், அரசுக்கும் நஷ்டம் இல்லை; மக்களுக்கும் குறைந்த விலையில் ரூபாய் 1-60-க்கு அரிசி கிடைக்கும். இதில் வியாபாரிகளை நம்பலாமா என்று சொல்லக்கூடும். நம்ப வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அரசு துடைய பிரச்சினைக்கு ஒரு பரிசாரமாகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். (பிரேம்பகல் 5-30)

முடிவாக, ஒட்டல்களைப் பொறுத்தவரை, இவ்வளவு விலைக்குத்தான் உணவுப் பண்டங்களை விற்க வேண்டுமென்று ஒரு விலை நிர்ணயம் செய்தோம். அது அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை என்று எதிர்ப்பு தெரிவித்து, ஒருநாள் ஸ்டிகராக் கூட செய்தார்கள். இப்பொழுது மறுபடியும் ஒட்டல்களை முடிவிலே ஒட்டல் உரிமையாளர்கள் ஆலோசனை செய்து வருவதாகத் தெரிகிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 29]

அது ஒரு நல்ல முறையாக இருந்தால், அதைப்பற்றி இங்கே ஒரு முடிவு எடுக்கலாம் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : ஒட்டல் உரிமையாளர்கள் ஆகஸ்ட் 15 ஆம் நாள் சுதந்திர தினத்தன்று ஸ்டிகராக் செய்தார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் கடைபிடிக்கக் குறிப்பிட்டது அவர்கள் செய்த ஸ்டிகராக் பற்றியல்ல. இனிமேல் நடக்கவிருக்கும் ஸ்டிகராக் பற்றித் தான். அவர்கள் நிரந்தரமாக ஒட்டல்களை முடிவிலே ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கை திபாபமற்றது என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். அவர்கள் இன்ன விலைக்கு உணவுப் பண்டங்களை விற்கலாமென்று விலை நிர்ணயம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அது அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையாக இருக்க வேண்டும். ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பு இருந்த விலைக்கு இப்பொழுதும் விற்க வேண்டுமென்று அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்துவது அவ்வளவு பொருத்தமல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. மாதத்திற்கு மாதம் உணவுப் பொருட்களின் விலை ஏறிக் கொண்டே இருக்கிறது. முன்பு இருந்த பொருள்களின் விலைக்கும் இப்பொழுதுள்ள விலைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைப்பற்றி அவர்கள் ஒரு பட்டியல் கட்ட போட்டார்கள். முன்பு ஏழு ரூபாய்க்கு விற்பனையாகிவந்த கடை என்னென்று இப்பொழுது 11 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. 'காஸ்ட் ஆப் லிவிங் இன் டெக்ஸ்' என்ற ஒன்றை நாம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் காஸ்ட் ஆப் லிவிங் இன் டெக்ஸ் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஒட்டல் உரிமையாளர்கள் ஜனவரி மாதத்தில் நீங்கள் விற்பனையாகிவந்த விலைக்கே ஜூலை மாதத்திலும் விற்க வேண்டும் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. நம்மால்கூட அப்படி ஒரு ஒட்டல் நடத்த முடியாது. இந்த நோத்தில் என்னுடைய ஒரு கருத்தை அரசு பரிசீலித்து முடிவாகு. இந்த ஒட்டல் உரிமையாளர்களின் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு காண அதன்படி இந்த ஒட்டல் உரிமையாளர்களின் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு காணலாம். அதாவது சென்ற மாதத்தை விட இந்த மாதம் 5 சதவீதம் உணவுப் பொருட்களின் விலை ஏறியிருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்பொழுது அந்த ஒட்டல் உரிமையாளர்கள் 5 சதவீதம் உணவுப் பண்டம் அப்பொழுது அந்த ஒட்டல் உரிமையாளர்கள் முறையில் வழிவகை வகுக்கலாம். அதே களின் விலையை உயர்த்தலாமென்ற முறையில் வழிவகை வகுக்கலாம். அது கண்காணிக்கலாம். அதைச் செயல்படுத்துகிறார்களா என்பதையும் அரசு வழிவகை வகுக்கலாம். அதைச் செயல்படுத்துகிறார்களா என்பதையும் அரசு கண்காணிக்கலாம். ஆனால், இப்பொழுது நடப்பது என்ன? ஒட்டல் உரிமையாளர்கள் தங்கள் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி உணவுச் செலலாளர், உணவு

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1977 ஆகஸ்ட் 18]

அமைச்சர் என்று தேடிப்பார்த்து, பிறகு அது பெரிய பிரச்சினைபாக அரசுக்கு ஆகி, கடைசியில் ஊருக்கும் பிரச்சினையாகிவிடுகிறது. இவற்றையெல்லாம் அரசு நன்றாக ஆராய்ந்து பிரச்சினையை நல்ல முறையில் தீர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எம்ர்ஜென்சி காலத்தில் ஒட்டல்களை ஒட்டல் காரர்கள் என்ன நடத்துவது என்று சொல்லி சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகமே ஒட்டலை நடத்தியதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். திவாராய நகரில் ஒட்டல் அமுதம் என்ற பெயரில் நான்கு நிமக்கப் போகிறோம், அது ஒரு முன்னோடியாக இருக்கும். பிறகு சென்னையிலுள்ள மற்ற இடங்களில் நிமக்கப்படும், அதன் பிறகு ஊர் பூர நிக்ரப்படும் என்றும் சொல்லியிருந்தார்கள். ஆனால், அது நடைமுறையில் சாத்தியமானதா? அப்படித் திறந்தார்களா? சொல்லியபடி வெற்றிகரமாக நடத்த முடிந்ததா? என்ன விலக்கு உணவுப் பண்டங்களை விற்கார்கள்? இவற்றையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். அரசாங்கமே முன்மாதிரியாக நடத்திப் பார்த்து அதை வெற்றிகரமாக நடத்திக்காட்ட முடியவில்லை. ஆகவே உணவுப் பண்டங்களை இன்ன விலக்குத்தான் விற்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஒரு கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வருவதை நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், ஒட்டல் உரிமையாளர்களும் அப்போதைக்கப்போது நிலவும் விலையின் அடிப்படையில், உணவுப் பொருட்கள் விலை உயர்த்தால், அவர்கள் உணவுப் பண்டங்களின் விலையை உயர்த்தி விற்கவும் அதேபோல குறைந்தால் அவர்கள் குறைத்து விற்கவும் ஆன ஒரு ஏற்பாட்டை இந்த அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்தில் உணவு நிலைமைப்பற்றி அவையின்முன் வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் உணவு கையிருப்பு நிலை மிகவும் சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றது, தேவையான உணவு இருக்கின்றது என்றெல்லாம் தெரிவித்திருப்பது உண்மையிலேயே எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கின்றது. இது எப்படி சாத்தியமாயிற்று என்று பார்க்க வேண்டும். முன்பு இருந்த அரசினுடைய சாதனையின் விளைவுதான் இது என்பதை நான் சொல்லாமலேயே நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வீர்கள் என்பது எனது நம்பிக்கை. அது ஒரு மாயம்கூட. உணவு நிலைமையை ஒரு நாட்டில் ஒரே நாளில் அல்லது ஒரே ஆண்டில் தீர்த்துக்கொள்ள முடியாது. நிலையான, உற்பத்தியை வேகுவாகப் பெருக்குகிற ஒரு திட்டத்தை பல ஆண்டுகள் கடைபிடித்ததன் விளைவு இந்த ஆண்டு காணப்படுகின்றது. 1967 ஆம் ஆண்டில் பல ஆண்டுகளை நடைபெற்றிராத இயற்கையின் சூழ்நிலைகளால் நான் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது என்று சொன்னால், அது நவறு. பல ஆண்டுகள் பின்பற்றப்பட்ட நவறு திட்டங்களிலுள்ள நவறுதான் அதற்குக் காரணம்.

[1977 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

ஆகவே, முன்பு இருந்த அரசு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க மேற்கொண்ட நல்ல கொள்கைகளை இந்த அரசும் முடுக்கி விட்டு, தீவிரப்படுத்தி, மேலும் நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

பொது விநியோக முறைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் நான் கூற விரும்புகிறேன். பொது விநியோக முறையில் சிரத்தை காட்ட வேண்டும், உற்பத்தி - சிறப்பாக இருப்பதற்கு உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கட்டுப்படியான விலை கொடுக்க வேண்டும். யாரும் இந்த விஷயத்தை மறுக்கவும் கூடாது, மறக்கவும் கூடாது. விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கும் நெல்லுக்கு விலையை நிர்ணயம் செய்யவும் உரிமை மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. இதை நன்றாக உணர்ந்த முந்திய அரசு விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விதத்தில் நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய அரசோடு வாதாடி, கடைசியில் மத்திய அரசு அந்தக் கோரிக்கையை பிடிவாதமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை இருந்த நேரத்திலும், அவர்கள் உயர்த்தும் வரையில், குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 15 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்து விவசாயிகளுடைய நிலையை உயர்த்தி, அதன்மூலம் உணவு உற்பத்தியையும் உயர்த்த வடக்கு வித்ததை நான் இங்கு கட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இந்த அரசும் தன்னுடைய கொள்கை அறிவிப்பில் வருகிற அக்டோபர் மாதம் அதாவது இரண்டு மாதத்திற்குள்ளாக மத்திய அரசோடு வாதாடி அந்த நிலையை மீண்டும் கொணர் முயல்வோம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. நான் இந்த அரசை வேண்டிக்கொள்வதெல்லாம் அக்டோபர் மாதத்தில் நீங்கள் வாதாடி வென்று வருங்கள், அதுவரை முன்பு இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொடுத்த போல் குறிப்பாக சிறு விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை வாங்கும் போது, குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 15 ரூபாய் வன்டிச் சத்தம் போன்றவற்றிற்கு உயர்த்திக்கொடுங்கள் என்பது. இந்த வருடம் அப்படிச் செய்தால்தான், அடுத்த ஆண்டு உணவு நிலைமை திருப்திகரமாக இருக்கும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், விவசாயிகள் நெல் உற்பத்தி செய்யாமல் பணப் பயிர்களை உற்பத்தி செய்யும் நிலைமைக்கு ஆளாகலாம். அத்தகைய ஒரு சூழ்நிலைக்கு அவர்கள் ஆளாகாமல் அரசு இப்பொழுதே வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

பொது விநியோக முறைப்பற்றி கங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் தங்களுடைய கருத்தைச் சொன்னார்கள். பொது விநியோக முறை மிகச் சிறப்பாக நடைபெற வேண்டுமானால், அதற்கு ஒரு நிலையான விலை இருக்க வேண்டும். அதுவரை காலத்தில் ஆங்காங்கே நெல் விலையும் இடங்களிலெல்லாம் நெல் தாராளமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறோம். தஞ்சையாக இருந்தாலும் சரி, நெல் அதிகமாக விலையும் மாவட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, அந்தக்கு நெல் அல்லது 80 பேர் அரிசி வாங்கி உண்ப

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1977 ஆகஸ்ட் 18]

வர்களைத்தான் இருக்கிறார்கள். அதிகப்படியான பேர் வாங்கிச் சாப்பிடுகிற வர்களை இருப்பதால், அரிசியின் விலை அல்லது 25லாவின் விலை எப்பொழுதும் குறைந்த விலையில் இருப்பது மிக மிக அவசியம். உற்பத்தியாளர்களுக்கும் கட்டுப்படியான விலை கொடுத்துவிட்டு வாங்குகிறவர்களுக்கும் நெல்லையும் அரிசியையும் குறைந்த விலைக்குக் கொடுப்பது என்பது சாத்தியமில்லாதான். உணவுப் பொருட்கள் என்று பார்த்தால், பருப்பும், காய்கறி போன்ற பொருள்களும் கூட உணவுப் பொருட்கள்தான். ஆனாலும் அரிசியை வினியோகிக்கும் போது மட்டும் அடித்தளத்திலுள்ள மக்களில் 70 சதவிகிதத்தினருக்கு மேல் அன்றாடம் வாங்கிச் சாப்பிடும் நிலையில் இருப்பதால், அவர்களின் நலனுக்காக வாங்கும் சக்தியை நிர்ணயம் செய்து கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனால் நான் மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுக்கும் திட்டத்தை, 300 ரூபாய்க்குக் கீழ் மாதச் சம்பளம் பெறுகிறவர்களுக்கு, அதாவது நகரங்களில் வாழ்கின்றவர்களுக்கு, உயர்ந்த சூழ்நிலையில், ஆனால், அதே சமயத்தில் குறைந்த சம்பளத்தில் வாழக்கூடிய நடத்துபவர்களுக்கு, நன்மை பயக்கும் வகையில், அரசுக்குக் கஷ்ட நஷ்டம் ஏற்பட்டால்கூட, 70 சதவிகிதத்திற்கும் மேல் உள்ள மக்கள் பயனடைகிறார்களே என்ற நல்ல எண்ணத்தில் அமுல்படுத்தினார். இது முட்டை, காய்கறி, மாமிசம் போன்ற நல்ல. அதனால்தான் படியரிசித் திட்டத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். அரசாங்கத்திற்குப் பல நஷ்டங்கள், கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருந்தாலும்கூட, அதனைப்பெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு சவாலை சமாளிப்பதுதான் மனித சமுதாயத்துக்கு, அடித்தளத்திலுள்ள மக்களுக்கு நாம் செய்யும் அடிப்படைத் தொண்டு என்பதை மனதில் இருத்தி படியரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த அரசும் அந்த முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும், வழிவகை காண வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கூடமைப்பட்டுள்ளேன். பொது வினியோக முறையைப் பொறுத்த வரை, அரிசியினுடைய விலை உயரும்போது அல்லது அதற்குத் தட்டுப்பாடு உண்டாகின்றபோது, அரசு விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று என்னுடைய சாங்கிரஸ் கட்டுவதுதான் தலைவர் அருமை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் முன்பு பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அது சரியல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. அடித்தளத்திலுள்ள ஏழைபெரிய மக்களுக்கு என்னைக்குமே குறைந்த விலையில் கிடைக்கிற ஒரு நிலையான பொது வினியோக முறை இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(நித்யா 5-40)

1977 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

ஏனென்றால் சுதந்திரம் கிடைத்து முப்பது ஆண்டுகளாக நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். உணவுப் பிரச்சினை என்பது கட்சிப் பிரச்சினைக்கு அப்பாற்பட்ட வாழ்வுப் பிரச்சினை, உயிர்ப் பிரச்சினை யாகும். அந்தப் பிரச்சினையை முப்பது ஆண்டுகளில் மூன்று நான்கு அரசுகள் மாறி மாறிப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, கடைசியில் இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளானாலும் சரி, வியாபாரிகளானாலும் சரி, பொது நலத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற நாமேகூட ஒரு படி அரிசியை ஒரு ரூபாய்க்குக் கொடுக்க முடிய வில்லையே என்று நினைக்கிறோம். வாங்குகிற சக்தியை விவசாயிக்குக் கொடுப்பது அவன் காண்கிற வினாவ்தான். அதைக் கணக்கிட்டு ஏழை மக்களுக்கு மிகக் குறைந்த அரிசி கொடுத்தாலும், கஞ்சியாக்கி கால் வாழ்ந்துக்குக் கிடைக்கிற அளவுக்குக் கொடுத்தாலும், பொது வினியோக முறை இருக்க வேண்டும். கடலை எண்ணெய் திடென்று விலை ஏறினால், அதை நிர்ணயித்து கடலையெண்ணெய், நிலக் கடலைப் பிண்ணாக்கு போன்றவை விவசாயிகளுக்குப் போதிய அளவு கொடுக்க வகை செய்ய வேண்டும். இதுபற்றி, விவசாயத் துறைபற்றிப் பேசும் போது, விரிவாகச் சொல்லாமென்று இருக்கிறேன். பொது வினியோக முறை இருக்கும்போது, விவசாயிகளுக்கு இன்றியமையாத ஆடு, மாடு, கன்று கால்களை வளர்க்க அவற்றிற்கான தீவனங்கள், பருத்தி விதை, கடலைப் பிண்ணாக்கு ஆகிய வற்றையும் பொது வினியோக முறையில் கொண்டு வந்து விவசாயிகளுக்குக் காட்டு கொடுத்து, அவற்றைக் குறைந்த விலையில் மாதாமாதம் ஒரு மூட்டை பருத்தி விதை, கடலைப் பிண்ணாக்கு என்ற அளவுகளில் கொடுக்க முடிந்தால் தான், விவசாயிகள் தங்களையும் தங்கள் கால்நடைச் செல்வத்தையும் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியும். வினியோகிக்கிற அரிசியின் விலை ஒரு கிலோவுக்கு ஒரு ரூபாய் ஒன்பது பைசா என்று கொடுக்கப்படுகிறது. அதை வாங்குகிற பொழுது, ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூபாய் 94 அல்லது ரூபாய் 95 ஆகிறது. முன்னாள் இருந்த அரசு குவிண்டாலுக்கு ரூபாய் 15 போனசாகக் கொடுத்த, பிறகு விலை நிர்ணயிக்கப்பட்ட பொழுது, அதே விலைதான் வைத்து பொது மக்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். மத்திய அரசு நிர்ணயித்த விலையோடு கூட முந்தைய அரசு குவிண்டாலுக்கு ரூபாய் 15 போனசாக விவசாயிக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அந்த நெல்லை வினியோகிக்கும்போது, ஏழை மக்களுக்கு என்ன விலையில் கொடுத்தால் கட்டுப்படியாகுமோ அதற்குக் கொடுத்தது. நெருக்கடி கால அரசும் இன்றைய அரசும் கொடுத்து வருகிறது. அந்த ரூபாய் 15-ஐ நிலையில் குறைத்து மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விற்றறி விலை குறைக்கப்படவில்லை. அதே சமயம் வாங்குகிற விலையை குறைத்திருக்கிறார்கள். அது தவறு. 100 கிலோ நெல்லைக் கொடுத்தால், 63 கிலோ அரிசியாக மில்லில் கொடுக்கிறார்கள். மில்லிலிருந்து 64 கிலோ அரிசி கொடுக்கக்கூடிய சம்பள அரிசியும் இருக்கிறது. ஒரு கிலோ அரிசிக்கு

C-57-6

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

ரூபாய் 1.40 அல்லது ரூபாய் 1.35 விலையாகிறது. இதற்கு 80 பைசா கொடுக்கிறபொழுது, ஒவ்வொரு சார்ஜ் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொல்லும்போது, ஒயிட் எலிபெண்ட் என்ற குறிப்பிட்டார்கள். பிளாக் எலிபெண்டாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் எல்லோரும் விரும்புகிறோம். பிளாக் எலிபெண்டாக மாற்ற வேண்டியது நமது கடமை. பொது விநியோகம் இல்லாவிட்டால், மிகவும் மோசமான நிலைக்கு அது கொண்டு போகும். தாம் பார்த்து வாங்குவதற்கு யிவசாயிகளோ போதும். டிஸ்டிரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டத்தில்கூட இது பற்றிப் பேசினேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொது விநியோகத் தேவையில்லை என்றே, சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் எடுத்துவிட வேண்டுமென்றே நான் கறவில்கிறேன். பொது விநியோக முறையைக் குறைத்து, தேவையான அளவுக்கு வைத்துக்கொண்டு, இப்போதுள்ள நிலைமையில் குறைத்து வாங்குவது அரசுக்கும் நல்லது, மக்களுக்கும் நல்லது என்பதுதான் நான் சொல்வது. அதுதான் இப்போது நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : இப்போது நடந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்த்துத் தான் நான் சொல்கிறேன். பொது விநியோக முறை விலை உயரும்போது தலைகாட்டுகிறது. விலை உயராமல் உள்ளபோது வருவதில்லை. டிமாண்ட் அண்ட் சப்ளை என்ற பொருளாதாரச் சட்டத்தின்படி டிமாண்டு என்பதே விலை உயரும். டிமாண்டு குறையும்போது விலை குறையும்.

ஒரு நாட்டில் வெளிப் பகையிலிருந்து காப்பாற்றுவது, எல்லையைப் பாதுகாப்பது மாத்திரம்தான் ஒரு அரசின் கடமை என்பதல்ல. இப்போது மக்களை வாழவைக்க வேண்டியதும் அரசின் கடமை. ஷேட்புல அரசின் கடமை அது. மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தியை ஏற்படுத்துவது அரசின் கடமை. ஒவ்வொரு உணவுப் பொருளையும் அவன் வாங்குகிற சக்திக்கேற்ப பொது விநியோக முறையில் கொடுத்தாக வேண்டிய பொறுப்பு, கமை அரசின் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. பொது நிலத்தில் அக்கறை கொண்டுள்ள எல்லா அரசுகளும் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதால், பொது விநியோக முறையிலிருந்து எந்தெந்தப் பொருள்களின் விலை உயர் ஆரம்பிக்கிறதோ அவற்றைக் கூட்டுப் படுத்த வேண்டும். அரிசி மட்டுமல்ல, மண்ணெண்ணெய், கடலைப்பெண்ணெய் எல்லாவற்றையும் குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டும். சிலில் சப்ளைஸ் விலை குறைவதற்கு என்னென்ன வழிவகைகள் இருக்கின்றன என்று பார்த்து வேண்டும்.

1977 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

சர்க்கரை விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில், சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமத்தை வாழ வைப்போம் என்ற திட்டத்தை நாம் சிறப்பாக அறிவித்து வருகிறோம். கிராமங்களிலுள்ள எக்ஸா மக்களுக்கு நகரத்தில் உள்ள மக்களைப் போலவே, சர்க்கரை போன்ற பொருள்களை விநியோகிக்க வேண்டும். ஒரு மருத்துவர் நகரத்தில் இருந்தால், ஆறு கிலோ சர்க்கரை அவருக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதே மருத்துவர் கிராமப் பகுதியில் தங்கி வேலை பார்த்தால், அவர் காட்டுக்கு அங்கே ஒரு கிலோதான் கொடுக்கிறார்கள். மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தில் இதுபற்றித் தெரிவித்தேன். மருத்துவர் கலெக்டருக்கு எழுதினார். இதுபற்றி நிர்ணயிக்க தனக்கு அதிகாரமில்லை என்று அவர் மறுத்துவிட்டார். நகரத்திலுள்ள மக்கள் தான்கு கிலோ முதல் ஆறு கிலோ வரையில் வாங்குகிறார்கள். ரூபாய் 800 சம்பளக்காரர்கள் நகரத்தில் இருந்தால், ஆறு கிலோவும், அவரே கிராமத்தில் இருந்தால், ஒரு கிலோவும் கொடுக்கிறார்கள். ஆறு கிலோ கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், 2½ கிலோவாவது கொடுக்கலாம். இந்த நிலைமையை மாற்ற ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சமயத்தில் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

மாட்டுத்தீவனங்களின் விலை எந்த அளவுக்குப் போயிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி இங்கு யாரும் குறிப்பிடவில்லை. கடலைப் பிண்ணாக்கு கிலோ ரூபாய் 2-10 ஆக இருக்கிறது. மாடு வைத்திருப்பவர்கள் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாட்டுத் தீவனத்தையும் குறைந்த விலைக்கு விவசாயிகளுக்கு பொது விநியோக முறையில் விநியோகிக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வற்புறுத்திக்கொண்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் : மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுத் தரப்பில் இந்த அவையின் முன்னிலை வைக்கப்பட்டிருக்கிற உணவுக் கொள்கைக் குறிப்பு குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு பயனுள்ள கருத்துக்களைச் சொன்னதற்காக அவர்களுக்கு நான் என்னுடைய நன்றியறிதலை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், உணவு நிலைமை நாமெல்லாம் மகிழ்ச்சி கொள்ளக் கூடிய அளவிற்குத் திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிந்து, தங்களுடைய மகிழ்ச்சியை இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு அக்டோபர் 15 ஆம் தேதி மத்திய அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தென் உணவு மண்டலத்தின் அமைப்பு பின்படி, இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் அரிசி தராள நடமாட்டம் இருக்கிறது என்பதையும், அந்தத் தராள நடமாட்டத்தின் காரணமாக உபரியான விலைசல இருக்கிற பகுதியிலும், அரிசிப் பற்றாக்குறை உள்ள பகுதியிலும்,

[திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

ஓரளவுக்கு சீரான முறையில் குறைந்த விலையில் அரிசி விற்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாக உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். முன்னாலே இருந்த நிலைமையெல்லாம் மாறி, இன்றைய தினம் நெல் உணவு மண்டலம் அமைக்கப்பட்ட பின்னர், தமிழகத்தில் ஒருசில எல்லையோரப் பகுதிகளைத் தவிர, எல்லா மாவட்டங்களிலிருந்தும் ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து இன்னொரு மாவட்டத்திற்கு அரிசி, நெல் எடுத்துச் செல்வதற்கு அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இன்றைய தினம் தமிழகத்திலிருந்து வேறு மாநிலங்களுக்கு, கோளா போன்ற மாநிலங்களுக்கு அரிசி, நெல் கடத்தப்படுவதைத் தடுக்கிற வகையில் அரசு தீவிரமான முயற்சிகளை எடுத்து வருவதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். இங்கே, மாண்புமிகு (பிற்பகல் 5-50)

உறுப்பினர் திரு. சி. வி. ராஜகோபால் அவர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்கு நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள், கோளத்திற்கு நெல் கொண்டுவரவதற்கு இந்த அரசாங்கம் அனுமதி அளித்திருக்கின்ற வகையிலே பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருப்பதாக ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே இருக்கின்ற நிலைமையை அவர்கள் திரித்துச் சொன்னார்களென்று நான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, அவர்கள் தவறாகச் சொன்னார்களென்று நான் சொல்லுவதற்குத் தயாராக இல்லை. ஓர் அரசின் மீது குற்றச்சாட்டுக்களைக் கொண்டுவரும்போது, சில செய்திகளைத் திரித்துக் கூறுவதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நான் இன்றைய தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களிடம் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து கோளத்திற்கு அரிசி கொண்டுவரவது இன்று நேற்று ஏற்பட்ட நிலைமையல்ல. கடந்த 15 ஆண்டுகளாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல. 15-10-1976-ல் தென் உணவு மண்டலம் அமைக்கப்பட்ட காலத்தில், அன்றைய தினம் இருந்த அரசு—இந்த அரசு ஆட்சியில்; அவர்களுடைய அரசும் இருக்கவில்லை—குடியரசு ஆட்சித் தலைவரின் ஆட்சி இருந்த நேரத்தில், கோளாவில் குடி இருக்கின்றவர்களுக்கு தமிழ் நாட்டில் வீணாகச் சலிவதற்குத் தால், அதிலிருந்து வரக்கூடிய நெல்லைக் கொண்டு போகாமல், அரிசிபாகக் கொண்டு போகலாமென்ற உத்தரவு இடப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் அரிசி மாத்திரம் கொண்டுபோக அனுமதி இருந்ததோடு, அதை நெல்லாகவும் கோளத்திற்குக் கொண்டு போகலாமென்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குச் செயலாளர் மட்டத்தில்தான் உத்தரவுகளைப் பெற வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பத்திரிகைகளில் வந்த செய்திகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். செயலாளரிடமிருந்து அனுமதி பெற வேண்டியதை இவை ஆணையாளர்களிடமிருந்து பெறாமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1977 ஆகஸ்ட் 19 [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: அதைத்தான் நான் சொன்னேன். முன்பு இருந்த அரசாங்கம் தவறு செய்தது; அது வேறு விவகாரம்; அந்தத் தவறுகளை நினைப்பதற்கும் செய்திக் கூடாதென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. வி. ராஜகோபால் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதேபோல்தான் நானும் கூட்டிக்காட்டினேன். 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆணை போட்டிருந்தாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்தபோது ஆணை போட்டிருந்தாலும், நெல் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் பெர்மிட் வாங்கிக்கொண்டு, இங்கேயிருந்து எடுத்துப் போக அனுமதி இருக்கிறது. அதை அமைச்சரவர்கள் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். பத்திரிகையில் அதுதான் வந்திருக்கிறது. செயலாளரிடம் பெர்மிட் வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அடிஷனல் செக்ரட்டரி—யாரோ ஒரு அதிகாரியிடம் பெர்மிட் வாங்கிக் கொண்டு கோளாவிற்கு அரிசி கொண்டுபோக உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. திரித்துக் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: “இந்த அரசாங்கம் உத்தரவு போடவில்லை” என்று அமைச்சர் சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்: மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களின் ஆர்வமெல்லாம், இந்த அரசினுடைய காலத்தில் கோளாவிற்கு நெல், அரிசி பேரக உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியை இந்த மன்றத்தில் பேசி, அது பத்திரிகையில் வர வேண்டுமென்பதுதான். நான், திரு. வீராசாமி அவர்களை நீண்ட காலமாகத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன். ஒன்றை நான் அவர்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 15 ஆண்டுகளாக இந்த உத்தரவு அமலில் இருந்து, கோளாவிற்கு நெல், அரிசி கொண்டு போகப் படுகிறது. 1969 ஆம் ஆண்டிலே கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலிருந்து, 1976 ஜனவரி 31 ஆம் தேதிவரை இந்த உத்தரவு அமலில் இருந்தது. அதில் எந்தவிதமான மாற்றமும் செய்யவில்லை. தமிழ் நாட்டிலிருந்து, கோளாவிற்கு அரிசி கொண்டு போவதை அவர்கள் எப்படித் தவறில்லையென்று கருதினார்களோ, அந்த அடிப்படையில்தான் இந்த அரசும் இருக்கிறது. நாளையதினம் இந்த அரசு என்ன முடிவு எடுக்குமென்பதைப்பற்றிச் சொல்ல நான் தயாராக இல்லை. அந்த ஆணை 15 ஆண்டுகளாக அமலில் இருக்கிறது. சில மாற்றங்கள்தான் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. உத்தரவைக் கொடுக்கிற அதிகாரியைத்தான் மாற்றியிருக்கிறோம். செயலாளர் மட்டத்தில் உத்தரவைப் பெற வேண்டுமென்று இருப்பதை ஜாயின்ட் கமிஷனர் அளவில் உத்தரவைப் பெற்றால் போதுமென்றுதான் உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது. புதிதாக எந்தவித உத்தரவும் வெளியிடப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 18]

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: இளை ஆணையர் பெர்மிட் வழங்கலாமென்று இந்த அரசு உத்தரவு போட்டிருக்கிறதென்று சொன்னால், அரிசி எடுத்துக் கொண்டு போகலாமென்றுதான் அர்த்தம். 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த உத்தரவுதான் அது. இப்போது இருக்கும் அரசாங்கம், முன்பு இருந்த உத்தரவை நீக்கிவிட்டு, இனி யாரும் கோளத்திற்கு அரிசி கொண்டு போகக் கூடாதென்று சொன்னால், அமைச்சரவர்கள் சொல்வது சரியாக இருக்கும். செகரட்டரி பெர்மிட் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார். இப்போது இளை ஆணையர் பெர்மிட் கொடுத்தால் போதும். எடுத்துக்கொண்டு போகலாம். எனவே பெர்மிட் வழங்கப்படுகிறது என்றுதான் பொருள். அதைத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஓர். எட்மண்ட்: அரிசி எடுத்துக் கொண்டுபோக உத்தரவு இருக்கிறதென்று உறுப்பினரவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்ததுபோல இப்போது உத்தரவு இருக்கிறது என்பதுதான் பொருள்.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: கோனாவிற்கு அரிசி கொண்டு போவதற்கு இந்த அரசாங்கத்தில் அனுமதி இருக்கிறதா, இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஓர். எட்மண்ட்: முன்னால் இருந்ததுபோல் இப்போதும் இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இருந்ததுபோல், காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்ததுபோல், அதே நிலைமைகள் இன்னமும் இருக்கின்றன. இந்த ஆட்சியிலே இப்போது இருக்கிறது என்றுதான் சொல் கிறேன். பின்னாலே எப்படி மாற்றப்படுமென்பதைப்பற்றி இப்போது இந்த மாண்புமிகு அவைக்குச் சொல்லத் தயாராக இல்லை.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர திகழிதர்: 1976 ஆம் ஆண்டில், கவர்னர் ஆட்சி யில் நெல் கொண்டு போகலாமென்று உத்தரவு போட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது அமலில் இருக்கிறதா? அதை மாற்ற உத்தேசமுண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஓர். எட்மண்ட்: இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவறுகப் புரிந்துகொண்டு, கருத்துக்களைச் சொல் கிறார்களென்று கருதுகிறேன். விளைந்த எல்லா நெல்லையும், அரிசியையும் கோனாவிற்குக் கொண்டுபோக வேண்டுமென்று அடிப்படையில் உத்தரவு இல்லை. கோனாவில் குடியிருப்பவர்களுக்கு, தமிழகத்தில் விளைச்சல் நிலம் இருந்தால், விளைந்த நெல்லை, அரிசியாக்கிக் கொண்டு போகலாம். குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் போடப்பட்ட உத்தரவுப்படி, நெல்லாகவும் கொண்டு போகலாம். சொந்த உபயோகத்திற்குத்தான் கொண்டு போகலாம். வியாபாரத்திற்குக் கொண்டு போக முடியாது. அவர்கள் கொண்டு செல்வதற்கான

[திரு. ஜி. ஓர். எட்மண்ட்] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

அளவுகளை, வரைமுறைப்படுத்தி அரசு குறிப்பிட்டிருக்கிறது. மீதியுள்ள நெல்லை அவர்கள் வெவ்வேறு அளக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். விளைந்த எல்லா நெல்லையும், அரிசியையும் கோளத்திற்குக் கொண்டு போகும் நிலைமை இல்லை. தேவைபுரான அளவுக்கு மாத்திரம் அரிசிபைக் கொண்டு போகலாம். இப்போது நெல்லாகவும் கொண்டு போகலாமென்று உத்தரவு இருக்கிறது.

தென் உணவு மண்டலம் அமைக்கப்பட்ட பின்னாலே, ஆந்திரம், கருநாடகம் ஆகிய மாநிலங்களிலிருந்து ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் டன்னுக்கு அதிகமான அரிசி நமக்கு வந்திருக்கிறது. இன்னும் வரும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. தமிழகத்திலே விளைச்சல் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டு, எங்கே பற்றாக்குறை வருமோ வென்று அச்சப்பட்டுக்கொண்டிருந்த காலத்தில், நம்முடைய அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில், மாதம் 50 000 டன் வீதம், மே மாதத் திலிருந்து நான்கு மாதங்களுக்கு, இரண்டு லட்சம் டன் அரிசியைக் கொடுக்க மத்திய அரசு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். வெளி மாநிலங்களிலிருந்து நமக்கு அரிசியாகத்தான் கிடைக்கிறது; நெல்லாகக் கிடைக்கவில்லை: மத்திய அரசோடு போராடி, சண்டையிட்டு நெல்லாகப் பெறுவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்றையதினம் தமிழ் நாடு அரசு மத்திய அரசோடு போராடிக்கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் எடுத்தச் சொன்னதுபோல், அரசவை யில் ஏற்படும் சிக்கல்தான் இது. அவர்கள், நெல்லுக்குப் பதிலாக அரிசியாகக் கொண்டு போங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு லட்சம் டன் அரிசியையும், பச்சை அரிசியாகத்தான் தருவோமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில், பச்சை அரிசி உட்கொள்பவர்கள் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் புழுங்கல் அரிசியை உணவாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில், பச்சை அரிசி பயன்படாததென்றும், கொடுக்கப்படுகிற அரிசியை புழுங்கல் அரிசியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அதைவிட முடிந்த வகையில் நெல்லாக எடுத்துச் செல்லும் உரிமையை, அனுமதியைத் தர வேண்டுமென்றும் மத்திய அரசை வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். அண்மையிலே கூட

விவசாயக் குழுக் கூட்டம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அரசுத் தரப்பில் உணவுத் துறைச் செயலாளர் அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்திலே கலந்துகொண்டு, திரும்பி இருக்கிறார்கள். தமிழக முதல்வரவர்களும், விவரிலே நடைபெற இருக்கிற முதலமைச்சர்கள் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள இருக்கிறார்கள்.

[பின்பகல் 5-00]

[திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்]

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

அடுத்து, நம்முடைய உணவு தானியம் பொறுத்த கொள்கை விளக்கத்தின் மீது அங்கத்தினர் திரு. கவாமிநாதன் பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக விநியோகம் செய்வதற்குச் சொன்னார்கள். அது ஒரு "ஒயிட் எலிபெண்ட்" என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் இந்த மூன்றத்திலே தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகக் கொடுப்பதால், அதிகமான செலவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று உறுப்பினர்கள் குற்றம்சாட்டிப் பேசினார்கள். இந்தமாதிரி விநியோகம் செய்கின்ற முறையை எடுத்துவிட்டு, வேறு முறையைக் கையாளுவதன் மூலம் குறைந்த விலையில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு தானியங்கள் கிடைப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். 1975-76 ஆம் ஆண்டு மட்டும் ஏறத்தாழ 121 கோடி ரூபாய்க்கு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக விற்பனை, டர்ன்ஓவர் நடந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு விற்பனை நடந்திருக்கிறது. அப்படி ரூபாய் 121 கோடிக்கு டர்ன்ஓவர், சேல்ஸ் இருந்த காலத்திலே, அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் எக்ஸ்பென்சஸ், நிர்வாகச் செலவுகள் என்று ஆன செலவு ரூபாய் 2 கோடிதான். அதை சதவிசதவிலே சொல்வதென்றால் 1.65 பர்சென்ட்தான். அதாவது ஏறக்குறைய இரண்டு சதவீதத்திற்குக் குறைவு. அந்தக் குறைவான அடிப்படையிலேதான் நிர்வாகச் செலவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீபிகர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும் சதவிசதக் கணக்கு தவறுதலாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் : 1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கான டோடல் டர்ன்ஓவர் ரூபாய் 121 கோடி 43 லட்சம் என்று இருக்கிறது. அதற்கான "அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் எக்ஸ்பென்டிச்சர்" இரண்டு கோடியே 88 யூயிரம் ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கிறது.

திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஏற்பட்ட நஷ்டம் எவ்வளவு என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் : சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் காலமாக எந்த நஷ்டமும் ஏற்பட்டதில்லை.

திரு. க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, எவ்வளவு லாபம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வார்களா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் : லாபம் எவ்வளவு என்பதுபற்றித் தெரியவில்லை. ஆக ரூபாய் 121 கோடிக்கு டர்ன்ஓவர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான செலவுக் கணக்கு ரூபாய் இரண்டு கோடி அளவில் இருக்கிறது. விநியோகக் கணக்குப் பார்த்தால், ஓரண்டுக்குச் செலவு 1.65 சதவிசதம் தான் ஆகிறது. 1975-76 ஆம் ஆண்டுக்கான டர்ன்ஓவர் 188 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லும்போது, அதற்கான அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் எக்ஸ்பென்டிச்சர் ஐந்து கோடியாக இருக்கின்றது. அதனுடைய சதவிசதம் 2.92 என்ற அளவுக்கு வருகிறது. அந்த சதவிசதாசாரத்திலேதான் நிர்வாகச் செலவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆக மொத்தத்தில் இவ்வளவு அதிகமான டர்ன்ஓவர், விற்பனை செய்வதில் இருக்கும்போது, இப்படிப்பட்ட செலவுகள் செய்வது உண்மையிலேயே நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடியதுதான். அந்த அளவுக்கு இருக்கும் போது, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன், "ஒயிட் எலிபெண்ட்" வெண்டை பார்க்க என்று வருணிப்பது அவ்வளவு நல்லதில்லை என்று சொல்லிக்கொள்வது கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : நாம் எவ்வளவு டர்ன்ஓவர் செய்திருக்கிறோம். அதற்காக இருப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு சதம் செலவாகிறது? எந்த அடிப்படையிலே செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதை எல்லாம் நாம் பார்க்க வேண்டும். அதே மாதிரியான மற்ற தனிப்பட்ட நிறுவனங்களில் ஆகும் செலவுகளை ஒத்திட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுடைய 'எஃபிஷியன்சி' என்பதை ஒத்துப்பார்த்து கண்டுபிடிக்க வேண்டும். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனில் நஷ்டம் ஏற்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் துறையில் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு, ஆர்.டி.ஓ.க்கள், தாசில்தார்கள் மற்ற ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பது போன்ற செலவுகளையும் பார்க்க வேண்டும். அப்படி மொத்தச் செலவுகளை எல்லாம் எடுத்துப்பார்த்து, ஒரு தனியான பாலன்ஸ் ஷீட் போட்டுப் பார்க்க வேண்டும். போட்ட முதலுக்கு மேல் லாபம் வருகிறதா, நஷ்டம் வருகிறதா என்பதையெல்லாம் அரசாங்கத் துறையிலே உள்ளவர்கள் பார்க்க வேண்டும். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனில் அதிகாரிகளாக ஆர்.டி.ஓ.க்கள், தாசில்தார்கள் இவர்கள் எல்லாம் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனில் வேலை செய்யும் எல்லோருக்கும் அரசாங்கத்திலிருந்துதான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. நஷ்டம் இல்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. மொத்தத்திலே கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்து, தனிப்பட்ட ஒரு பாலன்ஸ் ஷீட் போட வேண்டும். இதிலே நஷ்டம்தான் ஏற்பட்டிருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். வேண்டுமானால் அதற்கான கணக்கு வைக்க நடவடிக்கை எடுத்து சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சூப்பாய் 141 கோடிக்கு விற்பனை செய்ததில் ரூபாய் 2 கோடிக்கு நிர்வாகச் செலவுகள் எவ்வாறாக, அதே போல் ரூபாய் 188 கோடிக்கு ஐந்து கோடி நிர்வாகச் செலவுகள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இந்த பர்சென்டேஜ் கிட்டத்தட்ட 1½ மடங்கு உயர்ந்திருப்பதைப்பற்றி விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் : இது விவரப்பாத்திலே எடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு மன்கு தெரியும். "அட்டினிஸ்ட்ரோடிவ் எக்ஸ்பென்டிசர்" நிர்வாகச் செலவுகள் எப்போதும் ஒரே சீரான அளவிலேயே இருக்கிறது. சில நேரங்களில் இடம்மையம், சில நேரங்களில் ஏறலாம். இடம்மையம்செல்லாம் நாம் விவரப்பாத்திலே எதிர்பார்த்ததான் ஆகவேண்டும். அந்த 1.83 சதம் என்பது ஏறக்குறைய மேலும் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, 1.8 சதம் தான் கூடியிருக்கிறது. இப்படிக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு ஒரு ஆண்டுக்கு விற்பனை மடைபெறுகிற காலத்தில், இந்தமாதிரி சதவிகித ஏற்ற-இறக்கங்கள் இருப்பதில் குறைகூறுவதற்கு இடமில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே அடிப்படையிலேயே சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி. கவாமிநாதன் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் வைத்த நாம் விநியோகம் செய்கின்றபோது, அந்தக் காரணத்தினாலே நாம் ஓரளவுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. "செக்யூரிடி" இருக்கிறது. தனிவர் மூலம் விவரப்பாடம் செய்தால் சில நேரங்களில் அரசாங்கத்திற்கு செக்யூரிடி இல்லாமல் போய்விடும்.

திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதை யேதான் அமைச்சர் அவர்களும் சொல்லுகிறார்கள். சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் தேவையில்லை என்பது என் கருத்தல்ல. தற்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே, குறைவான அளவுக்கு நிர்வாகச் செலவுகளைச் செய்து, தக்க விலைக்கு, குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்தைச் சொன்னேனே தவிர அதையே முடிவிலும்படியோ, அது தேவையில்லை என்றே நான் கருத்துத் தெரிவிக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாட்டு மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் : இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே, குடும்பக் கார்டுகள் மூலம் பொது விநியோகம் பொது மக்களுக்குச் செய்யப்படுகிறது. சென்னையை ஒட்டியுள்ள பகுதிகளில்,

[1977 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்]

கோவைபைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் விவவங் கோடு, கல்குளம் தாலுக்காவில் 14 கிராமங்கள், நீலகிரியில் கடலூர் தாலுக்கா போன்ற பகுதிகளுக்குக்கூட பொதுவாக விநியோகம் குடும்பக் கார்டுகள் மூலம் செய்யப்படுகிறது. ஏறக்குறைய 103 லட்சம் கார்டுகள் தமிழகத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். குடும்பக் கார்டுகளிலே கூட திவ்வுமுல்லுங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவைகளையெல்லாம் தடுப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தினையும் அவர்கள் இங்கே தெரிவித் தார்கள். இது விஷயமாக அரசாங்கம் எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டதன் இருக்கிறது. அவற்றைத் தடுப்பது என்பது இப்போது முடியாத ஒரு காரியமாகத்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. திவரயமான முறையிலே விநியோகம் செய்ய வேண்டும், உணவுப் பொருள் களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமைகள் இருக்க வேண்டும் என்பதற் காகத்தான் குடும்பக் கார்டுகள் கொடுக்கும் முறை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கி றது. இது விஷயத்தில் நாட்டு மக்களும் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும். கார்டுகளைப் பெறுகின்றவர்களே அவைகளை விவரப்பாடுகளிடம், மற்ற நபர்களிடம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். பொதுமக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் தேவையான அரிசெய் திறப்பதற்குக் கொடுத்திருக்கிற கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட குடும்பக் கார்டுகளை தேவையின் அடிப்படையிலே அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் யாருக்காகக் கொடுக்கிறோமோ அவர்களே இப்படிச் செய்துவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கின்ற நெருக்கடிகளின் காரணமாக இந்த மாதிரி குடும்பக் கார்டுகளை வேறு நபர்களுக்குக் கை மாற்றிவிடுகிறார்கள் என்பதை யும் இங்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை அரசாங்கத்தின் சட்ட திட்டங்களாலும், உத்தரவுகளினாலும் மட்டும் தீர்த்துவிட முடியாது, பொது மக்களின் ஒத்துழைப்பும் தேவை. இதிலே இருக்கின்ற ஊழல்களையெல்லாம் களைவ வேண்டுமென்றால், நாட்டு மக்கள், குடும்பக் கார்டுகளைப் பெறுகின்ற வர்கள் அரசோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சர்க்கேட்டைக் களைவ வேண்டும். இதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் நல்ல முறை யிலே தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. வி. ராஜகோபால் அவர்கள் சர்க்கரை விநியோகத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இதுபற்றி மற்ற உறுப்பினர்களும் அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராமத்திலே இருப் பவர்களுக்கு ஒரு கிலோதான் கிடைக்கிறது. ஆனால் நகரங்களிலே இருப்பவர்

[திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்] [1977 ஆகஸ்ட் 11]

களுக்கு 4 கிலோவிலிருந்து 6 கிலோ வரைக்கும் வருமானத்தின் அடிப்படையிலே கிடைக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றபடி, அரிசி விலையைப்பற்றி நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில், போனஸ் கொடுத்தார்கள். ரூ. 15 வரையிலும் போனஸ் கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

(பிரபகல் 6-10)

அப்பொழுதும் இதே குறைந்த விலைக்குத்தான் விற்கார்கள். இன்றைய தினம் போனஸ் கொடுப்பதில்லை, ஆகவே 15 ரூபாய் கொள்முதலிலே உங்களுக்குக் குறைகிறதே, ஆகவே கிலோ ஒன்றுக்கு 15 பைசா குறைவாக விற்கலாம் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் எல்லாக் கணக்குகளையும் எடுத்துப் பார்க்கிற நேரத்திலே, 1964 ஆம் ஆண்டு குவிண்டால் நெல்லுக்குக் கொள்முதல் விலை ரூ. 40.50 இருந்த நேரத்தில் அதை விற்ற விலை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 88.32. அந்த நேரத்தில் கொள்முதலுக்கும், விற்க விலைக்கும் இருந்த வித்தியாசம் ஏறத்தாழ 218 சதவீதம். 1970-ல் கொள்முதல் விலை ரூ. 47. அதை விற்ற விலை 96 ரூபாய். அப்பொழுது ஏற்பட்ட வித்தியாசம் 204 சதவீதம். அந்த நேரத்திலே எல்லாம் போனஸ் கிடைப்பாது. ஆக 15 ரூபாய் போனஸ் கொடுக்காமல் அதற்கு முந்தைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு காலத்திலே, வாங்கிய கொள்முதல் விலைக்கும், விற்கவிலைக்கும் இடையே இருந்த வித்தியாசத்தைப் பார்த்தால் இதே 200 சதவீதம்தான் அப்பொழுதும் இருந்திருக்கிறது. 1976-லே கூட வாங்கிய விலை 78 ரூபாய். விற்கவிலை 160 ரூபாய். விற்பனையிலே இருக்கிற வித்தியாசம் 205 சதவீதமாகத்தான் இருந்திருக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, போனஸ் கொடுத்த பிரகு என்ன சதவீதம் இருந்தது என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்: 1973-74 ஆம் ஆண்டு போனஸ் கொடுத்த ஆண்டுதான். 1974-ல் கொள்முதல் விலை ரூ. 90. அதை விற்ற விலை 190 ரூபாய். அப்பொழுதிருந்த வித்தியாசம் 211 சதவீதம். இன்றைக்கு போனஸ் கொடுக்காத நிலையிலே வாங்கிய விலைக்கும் விற்க விலைக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசம் 205 சதவீதம். போனஸ் கொடுக்கப்பட்ட நேரத்திலே 211 சதவீதம். ஆக இன்றைக்கு வித்தியாசம் ஏறத்தாழ 200 சதவீதமாகத் தான் இருக்கிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 10]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தி் இருந்து ஒரு புள்ளிவிவரக் கணக்கை மிகச் சிறப்பாகச் சொன்னார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் போனஸ் கொடுத்த போது, ஒரு கிலோ அரிசி ரூ. 1.80க்கு விற்கார்கள். இப்பொழுதும் போனஸ் கொடுக்காமல் கொள்முதல் பண்ணுகிற நேரத்திலும் அதே ரூ. 1.80க்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள் என்ற உண்மை நிலவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்: “போனஸ் கொடுத்த காலத்தில் ரூ. 1.80-க்கும், போனஸ் கொடுக்காத காலத்தில் ரூ. 1.80-க்கும் தான் விற்கப் படுகிறது, ஆகவே போனஸ் கொடுக்கவில்லை என்பதால் குறைவான செலவில் கொள்முதல் செய்கிறார்கள், ஆகவே விற்கும்போது 15 பைசா குறைவாக மக்களிடம் வாங்கினால் என்ன” என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். மற்ற வழிகளில், எத்தனையோ செலவுகள் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன, அரசாங்கம் அதையெல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்து, வாங்குகிற விலைக்கும், விற்பனையிலே விலைக்கும் இடையிலே ஏற்படுகிற பல்வேறு செலவுகளையும் கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டிய நிலைவிடத்தான் இருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: ‘ஆப்பரேஷன் கால்ட்’ அதிகமாகிவிட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் ‘அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ்’ செலவுக்காக அப்பொழுதும் 3 சதவீதம் தான்; இப்பொழுதும் அதே 3 சதவீதம் தான் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியானால் எப்படி அது கூடைய ‘ஆப்பரேஷன் கால்ட்’ ஜாஸ்தியாகப் போய்விட்டது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்: இதற்கு முன்பு இருந்த அரசு 1973 ஆகஸ்ட் வரை விற்பனை செய்ய மோட்டர் சகத்தின் விலை ரூபாய் 1.80; நடுத்தரத்தின் விலை 1.90. இன்றையதினம் 1976 ஆகஸ்ட் முதல் டிசம்பர் 1976 வரைக்கும் நாட்டிலே அரிசியின் விற்பனை நிலவரம், மோட்டர் சகம் ரூ. 1.60, நடுத்தரம் ரூ. 1.70. 1976 ஜனவரி 1 முதல் 1976 மார்ச் 1 வரைக்கும் மோட்டர் சகம் ரூ. 1.80, நடுத்தரம் 1.90. ஆனால் இன்றைய தினம் மோட்டர் சகம், நடுத்தரம் ஆகிய இரண்டுமே விற்கிற விலை ரூ. 1.60 ஆகியிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் விற்பனை விலையிலே வித்தியாசம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற ரூ. 1.60 க்கு இன்று முதல் அரிசி கொடுப்பது என்றால், மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். 16 ஆயிரம் கிராமங்களில் கடைகள் நிறைந்த அரிசி கொடுக்கப்

[திரு. எம். சங்கரவித்யம்]

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில் கல்குளம் கிராமத்தில் அரிசி போடுவதை நான்குடப் பார்த்தேன். அங்கே கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 1.80 க்குத்தான் போடுகிறார்கள். அந்த அரிசியைக்கூட கொண்டு வாலாம் என்று பார்த்தேன். அந்த அளவுக்கு நாற்றம் அடிக்கிறது. அதைக் கொண்டு வரவேண்டாம் என்று கிட்டுவிட்டேன். அவ்வளவு நாற்றமாக இருந்தாலும்; அது ரூபாய் 1-80-க்குத் தான் விற்கப்படுகிறது. வேண்டுமானால் நாளைக்கு அந்த பில்கைக் கொண்டு வந்து காட்டுகிறேன். அங்கே மக்கள் ரூபாய் 1.80-க்குத்தான் வாங்கு கிறார்கள்.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, I want to know how the operation cost has gone up within the course of 3 months to warrant this price?

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாக இந்த அளவுக்கு இந்த அடிப்படைச் செலவுகள் எப்படிக்கேட்டின என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனுடைய 1974-75 ஆம் ஆண்டுக் கும் 1975-76 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையே உள்ள ஓரண்டுக்கான கணக்கித் தான் காட்டினேன். 3 மாத இடைவெளிக் காலத்திற்குள்ளாக கணக்கை நான் காட்டவில்லை. அந்த அடிப்படையிலே சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் அரிசி விற்பனையைச் செய்கிற கட்டத்தில் செலவு ஏற்படுகிறது. அதிகமான இலாபம் இல்லாமல் இன்றைய தினம் விற்பனையைச் செய்யக்கூடிய தல்லெண்ணத் தின் அடிப்படையில்தான் அரிசியை இந்தத் துறை வறங்கிக் கொண்டிருக் கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வேளிமாரக்கெட்டிலே அரிசி எப்படி விற்கப்படுகிறது என்பதையும் அரசாங்கம் ஒழுங்காக கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு முந்தைய நிலைமைகளைப் பார்த்தால், ஜூன் மாதத்தில் இப்பொழுது இருப்பதைவிட கிலோ ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் வரை கூடப் போயிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற கடுமையான நடவடிக்கைகளின் காரணமாக இன்றைய தினம் அரிசி, எளிய மக்கள் வாங்குகிற மோட்டர் ரை அரிசி முந்தைய ஆண்டுக்கைப்போல் இல்லாமல் இந்த ஆண்டு ஓரளவுக்குக் குறை வான விலையில் விற்பனை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: நெல் உணவு மண்டலம் விரிவாக்கப்பட்டதில் காரணமாகவும், மக்கள் அரசாங்கம் அரிசியை ஒதுக்கிச் செய்ததன் காரண

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

மாகவும்தான் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடிந்தது என்று கொள்கை விளக்க அறிக்கையிலே நீங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். அதுதான் காரணம் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இந்த விவாதத்திற்கு குறிப் பிட்ட நேரத்தைவிட அரை மணி நேரம் ஏற்கெனவே அனுமதித்தாகிவிட்டது. ஆகவே உறுப்பினர்கள் இடைவிடையே குறுக்கிடுவதைத் தவிர்க்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்: ஓட்டல்களில் விற்கும் உணவுப் பண்டங்களைப்பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சில கருத்துக் களைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் பேசுகிற நேரத்திலே, “உணவு வகைகளின் மீது இப்பேர்ப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் தேவையா?” என்றும் “இன்றைய தினம் எவ்வளவு மற்றும் சில பொருள்களின் விலை ஏறியிருக்கிறது; ஆகவே ஓட்டல் உரிமையாளர்களின் கோரிக்கை ஓரளவுக்கு நியாயமான கோரிக்கை” என்று எல்லாம் இங்கே இந்த மன்றத்திலே கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டன. இந்த மாதம் 15 ஆம் தேதிக்கு அடையாள கடையடைப்பு நடத்தியிருக்கிறார்கள். மேலும் வரும் 23 ஆம் தேதிக்கு ஓட்டல் உரிமையாளர்கள் கடையடைப்பை நடத்தலாமா என்று ஆலோசனை செய்துகொண்டிருப்பதாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக உணவுவிடுதிகளின் உரிமையாளர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், ஏற்கெனவே இதைப்பற்றி அவர்கள் என்னைச் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். சில பண்டங்களின் விலை ஏறியிருப்பதால், அது அவர்களுக்கு எப்படி கட்டுப் படி ஆகும் என்று இங்கே கூட சில உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்தைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் எவ்வளவோ உணவுப் பண்டங்களைத் தயார் செய்து பரிமாறுகிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் அதில் 10 உணவுப் பண்டங்களுக்குத் தான் விலைக் கட்டுப்பாடு நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. அதுவும் எழை எளிய மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடுகிற பண்டங்களுக்குத்தான் விலைக் கட்டுப் பாடே ஒழிய, இதர உணவுப் பண்டங்களுக்கு இன்னின்ன விலை இருக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்யவில்லை. இட்டிலி, தோசை, வடை, பூரி, ரவா உப்புமா, காயி, டி, ஜனதா சாப்பாடு போன்ற சில பண்டங் களுக்குத் தான் . . .

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மக்கள் அதிகமாக உட்கொள்ளும் உணவுப் பண்டங்களுக்குத்தான் கட்டுப்பாடு, மக்கள் குறைவாக வாங்கும் பொருள் களுக்குக் கட்டுப்பாடு இல்லை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 10]

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் : அந்த அடிப்படையிலே நான் இன்றைய தினம், 10 உணவுப் பண்டங்களுக்கு மாதிரி, காயி, ம, ஜனதா சாப்டாம் ஆகியவற்றைக்கு

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர நிகிதர் : இதே கட்டுப்பாடு இரயில்வே டெண்ட்மனில் இருக்கிறது. அங்கே காயிக்கு 3 பைசா உடியிருக்கிறது. அங்கே காண்டாக்டருக்குக் கம்மிபாகக் கொடுத்து இட்டி, காயி போன்றவற்றிற்கு குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எட்மண்ட் : ஏழை எளிய மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடுகிற ஒரு சில உணவுப் பண்டங்களின் விலையை நிர்ணயம் செய்தது 1976 ஆம் ஆண்டிலே ஏப்ரல் மாதத்தில், இதற்குப் பிறகு ஒட்டல் உரிமையாளர்கள் கூடி ஒரு குழுவை அமைத்து, அவர்கள் பேசி, விலைவாசி ஏறி யிருக்கிறது, அதனால் விற்கும் பண்டங்களுக்கு விலைகளைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் சில பண்டங்களுக்கு விலையைக் கூட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது. அவர்களும் அரசாங்கத்திடம் சம்மதம் தெரிவித் திருக்கிறார்கள். மறுபடியும் உணவு அமைச்சரை அனுசி அதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டம் முடிந்த பிறகு அதைப் பற்றி அதிகாரிகளிடத்தில் பேசி ஒரு சுமுகமான முடிவு எடுக்கப்படும் என்று அவர்களிடம் சொல்லப்பட்டது. ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்காத வகையிலும், ஒட்டல் உரிமையாளர்களுக்கு இருக்கிற கஷ்டத்தை உணர்ந்த வகையிலும் ஒரு சுமுகமான முடிவு ஏற்பாடு செய்துகொள்ளலாம் என்று அரசாங்கத் தரப்பிலே வாக்குறுதி கொடுத்த பிறகு, சென்னை, திருச்சி போன்ற 'மூலிக் பாபுலேஷன்' நடமாடுகிற இடத்தில் அரசாங்கத்திற்கும் அறிவிப்புக் கொடுக் காமல், எங்கையும்கூட கலந்து பேசாமல், அவர்கள் கடை அடைப்பைச் செய்கிறப்பது எந்த அளவுக்கு நிபாயம், மனிதாபிமான அடிப்படையில் அதை எந்த அளவுக்கு ஒத்துக்கொள்வது, ஏற்றுக்கொள்வது என்பதை இந்த மன்றத் தின் முடிவுக்கே விட்டுவிடத் தயாராக இருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-30)

ஆனால் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக ஒட்டல் உரிமையாளர்களுக்கு நான் இன்றை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பேச்சு வார்த்தையின் மூலமாக சுமுகமான முடிவு எடுக்க இந்த அரசாங்கம் எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கும்போது, வேண்டுமென்றே இந்தமாதிரி திடீர் திடீரென்று ஏதாவது செய்து, அரசாங்கத்தை அச்சுறுத்தி, அதன் காரணமாக அரசாங்கம் பணித்துவிடும் என்று நினைப்பார்களேயானால், நிச்சயமாக அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்பதை அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்வேன். அரசாங்கம் நிச்சயமாக அடிப்பணியாது. அப்படிச் செய்கின்ற ஒட்டல் உரிமையாளர்கள் மீது அரசாங்கம் சட்டப்படி

[1977 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்]

கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கும். அவர்கள் ஒட்டல் நடத்துவதற்கு அரசாங்கத்தான் லைசென்ஸ் வழங்குகிறது. இந்த அரசாங்கம் அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்காது என்பதை அவர்கள் உணவு விடுதி நடத்துகின்ற உரிமையாளர்களானாலும் சரி அல்லது ஒட்டல் நடத்துகின்ற உரிமையாளர்களானாலும் சரி, அவர்களுக்கு அன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை விட்டுவிட்டு பேச்சுவார்த்தையின் மூலமாக ஒரு நல்ல சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்கலாம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பல்வேறு நிலைமைகளை நான் எடுத்துச்சொல்லலாம் என்று விரும்பினாலும்கூட, நேரம் அதிகம் ஆகிவிட்டதாலும், இன்னும் 2 கொள்கைக் குறிப்புகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட இருப்பதாலும், அரசாங்கம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுத்துள்ள உணவுக் கொள்கை பற்றிய புத்தகத்தில் உணவு நிலைமை குறித்தும் இன்னும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் குறித்தும் விவரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்களையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் படித்துறிஞப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருப்பதாலும், மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மாநிலத்தின் உணவு நிலைமை கொள்கைக் குழிப்பின் மீது நான் விளக்கமளிக்க வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு தன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

(திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி எழுந்து நின்றார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உணவுக் கொள்கை பற்றிய விவாதமும் விளக்கமும் முடிந்து விட்டதே, உறுப்பினருக்கு ஏதாவது சந்தேகமா?

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு விளாரியிகேஷன் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் தெரிவியுங்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றப் பேரவையில் சொல்லும்போது, விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற நெல்லுக்கு போனஸ், ஊக்கத் தொகை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொடுத்தது போல், குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாயும் மேலும் ரூபாய் வண்டிச் சத்தம் போன்றவற்றுக்கும் கொடுப்பதுபற்றி அரசாங்கம் நினைக்கும் என்றும், இன்னும் சொல்லப்போனால், முன்பு கொடுத்ததை விட அதிகம் கொடுப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் இன்றைய தினம் ஏதாவது முடிவு எடுத்திருக்கிறதா? அதைப்பற்றிய விவரங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா என்று மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்கள் மூலமாக அறிய விரும்புகிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் : துணைத் தலைவரவர்களே, இது வரை இந்த அரசு எந்த முடிவு எடுக்கவில்லை. வெளி கொள்முதலைப் போதுதவ்வை, அரசு இன்னும் எந்த முடிவுக்கும் வரவில்லை. அரசு ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கொள்முதல் முறையை மாற்றியமைக்கின்ற நேரத்தில் அரசாங்கம், முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றப் பேரவையில்கொடுத்த உறுதிமொழியை நிச்சயமாகக் காப்பாற்றும் என்பதையும் உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சந்தேகம் தெலவயில்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(2) சிறைச்சாலை, நீதி நிர்வாகம் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறைச்சாலை, நீதி நிர்வாகம் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட இருக்கின்றன. இன்னும் 35 மணித் துளிகளே இருக்கின்றன. 8 பேர் பேசு பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உணவு நிலைமை முக்கிய பிரச்சினையாக இருந்தபடியால், ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தை விட சற்று அதிக நேரம் பேச அனுமதிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் 5 நிமிடத் துளிகளுள் பேசுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. NATAYANASWAMY MUDALIYAR: Mr. Chairman, Sir, I rise to move—

“That the Policy Notes on Jails and Justice placed on the Table of the House be taken into consideration.”

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட நிர்வாகம்—

“சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள சிறைச்சாலை, நீதி நிர்வாகக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

* THIRU D. V. D'MONTE: Hon. Deputy Chairman, Sir, the concept of punishment has undergone many changes in recent years. It began with vengeance and then changed over to punitive measures.

@ 114-11 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 19] [Thiru D. V. D'Monte]

and now the progressive outlook on punishment is, therapy. In a democratic country like ours, vengeance has no place whilst punitive punishment must give way to therapeutic treatment. Judging from what has been happening in our jails and various excesses committed by jail officials, it would appear that vengeance has been the motivating force in dealing with offenders, particularly political opponents. All that we read in the papers makes a horrifying reading. We feel extremely sorry at the atrocities that have been committed by officials on detenus and others. The one thing that calls for urgent action today is jail reforms and such reforms have to be taken up on a war footing. In this connection, I have just three points to make. The offenders should be helped to rehabilitate themselves as good citizens. This could be done through special Welfare Service, Social Service institutions and voluntary organisations. There should be a certain amount of religious teaching in jails. Opportunity should be given to religious heads and moral instruction should be provided to detenus and offenders. This is the second point I wish to make. The third point I want to make is that a code should be laid down for jail officials to make them respond to human qualities. Sir, all that has happened in the recent past, particularly during the period of Emergency makes a very sad reading. Let us look forward to a constructive approach hereafter. It is absolutely necessary that reform should be taken in hand very soon and that too, on a war footing. Thank you.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஜெயில், நீதி கொள்கை பற்றிய விளக்கக் குறிப்பு விவாதத்தில் பங்குகொண்டு ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமீப காலத்தில் பத்திரிகைகளில் ஜெயில் நிர்வாகத்தில் கைதிகளுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளைப் பற்றிய செய்திகளைப் பார்த்தால், ஜெயில் நிர்வாகத்தில் சர்க்கார் எந்தவிதமான போக்கைக் கொண்டிருக்கிறது என்பது விளங்கும். அத்தகைய போக்கைத் தவிர்க்க எந்தவிதமான விளக்கமும் இந்தக் குறிப்பில் இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கைதிகளை சிறைக்கு அனுப்புவது அங்கே அவர்களை ஓரளவுக்கு சீர்திருத்தத்தான். குற்றவாளி நான் செய்த குற்றத்தை திருத்திக்கொள்வதற்காகத்தான் நாம் அவர்களைச் சிறைக்கு அனுப்புகிறோம். ஆனால் ஜெயில் நிர்வாகத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பார்த்துப்போது, என்னுடைய நேடி அனுபவத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நான் இரண்டு அல்லது மூன்று நடவடிக்கை ஜெயிலுக்குப் போய் வந்திருக்கிறேன். ஜெயிலில் கைதிகளை நடத்துவதற்கு எந்த ஒருசில சட்டதிட்டங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே போனவுடன்

[திரு. ஓ.பி. வெங்கடேஸ்வர தீபதி] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

கைகிக்கு ஒரு ஜமுக்காளம், ஒரு விரிப்பு, உணவு அருந்த பாதசியங்கள் எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். என்னுடைய எக்ஸ்பிரியன்ஸ் என்னவென்றால், நல்ல பாதசியம் கொடுப்பதில்லை. எதைப் போட்டாலும் கீழே போய் விடும். ஜமுக்காளம் உதற உதற பருத்தி எல்லாம் உயரே பறந்து போகக்கூடிய அளவிலே கொடுக்கிறார்கள். சுகாதார முறையைப் பார்த்தால், சொல்லவே தேவையில்லை. அலம்பி சுத்தப்படுத்தி அநேக வருஷம் ஆகியிருக்கும். நான் போயிருந்த போது, ஜெயில் சுவரிலெல்லாம் இலட்சக்கணக்கான புள்ளிகள் தென்பட்டன. அருகில் சென்று என்னவென்று பார்த்தால், உண்ணிகள் சிறைவாசலாக, பெர்மனன்ட் ஆக, நிர்ந்தாமாக, குத்தகை எடுத்தமாதிரி ஏராளமாக இருந்தன. இன்னும் கொஞ்சம்கூட சிறை நிர்வாகம் மாறவில்லை, திருத்தவில்லை என்பதை நான் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அங்கே கொசுக்கடி அதற்கு மேல் இருக்கிறது. சுகாதாரம், பராமரிப்பு மிக மிகக் குறைவு. உணவைப் பொறுத்தவரை மிக மிக மோசம். ஜெயில் நிர்வாகத்தில் ஜெயில் கைதிகளை விட்டு சமையல் பண்ணுகிறார்கள். என் அனுபவத்தை நான் இங்கு சொல்வது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். கண்ணத்தில் சாம்பார் கொண்டு வந்து வைத்தார்கள். அதைப் பார்த்துப் போது நிறைய கடுகு தெளித்திருப்பதைப் போன்று தெரிந்தது. கடைமீயில் பார்த்தால் எவ்வளவு கடுகு சாம்பாரில் இருக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு ஈக்கள் அதில் இருந்தன.

(பேர்பகல் 6-30)

சாதாரணமாகப் பேசும்போது ஜெயில் என்ன மாயிமார் விட அல்லது மாமனார் விடா என்று கேட்பார்கள். ஜெயிலுக்குப் போனால் எப்படி நான் அனுபவிக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போது ஜெயிலுக்குப் போய் வந்த கதைகளையெல்லாம் கேள்விப்படும்போது, எவ்வளவு துன்புறுத்தல்கள் அங்கு படந்திருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்துகொள்கிறோம். கொஞ்சமாக இல்லை அது. அளவு முறையிலல்லாமல் கொடுமை நடந்திருக்கிறது. ஜெயில் விசிட்டர்கள் என்று சிலரைப் போடுகிறார்கள். சிலர்-பெயருக்காக அதில் இருக்கிறார்கள். சிலர் போய்ப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் போய்ப்பார்த்து அங்குள்ள குற்றம் குறைகளைச் சொல்கிறார்களா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. போட்டு போட்டால் போதும் என்று சிலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியெல்லாம் கொள்கை விளக்கத்தில் சரியாகச் சொல்லப்படவில்லை. இனிமேலாவது ஜெயில் களில் சுகாதாரம் நல்ல முறையில் இருக்கும், துன்புறுத்தல்கள் இருக்காது என்று சர்க்கார் உறுதி அளிக்க வேண்டும். ஜெயிலில் என்ன நடக்கிறது என்று பப்ளிக்ஸ்குத் தெரிய வேண்டும். அப்போதுதான் அவற்றைச் சரிசெய்து குற்றம் குறையும்.

1977 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஓ.பி. வெங்கடேஸ்வர தீபதி]

அடுத்தபடியாக, நீதித் துறை இருக்கிறது. நீதிமன்றத்தில் உள்ள நீதிபதிகள் எல்லாம் நல்ல முறையில்தான் நடந்து வருகிறார்கள். ஆனால் நீதிபதிகள் பப்ளிக் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வது என்பது நிறைய இருக்கிறது. பல சங்கங்கள், கிளப்புகள் இருக்கின்றன. அதில் பல நிகழ்ச்சிகள் வைக்கிறார்கள். அவற்றில் போய் நீதிபதிகள் கலந்துகொள்வதால், பலவிதமான சிபாரிசுக்கு அங்கே அவர்கள் செவி சாய்க்க வேண்டியவரும். குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பற்றிப் பேச வாருங்கள் என்று அழைக்கிறார்கள். இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளை அமைத்து அதில் பேச அழைப்பார்கள். அங்கு அதிகாரிகள் எல்லாம் இருப்பார்கள். அதிகாரிகளில் சிலர் சிபாரிசுக்காக அங்கே போகலாம். என்னைப் போன்றவர்கள் நீதிபதிகள் ஆங்கிலத்தில் பேசுவாரோ தமிழில் பேசுவாரோ என்று சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டு போகாமலேயே இருந்து விடுவார்கள். போகிறவர்களில் ஒருவர் வருவார். என்னங்க பங்ஷன் எல்லாம் எப்படி இருந்தது என்று ஒரு நிமிஷம் பேசியிட்டு, நம்முடைய கேஸ் ஒன்று இருக்கிறது, அதைப் பார்த்து ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்பார்கள். இவரும், "சரி, வாங்க, பார்த்துக் கொள்ளலாம்" என்பார்கள். நீதிபதிகள் சட்டப்படிதான் நடப்பார்கள் என்றாலும், தாட்சண்யத்திற்கு ஏதாவது செய்யலாம் என்று மனது வரும். ஆகையால் நீதிபதிகள் பப்ளிக் ஃபங்ஷனில் கூடுமானவையில் கலந்துகொள்ளாமல் இருந்தால், சரியான முறையில் நீதித் துறை நடக்க உதவியாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. என். அப்துல் வகாப் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறைச்சாலை, நீதி நிர்வாகம் ஆகியவற்றைக் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் பேரில் பேச வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சாதாரண ஏழையெளிய மக்களுக்கெல்லாம் நீதி கிடைப்பதற்கு வகை செய்வது நம்முடைய நோக்கம் என்று நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருந்தார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க ஒர் அறிவிப்பு. நான் மனமார அந்த அறிவிப்பைப் பாராட்டுகிறேன். நடைமுறையில் அதில் ஒரு சிக்கல் உள்ளது. அதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது பொருத்தமென்று நினைக்கிறேன். ஒரு கேஸ் இருக்கிறதென்றால், அதற்கு வக்கீலுக்கு இவ்வளவு ஃபீஸ் என்று நிர்ணயம் இருக்கிறது. பெரிய கேசாக இருந்தால் வக்கீல் முறைப்படி கணக்கிட்டு வாங்குகிறார்கள். சிறிய கேசாக இருந்தால், சிறு தொகை வரும் கேசாக இருந்தால், தூற்றுக்கு 90 வக்கீல்கள் ஒன்றுக்கு நான்கு அல்லது ஐந்து பங்கு கூடுதலாகப் ஃபீஸ் வாங்குகிறார்கள். உளவுக்குத் தண்டீசை வைப்பது பற்றிப் பேசுகிறோம். இன்ன விலக்கு மேலே கூடுதலாக விற்பனை நடவடிக்கை, தண்டனை என்று இருக்கிறது. இப்படி கூடுதலான ஃபீஸ் வாங்கும் வக்கீல்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையான உண்மை.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

எந்த வகையில் பேரிடரவது இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தேரியாமல் ஒன்றிரண்டு இருக்கலாம். பெருமபாலான வக்கலகக் கடுதலான ஃபீஸ் வாங்குகிறார்கள். இதைக் கட்டுப்படுத்த அரசு ஏதாவது திட்டம் வகுத்து ஒழுங்கான, நியாயமான ஃபீஸ் வாங்க வழி செய்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமது உறுப்பினர் திரு. தீட்சிதர் அவர்கள் ஜெயிலுக்குப் போன கதை பற்றிச் சொன்னார்கள். மிகை கைதி அல்லது அரசியல் கைதியாக அவர் சென்றிருப்பார். அந்த வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும் பார்வை யானாக நான் ஜெயிலுக்குச் சென்றிருக்கிறேன். அப்போது நான் ஒன்றைக் கவனித்தேன். அங்குள்ள கைதிகளுக்குக் கட்டுப்பாடான அளவு உணவு கொடுக்கிறார்கள். மனிதன் ஒரு நேரம் கடுதலாகச் சாப்பிடுகிறான், ஒரு நேரம் குறைவாகச் சாப்பிடுகிறான். ஆனால் ஜெயிலில் உள்ள கைதிக்கு எப்போதும் மூன்று வேளையும் அரை வயிறுக்குத்தான் உணவு கொடுக்கிறார்கள். அரசியல் கைதியாக இருந்தால் அப்படி இருக்காது. அவர்கள் வயிறுநாற் சாப்பிடுகிறார்கள். நான் சொல்வது, ரிகரல் இம்பிரிசன்மெண்ட்டில் உள்ள கைதிகளுக்கு அளவு சாப்பாடுதான் கொடுக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையைப் பார்த்துப் பரிதாபப்பட்டேன். தல்ல ரண்டாகப் போகிறவன் பாதி உடம்பாக வெளியே வருகிறான். மிகை கைதிகளுக்கு நேர்மாறான நிலை இருக்கிறது. ஆகையால் சாதாரண ரிகரல் இம்பிரிசன்மெண்ட்டில் உள்ள கைதிகளுக்கும் வயிறுநாற் சாப்பாடு அளிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலையில் அடிக்கிறார்கள் உதைக்கிறார்கள் என்று பாவலாகப் பத்திரிகையில் செப்திகன் வருகின்றன. நான் ஒன்று சொல்வேன். ராஜாக்கள் காலத்தில்தான் இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. நாகரிகம் வளர்ந்து வருகிற இந்தக் காலத்தில் இதுபோன்ற அநாகரிகமான காரியங்கள் நடக்கின்றன என்றால், அதை அரசு கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கைதிகள் ஜெயிலுக்குப் போய்கிட்டு வெளியே வருவது போது மனம் திருத்தி வா வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் ஜெயிலுக்கு அனுப்புகிறார்கள். ஜெயிலுக்குப் போய் அடி, உதை வாங்கினால் பயம் வந்து விடும். குற்றம் செய்ய மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பல நடவடிக்கை போகிறவர்களுக்கு இவ்வளவுதான் என்ற தனிச்சரல் வரும். அவர்கள் மனம் திருத்துவதற்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும். மனம் திருத்தும்படியான உபநிதசம் செய்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். ஒரு வாரத்திற்கு இரண்டு முறை கைதிகளை ஒன்றாகக் கட்டி வைத்து நெத்த பேச்சாளர்களை வைத்து மனம் திருத்தும் அளவில் உபநிதசங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

நேற்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். கோனாவில் ஒழுங்காக நடக்கிற கைதிகளை ஒரு வருஷத்திற்கு பத்து நாட்கள் பரோலில் விடுவதற்கு சட்டம் இயற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் தமிழகத்திலுள்ள கைதிகளையும் ஒரு வருஷத்திற்கு பத்து நாட்கள் பரோலில் விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிர்பாகம் 6-40)

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, நீதி நிர்வாகம், சிறைச்சாலைகள் குறித்த கொள்கைக் குறிப்பு பற்றிய விவாதத்தில் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீதி நிர்வாகத்திற்கு ஏறக்குறைய 4½ கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், அந்த நிர்வாகம் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று அளவிலே கருத்துக்கள் சொல்வது பொருத்தமானதென்று கருதுகிறேன். சட்ட அதிகாரிகள் என்ற தலைப் பின்கீழ், இந்த ஆண்டு 20,41,000 ரூபாய் செலவிட இந்த அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது. அந்தச் சட்ட அதிகாரிகளை நம்முடைய அரசு நியமிக்கிறது. அரசுக்கு சட்ட அதிகாரிகளை நியமிக்கும் அதிகாரம், உரிமை இருந்தாலும், ஒன்றை நான் இங்கே குறிப்பிடுவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

1962 ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விடைவாரிப் போராட்டம் நடத்திய நேரத்தில், ஒரு வழக்கு சம்பந்தமாக சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திற்கு வா வேண்டிய குழந்தை ஏற்பட்டது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு வந்த நேரத்தில், அன்றைய தினம் அரசாங்க வழக்கறிஞராக இருந்த ஒருவர், பேரறிஞர் அண்ணாவை அவமதித்து, கொஞ்சம் தவறான முறையில் நடந்துகொண்ட நேரத்தில், இன்றைய தினம் சட்ட அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய திரு. நாராயணசாமி முதலியார் அவர்கள் துடித்தார்கள். அண்ணா அவர்கள் அங்கே கொண்டுவரப்பட்டபோது, நர்ஸ்கள் எல்லாம் சிறிய வர்கள். வேடிக்கை பார்ப்பதற்காகச் சென்றோம். இன்றைய சட்ட அமைச்சரவர்கள் அன்று எந்த அளவுக்குத் துடித்தார்கள் என்று எண்ணிப் பார்க்கிறேன். அதே நேரத்தில், இன்று அவர்கள் அமைச்சராக இருக்கும் போது, பேரறிஞர் அண்ணாவை அவமதித்து ஒருவரை பப்ளிக் பிராடெஸ்ட்டாக அரசாங்கம் நியமித்திருக்கிறது. இதைப் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அண்ணா பெயராலே எட்டி வைத்துக்கொண்டிருக்கிற புதிய அரசு, நிச்சயம் அந்த நிபுணத்துவப்பற்றி மதுபரிசேனை செய்யுமென்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 18]

அதைப்போலவே அட்வகேட்-ஜெனரலாக இன்றையதினம் இருக்கக் கூடியவர், ஜனநாயகமே அழிந்துவிட்டது என்றெல்லாம் பேசக்கூடிய அளவுக்கு, அவசர கால நிலைமைகள் அமல்படுத்தப்பட்ட நேரத்தில், அதுதான் சரியானது, சரியானது என்று வாதிட்டார்கள். அவரை அட்வகேட்-ஜெனரலாக நியமித்ததையொட்டி உயர்நீதி மன்றத்திலுள்ள வழக்கறிஞர்கள் எல்லாம் கண்டித்துத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியுள்ளார்கள். உடனே இன்றையதினம் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற அட்வகேட்-ஜெனரல் அவர்கள் தம்முடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். நான் அந்தக் காலத்திலே நடந்துகொண்டது தவறு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தவறையணர்ந்ததாலேயே அவரை நியமித்தது சரிதான் என்று கேட்கமாட்டேன். அந்த அளவுக்கு அட்வகேட்-ஜெனரல் அவர்கள் இவற்றில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள்கூட அட்வகேட்-ஜெனரலாக இருந்தவர்கள்தான். அவர்கள் எல்லாம் உயர்நீதி மன்ற அளவிலே, சுப்ரீம் கோர்ட் அளவிலே, வழக்குகளிலே தங்கள் சட்ட அறிவை, ஆற்றலைப் பயன்படுத்திப் பேசினார்கள். ஆனால் இரண்டு தினங்களுக்கு முன் சிட்டி சிவில் கோர்ட்டுக்குச் சென்றிருந்தேன். இந்த அரசில் ஓர் அட்வகேட்-ஜெனரலாக இருக்கக்கூடியவர்—பொதுவாக அங்கே வாக்கூடாதா என்றால் வருவதற்கு சட்டத்திலே இடமிருக்கிறது; ஓர் பாயின்டில் தகராறு என்றால் வருவார்கள்—ஒரு சாதாரண வழக்கிற்காக சிட்டி சிவில் கோர்ட் வாசற்படியில் போய் நிற்கிறார் என்றால், அது முறைதான் என்பதைச் சட்ட அமைச்சரவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் தம்முடைய சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் சீப் ஜஸ்டிஸ் ஆக இருக்கக்கூடியவர், அவசர காலச் சட்டம் அமலில் இருந்த காலத்தில் மாற்றப்பட்டவர்கள். புதிய ஜனதா அரசு மத்தியில் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டவுடன், அவசர காலச் சட்டம் அமலில் இருந்த காலத்தில் எந்தெந்த நீதிபதிகளோ மாற்றினார்களோ, அவர்கள் விரும்பினால், பழைய இடங்களுக்கும் போகலாமென்ற உத்தரவைப் போட்டார்கள். கோளாவிக்குள்ளே வந்த சீப் ஜஸ்டிஸ் போகவில்லை. அது அவர் விருப்பமாக இருக்கலாம். இந்த நேரத்தில் நீதி மன்ற நீதிபதிகளுக்குப் பதவி உயர்வு வரும் வாய்ப்பு, கோளாவிக்குள்ளே சீப் ஜஸ்டிஸ் வந்ததால் தடைப்படுகிறது என்பதுதான். இதற்கு முன்னாலேயே இருந்த சீப் ஜஸ்டிஸ் திரு. வீராசாமி அவர்கள் ஓய்வு பெற்றவுடன், இங்கே உள்ள நீதிபதி ஒருவர்தான் அந்த இடத்திற்குப் போயிருக்க வேண்டும். அவசர காலத்தில் இப்படிப்பட்ட அதிகாரங்கள் தடைபெற்றதால், தமிழகத்தின்

[1977 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

இருக்கக்கூடியவருக்கு வாக்கூடிய பதவி உயர்வு கோளாவிக்குள்ளே வந்த சீப் ஜஸ்டிஸ் அவர்களால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவராக விரும்பாவிட்டாலும், தம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசுக்கு எழுதி, மறுபடியும் அவரை பழைய இடத்திற்கு அனுப்பி, இங்கேயுள்ள நீதிபதி ஒருவருக்கு வாய்ப்புக் கொடுப்பார்களென்று நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பில் சட்ட அமைச்சரவர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருந்தாலும், நான் ஒன்றைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். [Public Men (Criminal Misconduct) Act] இன்றையதினம் ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டதென்று சட்ட மன்றப் பேரவையில் முதலமைச்சரவர்கள் பெயராலே ஓர் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்யலாமா என்று நான் கேட்கவில்லை. அதை ரத்து செய்துவிட்டு, எந்தச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஒருசத்தை, ஊழலை ஒழிக்க வேண்டும்; பொது வாழ்க்கையில் யார் ஒருச வாங்கியத்தில் ஈடுபட்டாலும் ஒழிக்கப் போகிறோம் என்று இந்த அரசு சொல்லுகிறது. இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு, தோண்டு வந்த சட்டத்தை எடுக்கிறபோது, முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு குறிப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள்,

“the ulterior objective of this legislation is proved by the fact that there has not been a single instance in which the Commission has made a complete investigation and made a report to the Government in respect of any case under section 18 of the Act”.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது உண்மையல்ல. நான் அப்படிச் சொல்லுவதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. ஜஸ்டிஸ் வெங்கடாத்திரி கமிஷனுக்கு முன்னாலே ரில் வழக்குகள் இருந்தன. நான் இங்கே இதைப்பற்றிச் சொல்வதற்காக யாரும் வருத்தப்படக் கூடாது. இன்றைக்கு அமைச்சரவராலே இடம் பெற்றுள்ள மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. செளந்தரபாண்டியன் அவர்கள் மீது மூன்று புகார்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அதில் ஒன்றை கமிஷன் விசாரித்திருக்கிறது. இரண்டு புகார் மனுக்கள் விசாரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இதற்கு இடையில் நாடாளுமன்றத் தேர்தல்கள் வந்தன. போலீஸ் ஐ.ஜி. அவர்கள், எலக்ஷன் இருக்கிற காரணத்தால், இதற்கு அந்த வழக்கை வைத்துக்கொள்ளலாமென்று கருத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னொன்றும் இதற்கு, ஒருசொல்லைச் சட்டம் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

* மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் மீது உள்ள வழக்கு விசாரித்து முடிந்தபின்னால்தான் உறுப்பினரவர்கள் தெரிவிக்கின்றார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டைக் கூறியவர்கள், பல முறை சம்மன்கள் அனுப்பியும், ஆகவே கிடைக்கவில்லை என்ற தகவல்தான் கிடைத்திருக்கிறது.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : 3 வழக்குகள் அந்தே பதிவு செய்யப்பட்டு, அதிலே ஒரு வழக்கு முடிந்தது. இரண்டு வழக்குகள் முடிவு செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : அந்த ஒரு வழக்கிலே குற்றம் சாட்டியவர் இதுவரை வரவில்லை என்பது நிலைமை. அதற்குப் பிறகு மற்றைய வழக்குகளைப் பற்றிய பிரச்சினையில்கூட, முதல் வழக்கிலே யார் குற்றம் சாட்டினாரோ அவர் கிடைக்கவில்லை. அவர் இருக்கிறாரா என்பது ஐயத்திற்கு உரியதாக இருக்கிறது. இதுதான் இன்றைய நிலைமை.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : நான் முடிந்ததுவென்றும் அமைச்சரவர்கள் இல்லையென்றும் வாதிடுவதைவிட, ஸ்டைஸ் வெங்கடாத்திரி கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் வரவழைத்து, இந்த மன்றத்தில் வைத்தால் உண்மைகள் தெரியும். நான் குற்றவாளி என்று சொல்லவில்லை. ஒரு வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு, விசாரணை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நேரத்தில், இந்தக் கமிஷனை ரத்து செய்ய வேண்டுமா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். கமிஷன் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது பற்றிய பரிலேணையைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையிலேதான் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற கருத்து கமிஷனிலே விசாரிக்கப்பட்ட வழக்குகள் சரியாக விசாரிக்கப்படவில்லை; நல்ல பலன் அளிக்கவில்லை என்பதுதான். அந்த அடிப்படையிலே விவாதம் நடைபெறுகிறது. அந்த அடிப்படையிலே காரணம், குற்றம் சாட்டியவர்கள் விசாரணைக்கு வரவில்லை என்பதுதான். அதற்கு முன்னாலே மதுரைபைச் சேர்ந்த முன்னாள் எம்.எல்.ஏ. ஒருவர் மீதும் வழக்குத் தொடரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வழக்கிலும் இதே நிலைதான்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அதைத்தான் நான் சொன்னேன். என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. அக்னிராஜ் அவர்கள் மீதும் வழக்கு இருக்கிறது. அதையும் விசாரிக்க வேண்டும். திரு. அக்னிராஜ் அவர்கள் மீதும் வழக்கை விட்டுவிட வேண்டுமென்று வாதிடக்கூடியவனாகவல்ல நான்.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : அந்தக் குற்றச்சாட்டு உண்மையா, இல்லையா; அவர்கள் ஊழலுக்கு உரியவர்களா என்ற வாதத்திற்குப் போகவில்லை. இங்கேயுள்ள விவாதம், கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டால் ஏதாவது நடைமுறைப் பலன் கிடைத்திருக்கிறதா என்பதுதான். அந்தப் பலன் கிடைக்கவில்லை என்பது முதலமைச்சரவர்களின் அறிக்கையின் கூற்று. அதைப்பற்றிப் பேசுகள். யார் குற்றவாளி, யார் லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பது பற்றிய வாதத்திற்குப் போகவில்லை. குற்றம் சாட்டியவர்கள் ஒரு வழக்கில்கூட வரவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : விசாரணைக் கமிஷன் பற்றி நாம் அன்றே பேசினோம். அன்றே, அதைப்பற்றி அதிகமாக, விரிவாகப் பேச வேண்டாமென்று சொன்னேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : விவரம் தெரிந்த காரணத்தால்தான் உள்ளே போகாமல், சப்ஜெக்டிலே நிற்கிறேன். தெளிவாகச் சொல்கிறேன். ஒருவர் வரவில்லை. ஐ. ஜி. அலுவலகத்திற்குத் தகவல் வந்து, தேர்தல் காரணமாக அவர் கடமையாற்ற முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் அறிந்த விபரத்தைச் சொல்கிறேன். ஒருவர் விசாரிக்கப்பட்டார். நான் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். விசாரிக்கப்பட்டது உண்டா, இல்லையா; விசாரணை நடந்ததா, இல்லையா என்பதை அறிய, முன்னவரவர்களும், சட்ட அமைச்சரவர்களும் ஓர் அறிக்கையை வாங்கி அவையின் முன் வைத்தால், உண்மை தெரிந்துவிடும். விசாரணை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. கிடைக்கிறது அந்தக் கமிஷனை ரத்து செய்துவிடுவோமானால், குற்றச்சாட்டுகள் யார் மீது இருந்தாலும், வேறு எந்தக் கமிஷன் வந்தாலும்—புதிதாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவருகிறோமென்று வைத்துக் கொள்வோம், அந்தச் சட்டத்தின்படி, இந்த வழக்குகளை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. முதலமைச்சரவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் குற்றம் செய்தவர்கள் பராக இருந்தாலும், அவர்கள் தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முடியாதென்று ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதால், அவர்கள் இந்த ஆட்சியிலே உண்மையுள்ளவர்களாக, பற்று உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இல்லாதல் வெங்கடாத்திரி கமிஷன் ரத்து செய்தது தவறு. நீதிபதியை மோற்றலாம். வேறு நீதிபதியை நியமித்துக்கொள்ளலாம். அதை விட்டுவிட்டு அந்தக் குற்றம் ரத்து செய்திருப்பது வருத்தத்தக்கதென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 1]

[இடங்கள் 6-50]

இன்றையதினம் உயர்நீதி மன்றத்தில் பல நீதிபதிகளின் பதவிகள் நிரப்பப் படாமல் இருக்கின்றன. அதற்குரியவர்கள் கிடைக்கவில்லையா அல்லது சாதாரண நீதிபதிகள் அங்கு நியமனம் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றார்கள் என்று தெரிவிக்க வேண்டும். எற்குரிய 5 அல்லது 6 இடங்களுக்கு நீதிபதிகள் நிரப்பிக்கப்படாமல் இருக்கின்றார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவதூறல் விளக்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கையை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கூடாது பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில், சென்னையிலுள்ள மாநில சட்ட உதவி அறிவுரைக் குழு 1977-78 ஆண்டுக்கு தொடக்க முயற்சியாகத் தொகை அமைதித்துள்ளது என்றால், மாநிலம் முழுவதற்கும் இந்தச் சட்ட உதவி எந்த அளவுக்குத் தேவைப்படுகிறது, அந்த அளவிற்கு அதனால் அரசாங்கத்திற்குச் செலவு ஏற்படும் என்பதைப் பற்றிய விளக்கங்கள் குறிப்பிலே கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்தேன். அந்த விளக்கங்கள் ஏதுவும் கிடைக்கவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது, அந்தக் குறிப்புகளைப்பற்றி விளக்கச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், செய்த சிறந்த காரியங்களை நான் பாராட்டக் கூடாது பட்டிருக்கிறேன். ஏழை எளிய மக்களுக்கு இலவசமாகச் சட்ட உதவி கிடைக்கிறது என்று சொன்னால், அது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றாகும். இதற்காக ஆகும் செலவு என்ன என்பதை இந்த அவைக்கு எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அது என்னைப் போன்றவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 4.25 கோடி ரூபாயாக இருக்கிறது. மதுவிலக்குக் கொள்கையிலே நிரந்தர நாம் இறக்கியிருக்கிறோம். 1976-77 ஆம் ஆண்டுக்கு 4.86 கோடி ரூபாய் அளவில் ஒதுக்கியிருந்தோம். இதிலே இருக்கும் உண்மை என்னவென்றால், அந்த அதிக தொகையே போதவில்லை என்பதை நான் சிறைச்சாலையிலே இருந்தபோது பட்ட வேதனையிலிருந்து தெரிந்தகொண்டேன். கைதிகளுக்கு உணவு கொடுப்பதற்கு அளவுகள் எட்டவில்லை என்பதை, அது சிறைச்சாலையிலே இல்லை. சட்டமன்றத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பில் உள்ள புள்ளி விவரங்களைப்பார்த்தால், ஏ வகுப்பு சிறைவாசி, வேலை செய்த சிறைவாசிக்கு ரூ. 4.80, ஏ வகுப்பு சிறைவாசி, வேலை செய்யாத சிறைவாசிக்கு ரூ. 4.60. அந்தப் புள்ளி விவரம் சரியாக இல்லை. எனக்கு அது

[1977 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

புரியவில்லை. அதுபோல ஏ வகுப்பு சிறைவாசி, வேலை செய்யும் சைவ சிறைவாசிக்கு ரூ. 5.35, ஏ வகுப்பு சிறைவாசி, வேலை செய்யும் அசைவ சிறைவாசிக்கு ரூ. 5.70 என்று விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதை கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதிலே ஏதோ தவறு இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். வேலை செய்யாத சைவ சிறைவாசிக்கு ரூ. 4.80 என்றும், வேலை செய்யாத அசைவ சிறைவாசிக்கு ரூ. 4.60 என்றும் அதை மாற்றியிருக்கிறார்கள். வேலை செய்யும் சைவ சிறைவாசிக்கு ரூ. 5.30, அதே வேலை செய்யும் அசைவ சிறைவாசிக்கு ரூ. 5.70 என்று இருக்கிறது. ஆனால் வேலை செய்யாத சிறைவாசிக்கு ரூ. 4.80 என்றும் ரூ. 4.60 என்றும் வித்தியாசமாகக் குறிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த விவரங்கள் சரியாக இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒரேவேளை அச்சப்பிழையோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இதுபற்றி அரசு கவனித்துத் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உணவின் மதிப்பீடுகள் என்று ரூ. 5, ரூ. 4 என்று எல்லாம் ஏடுகளிலே இருக்கின்றதே தவிர, சிறைச்சாலைகளிலே அப்படி இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். என்னைப் போன்றவர்கள் அடைக்கப்பட்ட நேரத்தில், 3, 4 நாட்களுக்கு ஒரு வேளைக்குக் கூட உணவு கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டோம். சனாத்தில் மட்டும் கொண்டுவந்து விடுகிறார்கள். சிறை அதிகாரிகள் கணக்கு எழுதி வைத்துவிடுகிறார்கள். அந்தப் பணம் எப்படிச் செலவாகிறது என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் ஒரு கருத்து சிறைச்சாலைகளில் பேசப்படுகிறது. சிறைச் சாலையிலே உள்ள வார்டன்களுக்கு எல்லாம் 8 மணி நேரம் வேலை வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களை 24 மணி நேரமும் வேலை யாங்குகின்ற காரணத்தினாலேயே, அந்த அதிகாரிகள் கைதிகளிடத்திலே அவர்களின் கோபதாபங்களையெல்லாம் காட்டுகின்றார்கள். காட்டுவிராண்டித்தனமாக அடிக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்க, நமது அரசாங்கம் அவர்களுக்கு 8 மணி நேர வேலை முறையை சிறைச்சாலைகளிலே உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல, காவல் துறையிலே இருப்பவர்களுக்கும் சிறைச்சாலைகளில் உள்ள காவல் துறையில் இருப்பவர்களுக்கும் சம்பள விகிதங்களில் மாறுதல் இருக்கின்றது. ஏற்கெனவே இருந்த சம்பள விகிதங்கள் இப்போது மாற்றப் பட்டதால், அதிலே திறமை வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. அதை இந்த அரசு சீர்தாக்கிப் பார்த்து, அந்த வேறுபாடுகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

70

சிறைச்சாலை, நீதி நிர்வாகம் குறித்த கொள்கை விவாதம்
குறிப்புகள் - மீது விவாதம்

[திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

சென்னையிலே உள்ள மத்திய சிறைச்சாலையை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், சின்னஞ்சிறு இடத்திலே ஒரு வசதியும் இல்லாமல், 1,000 பேர்கள், 1,500 பேர்கள் இருக்கும் இடத்தில், 3,000 பேர்கள், 4,000 பேர்களை அடைத்துவைக்கிறார்கள். அதே 8 அடிக்கு 12 அடி அளவுள்ள அறையில் 8 பேர்களை அடைத்திருக்கிறார்கள். 6 பேர்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் அடைக்கப்பட்டதால், அந்த இடத்தில் படுக்க முடியவில்லை, உட்கார்ந்து கொண்டே இருக்கக்கூடிய நிலைமை கைதிகளுக்கு ஏற்பட்டது. இந்த இடத்திலே சிறைக் கைதிகளுக்கு வேண்டிய எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. கொள்கைக் குறிப்பில் எல்லாம் சிறையிலே கால் பந்தாட்டம், பூப்பந்தாட்டம் ஆகியவற்றெல்லாம் அனுமதிக்கிறோம் என்றிருக்கிறது. சிறையிலே என்ன இருக்கிறது? என் அனுபவங்களைத்தான் கூறுகிறேன். உட்காருவதற்கே இடமில்லை என்றும் நிலையிருக்கும்போது, விளையாட எங்கே இடம் இருக்கிறது? சென்னையிலே இடம் கிடைக்காது என்றால், செங்கற்பட்டிலே, சென்னையிலிருந்து ஒரு பத்து அல்லது 15 மைல் தூரத்திலே சிறைச்சாலையை மாற்றி மற்ற வசதிகளைச் செய்தால் நல்லது. அது அரசியல் கைதியாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற கைதிகளாக இருந்தாலும் சரி, மனிதாபிமானத்தோடு 'அவனும் ஒரு மனிதன்' என்ற அளவில் வசதி செய்ததாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையிலே என் கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆயுள் கைதிகளைப்பற்றி ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டது. சமீப காலத்திலே, கோளாவில் அங்கே ஆயுள் கைதியாக இருந்தால் அங்கே அவர்கள் ஆயுள் முழுவதும் இருக்க வேண்டும் என்ற நிலையிலே, 10 ஆண்டுக் காலம் அவர்களின் நன்னடத்தையைப் பார்த்து, பின் 10 ஆண்டு காலத்தில் அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. 15 ஆண்டுகள், 16 ஆண்டுகள் ஆயுள் கைதியாக இருக்கிறார்கள். ஒரண்டு சிறைச்சாலை அனுபவங்களை வாழ்நாள் முழுவதும் பேசலாம். ஏதோ காரணத்தினாலே நவறு செய்பவர்கள் இருப்பது மனித வாழ்க்கையிலே சகஜம். அது தெரிந்த விஷயம் தான். அந்த அடிப்படையிலே, வாழ்நாள் முழுவதும் என்றெல்லாம் ஒரு 10 ஆண்டுக்காலம் சிறைச் சாலையிலே இருந்தால், 10 ஆண்டு கழித்து விடுதலை அளிக்கின்ற நிலை ஏற்படுத்த வேண்டும் இந்த அரசு என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னை சிறைச்சாலையிலே நடைபெற்ற கொடுமைகளைப் பற்றி விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. சென்னை சிறைச்சாலையிலே பல கொடுமைகள் நடந்தன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 19]

(பிற்பகல் 7-00)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் நடவடிக்கைகள் முடிவாக வரை காலம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி : சென்னை சிறைச்சாலையைப்பற்றிச் சொல்லும் போது, அங்கு உள்நோக்கத்தோடு கொடுமைகள் நடந்தன என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் மற்ற எல்லாச் சிறைச்சாலைகளிலும் அப்படிப்பட்ட அசம் பாவிதங்கள் இல்லை என்று சொல்லலாம். சென்னை சிறைச்சாலையைப் பொறுத்த வரையில், திட்டமிட்டு அங்கே கொடுமைப்படுத்தினார்கள். மிகக் கைதிகளை எந்தக் கட்சி என்று பார்க்காமல் கொடுமைப்படுத்தினார்கள். அங்கு ஆளும் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் உட்பட பயங்கரமாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பெயரைக்கூட சொல்வேன். அது நன்றாக இருக்காது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த 4, 5 பேர்கள் அப்படிப்பட்ட கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பிரபலி 26 ஆம் தேதியன்று ஒரு மணி காலாருக்கு பக்கத்து அறையிலே ஒரு கைதி இறந்துவிட்டார் என்று தெரிந்தது. அ. தி. மு. க. விலே இருக்கின்றவர். அவரும் இந்த மாதிரிக் கொடுமைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு அதனால் எழுந்திருக்கக்கூட முடியாத நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டார். அந்தக் கொடுமைகளுக்கு ஆளானவர்கள் இன்றையதினம் ஆளும் கட்சியிலே இருக்கின்றார்கள். அவர்களிடத்திலேகூட கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அப்படி கொடுமைப்படுத்தப்பட்டவர்கள் அரசியல் கைதிகளாக இருக்கும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லமாட்டேன். ஏதோ ஒரு காரணத்தால் பழி வாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அதிகார யாக இருந்தாலும், நிச்சயமாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பலியாகி இருக்கலாம். தானுக்கு மற்றொரு அரசியல் கட்சி பலியாகலாம். அரசியல் கைதி என்றால் ஆடுமாமுகன் என்ற நிலைத்துக்கொண்டு அடித்தார்கள். அப்படி அடித்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே இந்த அவையின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் சிறைச்சாலையில் பயங்கரமான போராட்டங்கள், உண்ண விரதங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதை நாங்கள் வரவேற்கவில்லை. சிறைச் சாலைக்குக் கட்டுப்பாடு வேண்டியதுதான். அது மீறப்படுகிறதென்றால், அதைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருகிற சூழ்நிலை அவர்களுக்கு இருக்கிறது சிறைக் கொடுமைகள் பற்றி விசாரிக்கின்ற நீதிபதி திரு. இம்மாயி.

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 18]

அவர்கள் மத்திய சிறைச்சாலைக்குச் சென்றபோது, அங்கிருந்த சில அகதிகள் தாங்களாகவே முன் வந்து அங்கு நகல்களை கொடுமையுடன் படுத்தினார்கள் என்றும், தன்புதுத்தினார்கள் என்றும் * அவர்களாலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்லியது சிறைத் துறைமுகத்தின் மீது மீதுவதுதான். வேண்டுமானால் அவர்கள் முறைப்படி நடந்து கொள்ளத் தெரிந்தவர்களாக இருக்கலாம். அதற்காக அந்தக் கைதிகளை மறுபடியும் காட்டுமிரண்டித்தனமாகத் தாக்குவது.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Sir, on a matter of clarification. The hon. Member Thiru Veeraswami said that the prisoners inside the Central Jail, Madras have told Justice Ismail ** I think that matter is still pending judicial investigation and determination and I pray that the Chair may be pleased to expunge so far as that sentence is concerned.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : * அது நடவடிக்கைக் குறிப்பிட்டு எடுக்கப்படும்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அப்படி அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று சொன்னேன் தவிர, நானாகச் சொல்லவில்லை. அவற்றை சபைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்குவதிலே எனக்கு ஆட்சேபமில்லை ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அது நடைபெற்றிருக்கிறது என்று நான் சொல்வதை இன்றைய தினம் நாடே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், ஒரு நாட்டிலே முதலமைச்சரிடத்தில், எதிர்க்கட்சியின் சார்பில், சிறையில் கொடுமைகளைச் செய்த அந்த அதிகாரிகளை உடனடியாக சஸ்பென்ட் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அதன் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் அந்த அதிகாரி, முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கெழுவேந்தன் அவர்களுடைய வீட்டுக்குச் சென்று, "எனக்குச் சாதகமாக சாட்சி கூற வேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். எனவே எதிர்க்கட்சிப் பொறுப்பினர் அவர் என்ற முறையில், அவர் கடிதம் எழுதி, முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்து, அதைப்பற்றி விசாரித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் அதுபற்றி இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. விசாரணை செய்து அதற்குப் பின்னால் அவர் குற்றவாளி இல்லை என்று தெரிந்தால், பதவியில் அமர்த்துங்கள், வேண்டுமானால் பதவி உயர்வு கூட கொடுங்கள். ஆனால் குற்றவாளியை நாட்டிலே நடமாட விடுவது நியாயந்தானா என்பதை மட்டும்தான் கேட்டுக்கொண்டேன் உடனடியாகத்

* தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

1977 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

அருகேயே. இவைகளைப்பெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து, சிறைச்சாலையில் இருக்கிற பல குறைபாடுகளைப் போக்கி, நல்ல முறையில் இந்த இலாக்காவை நடத்து வேண்டுமென்று கோரி, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைக் கூறி விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. பி. மாலுக்கம் : மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறைச்சாலை நிர்வாகம் பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின் மீது சில துர்மசங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். சிறைச்சாலை இப்பொழுது சீர்திருத்தச் சாலை. பிரிட்டிஷ் டிஸ்க் காலத்தில் அவைகள் தண்டனைக் கூடங்களாக இருந்தன. ஆனால் அன்று சீர்திருத்தச் சாலை என்று சொல்லப்பட்டபோதிலும், அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றக்கூடிய நடைமுறைகள் இன்னும் சரியாக அமுலுக்கு வரவில்லை. எனவே சீர்திருத்தச் சாலை என்ற முறையிலே அவைகள் நடைபெற, சிறை சீர்திருத்தக் கமிஷன் ஒன்றை அமைத்து, அதிலுள்ள பல்வேறு அம்சங்களைப் பரிசீலனை செய்து சில முடிவுகளைக் காசியங்களை நிறைவேற்றுவது அவசியம். அதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறையிலே இருக்கக்கூடிய கைதிகளுக்குள்ள உரிமைகள், சலுகைகள், பற்றி நிர்வாகம் பற்றமான பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடக்கூடிய முறையில் மேலாவை அதிகாரிகள் மட்டும்தான் பெரும்பாலும் உபயோகிக்கிறார்கள். விவரம் தெரிந்த அரசியல் கைதிகள் கூட வாங்கிப் பார்க்க முடியும். ஆனால் சாதாரண கைதிகள் அதை வாங்கிப் பார்க்க இயலாது. எனவே சிறைகளிலேயே எந்தக் கைதியும் ஜெயில் மேலாவை வாசித்துத் தெரிந்து கொள்வதற்கு, விதிவிர்ப்பு புரிந்துகொள்வதற்கு தமிழிலே அதனுடைய நகல்களை சிறைச்சாலைகளில் வைப்பதற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றுள்ள சமூக சூழ்நிலையில் பல்வேறு ஏழை எளியவர்கள் பல்வேறு காரணங்களால் சிறை செல்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், நமது நாட்டிலே இருக்கத்திலே சொல்வார்கள் "சந்தேகக் கேஸ்" என்று அந்த முறையில் கிராமத்திலிருந்து நகரத்திற்கு வந்து பஸ் ஸ்டாண்ட், இரயில்வே நிலையம் ஆகிய இடங்களில் தங்குபவர்களை சந்தேகக் கேஸ் என்று 6 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை விசாரணை செய்வது வழக்கம். ஸ்டேடிஸ்டிகல் கேஸ் என்ற முறையில் அவர்கள் செய்யப்படுகிறார்கள். அப்படி கைது செய்யப்பட்டு மாட்டிக்கொண்டு இருக்கும் சொல்லும் அப்பாவிகள் அவர்கள் மீது குற்றம் ரூச ஆகவில்லை என்றாலும் அவர்களைச் சோதனையிடும்போது, அம்மணமாக கேவலப்படுத்தக்கூடிய முறை இருந்து வருகிறது. அப்படிச் சோதனையிடும்போது, அவர்களைத் தவிர வாக பிறத்தி, கேவலப்படுத்தாத முறைகளைக் கையாள் வேண்டும்.

[திரு. பி. மானிக்கம்]

[1977 ஆகஸ்ட் 11]

அடுத்து, சிறைக் கைதிகளின் உணவைப் பற்றியது. எவ்வு மூன்று பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விசாசாமி அவர்கள், கைதிகளுக்கும் தரப்படுகிற தொகை குறைவு என்றும், அதனால் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் உணவு சரியாக வழங்கப்படுவதில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். பொது மக்கள் பார்வைக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கக்கூடிய சிறை நிர்வாகத்திலே, சிறைக் கைதிகளுக்கு அளிக்கப்படும் உணவில் ஒரு பகுதி அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அதாவது ஆங்கிலத்திலே "பில்ஃப்" என்று சொல்வார்கள். அந்த பாதிரிச் சென்று விடுகிறது. மறுபுறம் உறுப்பினர், கைதிகளுக்கு உணவு குறைத்து வழங்கப்படுகிறது என்று சொல்லுங்கள். நான் சொல்லுவது அவர்களுக்கு அனுமதிக்கிற அளவே சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. இன்று கைதிகளுக்கு தாறு சதவீதம் உணவு கொடுக்கப்பட்டாலும், ஒரு என்பத்தைந்து சதவீதமாவது கொடுத்தால், அவர்களுக்கு உணவையெல்லாம் உதவிகரமாக இருக்கும். நடைமுறையில் அப்படியில்லை. பல சிறைச்சாலைகளில் ஐம்பது சதவீதம்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. நான் இப்படிச் சொல்லும்போது, சமீபத்தில் நான் சிறைக்குச் சென்றதாக யாரும் கருத வேண்டாம். ஆனால் நானும் பலமுறை சிறைக்குச் சென்றவர்தான். ஆளுங்கட்சியிலேகூட சிறைக்குச் சென்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் விவரங்கள் தெரியும். சிறைகளிலே இப்படி உணவு வழங்குவதில்லை ஐம்பது சதவீதம்தான் வழங்கப்படுகிறது. அது உத்தேசமாக என்பதைத் தவிர்த்து சதவீதமாக இருந்தால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். சிறை அதிகாரிகள் திடீரென்று கண்காணிப்பதன் மூலமும், மேற்பார்வை செய்வதன் மூலமும் அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 7-10]

சிறைச்சாலைகளைச் சீர்திருத்தச் சாலைகள் என்று சொல்கிறோம். சிறைக்குப் புதிதாக முதன்முதலாக வருபவர்களை பல குற்ற முறைகளில் பழங்கூடிய திறமை பெற்றவர்கள் சிறைக்குள் ஏற்கனவே இருக்கிறார்கள். அப்படியான பட்டவர்களோடு சேர்ந்து புதிதாகச் செல்பவர்களும் தங்களுக்குள் வெறுப்பின் காரணமாக வேறு பல குற்ற முறைகளில் பழகிக்கொண்டுவாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆதலால் புதிய கைதிகளை விசாரணைக் கமிட்டியிலிருந்து பிரித்து, தனி அறையில் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை சிறை மேலதிகாரிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த மாதிரி விஷயங்களில் நிபுண அளிக்கக்கூடிய உத்தரவுகளை வழங்கினால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று அமைகிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Hon. Deputy Chairman, Sir, I rise to thank the hon. Members for the various ideas and suggestions made by them particularly the hon. Members Thiru D'Monte, Thiru Wahab, Thiru Veeraswamy, Thiru Dikshithar—am I right—and Thiru Manickam.

The main attack on this Policy Note appears to be about the ill-treatment meted out to the MISA prisoners during the Emergency period. I for one plead with them that they should not have been subjected to any type of inhuman or brutal attack by the jail officials. But I would like to emphasise this aspect, viz., that this Government have not been responsible for any of these atrocities alleged to have been committed. I am using the word "alleged" advisedly, because the matter is still pending judicial investigation and determination.

Hon. Members have mentioned about the need for rehabilitation of the prisoners and particularly the necessity to give them moral and religious instruction and teaching. The hon. Member Thiru D'Monte pleaded for responsiveness of the jail officials to human feelings. I think the Government have taken some steps which have been detailed and described in the Policy Statement about the rehabilitation of these prisoners.

After having been on the criminal side of the Bar for three or more decades, and after having gone through some of the modern theories about punishment published by English Text-book writers, I am in total agreement with the view that the prisoners should be treated as human beings essentially and should be given the maximum opportunity for reforming themselves. Towards that desirable end, towards that desideratum this Government will bend its energies by constituting at least a one-man Commission or a one-man Committee to go into this question in as early a time as possible.

The hon. Member Thiru Dikshithar pleaded for the reformation and rehabilitation of the prisoners and then pinpointed his criticism on the unhygienic conditions prevailing in the jails. Certainly this Government will devote their best attention to making the conditions inside the jails as much sanitarily clean and hygienic as possible. I think the Policy Statement has given some description of the steps taken for keeping the jail premises and surroundings in an almost perfectly hygienic and sanitary condition.

[Thiru K. Narayanaswamy Mudaliar] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

Thiru. Dikshithar pleaded for some kind of self-restraint on the part of the Judges while participating in extra-curricular activities. As a citizen of Tamil Nadu and as a member of the Bar, I remember the then Leader of the Opposition in this House, Dr. A. L. Mudaliar making a plea—a vigorous plea—that Judges should confine themselves more to their own activities, judicial and legal activities, rather than to extra-curricular activities. I am sure the learned Judges will take due note of the criticism made in this House. As Thiru Dikshithar put it, the people who have access to the Judges are likely to abuse their contact with the Judges and, therefore, the Judges should keep themselves away from what may be called the public activities.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, only in respect of students, the words "extra-curricular activities" would be appropriate. It might be mentioned "extra-professional activities" in respect of the Judges.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIAR: Sir, I am not using the word "professional" because I was rather careful about that. "Extra-curricular" would be the better expression than "extra professional". The use of the expression "extra professional" might lead to various types of criticism.

THIRU G. SWAMINATHAN: "Extra-curricular" would be apt only for the students.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIAR: Sir, such usage of words is common in the English language. We use the word "post-mortem" after a particular event. I was reading "The Times", London. The word 'post-mortem' had been used in respect of some comment. Post-mortem comment does not mean that the body is dead and, therefore, post-mortem is conducted. Some of these words are capable of such use.

The hon. Member Thiru Wahab Sahib had a grievance about the excessive fees taken by the lawyers. I don't think the Government are going to use any of their persuasive powers to tell the lawyers, "Please confine your fees to the amount allowed by the Fees Regulations". It is for the client to choose his own lawyer and pay his fees. There is no law restraining a lawyer from charging anything more than a particular sum. There is nothing like that. All that the law says is: "If you do a particular work, you can charge a reasonable fee".

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

THIRU K. S. ABDUL WAHAB: Sir, I would like to bring to the attention of the Hon. Minister that when costs are allowed, there is a specific rate of fee that is allowed as "Advocate's fee".

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIAR: What the hon. Member says is quite right. He may choose the lawyer who would take up the case for the fees allowed as costs. He should not go to a big lawyer who charges more. It is a profession where there is keen competition. The best brain gets the highest fees. That is the case in other countries like America and England. A fashionable lawyer like Lord Shavacross (?) would charge about 1,500 guineas per day and Edward Marshall would charge 1,000 guineas per day. I don't want to tell the names of such lawyers in our own country. In the Supreme Court, I know of a particular fashionable lawyer. 'Fashionable' does not mean any fashion in the dress. This again is a phrase in the English language giving a different meaning from its ordinary sense. There are such idioms in English which

(பிற்பகல் 7-20)

should not be subjected to ordinary interpretation. It is fashion and he is the lawyer who is in much demand. I know that such a lawyer charges between Rs. 3,000 and Rs. 5,000 per day. I have known a friend of mine in Madras who charged between Rs. 3,000 and Rs. 4,000 per day. Even if he went to the Court for two minutes, he charged that. The person will be getting Rs. 125 or Rs. 150 as costs. Where is this Rs. 150? Where is the amount that he gets as costs and where is Rs. 4,000? If the lawyer has taken three days, it will be Rs. 12,000. And where is this Rs. 150? So, I would very much request the hon. Member Thiru Wahab to make a choice of the lawyer. The Government are as much helpless as he is in this matter.

With regard to his plea for changing the diet, in regard to the measures and other allied reforms, the Government will certainly try to do their best for increasing the diet and other things and improving the amenities also.

So far as the liberalisation of parole is concerned, the Government are going to make a fresh look into these things after the constitution of what may be called the One-man Committee which is under the serious contemplation of the Government. We are in search of a proper person and the moment we get the person and arrive at the terms which are acceptable to the gentleman concerned, whosoever it may be, we will look into these questions.

[Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

I think the hon. Member Thiru Manickam also made a plea for making available to the inmates of prisons the translation of the Jail Manual and some other rules. I think the Government will give their best attention to this so that the inmate of the prison may know what his rights are and what the rules are. It is a very good suggestion which the Government would welcome.

So far as the search of the under-trial prisoners is concerned, the hon. Member Thiru Manickam mentioned that they were subjected to some humiliation. Generally, the jail officials are expected to treat them with some amount of human dignity and consideration. But if they depart from such norms, certainly the Government will take proper action against such erring officials who really make an outrage on the human dignity of a prisoner. Let us remember that even a prisoner is a human being endowed with human dignity. No authority and no person in this world can assault it except on grounds of law which determine some punishment for a crime. I would plead with all of you that, otherwise, no authority in this world can assault human dignity of any man even assuring that he is a prisoner.

The hon. Member Thiru Veeraswami made a criticism of the Public Prosecutor who has now been appointed on behalf of the State by this Government. Naturally, being one who was so much devoted to Amara Anna—my revered brother as I call him—no doubt, I was rather sensitively and grievously hurt as it were. But that is a different episode. As you pass through years and as you pass through the pilgrimage of your life, human feelings and sentiments take different perspectives and you look at things from a different standpoint. I have learnt one thing which my revered brother Amara Anna put into practice and demonstrated to the whole world in respect of this gentleman, the manner of whose treatment has been made a subject-matter of criticism by the hon. Member Thiru Veeraswami. The same brother of mine, the late Amara Anna, made use of his services in a case in the Supreme Court to assist the then Public Prosecutor, because Anna was never vindictive. He was magnanimous. He made use of the services of the same gentleman in regard to a leading case. In that case, the then Public Prosecutor who was a leading counsel was assisted by this gentleman who is now functioning as the Public Prosecutor. During Anna's regime, he was also the Public Prosecutor in the City. So, Amara Anna did not send him away. May I remind the hon. Member Thiru Veeraswami that even during 1967 and 1968, during the D.M.K. regime, he

1977 ஆகஸ்ட் 19] [Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar]

continuously enjoyed the patronage of the D.M.K. Government and that he even became ultimately the Additional Public Prosecutor of the State?

திரு. ஆத்காடு தா. பிரசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் சிட்டிப் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டராகத்தான் அண்ணா காலத்தில் இருந்தாரே தவிர, ஸ்டேட் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டராக இல்லை.

The Hon. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Sir, during the D.M.K. regime he was almost ending his career as Additional Public Prosecutor. Throughout the D.M.K. regime he was there. I am talking of the period right from the days of Amara Anna and during the days of the former Chief Minister, Dr. M. Karunanidhi. He continued to be the Assistant Public Prosecutor and then he was promoted as Additional Public Prosecutor. He functioned during the D.M.K. Government as the Additional Public Prosecutor. I think his services were not required only during the President's Rule. Until 31st January 1976 he was rendering his services as a law officer of the then D.M.K. Government.

With regard to the transfer of the Chief Justice, the subject-matter has been raised by the hon. Member Thiru Veeraswami. I am pained to say that we have not much of a say in this matter. This is a Union subject. This is entirely and exclusively dealt with by the Union Minister for Law and Justice and it is the subject-matter of correspondence between the Ministry of Law and Justice and the concerned Chief Justice. We have absolutely no voice. We do not want to interfere in this matter where it is none of our concern.

With regard to the Public Men (Criminal Misconduct) Act, in passing, I want to say that there is the Lok Pal Bill which has been published and which covers the criminal misconduct of even a Chief Minister or a Minister and other public men. Therefore, the scope of the Act and its various provisions are under examination. From what I have seen in this morning's newspapers, the Central Government seem to have invited the views of the State Governments and I myself will be doing a little amount of research to examine what will be the scope and the impact of the various provisions. If this legislation covers the necessary purposes as envisaged by such a legislation, we may not think of bringing in a new legislation. But if we think that this Central legislation is quite inadequate, the Government may contemplate bringing in a new measure.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, other States are having their own Lok Pal Acts. May I know whether our Government are thinking of satisfying themselves with the Lok Pal Act of the Government of India or whether they are thinking of having a Lok Pal Act of our own?

The Hon. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Sir, the last two sentences of my reply would answer that. After the examination of the Lok Pal Bill published by the Central Government, if this Government consider that it will be sufficient for meeting the needs of the situation, we may not undertake fresh legislation. But if the Government consider that the Lok Pal Bill of the Centre is not in a position to meet the situation and meet all cases of criminal misconduct of various people, we may think of either supplemental legislation or even parallel legislation.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, may I know whether the Government will think of an Act similar to that for Lok Ayuth at the Centre so as to cover the officers and others who are corrupt? Is that also in the mind of the Government?

The Hon. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Sir, as I said when we think of the alternative legislation, we are bound to think of an institution like the Lok Ayuth which has been the subject-matter of legislation in other States.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது ருக்கிற பப்ளிக் மென் (இரிமினல் மிஸ்கான்டக்ட்) ஆக்ட்டில் அமைச்சர்கள் தவறு செய்தால், தண்டிப்பதற்கு இடமிருக்கிறது. முதலமைச்சர், மற்ற அமைச்சர்கள், ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர் வரை அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் சொல்கிறேன், மாண்புமிகு அமைச்சர் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல லோக்பால் சட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் உருவாக்கிக் கொடுக்கிற வரையில், இந்தச் சட்டம் இங்கே இருந்திருக்கலாமே! மத்திய அரசுச் சட்டம் வந்த பிறகு, அதைப் பரிசீலித்து அது போதுமானதா அல்லது அதைத் தவிர புரட்சியான சட்டங்கள் செய்ய வேண்டுமா என்று பார்த்துச் செய்கிற வரையில் பழைய சட்டம் இருப்பதால், என்ன தவறு? என் அவசர அவசரமாக அது ரத்து செய்யப்பட்டது என்பதைத்தான் நான் கேட்கிறேன்.

The Hon. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Sir, I think Justice Venkatadri demitted his office somewhere in the month of June. This Government assumed office on 30th June. For some reason or other, the then Government under the President's

1977 ஆகஸ்ட் 19] [Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar]

Rule did not think it worthwhile either to bring in any legislation for extending the term of office of Justice Venkatadri or to appoint a new Commissioner. Probably it is or the reason that there was very little work that was available before that Commissioner.

(பிற்பகல் 7-30)

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஜஸ்டிஸ் வெங்கடாட்ரி அவர்களுடைய பதவிக்காலம் ஜூன் மாதம் 9-ம் தேதியோடு முடிந்ததே தவிர, அந்தக் கமிஷனுடைய ஆயுட்காலம் 1977 டிசம்பர் 31 ஆம் தேதி வரையில் இருக்கிறது. அந்த-அலுவலகம் இருக்கிறது. அதிலுள்ள அலுவலர்கள் இருக்கிறார்கள். முன்னாண்டுகள் ஆகிவிட்ட காரணத்தால், ஜஸ்டிஸ் வெங்கடாட்ரி பதவிக்காலம் முடிந்தது. அவர் ஓய்வு பெற்றாலும், அரசிற்குப் பிடித்தமான ஒருவரை நியமித்து அந்தப் பணியைத் தொடர்ந்திருக்கலாமே, அதை ஏன் செய்யவில்லை?

The Hon. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Sir, as I said, in view of the various defects found in the working of this Act, particularly because of one section—I think section 16 of the Act, if I remember aright—which has had a deterrent effect on any complainant, nobody was willing to come forward to give a complaint. There was a lot of criticism made by Mr. Justice Venkatadri himself in his third report dated 15th April 1977 which I have gone through. Therefore, this Government thought it fit, particularly in the background of the Lok Pal Bill which had been published a week back, to repeal this legislation. This is the only course for this Government at this stage in view of the background of the publication of the Lok Pal Bill.

So far as the five Judge-ships in the High Court are concerned, all that I can tell this august House is that the various processes for filling in the vacancies are at work. I cannot say at this stage much more than this because it is said to be very confidential. The matter is now going through the various stages and processes between the Government of India, the Tamil Nadu Government and the Chief Justice. I am myself hoping that these vacancies will be filled in fairly soon.

So far as the lifers and Kerala Experiment are concerned, there has been some criticism about the difficulty in not releasing the lifers who are there for 10, 11, or 12 years and sometimes for even 14 or 15 years. There must be some kind of definite guidelines for the

[Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar] [1977 ஆகஸ்ட் 19]

jail officials to allow remission in respect of a prisoner who behaves satisfactorily and whose conduct is found to be satisfactory. Speaking for myself, I feel there must be some kind of definiteness about the release of lifers. I think the Central Government are also concerned with this aspect of the matter. Last time when the Hon. the Chief Minister was there, some of the hon. Members of this House must have read the news item published in the newspapers in respect of the speech of the Prime Minister that the question of jail reforms was receiving the attention of the Central Government. This Government would be quite anxious to hear the views of the Central Government and then formulate our own policy in that respect after studying the parallel cases and examples and the experiments in other States, neighbouring States and elsewhere.

I am much beholden to the hon. Members for the various ideas and suggestions which are valuable for the reformation of the jail and for the administration of justice and I hope the learned Judges will take note of the criticism made. Thank you.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை பிற்பகல் 4 மணிக்குக் கூடும்.

மின்சார, அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 7-33)

6. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

23. Notification issued with G.O. Ms. No. 1000, Home (Transport-I), dated the 5th July 1977 in regard to extension of time for payment of tax under the Tamil Nadu Motor Vehicle Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974), for quarter ending 30th September 1977 in respect of stage carriages kept or used in the State of Tamil Nadu. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicle Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

24. Notification issued with G.O. Ms. No. 1912, Home (Transport-I), dated the 4th July 1977 in regard to exemption from payment of tax leviable under the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974) in respect of the vehicles TMW 5629 and TMW 3842 belonging to Trade Representation of the

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

U.S.S.R. at Madras. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

25. Notification issued with G.O. Ms. No. 1148, Agriculture, dated the 17th June 1977 in regard to amendments to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

26. Notification issued with G.O. Ms. No. 1103, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 4th July 1977 appointing the officers specified in column (1) of the Schedule thereof to carry out the functions and duties assigned to the Assistant Settlement Officers under the Tamil Nadu Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, within the areas specified in the corresponding entries in column (2) thereof. [Laid on the table of the House under section 48 (5) of the Tamil Nadu Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 30 of 1963).]

27. Notification issued with Memorandum No. 29136/VIII-2/77-2, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 6th July 1977 in regard to an amendment to the Revenue Department Notification II-I No. 412 of 1967, dated the 12th December 1966, published at pages 205-215 of Part II—Section I of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 8th February 1967, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 73 (5) of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963).]

28. Notification issued with G.O. Ms. No. 1110, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 7th July 1977 in regard to exemption of Sri Ramakrishna Math, Mylapore, Madras from the operation of clause (iii) of sub-section (2) of section 20 of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

29. Fourth Annual Report of the Tamil Nadu Agricultural University, for the year 1974-75. [Laid on the table of the House under section 49 (3) of the Tamil Nadu Agricultural University Act, 1971 (Tamil Nadu Act 8 of 1971).]

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

30. 24th Annual Report of the Tamil Nadu Agricultural University for the year 1975-76. [Laid on the table of the House under section 49 (3) of the Tamil Nadu Agricultural University Act, 1971 (Tamil Nadu Act 8 of 1971)].

31. Sixth Annual Report of the Tamil Nadu Agricultural University for the year 1976-77. [Laid on the table of the House under section 49 (3) of the Tamil Nadu Agricultural University Act, 1971 (Tamil Nadu Act 8 of 1971)].

32. The Annual Financial Statement of the year 1977-78 and the Supplementary Financial Statement for the year 1976-77 of the Tamil Nadu Electricity Board. [Laid on the table of the House under 75 (1-A) of the Electricity Supply Act, 1948 (Central Act 54 of 1948.)]

B. Reports, Notifications and other Papers.

- * 11. Progress of Education in Tamil Nadu. (English and Tamil).
- * 12. Performance Budgets on School Education, Collegiate Education and Technical Education for 1977-78.
- * 13. Review of the progress made in the Co-operative Development Schemes during the year 1976-77. (English and Tamil).
- * 14. Note on Labour in Tamil Nadu. (English and Tamil).
- * 15. A review of the activities of Prohibition and Excise Department during 1976-77. (English and Tamil).
- * 16. Report of the High Level Committee on stricter enforcement of Prohibition in Tamil Nadu headed by Thiru Justice R. Sadasivam, retired Judge of the High Court, Madras. (Part I).
- * 17. Demand No. 33—Housing in Tamil Nadu 1977-78. (English and Tamil).
- * 18. Demand No. 56—Miscellaneous Capital Outlay. (English and Tamil).
- * 19. Policy Note on Dairy Development Department and Milk Supply Schemes, 1977-78 (English and Tamil).
- * 20. Demand No. 32—Policy Note on Backward Classes, 1977-78. (English and Tamil).
- * 21. Demand No. 32—Annexure to Policy Note on Backward Classes, 1977-78. (English and Tamil).
- * 22. Performance Budget on Backward Classes, 1977-78.
- * 23. Demand No 31—Policy Note on Harijan and Tribal Welfare, 1977-78. (English and Tamil).

1977 ஆகஸ்ட் 19]

£ 24. Demand No. 31—Annexure to Policy Note on Harijan and Tribal Welfare, 1977-78. (English and Tamil).

£ 25. Performance Budget on Harijan and Tribal Welfare, 1977-78.

£ 26. Demand No 18—Policy Note on Leprosy Beggars Rehabilitation Programme, 1977-78. (English and Tamil).

£ 27. Demand No. 19—Supplement to Sewerage and Water Supply, 1977-78. (English and Tamil).

£ 28. Demand No. 28—Community Development and Panchayat Development, 1977-78. (English and Tamil).

£ 29. Finance Supplement to Demand under Community Development, 1977-78. (English and Tamil).

£ 30. Note on Agriculture Demands, 1977-78. (English and Tamil).

£ 31. Performance Budget on Agriculture, 1977-78.

£ 32. Demand No. 14—Policy Note on Department of Correctional Administration, 1977-78. (English and Tamil).

£ 33. Demand No. 1—Land Revenue. (English and Tamil).

£ 34. Policy Note on Cinchona Department, 1977-78. (English and Tamil).

£ 35. Performance Budget on Cinchona Department, 1977-78.

£ 36. Commercial Budget on Cinchona Department, 1977-78.

£ 37. Policy Note on Administration of Justice, 1977-78 (English and Tamil).

£ 38. Policy Note on Demand No. 14—Prisons, 1977-78. (English and Tamil).

£ 39. Demand No. 30—Policy Note on Social Welfare, 1977-78. (English and Tamil).

£ 40. Performance Budget on Social Welfare, 1977-78.

£ 41. Policy Note on Food Situation in Tamil Nadu. (Tamil).

£ 42. Policy Note on Forest. (English and Tamil).

£ 43. Performance Budget on Forests, 1977-78.

£ 44. Note on Fisheries Demand, 1977-78. (English and Tamil).

£ 45. Performance Budget on Fisheries, 1977-78.

* Sent by post to all M.L.Cs, on 6th August 1977.

* Sent by post to all M.L.Cs. on 12th August 1977.

* Circulated to all M.L.Cs. on 18th August 1977.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

இணைப்பு I.

[14 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

8. அரிசி விலைமை.

தமிழகத்தில் அரிசி நிலைமை இப்பொழுது மிகவும் திருப்திகரமாக உள்ளது. வெளிச்சந்தையில் அரிசி தாராளமாகப் பழங்குறிதது; விலைகளும் நிதானமாகவே உள்ளன. தமிழ்நாடு தனி உணவு மண்டலமாக இருந்த நிலைமை மாறி, 1976 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 15 ஆம் நாள் முதல் கொண்டு ஆந்திரா, கர்நாடகம் ஆகிய மாநிலங்களும், பாண்டிச்சேரி பகுதிகளும் தமிழகமும், உள்ளடங்கிய தென் உணவு மண்டலம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விரிவான உணவு மண்டலத்திற்குள் அரிசி போக்கு வரத்துக்குத் தடை ஏதும் இல்லை. ஆயினும் நெல்லைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு மாநிலத்தை விட்டு மற்றொரு மாநிலத்திற்கு நெல்லை எடுத்துச் செல்லக் கூடாது என்ற தடை இன்னும் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. விரிவான தென் உணவு மண்டலம் அமைக்கப்பட்டதையொட்டி, 1976 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 15 ஆம் நாள் முதல் கொண்டு தமிழகத்தில் மாவட்டக் கமிட்டியே நெல், அரிசி போக்குவரத்து மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த தடைகள் அனைத்தும், கோளாவை ஒட்டிய சில எல்லையோரப் பகுதிகள் நீக்கலாக, மற்ற பகுதிகளில் நீக்கப்பட்டு விட்டன. இதன் காரணமாக, உபரி மாவட்டங்களிலிருந்து பற்றாக்குறை மாவட்டங்களுக்கு நெல் அரிசி போக்கு வரத்துக்கு வழி ஏற்பட்டுள்ளது. மாவட்ட கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டதை யொட்டி, உபரி மாவட்டங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கடுதலான விலை கிடைக்க வாய்ப்பேற்பட்டுள்ளது. பற்றாக்குறை மாவட்டங்களில் முன்பு இருந்த விலைகளை விட இப்பொழுது விலைகள் குறைந்துள்ளன. மாவட்டங்களிடையே போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடுகள் இருந்த நேரத்தில், உபரி மாவட்டங்களிலிருந்து குறைவான விலைக்கும் பற்றாக்குறை மாவட்டங்களில் இதை மிக உயர்வான விலைக்கும் இடையே இருந்த கணிசமான இடைவெளி, இப்பொழுது குறைக்கப்பட்டு, மாநிலம் முழுவதும் விலைகள் ஏறக்குறைய ஒத்திராக உள்ளன. மேலும், தென் உணவு மண்டலம் விரிவாக்கப்பட்டதன் பயனாக, குறிப்பாக ஆந்திரா, மாநிலத்திலிருந்து, அரிசி தமிழகத்திற்கு வர வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. 1976 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 15 ஆம் நாள் முதல் கொண்டு, இன்று வரை, ஒரு லட்சம் டன்களுக்கு மேல் அரிசி தமிழகத்திற்கு ஆந்திரா, கர்நாடக மாநிலங்களிலிருந்து வந்துள்ளது. இவ்வாறு வெளி மாநிலங்களிலிருந்து அரிசி வரத்துக்கு வழி செய்துள்ளதாலும், மாவட்டக் கமிட்டியே இருந்த தடைகளையெல்லாம் நீக்கி விட்டதாலும், தமிழகத்தில் இப்பொழுது தாராளமாக அரிசி கிடைப்பதுடன், விலைகளும் நிதானமாகவே உள்ளன. சாதாரணமாக சம்பா அறுவடை முடிந்த, குறுவை அறுவடை

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

வருவதற்கு இடையிலுள்ள சூன் முதல் செப்டம்பர் வரை வெளிச்சந்தையில் அரிசியின் விலைகள் உயர்வது வழக்கம். ஆனால் இந்த ஆண்டில் ஜூலை மாத இறுதிவரை கூட, விலைகளில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு உயர்வு ஏற்படவில்லை என்பது நமக்கு மன நிறைவு அளிக்கக்கூடியதாய் உள்ளது.

2. பொது விநியோகத்தை தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு இப்பொழுது கணிசமான கையிருப்பு அரசின் வசம் உள்ளது. 1976-77 ஆம் ஆண்டில் குறுவை சாகுபடி, ஓளவு பாதிக்கப்பட்டதாலும், தாள் சாகுபடி பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டதாலும், நெல் உற்பத்தியில் ஏறக்குறைய 3 லட்சம் டன்கள் குண்டு விழும் என்று நாம் அஞ்சினோம். இதை ஈடு செய்வதற்கு முன் எச்சரிக்கையாக, மத்திய அரசு நமக்கு மே மாதம் முதல் கொண்டு பொது விநியோகத்திற்கு அரிசி வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தோம். மத்திய அரசும் மே முதல் நான்கு மாதங்களுக்கு மாதம் 50,000 டன் அரிசியை ஒதுக்கிடு செய்துள்ளது. மாநிலத்தின் தேவையை உணர்ந்து, பொது விநியோக முறையை பலப்படுத்த, மத்திய அரசு மத்திய கையிருப்பு தொகுப்பிலிருந்து அரிசி அளிக்க முன் வந்ததற்கு தமிழகத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

3. ஆனால் இதில் உள்ள ஒரு சிக்கல் நாம் மனதிற்கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தில் பெரிதும் புழங்கப்படுவது புழுங்கல் அரிசி. பொது விநியோக முறையின் கீழ் நமக்கு தேவைப்பவதிலும் மிகப் பெரும் பகுதி புழுங்கல் அரிசிடான். ஆனால், மத்திய அரசிடம் தாமாண புழுங்கல் அரிசி போகிய அளவு கையிருப்பில் இல்லை. அவர்கள் சிரமமின்றி பச்சரிசி தர முடியும். ஆனால் பச்சரிசிக்கு தமிழகத்தில் தேவை மிகவும் குறைவு. ஆகவே இந்த ஒதுக்கிடு முழுவதையும் தாமாண புழுங்கல் அரிசியாகவே தரவேண்டும், அல்லது நெல்லாகத் தரவேண்டும் என்று நாம் மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தி வருகின்றோம். இம் முயற்சி பயன் அளிக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

II. பொது விநியோகம்.

4. தமிழகம் முழுவதும் ஏறக்குறைய 103 இலட்சம் குடும்பக் காட்டுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. சுமார் 9,290 நிபாய விலைக் கடைகள் பொது விநியோகப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துகின்றன. இவற்றில் சுமார் 6,500 கூட்டுறவு சங்கங்களாலும், சுமார் 830 தமிழ்நாடு துகர்பொருள் வானியக் கழகத்திலுடும், எஞ்சியவை ஊராட்சி குழுக்களாலும், சில இடங்களில் நிராமக் குழுக்களாலும் நடத்தப்படுகின்றன. நீலகிரிப் பகுதியில் 3 கடைகள் கூட்டுமே தனியார் வியாபாரிகளால் நடத்தப்படுகின்றன. பொது விநியோக

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

முறையின் கீழ் நடத்தப்படும் கடைகள் அனைத்தும், தனியார் வியாபாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்படாமல், பொதுத் துறையில் நடத்தப்படுவது, பொது நலனுக்குத்தான் பிறந்ததொரு சாதனையாகும்.

5. சென்னை நகரத்திலும், கோவை நகரத்திலும், இவற்றின் புறநகர்ப் பகுதிகளிலும், நீலகிரி மாவட்டத்தில் கடலூர் தாலுகாவிலும், கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் விளவங்கோடு தாலுகாவிலும் கக்குளம் தாலுகாவில் 14 இராணங்கரிலும் குடும்பக் கார்டுகளின் பேரில் அரிசி வழங்கும் பொதுப்பை நோடியாக அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. சென்னை, கோவை நகரம், அவற்றின் புறநகர்ப் பகுதிகள் ஆகிய இடங்களில், வயது வந்தவர் ஒவ்வொரு வருக்கும் மாதம் 6 கிலோ அரிசியும், குழந்தைக்கு 4 கிலோ அரிசியும் வழங்கப் படுகிறது. குறைந்தபட்சம் ஒரு குடும்பத்திற்கு சென்னையில் 30 கிலோ அரிசியும், கோவையில் 24 கிலோ அரிசியும் வழங்கப்படுகிறது. கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் எல்லோராப் பகுதியில் வயது வந்தோர் ஒவ்வொருவருக்கும் மாதம் 8 கிலோ அரிசியும், குழந்தைக்கு 4 கிலோ அரிசியும் குறைந்த பட்சம் ஒரு குடும்பத்திற்கு மாதம் 30 கிலோ அரிசியும் வழங்கப்படுகிறது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் கடலூர் தாலுகாவில் வயது வந்தோர் ஒவ்வொருவருக்கும் 12 கிலோ அரிசியும், குழந்தைக்கு 8 கிலோ அரிசியும் வழங்கப்படுகிறது. இப்பகுதியில் குடும்பத்துக்குக் குறைந்த பட்சம், மாதம் 24 கிலோ அரிசி வழங்கப்படுகின்றது. மாநிலத்தின் பிற பகுதிகளில் தீவிரமாக அரிசி விநியோகப் பொதுப்பை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளாத போதிலும், தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டாலோ, வெளிச் சந்தையில் விலைகள் உயர்ந்தாலோ, பொது விநியோக முறையின் கீழ் அரிசி விநியோகத்தை விரிவாக்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் களுக்கு உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பகுதிகளிலும் மாதத்திற்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு 24 கிலோ அரிசி வழங்கப்படுகிறது.

6. வாங்கும் சக்தி அதிகமாக இல்லாத மக்கள் வசதிக்காக அவர்கள் அரிசியை மொத்தமாக வாங்காமல் தவணையின்றிப் பொது விநியோகக் கடைகளில் வாங்கிக் கொள்ளலாமென்று வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. அது போலவே கடலை எண்ணெய்யை 250 கிராமுக்குக் குறையாமல், பல நடவடிக்கைகள் கொள்ளலாமென்றும் அண்மையில் வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

7. 1976-ம் ஆண்டு முழுவதிலும், பொது விநியோக முறையின் கீழ், 6.83 இலட்சம் டன்கள் அரிசி வழங்கப்பட்டது. 1977-ம் ஆண்டில் ஜூன் மாதம் இறுதிவரை 2.46 இலட்சம் டன்கள் அரிசி வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1977

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

ஜனவரி மாதத்தில் பொது விநியோகத்தின்கீழ் 35 ஆயிரம் டன்கள், பிப்ரவரி மாதத்தில் 42 ஆயிரம் டன்கள், மார்ச்சு மாதத்தில் 43 ஆயிரம் டன்கள், ஏப்ரல் மாதத்தில் 33 ஆயிரம் டன்கள், மே மாதத்தில் 31 ஆயிரம் டன்கள், ஜூன் மாதத்தில் 29 ஆயிரம் டன்கள், ஜூலை மாதத்தில் 32 ஆயிரம் டன்கள், வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு மாதமும் 40 ஆயிரம் டன்கள் பொது விநியோகத்திற்கு தேவைப்படும் என்று கணக்கிட்டு, உணவு வரவு-செலவு திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அடிப்படையில் பொது விநியோகத்தை நடத்துவதற்கு நம்மிடம் போதுமான அரிசி கையிருப்பில் உள்ளது.

8. சென்ற ஆண்டு அக்டோபர் வரை இருந்த நிலைமைக்கும் இப்போதுள்ள நிலைமைக்கும் இடையேயுள்ள முக்கிய வேறுபாடு ஒன்றை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். சென்ற ஆண்டு நாம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தையும் ஒரு தனித் தொகுதியாகப் பாவித்து, ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து இன்னொரு மாவட்டத்திற்கு அரிசியோ நெல்லோ எடுத்துச் செல்லக் கூடாதென்று தடை விதித்திருந்தோம். அந்தச் சூழ்நிலையில், குறிப்பாக பற்றாக்குறை மாவட்டங்களில் பொது விநியோக முறையை அரசு தீவிரமாக செயல்படுத்த வேண்டியிருந்தது. இந்த ஆண்டிலோ மாவட்டங்களுக்கிடையே நெல் அரிசி தடையமிடத்தின் மீதிருந்த தடைகள் எல்லாம் நீக்கப்பட்டுவிட்டன. கோள வானநிலைப் பகுதிகளைத் தவிர மற்ற பகுதிகளில், அரிசியும் நெல்லும் இவ்வளவு முழுவதும் தாராளமாகப் புழங்கலாம். இச் சூழ்நிலையில், வெளிச் சந்தையில் தாராளமாக அரிசி கிடைப்பதைப்போட்டி, பொது விநியோக முறையின் கீழ் அரிசி விநியோகத்துக்கான தேவை படிப்படியாகக் குறைந்து வரும் என்று எதிர்பார்க்கின்றோம். ஏதேனும் சில இடங்களில் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டாலோ, விலைவாசிகள் மிதமிஞ்சி உயர்ந்தாலோ, அங்கு பொது விநியோக முறையைச் செயல்படுத்துவதின் மூலம் நிலைமையைச் சீராக்குவதே நமது நோக்கமாக இருக்கும். இவ்வாறு பொது விநியோக முறையைத் தொடர்ந்து நடத்தி தேவைக்கேற்ப அதை விரிவாக்குவதின் மூலம்தான் வெளிச் சந்தை விலைவாசிகளை நாம் கட்டுப்படுத்த முடியும். இந்த நோக்கத்தை அரசு நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், அரசின் கைவசம் எப்பொழுதும் தனிசமான அளவு நெல் இருக்க வேண்டும். ஆகவே கொள்முதலைத் தொடர்ந்து நடத்துவது அவசியமாகிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

III . கொள்முதல்.

9. 1965-ம் ஆண்டு முதல் 1976-ம் ஆண்டு வரை அரசு கொள்முதல் செய்த அளவும், விற்பனாகம் செய்யப்பட்ட அளவும் பின்வருமாறு:—

பசுவி ஆண்டு ஜூலை முதல் ஜூன் வரை.	கொள்முதல் செய்யப்பட்ட அளவு இலட்சம் அரிசி டன் களில்.	விறி யோகம் செய்யப் பட்ட அரிசி யின் அளவு இலட்சம் டன்களில்.
(1)	(2)	(3)
1965-66	8.06	7.01
1966-67	7.02	5.85
1967-68	8.10	7.15
1968-69	7.13	6.43
1969-70	4.70	4.37
1970-71	0.95	1.50
1971-72	1.61	0.79
1972-73	1.29	0.83
1973-74	2.85	1.30
1974-75	4.19	4.64
1975-76	8.90	3.94
1976-77	1.58	6.71

10. 1965-ம் ஆண்டு முதல் 1969-ம் ஆண்டு வரை தஞ்சை மாவட்டப் பிங்கலாசு மாநிலம் முழுவதும் விவசாயிகளிடமிருந்து லெவியிட்டுக் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை லெவி விதிக்காமல் உபரி முழுவதும் வாங்கப்பட்டது. 1970-ம் ஆண்டு முதல் 1974-ம் ஆண்டு சம்பாப்பட்டம் முடிய, சம்பா பருவத்தில் மட்டும் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு, குறுவையின்போது கொள்முதல் செய்யப்படவில்லை. இவ்வாறு சம்பாவில் செய்த கொள்முதல், விவசாயிகளிடமிருந்து லெவி மூலம் நேரடியாக செய்யப்படாமல், வர்த்தக லெவி முறையின்கீழ் செய்யப் பட்டது. அந்த ஆண்டுகளில் குறுவையின்போது கொள்முதல் நடக்க விடினும், குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில், விலைவாசிகளின் சரிவிற்பனை விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்படக்கூடாது என்ற கவலையில், விவசாயிகள் தாமத முன் வந்து அளித்த நெல்லை அரசு தான் நிர்ணயித்த விலைகளினை வாங்கிக் கொண்டது. 1974-ம் ஆண்டு வர்த்தக லெவி முறை கைவிடப்பட்டு, விவசாயிகளிடமிருந்து லெவி முறையின்கீழ் கொள்முதல் செய்யும் முறை மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டது. தஞ்சையைத் தவிர மற்ற மாவட்டங்களில் சட்ட பூர்வமான லெவி விதிக்கப்பட்டது. தஞ்சையைப் பொறுத்தவரையில் உபரி நெல் முழுவதும் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

11. 1975 சம்பா பருவத்தின்போது நாம் மாநிலம் முழுவதும் விவசாயிகளிடமிருந்து சட்டபூர்வமான லெவி விதித்து கொள்முதல் செய்து வந்தோம். 1975 குறுவையின் போதும், 1976 சம்பாவின் போதும், சட்டபூர்வமான லெவி விதிக்காமல், விவசாயிகளிடமிருந்து உபரி நெல் முழுவதையும் கொள்முதல் செய்தோம். அவ்வாறு செய்தபோது, ஒவ்வொரு மாவட்டத்தையும் ஒரு தனித் தொகுதியாகப் பாவித்து, மாவட்டத்திற்கு வெளியே அரிசியை எடுத்துச் செல்லக்கூடாதென்று தடை விதித்து, தனியார் வியாபாரிகள் மொத்த வியாபாரம் செய்வதையும் தடுத்து, உபரி நெல் முழுவதையும் அரசு கொள்முதல் செய்தது. 1976-க்குப் பின்பு மாவட்டங்களுக்கிடையே கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டதையொட்டியும், நம்மிடம் மிகக் கணிசமாகக் கையிருப்பு இருந்த காரணத்தினாலும், கொள்முதல் முறையில் ஒரு மாற்றம் செய்து நேரடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யாமல், வர்த்தக லெவி முறை ஒன்றை மேற்கொண்டோம். இந்த முறைதான் இப்போது அமுலில் உள்ளது. இம்முறையின்கீழ், மொத்த வியாபாரிகள் தாங்கள் வாங்கும் நெல்லிலோ அரிசியிலோ 40 சதவீதத்தை அரசு நிர்ணயித்த விலைகளில் அரசுக்குக் கொடுத்துவிடவேண்டும். இந்த வர்த்தக லெவி முறையின்கீழ், 1976 குறுவையின் போது சுமார் 33 ஆயிரம் டன்கள் தான் கொள்முதல் செய்ய முடிந்தது. 1977 சம்பாவில் சூலை இறுதிவரை சுமார் 1.31 இலட்சம் டன்கள் கொள்முதல் செய்துள்ளோம்.

12. பொது விறியோக முறையைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கும், கணிசமானச் செலிப்பைத் திரட்டி வைப்பதற்கும் கொள்முதலைத் தொடர்ந்து நடத்துவது அவசியம். வர்த்தக லெவி முறையின்கீழ், எந்த ஆண்டிலும் இரண்டு இலட்சம் டன்களுக்கு மேல் கொள்முதல் செய்ய இயன்றதில்லை. விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்துவந்தபோது குறைந்தபட்சம் 5 இலட்சம் டன்களும் 1975-76-ம் ஆண்டில் 8.9 இலட்சம் டன்களும் கொள்முதல் செய்ய இயன்றது. மேலும் வர்த்தக லெவி முறையில், லெவி கொடுக்கும் பொறுப்பை எல்லா வர்த்தகர்களும், நியாய உணர்வுடனும் சமூகப் பொறுப்புணர்வுடனும் நிறைவேற்றி வருகிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை எந்த ஆண்டு அது பவத்திலிருந்தும் ஏற்படவில்லை. இவற்றை எல்லாம் 'மனதிற்கொண்டு, வர்த்தக லெவி முறையைத் தொடர்ந்து நடத்துவதா, அல்லது பெரும்பாலான ஆண்டுகளில் நாம் கொள்முதல் செய்து வந்தது போலவே, விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்வதா என்ற முடிவை அரசு வெகுநேரத்தில் எடுக்க வேண்டியிருக்கும். நிலைமைகளை உன்னிப்பாக ஆராய்ந்து, பொது நலனுக்கு உகந்த முடிவை அரசு மேற்கொள்ளும்.

13. நேரடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யும் முடிவை அரசு மேற்கொண்டால், விவசாயிகளுக்கு இடர்ப்பாடு எதுவும் ஏற்படாமல் கொள்முதல் முறை அமைய வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசுக்கு ஆர்வம்

[1977 ஆகஸ்ட்]

உண்டு. லெவி விதிதங்களுக்கும், உற்பத்திக்கேற்ப, நியாயமான முறையில் அமைக்கப்படும், லெவிக்கு நெல் அளந்த பின்பு, எஞ்சிய உபரி நெல்லை, விவசாயிகளே வெளிச் சந்தையில் விற்பனையாகக் கொள்ள உரிமை அளிக்கப்படும். லெவி முறையைச் செயல்படுத்தியபோது, பெரிய விவசாயிகள் நடைமுறையில் லெவி கொடுக்காமல் தட்டிக் கழித்து விட்டனர் என்றும், சிறு விவசாயிகள் கடுமையான தீர்ப்புத்தத்திற்கு ஆவாயினர் என்றும், சென்ற ஆண்டுகளில் பரவலாக இருந்த குறைபாட்டிற்கு இடம் நிராகரம், லெவி முறையைச் செயல்படுத்தலில் இந்த அரசு மிகவும் விழிப்பாகவும் எச்சரிக்கையாகவும் இருக்கும்.

IV கொள்முதல் விலை.

சென்ற பத்து ஆண்டுகளில் ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த கொள்முதல் விலை விவரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன:—

காலம்	மிகச் சன்ன ரகம்.	சன்ன ரகம்.	நடுத்தர ரகம்.	மோட்டர் ரகம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
8-8-66 முதல்	..	45	42	40
9-8-67 வரை	..	..	..	..
10-8-67 முதல்	..	48	45	43
2-8-69 வரை.	..	50	47	45
3-8-69 முதல்	..	..	..	..
30-9-70 வரை.	..	51	48	46
1-10-70 முதல்	..	..	..	..
14-10-71 வரை.	..	52	49	46
15-10-71 முதல்	..	..	..	..
13-10-72 வரை	..	52	49	46
14-10-72 முதல்	56	54	51	47
24-5-73 வரை.	..	..	..	..
25-5-73 முதல்	58	56	53	49
18-8-73 வரை.	..	..	..	..
19-8-73 முதல்	63	66	63	59
19-12-73 வரை.	..	..	..	..
20-12-73 முதல்	78	75	70	66
24-9-74 வரை.	..	..	..	..

[1977 ஆகஸ்ட் - 19]

25-9-1974 முதற்கொண்டு 15-12-1974 வரை தஞ்சை மாவட்டத்தில் மோட்டர் ரக நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 90, நடுத்தர ரகத்துக்கு ரூ. 85, சன்ன ரகத்துக்கு ரூ. 100, மிகச் சன்ன ரகத்துக்கு ரூ. 105 என்றும், மற்ற மாவட்டங்களில் இதே நெல் ரகங்களுக்கு முறையே ரூ. 85, 90, 95, 98 என்றும் கொள்முதல் விலைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. 16-12-1974 முதல் 3-9-1975 வரை மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருந்த ரூ. 74, 78, 83, 86 என்ற விலைகளுக்கு மேலாக, போக்குவரத்து போனஸ் ஆக குவிண்டாலுக்கு ரூ. 5-ம், ஊக்குவிப்பு போனஸாக குவிண்டாலுக்கு ரூ. 10-ம் ஆக மொத்தம் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 15 போனஸ் கடுதலாக வழங்கப்பட்டது. 3-9-1975 முதற்கொண்டு 10-3-1976 வரை, இந்த போனஸைச் சேர்த்து தஞ்சையில் குவிண்டால் நெல்லுக்கு ரூ. 90, 95, 100, 105 என்ற விலைகளும், மற்ற மாவட்டங்களில் ரூ. 89, 93, 98, 101 என்ற விலைகளும் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. 1976 ஆம் ஆண்டு சம்பா பருவத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த கொள்முதல் விலைக்கு நிறைவேற்றப்பட்ட தோடு அல்லாமல் மிஞ்சப்பட்ட காரணத்தை பொட்டி, 11-3-1976 முதற்கொண்டு தீவிர கொள்முதல் நிறுத்தப்பட்டது. அதன் பின்பு மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருந்த ரூ. 74, 78, 83, 86 என்ற கொள்முதல் விலைகளில் விவசாயிகள் தாமதமாக கொள்முதலுக்கு அளிக்க முன் வரும் நெல்லை மட்டும் வாங்கிக் கொள்ளும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருந்தது. 1976 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் முதல் கொண்டு தென் உணவு மண்டலம் விரிவாக்கப் பட்டதையொட்டியும், மாவட்டங்களிடையே நெல் போக்குவரத்து மீது இருந்த தடைகள் நீக்கப் பட்டதையொட்டியும், கொள்முதல் முறையில் மாற்றம் செய்யப்பட்டு, நேரடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்வதற்குப் பதிலாக வர்த்தக லெவி முறை கொண்டு வரப்பட்டது. இந்த லெவி திட்டத்தின்கீழ் வர்த்தகர்கள் தரும் நெல்லுக்கு மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள ரூ. 74, 78, 83, 86 என்ற விலைகள் தரப்படுகின்றன. இந்த நிலை தான் இப்பொழுதும் நீடித்து வருகின்றன.

விவசாயிகளுக்கு நியாயமான கொள்முதல் விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசுக்கு மிகுந்த நாட்டமுண்டு. கொள்முதல் விலைகளை நிர்ணயிக்கும் உரிமை மாநில அரசிடம் இல்லை. அனைத்திந்திய விவசாய விளை பொருள்கள் ஆணைக்குழு செய்யும் பரிந்துரைகளின் பேரில், மத்திய அரசு, நாடு முழுவதற்கும் பொதுவாகப் பொருந்தக்கூடிய விலைகளை நிர்ணயிக்கின்றது. இந்த விலைகளைத்தான் மாநில அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்த விலைகளுக்கு மேலாக, அந்தந்த மாநில நிலைமைக்கு ஏற்ப, ஊக்குவிப்பு போனஸ் அளிப்பதற்கும், மாநில அரசுக்கு உரிமை இல்லையென்பதும் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. 1975-ஆம் ஆண்டிலும், 1976-ஆம் ஆண்டில் மார்ச்சு மாதம் 10-ஆம் தேதி வரையிலும், மத்திய அரசு நிர்ணயித்த விலைகளுக்கு

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

மேலாக குவிண்டால் நெல்லுக்கு ரூ. 15 என்று போனஸ் தொகையாக அளித்த வந்தது, ஆட்சேபிக்கப்பட்டு, அதன் பயனாக எழுந்துள்ள பல சிக்கல்களுக்கு இன்றும் இறுதியாகத் தீர்வு காணப்படவில்லை. இவற்றையெல்லாம் மனதில் கொண்டும், விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டும், இப்போதுள்ள கொள்முதல் விலைகளை விட அதிகமான விலைகளை மத்திய அரசு நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று மாநில அரசு உரிய நேரத்தில் வற்புறுத்தும். அண்மையில் கோதுமைக்கு விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டபோது முன்பிருந்த கொள்முதல் விலையை விட, குவிண்டாலுக்கு 5 ரூபாய் உயர்த்தி மத்திய அரசு நிர்ணயம் செய்துள்ளதும், நம்முடைய கருத்துக்கு வலுவூட்டுவதாக அமைகிறது. சாதாரணமாக, நெல் கொள்முதல் விலைகள் மத்திய அரசினால் அக்டோபர் மாதத்தில் நிர்ணயம் செய்யப்படும். அதற்கு முன் மாநில அரசுகளைக் கலந்து இப்பிரச்சினையை விவாதிக்கும். அந்த நேரத்தில், தமிழக விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் நெல் கொள்முதல் விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசு தன்னுடைய முழுச் செல்வாக்கையும் பயன்படுத்தி வற்புறுத்தும் என்று உறுதி கூறுவதற்கு மேலாக, இப்பிரச்சினை குறித்து இக்கட்டத்தில் அதிகம் கூற நான் விரும்ப வில்லை.

[v] அரிசி விற்பனை விலை.

16. நெல் கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்ற நியாயமான கோரிக்கை ஒருபுறம் வற்புறுத்தப்படுகின்ற நேரத்தில், பொது மக்களுக்குப் பொது விற்பனை முறையின்கீழ் விற்கப்படும் அரிசியின் விலை குறைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது.

17. கொள்முதல் தீவிரமாக நடக்கும்போது நாம் நேரடியாக விற்பனை சரிப்படுத்து கொள்முதல் செய்கிறோம். விவசாயிகளின் வசதியை முன்னிட்டு ஒவ்வொரு பெரிய கிராமத்திலும் நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் திறக்கின்றோம். இந்த நிலையங்களை இயக்குவதற்கு நிர்வாகச் செலவு ஏற்படுகின்றது. ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் எடை போடுவதற்கு தராக, நெல்லின் சாத்தைப் பரிசோதிப்பதற்கு கருவிகள், ஆகியவற்றை வாங்கி வைக்க வேண்டும். பல்வேறு மாவட்டங்களில் பாசிக் கிடக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான கிராமங்களில் விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யும் நெல்லை, முதலில் கிடங்குகளுக்கு எடுத்துச் சென்று, பின்னர் ஆலைகள் அதிகம் உள்ள மாவட்டங்களுக்கு அரை வைக்காக எடுத்துச் செல்ல வேண்டி இருக்கின்றது. நம்முடைய மாநிலத்தில் அரைவை ஆலைகள் ஒரு சில மாவட்டங்களில்தான் குவித்து கிடக்கின்றன. அந்த மாவட்டத்தில் கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றதோ, அந்த மாவட்டத்திலேயே, நெல்லை அரைவை செய்வதற்குப் போதிய வசதிகள் இல்லை, தஞ்சை

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

ஆரில் ஆலைகள் ஏராளமாக இருந்த போதிலும், அவை வழக்கமாக குறுவை நெல்லை அரைப்பதில்லை. ஆகவே, தஞ்சையில் கொள்ளுல் ஆகும் குறுவையை மற்ற மாவட்டங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று அரைக்க வேண்டி உள்ளது. மேலும், தஞ்சையில் குறுவை அறுவடை மழை நேரத்தில் நடப்பதால், சாதெல் டிரைந்து விடுவதற்கு முன் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து மற்ற மாவட்டங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். இவ்வாறு குறுவைய காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான டன்கள் நெல்லை எடுத்துச் செல்ல முற்படும்போது ஈரநீர் கட்டளம் முதலிய செலவுகள் அதிகரிக்கின்றன. பல்வேறு மாவட்டங்களில் அரைக்கப்படும் அரிசியை பற்றாக்குறை மாவட்டங்களில் உள்ள கிட்டங்கிகளுக்கு எடுத்துச் சென்று சேமித்து வைக்க வேண்டியுள்ளது. பொது விற்பனை முறையை திறம்பட நடத்துவது என்றால் அவ்வப்போது நெல்லை வாங்கி அரைத்து உடனடியாக விற்பனை சாத்தியம் இல்லை. அறுவடை காலத்தில் நெல்லை வாங்கி, அரைத்து பற்றாக்குறை மாதங்களுக்காக அரிசியை சேமித்து வைக்க வேண்டும். மேலும், பொது விற்பனைகளை இவ்வளவு பெரிய அளவில் நடத்துவதற்காக கணிசமான கையிருப்பு நம் கைவசம் எப்போழுதும் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு சேமித்து வைப்பதற்கு கிட்டங்கிகளுக்கு செலுத்த வேண்டிய கட்டணம், சேமித்து வைத்த உணவுப் பொருட்களின் தரம் கேட்டு விடாமல் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கான செலவு, ஆகியவற்றை ஏற்க வேண்டும். சேமித்து வைத்த தேவை எழும்போது பல்வேறு மாவட்டங்களில் பாசிக் கிடக்கும் சில்லரைக் கடைகளுக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டி இருக்கிறது. சில்லரைக் கடை நடத்துவோருக்கு வியாபாரக் கிழிவுத் தா வேண்டி இருக்கிறது. பல்வேறு கட்டங்களில் போக்குவரத்து, சேமிப்பு ஆகியவற்றில் ஏற்படும் சேதாச் செலவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டி உள்ளது. ஒரு லட்சம் டன் நெல்லை கொள்முதல் செய்வதற்கு நமக்கு 8 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. கொள்முதலில் நாம் செலவு செய்யும் பணத்தை இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து கடனாகப் பெறுகின்றோம். கடனாகப் பெறும் பண கோடி ரூபாய்க்கு 12 சதவிகிதம் வட்டி செலுத்த வேண்டும். நெல்லை கொள்முதல் செய்யும் கட்டத்திலிருந்து அரிசியாக விற்பனை செய்யும் கட்டத்திற்கு இடையே பல மாதங்கள் ஆகி விடுகின்றன. இந்த இடைக் காலத்திற்கு நாம் வட்டி செலுத்த வேண்டும். ஒன்றாகக் குவிண்டால் நெல்லிருந்து ஒரு குவிண்டால் அரிசி கிடைப்பதையும் மனதில் கொள்ளவேண்டும்.

18. நம்முடைய கொள்முதல் திட்டம் விவசாயிகளுக்கு எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுக்கும் அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய விற்பனைத் திட்டம், தேவை ஏற்படும் நேரத்திலே பற்றாக்குறை மாவட்டக் கொள்முதலாகச் செய்யும் நோக்கத்துடன், தகரவோருக்கு வசதிசெய்யும் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. நாம் நெல் வங்குவதை ஒரு அளவோடு

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

நிறுத்திக் கொள்ள முடியாது. விவசாயிகள் தர முன்வரும் நெல் அனைத்தையும் நாம் வாங்கவேண்டும். நாம் சிறு அளவில் உள்ளூரை ஒட்டிய பகுதியில் மட்டும் நம்முடைய வியாபாரத்தை நடத்த முடியாது. பெரும் அளவில் வாங்கி பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கு நாம் எடுத்துச் செல்ல வேண்டியுள்ளது. நாம் உடனுக்குடன் அரிசியை விற்று முதலீட்டை மீட்க முடியாது. அரிசியை சேமித்து வைத்து பற்றாக்குறை காலங்களில் பயன்படும் வகையிலே விநியோகத்தை ஆண்டு முழுவதும் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டியுள்ளது.

19. 1970-ம் ஆண்டு நடுத்தர நெல்லின் கொள்முதல் விலை குவிண்டா லுக்கு ரூ. 48 ஆக இருந்தபோழுது, அரிசியின் சில்லரை விலை கிலோவுக்கு 96 பைசாவாக இருந்தது. 1974-ல் நெல்லின் கொள்முதல் விலை ரூ. 70 ஆக உயர்த்தப்பட்டபோழுது, அரிசியின் சில்லரை விற்பனை விலை கிலோவுக்கு ரூ. 1.40 ஆக உயர்ந்தது. இப்போதும், நடுத்தர நெல்லின் கொள்முதல் விலை ரூ. 78 ஆக உள்ளபோது, சில்லரை விற்பனை விலை கிலோ ரூ. 1.60 ஆக உள்ளது. இந்த பின்னணியில் பார்க்கும்போழுது, குவிண்டால் நெல்லுக்குக் கொடுக்கும் கொள்முதல் விலையை விட அரிசியின் சில்லரை விற்பனை விலை ஏறக்குறைய இரு மடங்காக, அமைந்து வரும் போக்கு பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வருவது தெளிவாகும்.

20. 1974-ம் ஆண்டு இறுதியில் பொது விநியோக முறையின் கீழ் மோட்டா ரக அரிசியின் விற்பனை விலை கிலோ ரூ. 1.80 ஆகவும், நடுத்தர அரிசியின் விலை கிலோ ரூ. 1.90 ஆகவும் இருந்தது. 1975-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு முதல் கொண்டு இது முறையே, ரூ. 1.60, ரூ. 1.70 என்று குறைக்கப்பட்டது. 1-1-1976 முதல் 13-3-1976 வரை, பழைய விலையான ரூ. 1.80, ரூ. 1.90-க்கு இது உயர்த்தப்பட்டது. 13-3-1976-க் குப்பின், மோட்டா ரக அரிசி, நடுத்தர ரக அரிசி, இரண்டுக்கும் ஒரே விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டு, விலை மீண்டும் கிலோ ரூ. 1.60 ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. 2-1-1977 முதல் கொண்டு, அதற்கு மேலும் கிலோ ரூ. 2.00 என்ற விலையில் விற்கப்பட்டு வந்த சன்ன ரக அரிசியின் விலையும் கிலோ ரூ. 1.85-க்குக் குறைக்கப்பட்டது. ஆகவே, இப்போது, மோட்டா ரக அரிசியும், நடுத்தர ரக அரிசியும் கிலோ ரூ. 1.60 என்ற விலையிலும், சன்ன ரக அரிசி கிலோ ரூ. 1.85 என்ற விலையிலும், விற்கப்பட்டு வருகிறது. மேலே எடுத்துச் சொன்ன நிலைமைகளை மனதிற்கொண்டு பார்க்கும்போழுது, கொள்முதல் விலை களை ஒட்டி, நாம் நிர்ணயித்துள்ள சில்லரை விற்பனை விலைகள் பொருத்த மாகவே உள்ளன என்பது தெளிவாகும். ஆயினும், இப்போதுள்ள விலையை இன்னும் குறைக்க சாத்தியக் கூறுகள் உண்டா என்பதைப் பரிசீலிப்பதில் இந்த அரசு தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வரும்.

IV பொது விநியோக அரிசியின் தரம்.

21. பொது விநியோக முறையின் கீழ் விநியோகிக்கப்படும் அரிசியின் தரம், வெளிச்சந்தையில் கிடைக்கும் அரிசியுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இரண்டிலுமே இல்லாத குறைபாடுகள் உள்ளன. அரசு உயர்ந்த

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

து. இக்குறைக்கு இடந்தராத வண்ணம் பொது விநியோக முறையின் கீழ் விநியோகிக்கப்படும் அரிசியின் தரத்தைப் பாதுகாக்கவும் உயர்த்தவும் அவசியமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதிலுள்ள சிரமங்களையும் நாம் அறிவது அவசியம். தங்கள் சொந்த தேவைக்குப் பயன்படுத்தும் நெல்லின் தரத்தைப் பாதுகாப்பதில் காட்டப்படும் அக்கறை, கொள்முதலுக்கு தருவதற்கு ஒதுக்கி வைக்கும் நெல்லைப் பொறுத்த வரையில் காட்டப் படுவதில்லை. குறிப்பாக குறுவை பருவத்தின்போது அறுவடை நேரத்தில் மழை பெய்வதால், ஈரம் கலந்த நெல்லை உலர்த்தாமல், கொள்முதலுக்கு அளந்து விடும் போக்கும் காணப்படுகிறது. உச்சக் கட்டத்தில் கொள்முதல் நடந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்திலே, விவசாயிகள் கொண்டுவரும் நெல்லை, கொள்முதலுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளாமல், திருப்பி அனுப்பி விட்டால், விவசாயிகளுக்கு ஏற்படக் கூடிய இடர்ப்பாடுகளையும், அவர்களிடையே ஏற்படக் கூடிய அதிருப்தியையும், தவிர்க்க விரும்பி, கொடுக்கப்படும் நெல்லைக் கொள்முதல் நிறுவனங்கள் வாங்கிக் கொள்கின்றன. ஈரமான நெல் வாங்கப்பட்டால் அது அரையைக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு முன்பே முளைத்து விடுகிறது. இவ்வாறு கொள்முதல் செய்யப்பட்ட நெல் அரையைவாளரிடம் கொடுக்கப்படுகிறது. தனியார் வியாபாரத்திற்கு தரமான அரிசியை தயார் செய்வதில் காட்டுகின்ற ஆர்வமும் அக்கறையும் அரசினால் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு அரையைக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற நெல்லைப் பொறுத்தவரையில் காட்டப்படுவதில்லை என்ற குறைபாட்டுக்கும் இடமுண்டு. அரிசியைத் தயார் செய்த பன்பு, அதை மொத்த கிட்டங்களில் சேமித்து வைக்கும்போதும், பன்னர் சில்லரைக் கடைகளுக்கு அவற்றை எடுத்துச் செல்லுகின்ற நிலையிலும், தரத்தை பாதுகாப்பது கடினமாகிவிடுகிறது. மிகப் பெரிய அளவில் பல்வா யிரக்கணக்கான மூட்டை நெல்லை கொள்முதல் செய்து கிட்டங்களில் சேமித்து வைத்து அரையைவாளரிடம் ஒப்படைத்து அரிசியை மீண்டும் கிட்டங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று, அங்கிருந்து தேவைக்கேற்ப, சில்லரைக் கடைகளுக்கு அனுப்புகின்ற போது விநியோக முறையில், தரத்தை பாதுகாப்பது என்பது அரசு அலுவலர்களால் மட்டும் சாத்தியமாகக் கூடியதல்ல; விவசாயிகள், அரையைவாளர், சில்லரைக் கடை நடத்துவோர் ஆகிய அனைவருடைய ஒத்துழைப்பும் இந்தப் பணியில் தேவை.

22. அரிசியின் தரத்தை பாதுகாப்பதற்கு அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளுவதில் உணவுத் துறை தொடர்ந்து விழிப்பாக இருக்கும். கொள்முதல் செய்யப்படும் நேரத்தில் தரத்தைத் தணிக்கை செய்வதற்கும் அதற்கேற்ப விலைகளில் வெட்டுகள் விதிப்பதற்கும் முறைகள் வகுக்கப் பட்டுள்ளன. நெல்லை சேமித்து வைக்கப்படும் கிட்டங்களில் தரப் பரிசோதனை செய்வதற்கும், தரம் கெட்டு விடாமல் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவும், வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. வேளாண்மைத் துறையைச் சார்ந்த விவசாய

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

நிபுணர்கள் கொள்முதல் நிறுவனத்தில் நியமிக்கப்பட்டு, தரத்தைப் பாதகாக்கும் பொதுப்பு அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. அரையையான தயார் செய்யும் அரிசியின் தரத்தைப் பரிசோதிக்கவும், தாம் குறைந்ததால் அதற்கேற்ப கடலியில் பிடித்தம் செய்வதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. கில்லரைக் கடைகளில் தரமான அரிசி விநியோகத்தைக் கண்காணிக்க, ரில்லரைக் கடைகளில் ஒழுங்காக தணிக்கையும் சோதனையும் செய்யப்படுகின்றன. தரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில் உணவுத் துறை என்ஃபிப்பாக இருக்கும் என்று நான் உறுதி கூறும் நேரத்திலே, இப்பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதில் விவசாயிகள், வியாபாரிகள், அரையையாளர்கள் ஆகிய அனைவருடைய ஒத்துழைப்பும் கிடைப்பது அவசர அவசியத் தேவை என்பதை மீண்டும் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

VI அரிசி அரையை ஆலைகள்.

23. தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 14,700-க்கு மேற்பட்ட அரிசி அரையை ஆலைகள் உள்ளன. இவற்றில் 1,919 மொத்த வியாபாரம் செய்யும் பெரிய ஆலைகள், 12,809 சிறிய அளவில் அரையை செய்யும் ஆலைகள்; சாதாரணமாகக் கூடி ஆலைகள் என்று அழைக்கப்படுபவை.

24. ஆலைகளில் அரையை செய்யப்படும் அரிசியின் தரத்தை உயர்ந்ததில் நோக்கத்துடனும், நெல்லிலிருந்து கிடைக்கும் அரிசியின் அளவை அதிகப்படுத்தும் நோக்கத்துடனும், அரிசி ஆலைகளில் நவீன இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையை மத்திய அரசு சென்ற சில ஆண்டுகளாக வலியுறுத்தி வருகிறது. இதற்காக அரையை ஆலை அரிசி சட்டத்தில் மத்திய அரசு தேவையான திருத்தங்கள் செய்துள்ளன. நெல்லைத் தலியாகப் பிரிக்கும் இயந்திரக் கருவி, நெல்லைச் சுத்தப்படுத்தும் கருவி, இசப்பர் உருகிகள் ஆகியவற்றைப் பொருத்துவதே ஆலைகள் நவீனமாக்கும் திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள். இதன்படி நெல்லின் உயிவை நீக்குவதற்கு ஹல்லர்களைப் பயன்படுத்தாமல், அரிசிக்கு மெருகு (பாலிஷ்) ஏற்றுவதற்கு மட்டுமே இவற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஹல்லர் உள்ள ஆலைகளையும், ஷெல்லர் பொருத்தியுள்ள ஆலைகளையும் 1975-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டுக்கு முன்பு நவீனமயமாக்க வேண்டுமென்று 1970-ம் ஆண்டிலேயே மத்திய அரசு, அரிசி ஆலைக்கட்டுப்பாடு உத்தரவில் திருத்தம் செய்தது. 1976-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் ஆலைகள் நவீனமயமாக்குவதற்கு அளிக்கப்பட்ட அவகாசத்தை மேலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மத்திய அரசு நீடித்தது. மத்திய அரசின் ஆலைகளை மனதிற்கொண்டும், நம்முடைய மாநிலத்தில் ஆலையாளர்கள் செய்த முறையிலேயே அனுபவமாகப் பரிசீலிக்கும்,

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

லித்தும், மத்திய அரசின் அனுமதி பெற்று, மாநில அரசு சில ஆலைகளை வெளியிட்டுள்ளது. இதன்படி, 1973-ம் ஆண்டுகளுக்கு முன் அமைக்கப்பட்ட அரிசி ஆலைகள் 1978-ம் ஆண்டுக்குள் நவீனமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்றும், 1973-ம் ஆண்டுக்குப்பின் அமைக்கப்பட்ட ஆலைகள் 1979 ஏப்ரல் மாதத்திற்குள் நவீனமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்றும், கால அவகாசம் தந்து உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

25. 1976-ம் ஆண்டில் மத்திய அரசு வெளியிட்ட திருத்தங்களின்படி, ஒரே ஹல்லர் பொருத்தியிருக்கும் ஆலைகளும் நவீனமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்றும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வகை ஆலைகளுக்கு 1979-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் வரை நவீனமயமாக்கிக் கொள்ள அவகாசம் அளித்து மாநில அரசு உத்தரவு வெளியிட்டுள்ளது.

25. இந்த ஆணையின்படி, 17-3-1977-க்குப் பின்பு நவீனமயமாக்கப்படாத அரையை ஆலை எதுவும் புதிதாக அமைப்பதற்கு அனுமதி வழங்குவதற்கில்லை என்று அரசு முடிவு செய்திருந்தது. ஆனால் பல புதிய ஆலைகளை நிறுவ, கணிசமான ரூபாய் செய்யப்பட்டு, நிர்மாண வேலையும் இறுதிக் கட்டடங்களில் இருப்பதாகவும், 17-3-1977-க்குப்பின், ஆலைகள் நவீனமயமாக்கப்பட்டாலொழிய புது உரிமங்கள் வழங்கப்படாது என்று மொத்தமாகத் தடை விதித்தால், தங்களுக்கு நட்டம் ஏற்படுவதென்றும், பல முறையிலேயே அரசுக்கு வந்துள்ளன. ஆலைகளை நவீனமயமாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கைக்குக் குந்தகம் ஏற்படாத வகையில், இவர்கள் கோரிக்கைகளைப் பரிசீலனை பரிசீலிக்க விரும்பிய இந்த அரசு, மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெற்று, இவர்களுக்கும் சலுகை அளிக்க ரூன்வந்துள்ளது. 30-4-1977 வரை புது ஆலை அமைக்க செய்து கொள்ளப்பட்ட விரிப்பைப்பங்களைப் பரிசீலித்து, அந்த ஆலைகளில் நிர்மாண வேலை இறுதிக் கட்டடத்திற்கு வந்திருந்தாலோ, இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்டிருந்தாலோ, அவற்றிற்கு உரிமம் வழங்கி, நவீனமயமாக்கிக் கொள்ள, உரிமம் வழங்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து, ஓர் ஆண்டு அவகாசம் தர வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்து அண்மையில் ஆலைகள் வெளியிட்டுள்ளது.

27. ஆலைகளை நவீனமயமாக்கும் கொள்கை நாட்டின் உணவுப் பொருளாதார நலனுக்கு இன்றியமையாதது என்பதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. அதே சமயத்தில், நவீனமயமாக்கிக் கொள்ள இயந்திரக் கருவிகள் வாங்குவதற்கும், கூடுதல் முதலீட்டிற்கு வங்கிகளிடமிருந்து பண வசதி பெறுவதற்கும், தொழிற்சாலை ஆலோசனை பெறுவதற்கும், ஆலை உரிமையாளர்களுக்கு அவகாசம் அளிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் இந்த அரசு அவர்களுக்கு அவகாசம் அளித்த உத்தரவு வெளியிட்டுள்ளது. இந்த அவகாசத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, நாட்டு நலனுக்கு மட்டுமல்ல, தங்கள் சொந்த தொழில் நலனுக்கும்

1977 ஆகஸ்ட் 19]

நிபுணர்கள் கொள்முதல் நிறுவனத்தில் நியமிக்கப்பட்டு, தரத்தைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. அரையையாளர் தயார் செய்யும் அரிசியின் தரத்தைப் பரிசோதிக்கவும், தரம் குறைந்தால் அதற்கேற்ப கடலியில் பிடித்தம் செய்வதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. கில்லரைக் கடைகளில் தரமான அரிசி விநியோகத்தைக் கண்காணிக்க, ரில்லரைக் கடைகளில் ஒழுங்காக தணிக்கையும் சோதனையும் செய்யப்படுகின்றன. தரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில் உணவுத் துறை உன்னிப்பாக இருக்கும் என்று நான் உறுதி கூறும் நேரத்திலே, இப்பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதில் விவசாயிகள், விவசாயிகள், அரையையாளர்கள் ஆகிய அனைவருடைய ஒத்துழைப்பு கிடைப்பது அவசர அவசியத் தேவை என்பதை மீண்டும் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

VI அரிசி அரையை ஆலைகள்.

23. தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 14,700-க்கு மேற்பட்ட அரிசி அரையை ஆலைகள் உள்ளன. இவற்றில் 1,919 மொத்த வியாபாரம் செய்யும் பெரிய ஆலைகள், 12,809 சிறிய அளவில் அரையை செய்யும் ஆலைகள்; சாதாரணமாகக் கூடி ஆலைகள் என்று அழைக்கப்படுபவை.

24. ஆலைகளில் அரையை செய்யப்படும் அரிசியின் தரத்தை உயர்த்தும் நோக்கத்துடனும், நெல்லிலிருந்து கிடைக்கும் அரிசியின் அளவை அதிகப்படுத்தும் நோக்கத்துடனும், அரிசி ஆலைகளில் நவீன இயந்திரங்களை பொருத்தப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையை மத்திய அரசு சென்ற ஆண்டுகளாக வலியுறுத்தி வருகிறது. இதற்காக அரையை ஆலைகளில் சட்டத்தில் மத்திய அரசு தேவையான திருத்தங்கள் செய்துள்ளது. நெல்லை தலியாகப் பிரிக்கும் இயந்திரக் கருவி, நெல்லைச் சுத்தப்படுத்தும் கருவி, இரப்பர் உருளைகள் ஆகியவற்றைப் பொருத்துவதே ஆலைகளை நவீனமயமாக்கும் திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள். இதன்படி நெல்லின் உயினை நீக்குவதற்கு ஹல்லர்களைப் பயன்படுத்தாமல், அரிசிக்கு மெருகு (பாலிஷ்) ஏற்றுவதற்கு மட்டுமே இவற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஹல்லர் உள்ள ஆலைகளையும், ஷெல்லர் பொருத்தியுள்ள ஆலைகளையும் 1975-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டுக்கு முன்பு நவீனமயமாக்க வேண்டுமென்று 1970-ம் ஆண்டிலேயே மத்திய அரசு, அரிசி ஆலைக்கட்டுப்பாடு உத்தரவில் திருத்தம் செய்தது. 1976-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் ஆலைகளை நவீனமயமாக்குவதற்கு அறிக்கைப்பட்ட அவகாசத்தை மேலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மத்திய அரசு நீடித்தது. மத்திய அரசின் ஆலைகளை மனதிற்கொண்டும், நம்முடைய கிராமத்தில் ஆலைபாளர்கள் செய்த முறையிலேயே அனுபவமாகப் பரிசீலனை

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

லித்தும், மத்திய அரசின் அனுமதி பெற்று, மாநில அரசு சில ஆலைகளை வெளியிட்டுள்ளது. இதன்படி, 1973-ம் ஆண்டுகளுக்கு முன் அமைக்கப்பட்ட அரிசி ஆலைகள் 1978-ம் ஆண்டுக்குள் நவீனமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்றும், 1973-ம் ஆண்டுக்குப்பின் அமைக்கப்பட்ட ஆலைகள் 1979 ஏப்ரல் மாதத்திற்குள் நவீனமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்றும், கால அவகாசம் தந்து உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

25. 1976-ம் ஆண்டில் மத்திய அரசு வெளியிட்ட திருத்தங்களின்படி, ஒரே ஹல்லர் பொருத்தியிருக்கும் ஆலைகளும் நவீனமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்றும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வகை ஆலைகளுக்கு 1979-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் வரை நவீனமயமாக்கிக் கொள்ள அவகாசம் அளித்து மாநில அரசு உத்தரவு வெளியிட்டுள்ளது.

26. இந்த ஆலைகளின்படி, 17-3-1977-க்குப் பின்பு நவீனமயமாக்கப்படாத அரையை ஆலை எதுவும் புதிதாக அமைப்பதற்கு அனுமதி வழங்குவதற்கில்லை என்று அரசு முடிவு செய்திருந்தது. ஆனால் பல புதிய ஆலைகளை நிறுவ, கணிசமான முதலீடு செய்யப்பட்டு, நிர்மாண வேலையும் இறுதிக் கட்டடங்களில் இருப்பதாகவும், 17-3-1977-க்குப்பின், ஆலைகள் நவீனமயமாக்கப்பட்டாலொழிய புது உரிமங்கள் வழங்கப்படாது என்று மொத்தமாகத் தடை விதித்தால், தங்களுக்கு நாட்டம் ஏற்படுமென்றும், பல முறையில்கள் அரசுக்கு வந்தள்ளன. ஆலைகளை நவீனமயமாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கைக்குக் குந்தகம் ஏற்படாத வகையில், இவர்கள் கோரிக்கைகளைப் பரிவுடன் பரிசீலிக்க விரும்பிய இந்த அரசு, மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெற்று, இவர்களுக்கும் சலுகை அளிக்க முன்வந்துள்ளது. 30-4-1977 வரை புது ஆலை அமைக்க செய்து கொள்ளப்பட்ட விரிணப்பங்களைப் பரிசீலித்து, அந்த ஆலைகளில் நிர்மாண வேலை இறுதிக் கட்டடத்திற்கு வந்திருந்தாலோ; இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்டிருந்தாலோ, அவற்றிற்கு உரிமம் வழங்கி, நவீனமயமாக்கிக் கொள்ள, உரிமம் வழங்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து, ஓர் ஆண்டு அவகாசம் தர வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்து அண்மையில் ஆலைகள் வெளியிட்டுள்ளது.

27. ஆலைகளை நவீனமயமாக்கும் கொள்கை நாட்டின் உணவுப் பொருளாதார நலனுக்கு இன்றியமையாதது என்பதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. அதே சமயத்தில், நவீனமயமாக்கிக் கொள்ள இயந்திரக் கருவிகள் வாங்குவதற்கும், கட்டுதல் முதலீட்டிற்கு வங்கிக் கிடைமீருந்து பண வசதி பெறுவதற்கும், தொழிற்நுட்ப ஆலோசனை பெறுவதற்கும், ஆலை உரிமையாளர்களுக்கு அவகாசம் அளிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் இந்த அரசு அவர்களுக்கு அவகாசம் அளித்து உத்தரவு வெளியிட்டுள்ளது. இந்த அவகாசத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, நாட்டு நலனுக்கு மட்டுமல்ல, தங்கள் சொந்த தொழில் நலனுக்கும்

1977 ஆகஸ்ட் 19]

உகந்ததாயுள்ள இந்த நவீனமயமாக்கும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் ஆலை உரிமையாளர்கள் அக்கறை காட்டி, உருவான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக மேற்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

VIII கோதுமை, சர்க்கரை விநியோகம்.

கோதுமை :

28. அரிசியையே பெரிதும் பயன்படுத்திப் பழக்கப்பட்ட தமிழக மக்கள் கோதுமையை அதிக அளவில் பயன்படுத்துவதில்லை. அரிசியில் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டாலும், அரிசியின் விலைகள் மிதிமிஞ்சி உயர்ந்துவிட்டாலும், அந்த நிலைமையில்தான், கோதுமையின் புழக்கம் அதிகரிக்கின்றது. அந்த நிலையில் கூட கம்பு, கேழ்வரகு, சோளம் போன்ற சிறு தானியங்களை பயன்படுத்தவும், அவையும் போதிய அளவு கிடைக்காவிடிலே கோதுமையைப் பயன்படுத்தவும், தமிழக மக்கள் விரும்புகிறார்கள். தமிழகத்தில் வெளிச்சந்தையில் இப்பொழுது தாராளமாக அரிசி கிடைக்கின்ற காரணத்தினால் பொது விநியோக முறையின்மீது கோதுமையின் விநியோகம் பெரிதும் குறைந்துள்ளது. 1975 ஜூன் மாதத்தில் மாதம் 70,000 டன் கோதுமை விநியோகிக்கப்பட்டதற்கு மாறாக, 1977-ம் ஆண்டில் பொது விநியோக முறையின்கீழ் மாதம் சுமார் 5,000 டன்கள் கோதுமைதான் வாங்கப்பட்டது.

29. இப்பொழுது கிலோ ரூபாய் 1.40 விலையில் கோதுமை தடையின்றி பொது விநியோக முறையின்கீழ் வழங்கப்படுகிறது. நகர்ப் பகுதிகளில் மட்டுமல்லாமல், கிராமப் பகுதிகளிலும், ஒரு குடும்பம் எவ்வளவு கோதுமை கேட்டாலும் அதைக் கொடுப்பதற்கு வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. அரிசியின் விலையை விட கோதுமையின் விலை குறைவாகவுள்ளது என்பதைக் கருதியும், சத்துணவு அடிப்படையில் கோதுமையையும் சேர்த்துப் பயன்படுத்துவது உடல் நலனுக்கு உகந்தது என்பதைக் கருதியும், கோதுமையைப் பயன்படுத்துவதில் பரிந்துரைத் தமிழக மக்கள் மேலும் அதிகமாக மேற்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

கோதுமைப் பொருட்கள் :

30. ரவை, மைதா, ஆட்டா, கோதுமைத் தவிடு போன்ற கோதுமைப் பொருட்களையே இப்போது தடை எதுவும் இல்லை. 1976 டிசம்பர் முதல் கொண்டு, இப்பொருட்கள் நாடு முழுவதும் எந்தவிதக் கட்டுப்பாடுமின்றி விற்கப் படலாமென்று மத்திய அரசு ஆணையிட்டது. நம்முடைய மாநிலத்தில் கோதுமைப் பொருட்கள் இப்போது தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. விலைக் கட்டுப்பாடு இருந்த சமயத்தில் நிலவி வந்த விலைகளே, ஏலக்குறைய, இப்போதும் நிலவி வருகின்றன.

இணைப்புகள்
V211,32 'N78
[1977 ஆகஸ்ட் 19]

31. தமிழ்நாட்டில் கோதுமைப் பொருட்களைத் தயார் செய்யும் ரோலர் மாவு ஆலைகள் 25 உள்ளன. இவை அனைத்தும் தனியாரால் நடத்தப்படுகின்றன. இவற்றின் அளவைத் திறன் மாதத்திற்கு 65 ஆயிரம் டன்களுக்கு மேலாகும். சென்ற சில ஆண்டுகள் வரை இவற்றிற்கு, அரைவைக்காக மத்திய அரசு ஒதுக்கி வந்த கோதுமை மிகக் குறைவாக இருந்தது. சென்ற சில மாதங்களாக, மாதம் 40 ஆயிரம் டன்கள் கோதுமை இவற்றிற்கு ஒதுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்கும் மேலாக ஆலைகளுக்கு தேவைப்பட்டால் ஒதுக்கீடு செய்யவும் வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. 40 ஆயிரம் டன்கள் கோதுமையை மத்திய அரசு ஒதுக்கீடு செய்து வந்துள்ள போதிலும், நம் மாநிலத்தில் ரோலர் மாவு ஆலைகள் இப்போது சுமார் 30 ஆயிரம் டன்கள் அளவில்தான் கோதுமையை எடுத்துப் பயன்படுத்துகின்றன.

லெவி சர்க்கரை விநியோக முறை :

32. நாட்டில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையில் 65 சதவிகிதத்தை லெவி முறையின்கீழ் விநியோகத்திற்கு ஒதுக்கி 35 சதவிகிதத்தை வெளிச்சந்தையில் விற்க உரிமை அளிக்கும் ஒரு முறையை மத்திய அரசு சென்ற சில ஆண்டுகளாக பின்பற்றி வருகிறது. லெவி சர்க்கரை கிலோ ரூபாய் 2.15 என்ற விலையில் குடும்பக் கார்டுகளின் பேரில் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. தமிழகத்தில் பொது விநியோகத்திற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 13,550 டன்கள் லெவி சர்க்கரை மத்திய அரசு ஒதுக்கீடு செய்து வருகின்றது. இந்த ஒதுக்கீடு குறைந்தது 20,000 டன்களுக்கு உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் நாம் வற்புறுத்தி வருகின்றோம்.

33. இப்பொழுது ஒதுக்கப்படும் சர்க்கரையைக் கொண்டு நகர்ப் பகுதிகளிலும் கிராமப் பகுதிகளிலும் குடும்பக் கார்டுகளின் பேரில் விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. கிராமப் பகுதிகளிலும் லெவி சர்க்கரை ஓரளவாகவும் கிடைக்க வேண்டுமென்பதில் அக்கறை கொண்ட அரசு, கிராமப் பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு குறைந்தபட்சம் ஒரு கிலோ சர்க்கரையாவது வழங்க வேண்டுமென்று ஆணையிட்டுள்ளது. இந்த அரசு ஒதுக்கீடு அதிகரிக்கப்பட்டால், விநியோகத்தை மேலும் விரிவாக்க முடியும். கிராமப் பகுதிகளில் விநியோகம் ஆகும் அளவை உயர்த்துவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும்.

34. இப்பொழுதுள்ள விநியோக முறையின்படி நகர்ப் பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு ஆறு கிலோ வரை வருமானத்தின் அடிப்படையில் சர்க்கரை வழங்கப்படுகிறது. கிராமப் பகுதிகளுக்கு நாம் ஒரு கிலோ தான் இப்பொழுது கொடுக்க முடிகின்றது. நகர்ப்புறங்களில் வழங்கப்படும் சர்க்கரையின் அளவைக் குறைத்துக் கொண்டு கிராமப் பகுதிகளுக்கு அதிகப்படுத்தப்பட

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வற்புறுத்தப்பட்டு வருகின்றது. பல ஆண்டுகளாக நகர்ப் பகுதிகளுக்கு அதிகம் வழங்கப்பட்டு வருவதை திடீரெனக் குறைத்து விடுவது பரவலான அதிருப்திக்கு இடம் தரும். மேலும் நகர்ப் பகுதிகளில் வழங்கப்படும் சர்க்கரை அளவைக் கணிசமாகக் குறைத்தால்கூட, அதனால் மிச்சப்படும் சர்க்கரை, கிராமப் பகுதிகளில் விநியோக அளவைக் கணிசமாக உயர்த்துவதற்குப் போதாது. இப்பொழுது வருமானத்தின் அடிப்படையில் சர்க்கரை வழங்கப்படுவதை மாற்றி குடும்பத்தினர் எண்ணிக்கையை மனதில் கொண்டு விநியோக அளவை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கோரிக்கையும் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் ஒதுக்கீடு கணிசமாக அதிகரிக்கப்பட்டால், இக்கருத்துக்களைப் பரிசீலித்து, விநியோக முறையில் பொது நலனுக்கு உகந்த முறையில் மாற்றங்கள் செய்வது குறித்து ஆராயப்படும்.

35. கிராமப்புறங்களில் விநியோகத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் சர்க்கரை சில சமயங்களில் கிராமத்திற்கே போய்ச் சேராமல் பெரிய நகரங்களில் விற்கப்பட்டு விடுகின்றது என்ற புகார்களும் வந்துள்ளன. இக் குறைபாட்டைத் தவிர்க்க, கிராமத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் சர்க்கரையை தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகமே கிராமங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று, அங்கேயே சில்லரைக் கடைகளுக்கு வழங்கும் முறையைப் பரிசீலித்ததாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் செயல்படுத்தினோம். இம்முறை திருப்திகரமாக செயல்பட்டு வந்த அனுபவத்தையொட்டி, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கும் அண்மையில் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு மாவட்டங்களிலும் இத்திட்டம் செயல்படும் அனுபவத்தைக் கொண்டு, மற்ற மாவட்டங்களிலும் இம்முறையை விரிவாக்கப்படுவதைக் குறித்து அரசு பரிசீலிக்கும்.

மண்ணெண்ணெய் :

36. தமிழ்நாட்டிற்கு மத்திய அரசு மாதமொன்றுக்கு 25,000 டன்கள் அளவில் மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கீடு செய்து வருகிறது. இது நமது தேவைக்குப் போதுமானது. பற்றாக்குறை இல்லாத காரணத்தினால் பொது விநியோகத் திட்டத்தில் கீழ் மண்ணெண்ணெய் விநியோகம் கொண்டு வரப்படவில்லை. உரிமங்கள் பெற்ற வர்த்தகர்கள் மண்ணெண்ணெய்யை விற்பனை செய்கின்றனர். மண்ணெண்ணெயின் விலைசட்ட பூர்வமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் விலை தனித்தனியாக நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. மண்ணெண்ணெய் விலை ஒன்றுக்கு ரூபாய் 3.31 முதல் 1.41 வரை விற்ப்பாகிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

IX விலைவாசிகளும், விலைகளைக் குறைக்க நடவடிக்கைகளும்.

அரிசி :

37. தற்போது அரிசியின் விலைகள் நிதானமாகவே உள்ளன என்று முன்பு குறிப்பிட்டுள்ளோம். நம்முடைய மாநிலத்தில் அதிகம் புழங்குவது நடுத்தர புழுங்கல் அரிசி. இதன் விலைகள் இப்போது உபரி மாவட்டங்களில் கிலோ ரூ. 1.60 முதல் ரூ. 1.95 வரையிலும், பற்றாக்குறை மாவட்டங்களில் கிலோ ரூ. 1.80 முதல் ரூ. 2.05 அளவிலும் உள்ளன. 1974-ம் ஆண்டு சூலை மாதத்தில் இந்த அரிசியின் விலை கிலோ ரூபாய் 2.85 வரை இருந்தது. 1975-ம் ஆண்டு சூலை மாதத்தில் இதன் விலை கிலோ ரூ. 3.60 வரை எட்டியிருந்தது. 1976-ம் ஆண்டு சூலை மாதத்தில் கிலோ ரூ. 1.80 முதல் கிலோ ரூபாய் 2.50 வரை இருந்தது. 1976 அக்டோபருக்கு பின்பு, தென் உணவு மண்டலம் விரிவாக்கப்பட்டதையும், தமிழகத்தில் மாவட்டங்களிடையே போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டதையும் ஒட்டி, உபரி மாவட்டங்களிலிருந்த குறைந்த விலைக்கும் பற்றாக்குறை மாவட்டங்களிலிருந்த உச்ச விலைக்கும் இடையேயிருந்த கணிசமான இடைவெளி இப்போது பெரிதும் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இந்த ஆண்டு அரிசியின் விலை, சென்ற நான்கு ஆண்டுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, குறைவாகவே உள்ளது. சென்ற சில வாரங்களாக அரிசியின் விலையில் ஆங்காங்கு சிறிது உயர்வு காணப்படுகிறது. இயல்பாகவே, சூன் மாதம் முதற்கொண்டு அக்டோபர் வரை, முக்கிய அறுவடை எதுவும் இல்லாத காரணத்தால், தமிழ்நாட்டில் அரிசியின் விலைகள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் உயர்வது வழக்கம். இந்த ஆண்டு இந்த உயர்வு ஓரளவு கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளதென்றே கூறவேண்டும். மேட்டூர் நீர்ப்பாசன பிரச்சினையிலிருந்து தீக்கக்கையொட்டி குறுவைப் பயிரின் நிலைமை சில நாட்களுக்கு முன்பு வரை தெளிவற்றிருந்ததும், இந்த ஏற்றத்திற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இப்போது குறுவை நிலைமை தெளிவாகிவிட்டதால் இந்த உயர்வு கட்டுப்படுத்தப்படுமென்று எதிர்பார்க்கலாம். விலைகள் மேலும் உயர்ந்தால், பொது விநியோக முறையை விரிவாக்கி விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குரிய வகையில் அரசிடம் அரிசி போதிய அளவு கையிருப்பில் உள்ளது. அக்டோபர் மாத இறுதியில், குறுவை அறுவடை கணிசமாக வந்தவுடன் நிலைமை மேலும் தெளிவாகும்.

1977 ஆகஸ்ட் 19]

சிறுதானியங்கள் :

38. தமிழ்நாட்டில் சிறுதானியங்களின் விலை அரிசியின் விலையை அனுசரித்துச் செல்வதாக அமைவது வழக்கம். அவ்வாறே சிறுதானியங்களின் விலைகளும் இந்த ஆண்டு நிதானமாகவே உள்ளன. ராசி, சோளம், கம்பின் விலைகள் கிலோ ரூ. 1.10 முதல் ரூ. 1.40 வரை உள்ளன, மொத்தத்தில் சிறுதானியங்களின் விலைவாசிகள், 1974, 1975-ம் ஆண்டுக்கான மிகக் குறைவாகவும், 1976-லிருந்த விலைகளுக்கு, ஏறக்குறைய சமமாகவும் உள்ளன.

பருப்பு வகைகள் :

39. சென்ற மூன்று ஆண்டுகளிலிருந்து விலையைவிட இந்த ஆண்டு சில வகை பருப்புகளின் விலைகள் ஏறியுள்ளன. இந்த விலை உயர்வு தமிழ் நாட்டில் மட்டும் ஏற்பட்டதல்ல; நாடு முழுவதும் காணப்படும் போக்கை ஒட்டியது. தமிழ்நாட்டில் பருப்பு வகைகளின் உற்பத்தி மிகக் குறைவு. மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து வரத்தை நம்பித்தான் தமிழகம் உள்ளது. அந்த மாநிலங்களிலேயே இந்த ஆண்டு விலைச்சல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாலும், விலைகள் உயர்ந்துள்ளதாலும், இங்கும் விலைவாசிகள் உயர்ந்துள்ளன. குறிப்பாகத் துவரம் பருப்பின் விலை சாதாரண ஆண்டுகளில் கிலோ ரூ. 2.00 முதல் ரூ. 2.20 வரை இருக்கும்; இந்த ஆண்டு கிலோ ரூ. 3.40 முதல் ரூ. 4.50 வரை உயர்ந்துள்ளது. உளுத்தம் பருப்பின் விலையும் இப்போது ரூ. 3.70 முதல் ரூ. 4.60 வரை உயர்ந்துள்ளது. உற்பத்தி நிலையங்களில் அடுத்த அறுவடை இன்னும் சில மாதங்களில் வந்ததும், நிலைமை திருந்துமென எதிர்பார்க்கலாம்.

கடலை எண்ணெய் :

40. கடலை எண்ணெய் விலையில் நாடு முழுவதும் சென்ற சில மாதங்களாகவே காணப்படும் விலை உயர்வு, மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் கவலை அளிப்பதாய் அமைந்துள்ளது. சாதாரணமாக தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகும் கடலை எண்ணெய், மாநிலத்தின் தேவைகளுக்குச் சற்று அதிகமானது. சென்ற சில ஆண்டுகள் வரை தமிழகத்திலிருந்து எண்ணெய் மற்ற மாநிலங்களுக்குச் செல்வதும் அங்கிருந்து எண்ணெய் இங்கு வருவதும் வாடிக்கையாக இருந்தது. ஒரிரு ஆண்டுகளாக இந்தப் போக்கு தடைப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தில் 1976-ம் ஆண்டு ரூலை மாதத்தில் கிலோ ரூ. 6.50 வரை விற்பனை வந்த கடலை எண்ணெய் இப்போது ரூ. 10.40 அளவில் விற்கப்படுகிறது.

41. நாடு முழுவதும் கடலை எண்ணெயில் ஏற்பட்டுள்ள தட்டுப்பாட்டைப் போக்கவும், விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும், மத்திய அரசு அயல் நாடுகளிலிருந்து சமையல் எண்ணெய்களை இறக்குமதி செய்து, சந்திகரித்து அவற்றை

1977 ஆகஸ்ட் 19]

கிலோ ரூ. 8.50 விலையில் விற்க ஒரு திட்டம் வகுத்துள்ளது. சந்திகரிக்கப் பட்ட இந்த எண்ணெய்க்குத் தமிழகத்தில் அவ்வளவு வரவேற்பு இல்லை. சமையலின் போதும், சமையலுக்குப் பின்பும் ஒருவித வாசனை வருகிறது என்று பொது மக்கள் குறைப்பட்டுக்கொள்கின்றனர். ஆகவே, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் சந்திகரித்த எண்ணெய்யைப் பெரிதும் நம்பியிராமல், அயல் நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகும் கடலை எண்ணெய்யில் கணிசமான புகுதியை ஒதுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தியுள்ளோம்.

42. தமிழக அரசினால் அமைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ்நாடு துகர் பொருள் வாரணிபக் கழகத்தின் மூலம் எல்லா மாவட்டத் தலைநகர்களிலும், ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேல் மக்கள் தொகை உள்ள முக்கிய நகர்களிலும், கடலை எண்ணெய் கிலோ ரூ. 9.50 விலையில் விற்க இப்போது ஏற்பாடு செய்யப் பட்டுள்ளது. இதனாலும், கிலோ ரூ. 8.50 அளவில் விற்கப்படும் சந்திகரிக்கப் பட்ட அயல் நாட்டு எண்ணெயின் விற்பனையை விரிவாக்குவதாலும், நிலைமையை கட்டுப்படுத்த முடியுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். மணிலாப் பயிரின் அடுத்த முக்கிய அறுவடை தமிழகத்தில் அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் வரும் அந்த அறுவடைக்குப்பின் கிடைக்கும் எண்ணெய்யைக் கொண்டு, தமிழ்நாட்டின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் ஒரு சீரான விநியோகத் திட்டம் வகுப்பது குறித்து உணவுத்துறை பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

43. நல்லெண்ணெய்யைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய மாநிலத்தின் தேவைகளுக்கு வேண்டிய அளவு இங்கு உற்பத்தியாவதில்லை. மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து எண்ணெய் வரத்தை நாம் பெரிதும் நம்பியுள்ளோம். கடலை எண்ணெய்யின் விலைகளைப்போட்டி, நல்லெண்ணெய், தேங்காய் எண்ணெய்களின் விலை உயர்வது வழக்கமாகியுள்ளது. நல்லெண்ணெய்யின் விலை இப்போது கிலோ ரூ. 9.35 முதல் ரூ. 10.45 வரை உள்ளது. சென்ற ஆண்டு விலைகளுடன் ஒப்பிடப்பார்த்தால், இவை உயர்வாகவே உள்ளன. ஆனால், 1977-ம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் இருந்த விலைகளைவிட இப்போதுள்ள விலைகள் குறைவாகக் காணப்படுகின்றன. தேங்காய் எண்ணெய்யைப் பொறுத்த வரையில் கிலோ ரூ. 10.45 முதல் ரூ. 13.00 வரை விலை ரூ. 18.00 வரை எட்டியிருந்தன. அதன் பின்பு விலைகள் மிகவும் குறைந்தது, குறைந்துள்ளது. 1977 சனவரியில் இந்த விலைகள் ரூபாய் 15.50 முதல் ரூ. 18 வரை ஏறி, இப்போது கிலோ ரூ. 10 முதல் ரூ. 13 அளவில் உறுதியடைந்துள்ளன. தேங்காய் எண்ணெய்யைப் பொறுத்தவரை, வேறு மாநிலங்களிலிருந்து வரும் எண்ணெய்யைத்தான் நமிகழும் பெரிதும் நம்பியிருக்கிறோம். கடலை எண்ணெய்யின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த மத்திய அரசை

[1977 ஆகஸ்ட் 11]

மாநில அரசுகளும் மேற்கொண்டுள்ள முயற்சிகளின் பலனாக, தல்லண்ணெய் தேங்காய் எண்ணெய்யின் விலைகளையும் விலைவில் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்பது உறுதிபார்க்கலாம்.

நிரந்தரமான தீர்வு :

44. விலைவாசிப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான ஒரு தீர்வு காண்பதற்கு உற்பத்தி பெருக்கம், பண விலக்கத் தடுப்பு, சோள விநியோகம் ஆகிய அம்சங்கள் ஒருங்கிணைந்த அணைத்திற்ப்புப் பொருளாதாரத் திட்டத்தின் பின்னணியில் செயல்படுவது இன்றியமையாததாகும். இதற்கு உயர் ஆக்கபூர்வமான பரிந்துரைகளை, மாநில அரசு மத்திய அரசுக்குச் செய்ய அரிசி, கோதுமைகளைத் தவிர, மற்ற உணவுப் பொருள்களின் வர்த்தகத்தை கட்டுப்படுத்த அரசுக்கு அதிக வாய்ப்பு இல்லை. உணவுப் பொருள்கள் மொத்த விற்பனை முழுவதையும் அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு கருத்து. இது கொள்கையளவில் வரவேற்கத்தக்கதாயினும், நடைமுறையில் இதை உடனடியாகச் செயல்படுத்துவதற்குச் சாதனம் குறுநிலை நாட்டில் இப்போது உருவாகவில்லை. உணவுப் பொருள்கள் மொத்த வியாபாரத்தை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள இயலாத நிலையில், செயல்படக்கூடிய உணவுப் பொருட்களின் தட்டுப்பாடு ஏற்படுத்துவதையும் மிதமிஞ்சி உயர்வு ஏற்படுத்துவதையும் அரசு அனுமதிக்கவும் முடியாது. கூட்டுச் சங்கங்கள் மூலமாகவும், அரசின் சார்பு கொண்ட நிலில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் போன்ற நிறுவனங்கள் மூலமாகவும், இன்றியமையாத பொருட்களின் விநியோகத்தை மேற்கொள்வது, இச்சிக்கலான பிரச்சினை தீர்ப்பதற்கு உசிதமான வழிகளில் ஒன்றாகும்.

நியாய விலைக் கடைகள் :

45. இந்த அடிப்படையில்தான் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு நியாய விலைக் கடையைத் திறந்து, அங்கு அரிசி, கோதுமை மட்டுமல்லாது, பருப்பு வகைகள், எண்ணெய் வகைகள், புளி, மிளகாய் போன்ற மற்ற உணவுப் பொருட்களையும் நியாயமான விலைக்கு விநியோகம் செய்யத் திட்டமிட்டுக் காக்கப்படும் என்று ஆளுநர் உரையில் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது தமிழ்நாட்டில் ஏறக்குறைய 6,000 கிராமங்களில் அந்தக் கிராமங்களில் நியாய விலைக் கடைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தக் கடைகளில் இப்போது இப்போது விநியோகம் முறையின் கீழ், அரிசி, கோதுமை, வெளிச் சந்தை போன்றவை மட்டுமே பெரும்பாலும் விற்கப்படுகின்றன. இக்கடைகள் அணைத்திடும், மற்ற இன்றியமையாத உணவுப் பொருட்களையும் விநியோகிக்க வழிசெய்வது, நாம் எடுக்க உத்தேசித்திருக்கும் முதல் நடவடிக்கையாகும். தமிழ் நாட்டில் ஏறக்குறைய 18,000-க்கு மேற்பட்ட ரெசின்பூ கிராமங்கள் உள்ளன. ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு கடை நிறுக்கவேண்டுமென்றால்

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

இப்போதுள்ள சுமார் 6,000 கடைகள் நீங்கலாக, இன்னும் சுமார் 12,000 கடைகள் நிறுக்க வேண்டும். நிர்வாகச் செலவு மிதமிஞ்சி சென்றுவிடாமல், சிக்கனமாக இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது என்ற அடிப்படையில், உணவுத்துறை பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து, இப்பிரச்சினையை ஆராய்ந்து வருகிறது. இப்பொழுது கிராமங்களில் செயல்பட்டுவரும் பல்வகைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் இக்கடைகள் நடத்தப்படலாம் என்பது ஒரு யோசனை. பெரிய கிராமங்களில் ஏற்கெனவே இயங்கி வரும் நிபாய விலைக் கடைகளை மையமாகக் கொண்டு, சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்கு வாரத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு நாளன்று உணவுப் பொருட்களை எடுத்துச் சென்று அங்கு விற்பனை செய்யலாமா என்பது மற்றொரு யோசனை. கிராம மட்டத்தில் பணியாற்றிவரும் ஊழியர்களின் உதவியைக் கொண்டு, அவர்களுக்கு ஒரு நிறப்பு ஊதியம் அளித்து, அவர்கள் மூலமாக இந்த விற்பனையை ஏற்பாடு செய்து ஊதியம் அளித்து, அவர்கள் மூலமாக இந்த விற்பனையை ஏற்பாடு செய்யலாமா என்பது மற்றொரு யோசனை. இப் பல்வேறு வழிகளைத் தீவிரமாக ஆராய்ந்து, சிறந்ததாகவும் சிக்கனமாகவும் உள்ள ஒரு முறையில் இத்திட்டத்தை அடுத்த சில மாதங்களில் நான்கு மாவட்டங்களிலாவதும், ஆரண்டு காலத்திற்குள் மாநிலம் முழுவதிலும், செயல்படுத்தும் பொறுப்பை மேற்கொள்வோம்.

வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு ஆணைகள் :

46. உணவுப் பொருள் வெளிச்சந்தை வியாபாரத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் நோக்கத்துடன் கீழ்க்கண்ட ஏழு ஆணைகள் தற்போது அமுலில் உள்ளன.

1. தமிழ்நாடு நெல், அரிசி (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.
2. தமிழ்நாடு கோதுமை, கோதுமைப் பொருட்கள் (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.
3. தமிழ்நாடு உணவு தானிய வர்த்தகர்கள் (உரிமம் வழங்கும்) ஆணை, 1968.
4. நிலக்கடலை, நிலக்கடலைப் பொருட்கள் (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.
5. வணல்பதி (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.
6. தமிழ்நாடு சர்க்கரை வர்த்தகர்கள் (உரிமம் வழங்கும்) ஆணை, 1974.
7. தமிழ்நாடு மண்ணெண்ணெய் (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.

(1977 ஆகஸ்ட் 18)

இவற்றின் கீழ் வர்த்தகர்களுக்கு உரிமம் வழங்கவும், வர்த்தகம் பற்றிய விவரங்களை அளவப்போது அரசு அதிகாரிகள் பெறவும், தட்டுப்பாடு ஏற்படும் காலத்தில் வர்த்தகர்களுக்குப் பொது நலனுக்குத் தேவையான அபிவிருதைகள் வழங்கவும், வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

47. இந்த கட்டுப்பாடு ஆணைகளைப் பொது நலனுக்கு உகந்த முறையிலும் வர்த்தகர்களுக்குத் தேவையற்ற இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படாத வண்ணமும் செயல்படுத்துவதோடு, விலைவாசிகள் ஏறுகின்ற நேரத்திலும், செயற்கையான தட்டுப்பாடுகள் உருவாக்கப்படுகின்ற நேரத்திலும், வர்த்தகர்களுக்குப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி நிலைமைகளைச் சீராக்கும் முயற்சிகளையும் உருவாக்குகின்ற மேற்கொண்டுள்ளது. இந்த அடிப்படையில், சென்ற ஆண்டு முக்கியமாகக் கடலை எண்ணெய், நல்லெண்ணெய், உளுத்தம் பருப்பு, மாமிசம் ஆகியவற்றின் விலைகளைக் குறைக்க வர்த்தகர்களுடன் வழங்குதலை நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகள் பலன் அளிக்கும் முறை அமைந்தன. இதுபோலவே, ரொட்டி உற்பத்தியாளர்களுடனும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி ரொட்டியின் விலையைக் குறைக்க வகை செய்யப்பட்டது.

மணிலா வர்த்தக உரிமம் :

48. மணிலாப்பயிர் வர்த்தக ஆணையின் கீழ் உரிமம் பெறவோர் ரூபாய் காப்புத் தொகையாகக் கட்டவேண்டுமென்று விதிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தாமல் நாட்டுச் செக்கு நடத்துகின்றவர்கள் கட்டணத்திலிருந்து விலக்கு வேண்டுமென்று கோரி உள்ளனர். செக்குகள் நடத்துவோருக்கு சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய காப்புத் தொகையை ரூ. 50-க்குக் குறைத்து ரூ. 50 ஆகக் குறைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. ஆண்டு எண்ணெய் வியாபாரம் செய்யும் கூட்டறவுச் சங்கங்களுக்கும் கட்டணத்தை குறைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்த வரை இப்பொழுது விதிக்கப்பட்ட தொகையில் 50 சதவிகிதத்தை காப்புத் தொகையாக அவை கட்டினால் போதும் என்றும் உரிமம் பெறும் கட்டணத்தை இப்பொழுது செலுத்திவரும் ரூ. 50-க்கு பதிலாக ரூ. 25 கட்டினால் போதும் என்றும் ஆணைகள் வெளியிட அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

விலைகள் அறிவிப்பு ஆணை :

49. வர்த்தகர்கள், பொருள்களின் கையிருப்பை பொது மக்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்றும், நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையை விளம்பரப்படுத்துவதோடு வேண்டுமென்றும், அதற்கு மேற்பட்ட விலைகளை விற்கக் கூடாதென்றும்

(1977 ஆகஸ்ட் 18)

கண்காணிக்கும் நோக்கத்துடன் இன்றியமையாப் பொருட்கள் (கையிருப்பு, விலைகள் அறிவித்தல், கணக்கு வைத்தல்) ஆணை இந்திய பாதுகாப்பு விதிகளின் கீழ் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆணையை மீறிய குற்றத்திற்காக 1976-ம் ஆண்டு 1,433 வழக்குகளும் 1977-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் வரை 133 வழக்குகளும் பதிவுசெய்யப்பட்டன. இவற்றில் 1976-ம் ஆண்டின் 1,103 வழக்குகளிலும் 1977-ம் ஆண்டின் 13 வழக்குகளிலும் நிதிமன்றங்கள் தீர்ப்பு கூறியுள்ளன. 1976-ம் ஆண்டு தொடுக்கப்பட்ட வழக்குகளில், நான்கு வழக்குகளை தவிர மற்ற வழக்குகளில் நிதிமன்றத்தில் வர்த்தகர்களுக்கு தண்டனை வழங்கப்பட்டது. சிப்பங்களில் விற்கப்படும் பொருட்கள் சரியான எடையிலும் குறிப்பிட்ட விலையிலும் விற்பதைக் கண்காணிப்பதற்கு மத்திய அரசு பிறப்பித்துள்ள சிப்பப் பொருட்கள் ஆணை ஒன்றும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

50. 1976 அக்டோபர் முதற்கொண்டு விரிவான தென் உணவு மண்டலம் உருவாகப் பின்பு, இந்த மாநிலத்திலிருந்து கோள மாநிலத்திற்கு நெல், அரிசி எடுத்துச் செல்வதைத் தடுக்க உணவு புலனாய்வுத் துறையினரும், உணவுத் துறை அலுவலர்களும் முனைந்து செயலாற்றி வருகின்றனர். உணவுப் பொருள் சம்பந்தப்பட்ட இதர கட்டுப்பாடு உத்தரவுகளை அமுல் படுத்தவும் பதுக்கலைத் தடுக்கவும் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றனர். 1976-ம் ஆண்டில் இன்றியமையாப் பொருள்கள் சட்டத்தின் கீழ் 8,932 குற்றங்களும் இந்திய பாதுகாப்பு சட்டத்தின் கீழ் 2,817 குற்றங்களும் பதிவு செய்யப்பட்டன. 1977-ம் ஆண்டில் ஜூன் மாதம் முடிய மொத்தமாக 894 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 1976-ம் ஆண்டில் 2.73 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பொருட்களும் 1977-ம் ஆண்டு ஜூன் வரை 34 லட்சம் மதிப்புள்ள பொருட்களும் கைப் பற்றப்பட்டன.

உணவு விடுதிகளில் விலைக்கட்டுப்பாடு :

51. உணவு விடுதிகளில் விற்கப்படும் உணவுப் பண்டங்களின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் தமிழ்நாடு உணவு விடுதிகள் விலை நிர்ணய ஆணை 1976 ஏப்ரல் திங்கள் தமிழ்ப் புத்தாண்டு அன்று அமுல் செய்யப்பட்டது. இந்த ஆணையின்படி பாமா மக்கள் பெரிதும் பயன்படுத்தும் இட்டலி, தோசை, அரிசி பொங்கல், ரவை உப்புமா, வடை, போண்டா, பூரி, காப்பி, தேநீர் ஆகிய ஒன்பது உணவுப் பண்டங்களுக்கும், ஜனநா சாப்பாட்டுக்கும், குறைந்த பட்ச எடைகளும் அதிக பட்ச விலைகளும் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. இந்த ஆணை பொதுமக்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டது. இந்த ஆணையின் கீழ் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த விலைகள் குறைவாக இருந்தன என்றும், உணவு விடுதிகளின் தரத்தைப் பார்க்காமல் எல்லா உணவு விடுதிகளுக்கும் ஒரே

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

சொன விலைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தன என்றும் உணவு விடுதி பிரதிநிதிகள் முறையிட்டனர். அதன்பேரில் உணவு விடுதிகள் தாம் பிரிப்பது குறித்து சில கொள்கைகளை நிர்ணயிக்கவும், இந்த உணவுப் பொருட்கள் விலை நிர்ணய ஆணையை திறம்பட செயல்படுத்துவதற்கும், பரிந்துரைகள் செய்ய ஆறு அதிகாரிகளும் உணவு விடுதி பிரதிநிதிகள் மூவரும் அடங்கிய ஓர் உயர்மட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டது. இந்த குழு ஆகஸ்ட் 1976-ல் அளித்த இடைக்கால அறிக்கையையொட்டி சில உணவுப் பொருள்களின் விலைகள் உயர்த்தப்பட்டன. குழுவின் இறுதி அறிக்கை 1977 மே மாதம் அரசுக்கு வந்துள்ளது. குழுவில் உணவு விடுதிப் பிரதிநிதிகளாக இடம் வகித்த உறுப்பினர்கள் மாறுபட்ட குறிப்பு ஒன்றை கொடுத்துள்ளனர். குழுவின் இறுதி அறிக்கையும் உணவு விடுதிப் பிரதிநிதிகளின் மாறுபட்ட குறிப்பும் அரசின் ஆய்வில் உள்ளன. இது குறித்து விரைவில் ஆணைகள் வெளியிடப்படும். இந்த ஆணையைப் பிறப்பிப்பதற்கு அரசுக்கு அதிகாரம் கிடையாது என்று வாதித்து, நீதிமன்றங்களில் சில வழக்குகளும் தொடரப்பட்டுள்ளன.

52. அவசரகால நிலைமை ரத்து செய்யப்பட்டதையொட்டி, பாதுகாப்பு விதிகளின்கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்த இந்த ஆணை செல்லுபடியாகாது என்ற தவறான எண்ணம் சிலருக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. பாதுகாப்பு விதிகளின்கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைகள் அவசரகால நிலைமை ரத்து செய்யப்பட்ட பின்பும் 6 மாதத்திற்கு செல்லுபடியாகும் என்ற சட்டபூர்வமான நிலைமையை விளக்கியும், உணவு விடுதிகளின் விலை நிர்ணய ஆணையைச் செயல்படுத்துவதில் உணவு விடுதி அதிபர்களின் ஒத்துழைப்பைக் கோரியும், அரசு ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டது. குழுவின் இறுதி அறிக்கையின் பேரில் அரசு முடிவு எடுத்தது. ஆணைகள் வெளியிடும் வரை, இப்போதுள்ள உணவு விடுதிகள் இந்த நிர்ணய ஆணை அமுலில் உள்ளது என்பதை விளக்கும் நோக்கில், இந்த ஆணையை செயல்படுத்துவதில் உணவு விடுதி அதிபர்கள் அரசிடம் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன்.

X. தமிழ்நாடு துகர்பொருள் வானிபக் கழகம்.

53. தமிழக அரசின் உணவுக் கொள்கையைச் செயல்படுத்தி, கொள்முதல் நடத்தி, மொத்த விநியோகப் பொறுப்பையும் ஏற்று நடத்தும் பணி தமிழ்நாடு துகர்பொருள் வானிபக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. 1972-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் முதற்கொண்டு செயல்பட்டு வரும் இந்த வானிபக் கழகம், பொது நலனுக்குத் தோண்டாற்றும் நோக்கத்துடன் அரசின் கொள்கைகளைச் செயல்படுத்தி வருவதோடு, வாகையாளரும் நடத்த வருகிறது. திரி கொள்முதல் நடத்த வலத்தில் ஆயத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

கொள்முதல் திட்டங்களைக் கிராமங்களில் திறந்து கொள்முதல் செய்யப்பட்ட நிலங்களுக்கு உடனுக்குடன் பணத்தை விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து வந்த இந்தக் கழகத்தின் சேவை விவசாயிகளாலும் பொதுமக்களாலும் பாராட்டப்பட்டுள்ளது. 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 8.9 லட்சம் டன்களுக்கு மேலாக கொள்முதல் செய்தது, இந்தக் கழகத்தின் சாதனைகளில் மிகச் சிறப்பானதாகும். இப்பொழுது செயல்பட்டுவரும் வர்த்தக லெவி முறை திட்டத்தின் கீழ் வர்த்தகர்களின் இடமிருந்து நெல்லை வாங்கி சேமித்து விநியோகிக்கும் பொறுப்பையும் இந்தக் கழகம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.

54. மொத்த விநியோகப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதோடு 830 ஸ்கனா விற்பனைக் கடைகளையும் இந்தக் கழகம் நடத்துகிறது. இவற்றில் ஏறக்குறைய 192 கடைகள் சென்னை நகரில் மட்டும் உள்ளன. இக் கடைகள் நிரமாள பொருட்களை எடை குறையாமல் பொது மக்களுக்கு விற்பனைக் கண்காணிப்புக் கடுமையான தணிக்கை முறைகளும் சோதனைகளும் கழகத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

55. கோதுமை, லெவி சர்க்கரை ஆகியவற்றையும் அரசின் சார்பில் இக் கழகம் மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்று மொத்த விநியோகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்கின்றது.

56. இந்த விநியோகப் பொறுப்பைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்வதுடன், விலை உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், பொது விநியோக முறையின்கீழ் வழங்கப்படாத மற்ற பொருள்களையும் வாங்கி, நயமான விலைக்கு விற்க இந்தக் கழகம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. 1977-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் தமிழ்நாட்டில் கடலை எண்ணெய்யின் நிலைமை மிகவும் கெடுக்கடியாக இருந்த பொழுது, இக் கழகம் குஜராத் மாநிலத்திலிருந்து சுமார் 3,000 டன்கள் கடலை எண்ணெய்யை வாங்கி, மிகக் குறைந்த விலையில் பொது மக்களுக்கு விற்பனை செய்தது. இப்பொழுதும் கடலை எண்ணெய்யின் தேவிக் கத்தை விலை ரூ. 10.40-க்கு மேலாக உயர்த்து விட்டதைப்போட்டி, இக் கழகம் கிலோ ரூ. 9.50 விலையில் கடலை எண்ணெய்யை மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை உள்ள நகரங்களிலும் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்துள்ளது. இது தவிர அயல் நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகும் சமையல் எண்ணெய்யை இக் கழகம் வாங்கி சுத்திகரித்து கிலோ ரூ. 8.50 விலையில் விற்க ஏற்பாடு செய்துள்ளது.

57. வானிபக் அரிசி ஆலைகள் இக் கழகம் தனது நேடி மேற்பார்வையில் நடத்தி வருகின்றன. இக் கழகத்தின் நிர்வாகத்திற்கு வருவாதற்கு, முன்பு நடத்திவந்த ஒடிக்கொண்டிருந்த இந்த ஆலைகள் இப்பொழுது தனது திறனை

(1977 ஆகஸ்ட் 18)

உற்பத்தித் திறனையும் பயன்படுத்தி வர்பத்தில் நடந்து வருகின்றன. இது தவிர எரி பொருள் எண்ணெய்யில் ஆகும் அதிக செலவைக் கட்டுப்படுத்த, உமியை எரித்தே உலர்த்தும் கருவிகளை இயக்கும் முறை ஒன்றை இக் கழகம், பரிசோதனைகள் மூலம் பக்குவப்படுத்தி, இந்த அரசை ஆகஸ்ட் மேலும் சிக்கனமாக நடப்பதற்கு வழி கண்டுள்ளது. இதனால் ஆண்டுக்கு 50 இலட்சம் ரூபாய் அளவில் செலவு குறையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

58. மருத்துவ மனைகள், சிறைகள், மற்ற அரசு நிறுவனங்கள், உணவுப் பொருட்களை 'டென்டர்' முறையிலிருந்து வாங்கிக் கொண்டிருந்த நிலை திருப்திகரமாக இல்லாததால், இந்த நிறுவனங்களுக்கு உணவுப் பொருட்களை விறியோகிக்கும் பொறுப்பை தமிழ்நாடு துகர் பொருள் வாணிபக் கழகமே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு பணித்ததற்கேற்ப இப்பொறுப்பும் திரும்பட ஆற்றப்பட்டு வருகிறது.

59. 1976-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் பயங்கரமான மழையினாலும், வெள்ளத்தினாலும் சென்னை நகரம் தாக்கப்பட்ட நேரத்திலே, பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உணவு வழங்கும் பொறுப்பை இக்கழகம் ஏற்றுக்கொண்டு 10 நாட்களில் ஏறக்குறைய 8½ இலட்சம் உணவுப் பொட்டலங்களை மிகக் குறைந்த செலவில் உயர்ந்த தரத்தில் தயாரித்து விறியோகம் செய்த பொது மக்களின் பாராட்டுதலைப் பெற்றுள்ளது.

60. இக் கழகம் அமைக்கப்பட்டபோது அரசுக்குச் சொந்தமான சேமிப்புக் கிடங்குகளில் சுமார் 10,700 டன்கள் உணவுப் பொருட்களை வைப்பதற்கு வசதி இருந்தது. இக் கழகம் தன்னுடைய வருவாய் வசதிகளைப் பயன்படுத்தியே இப்பொழுது ஏறக்குறைய 1.38 இலட்சம் டன்கள் உணவைச் சேமித்து வைக்கக்கூடிய கிடங்குகளைக் கட்டியுள்ளது.

61. மொத்தத்தில், வர்த்தக ரீதியான திறமையும் சேவை மனப்பான்மையின் செம்மையும் ஒருங்கிணையும் வண்ணம், தமிழ்நாடு துகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் செயலாற்றி வருகின்றது.

XI கிடங்கு வசதி.

62. தமிழக அரசின் சார்பில் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் உணவுப் பொருட்கள் எதுவும் இப்பொழுது திறந்த வெளியில் வைக்கப்படவில்லை. எஞ்சா உணவுப் பொருட்களும் மூடப்பட்ட கிடங்குகளிலேயே வைக்கப் பட்டுள்ளன.

(1977 ஆகஸ்ட் 19)

63. 1977-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதி அன்று தமிழகத்தில் பல்வேறு நிறுவனங்களின் சார்பில் இருந்த கிடங்கு வசதி, சுமார் 23 இலட்சம் டன்களுக்கும் மேற்பட்ட உணவுப் பொருட்களை சேமித்து வைப்பதற்கு போதுமானதாக இருந்தது. இதில் 8.76 இலட்சம் டன்கள் வைக்கக் கூடியவை மூடும் கிடங்குகளாகவும், மற்றவை திறந்தவெளி கிடங்குகளாகவும், இருந்தன. 8.76 இலட்சம் மூடும் கிடங்குகளில், 1.11 இலட்சம் டன்கள் வைப்பதற்குரிய கிடங்குகள் மாநில சேமிப்புக் கிடங்கு கார்ப்பரேஷன் வசமும், 3.08 இலட்சம் டன்கள் வைப்பதற்குரிய கிடங்குகள் மத்திய அரசு சேமிப்புக் கிடங்குகள் கார்ப்பரேஷன் வசமும், 3.21 இலட்சம் டன்கள் வைப்பதற்குரிய சேமிப்பு கிடங்குகள் இந்திய உணவுக் கார்ப்பரேஷன் வசமும், 1.36 இலட்சம் டன்கள் வைப்பதற்குரிய கிடங்குகள் தமிழ்நாடு துகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் வசமும் இருந்தன. இது தவிர 6.5 இலட்சம் டன்கள் வைப்பதற்கு வசதியுள்ள கிடங்குகளை இப்பல்வேறு நிறுவனங்களும் தனியார் வசமிருந்து வாடகைக்குக் எடுத்துப் பயன்படுத்தி வருகின்றன. இந்திய உணவுக் கார்ப்பரேஷன், இப்பொழுது விமானப் போக்குவரத்துக்கு பயன்படாத விமான நிலையத் தளங்களைப் பயன்படுத்தி, திறந்த வெளியில் 6.5 இலட்சம் டன்கள் உணவுப் பொருட்களை சேமித்து வைத்துள்ளது.

64. இன்னும் அடுத்த மூன்று மாதங்களில் இப்பல்வேறு நிறுவனங்களும் மேலும் 37,800 டன்கள் வைப்பதற்குரிய முழுவதும் மூடப்பட்ட கிடங்குகளைக் கட்டுவதற்கு திட்டமிட்டுள்ளது. 1977-78-ம் ஆண்டு 1.50 இலட்சம் டன்கள் வைப்பதற்குரிய கிடங்குகளைக் கட்ட தமிழ்நாடு துகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் திட்டமிட்டுள்ளது. இதில் பெரும்பகுதி வட்டத் தலைநகர்களில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மத்திய சேமிப்புக் கிடங்கு கார்ப்பரேஷன், தமிழகத்தில் 53,000 டன்கள் வசதியுள்ள சேமிப்பு கிடங்குகளைக் கட்ட ஒரு திட்டம் வகுத்துள்ளது. மாநில சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனமும், 1977-78-ம் ஆண்டில், ஏறக்குறைய 21,500 டன்கள் வைப்பதற்கு வசதியுள்ள கிடங்குகளைக் கட்ட உத்தேசித்துள்ளது. தீவிர கொள்முதல் திட்டங்களை பொட்டி மாநில-மத்திய அரசுகளின் உணவுப் பொருட்களைச் சேமித்து வைக்க சேமிப்பு கிடங்கு வசதிகளை கணிசமான அளவு அதிகப்படுத்துவதே இத் திட்டங்களின் நோக்கமாகும்.

தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம் :

65. தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம் 1958-ம் ஆண்டில் அமைக்கப் பட்டது. இதன் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு முதலனம் இரண்டு கோடி ரூபாய். இந்த முதலனத்தைச் செலுத்தும் பொறுப்பை மத்திய அரசும், மாநில அரசும் பகிர்ந்துகொள்கின்றன. 1977-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதி முதல் 1.11 இலட்சம் டன்கள் உணவுப் பொருட்களை வைக்கும் வசதியுள்ள

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

சேமிப்புக் கிடங்குகளை இந்த நிறுவனம் கட்டியுள்ளது. 1977-78-ம் ஆண்டில் கிடங்குகள் கட்டுவதற்கு 56 இலட்சம் ரூபாய் செலவிட இந்த நிறுவனம் திட்டமிட்டுள்ளது.

இணைப்பு II

[58-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு 5(2)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]
சிறைகள்.

சிறைத் துறை, சிறைகள் மற்றும் பார்ஸ்டல் பள்ளியின் நிர்வாகம் அமைப்பு, கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றை கவனிக்கும் துறையாகும். சிறைவாசிகளை சீர்திருத்தி அவர்கள் விடுதலைபட பின்பு நல்ல குடிமக்களாக, வாழ்வு அளவுகள் தங்கள் வாழ்க்கையை பயன்பாடாகிய வகையில் அமைத்த கொள்ளவும் உதவுவது இத்துறையின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

1. சிறைகளின் வகைப்பாடு:

இம்மாதிரியிலுள்ள சிறைகள் கீழ்க்கண்ட வகையில் பிரிக்கப்படுகின்றன :-

(1) மத்திய சிறைகள்.

(2) சிறப்பு சிறை (மாநில மகளிர் சிறைச்சாலை, வேலூர்).

(3) கிளைச் சிறைகள்.

மத்திய சிறைகளில் பொதுவாக ஒரு மாதத்திற்கு மேற்பட்ட தண்டனை அடைந்தவர்களும், ஆயுள் தண்டனை அடைந்தவர்களும், வழக்கமாக குற்றம் செய்வோரும் வைக்கப்படுகின்றனர். கிளைச் சிறைகளில் விசாரணைக் கைதிகளும் ஒரு மாதத்திற்குக் குறைவாக தண்டனை பெற்றவர்களும் வைக்கப்படுகின்றனர். வயது வந்த சிறைவாசிகள், இளங்குற்றவாசிகளிடமிருந்து பிரித்து வைக்கப்படுகின்றனர். அதுபோன்று சிறைவாசிகள் பெண் சிறைவாசிகளிடமிருந்து பிரித்து வைக்கப்படுகின்றனர். நிரந்தர சிறைவாசிகள் சேலத்திலும் கடலூரிலும் உள்ள மத்திய சிறைகளிலும், பெண் சிறைவாசிகள் வேலூரில் உள்ள மாநில மகளிர் சிறையிலும் வைக்கப்படுகின்றனர். இளங்குற்றவாசிகளுக்கு உரிய பிரதேசமாகிய பூதூர் கோட்டையிலுள்ள பார்ஸ்டல் பள்ளி இப்பகி வருகிறது. தற்காலிகமாக மனநோய் குற்றவாசிகளை சேலூர் அரசாங்க மனநோய் மருத்துவ மனையில் வைக்கப்படுகின்றனர்.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

சேர்க்கப்படவேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. வேலூர், திருச்சி மத்திய சிறைகளில் தொழு நோய் மற்றும் தொற்று நோய் குற்றவாசிகளுக்கு தனிச்சிறை கூடங்கள் உள்ளன.

சிறைத் துறையின் பொறுப்பிலுள்ள வெவ்வேறு நிறுவனங்கள் பின் வருமாறு :-

1. மத்திய சிறைகள்	8
2. மாநில மகளிர் சிறை	1
3. பார்ஸ்டல் பள்ளி	1
4. சிறப்பு கிளை சிறைகள்	3
5. கிளைச் சிறைகள்—	

(அ) சிறைத் துறை தலைவரின் பொறுப்பிலுள்ளவை 10

(ஆ) மாவட்ட ஆட்சியாளர்களின் பொறுப்பில் 113
உள்ளவை.

2. நிர்வாகம்:

சிறைத் துறையின் நிர்வாக அமைப்பை காட்டும் விளக்கப் படம் ஒன்று பிற்சேர்க்கை 1-இல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

பிற்சேர்க்கை இரண்டில் உள்ள படிவத்தில் 1970-71-லிருந்து 1976-77 வரை சிறைத் துறையின் வருவாய் மற்றும் செலவினங்களும், 1977-78-க்குரிய பட்ஜெட் மதிப்பீடும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

3. திறந்தவெளிச் சிறைகள்:

தற்போது மாநிலத்தில் மூன்று திறந்த வெளிச் சிறைகள் உள்ளன. ஒன்று தஞ்சாவூரிலுள்ள நீலகிரி கிராமத்திலும் மற்றொன்று சேலத்திலும் மூன்றாவது கோவை மாவட்டத்திலுள்ள சிங்காநல்லூரிலும் உள்ளன.

2. திறந்தவெளிச் சிறைகளின் நோக்கங்களாவன :-

- (1) சாதாரண சிறைகளில் ஏற்படும் நெருக்கடியை தவிர்க்க;
- (2) அவர்களுடைய எதிர்கால புனர்நிழுவாக்க சிறைவாசிகளுக்கு உரிய முறையில் விவசாயத்தில் பயிற்சி அளிக்க;
- (3) வேளாண்மைப் பொருட்களில் சிறைகள் தன்னிறைவு காண;
- (4) நன்முறையில் நடந்துகொள்ளும் சிறைவாசிகளுக்கு சிறந்த வசதிகளை;

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

(5) குறைந்த பட்ச பாதுகாப்பு கொள்கையை மேம்படுத்த.

3. தற்போதுள்ள திறந்த வெளிச் சிறைகளின் அடிப்படையில் கீழ்க்காணும் இடங்களில் திறந்த வெளிச் சிறைகள் அமைப்பது குறித்து குறிப்புரை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(1) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள சிவகங்கை.

(2) கோவை மாவட்டத்திலுள்ள வேலமுண்டி ஒதுக்கக்காடு.

(3) தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள வேல்பாக்கம் மாநில விதைப் பண்ணை.

(4) செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள வெங்கடமங்கலம்.

அரசு ஆணை நிலை எண் 2238, உள்துறை, நாள் 9-9-1976-ன்படி அமைக்கப்பட்ட ஆய்வுக்குழுவின் பரிந்துரைகளின் பேரில் இந்த குறிப்புரை உள்ளது.

4. சிறைவாசிகளின் உரிமையும் அவர்களின் பாகுபாடும்:

சிறைகளில் 'ஏ', 'பி' என்ற இரண்டு வகுப்புகளே உள்ளன. சிறைவாசிகளின் அந்தஸ்து, கல்வி, வாழ்க்கைத்தரம், சொந்தமாக வைத்துள்ள சொத்து விபரம், நடத்தை மற்றும் முன்வரலாறு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறைவாசிகள் பாகுபடுத்தப்படுகிறார்கள். சமூக அந்தஸ்து கல்வி மற்றும் உயர்தரமான வாழ்க்கையைக் கொண்ட சிறைவாசிகள் 'ஏ' வகுப்பிற்கு தகுதியுள்ளவர்கள். கீழ்த்தரமான குற்றம் புரிந்தவர்களுக்கு தகாத நடத்தை உடையவர்களும் 'ஏ' வகுப்பில் வைக்கப்படமாட்டார்கள். முன் வரலாறு, நடத்தை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு வகுப்பிடப்படும் சிறைவாசிகளுக்கு பாகுபாடு செய்யும் அதிகாரமுடையவர்களின் விருப்பத்தினைக்க 'ஏ' வகுப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. சமுதாயத்திற்கு விரோதமான குற்றம்புரிந்த சிறைவாசிகள் 'ஏ' வகுப்பிற்கு தகுதியற்றவர்கள். 'ஏ' வகுப்பில் இடம் பெறாதவர்கள் 'பி' வகுப்பு சிறைவாசிகள் ஆவர்.

5. உணவு:

'ஏ' வகுப்பு சிறைவாசிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் உணவு கீழ்க்கண்ட நான்கு வகையாக பிரிக்கப்படுகிறது. அவைகள் (1) வேலை செய்யும் சைவ சிறைவாசிகள், (2) வேலை செய்யா சைவ சிறைவாசிகள், (3) வேலை செய்யும் அசைவ சிறைவாசிகள், (4) வேலை செய்யா அசைவ சிறைவாசிகள். இக் குற்றவாளிகள் பழங்கரும், பிஸ்கட், கோகோ, ஒவ்லின் மற்றும் உணவுக்குப் பயன்படும் இதர பொருட்களை வாங்குவதற்கு அமதிக்கப்படுகிறார்கள். 'பி' வகுப்பு சிறைவாசிகளுக்கு சைவ உணவே குறித்த அளவு வழங்கப்படும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

படுகிறது. அளவு வேலை செய்வோர்களுக்கும் வேலை செய்யாதவர்களுக்கும் மாறுபடும். மருத்துவ அலுவலர் உடல் நலத்திற்காக சிறைவாசிகளுக்கு முட்டை, கறி ஆகியவை வழங்க பரிந்துரை செய்யலாம்.

பல்வேறு வகுப்பு சிறைவாசிகளுக்கும் நாளொன்றுக்கு ஒரு சிறைவாசிக்கு வழங்கப்படும் உணவின் தோராயமான மதிப்பீடு கீழ்வருமாறு:—

(1) 'ஏ' வகுப்பு சிறைவாசி

வேலை செய்யும் சைவ சிறைவாசி

ரூ. 5.35

'ஏ' வகுப்பு சிறைவாசி

வேலை செய்யா சைவ சிறைவாசி

ரூ. 4.80

'ஏ' வகுப்பு சிறைவாசி

வேலை செய்யும் அசைவ சிறைவாசி

ரூ. 5.70

'ஏ' வகுப்பு சிறைவாசி

வேலை செய்யா அசைவ சிறைவாசி

ரூ. 4.60

(2) 'பி' வகுப்பு சிறைவாசி—

வேலை செய்யும் சத்துணவு திட்டத்தின் கீழ் உள்ள சிறைவாசி.

ரூ. 2.65

வேலை செய்யா சத்துணவு திட்டத்தின் கீழ் உள்ள சிறைவாசி.

ரூ. 2.50

(3) 'பி' வகுப்பு சிறைவாசி—

ஓரளவு சத்துணவு திட்டத்தின்கீழ் உள்ள வேலை செய்யும் சிறைவாசி.

ரூ. 2.45

ஓரளவு சத்துணவு திட்டத்தின்கீழ் உள்ள வேலை செய்யா சிறைவாசி.

ரூ. 2.30

(a) சத்துணவுத் திட்டம்:

1970-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 'பி' வகுப்பு சிறைவாசிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டு வந்த உணவு சத்துணவு திட்டமாக மாற்றப்பட்டது. பழைய உணவுத் திட்டத்திலுள்ள 'ஏ' வைட்டமின், கால்சியம் ஆகியவற்றின் குறைபாட்டை தவிர்க்கவும், கலோரி மதிப்பினை அதிகப்படுத்துவதற்காகவும் இத் திட்டம் கெணரப்பட்டது. வழங்கப்படும் அரிசி, கோதுமை, சோளம், வெங்காயம், கடலெண்ணை, நிலக்கடலை மற்றும் வெல்லம் ஆகியவையின் தரம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. காய்கறிகளின் அளவு 230 கிராமிலிருந்து 250

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

கிராமம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. அவைகளில் 100 கிராம் கிரை வகைகளும் அடங்கும். காலை உணவிற்கு கஞ்சிக்குப் பதிலாக சோளம் அல்லது கேழ்வரகு, இட்லி அல்லது கோதுமை உப்புமா அல்லது சோளபுட்டு வழங்கப்படுகிறது.

முதன் முதலாக சென்னை மத்திய சிறையில் புதிய அளவு உணவு (சத்துணவுத் திட்டம்) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. சென்னை மத்திய சிறை 'டி' வகுப்பு சிறைவாசிகளுக்கு வழங்கப்படும் சத்துணவுத் திட்டம் மதுரை, கோவை மத்திய சிறைவாசிகளுக்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

ஓரளவு சத்துணவுத் திட்டம் :

1975-76-ம் ஆண்டு ஓரளவு சத்துணவுத் திட்டமான வாரத்தில் 3 நாட்களுக்கு காலை உணவு இட்லியும், 4 நாட்களுக்கு புட்டும் மாநில மகளிர் சிறை உட்பட எல்லா சிறையிலுள்ள 'டி' வகுப்பு சிறைவாசிகளுக்கு வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(b) படுக்கையும் உடுக்கையும்.—'ஏ' வகுப்பு சிறைவாசிகள் வேலை செய்யும் நேரத்தை தவிர மற்ற நேரங்களில் தங்களுடைய சொந்த உடை, படுக்கை ஆகியவற்றை பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். வேலை செய்யும் நேரங்களில் சிறை ஆடையை அவர்கள் அணிபவண்டும். உறவினர்களின் நேர்காணலின்போது 'ஏ' வகுப்பு சிறைவாசிகள் தங்களுடைய சொந்த உடையை அணி அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். 'டி' வகுப்பு சிறைவாசிகள் சிறை ஆடைகளையே அணிதல் வேண்டும்.

(c) சோப்பும் மற்றும் வாசனைப் பொருட்கள்.—எல்லா சிறைவாசிகளும் சோப்பு, தலைக்கு தேய்க்கும் எண்ணெய் மற்றும் எண்ணெய் ஆகியவைகளை தங்களுடைய சொந்த செலவில் வாங்கி பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். மாதத்திற்கு ஒருமுறை எண்ணெய் தேய்த்து குளிப்பதற்காக ஒவ்வொரு சிறைவாசிக்கும் ஒரு அவுன்சு எண்ணெய் வழங்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாதம் ஒவ்வொரு சிறைவாசிக்கும் ஒன்றரை அவுன்சு (42 கிராம்) பூந்திக்காய் வழங்கப்படுகிறது. கோவை மத்திய சிறையில் உள்ள தூற்பாலையில் வேலை செய்யும் சிறைவாசிகள் குளிப்பதற்காக மாதத்திற்கு ஒருமுறை 2 அவுன்சு (56 கிராம்) எண்ணெய் கொடுக்கப்படுகிறது. நன்னடத்தை உள்ள தேவையுள்ள எல்லா வகுப்பு சிறைவாசிகளுக்கும் தங்களுடைய நண்பர்கள் அல்லது உறவினர்களிடமிருந்து இரண்டு வாக்ஸ்களுக்குத் தேவையான சோப்பு, எண்ணெய், பற்பொடி, ஆகியவற்றை பெற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். மேற்கண்ட பொருள்கள் சிறை உயர் அதிகாரி ஒருவரால் நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்டபின்பே சிறைவாசிகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

(d) நேர்காணலும் கடிதங்களும்.—'ஏ' வகுப்பு சிறைவாசிகள் வாரத்திற்கு ஒருமுறை கடிதம் எழுதவும், இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒரு முறை மூன்று பேர்களை அரை மணி நேரம் நேர்காணலுக்கும் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். 'டி' வகுப்பு சிறைவாசிகள் மாதத்திற்கு 2 கடிதங்களை எழுதவும், பெறவும் மேலும் இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒரு முறை மூன்று பேர்களை அரைமணி நேரம் நேர்காணலுக்கும் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

(e) தினத்தாட்களும் சஞ்சிகைகளும்.—தற்போது 'டி' வகுப்பு சிறைவாசிகளுக்கு கீழ்க்கண்ட தமிழ் தினத்தாட்கள் வழங்கப்படுகின்றன—

(1) தினமணி, (2) சுதேசமித்திரன், (3) நவசக்தி, தினத்தாட்கள் 100 சிறைவாசிகளுக்கு ஒரு பிரதி என்ற விகிதத்தில் அரசு செலவில் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அரசால் அனுமதிக்கப்பட்ட தினத்தாட்களை தங்களது சொந்த செலவில் வாங்கிக் கொள்ள 'ஏ' வகுப்பு சிறைவாசிகள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். மேலும் சிறை நூலகத்தில் பயனுள்ள புத்தகங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளது. பள்ளி கல்வி இயக்குநருடன் கலந்து ஆலோசித்து தபாரிக்கப்பட்ட புத்தகப் பட்டியல் ஒன்று தேவையானால் வாங்குவதற்கு ஏற்ப எல்லாச் சிறைக் கண்காணிப்பாளர்களுக்கும் சுற்றுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

இதர சலுகைகள்.—'ஏ' வகுப்பு சிறைவாசிகள் மாச்சாமான்கள், கொசுவலை மற்றும் புகையிலை, சமையலுக்குத் தேவைப்படும் பாத்திரங்கள் ஆகியவற்றை பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். சிறைக் கண்காணிப்பாளரின் விருப்பத்தின் பேரிலும் மருத்துவ ஆலோசனையின் பேரிலும் இதற்கு முன் சிறை தண்டனை அடையாத வழக்கமாக குற்றம் செய்யாத சிறைவாசிகள் சிறையின் மருத்துவமனையின் வெளிப்புறத்தில் தகுந்த காப்போடு உறங்க அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். எல்லா மத்திய சிறைவாசிகளும் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலும் மற்றைய சிறை விடுமுறை நாட்களிலும் கைப்பந்து, பூப்பந்து ஆகிய விளையாட்டுகளை விளையாடவும், வேலூர் மாநில மகளிர் சிறைவாசிகள் விளையாடவும் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

5. சிறை வேலையும் தொழிற்சாலைகளும்.

சிறைவேலைகளின் முக்கிய நோக்கம் சிறைவாசிகள் விடுதலையடைந்த பின்பு அவர்களின் புனர்வாழ்வுக்கு உதவுவதே ஆகும். எனவே பயனில்லாத உற்பத்தி நோக்கமில்லாத வேலைகள் தவிர்க்கப்படுகின்றன. எல்லா சிறைவேலைகளும் கடினம், நடுத்தரம், சுலபம் என்னும் மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. மருத்துவ அலுவலரின் ஆலோசனையின்படி சிறைவாசிக்கு உரிய வேலை கொடுக்கப்படுகிறது. சிறைவாசிகளுக்கு விடுதலைக்குப் பின் அவர்களுக்கு உதவிடும் வகையில் தச்சு வேலை, தையல், நெசவு, சாயம் தயாரித்தல், கட்டிட வேலை, கருமார் வேலை, காலணி உற்பத்தி, புத்தகம்

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

கட்டுதல், காகிதம் செய்தல், கோழி வளர்த்தல், தேனி வளர்த்தல் ஆகிய தொழில்கள் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன. கோவை மத்திய சிறையில் நெசவுப் பிரிவுடன் கூடிய நூற்பாலை ஒன்று இருக்கிறது. கூடுமானவரையில் சிறை வாகனங்கள் சிறைக்கு வரும் முன்னதாக எந்தெந்த தொழில்களை செய்து வந்தார்களோ அதுவே கொடுக்கப்படுகிறார்கள். தொற்றுநோய்க்காக ஒதுக்கப்படும்போது சிறைவாசிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் வேலை கல்வி, பயிற்சி ஆகியவைகளை தீர்மானிப்பதற்காக சிறையின் கண்காணிப்பாளர், மூத்த உதவி மருத்துவ அலுவலர் மற்றும் சிறை அலுவலர் ஆகியோரைக் கொண்ட பாகுபாட்டுக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நகர மாநகராட்சியின் வேலைகளுக்காக சிறைவாசிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர். சிறைவாசி தன்னுடைய வேலையில் மாற்றம் வேண்டினால் அந்த சிறைக் கண்காணிப்பாளரிடமிருந்து விண்ணப்பிக்கலாம். அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட வேலைகளுக்கு மேற்பு வருவாய் உள்ள வேலையாகவும் இருந்தால் கீழ்க்கண்ட விதிதங்களை அத்தகைய வேலைகளுக்கு கொடை வழங்கப்படுகிறது :-

கொடையின் விவரம்

1. சிறைவாசி	0.25	பைசா (ஒரு மாதத்திற்கு)
2. சிறைவாசி (இரவுக் காவலர்)	0.50	
3. சிறைவாசி (வேலை மேற்பார்வையாளர்)	1.00	
4. சிறைவாசி காவலர் . .	2.00	

ஊதியம் வழங்கும் திட்டமானது சேலம் மத்தியச் சிறையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வழங்கப்படும் ஊதிய விவரங்களாவன :

- (1) தேர்ச்சி பெற்ற வேலையாளர்—0.40 பைசா.
- (2) ஓரளவு தேர்ச்சி பெற்ற வேலையாளர்—0.20 பைசா.
- (3) தேர்ச்சி பெறாத வேலையாளர்—0.10 பைசா.

சேலம் மத்திய சிறையில் இத்திட்டம் செயல்படும் விதத்தைக் கவனித்த பிறகு இதர சிறைகளில் காலப்போக்கில் அறிமுகப்படுத்தப்படவிருக்கிறது.

மருத்துவ சுகாதார ஏற்பாடுகள்.

சிறைகளில் மருத்துவ சுகாதார ஏற்பாடுகள் திருப்திகரமாக உள்ளன. ஒவ்வொரு மத்திய சிறைச்சாலையிலும் ஒரு மருத்துவமனை உள்ளது. ஒவ்வொரு மத்திய சிறைச்சாலையிலும் ஒரு மருத்துவ அதிகாரியும், அவருக்கு உதவி

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

2. செய்ய, மருந்தாளுநரும் உள்ளனர். கண்ணாடி தேவையாக உள்ள சிறைவாசிகளுக்கு மூக்கு கண்ணாடிகள் வழங்கப்படுகின்றன. சிறைவாசிகளுக்கு அவர்களின் பாகுபாட்டின்படியும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் சிகிச்சையை பொருட்டும் அவர்களுடைய சொந்த செலவிலோ அல்லது அரசாங்க செலவிலோ பல் வைத்தியம் செய்யப்படுகிறது. “டி” வகுப்பு கைதிகளுக்கு இலவசமாக சாதாரண சிகிச்சை கொடுக்கப்படுகிறது. வாரத்திற்கு இருமுறை தலைமை மருத்துவ மனையோடு இணைக்கப்பட்ட பல்மருத்துவர் சிறைச் சாலையை பார்வையிடுகிறார். வேலூர் மத்திய சிறைச்சாலையில் உள்ள தனிக் கூடங்களில், தொழு நோயால் பாதிக்கப்பட்ட சிறைக்கைதிகள் தனியாக வைக்கப்படுகின்றனர். மனநோய்க் குற்றவாளிகள் சென்னை மனநோய் மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர்.

7. சிறைவாசிகளுக்கு கல்வி :

கல்வியின் மூலம் பயனடையக்கூடிய நிலையில் இருக்கும் சிறைவாசிகளுக்கு கல்வி வசதி அளிக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு மத்திய சிறைச்சாலையிலும் முழுமையாக பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களைக்கொண்ட தொடக்கப்பள்ளி ஒன்று உள்ளது. சில குறிப்பிட்ட சிறைச்சாலையில் முதியோர் கல்வியில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை கொண்டு முதியோர் கல்வி திட்டம் நவீன முறையில் நடத்தப்படுகிறது. சிறைவாசிகள் இரவு 9 மணி வரை விளக்கு வசதி உள்ள சிறைச்சாலையில் படிக்க அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். விளக்கு வசதி இல்லாத சிறைச்சாலையில் அவ்வசதியை ஏற்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சிறைவாசிகளின் நன்மையைக் கருதியும் சிறைச்சாலையில் கல்வியை முன்னேற்றுவதற்காகவும் சிறை கண்காணிப்பாளர்கள் பள்ளி நிறுவனங்களிலிருந்து ஆசிரியர்களையும் விரிவுரையாளர்களையும் வரவழைத்து சிறை விடுமுறை நாட்களிலும் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிலும் அரசியல் சம்பந்தப் படாத விஷயங்களில் உரையாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சிறைவாசிகள் பல்கலைக் கழகங்கள் மற்றும் அரசு நடத்தும் தேர்வுகளில் கலந்துகொள்ள அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். புத்தகம், தேர்வுக் கட்டணம் மற்றும் இதனைச் சார்ந்த சகல செலவுகளையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது.

மத சம்பந்தமான நிதிபோதனைகள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அந்த விரிவுரையாளரும், சம்பாஷணைகளும் சிறைவாசிகளின் மத நம்பிக்கையை புண்படுத்தா வகையிலும், அவர்களது நம்பிக்கையை வளர்க்கும் வகையிலும் நடைபெற்றுத்தல் வேண்டும் என்ற நிபந்தனையோடு அனுமதிக்கப்படுகின்றன. இவ்வித சம்பந்தமான விரிவுரை ஆற்றுவதற்காக தமிழ் வலதுநட்சை முறைக்கு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 18]

ஆண்கள் பிற்காப்பு இல்லம், பல்லாவரம்:

ஆண்கள் பிற்காப்பு இல்லம், பல்லாவரம், சீர்திருத்தம் அல்லது சீர்திருத்தம் அல்லாத நிபுணர்களிலிருந்து வெளிவருபவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு தச்சு வேலை, உலோக வேலை அல்லது தையல் வேலை ஆகியவற்றில் பயிற்சி அளிப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வித பயிற்சிகளினால் அவர்கள் தங்களை நேர்மையான, சட்டத்திற்கு மதிப்பு கொடுக்கும் குடிமக்களாக ஆக்கிக்கொள்ள முடியும். பயிற்சி காலத்தில் அவர்களுக்கு தினம் ரூ. 2 உதவித் தொகையும், மற்றும் இலவச உணவு, உடை, இருப்பிடம் ஆகியவைகளும் வழங்கப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு தொழிற்பயிற்சி கூடங்களில் நடைமுறையில் உள்ள பாடத் திட்டங்களின்படி அவர்களது நிலைமைக்கும் வசதிக்கும் ஏற்றாற்போன்ற மாற்றங்களுடன் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது. வயது வந்தவர்கள் மட்டுமே கல்வியளித்தல் அனுமதிக்கப்படுகின்றார்கள். இவ்வில்லத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட மொத்த இருப்பிடங்கள் 100 என்றாலும் இவ்வில்லத்தில் சராசரியாக 44 பேர்களுக்கு பயிற்சி வழங்கப்படுகிறது. இவ்வில்லத்தில் தச்சு வேலை, தையல் வேலை, உலோக வேலை ஆகிய மூன்று தொழிற் பிரிவுகள் உள்ளன.

பார்ஸ்டல் பள்ளி:

இளம் வயது குற்றவாளிகள் (18 வயதுக்கு மேல் 23 வயதிற்குள்) பார்ஸ்டல் பள்ளியில் வைக்கப்படுகின்றனர். பார்ஸ்டல் பள்ளி மாணவர்கள் சிறு குழிப்பிடப்பட்டுள்ள தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றனர்.

- (அ) தச்சு வேலை.
- (ஆ) கருமார் வேலை.
- (இ) புத்தகம் கட்டுதல்.
- (ஈ) தையல் வேலை.
- (உ) விவசாயம்.
- (ஊ) கொத்து வேலை.
- (எ) சலவைத் தொழில்.
- (ஏ) பேன்ட் வாசிப்பு பயிற்சி.
- (ஐ) வீட்டு வேலைகள்—சமைபல் வேலை.
- (ஒ) சலவை பணிப்பாளர் வேலை.

அவர்களுக்கு தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் தொழிற் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. பார்ஸ்டல் பள்ளி மாணவர்களுக்கு மேற்படி தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களிலிருந்து அவர்கள் பிற்காலத்தில் வேலையில் அமர்வதற்கு வசதியாக

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பார்ஸ்டல் பள்ளி மாணவர்கள் தங்கு வதற்காக அனுமதிக்கப்பட்ட மொத்த இடங்கள் 405. சராசரியாக இங்கு இருக்கும் பார்ஸ்டல் பள்ளி மாணவர்கள் மொத்தம் 390. அங்குள்ள துயிர்கூடம் ஒன்று வயது வந்த இளங் குற்றவாளிகள் (23 வயது) தங்கு வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வயது வந்த இளங் குற்றவாளிகள் அங்கு 25 வயது வரும் வரை வைக்கப்படுகின்றனர். அந்த துயிர்கூடம் சிறைச்சாலை சட்டத்தின்படி சிறைச்சாலை என்று கருதப்படுகின்றது. பார்ஸ்டல் பள்ளி மாணவர்களுக்கு அவர்கள் விடுதலையாகி வரும்பொழுது இயந்திரங்களாகவும் அல்லது பசுமாடு அல்லது எருமை மாடு வாங்குவதற்கு பண ஐதவியாகவும் வழங்கப்படுகிறது. மேற்படி அளிக்கப்பட்ட பண உதவி அவர்களிடமிருந்து சுலப தவணையில் வருவிக்கப்படும்.

விடுதலை பெற்ற சிறைவாசிகள் சகாய சங்கத்தின் செயல்முறைகள்:

விடுதலை பெற்ற சிறைவாசிகள் சகாய சங்கம் 1921 ஆம் ஆண்டு விடுதலை பெற்ற சிறைவாசிகளுக்கு புனர்வாழ்வு அமைத்து கொடுக்கவும் மற்றும் பலவித உதவிகள் செய்து கொடுக்கவும், அவர்கள் வழக்கமாக குற்றம் புரிந்து வருவதைத் தடுக்கவும், இளங் குற்றவாளிகளைத் திருத்தம் செய்யவும், அவர்களது நல்வாழ்விற்காக வேண்டிய சட்ட திட்டங்களை வகுத்து ஆவண செய்ய வேண்டிய புனிதமான நோக்கத்துடன் அமைக்கப்பட்டது. இச்சங்கம் சிறு தொழில்கள் நடத்துவதற்கும், கருவிகள் மற்றும் தேநீர் கெண்டி (கொதிகலன்), தையல் இயந்திரங்கள், வாங்குவதற்காக பண வசதி செய்து கொடுக்கிறது. மேலும் புகைவண்டி பேருந்து செலவிற்காக பண வசதி மற்றும் தொழில் செய்வதற்காக துணைக் கருவிகள் வாங்குவதற்கும் கடன் வசதி வழங்குகிறது. மேலும் வேலை வாங்கித் தருவதற்கும், சட்ட உதவிகள் செய்வதற்கும், ஓய்வுகால ஊதியங்கள் பெறுவதற்கும் உதவி செய்கிறது. மேலும் ஆடைகள், மூக்கு கண்ணாடி ஆகியவை வழங்குகிறது.

இச்சங்கம் சென்னையில் உள்ள மத்திய குழுவினாலும், மாவட்டங்களில் மாவட்ட குழுக்களினாலும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. தற்பொழுது 10 மாவட்ட குழுக்கள் மத்தியக் குழு சென்னையின் ஆலோசனைகளின்படி செயல்பட்டு வருகிறது. இம் மாவட்டக் குழுக்களுக்கு மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் அலுவல் சார்பற்ற தலைவர்களாக இருக்கின்றனர். மத்திய குழு, சென்னையில் தமாத்ம் 30 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். இந்த உறுப்பினர்களில் சிறைத்துறைத் தலைவர், காவல்துறைத் தலைவர், நகர காவல் துறை ஆணையாளர், முதன்மை பலநோக்கு குற்றவியல் நடுவர், கண்காணிப்பாளர், மத்திய சிறை, சென்னை முதன்மை நன்னடத்தை அலுவலர், கண்காணிப்பாளர், ஆண்கள் பிற்காப்பு இல்லம், பல்லாவரம் ஆகியோர் அலுவல் சார்பில்லாத உறுப்பினர்கள் ஆவர்.

1977 ஆகஸ்ட் 19]

அரசு மத்திய குழுவிற் று ஐந்து உறுப்பினர்களுக்கு மேற்படாமல் நியமனம் செய்ய ஓர் விதியும் உள்ளது. ஐம்பது உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு நியமனதாரர் என்ற விதித்தலில் தங்களுடைய நியமனதாரர்களை மத்திய குழுவிற் று அனுப்புகின்றன.

ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் பொதுக்குழக் கூட்டத்தைத் தவிர காலாண்டுக்கு ஒருமுறை கூட்டங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இக்கூட்டங் களுக்கு அரசுத் தலைமைச் செயலாளர் அல்லது அரசு உள்துறைச் செயலாளர் தலைமை வகிக்கின்றனர். அதேபோன்று மாவட்டக்குழுக்கள், மாவட்ட ஆட்சியாளரின் தலைமையில் கூட்டங்களை நடத்துகின்றன. சிறையிலுள்ள விடுதலை பெற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்காக சென்னையிலுள்ள மத்திய குழுவும், மதுரையிலுள்ள மாவட்ட குழுவும், தொழில் நிறுவனங்களை நடத்துகின்றன; சென்னையிலுள்ள தச்சுப் பட்டறையில் 1974-75 ஆம் ஆண்டில் தோராயமாக மாதமொன்றுக்கு 16 நபர்களுக்கும் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் தோராயமாக மாதமொன்றுக்கு 21 நபர்களுக்கும் வேலை அளிக்கப் பட்டது.

ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 12,000 வீதம் இச்சங்கத்திற்கு அரசு உதவித் தொகையாக அளிக்கிறது. இந்தத் தொகை இரண்டு தவணையாக அளிக்கப் படுகிறது. நன்கொடை மூலமாக ரூ. 6,000 இச்சங்கம் திரட்ட வேண்டும்.

சிறைப்பார்வையாளர்கள் :

பணிச்சார்புள்ள பார்வையாளர்களைத் தவிர, பணிச்சார்பில்லாத பார்வை யாளர்களையும் அரசு நியமிக்கிறது. குறிப்பாக நீதி, மருத்துவம், தொழில் மற்றும் தீயணைக்கும் துறைகளில் பணியாற்றியவர்களும், கைதிகளுக்காகப் பணி செய்யும் மனப்பான்மை யுடையவர்களையும் பார்வையாளர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். மனநோய் நிபுணர்களும், மனோதத்துவ நிபுணர்களும், சமூக சேவையாளர்களும் கூட பார்வையாளர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அலுவல் சார்பற்ற பார்வையாளர்களாக சாதாரணமாக விடுதலைக் குற்றவாளிகளின் சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களாக உள்ளவர்களும் குற்றவாளிகளின் நல்வாழ்வில் அக்கறை உள்ளவர்களும் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் பணி யாதெனில் சிறை விதிகள் சரியாக கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றனவா என்பதைப் பார்க்கவும், சிறைவாசிகளின் குறைபாடுகளைக் கேட்டறியவும் மற்றும் சிறையின் எல்லாப் பகுதிகளையும் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கும், சாதாரணமாக மூன்றில் இரண்டு பங்கு பார்வையாளர்கள் புதியவர்களாக இருக்கவேண்டும். இவர்களுடைய பதவிக் காலம் இரண்டாண்டுகளாகும்.

இவர்களைத் தவிர, அலுவல் சார்பற்றவர்கள் மாநில சிறைப் பார்வை யாளர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் எல்லாச் சிறைகளையும் பார்வையிடலாம்.

1977 ஆகஸ்ட் 19]

தனிப்பட்ட சிறைவாசியின் நலனில் அக்கறை உள்ளவர்கள் அலுவல் சார்பற்ற பார்வையாளர்களாக நியமிக்கப்படுவதில்லை.

தண்டனைக் குறைப்பு :

சிறைவாசிகள் நன்னடத்தையில் இருக்க ஊக்குவிக்கவும், நன்கு வேலை செய்யவும், தங்களுடைய குற்றம் செய்யும் மனப்போக்கை மாற்றிக் கொள்ளவும் பலவிதமான தண்டனைக் குறைப்புகள் உள்ளன. மாதத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் நன்னடத்தையில் உள்ளவர்களுக்கும், நன்கு வேலை செய்பவர்களுக்கும் அளிக்கப்படுகிறது. சிறைவாசிக் காவலர்களுக்கு மாதத்தில் 8 நாட்கள் தண்டனைக் குறைப்பு அளிக்கப்படுகிறது. குடியிற்றுக் கிழமை மற்றும் விடுமுறை நாட்களில் பணிபுரியும் சமையல்காரர்கள், கூட்டுறவுகள் ஆகியவர்களுக்கு காலாண்டுக்கு மூன்று நாட்கள் கூடுதலாக அளிக்கப்படுகிறது. சிறப்புத் தண்டனைக் குறைவாக ஒரு ஆண்டில் 30 நாட்களும் சிறைத்துறை தலைவரால் அல்லது அரசால் 60 நாட்களாகவும் நன்னடத்தையில் உள்ள சிறைவாசிகளுக்கும் நன்கு வேலை செய்பவர்களுக்கும் அளிக்கப்படுகிறது. குடும்ப நலத்திட்ட அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்ளும் சிறைவாசிகளுக்கு ஒரு ஆண்டு தண்டனைக் குறைப்பும், இரத்ததானம் செய்யும் சிறைவாசிகளுக்கு 10 முதல் 15 நாட்கள் தண்டனைக் குறைப்பும் அளிக்கப்படுகிறது.

மேற்கண்டவைகளைத் தவிர, ஆயுள் தண்டனைக்குள்ளாக இருக்கிற கீழ்க்கண்ட தண்டனைக் குறைப்புகள் அளிக்கப்படுகின்றன.

(1) உலகத் தமிழ் மாநாடு	ஒரு ஆண்டு
(2) காந்தி நூற்றாண்டு விழா	ஒரு ஆண்டு
(3) இந்திய சுதந்திரத்தின் வெள்ளி விழா	ஒன்றரை ஆண்டு

மேற்கண்ட தண்டனைக் குறைப்புகளைத் தவிர, மூன்றாண்டுகளுக்கு மேல் தண்டனைப் பெற்றவர்கள் அறிவுரைக் கழகத்தால் பரிசீலிக்கப்படுகிறது. சிறைவாசி மூன்றில் இரண்டு பங்கு தண்டனைக் கழித்த பின்பு அறிவுரைக் கழகம் சிறைவாசிகளின் முந்தைய பதிவுகளையும், காவல்துறை அறிக்கை மற்றும் சிறை அலுவலரின் பரிந்துரை ஆகியவைகளை கருத்திற்கொண்டு, பிரிவு 432-சி.ஆர்.பி.சி. 1973-ன்படி முன்விடுதலை செய்வது பற்றி பரிந்துரை செய்கிறது. இரண்டிலிருந்து மூன்று வருட குறைந்த கால தண்டனைப் பெற்ற சிறைவாசிகள், அவர்கள் தண்டனையின் முக்கால் பாகம் அனுபவித்தபின் இதேபோன்று பரிசீலிக்கப்படுகிறார்கள். முதல் தடவையாக தண்டனைப் பெற்ற 65 வயதிற்கு மேற்பட்ட ஆண் சிறைவாசிகளின் நிலைமையையும் 55 வயதிற்கு மேற்பட்ட பெண் சிறைவாசிகளின் நிலைமையையும் அவர்கள்

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

தண்டனைக் குறைப்பையும் சேர்த்து 2½ ஆண்டு தண்டனை அனுபவித்திருந்தால் அறிவுரைக் கழகத்தாரால் அரசின் முன் விடுதலைக்காகப் பரிசீலிக்கப்படுகிறது.

திறந்த வெளிச் சிறைகளின் பயன்களையும் அதனைப் பயன்படுத்துவது பற்றியும் அமைக்கப்பட்ட ஆய்வுக்குழு திறந்தவெளிச் சிறைகளில் இருக்கும் சிறைவாசிகளுக்கு ஒரு நாள் வேலைக்கு ஒரு நாள் தண்டனைக் குறைப்பும் (எல்லா ஞாயிற்றுக்கிழமைகளும் விடுமுறை நாட்களும் தவிர்த்து) நன்னடத்தைக்காக ஒரு மாதத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் தண்டனைக் குறைப்பும் மேலும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்ட சிறைவாசிகளுக்கு ஐந்து வருடத்திற்கு ஒரு வருட தண்டனைக் குறைப்பும் வழங்க வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்துள்ளது.

இப்பொருள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

சிறைவாசிகளின் நலம்

தற்போது ஒவ்வொரு மத்திய சிறைக்கும், மாநில மகளிர் சிறைக்கும், புதுகை பார்ஸ்டல் பள்ளிக்கும் ஒருவர் விதம் மொத்தம் பத்து நல அலுவலர்கள் உள்ளனர். இந்த நல அலுவலர்கள், சிறைவாசிகளுக்கு சிறையின் விதி முறைகளுக்கேற்ப அவ்வப்போது வேண்டிய உதவிகளை அளித்தும், சிறைவாசிகள் வெளியிலுள்ள உறவினர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள கடிதப் போக்குவரத்திற்கு உதவி செய்தும், சிறைவாசிகள் விடுதலைக்குப்பின், சமூகத்தில் நல் வாழ்வில் அமருவதற்கும் வழிவகை செய்கிறார்கள்.

சிறு குழந்தைகளையுடைய பெண் சிறைவாசிகளுக்கு மாற்று நடவடிக்கை செய்ய முடியாவிட்டாலும், வேலூர் மாநில மகளிர் சிறையில் பெண் சிறைவாசிகளின் மூன்று வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு, குழந்தைக் காப்பிடமும் மூன்று வயதிற்கு மேற்பட்ட குழந்தைகளுக்கு குழந்தை வளர்ப்பிடமும் தொடங்கி செயல்படுகிறது.

சிறைவாசிகளின் நலத்திற்கும், கலாசாரத்திற்கும் ஒழுக்கச் சீரமைப்பிற்கு காகவும், ஒவ்வொரு மத்திய சிறையிலும், மத்திய சிறைக்குழு அமைக்கப்பட்டு உள்ளது. இந்த கலாச்சாரக் குழு சிறைவாசியின் நன்மைக்காக கால முறையாக பல கலா நிகழ்ச்சிகளை வெளியில் உள்ளவர்களைக் கொண்டு சிறைக்குள் நடத்துகிறது.

நன்னடத்தைப் பணி

நன்னடத்தைப்பணி சிறைத்துறையின் ஒரு பிரிவாகும். நன்னடத்தைப் பணியானது, சிறைவாசிகளின் விட்டு நலம் பற்றி விசாரிப்பது, பிணைப் பத்திரத்தின் பேரில் முன் விடுதலையாகும் குற்றவாளிகளையும், பார்ஸ்டல்

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

பள்ளியிலிருந்தும் சீர்திருத்தப் பள்ளியிலிருந்தும் விழிப்பகத்திலிருந்தும் விடுதலையாகும் வாசிகளைக் கண்காணிப்பது முதலியன. சிறைத்துறைத் தலைவரின் கட்டுப்பாட்டிற்கும், கண்காணிப்பிற்கும் உட்பட்டு நன்னடத்தைப் பணிப் பிரிவு, தலைமை நன்னடத்தை கண்காணிப்பாளரின் நேரிடைக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. சமீபமாக, ஒரு மண்டல நன்னடத்தை அலுவலகத்தைக் கொண்ட ஒரு ஆராய்ச்சிக்கூடம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறைவாசிகளைப் பிற்காப்பதும் இப்பிரிவின் பணியாகும். சென்னை பல்லாவரத்தில் ஒரு பிற்காப்பு இல்லம் (ஆண்கள்) உள்ளது. விடுதலையாகும் சிறைவாசிகளுக்கு பிற்காப்பு உதவிகளை இவ்வில்லம் செய்கிறது. இந்த இல்லவாசிகளுக்கு இலவச உணவும், உடையும், இருப்பிடமும், பொழுது போக்கு வசதியும், மருத்துவ வசதியும் கொடுக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் கைவினைத் தொழிலாகிய தச்சுத் தொழில் அல்லது கருமார் தொழில் அல்லது தையல் தொழிலில் இரண்டு ஆண்டு பயில் உதவி செய்து நல்வாழ்வில் அமைய உதவுகின்றது.

தமிழ்நாடு குற்றவாளிகளின் நன்னடத்தை சட்டம் மத்திய சட்டத்தால் மாற்றப்பட்டது. மத்திய சட்டம் சென்னை நகரத்திலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலும் 1-12-1962 முதல் அமல்படுத்தப்பட்டது. மாநிலத்தின் இதர பகுதிகளுக்கு 1-12-1962-லிருந்து 1-5-1964-க்குள் அமல் செய்யப் பட்டது.

இரண்டாண்டுகளுக்கு மேற்படாத சிறைவாசத்தையும் அல்லது அபராதத்துடன் கூடிய இத்தண்டனையையும் அளிக்கக்கூடிய குற்றத்தைப் புரிந்த குற்றவாளிகளை, முன் குற்றம் ஏதும் அவர்கள் மீது இல்லை என்று நிரூபணம் செய்யப்பட்டால் இச்சட்டம் நீதிமன்றத்திற்கு குற்றவாளிகளை நன்னடத்தையின்பேரில் மன்னித்து விடுதலை செய்ய அதிகாரம் அளிக்கின்றது. மத்திய சட்டத்தின் இந்தப் பிரிவு நவீன முறையான சீர்திருத்த நிர்வாகத்திற்கு எளிதாகவும், பொருத்தமாகவும் உள்ளது.

இணைப்பு 2.

1970-71 முதல் 1976-77 வரை சிறைத்துறையின் வாவு, செலவையும் 1977-78-ம் ஆண்டிற்கான வாவு செலவு மதிப்பீட்டையும் குறிக்கும் அட்டவணை.

I செலவு.

தொகை ரூபாயில்.

1971-72

2,57,64,000

1972-73

2,69,32,000

1973-74

3,15,13,000

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

1974-75	2,86,34,000
1975-76	4,86,50,000
1976-77	4,65,11,000
1977-78 (நிதி நிலை மதி 90)	4,24,79,000
வரவு	
1971-72	76,81,000
1972-73	80,94,000
1973-74	87,94,000
1974-75	1,00,61,000
1975-76	99,82,000
1976-77	1,18,61,000

மாநிலத்திலுள்ள சிறைகளின் எண்ணிக்கை.

1. மத்திய சிறைகள்—8.
2. மாநில மகளிர் சிறை—1.
3. பார்ஸ்டல் பள்ளி—1.
4. தனிக்கிளைச் சிறைகள்—3.

5. தனிக்கிளைச் சிறைகள்—

(அ) சிறைத்துறைத் தனிக்கிளைச் சிறை, பொதுப்பணித் துறை—10.

(ஆ) மாவட்ட ஆட்சியாளர்களின் கீழ் இருப்பவை—112.

சிறைகளின் பட்டியல்.

சிறைத்துறையின் கீழ் இருப்பவை.

யரிசை எண். சிறைகளின் பெயர்.

1. மத்திய சிறை, சென்னை.
2. மத்திய சிறை, வேலூர்.
3. மத்திய சிறை, கடலூர்.
4. மத்திய சிறை, திருச்சி.
5. மத்திய சிறை, சேலம்.

1977 ஆகஸ்ட் 19]

யரிசை எண். சிறைகளின் பெயர்.

(1) (2)

6. மத்திய சிறை, கோவை.
7. மத்திய சிறை, மதுரை.
8. மத்திய சிறை, பாளையங்கோட்டை.
9. மாநில மகளிர் சிறை, வேலூர்.
10. பார்ஸ்டல் பள்ளி, புதுக்கோட்டை.
11. தனிக்கிளைச்சிறை (ஆண்கள்), சேலம்.
12. தனிக்கிளைச்சிறை, கொக்கிராசூர்.
13. தனிக்கிளைச்சிறை, திருச்சி.
14. திறந்த வெளிச்சிறை, சிங்கநல்லூர்.
15. கிளைச்சிறை (நிலை—1), சைதாப்பேட்டை.
16. கிளைச்சிறை (நிலை—1), நாகர்கோவில்.

நிலை—2.

17. கிளைச்சிறை, செங்கல்பட்டு.
18. கிளைச்சிறை, மதுராத்தகம்.
19. கிளைச்சிறை, பூந்தமல்லி.
20. கிளைச்சிறை, தஞ்சாவூர்.
21. கிளைச்சிறை, பொன்னேரி.
22. கிளைச்சிறை, திருவள்ளூர்.
23. கிளைச்சிறை, திருத்தணி.
24. கிளைச்சிறை, காஞ்சிபுரம்.

வடாற்காடு மாவட்டம்.

1. கிளைச்சிறை, அரக்கோணம்.
2. கிளைச்சிறை, ஆம்பூர்.
3. கிளைச்சிறை, செப்பாடி.

C-57-17

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

வடாற்காடு மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.

4. கிளைச்சிறை, ஆரணி.
5. கிளைச்சிறை, செங்கம்.
6. கிளைச்சிறை, குடியாத்தம்.
7. கிளைச்சிறை, போளூர்.
8. கிளைச்சிறை, திருப்பத்தூர்.
9. கிளைச்சிறை, திருவண்ணாமலை.
10. கிளைச்சிறை, வாணியம்பாடி.
11. கிளைச்சிறை, வாலாஜா.
12. கிளைச்சிறை, வந்தவாசி.

தென்னாற்காடு மாவட்டம்.

13. கிளைச்சிறை, கள்ளக்குறிச்சி.
14. கிளைச்சிறை, கிதம்பரம்.
15. கிளைச்சிறை, கடலூர்.
16. கிளைச்சிறை, செஞ்சி.
17. கிளைச்சிறை, காட்டுமன்னார்கோயில்.
18. கிளைச்சிறை, பாங்கிப்பேட்டை.
19. கிளைச்சிறை, திண்டிவனம்.
20. கிளைச்சிறை, திருக்கோயிலூர்.
21. கிளைச்சிறை, திட்டகுடி.
22. கிளைச்சிறை, உளுந்தூர்பேட்டை.
23. கிளைச்சிறை, விழுப்புரம்.
24. கிளைச்சிறை, விருத்தாசலம்.
25. கிளைச்சிறை, பண்ணாட்டி.
26. கிளைச்சிறை, அவினாசி.
27. கிளைச்சிறை, பவானி.
28. கிளைச்சிறை, தாராபுரம்.
29. கிளைச்சிறை, ஈரோடு.

1977 ஆகஸ்ட் 15]

கோவை மாவட்டம்.

30. கிளைச்சிறை, கோபி.
31. கிளைச்சிறை, காங்கேயம்.
32. கிளைச்சிறை, மேட்டுப்பாளையம்.
33. கிளைச்சிறை, சத்தியமங்கலம்.
34. கிளைச்சிறை, திருப்பூர்.
35. கிளைச்சிறை, உடுமலைப்பேட்டை.
36. கிளைச்சிறை, பொள்ளாச்சி.
37. கிளைச்சிறை, பெருந்தூரை.
38. கிளைச்சிறை, பல்லடம்.

நீலகிரி மாவட்டம்.

39. கிளைச்சிறை, உதகமண்டலம்.
40. கிளைச்சிறை, கூனூர்.
41. கிளைச்சிறை, கூடலூர்.

சேலம் மாவட்டம்.

42. கிளைச்சிறை, ஆத்தூர்.
43. கிளைச்சிறை, நாமக்கல்.
44. கிளைச்சிறை, ஓமலூர்.
45. கிளைச்சிறை, பரமத்தி.
46. கிளைச்சிறை, ராசிபுரம்.
47. கிளைச்சிறை, சங்கரி.
48. கிளைச்சிறை, திருச்செங்கோடு.
49. கிளைச்சிறை (பெண்கள்), சேலம்.
50. கிளைச்சிறை, பெண்ணகரம்.

மதுரை மாவட்டம்.

51. கிளைச்சிறை, திண்டுக்கல்.
52. கிளைச்சிறை, கோடைக்கானல்.
53. கிளைச்சிறை, நிலக்கோட்டை.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

வருவாய்த் துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருப்பவை.

வரிசை எண் சிறைகளின் பெயர்.

(1) (2)

மதுரை மாவட்டம் —தொடர்ச்சி

54. கிளைச்சிறை, பழனி.
 55. கிளைச்சிறை, பெரியகுளம்.
 56. கிளைச்சிறை, திருமங்கலம்.
 57. கிளைச்சிறை, உசிலம்பட்டி.
 58. கிளைச்சிறை, உத்தமபாளையம்.
 59. கிளைச்சிறை, வேடசந்தூர்.
 60. கிளைச்சிறை, மேலூர்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

61. கிளைச்சிறை, தக்கலை.
 62. கிளைச்சிறை, குழித்துறை.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

63. கிளைச்சிறை, அருப்புக்கோட்டை.
 64. கிளைச்சிறை, முதுகுளத்தூர்.
 65. கிளைச்சிறை, பாமக்குடி.
 66. கிளைச்சிறை, இராமநாதபுரம்.
 67. கிளைச்சிறை, சாத்தூர்.
 68. கிளைச்சிறை, சிவகங்கை.
 69. கிளைச்சிறை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.
 70. கிளைச்சிறை, திருப்பத்தூர்.
 71. கிளைச்சிறை, திருவாரூர்.
 72. கிளைச்சிறை, விருதுநகர்.

திருச்சி மாவட்டம்.

73. கிளைச்சிறை, அரியலூர்.
 74. கிளைச்சிறை, ஜெயங்கொண்டான்.
 75. கிளைச்சிறை, கருதி.

61 [1977 4461]

வருவாய்த் துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருப்பவை.

வரிசை எண் சிறைகளின் பெயர்.

(1) (2)

திருச்சி மாவட்டம்—தொடர்ச்சி

76. கிளைச்சிறை, குளித்தலை.
 77. கிளைச்சிறை, லால்குடி.
 78. கிளைச்சிறை, மணப்பாறை.
 79. கிளைச்சிறை, முசிறி.
 80. கிளைச்சிறை, பொம்பலூர்.
 81. கிளைச்சிறை, துறையூர்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டம்.

82. கிளைச்சிறை, புதுக்கோட்டை.
 83. கிளைச்சிறை, அறந்தாங்கி.
 84. கிளைச்சிறை, கிரனூர்.
 85. கிளைச்சிறை, திருமயம்.

திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

86. கிளைச்சிறை, அம்பாசமுத்திரம்.
 87. கிளைச்சிறை, கோவில்பட்டி.
 88. கிளைச்சிறை, நாங்குனேரி.
 89. கிளைச்சிறை, ராதாபுரம்.
 90. கிளைச்சிறை, சங்கரன்கோயில்.
 91. கிளைச்சிறை, தாத்துக்குடி.
 92. கிளைச்சிறை, ஸ்ரீவைகுண்டம்.
 93. கிளைச்சிறை, தென்காசி.
 94. கிளைச்சிறை, திருச்செந்தூர்.
 95. கிளைச்சிறை, விளாத்திகுளம்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

96. கிளைச்சிறை, கும்பகோணம்.
 97. கிளைச்சிறை, மாலையம்.
 98. கிளைச்சிறை, மன்னார்குடி.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

வருவாய்த் துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருப்பவை.

வரிசை எண் சிறைகளின் பெயர்.

(1)

(2)

தஞ்சாவூர் மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.

99. கிளைச்சிறை, நாகப்பட்டினம்.
 100. கிளைச்சிறை, நன்னிலம்.
 101. கிளைச்சிறை, பட்டுக்கோட்டை.
 102. கிளைச்சிறை, பாபநாசம்.
 103. கிளைச்சிறை, சீர்காழி.
 104. கிளைச்சிறை, திருத்துறைப்பூண்டி.
 105. கிளைச்சிறை, திருவையாறு.
 106. கிளைச்சிறை, திருவாரூர்.
 107. கிளைச்சிறை, தரங்கம்பாடி.
 108. கிளைச்சிறை, திருவிடைமருதூர்.

தருமபுரி மாவட்டம்.

109. கிளைச்சிறை, ஹோரூர்.
 110. கிளைச்சிறை, ஹரூர்.
 111. கிளைச்சிறை, தருமபுரி.
 112. கிளைச்சிறை, கிருஷ்ணகிரி.

சிறைத் துறையில் உள்ள பதவிகளின் விவரங்கள் அடங்கிய அட்டவணை.

தற்போது
 அமலிலுள்ள
 பதவிகளின்
 எண்ணிக்கை.

பதவியின் பெயர்.

(1)

(2)

அலுவலர்கள்.

- சிறைத்துறைத் தலைவர் 1
 சிறைத்துறைத் துணைத் தலைவர் 1
 முதுநிலை கணக்கு அலுவலர் 1
 சிறைத்துறைத் தலைவரின் அரசிதழ் 1
 பதிவு பெற்ற உதவியாளர் 1
 கண்காணிப்பாளர் (தேர்வு நிலை)

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

பதவியின் பெயர்.

(1)

தற்போது
 அமலிலுள்ள
 பதவிகளின்
 எண்ணிக்கை

(2)

அலுவலகங்கள்—தொடர்ச்சி.

- சிறைக் கண்காணிப்பாளர்கள் 8
 கண்காணிப்பாளர், மாநில மகளிர் சிறை, வேலூர் 1
 இணைக்கண்காணிப்பாளர்கள் 6
 துணைக்கண்காணிப்பாளர், மாநில மகளிர் சிறை, வேலூர் 1
 சிறை அலுவலர்கள் 8
 குடிமுறை உதவி அறுவை மருத்துவர் 16
 தலைமை நன்னடத்தைக் கண்காணிப்பாளர் 1
 மண்டல நன்னடத்தை அலுவலர்கள் 12
 இளநிலை உதவி அறுவை மருத்துவர் 1

பணியாளர் தொகுதி.

பொது வகைகள்—

- கண்காணிப்பாளர்கள் 5
 உதவியாளர்கள் 57
 இளநிலை உதவியாளர்கள் 78
 கருக்கெழுத்துத் தட்டச்சர்கள் 3
 தட்டச்சர்கள் 24
 பதிவுரு எழுத்தர்கள் 35
 டிப்பேதார் 1
 கடைநிலை அரசு ஊழியர்கள் 95
 சிறப்பு வகைகள்—
 கணக்கர்கள் 9
 உற்பத்தி உதவியாளர் 1
 மூதாய் 1
 துணை சிறை அலுவலர்கள் 8
 உதவி, கண்காணிப்பாளர் 1
 இளநிலை உதவி கண்காணிப்பாளர் 1
 தனித்தனிச் சிறைகளின் கண்காணிப்பாளர்கள் 8

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

பதவியின் பெயர்.

தற்போது
அமலிலுள்ள
பதவிகளின்
எண்ணிக்கை
(2)

(1)	(2)
பணியாளர் தொகுதி—தொடர்ச்சி	
பொதுவகைகள்—தொடர்ச்சி	
காவலர் உதவித் தலைவிகள் (இருப்பு)	3
உயர்தர தேர்ச்சி பெற்ற வேலையாளர்	1
தேர்ச்சி பெற்ற வேலையாட்கள் நிலை 2	4
மனோதத்துவ நிபுணர்கள்	3
சமூகப் பணியாளர்கள்	3
போதகர்கள்	1
முதலாள்	24
உதவிசிறை அலுவலர்கள்	1
தொழிற்சாலை மேலாள்	10
செவிலிச் சிப்பந்திகள்	18
மருந்து செய்பவர்கள்	26
உதவி ஆண் செவிலியர்கள்	10
முதன்மைத் தலைமைக் காவலர்கள்	3
வாயிற் காப்பாளர்கள்	125
தனிக்கிளைச் சிறைகளின் வாயிற் காப்பாளர்கள்	1,047
காவலர்கள் மற்றும் சிற்றலுவலர்கள், நிலை 1	3
காவலர்கள் மற்றும் சிற்றலுவலர்கள், நிலை 2	7
அலுவலக மேலாளர்கள், நிலை 1	19
அலுவலக மேலாளர்கள், நிலை 2	20
சிப்ப எழுத்தர்கள்	9
இடைநிலை ஆசிரியர்கள்	1
உயர்நிலை ஆசிரியர்கள்	16
உடற்பயிற்சி போதகர்	4
தச்சு ஆசிரியர், நிலை 1 மற்றும் 2	3
நெசவு ஆசிரியர்கள்	13
புத்தகம் கட்டும் கண்காணிகள்	3
தையல் முதலாட்கள்	3
கருமன் ஆசிரியர்கள்	4
தச்சுப்பட்டரை முதலாட்கள்	
மின் கம்பியாட்கள்	

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

பதவியின் பெயர்.

தற்போது
அமலிலுள்ள
பதவிகளின்
எண்ணிக்கை
(2)

(1)	(2)
கிளைச்சிறை அலுவலர்கள், நிலை 1	5
கிளைச்சிறை அலுவலர்கள், நிலை 2	96
நவீனாடத்தை அலுவலர்கள்	10
நல அலுவலர்கள்	3
லாரி ஓட்டுநர்கள்	1
பாக்குடைத்தல் போதகர்	1
தச்சு யந்திர கம்பியர்	1
லாரி ஆள்	1
தேசம் பொருள் மேற்பார்வையாளர்	1
காக்கி யந்திரக் கம்பியர்	4
செருப்புத்தைப்போரின் கண்காணிகள்	1
அதீயினிய முதலாள்	3
கைத்தறி நெசவுக் கண்காணிகள்	3
வண்டிக்காரர்கள்	1
தாற்பாசிரியர்	1
நெசவு ஆசிரியர்	1
சாய் ஆசிரியர்	2
இலை சாய ஆசிரியர்	2
பாவு ஆசிரியர்	2
சிட்டு ஆசிரியர்	1
பாண்டு வாத்திய ஆசிரியர்	1
மின்சாரம் ஆசிரியர்	1
உதவித் கூடார ஆசிரியர்	1
பாவு, தஞ்சி போடும் பணியாளர்	1
கெட்டுகலன் பணியாளர்	2
பெர்ருத்தத் தச்சர்	2
பருத்தி கலந்து சுத்தம் செய்யும் பணியாளர்	2
நெசவுக் பணியாட்கள் நிலை 1	2
தையல் எழுத்தர்	1
நெசவுப் பணியாளர் நிலை 2	1

[1977 ஆகஸ்ட் 10]

தமிழியின் பெயர்.

தற்போது
அமலிலுள்ள
பதவிகளின்
எண்ணிக்கை

தெலுது பணியாட்கள் நிலை 3	1
கட்டு கட்டும் பணியாள்	1
தீரேறு நிலையப் பொருத்துபவர்	1
குழாய் வழி பொருத்துபவர்	1
கொடிகலன் தியணப்பாளர்	1
உருளாமுடும் பணியாள்	1
மோட்டார் பணியாட்கள்	1
தூற்புத் தலைமைப் பணியாள்	1
உதவி தூற்புப் பணியாளர்கள்	1
தூற்பு ஆசிரியை	1
விளக்குநர்கள்	1
இயந்திர இயக்குநர், நிலை 1	1
இயந்திர இயக்குநர், நிலை 2	1
தச்சர்கள்	1
பாஷ்கார்	1
காத்தடை உதவியாளர்கள்	1
குழந்தை வளர்ப்புப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்	1
பெண் செவிவி உதவியாளர்	1
பற்ற வைப்பவர்	1
தலைமை ஆயர்	1
ஆயர்க்கள்	1
மின் மோட்டார் பணியாளர்கள்	1
மேற்பார்வையாளர்கள் மற்றும் போதகர்கள் (கைழுத்தைக் கைதித் தொழிற்சாலை)	1
சேட்பு இராசாயன வல்லுநர்	1
எஞ்சின் ஒட்டுநர்	1
மெருகு போடும் உதவியாளர்	1
காதிதக்கழ் தயாரிக்கும் உதவியாளர்கள்	1
காவற்காரர்	1
சிப்பந்திக் காவலர்கள் (பிரிச் சிவந்தன்)	1
உடல் சம்பந்தமான தொழில் தயாரிப்பாளர்	1
காவலர்கள்	1

[1977 ஆகஸ்ட் 10]

தமிழியின் பெயர்

தற்போது
அமலிலுள்ள
பதவிகளின்
எண்ணிக்கை

காத்தடை ஒட்டுநர்கள்	1
தொட்டி	1
சமையற்காரர்கள்	1
காத்தடை கத்தம் செய்பவர்	1
காவலாளியாளர், ஆள்கள் பிற்காப்பு இல்லம், சென்னை	1

(1977 ஆகஸ்ட் 19)

POLICY NOTE

JAILS

The Jail Department deals with the organization, control and management of Prisons, including Borstal Schools. The major policy is to reform the convicts so that on release, they may become good citizens and lead a useful life.

I. Classification of Jails.—

The Jails of this State fall under the following categories:—

- (1) Central Prisons;
- (2) Special Jail (State Prison for Women, Vellore); and
- (3) Sub-Jails.

Generally prisoners sentenced to imprisonment for period in excess of one month, habitual prisoners and prisoners sentenced to imprisonment for life are confined in Central Prisons. The undertrial prisoners and those imprisoned for less than a month are confined in Sub-Jails. Adult prisoners are segregated from adolescents, and male convicts from female convicts. The habitual prisoners are confined in the Central Prisons at Salem and Cuddalore and the women prisoners in the State Prison for Women at Vellore. The Borstal School at Pudukottai is functioning for adolescents. As a temporary measure, Government have directed that criminal lunatics and convicts who are mentally deranged be detained in the Government Mental Hospital, Madras. Annexes are set apart in the Central Prisons at Tiruchirappalli and Vellore for the special care of prisoners suffering from leprosy and other contagious diseases.

The following are the various categories of Institutions under the Jail Department:—

(1) Central Prisons	...	...	8
(2) State Prison for Women	...	...	1
(3) Borstal School	...	...	1
(4) Special Sub-Jails	...	...	8
(5) Sub-Jails—			
(a) Under the control of Inspector-General of Prisons	..	...	10
(b) Under the control of Collectors.	...	...	112

(1977 ஆகஸ்ட் 19)

II. Administration.—

A chart showing the administrative set up of the Department is annexed (Annexure I).

The particulars of expenditure and receipts of the Department for the years 1970-71 to 1976-77 and the Budget Estimates for 1977-78 are furnished in the Statement in Annexure II.

III. Open Air Jails.—

There are at present three Open Air Jails in this State, one at Noelagiri Village in Thanjavur, the second at Salem and the third at Singanallur in Coimbatore Districts.

2 The objects of Open Air Jails are:—

- (i) To relieve congestion in walled prisons;
- (ii) To train prisoners in proper methods of agriculture or their future rehabilitation
- (iii) To make jails self-sufficient in agricultural produce;
- (iv) To give a certain amount of freedom on trust to well behaved prisoners; and
- (v) To further the principles of custody and treatment embodied in minimum custody prisons.

3. The proposal for the starting of Open Air Jails (1) at Sivaganga in Ramanathapuram District, (2) at Velamundy reserve forest area in Coimbatore District, (3) on the State Seed Farm at Velpakkam in South Arcot District and (4) at Vengadamangalam in Chingleput District on the pattern of the existing Open Air Jails is under the consideration of the Government. The proposal is on the basis of the recommendations of the Study Team constituted in G.O. Ms. No. 2238, Home, dated 9th September 1976.

IV. Classification of Prisoners and Privileges.—

There are only two Classes, viz. 'A' and 'B' in the prison. Classification of a prisoner is based on the social status, education, mode of living, extent and nature of property owned, character and antecedents. Convicts will be eligible for Class 'A' who by social status, education and habit of life have been accustomed to superior mode of living. Any person convicted of an offence involving gross indecency or exhibiting gross depravity of character may not be placed in 'A' Class. Habitual prisoners may at the discretion of the classifying authority be included in 'A' Class on the basis of character and antecedents. Convicts who may have

[1977 ஜூன் 19]

committed offences against society shall not be eligible for 'A' Class in the prison. Class 'B' will consist of convicts who are not classified in Class 'A'.

Diet.—The diet of the A Class prisoners has been laid down according to four classes, namely (i) Vegetarian—Labouring, (ii) Vegetarian—Non-Labouring, (iii) Non-Vegetarian—Labouring and (iv) Non-Vegetarian—Non-Labouring. They are allowed to buy fruits and supplement their food with articles which have food value, such as biscuits, cocoa and ovaltine at their own cost. 'B' Class prisoners are allowed only vegetarian diet in the prescribed Scale which varies for labouring and non-labouring classes. The Medical Officer may authorise supply of mutton or eggs to prisoners on medical grounds.

The approximate cost of diet per head per day for the various classes of prisoners is given below:—

				Rs.
1. 'A' Class Prisoners—				
Vegetarian—Labouring	...	...	...	5.85
Vegetarian—Non-Labouring	...	...	...	4.80
Non-Vegetarian—Labouring	...	...	...	5.70
Non-Vegetarian—Non-Labouring	...	...	...	4.80
2. 'B' Class Prisoners—				
Under Nutritious Diet Scheme—Labouring	...	...	...	2.45
Under Nutritious Diet—Non-Labouring	...	...	...	2.50
3. 'B' Class Prisoners—				
Under Partly Nutritious Diet Scheme—Labouring	...	...	...	2.45
Non-Labouring	...	...	...	2.50

Nutritious Diet.—In November 1970, the diet given to the 'B' Class prisoners has been changed to Nutritious Diet Scheme so as to increase the calorie value and also to avoid the deficiency in Calcium and Vitamin A in the old diet. The quantity of rice, wheat, cholam, onions, ground nut oil, ground-nut and jaggery supplied has been increased. The quantity of vegetables has been increased from 230 to 250 grams of which 100 grams consist of greens. Instead of Kanji for breakfast, cholam or ragi iddly or "Whamp Uppura" or Cholam Puttu is supplied.

[1977 ஜூன் 19]

The revised scale of diet (Nutritious Diet Scheme) has been first introduced in the Central Prison, Madras. Nutritious scale of diet given to the 'B' Class prisoners in the Central Prison, Madras has been extended to the prisoners in the Central Prisons at Madurai and Coimbatore.

(a) **Partly Nutritious Diet Scheme.**—It has been decided to issue (Partly Nutritious Diet Scheme) iddies for breakfast on 3 days and puttu for 4 days in a week to the 'B' Class prisoners in all other Central Prisons including the State Prison for Women, Vellore, during 1975-76.

(b) **Clothing and Bedding.**—'A' Class prisoners are permitted to use their own bedding and are allowed to have their own dress except during the work hours when they are to wear jail clothing. 'A' Class prisoners are permitted to wear their private dress at the time of interview by their relatives. 'B' Class prisoners have to necessarily wear jail clothing.

(c) **Toilet.**—All prisoners are allowed to use soap, hair oil and oil at their own cost. Prisoners are also supplied with one ounce of oil, per head for oil-bath once a month. They are supplied 1-1/2 ounces (42 grams) of 'boonthikai' per month per head. Prisoners employed in Textile Industry in the Central Prison, Coimbatore are allowed 2 ounces of oil (56 grams) a month for purposes. All classes of prisoners who, by their good conduct are found deserving, are allowed to receive soap, oil and tooth powder from the friends and relatives, subject to the condition that the quantity received is limited to their requirements for a fortnight and that a thorough examination of the articles to be passed on to the prisoners is made by a senior officer of the jail.

(d) **Interviews and letters.**—'A' Class prisoners are allowed to write and receive one letter a week, and to have an interview once a fortnight with three persons at a time for half-an hour. 'B' Class prisoners are allowed to write and receive two letters a month and to interview once a fortnight for half an hour with three persons at a time.

(e) **Newspapers and Periodicals.**—At present 'B' Class prisoners are supplied the following Tamil Dailies:—

- (1) Dinamani
- (2) Swadesamitran
- (3) Navasakthi

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

The daily newspapers are supplied at Government cost at the rate of one copy for every 100 prisoners, or part thereof. 'A' Class prisoners are allowed to obtain at their own cost, newspapers approved by Government. In addition, useful books are kept in the Jail Libraries. A list of useful books prepared in consultation with the Director of School Education is circulated to the Superintendents of Jails to purchase them, if considered necessary.

(f) *Other concessions.*—'A' Class prisoners are allowed the use of furniture, mosquito nets and also other facilities like the use of tobacco, private cooking and eating-utensils. On medical recommendation prisoners in Jail Hospitals, who are not habituals and who have had no jail punishments previously, are permitted, at the discretion of the Superintendents, to sleep outside the Jail Hospital under proper guard. All the prisoners in the Central Prisons are permitted to play volley ball and tennis and the prisoners in the State Prison for Women, Vellore are permitted to play tennis on Sundays and Jail holidays.

V. Prison Labour and Industries.—

The main object of prison labour is to help them in rehabilitation easily once they are released. Therefore purposeless and unproductive forms of labour are avoided. All jail labour is divided into three main classes, viz., hard, medium and light. A prisoner allotted the appropriate class of labour on the advice of the Medical Officer. Prisoners are taught trades like carpentry, tailoring, weaving, dyeing, building, smithy, leather work, book-binding, paper making, poultry farming, bee-keeping, etc., which could prove useful to them after release. There is also textile mill with weaving units in the Central Prison Coimbatore.

As far as possible prisoners are given work similar to what they had been doing before admission into Jail. "Classifying Boards" have been formed in the Central Prisons consisting of the Superintendent of the Jails, the Senior Assistant Surgeon and the Jailor to ascertain during the quarantine period, the kind of work, education and training which should be given to the prisoners. Jail labour is also hired out for City Corporation Works. If a prisoner wants change of labour, he may represent it to the Superintendent of the Jail. Prisoners employed on remunerative labour are entitled to earn gratuity at the following rates if the work is in excess of the prescribed scale and upto the standard

1977 ஆகஸ்ட் 19]

Rate of gratuity
(Rupees per
mensem).

Rs. P.

1. Convict	...	...	...	...	0	25
2. Convict Watchmen	...	...	...	...	0	50
3. Convict Work Overseer	...	...	...	...	1	00
4. Convict Work Overseer	...	...	...	...	1	00

The Wage Earning Scheme for prisoners has been introduced in the Central Prison, Salem. The rate of wages are:

Rs. P.

1. Skilled Workers	...	...	...	...	0	40
2. Semi-skilled Workers	...	...	...	...	0	20
3. Unskilled Workers	...	...	...	...	0	10

The scheme will be introduced in other Central Prisons in due course after watching its progress in the Central Prison, Salem.

VI. Medical and Sanitary arrangements.—

The Medical and Sanitary arrangements in Jails are quite satisfactory. There is a hospital in every Central Prison. Every Central Prison has a Medical Officer with Assistant Surgeons and Compounders to assist him. Prisoners who are in need of spectacle are supplied with a pair each. Dental treatment is also given to prisoners either at their own cost or at Government cost according to the nature of the treatment given and the class of prisoners. 'B' Class prisoners are allowed ordinary treatment free of cost. The Assistant Surgeon (Dental) attached to the Headquarters Hospital visits the prison twice a week. Prisoners suffering from leprosy are segregated in the leprosy annexes in the Central Prisons at Vellore and Tiruchirappalli. Mental defectives and criminal lunatics are sent to the Mental Hospital, Madras.

VII. Education of Convicts.—

Educational facilities are provided in Jails for such prisoners who are capable of deriving benefit from them. There is an Elementary School in every Central Prison with qualified teachers. Adult Education on modern lines is being imparted in the Schools in certain jails by teachers specially trained for the purpose. Prisoners are permitted to read up to 6 p.m. where lighting facilities already exist, and steps are being taken to provide facilities where they do not exist. In order to promote education the Superintendent of

[1977 ஆகஸ்ட் 18]

Jails are authorised to invite teachers and lecturers attached to well-known institutions to deliver lectures in jail on holidays and Sundays, on non-political matters for the benefit of the prisoners. The Government have also been permitting prisoners to appear for examinations conducted by the Universities, etc., and the Government meet the expenditure towards cost of books, examination fees and other connected incidental expenditures.

Religious and moral lectures are permitted. But such lectures or discourses are allowed on conditions that no proselytizing is carried on under the cloak of moral and religious instruction and that the lecturers confine their attention to the prisoners of their own faith. It has also been decided to invite Tamil Scholars to give lecture on ethical subjects.

AFTER CARE HOME FOR MALES, PALLAVARAM.

The After Care Home for Males, Pallavaram was set up to train those who were discharged from correctional and non-correctional institutions, for a training, in a craft for period of two years in Carpentry or Metal Work or Tailoring, so that they can settle down in life as honest and law abiding citizens. During the period of training, stipend of Rs. 2.00 per day is given to the inmates in addition to free food, clothing and shelter. The inmates are being trained as per syllabus as in the Industrial Training Institute. Modifications to suit the conditions and needs in the Home. Only adult males are admitted in the Home. The After Care Home, Pallavaram has an authorised strength of 100 inmates whereas the number of inmates working in the Home is about 44 persons on the average. The Home consists of three sections viz., Carpentry, Tailoring and Metal Work.

Borstal School.—Adolescent prisoners of the age group of 18 to 23 years are housed in the Borstal School, Pudukkottai. The inmates are trained in the following industries or vocations:—

- (a) Carpentry.
- (b) Blacksmithy.
- (c) Book binding.
- (d) Tailoring.
- (e) Agriculture.
- (f) Masonry.
- (g) Laundry.
- (h) Band practice.
- (i) Domestic work such as cooking.
- (j) Washing orderlies.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

The inmates are given certificates to enable them to get themselves employed, after release. The authorised accommodation of the school is 405. On an average there are 390 inmates. One of the dormitory building in the school has been converted as an "Adolescent centre", offenders of the age of 23 years are lodged in that centre. They will be there up to 25 years. The dormitory of the Borstal School, Pudukkottai, has been declared as prison under Prison Act. The inmates of the Borstal School are given financial assistance in the form of machinery and cow or buffalo after their discharge. The amount of financial assistance will be recovered in easy instalments to facilitate their rehabilitation.

THE ACTIVITIES OF THE TAMIL NADU DISCHARGED PRISONER'S AID SOCIETY.

The Tamil Nadu Discharged Prisoner's Aid Society was formed in 1921. The avowed objects of the Society are to rehabilitate and to render such other help as may be needed by persons convicted of criminal offences to wean casual and Juvenile offenders them away from becoming habituals and to promote fresh legislation or progressive application of the existing law for their welfare. The Society renders help in the form of monetary assistance for carrying on petty trade, provision of tools, tea kettles, Sewing machines, monetary grant for train and bus fare, loans for providing where withal for trade securing employment, legal assistance, obtaining old age pension, supply of dress, spectacles, etc.

The Society is governed by the CENTRAL COMMITTEE at Madras and the District Committees in the Districts. At present there are ten District Committees in Tamil Nadu which are functioning under the guidance of the Central Committee with the District Collector as their ex-officio Presidents. The Central Committee consists of not less than 30 elected members of which the Inspector-General of Prisons, Inspector-General of Police, the Commissioner of Police, the Chief Metropolitan Magistrate, the Superintendent of the Central Prison, Madras, the Chief Probation Superintendent and the Superintendent of the After Care Home for Males are the ex-officio members. There is also a provision for the Government to nominate not more than five members to the Central Committee. The ten District Committees send their nominees to the Central Committee at the rate of one nominee for every fifty members of the District Committees.

[1977-ஆகஸ்ட் 19]

Besides, the Annual General Body Meeting, there is quarterly meetings presided over by the Chief Secretary to the Government or the Home Secretary for transacting the routine business. Similarly the District Committees convene meetings presided over by the District Collectors.

The Central Committee at Madras and the District Committee at Madurai are running Industrial Units to provide work to the Discharged Prisoners. The unit at Madras is having a Carpentry Workshop which provided work to about 16 persons during 1974-75 and 21 persons in 1975-76 per month on average.

The Government sanction an annual grant-in-aid of Rs. 12,000 in two equal instalments per year on condition that the Society should raise a sum of Rs. 6,000 by way of subscriptions and donation from public.

JAIL VISITORS.

In addition to official visitors, who are appointed from the Magisterial, Judicial, Medical, Health, Industries and Fire Services Departments, prominent members of the public preferably Social Workers who are really interested in the field and Psychiatrists, Psychologists and Sociologists are also appointed as non-official visitors to each jail. The non-official visitors are usually those who are members of the Discharged Prisoner's Aid Society and who have evinced some interest in the welfare of prisoners. It is the duty of the visitor to satisfy himself that the laws and rules regulating the management of the prisoners and prisons are duly carried out in jails, to visit all parts of the jails, to see all prisoners and to hear and enquire into any complaint that any prisoner may make to him. Normally, two thirds of the non-official visitors of each jail should be new persons; and the term of office of visitors is restricted to two years.

Besides, non-official visitors for each jail, Government have also appointed non-officials as State Jail Visitors who may visit any jail in the State.

REMISSION OF SENTENCE.

In order to act as an incentive to develop good behaviour, aptitude to work and to change their criminal tendencies, prisoners are awarded different scales of remission. They are given an ordinary remission of two days per month for good conduct and for industrious work. Convict warders get remission of eight days per month. Prisoners employed as cooks and sweepers on Sundays and holidays

[1977-ஆகஸ்ட் 19]

get three days remission per quarter in addition to any other remission earned under these rules. They are also granted special remission for 30 days in a year by the Superintendent of the prison for maintaining prison discipline or regulations and 60 days in a year either by the Inspector-General of Prisons or by the Government for excellent work. Prisoners who have undergone vasectomy operation get one year remission, and 10 to 15 days for donation of blood.

In addition to the above the lifers have also been granted special remission in connection with commemoration of (i) World Tamil Conference—One year, (ii) Gandhi Centenary Celebration—One year, and (iii) Silver Jubilee of Indian Independence—1½ years.

Besides these, usual remissions, the cases of all long-term prisoners with sentence of over three years, are considered by the Advisory Board. The Advisory Board goes into the prisoner's past record, the police report and the recommendation of the Jailor, and takes into account all these factors before recommending premature release under section 432 of Criminal Procedure Code, 1973, after the prisoners have completed 2/3 of their sentence including remission. Short-term prisoners with a sentence of 2 to 3 years are also similarly considered after they complete 3/4 of their sentence. Cases of old men above 65 and of women above 55, who are first offenders and who have completed 2½ years of their sentence (including remission) are similarly considered by the Advisory Board for premature release by Government.

A study team which was constituted to go into the utility and usefulness of existing Open Air Jails in the State has recommended that the prisoners in the Open Air Jails may be granted one day remission for one day's work excluding all Sundays and holidays and two days remission in a month for good conduct and also one year remission for five years as in the case of prisoners who have undergone vasectomy operation.

The matter is under the consideration of the Government.

-WELFARE OF PRISONERS.

There are at present 10 posts of Welfare Officers, one post each in all the Central Prisons and the State Prison for Women Vellore and the Borstal School, Pudukkottai ... The Welfare Officer assists the prisoners and renders such help as is consistent with the rules pertaining to the institution, arranges for correspondence with the relatives of prisoners outside, and keeps them in touch, so that the prisoners on his release may find it easy to settle down.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

If alternative arrangements cannot be made infants of women prisoners are also kept in the Jail. A creche for infants of women prisoners of three years and below and a nursery for children above three years, have been started in the State Jail for Women, Vellore.

A Central Prison Committee for each Central Jail has been formed for the prisoners' welfare and their cultural and moral uplift. The Cultural Committee periodically arranges for variety entertainments by outsiders within the jail premises for the benefit of the prisoners.

PROBATION SERVICE.

This is a branch of the Jail Department. Probation work consists of making enquires regarding home conditions, etc., supervision of offenders released prematurely on bond and inmates released, licensed or discharged from Borstal School, Approved Schools, Vigilance Home, etc. The Probation Branch is under the direct control of the Chief Probation Superintendent subject to the control and supervision of the Inspector-General of Prisons. Recently, Research with one Regional Probation Officer and Record Clerk has been constituted.

The Tamil Nadu Probation of Offenders Act was replaced by a Central Act. The Central Act was introduced in the Madras City and Chingleput District in the State from 1st December 1962 and has been extends throughout the state from 1st December 1962. May 1964. The Act empowers Courts to release offenders after due admonition of probation of good conduct where offences committed are punishable with imprisonment for not more than two years or with fine or with both and no previous conviction is proved against the offender. The provisions of this Central Act are liberal and consistent with the modern trends of correctional administration.

ANNEXURE-II

STATEMENT SHOWING PARTICULARS OF EXPENDITURE AND RECEIPTS OF JAIL DEPARTMENT FROM 1970-71 TO 1976-77 AND BUDGET ESTIMATE FOR 1977-78.

I. Expenditure—

	Amount in Rupees.
1971-72	2,57,64,000
1972-73	2,69,82,000
1973-74	3,15,18,000
1974-75	2,86,84,000
1975-76	4,86,50,000
1976-77	4,65,11,000
1977-78 (Budget Estimate)	4,24,79,000

1977 ஆகஸ்ட் 19]

Amount in
Rupees.

II. Receipts—

1971-72	76,81,000
1972-73	80,94,000
1973-74	87,94,000
1974-75	1,00,61,000
1975-76	99,82,000
1976-77	1,18,61,000

NUMBER OF JAILS IN THE STATE.

1. Central Prisons	8
2. State Jail for Women	1
3. Borstal School	1
4. Special Sub-jails	8
5. Sub-jails—	
(a) Under the control of Inspector-General of Prisons.	10
(b) Under the control of Collectors	112

STATEMENT OF NUMBER OF POSTS IN THE JAIL DEPARTMENT.

Name of the Post.	Number of Posts in existence.
OFFICERS.	
(1)	(2)
Inspector-General of Prisons	1
Deputy Inspector-General of Prisons	1
Senior Accounts Officer	1
Gazetted Assistant to the Inspector-General of Prisons.	1
Superintendent (Selection Grade)	1
Jail Superintendents	8
Superintendent, State Jail for Women, Vellore	1
Additional Superintendents.	5
Deputy Superintendent, State Jail for Women, Vellore.	1
Jailors	8
Civil Assistant Surgeons	16
Chief Probation Superintendent	1
Regional Probation Officers	12
Junior Assistant Surgeon	1

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

Name of the Post.

Number of Posts
in existence.(1)
ESTABLISHMENT.

(2)

Common Categories—

Superintendents	5
Assistants	57
Junior Assistants	78
Steno-typists	3
Typists	24
Record Clerks	35
Duffadar	1
Least Grade Government Servants	95

Special Categories—

Accountants	8
Production Assistant	1
Matron	1
Deputy Jailors	8
Assistant Superintendent	1
Sub-Assistant Superintendent	1
Superintendents in Special Sub-Jail	3
Reserve Assistant Matrons	2
Highly Skilled Worker	1
Skilled Workers, Grade II	4
Psychologists	3
Social Workers	3
Instructors	1
Foreman	24
Assistant Jailors	1
Factory Manager	10
Staff Nurses	18
Pharmacists	26
Male Nursing Assistants	22
Chief Head Warders	10
Gate Keepers	3
Gate Keepers in Special Sub-Jails	115
Warders and Petty Officers, Grade I	1,047
Warders and Petty Officers, Grade II	8
Office Managers, Grade I	7
Office Managers, Grade II	10
Packer Clerks	28
Secondary Grade Teachers	9
Higher Grade Teachers	1
Physical Training Instructor	

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

Name of the Post.

Number of Posts
in existence.

(1)

(2)

Carpentry Instructors, Grades I and II	16
Weaving Instructors	4
Binding Maistries	8
Tailoring Foremen	18
Blacksmithy Instructors	8
Carpentry Foremen	4
Wiremen	18
Sub-Jail Jailors, Grade I	2
Sub-Jail Jailors, Grade II	5
Probation Officers	96
Welfare Officers	10
Lorry Drivers	8
Rattan Instructor	1
Carpentry Mechanic	1
Lorryman	1
Boot and Sandal Overseer	1
Boot Mechanic	1
Cobbler Maistries	4
Aluminium Foreman	1
Handloom Weaving Maistries	2
Bandymen	3
Spinning Master	1
Weaving Master	1
Dyeing Master	1
Additional Dyeing Master	1
Warping Master	1
Carding Master	1
Bard Master	1
Electrician	1
Assistant Tent Maistry	1
Warping and Sizing Jobber	1
Boiler Attendant	1
Fitter Carpenter	1
Blow Room Jobber	1
Weaving Jobbers, Grade I	2
Spinning Mill Writer	1
Weaving Jobber, Grade II	1
Weaving Jobbers, Grade III	1
Baling Attendant	3
Fitter in charge of Pumping Station	1

(1977-1978)

Name of the Post.	Number of Posts in existence.
(1)	(2)
Pipe-line Fitter ...	2
Boiler Fireman ...	1
Roker Coverer ...	1
Motor Attendants ...	2
Spinning Head Jobber ...	1
Assistant Spinning Jobbers ...	2
Spinning Instructress ...	1
Demonstrators ...	2
Machine Operator, Grade I ...	1
Machine Operator, Grade II ...	1
Carpenter ...	4
Milkman ...	1
Livestock Assistants ...	8
Nursery Trained Teacher ...	1
Woman Nursing Assistant ...	1
Welder ...	1
Chief Ayah ...	1
Ayals ...	8
Electric Motor Attendants ...	2
Supervisors-cum-Instructors (H.M.P. Industry) ...	6
Soap Chemist ...	1
Engine Driver ...	1
Glazing Assistant ...	2
Pulp Making Assistants ...	4
Watchman ...	1
Peon Wardens (Sub-Jails) ...	60
Physiotherapy Technician ...	1
Cattle Grazer ...	1
Tractor Drivers ...	2
Scavenger ...	1
Cooks ...	20
Tractor Cleaner ...	1
Superintendent, A.C.H. for Males, Madras ...	1

LIST OF JAILS.

Under the Control of Jail Department

Name of the Jails

1. Central Prison Madras.
2. Central Prison Vellore.
3. Central Prison Cuddalore.

(1977-1978)

4. Central Prison	Tiruchirappalli.
5. Central Prison	Saleru.
6. Central Prison	Coimbatore.
7. Central Prison	Madurai.
8. Central Prison	Palayamkottai.
9. State Jail for Women	Vellore.
10. Borstal School	Pudukkottai.
11. Special Sub-Jail	Salem (Men).
12. Special Sub-Jail	Kokkirakulam.
13. Special Sub-Jail	Tiruchirappalli.
14. Open Air Jail	Singanallur (Open Air Jail).
15. Sub-Jail (Grade I)	Saidapet.
16. Sub-Jail (Grade I)	Nagercoil.
17. Sub-Jail (Grade II)	Chingleput.
18. Sub-Jail (Grade II)	Maduranthakam.
19. Sub-Jail (Grade II)	Poonamallee.
20. Sub-Jail (Grade II)	Thanjavur.
21. Sub-Jail (Grade II)	Ponneri.
22. Sub-Jail (Grade II)	Thiruvallur.
23. Sub-Jail (Grade II)	Tiruthani.
24. Sub-Jail (Grade II)	Kancheepuram.

II. Under the Control of Revenue Department, North Arcot District

1. Sub-Jail	Arakonam
2. Sub-Jail	Arbur.
3. Sub-Jail	Cheyyar.
4. Sub-Jail	Arani.
5. Sub-Jail	Chengam.
6. Sub-Jail	Gudiyatham.
7. Sub-Jail	Polur.
8. Sub-Jail	Thirupattur.
9. Sub-Jail	Tiruvannamalai.
10. Sub-Jail	Vaniambadi.
11. Sub-Jail	Walejank.
12. Sub-Jail	Vandavasi.

South Arcot District.

13. Sub-Jail	Kallakurichi.
14. Sub-Jail	Chidambaram.
15. Sub-Jail	Cuddalore.
16. Sub-Jail	Gingee.
17. Sub-Jail	Kattumannarkoil.

[1977 ஜூன் 19]

South Arcot District—cont.

18. Sub-Jail	Portonovo.
19. Sub-Jail	Tindivanam.
20. Sub-Jail	Tairukkoilur.
21. Sub-Jail	Tittagudi.
22. Sub-Jail	Ulundurpet.
23. Sub-Jail	Villupuram.
24. Sub-Jail	Virudhachalam.
25. Sub-Jail	Panrutti.

Coimbatore District.

26. Sub-Jail	Avanashi
27. Sub-Jail	Bhavani.
28. Sub-Jail	Dharapuram.
29. Sub-Jail	Erode.
30. Sub-Jail	Oebichettipalayam
31. Sub-Jail	Kangeyan.
32. Sub-Jail	Mettupalayam.
33. Sub-Jail	Sathyamangalam.
34. Sub-Jail	Thiruppur.
35. Sub-Jail	Udumalpet.
36. Sub-Jail	Pollachi.
37. Sub-Jail	Perundurai.
38. Sub-Jail	Palladam.

The Nilgiris District.

39. Sub-Jail	Ootacamund.
40. Sub-Jail	Coonoor.
41. Sub-Jail	Gudalur.

Salem District.

42. Sub-Jail	Athur.
43. Sub-Jail	Namakkal.
44. Sub-Jail	Omalur.
45. Sub-Jail	Paramathi.
46. Sub-Jail	Rasipuram.
47. Sub-Jail	Sankari.
48. Sub-Jail	Thiruchengode.
49. Sub-Jail	(Women) Salem.
50. Sub-Jail	Pennagaram.

[1977 ஜூன் 19]

Madurai District.

51. Sub-Jail	Dindigul.
52. Sub-Jail	Kodaikanal.
53. Sub-Jail	Nilakottai.
54. Sub-Jail	Palani.
55. Sub-Jail	Periakulam.
56. Sub-Jail	Thirunangalam.
57. Sub-Jail	Usilampatti.
58. Sub-Jail	Uthamapalayam.
59. Sub-Jail	Vedasandur.
60. Sub-Jail	Meer.

Kanyakumari District

61. Sub-Jail	Thuckalay.
62. Sub-Jail	Kuznithurai.

Ramanathapuram District.

63. Sub-Jail	Arurukkottai.
64. Sub-Jail	Muthukulathur.
65. Sub-Jail	Faramakudi.
66. Sub-Jail	Ramanathapuram.
67. Sub-Jail	Sathur.
68. Sub-Jail	Sivagangai.
69. Sub-Jail	Srivilliputhur.
70. Sub-Jail	Thirupathur.
71. Sub-Jail	Thiruvadanai.
72. Sub-Jail	Virudhunagar.

Tiruchirappalli District.

73. Sub-Jail	Ariyalur.
74. Sub-Jail	Jayangondam.
75. Sub-Jail	Karur.
76. Sub-Jail	Kulithalai.
77. Sub-Jail	Lakkudi.
78. Sub-Jail	Manapara.
79. Sub-Jail	Musir.
80. Sub-Jail	Perambalur.
81. Sub-Jail	Thamiraparani.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

Pudukkottai District.

82. Sub-Jail	Pudukkottai.
83. Sub-Jail	Aranthangi.
84. Sub-Jail	Keeranur.
85. Sub-Jail	Thirumayam.

Tirunelveli District.

86. Sub-Jail	Ambasamudram.
87. Sub-Jail	Koilpatti.
88. Sub-Jail	Nanguneri.
89. Sub-Jail	Radhapuram.
90. Sub-Jail	Saukarankoil.
91. Sub-Jail	Tuticorin.
92. Sub-Jail	Srivaikundam.
93. Sub-Jail	Tenkasi.
94. Sub-Jail	Tiruchendur.
95. Sub-Jail	Vilathikulam.

Thanjavur District.

96. Sub-Jail	Kumbakonam.
97. Sub-Jail	Mayuram.
98. Sub-Jail	Mannargudi.
99. Sub-Jail	Nagapattinam.
100. Sub-Jail	Nannilam.
101. Sub-Jail	Pattukottai.
102. Sub-Jail	Papanasam.
103. Sub-Jail	Sirkali.
104. Sub-Jail	Thiruthurasipundi.
105. Sub-Jail	Tiruvaiyaru.
106. Sub-Jail	Tiruvarur.
107. Sub-Jail	Tranqubar.
108. Sub-Jail	Thiruvannamalai.

Dharmapuri District.

109. Sub-Jail	Hosur.
110. Sub-Jail	Harur.
111. Sub-Jail	Dharmapuri.
112. Sub-Jail	Krishnagiri.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

நீதி நிர்வாகம்,

1977-78.

முக்கிய உறுதிகளையும் கொள்கையையும் பற்றி
விளக்கக் குறிப்பு

இந்திய அரசியல் அமைப்பில் பெரிதாக்கப்பட்டுள்ள நெறிமுறைகளை கோட்பாடுகளாகக் கொண்டு, குடிமக்கள் அனைவருக்கும் நீதி கிடைக்குமாறு செய்வதே இவ்வரசின் கொள்கையாக இருந்து வருகிறது. நீதி மன்ற நிர்வாகம் என்பது, உண்மையில் நீதிமன்றங்களுக்குள்ள பொதுப்பாப்பை குறிக்கின்றது. இது அரசாங்க நிர்வாகப் பணியாளர், நிர்வாக எந்திரம் இவற்றினின்றும் முழு சுதந்திரத்துடன் செயல்படுகின்றது. உயர்நீதிமன்றம் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட பீரில், அவசியமானபேரெல்லாம், புதிய கூடுதல் நீதிமன்றங்கள் அமைப்பதற்கு அனுமதிப்பதன் மூலமாக, நீதிமன்றத் தீர்ப்பு வழங்கப்படுவதில் ஏற்படும் காலதாமதத்தை நீக்கும் படிபுள்ள பணியை அரசு தனது தரப்பில் செய்யக்கூடும்.

நீதி நிர்வாகம் பற்றிய சிறப்புக் கூறுகள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:—

1. ஆம் எண் கோரிக்கையும், “நீதி நிர்வாகம்” தொடர்பான வினியங்கலும், இதன்மேல் குறிப்பிடப்பட்ட நீதிமன்றங்கள், அதிகாரிகள் மற்றும் அவர்களது பணியாளர் அமைப்பு ஆகியவை குறித்த செலவைக் குறிப்பிடும்.

1. உயர்நீதிமன்றம், சென்னை.

2. நேரடித்தவர் சொத்தாட்சியர் (Official Assignee)
உயர்நீதிமன்றம், சென்னை.

3. (மாநகர விகித நீதிமன்றம் உட்பட) விகித நேரடித்தவர் நீதிமன்றம்.

4. இது வழக்கு நீதிமன்றங்கள்.

5. மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் நீதிமன்றம்.

6. துணைக் குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள் (தலைமை நீதி முறை மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றங்கள், முதல் வருப்பு, இரண்டாம் வருப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றங்கள்).

7. அரசுப் பொறுப்புச் சொத்தின் ஆட்சியாளர், பொறுப்புக்கொள்வாள்.

8. அரசுச் சட்ட குறிப்புகள், வழக்குகள்.

[1977 ஆகஸ்ட் 10]

நீதி மன்றங்கள், அதிகாரிகளிடையே பின்புலவழிவழிக்குவந்த செலவு "சாட்டியவை" என்றும், "அனுமதித்தவை" என்றும் வைக்கப்பெற்றப்பட்டுள்ளது.

சாட்டியவை.

அனுமதித்தவை.

1. உயர் நீதிமன்றம் (நீதிபதிகள், பதிவாளர், அசல் தரப்பு, அப்பீல் தரப்பு கொண்ட பணியாளர் அமைப்பு, மொழி பெயர்ப்பு, அச்சுத்துறை, சட்ட அறிக்கையாளர்கள், தனி அலுவலர் பணியாளர் அமைப்பு, புதுச்சேரி, சென்னை உயர்நீதிமன்ற ஷெரிபி-அவரது பணியாளர்.

1. மாநகர சிவில் நீதி மன்றம் உட்பட சிவில் செஷன்ஸ் நீதிமன்றங்கள்.
2. சிறு வழக்குகள் நீதிமன்றம்
3. மாநகர மாக்ஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றங்கள்.
4. துணைக் குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள்.
5. அரசுப் பொறுப்புச் சொத்தாட்சியர்—பொறுப்புச் சொத்தாட்சியர்
Aministrator-General and Official Trustee, சென்னை.

2. நொடித்தவர் சொத்தாட்சியர்—அவரது பணியாளர் அமைப்பு.

6. அரசு சட்ட ஆலோசகர்கள், வழக்கறிஞர்கள்

1977-78-ம் ஆண்டுக்கான செலவுக்கு, "சாட்டியவை" எனும் இனங்களின் கீழ் ரூ. 70,43,000 தொகையும் "அனுமதித்தவை" எனும் இனங்களின் கீழ் ரூ. 4,57,37,000 தொகையும் தேவைப்படுமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1. உயர்நீதி மன்றம்.

உயர்நீதிமன்றம் இம் மாநிலத்தில் நீதி வழங்கும் தலைநாய நீதிமன்றமாகும். மேதகு தலைமை நீதிபதி உள்ளிட்டு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. மேதகு நீதிபதிகளின் நிலையான பதவிகளை எண்ணிக்கை 22. சிவில் விவகாரங்களில் உயர்நீதிமன்றம், அசல் தரப்பு மூன்றாம் விசாரணை செய்யும் அதிகாரம் பெற்றதாகும். சிவில், குற்றவியல் வழக்குகளில் இதற்கு அப்பீல் விசாரணை அதிகாரம் உண்டு. அசல் தரப்பு வழக்கில், ரூ. 50,000-க்கு மேற்பட்ட மதிப்புடையதும் சென்னை மாநகருக்குள்ளேயே எழக்கூடியதுமான வழக்குகளை உயர்நீதிமன்றம் விசாரணை செய்கிறது. நீதிபதிகளுக்கு, தலைமை நீதிபதி பணியைப் பிரித்துக் கொடுக்கிறது.

உயர்நீதிமன்றம், நீதி வழக்குவதன், நீதித் துறையின் நிர்வாகம் உட்பொருள் அளித்தல்புக்குவந்தது.

1. சட்ட ஆணையிகள்.

2. உயர்நீதி மன்றம்—சாட்டியது.

மாண்புமிகு தலைமை நீதிபதி உட்பட 22 நீதிபதிகள் உள்ளனர். தலைமை நீதிபதியின் சம்பளம் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4,000 ஆகும். நீதிபதியின் சம்பளம் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 3,500 ஆகும். நீதிபதிகளின் சம்பளம், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அவர்களின் பணி நிலைகள், உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் (பணி நிலைமைகள்) சட்டத்தால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு நீதிபதிகள், மாவட்ட நீதிமன்றங்களை ஆய்வு செய்வதற்காகப் பயணம் செய்கையில் பயணப்படி பெறத் தகுதியுடையவர்களாவர். மாண்புமிகு தலைமை நீதிபதி, தலைமை நீதிபதிகளின் மாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்காகவும், தலைமையிடத்தை விட்டு பிற இடங்களுக்கு, பிற அரசுப்பணிகளைக் கவனிப்பதற்காகவும் பயணம் செய்கையில் அவர் பயணப்படி பெறத் தகுதியுடையவராவார்.

பதிவாளர், அலுவலகத்தின் நிர்வாகத் தலைவர் ஆவார். அவருக்கு மேலாளர், துணைப் பதிவாளர், உதவி பதிவாளர்கள் போன்ற அரங்கிதம் பதிவு பெற்ற பல அதிகாரிகள் உதவி புரிகின்றனர். உயர்நீதிமன்ற அலுவலகம் பல பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. அவையாவன, அசல் தரப்பு வழக்குப் பிரிவு, மேல் முறையீட்டு தரப்பு வழக்குப் பிரிவு, நொடிப்பு நிலை வழக்குப் பிரிவு, தலைமை நீதிமன்றப் பிரிவு, குற்றவியல் வழக்குப் பிரிவு, ரிட் மனு அதிகார வரம்பு, அதிகார வரம்பைப் புதுச்சேரிக்கு நீட்டித்தல், பெஞ்ச் கிளர்க் துறைகள், மேல் முறையீடு ஆய்வாளர்கள் பிரிவுகள், சுருக்கெழுத்து, தட்டச்சர்கள் பிரிவு, மொழி பெயர்ப்பு, அச்சு, நகலெடுப்போர் துறை, ஆவணப் பிரிவுகள், மாண்புமிகு நீதிபதிகள், உயர்நீதிமன்ற அதிகாரிகள், பணியாளர்கள் ஆகியோரின் சம்பளமும் படிகளும் ஆண்டுக்கு ரூ. 48,82,000 என கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. 'அலுவலகச் சில்லறைச் செலவுகள்' என்னும் தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,65,000 செலவு செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது. அலுவலகச் சில்லறைச் செலவு என்பதில், அரசுப் பணி, அஞ்சல் செலவு, பயன்படுத்தப்படும் மின்சாரத்திற்கான கட்டணங்கள், தொலைபேசிக் கட்டணங்கள், அலுவலகச் செலவுகள், வாடகை, விதங்களும், வரிகளும், மேஜை, நாற்காலிகள் முதலியன, புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள், மாண்புமிகு நீதிபதிகளின் பயனுக்காக, செய்தித் தாள்கள், ஆணைகள், புத்தகங்கள் ஆகியவற்றை அனுப்புவதற்கென்று உள்ள மோட்டார் வண்டிகளைப் பராமரிப்பதற்கான செலவு, உயர்நீதி மன்றத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ள படவுருப் படிவங்களை எடுப்பதற்கான நிகழ்படக் கருவியை இயக்குவதற்கான கட்டணங்கள் ஆகியவை அடங்கும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 10]

நொடித்தவர் சொத்தாட்சியரும் பணியாளர்களும், இந்திய சட்ட அறிக்கையின் ஆசிரியரும், பணியாளர்களும், அதிகார வாய்ப்பு புதுச்சேரிக்கு நீட்டிப்பதற்கான சிறப்பு அதிகாரி, மொழி பெயர்ப்பு, அச்சுத் துறை ஆகியவற்றால் அவற்றிற்கு எதிரே காட்டப்பட்டுள்ளவாறு பணியாளர் அமைப்பு—அலுவலகச் சில்லறைச் செலவுகளைப் பொறுத்தமட்டில் மதிப்பிடு செய்யப்பட்டவாறு, செய்யப்பட வேண்டிய செலவுகளைக் குறித்த விவரங்கள் தனித்தனியே கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	ரூபாய்
நொடித்தவர் சொத்தாட்சியர், பணியாளர்,	2,71,000
இந்தியச் சட்ட அறிக்கை ஆசிரியர், பணியாளர்,	43,000
புதுச்சேரி, தனி அதிகாரி, பணியாளர்	80,000
மொழிபெயர்ப்பு—அச்சுத் துறை	7,03,000

3. சட்ட அதிகாரிகள் :

மாநகரத்திலும் வெளியூரிலும் உள்ள சட்ட அதிகாரிகளுக்காகும் செலவுகளை சம்பந்தமாக இத்தலைப்பின்கீழ் நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. மாநிலத் தலைமை வழக்கறிஞர், அரசு வழக்கறிஞர், வழக்கு நடத்துநர், உடுதல் அரசு வழக்கறிஞர், உதவி வழக்கு நடத்துநர்கள், மாநகர அரசு வழக்கறிஞர், மாநகர வழக்கு நடத்துநர்கள் ஆகியோர் மாநகரிலுள்ள சட்ட அதிகாரிகளாவர். வெளியூரில், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அரசு வழக்கறிஞர் ஒருவரும், வழக்கு நடத்துநர் ஒருவரும் இருக்கின்றனர். மாநகரத்திலும், வெளியூரிலும் உள்ள உதவி வழக்கு நடத்துநர்கள் (தாம் I, II) முறையான சம்பள விதங்களைப் பெறும் முழுநேர அரசு பணியாளர்களாவர். மாவட்ட முனிசிப் நீதி மன்றங்களிலும், துணை நீதி மன்றங்களிலும் அரசுப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக வழக்கறிஞர்கள் நேமகம் செய்யப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட கட்டணம் மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. வழக்கறிஞர் அமர்த்துதலை கட்டணம் ஏதேனும் பேற அவர்கள் தகுதியுடையவர் அல்லர்.

சட்ட அதிகாரிகள் புரிகின்ற பணியின் அடிப்படையில் அனுமதிக்கப்பட்ட கட்டணம் வழங்கப்படுகிறது. இக்கட்டணம் அரசினால் அல்லது அறைய தலைவர்களால் அனுமதிக்கப்படுகிறது. மேற்கூறிய கட்டணங்களைத் தவிர அரசு அல்லது துறைத் தலைவர்கள், அரசுப் பணியில் இல்லாத வழக்கறிஞர்களுக்கு (அதாவது மாநிலத் தலைமை வழக்கறிஞர், அரசு வழக்கறிஞர்கள் வழக்கு நடத்துநர்கள், சட்ட அதிகாரிகளுக்கு உதவிபுரியும் பயிற்சி பெறுவதற்கு வழக்குரைஞர்கள் ஆகியோர் நீங்கலாக ஏனைய வழக்கறிஞர்கள்) கட்டணங்கள் வழங்குகின்றனர்.

1977 ஆகஸ்ட் 10]

பல்வேறு அரசுத் துறைகள் சார்பில் சில வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்வதற்காக நீதிமன்ற முத்திரைத்தாள் கட்டண வில்லைகளை வாங்குவதற்காக கணிசமான அளவுக்குச் செலவு செய்யப்படுகிறது. இச்செலவு, சம்பந்தப் பட்ட துறையின் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டின் கீழ்ப் பற்றுவைக்கப் பட்ட துறையின் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டின் கீழ்ப் பற்றுவைக்கப் பட்ட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அத்துறை, தமது சார்பில், சில வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்யுமாறு அரசு வழக்கறிஞருக்கு, கட்டண வில்லை வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்யுமாறு அரசு வழக்கறிஞருக்கு, கட்டண சட்ட ஆலோசகர்கள்—வழக்கறிஞர்கள்—AC அரசு வழக்கறிஞர்கள்—03, அலுவலகச் செலவுகள்” என்ற தலைப்பின்கீழ் பற்று வைக்கப்பட்டு வருகிறது.

1977—78 ஆம் ஆண்டுக்காக, “சட்ட அதிகாரிகள்” என்ற தலைப்பு தொடர்பான மொத்தச் செலவு ரூ. 20,41,000 என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

4. அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர் ஜெனரல் சொத்து பொறுப்பாட்சியர், சென்னை.

சென்னை அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர்-ஜெனரல்—சொத்துப் பொறுப்பாட்சியர். மாவட்ட நிதிபதி தரத்தில் உள்ளவர். அவருக்கு உதவியாக டெபுடி அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர்-ஜெனரல்—சொத்துப் பொறுப்பாட்சியர் செயல்படுகிறார். அவருடைய சம்பள விதம் ரூ. 575—25—600—40—1,000 ஆகும். இவ்விரு அதிகாரிகளும் காலஞ்சென்றவர்களின் மைனர்கள், எஸ்டேட்டுகள் சம்பந்தப்பட்ட பொறுப்பு வகிப்பவர்கள். அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர்-ஜெனரல் சட்டத்திலும், சொத்துப் பொறுப்பாட்சியர் சட்டத்திலும் தங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள பொறுப்புகளை நினைவற்றி வருகின்றனர்.

1977—78-ல் இந்த தலைப்பு தொடர்பான செலவு 2,00,000 ரூபாயாகும்.

5. மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றங்கள்.

இம்மாநகரில் பெருநகர் தலைமை மாஜிஸ்ட்ரேட்டு நீதிமன்றம் உட்பட 20 மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட்டு நீதிமன்றங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. மாநகரத் தலைமை மாஜிஸ்ட்ரேட்டு இரண்டாம் நிலை மாவட்ட நிதிபதி தரத்தைச் சேர்ந்தவர். இரண்டாவது, மூன்றாவது, நான்காவது, பத்தாவது, பதினொன்றாவது, மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் துணை நிதிபதிகள் தரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஏனைய மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் அனைவரும் மாவட்ட மூன்றாம் தரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் சென்னை மாநகரில் உள்ள சம்பந்தப்பட்ட காலத் தலைமை ஆட்சி வாய்ப்பில் அதிகாரம் வகிப்பவர்கள்.

[1977 ஆண்டு 10]

1974 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1 ஆம் தேதி முதற்கொண்டு 1978 ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் 30 ஆம் தேதி வரையில் விதிக்கோவை புதிதாக கொண்டு வரப்பட்டதையடுத்து மாகாணத் தலைமை மாஜிஸ்ட்ரேட்டு பதவி மாநகர தலைமை மாஜிஸ்ட்ரேட்டு என்றும், ஏலைய மாகாண மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளின் பதவிப் பெயர்கள் மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் என்றும் மாற்றப்பட்டன. கௌரவ மாஜிஸ்ட்ரேட்டு நீதிமன்றங்கள் எடுக்கப்பட்டுவிட்டன. ஒரு வழக்கில் தொடக்க விசாரணை நடத்திய பிறகு, குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை செஷன்ஸ் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பும் நடைமுறை ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது. பழைய குற்றவியல் நடைமுறை விதிக்கோவையின்படி, மாநகரப் பகுதியைப் பொறுத்த வரை கைதிகளை ரிமாண்டில் வைக்கும் பணியை காவல்துறை கமிஷனர் செய்கிறவந்தார். புதிய விதிக்கோவையின்படி, கைதிகளை ரிமாண்டில் வைக்கும் அதிகாரங்களை மாநகரத் தலைமை மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் ஏலைய மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் செஷன்ஸ் செஷன்ஸ் வகுப்பினர்.

மேற்சொன்ன ஏற்பாட்டையடுத்து பெருகிவரும் பணிச்சுமையை எடு செய்க, உயர்நீதி மன்றப் பரிசீலனைகளின் பேரில், தேவையான பணியாளர் களுடன் கூடிய 8 மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட்டு பதவிகளை ஏற்படுத்த அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. பெருகிவரும் பணிச்சுமையைக் கவனித்த மாநில அரசு உதவி வழக்கு நடத்துவர் பதவிகள் 11-ஐ ஏற்படுத்தவும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. காவல் துறை சிறப்புப் பிரிவும் மாநில அரசு காவல்துறை உணவுப் பிரிவும் தாக்கல் செய்துள்ள வழக்குகளைக் கவனித்த சென்னை மாநகரில் மாநகரத் தலைமை கூடுதல் மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றங்கள் இரண்டுகள் ஏற்படுத்த அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

போக்குவரத்து குற்றங்கள், சிறு குற்றங்கள் ஆகியவை விசாரிக்கும் பொருட்டு, முழுநேர மாஜிஸ்ட்ரேட்டு நடமாடும் நீதி மன்றங்கள் மூன்று சென்னை மாநகரில் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளன. மெரினா கடற்கரை உட்பட சென்னை மாநகரத்தை சுத்தமாகவும் தாய்மையாகவும் வைத்துக் கொள்ளும் நோக்குடன், இரண்டு மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட்டு நடமாடும் நீதி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன; அவை, நகரக் குற்றங்களை மட்டுமே விசாரிக்கும்.

சென்னை மாநகரில் உள்ள மேற்சொன்ன குற்ற நீதிமன்றங்களுக்கு 1977-1978 ஆண்டிற்கான செலவு, ரூ. 18,74,000 என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

6. சென்னை மாநகர சிவில் நீதி மன்றம்.

நான்கு மாவட்ட நீதிபதிகள், 12 சார்தில் நீதிபதிகள் என்ற அடிப்படையில் 18 நீதிமன்ற அதிகாரிகள், சென்னை மாநகர சிவில் நீதிமன்றத்தில் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். நிர்வாகப் பொறுப்பினை கவனிக்கும் பொருட்டு, அதிகாரிகள்

[1977 ஆண்டு 10]

பதினாறு பேற்ற பதவி தாக்கீதில் தனியாகவொரு பதிவாளர் பதவி ஒன்று உள்ளது. ஆகவே சிவில் நீதிமன்றத்தின் நிலவரை அதிகாரவரம்பு, சென்னை மாநகர முழுவதற்கும் பரந்து நிற்கும். மாநகர சிவில் நீதிமன்றம் ரூ. 10,000 வரை பண விவகாரங்களைக் கொண்ட வழக்குகளை விசாரணைச் செய்யும் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது. மாநகர சிவில் நீதிமன்றம், மேல்முறையீட்டு கீழ்நீதிமன்றம் ஆகவும் உள்ளது. எனவே, மேல்முறையீட்டு மனுக்களை விசாரிப்பதற்கான அதிகாரம், மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்கு இரண்டாக இருப்பதற்காக ரூ. 10,000-க்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. மாநகர சிவில் நீதிமன்றம், சென்னை கோட்டம் பொறுத்தவரையில் செஷன்ஸ் நீதிமன்றமாகவும் செயல்பட்டு வருகிறது. மாநகர சிவில் நீதிமன்றத்திற்கு ஆள மொத்தச் செலவு ரூ. 15,27,000 ஆகும்.

நீதிமன்ற கட்டளைகளை சேர்ப்பதற்கும்—ஆவணங்களை நகல் எடுத்துக் கொள்வதற்கும் இதுவரையில் சென்னை, மாநகர சிவில் நீதிமன்றத்தில் தனியாக பணியாளர் எவரும் இல்லை. சென்னை, சிறு வழக்கு நீதிமன்றத்தைச் சேர்ந்த நீதிமன்ற கட்டளைகளை சேர்ப்பதில்—ஆவணங்களை நகல் எடுத்தல் குறித்தத் துறை, இந்த இரண்டு நீதிமன்றங்களுக்கும் பொதுவாக செயல்பட்டது. இது, இரண்டாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. நீதி மன்ற கட்டளைகளை சேர்ப்பதில்—ஆவணங்களை நகல் எடுத்தல் குறித்த பணியாளர் அமைப்பு தற்போது மாநகர சிவில் நீதிமன்றத்தில் அதன் சொந்த நிறுவன அமைப்பாக செயல்பட்டு வருகிறது.

7. வெளியூர்களில் உள்ள சிவில்நீதி மன்றங்கள்.

இந்த மாநிலத்தில் 15 மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் உள்ளன. திருநெல்வேலியில் கூடுதல் மாவட்ட நீதிமன்றமும் உள்ளது. மாவட்ட நீதிபதிகள், சம்பந்தப்பட்ட கோட்ட செஷன்ஸ் நீதிபதிகளாவர். ரூ. 10,000 மதிப்பு வரையிலான சிவில் மேல் முறையீடுகளை விசாரிக்க அவர்கள் அதிகாரம் பெற்றுள்ளனர். அவை, சிறப்பு நடுவர் நீதி மன்றங்களாக அதாவது தொழிலாளர்கள் மாநில காப்புறுதி நீதி மன்றம், எஸ்டேட் ஒழிப்பு நடுவர் மன்றம், மோட்டார் வண்டிகள் விபத்து உரிமைக் கோரிக்கை நடுவர் மன்றம் போன்ற) சிறப்பு சட்டங்களின்கீழ் செயல்படுகின்றன. மாவட்ட நீதிபதிகள், தங்களது கோட்டங்களில் உள்ள சார்தில் சிவில் நீதிமன்றம் ஒன்றும் மாவட்ட மாஜிஸ்ட்ரேட்டு நீதிமன்றத்தையும் ஆய்வு செய்கின்றனர். மாநகர சிவில் நீதிமன்றத்தின் பிரதம நீதிபதிக்குக் கூடுதலாக, மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மாவட்ட நீதிபதிகள், மூன்று ஆகிய அகற்கு மேற்பட்ட மாவட்டங்களில் விசாரணை அதிகாரத்துடன், நீதிமன்ற சட்ட நிரூபணச் சட்டத்தின் கீழ் வழக்குகளை விசாரணை செய்கின்றனர், சிறப்பு நீதிபதிகளாகவும் பதவி பெற வழங்கப்பட்டுள்ளனர்.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

சார்நிலை நீதிபதிகள்.

இம் மாநிலத்தில் 50 சார்நிலை நீதி மன்றங்கள் உள்ளன. சார்நிலை நீதிபதி களுக்கு வரையறையற்ற பண விவகாரங்களைக்கொண்ட வழக்குகளை விசாரணை செய்ய அதிகாரமுண்டு. அவர்களுடைய வட்டார அதிகார வரம்பு செவில் நீதி மன்றங்கள் எட்டத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. சார்நிலை நீதிபதிகள் தங்களது அதிகார வரம்பிற்குள் செயல்படும் மாவட்ட முனிசிப்புகளின் முடிவுகளுக்கு எதிராக செய்துகொள்ளப்படும் மேல்முறையீடுகளை விசாரணை செய்யவும் அதிகாரமுண்டு. சார்நிலை நீதிபதிகள், உதவி செஷன்ஸ் நீதிபதிகளும் ஆவர். சில இடங்களில் மோட்டார் வண்டி விபத்துகள் உரிமை கோரிக்கையின் கீழ் வழக்குகளை விசாரணை செய்ய தலைமையிடங்களிலுள்ள பிரதம சார்நிலை நீதிபதி களுக்கு அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

2..மாவட்ட முனிசிப்.

இம் மாநிலத்தில் 95 மாவட்ட நீதி மன்றங்கள் உள்ளன. ரூ. 5,000 வரை பண விவகாரங்களைக் கொண்ட வழக்குகளை விசாரணை செய்ய மாவட்ட முனிசிப்புகளுக்கு அதிகாரமுண்டு. ஒவ்வொரு மாவட்ட முனிசிப் நீதி மன்றத் திற்கும் தனியே வட்டார அதிகார வரம்பு உண்டு. சிறு வழக்குகளை விசாரணை செய்யும் அதிகாரமும் அவர்களுக்கு உண்டு. அவர்கள், தங்களுடைய பகுதி களில் வாடகை கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளாகவும் செயல்பட்டு வருகின்றனர். வெனிபூர்களிலுள்ள அனைத்து மாவட்ட நீதிமன்றங்கள், சார்நிலை நீதி மன்றங்கள், மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றங்களின் 1977-78 ஆம் ஆண்டின் மொத்த செலவு ரூபாய் 2,54,09,000 என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இச் செலவில், அதிகாரிகள் சம்பளம், படி ஆகியவை மட்டுமல்லாமல், அரசுப் பணி அஞ்சல் செலவு, கட்டணங்கள், வரிகள் (அரசு கட்டிடங்கள் மீது செலுத்தப்படுகின்ற சொத்து வரி), தனியார் கட்டிடங்களின் நேரில் வாடகை, அலுவலக செலவுகள், புத்தகங்கள், வாக, மாத இதழ்கள் முதலிய செலவுகள், மின் கட்டணங்கள், தொலைபேசி கட்டணங்கள், மேசை, நாற்காலி போன்ற சாமான்கள் செலவு, செஷன்ஸ் நீதிமன்றங்களின் முன் ஆஜராகும் சாட்சிகளுக்கு உணவு, போக்குவரத்து செலவு ஆகியவை வழங்கல் குறித்த செலவு ஆகியவைகளும் அடங்கும்.

1977 ஆகஸ்ட் 19]

10. சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூரிலுள்ள தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள்.

தற்போது சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் மூன்று தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. சென்னையில் தொழில் நடுவர் மன்றம் ஒன்றும் உள்ளது. தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள், தொழில் நடுவர் மன்றங்கள் ஆகியவற்றின் விசாரணை அதிகாரிகள் மாவட்ட நீதிபதிகளின் தரத்தை சேர்ந்தவர்கள். அரசு விசாரணைக்காக அனுப்பும் தொழிலாளர் தகராறுகளையும், கட்சிக்காரர்கள் தாக்கல் செய்யும் உரிமை கோரிக்கை மனுக் களையும் தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள் விசாரணை செய்து ரீதியு அளிக்கின்றன.

கவனித்து வருகிறார். தலைமை நீதிபதியும் இரண்டு முதல் ஐந்து வரையிலான பயணம் மேற்கொள்ளும் அதிகாரிகள் ஆவர்; அவர்கள் தங்களது விசாரணை அதிகார வரம்புக்குள் தொழிலாளர் தகராறுகளையும், உரிமை கோரிக்கை மனுக் களையும் விசாரணை செய்து தீர்ப்பு கூறுவதற்காக தாம் முகாமிட்டுள்ள இடங் களில் நீதிமன்றத்தை நடத்துகிறார்கள். நீதிமன்றங்கள் குறித்த செலவு, 1976-77 ஆம் ஆண்டுக்கான “287. தொழிலாளர் நலன்—வேலைவாய்ப்பு” என்பதன் கீழ் மறுவகைப்பட்டு செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே, 1977-78 ஆம் ஆண்டில், இக் கோரிக்கையின்கீழ், நிதி ஒதுக்கம் ஏதும் செய்யப்படவில்லை.

11. சிறு வழக்குகள் நீதிமன்றம், சென்னை.

இந்த நிதி மன்றத்தில், மாவட்ட நீதிபதி பதவித்தரத்தில் தலைமை நீதிபதி ஒருவரும், உதவி நீதிபதிகள் பதவித் தரத்தில் நீதிபதிகள் நால்வரும், மாவட்ட முனிசிப் பதவித் தரத்தில் நீதிபதிகள் மூவரும் உள்ளனர். மாவட்ட முனிசிப் பதவித் தரத்தில் பதவியாளர் ஒருவர் இருக்கிறார். இவர் இந்நீதிமன்ற லிர்வாகப் பொறுப்பினை மேற்கொண்டுள்ளார். நிறைவேற்றல் மனுக்கள் குறித்து விசாரித்தல் போன்ற நீதித் துறை சார்ந்த சில பணிகளையும் இவர் கவனித்து வருகிறார். தலைமை நீதிபதியும் இரண்டு முதல் ஐந்து வரையிலான நீதிபதிகளும் மாநகர சிறு வழக்குகள் நீதிமன்றச் சட்டத்தின்கீழ் சிறு வழக்குகளை விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்குகின்றனர். ஆறு முதல் எட்டு வரை யிலான நீதிபதிகள் சென்னை மாநகருக்கு வாடகைக் கட்டுப்பாடு அதிகாரி களாகச் சொல்லாற்றுகின்றனர். தலைமை நீதிபதி மற்றும் இரண்டு முதல் ஐந்து வரையிலான நீதிபதிகள் வாடகைக் கட்டுப்பாடு குறித்த மேல் முறை யீடுகளை விசாரணை செய்யும் அதிகாரங்களைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள். சிறு வழக்குகள் விசாரணை நீதி மன்றங்கள் செலவு 1977-78 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 9 இலட்சத்து நாலாயிரம் ஆகும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள சிவகங்கையிலும், கோயம்புத்தூரிலும், முன்னால் ஐயிந்தார் என்டெட்டென் தொடர்பாக இழப்பீட்டுத் தொகையைப் பிரித்த அதனை பக்கிட்டுடனிப்பதற்கான நடுவர் மன்றம் இளம் ஒழிப்பு நடுவர் மன்றம் வகி

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

வற்றிற்காகும் செலவும் மேற்கண்ட தொகையில் அடங்கும். சிறு வழக்குகள் விசாரணை நீதி மன்றத்தில் பரிசீலனைப் பணி—தகல் எழுதும் பணி பணியாளர் பிரிவு இதுவாகும். சிறு வழக்குகள் விசாரணை நீதிமன்றத்திற்கும், சென்னை மாநகர கிளில் நீதிமன்றத்திற்கும் பொதுவான ஒரு பிரிவாக இருந்து வந்தது. அப்பிரிவு அண்மையில் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. சிறு வழக்குகள் விசாரணை நீதிமன்றத்தில் பரிசீலனைப் பணி—தகல் எழுதல் பணியைக் கவனிப்பதற்காக உள்ள பணியாளர் பிரிவு அந்நீதிமன்றத்தில் உள்ள பணியை மட்டுமே இப்போது கவனித்துவரும்.

12. குற்ற வழக்கு நீதிமன்றங்கள்—மாவட்டங்களில் உள்ளவை.

நிர்வாகத்திற்குத் துறை தனியாகப் பிரிக்கப்படும், மாவட்டங்களில், நீலகிரி மாவட்டம் தவிர ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தனியாக மாவட்ட நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். நீலகிரி மாவட்டம் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலத்தில் நீதித் துறை தலைமை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் 13 பேர் செயல்பட்டு வருகின்றனர். இவர்களில், அண்மையில் அமைக்கப்பட்ட புதுக்கோட்டை, மாவட்டத்தில் நியமிக்கப்பெற்ற நீதித் துறை தலைமை மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் ஒருவராவர். இவர்கள் அவ்வாறும் மாவட்ட உதவி—நீதிபதிகள் பதவித் தரத்தில் உள்ளவர்கள். இவர்கள் தங்களை மாவட்டத்திலுள்ள சார்ஜைக் குற்ற வழக்கு நீதிமன்றங்களையும் பார்வை செய்கின்றனர். அவர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 50 நிறப்புதியம் பெறத் தகுதியுடையவராவர். இவர்கள் தங்களுக்குள்ள நிர்வாகப் பணியோடு 1973 ஆம் ஆண்டு குற்றவியல் நடைமுறை விதிக்கோவையின்படி, முதல் வகுப்பு நீதிபதிக்குரிய அதிகாரத்தை செலுத்துகின்றனர். அத்துடன் 1973-ம் ஆண்டு குற்றவியல் நடைமுறை விதிக் கோவையின் விதித் துறையின்படி மாவட்ட செஷன்ஸ் நீதிபதிக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டிய மேல் முறையீடுகளை அந்த நீதிபதி நீதித் துறை தலைமை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு அனுப்ப அவற்றையும் இவர்கள் விசாரணை செய்ய இவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

16. உட்கோட்ட நீதித் துறை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள், மாவட்ட முன்பீப் உட்கோட்ட நீதித் துறை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள், ஒரு மாவட்ட முன்பீப்—நீதித் துறை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டு உள்ளனர். அவர்கள் மாவட்ட முன்பீப் பதவித் தரத்தில் உள்ளவர்கள் ஆவர். அவர்கள் முதல் வகுப்பு நீதிபதிக்குரிய அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளனர். ஆனால், நீதித்துறை இரண்டாம் வகுப்பு நீதிபதிகள் தீர்ப்பு குறித்து செய்துகொள்ளப்படும் மேல்முறையீடுகளை விசாரிக்கும் அதிகாரம் இவர்களுக்கு இல்லை. நீதித் துறை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் 22 பேர் உள்ளனர்.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

நீதித்துறை தலைமை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளின் நேரடி அதிகார வரம்பிற்குள் உள்ள பகுதியிலிருந்து எழுதின்ற வழக்குகளை முடிவு செய்வதில் அவர்களுக்கு உதவுவதற்காகவே இவர்கள் உள்ளனர்.

நீதித் துறை இரண்டாவது வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் 132 பேர் உள்ளனர். இந்த மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் தத்தம் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்ட பகுதியிலிருந்து வருகின்ற புகார்களை எற்றுக்கொண்டு அவை தொடர்பான வழக்குகளை 1973 ஆம் ஆண்டு குற்றவியல் நடைமுறை விதிச் சட்டத்தின் முதலாவது பிரிவு அட்டவணையில் விதித்துள்ளவாறு விசாரணை செய்து தீர்ப்பளிக்கின்றனர்.

வேளியூர்களில் கௌரவ மாஜிஸ்ட்ரேட்டு வழக்கு மன்றங்கள் அனைத்தும் தீக்கப்பட்டுவிட்டன. சிறு குற்றங்கள், அவை தொடர்பான வழக்குகள் பற்றிப் பணிச்சுமை கூடுதல் ஆகுமாயின், அதற்கிணங்க, உரிய அளவில் அவற்றைக் கவனித்து வழக்குகளை விசாரித்துத் தீர்ப்பளிப்பதற்காக நீதித் துறை தனி மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளை நியமனம் செய்வதற்கு விதித்துறை உள்ளது.

மாவட்டங்களிலுள்ள குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள் அனைத்திற்காகும் மொத்தச் செலவு ரூபாய் 1,35,23,000 என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத் தொகையில் பின்வரும் செலவினங்கள் அடங்கும்—அதிகாரிகளின் சம்பளம், நிர்வாகப் பணியாளர்களின் சம்பளம், நிர்வாகப் பணியாளர்கள் வாங்கும் பங்கு அன்றியும் அரசுப் பணி அஞ்சல் தலைகள், வாடகைகள், கட்டணங்கள், வரிகள், அலுவல் வகைச் செலவுகள், மேசை, நாற்காலி முதலியன வாங்குவதற்கான செலவுகள் ஆகியவை போன்ற சில்லறைச் செலவினங்களும், சீனிய வகைச் சில்லறைச் செலவினங்களுமாகும். I, II—நிலை அரசு உதவி வழக்குரைஞர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் உள்ளனர்.

இது காலம் “214. நீதி நிர்வாகம்” என்பதன் கீழ் “e. AA. குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள்” என்னும் தலைப்பில் பற்று எழுதப்பட்டுவந்த நீதி மன்றம் எதிர்க்கும் அபராதங்களுக்குப் பதிலாக உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும் ஏனையோருக்கும் கொடுக்கப்படும் இழப்பீட்டு செலவுத் தொகை இனி கோரிக்கை எண் 46-இன் கீழ் “363. உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும், பஞ்சாயத்து இராஜ் நிறுவனங்களுக்கும் இழப்பீட்டும், ஒப்படைகளும் ஏனையப் பல்வகை இழப்பீட்டும், ஒப்படைகளும்” என்னும் தலைப்பின்கீழ் பற்று எழுதப்பட வேண்டுமென ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

தலைமையிடங்களில் அமைந்துள்ள நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் மிகுதியாக வந்து குவிவதைத் தவிர்த்தவும், தங்கள் வழக்குகளுக்காக நற்போது தலைமை மீட்டத்தை நாடிச் செல்வதில் இடர்ப்பாடுகின்ற வழக்காடும் போது மக்களுக்குப் போதுமான அளவிற்கு சிவாரணமளிக்கவும் இப்போது வகையில் தலைமை

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

பிடங்களிலுள்ள வழக்கு மன்றங்களின் அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டுமென அரசும், நீதிமன்றங்களும் கருதுகிறது. உரிமை வழக்கு, குற்ற வழக்கு நீதிமன்றங்களின் அதிகார வரம்புகளைக் குறித்த மாநில அளவில் பரிசீலனை செய்யும் பணியை ஏற்கும் பொருட்டு அரசால் நியமிக்கப் பெற்ற அனுபவங்கள் குழு தனது அறிக்கையைப் பணித்தனுப்பியுள்ளது. நீதிமன்றங்களின் அதிகார வரம்பு குறித்த குழுவின் பரிவுரைகளை அரசு கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. எனினும், இப்பரிவுரைகளை ஐந்து ஆண்டு கால அளவில் படிப்படியாக நிறைவேற்றும் திட்டத்தின்கீழ் செயற்படுத்துவதென அரசு முடிவு செய்துள்ளது. 1977-78 ஆம் ஆண்டிலும் அதனை அடுத்துவரும் ஆண்டுகளிலும் படிப்படியாக நிறைவேற்றும் திட்டத்தின்கீழ், அந்தந்த ஆண்டுகளில் அனுமதிக்கப்பட வேண்டிய குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள்—உரிமை வழக்கு நீதிமன்றங்களின் முன்னுரிமைப்பட்டியல் ஒன்றைத் தயாரித்தளிக்குமாறு உயர் நீதிமன்றம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

நீதித் துறை சார்ந்த ஆம் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுப் பதவிகள் முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுப் பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டு, மாவட்ட முன்சீபு பதவி தாக்குதல் ஒருங்கிணைக்கப்படலாம் என்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. குற்றவியல் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளும், உரிமை வழக்கு நீதிபதிகளும் ஆகிய இரு சாரர்களுமே பதவி உயர்த்தப்பட்டு, மாவட்ட, செஷன்ஸ் நீதிபதிகளாக நியமனம் பெறுகின்ற காலத்தில் அவர்கள் நீதித் துறையின் பல்வேறு பிரிவுகளையும் சேர்ந்த பணிகளை மிக நன்றாக அறிந்திருக்கச் செய்ய வேண்டி, மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் உரிமை வழக்குகள் குறித்த அனுபவம் பெறவும், உரிமை வழக்கு நீதிபதிகள் குற்ற வழக்கு விசாரணைகள் பற்றி அனுபவம் பெறவும் உதவும் பொருட்டே இத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளும், குற்ற வழக்கு நீதிபதிகளும் பின்னர் வகிக்க இருக்கின்ற ஒருங்கிணைந்த பதவிகளில் தம் கடமைகளை ஆற்றுவதற்கு உதவும் பொருட்டு, மேற்பொன்ன அரசாணையானது குற்ற வழக்கு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளின் அதிகார வரம்புகளையும், உரிமை வழக்கு நீதிபதிகளின் அதிகார வரம்புகளையும் திருத்தி அமைத்து ஒன்றுக்குவதற்கு அல்லது இவ்விருசாரரின் அதிகார வரம்புகளையும் ஒருங்கிணைப்பதற்காகப் பிறப்பிக்கப்பட்டதாகும்.

இது தொடர்பான இன்னொரு முக்கியமான அம்சம் என்னவெனில் அச்சுமேல் முறையிட்ட வழக்குகளில் உயர் நீதிமன்றமும், அத்துடன் சார்ந்த குற்றவியல் நீதிமன்றங்களும் “நீதி நிர்வாகம்” என்னும் தலைப்பின்கீழ் வருவாயைப் பெறுகின்றன என்பதாகும். மேலும், நீதி நிர்வாகம் என்னும் தலைப்பின்கீழ் பெறுகின்ற வருவாயைக் கருத்திற் கொண்டு பார்த்தால், இதற்கு ஏற்படக்கூடிய செலவு நீதித் துறையால் நிர்வகிக்கப்படக்கூடிய வரம்பிற்குள்ளேயே இருக்கும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

வரியவர்களாகவும், உதவுவதற்குரிய தருதி பெற்றவர்களாகவும் உள்ளவர்களுக்கு இலவச சட்ட உதவியும், அறிவுரையும் வழங்குவதற்கு உறுதி செய்யும் தோக்குடன் சென்னை, சேலம், கோயம்புத்தூர், ஈரோடு ஆகிய நான்கு நகரங்களில் நான்கு சட்ட உதவிக் குழுக்களை ஏற்படுத்த அனுமதி வழங்கப் பெற்றுள்ளது, தமிழ்நாடு மாநில சட்ட உதவி அறிவுரைக் குழு, சங்கங்கள் பதிவுச் சட்டத்தின்கீழ் ஒரு சங்கமாகப் பதிவு செய்யப்பெற்றுள்ளது. மேலும் செஷன்ஸ் நீதிமன்றங்களில் விசாரணையிலுள்ள வழக்குகளில் ஏதாவதொரு குற்றம் தொடர்பாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு அவரது வழக்கினை நடத்துவதற்காக வழக்குரைஞரை அமர்த்தும் கருத்துடன், 1978 ஆம் ஆண்டு குற்றம் சாட்டப்பட்ட வரியவர்களுக்கு இலவசச் சட்ட உதவி விதிகளை அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. செஷன்ஸ் நீதி மன்றம் ஒன்றில் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு விசாரணையில் உள்ள ஒரு குற்றவாளியின் சார்பில் வழக்குரைஞர் எவரும் வாதிடாமலிருந்தால் அல்லது வழக்குரைஞரை அமர்த்திக்கொள்ள அவருக்குப் போதுமான வருவாயில்லாதிருந்தால், அவர் வழக்கில் அவருக்காக வாதிடுவதற்கு அரசுச் செலவில் வழக்குரைஞர் ஒருவரை அமர்த்திக்கொள்ள இவ்விதிகள் வகை செய்கின்றன. சென்னையிலுள்ள மாநில சட்ட உதவி—அறிவுரைக் குழு 1977-78 ஆம் ஆண்டு தனக்கேற்றப்படும் செலவுகளைச் செய்யும் பொருட்டு, அக்குழுவிற்குத் தொடக்க முன்மானியமாக ரூபாய் ஒரு இலட்சம் தொகையை அரசு அனுமதித்துள்ளது. இச்செலவு 214-A. நிதி நிர்வாகம் என்னும் புதிய உள் தலைப்பின்கீழ் பற்று எழுதப்படும்.

ADMINISTRATION OF JUSTICE—1977-78.

Note on Salient features and policy

The policy of the Government has been to ensure justice to all citizens according to the principles enshrined in the Constitution of India. Actual Administration of Justice is the responsibility of the Courts, which function in complete independence of the executive and the administrative machinery of the Government. The sphere in which the Government can play a useful role is the elimination of delays by sanctioning new and additional Courts, whenever necessary, on the recommendation of the High Court.

The salient features of the 'Administration of Justice' are noted below:—

Demand No. 13 and the grants relating to 'Administration of Justice, cover the expenditure on the Courts and Officers mentioned hereunder and their establishments:—

1. The High Court, Madras.
2. The Official Assignee, High Court, Madras.

[1977 ஜூன் 19]

3. Civil and Sessions Courts (including the City Civil Court).
4. Court of Small Causes.
5. Court of Metropolitan Magistrates.
6. Subordinate Criminal Courts (Courts of Chief Judicial Magistrates and Magistrates of the First Class and the Second Class).
7. Administrator-General and Official Trustee.
8. Government Legal Advisers and Counsel.

Among the courts and the officers, the following are classified as "charged" and "Voted".

Charged.

1. High Court (Judges and Registrar, Establishment consisting of the Original and Appellate Sides, Translation and Printing Department, the Law Reporters and establishment, Special Officer, Extension of Jurisdiction to Pondicherry, the Sheriff, High Court, Madras and staff).
2. The Official Assignee and his establishment.

Voted.

1. The Civil and Sessions courts including the City Civil Court.
2. Court of Small Causes.
3. Courts of Metropolitan Magistrates.
4. The Subordinate Criminal Courts.
5. Administrator-General and Official Trustee, Madras.
6. Government Legal Advisers and Counsel.

A sum of Rs. 70,43,000 under "Charged" items and a sum of Rs. 4,57,57,000 under "Voted" items are estimated to be required for expenditure during 1977-78.

1. High Court

The High Court is the highest Court of Justice in the State. The permanent sanctioned strength of the Honourable the Judges including the Honourable the Chief Justice is 22.

The High Court exercises original jurisdiction in Civil matters. It has appellate jurisdiction in both Civil and Criminal cases. On the original side the High Court tries suits above the value of Rs. 50,000 arising within the City of Madras. The distribution of work among the Judges is done by the Chief Justice.

Besides dispensing justice, the High Court exercises full administrative control over the Judicial Department.

1977 ஜூன் 19]

2. High Court—Charged

There are 22 Judges including the Honourable the Chief Justice. The salary of the Honourable the Chief Justice is Rs. 4,000 per month and that of a Judge is Rs. 3,500 per month. The salary of the Judges is fixed by the Constitution. Their service conditions are governed by the High Court Judges' (Conditions of Services) Act. The Honourable Judges are eligible for traveling allowances, whenever they undertake the inspections of the District Courts. The Honourable the Chief Justice is eligible for travelling allowance whenever he attends the Conference of Chief Justices, and other official functions outside the headquarters.

The Registrar is the administrative head of the Office. He is assisted by several Gazetted Officers like the Master, the Deputy Registrar, and the Assistant Registrars. The Office of the High Court consists of several branches, namely Original Side, Appellate Side, Insolvency Section, Supreme Court Section, Criminal Section, Writ Jurisdiction, Extension of Jurisdiction to Pondicherry, Bench Clerks Department, Appeal Examiners' Sections, Shorthand Writers Section, Translation and Printing, Copyist Departments and Record Sections. The pay and allowances payable to the Honourable the Judges, Officers and staff of the High Court work out to Rs. 48,82,000 per year. The expenditure under 'Contingencies' is proposed at Rs. 4,65,000. The contingent expenditure covers the cost of service postage, electric current consumption charges, telephone charges, office expenses, rents, rates and taxes, furniture, books and periodicals, the charges for the maintenance of the motor vehicles intended for circulation of papers, orders and books for reference to the Honourable the Judges and the operation charges for the photostat machine installed in the High Court.

The following is the break-up of the figures relating to the expenditure in respect of establishment and contingencies estimated to be incurred by the Official Assignee and staff, the Editor, I.L.R. and staff, Special Officer, Extension of Jurisdiction to Pondicherry, and the Translation and Printing Department, shown against each:—

	Rs.
Official Assignee and staff	2,71,000
The Editor, I.L.R. and staff	48,000
Special Officer, Pondicherry and staff	80,000
Translation and Printing Department	7,08,000

[1977 ஜூன் 30]

8. Law Officers:

The expenditure under this head is intended to meet the charges in respect of Law Officers in the City and in the mofussal. The Advocate-General, the Government Pleader, the Public Prosecutor, Additional Government Pleaders, Assistant Public Prosecutors, City Government Pleader and City Public Prosecutors are the Law Officers in the City. In the mofussal, there is a Government Pleader and a Public Prosecutor for each District. The Assistant Public Prosecutors, Grades I and II in the City and the mofussal are full-time Government Servants on regular time scale of pay. In the Courts of the District Munsif and in the Sub-Courts, the Advocates are nominated to do Government work and they are paid the admitted fee only. They are not eligible for any retainer fee.

Admitted fee is paid on the basis of the work done by the Law Officers and it is sanctioned either by the Government or by the Heads of Departments. In addition to the above fees, Government or the Heads of Departments also sanction fees to Pleaders not in Government service (i.e.) lawyers other than the Advocate-General, Government Pleaders and Public Prosecutors and the Juniors assisting the Law Officers).

Considerable expenditure is incurred towards the purchase of Court-fee stamps for filing Civil cases on behalf of the various Government Departments. It has been decided that the expenditure should be debited under the relevant budget estimate of the concerned Department which instructs the Government Pleader, Madras, to file Civil cases on its behalf. For the time being, this item of expenditure is being debited to "214. Administration of Justice—b. Legal Advisers and Counsels—AC. Government Pleaders—08. Office expenses".

The total expenditure relating to the head "Law Officers" is estimated at Rs. 20,41,000 for 1977-78.

4. Administrator-General and Official Trustee, Madras.

The Administrator-General and Official Trustee, Madras, is an Officer in the grade of a District Judge. He is assisted by the Deputy Administrator-General and Official Trustee, who is in the scale of Rs. 575-25-600-1,000. These two Officers are in-charge of trust properties of Minors and the Estates of deceased persons. They are performing the duties assigned to them in the Administrator-General Act and the Official Trustees Act.

The expenditure relating to this head is Rs. 2,00,000 for 1977-1978.

[1977 ஜூன் 10]

5. Metropolitan Magistrates Courts:

There are twenty Metropolitan Magistrates' Courts functioning in the City including the Chief Metropolitan Magistrate. The Chief Metropolitan Magistrate is in the cadre of a District Judge, Grade II. The Second, Third, Fourth, Tenth and Eleventh Metropolitan Magistrates are in the cadre of Sub-Judges. All other Metropolitan Magistrates are in the cadre of District Munsifs. The Metropolitan Magistrates are exercising jurisdiction in terms of Police Stations in the City of Madras.

Consequent on the introduction of the new Code of Criminal Procedure, 1973 with effect from 1st April 1974, the nomenclatures of the Chief Presidency Magistrate and other Presidency Magistrates have been changed as Chief Metropolitan Magistrate and Metropolitan Magistrates. The Courts of the Honorary Magistrates have been abolished. The procedure of committing the accused to Sessions Court after conducting preliminary enquiry of the case has been abolished. Under the old Criminal Procedure Code, so far as the Metropolitan area was concerned, the Commissioner of Police was attending to the remanding of prisoners. Under the new Code, the Chief Metropolitan Magistrate and other Metropolitan Magistrates are exercising the powers of remanding the prisoners.

In order to meet the increased volume of work, consequent on the above, the Government on the recommendations of the High Court, have sanctioned 3 posts of Metropolitan Magistrates along with staff. The Government have also sanctioned 11 Assistant State Prosecutors to attend to the increased volume of work. Two Additional Chief Metropolitan Magistrate Courts in Madras City have been sanctioned to deal with cases filed by the Special Police Establishment and the State Police Food Cell. Three Stipendiary Metropolitan Magistrates Courts with mobile vans have been put in action in Madras City to deal with traffic and petty offences. With a view to keeping Madras City clean and neat, including the Marina sands, two mobile Metropolitan Magistrates Courts have been constituted exclusively to deal with cases relating to civic offences.

The expenditure for the above Criminal Courts in City is estimated at Rs. 18,74,000 for 1977-78.

6. City Civil Courts, Madras.

There are 16 Judicial Officers (4 District Judges and 12 Sub-Judges) functioning in the City Civil Court, Madras. There is a separate post of Registrar, in the gazetted rank to be in charge of administration. The territorial jurisdiction of the City Civil Court

(1977 ஆண்டு 10)

extends over the whole of the City of Madras. The City Civil Court exercises pecuniary jurisdiction upto Rs. 50,000. The City Civil Court is also the lower appellate Court and the appellate power has since been enhanced to Rs. 18,000 to be on a par with the District Court. The City Civil Court also functions as the Sessions Court for the Madras Division. The total expenditure in respect of the City Civil Court comes to Rs. 15,27,000.

There was no separate Process and Copyist Establishment so far for the City Civil Court, Madras. The Process and Copyist Department of the Court of Small Causes, Madras, was common to both the Courts. This has been bifurcated. The City Civil Court is now having a separate Process and Copyist Establishment of its own.

7. Civil Courts in the Mofussal.

There are 15 District Courts in this State. There is also one Additional District Court at Tirumelveli. The District Judges are also the Sessions Judges of the respective Divisions. They are empowered to hear Civil Appeals up to Rs. 10,000. They are also functioning as Special Tribunals under Special enactments, as Employees' State Insurance Court, Estate Abolition Tribunal Motor Vehicles Accident Claims Tribunals. The District Judges are inspecting the Subordinate Civil Courts and the District Magistrates' Courts in their respective Divisions. In addition to the Principal Judge, City Civil Court, the District Judges of Madurai, Coimbatore and Tiruchirappalli have also been designated as Special Judges to try cases under the Criminal Law Amendment Act with jurisdiction over three or more Districts.

8. Sub-Judges.

There are 50 Sub-Courts in the State. The Subordinate Judges exercise unlimited pecuniary jurisdiction. Their territorial jurisdiction is defined in the Civil Courts Act. The Sub-Judges are also exercising appellate powers in respect of appeals arising from and out of the decisions of the District Munsifs functioning in their respective territorial jurisdiction. The Sub-Judges are also Assistant Sessions Judges. The Principal Sub-Judges in the Headquarters are invested with powers to try cases under Motor Vehicles Accidents Claims in certain places.

9. District Munsifs.

There are 95 Courts of District Munsifs. District Munsifs exercise pecuniary jurisdiction upto Rs. 5,000. The Court of each District Munsif is having separate defined territorial jurisdiction.

1977 ஆண்டு 10]

They are also exercising the Small Causes powers. They are also Rent Controllers in their respective areas. The total expenditure in respect of all District Courts, Sub-Courts, and District Munsifs Courts in the mofussal for 1977-78 is estimated at Rs. 2,54,09,000.

This expenditure covers not only pay and allowances of the Officers, but also expenditure under contingencies such as Service Postage, Rates and Taxes (Property Tax payable on Government Buildings), Rent in respect of private buildings, Office expenses, Books and Periodicals, Electric current charges, Telephone charges, Furniture, Diet and Road money payable to witnesses appearing before Sessions Courts, etc.

10. Labour Courts at Madras, Madurai and Coimbatore.

There are three Labour Courts functioning in Madras, Madurai and Coimbatore. There is also an Industrial Tribunal functioning at Madras. The Presiding Officers of the Labour Courts and the Industrial Tribunals belong to the category of District Judges. The Labour Courts are adjudicating the labour disputes referred to by the Government and also the claim petitions filed by parties.

All the Presiding Officers of the Labour Courts are touring Officers and they hold Camp Courts for adjudicating labour disputes and claim petitions in their respective jurisdictions. The expenditure on the Labour Courts has since been reclassified under the head "287. Labour and Employment" for 1976-77. Hence, no provision has been made under this Demand for 1977-78.

11. Court of Small Causes, Madras.

This Court is presided over by a Chief Judge in the grade of a District Judge, four Judges in the grade of Sub-Judges and three Judges in the grade of District Munsifs. There is a separate post of Registrar in the grade of District Munsif and he is in charge of administration. He is also attending to certain judicial functions such as the hearing of execution petitions. The Chief Judge and Judges 2 to 5 are exercising Small Causes Powers under the Presidency Small Causes Courts Act. The Judges 6 to 8 are functioning as Rent Controllers for the City of Madras. The Chief Judge and Judges 2 to 5 are empowered to hear Rent Control Appeals. The expenditure on Small Causes Courts is estimated at Rs. 9,04,000 for 1977-78. The above amount also includes expenditure in respect of Tribunal for Apportionment and Distribution of Compensation in connection with the Ex-Zamindari Estates and Inam Abolition Tribunals at Sivaganga in Ramnathapuram District and at Coimbatore. The Process and Copyist Establishment of the Court of

Small Causes which was so far common to both the Small Causes Court and the City Civil Court, Madras, was recently bifurcated. The Process and Copyist Establishment of the Court of Small Causes is confined to that Court only now.

12. Criminal Courts, Mofussil.

In the mofussal, after the introduction of the "Separation of Judiciary from the Executive", separate Judicial District Magistrates are appointed for each District except the Nilgiris District, which is attached to Coimbatore District. There are 13 Chief Judicial Magistrates functioning in the State including the one Chief Judicial Magistrate appointed in the recently formed Pudukkottai District. They are borne on the cadre of Sub-Judges. They also inspect the subordinate Criminal Courts in their Districts. They are eligible for a special pay of Rs. 50 per month. In addition to their administrative work, the Chief Judicial Magistrates exercise First Class Powers and have been empowered under the Code of Criminal Procedure, 1973, to hear appeals made over to them by the District and Sessions Judge, before whom all appeals have to be filed under the provisions of the Code of Criminal Procedure, 1973.

There are 16 Sub-Divisional Judicial Magistrates, Seven District Munsif-cum Sub-Divisional Judicial Magistrates and one District Munsif-cum-Judicial First Class Magistrate. They are borne in the cadre of District Munsifs. They are exercising First Class Power but have no appellate power over the decisions of the Judicial Second Class Magistrates. There are 22 Judicial First Class Magistrates. They are intended to help the Chief Judicial Magistrates in the disposal of cases arising from the area within the district jurisdiction of the Chief Judicial Magistrates.

There are 132 Judicial Second Class Magistrates. These Magistrates entertain complaints and dispose of cases arising within the respective jurisdiction, as laid down in the First Schedule to the Code of Criminal Procedure, 1973.

The Honorary Magistrates exercising powers singly or as members of Bench in the mofussal were abolished. In order to cope with the increased volume of work on petty offences and related cases, there is provision for appointment of Special Judicial Magistrates.

The expenditure for the whole of the Criminal Courts in the mofussal is estimated at Rs. 1,85,23,000. The above expenditure includes pay of officers, pay of establishment, allowances drawn by establishment and expenditure under contingencies such as services

postage, rents, rates and taxes, office expenses, furniture and other contingencies. The Assistant Public Prosecutors, Grade I and II are under the administrative control of the District Collector.

The expenditure on compensation payable to local bodies and others in lieu of Magisterial fines which was hitherto been debited to "e. AA. Criminal Courts" under "214. Administration of Justice" has since been ordered to be debited to new head of account under demand "No. 46. 303. Compensation and assignments to local bodies and Panchayat Raj Institutions—d. Other Miscellaneous Compensation and Assignments".

General

The Government and the High Court are of the view that the Courts at the head quarters should be decentralised so as to avoid overcrowding of courts at one particular centre and also to give sufficient relief to the litigant public who are now finding it difficult to go to headquarters for their cases. The Committee of Officials appointed by the Government to undertake State wide examination of the Jurisdiction of Civil and Criminal Courts, has submitted its report. The Government have accepted in principle the recommendations of the Committee on the Jurisdiction of Courts. The Government, however, decided to implement the recommendations according to a phased programme spread over five years. The High Court has been requested to prepare a priority list of Courts, both Criminal and Civil, to be sanctioned during 1977-78 and the subsequent years on a phased programme.

The Government have ordered that the posts of the Judicial Second Class Magistrates may be upgraded into posts of Judicial First Class Magistrates and integrated with the cadre of the District Munsif. The scheme is intended to facilitate the magistracy acquiring knowledge of civil litigation and civil judges acquiring knowledge of criminal trials, in order that both might be conversant with the different branches of work in the judicial department by the time they are promoted as District and Sessions Judges. The above orders involve the realignment of jurisdiction of Magistrates in the Criminal side and Judges on the Civil side or a combination of jurisdiction, to facilitate the performance of their duties in the integrated posts.

An important related factor is the receipt of Revenue under "Administration of Justice" by the High Court on its Original and Appellate Sides and the Subordinate Criminal Courts. The expenditure proposed to be incurred would be well within manageable limits considering the receipts under "Administration of Justice".

[1977 ஆகஸ்ட் 19]

With a view to ensuring the provisions of free legal aid and advice to the poor and deserving persons, the opening of four legal aid clinics in Madras City, Salem, Coimbatore and Erode has been sanctioned. The Tamil Nadu State Legal Aid and Advice Board has also been registered as a Society under the Societies Registration Act. Further, with a view to providing Pleaders to the accused in cases before Sessions Courts in respect of any offence, the Government have approved the Legal Aid to the Poor Accused Rules, 1976.

These rules provide for engagement of a Pleader at State cost to defend an accused person in the Sessions Court, if such an accused is not represented by a Pleader or has not sufficient means to engage a Pleader. The Government have sanctioned a sum of Rs. 1,00,000 as an initial advance grant to the State Legal Aid and Advice Board, Madras, for meeting its expenses during 1977-78. The expenditure is debitible to a new sub head "214. A. Administration of Justice".

181 - 405 - வனாதிபதி

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை

தினகரத்தினம், 1977 ஆகஸ்ட் 22.

சென்னை, சென்னை ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்ட மன்ற மேலவை மண்டபத்தில் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளித்த வேண்டுகிறேன்—
தினகர தலைவர் (திரு. ம. பொ. கிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

உருக்குறிக்கப்பட்ட வினாக்கள்.

Kanyakumari District Co-operative Spinning Mill.

* 8. Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Handlooms and Textiles be pleased to state:

(a) whether there is any proposal with the Government to expand the Kanya Spinning Mill (Kanyakumari District Co-operative Spinning Mill), Kanyakumari District;

(b) whether the Government have received any representation to the effect that, those who have been reinstated in this Mill, are paid reduced wages instead of full wages; and

(c) if so, the action taken thereon by the Government?

கன்னியாகுமரி மாவட்ட கூட்டுறவு தாற்பாலை

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு கைத்தறி & பஞ்சாலை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளித்த வேண்டுகிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கன்னியா தாற்பாலையை (கன்னியாகுமரி மாவட்ட கூட்டுறவு தாற்பாலை) விரிவுபடுத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா?

(ஆ) இக்காலத்தில், வேலை இழந்தவர்களை மீண்டும் வேலைக்கு அமர்த்தித் தரப்போடுமா, குடிசை சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று முறைப்பாடு ஏதும் அரசுக்கு வந்ததுண்டா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : (அ) கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஊர்ப்பாலை தனி உற்பத்தித் திறனை 12,000 கதிர்களிலிருந்து 25,000 கதிர்களாக உயர்த்தும் பொருட்டு ஒரு விரிவுபடுத்தும் திட்டத்தை தற்போது நிறைவேற்றி வருகின்றது.

(இ) ஆம், 1973-ம் ஆண்டில் மின்சார வெட்டின் காரணமாக வேலை இழந்தவர்களில் பெரும்பாலோர் மனிதாபிமான அடிப்படையில் திரும்பவும் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். அவ்வாறு திரும்ப வேலை கொடுக்கப்பட்டவர்கள், தற்காலிக தொழிலாளர்கள் போன்று தினக்கூலி பெற்று வருகின்றனர்.

(உ) திரும்ப வேலைக்கு சேர்ந்துள்ள தொழிலாளர்கள் தொழில் தகராறு சட்டத்தின் கீழ், நாகர்கோவில் தொழிலாளர் நல அதிகாரி முன்பு 'தொழில் தகராறு' ஒன்றை எழுப்பியுள்ளனர். இதுபற்றி தொழிலாளர் நல அதிகாரி விசாரணை நடத்தி வருகிறார். அந்த விசாரணையின் முடிவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கன்னியா ஊர்ப்பாலையில் 1973 ஆம் ஆண்டு மின்சாரத் தட்டுப்பாடு காரணமாக வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள், மின்சாரத் தட்டுப்பாடு குறைந்து திரும்பவும் வேலையில் அமர்த்தப்படுகிறபோது, அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டபோது என்ன சம்பளம் கொடுத்தார்களோ, அதைக் கொடுக்காமல் தினக் கூலிகள் போன்று சம்பளம் கொடுப்பதை காரணம் என்ன? அவர்கள் மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக, 12,000 கதிர்கள் இருந்தபோது தேவையான தொழிலாளர்களாக இருந்தவர்கள், அனுப்பப்பட்டார்கள். இப்போது மின்சாரத் தட்டுப்பாடு நீங்கிவிட்டது. அவர்களுக்கு முழு வேலை இருக்கிறது. சம்பளம் மாத்திரம் தினக் கூலிகள் போல் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை எந்த செய்ய அரசு உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : துணைத் தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்ட கட்டுறவு ஊர்ப்பாலையில், 1973 ஆம் ஆண்டு மின்சார வெட்டின் காரணமாக 65 தற்காலிகத் தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் மின்னும் பணியில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு 3 ரூபாய் தினக்கூலியாகப் பெற்று வந்தார்கள். அதை ஐந்து ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டு, இன்று அந்த ஆணை அமல்படுத்தப்படுகிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும், 12,000

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

கதிர்களை 25,000 கதிர்களாக உயர்த்தக்கூடிய விரிவுபடுத்தும் திட்டம் செயல்முறையில் இருக்கிறது. எனவே இப்போது தாற்காலிகமாக வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்கள் நிரந்தரமாக எடுக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. because that mill was inherited with over-staff. அதுதான் அன்றைக்குத் தந்த ஸ்டேட்மென்ட். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த ஊர்ப்பாலையை விரிவுபடுத்தும் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்ட பிறகு, நிச்சயமாக அத்தனை பேருக்கும் நிரந்தரமாக வேலை கொடுக்கலாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : 65 தொழிலாளர்களுக்கு 5 ரூபாய் வீதம் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதாக அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதுவும் தினக்கூலி அடிப்படையிலேதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் தற்காலிக ஊழியர்களானாலும் மாதச் சம்பளமாகக் கொடுத்து, திட்டம் விரிவுபடுத்தப்படுகிறபோது, அவர்களை நிரந்தர ஊழியர்களாகக் கருத தக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்படுமா என்பது என் கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : விரிவுபடுத்தும் திட்டம் இந்த ஆண்டுக்குள் நிச்சயமாக முடிந்துவிடுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவே தாற்காலிகமாக வேலை செய்யும் 65 தொழிலாளர்கள் நிச்சயமாக நிரந்தரமாக்கப்படுவார்களென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : பொதுவாக தொழிலாளிகள் தினக் கூலிகளாக இருந்து, 240 நாட்களுக்கும் அதிகமாக தொடர்ந்து ஒரு இலாகாவில் அல்லது ஒரே நிறுவனத்தில் பணியாற்றினால், அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஓர் உத்தரவு இட்டதன்பேரில் மின்சார வாரியத்தில் இருந்த; அன்றாடம் தினக்கூலி வாங்கியவர்கள் நிரந்தரம் ஆக்கப்பட்டார்கள். மின்சார இலாகாவில் அப்படிச் செய்ததற்காக, இந்த ஆலையில் பணி புரியும் தொழிலாளர்களையும் நிரந்தரமாக்குவதற்கு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : 65 தாற்காலிகத் தொழிலாளர்களும் தொடர்ந்து தாற்காலிகமாக வேலையில் அமர்த்தப்படவில்லை. நிரந்தரமான தொழிலாளர்கள் விடுமுறையில் செல்லும்போது, அந்த இடங்களில் அமர்த்தப்பட்டு வருகிறார்கள். விரிவுபடுத்தும் திட்டம் அமலுக்கு வரும்போது, 65 தொழிலாளர்களுக்கும் முன்னுரிமை கொடுத்து, அவர்கள் நிரந்தரமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்களென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : கட்டுறவு துறப்பாடிகளில் வேலை வாய்ப்பு வராதபோது இலங்கை அகதிகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்ற நியதியை அரசு பின்பற்றி வருகிறதா? அந்த முறையில் வேலை வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தம்முடைய கட்டுறவு துறப்பாடிகளிலே, மனச்சோடு மற்றும் மற்ற பகுதிகளிலுள்ள மில்கனிலே இலங்கை அகதிகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து 100 குடும்பங்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறோம். மத்திய அரசுக்குத் தகவல் அனுப்பும்போதும், அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்துக் கேட்டுக்கொள்வதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : இப்படி வேலை தீக்கம் செய்யப்படுகிற தொழிலாளர்களை, பெர்மனன்ட்டாக இருக்கும் தொழிலாளி விடப் பிறகு போது, அந்த இடத்தில் நிரந்தரமாக்க அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : அவர்களை நிரந்தரமான பணியில் அமர்த்தக்கூடிய வாய்ப்பு வரும்போது, 65 தொழிலாளர்களுக்கும் முன்னுரிமை கொடுத்து, முதலிலே நிரந்தரம் ஆக்கிவிட்டுத்தான், மற்றவர்களை எடுத்துக் கொள்ள முடிபடுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Secretarial Assistants.

* 9. Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of Thiru K. S. Ganapathi): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) the number of Secretarial Assistants, who teach Secretarial subjects in Government High Schools in the District of Pudukkottai under the control of the Chief Educational Officer, Tiruchirappalli appointed after 1st April 1970;

(b) the number among them, whose services have not been regularised; and

(c) the reason therefor?

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. கே. எஸ். கணபதி சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிப்பேன்.—

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி முதன்மைக் கல்வி அதிகாரியின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள, புதுக்கோட்டை மாவட்ட அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

செயலகப் பணி ஆசிரியர்கள்.

செயலகப் பணிப் பாடங்களைக் கற்பிக்க, 1—4—1970 ஆம் தேதிக்குப் பிறகு நியமிக்கப்பட்ட செயலகப் பணி ஆசிரியர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) அவர்களில், இன்னும் பணிமுறைப்படுத்தப்படாதவர்கள் எத்தனை பேர்?

(உ) அதற்கான காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள அரசு (பி பிரிவு) உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 1—4—1970-க்குப் பிறகு இரண்டு செயலக உதவியாளர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டனர்.

(இ) அவ்விருவர்களின் பணியும் ஏற்கனவே வான்முறைப்படுத்தப் பட்டுவிட்டன.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : இரண்டு ஊழியர்களுடைய பணி வான்முறை எப்போது நடைபெற்றதென்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இரண்டு ஊழியர்களும் தகுதி கான பருவத்தை முடித்து விட்டதாக பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அறிவித்துள்ளார்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அந்த ஊழியர்கள் 1—4—1970-ல் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். குடியாகத் தலைவர் ஆட்சி நீங்கிய பிறகு வினாக்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அதுவரை அவர்கள் பணி வான்முறைப்படுத்தப் படாமல் இருந்ததால்தான், மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் வினா அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுடைய வேலை அண்மையில்தான் வான்முறைப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். எனவே அவர்கள் பணியில் சேர்ந்த தேதியிலிருந்து அவர்களுக்கு எல்லா உரிமைகளும் வழங்கி, இன்கிரிமென்ட் கொடுத்து, 'பேக் ஆரியர்ஸ்' கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அவர்கள் பணி வான்முறைப்படுத்தப்பட்டு, தகுதிகான பருவத்தையும் முடித்திருப்பதாக பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அறிவித்திருக்கிறார்.

One recognised Union for one Factory.

* 10. Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state :

(a) whether the Government have accepted the policy of 'One recognised Union for one Factory' as their policy; and

(b) if so, the action taken thereon by the Government?

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கம்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கம் என்ற கொள்கையை, அரசு தனது கொள்கையாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில் அதுபற்றி அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : (அ) & (இ) : இது சம்பந்தமான குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : அரசு இந்தப் பரிசீலனையில் சாதகமான தொகு முடிவெடுக்குமா? அதை ஏதாவது ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையில் பரிசீலார்த்தமாகச் செய்ய அரசு முன்வருமா என்று அறிப விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : ஒரே சங்கம் என்று கொண்டு வருவதில் இருக்கும் சிரமத்தை மனதில் கொண்டு 1972 ஆம் ஆண்டு, மீண்டும் சொல்கிறேன். 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் Labour Advisory Board recognition செய்யப்படுவதற்காக ஒரு Bill கொண்டு வருவதென்று முடிவு செய்தார்கள். அப்படிப்பட்ட முடிவை எடுத்து, Employers' Association, Employees' Association இருவருக்கும் சொல்லி, ஆளுகு ஒரு ஆலோசனை சொல்லச் சொன்னார்கள். அவர்கள் பரிந்துரை வந்தது. அது Labour Advisory Board -ல் செப்டம்பர் 1975-ல் மீண்டும் சொல்கிறேன். செப்டம்பர் 1975-ல் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் அப்போது இருந்த அரசு, Labour Advisory Board-ல் சொன்ன பிரச்சினையை மத்திய அரசுக்கு விட்டு விடலாமென்று முடிவெடுத்துவிட்டது. 18-7-1977-ல் இப்போது இருக்கும் மத்திய அரசு லோக் சபையில் Comprehensive Industrial Labour Legislation

கொண்டு வருவதற்கு குழு அமைப்போம் என்று உறுதிமொழி கொடுத்து, Industrial Disputes Act, Trade Unions Act, and Standing Order Act ஆகிய மூன்றையும் பரிசீலனை செய்ய 30 பேர்கள் அடங்கிய கமிட்டியை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதில் தமிழக லேபர் கமிட்டினர் அவர்களும் உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள். பேச்சு வார்த்தை இன்றைய தினம் டெல்லியில் நடைபெறுகிறது. ஆலோசனைகள் சொல்லப்படுகின்றன.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(பிற்பகல் 4.10)

2. கவன ஈர்ப்பு.

(1) மதுரையில் உள்ள காமராஜபுரம் காலனியில் குடியிருந்த 150 குடியிருப்புகளைக் காலி செய்ய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் உத்தரவிட்டது குறித்து.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்:—

“மதுரையில் உள்ள காமராஜபுரம் காலனியில், கடந்த 20 ஆண்டுகளாக குடியிருந்த 150 குடியிருப்புகளைக் காலி செய்ய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் உத்தரவிட்டதால் ஏற்பட்டுள்ள அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து.”

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகான் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேற்கு மதுரை கிராமத்தில் டி.எஸ். 25971 ஆம் எண்ணில் “பெரியான்மாய் புறம்போக்கு” எனப்படும் 4.74 ஏக்கர் அரசு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு அதற்குப் பதிலாக இடையாப்பட்டி கிராமத்தில் 126-1 சர்வே எண்ணிலுள்ள 2.74 ஏக்கர் பரப்பளவுடைய தனது பட்டா நிலத்தை திரு. பெருமாள் நாயுடு விட்டுக்கொடுத்த நிலத்தை கிளை வாய்க்காலுக்காகப் பொதுப்பணித்துறை பயன்படுத்திக்கொண்டது. அரசு இந்த நில பரிவர்த்தனைக்கு 1957-ல் அனுமதி வழங்கியது. திரு. பெருமாள் நாயுடு பெயருக்கு அரசு நிலத்தை ஒப்படைக்கவும் மதுரை மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அனுமதி வழங்கினார். மதுரை வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரியும், 30-7-1957-ல் டி. படிவத்தில் பட்டா வழங்கினார்.

இதற்கிடையில் கிழக்கு மதுரை கிராமத்தைச் சேர்ந்த 2597-1 ஆம் சர்வே எண்ணில் வீடற்ற ஏழை மக்கள் நில ஆக்கிரமிப்புச் செய்தார்கள். நில ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் ஆக்கிரமிப்புச் செய்யப்பட்ட நிலங்களுக்கு பட்டா ஒதுங்குமாறு அரசிடம் கோரினர். ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் வீடற்ற ஏழையாரா

412 கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி
150 குடியிருப்புகளைக் காலி செய்ய மாவட்ட ஆட்சித்
தலைவர் உத்தரவிட்டது குறித்து

[திரு. கி. மனோகாசன்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

தலால் அரசு, ஆக்கிரமிப்பை முறைப்படுத்திப் பட்டா வழங்க விரும்பியது. இதற்கு மாற்று நிலம் எடுத்துக்கொள்ளத் தயாரா என்று திரு. பெருமாள் நாயுடுவிடம் கேட்கப்பட்டது. ஆனால் அதற்கு அவர் மறுத்துவிட்டார்.

தமது சார்பில் தீர்ப்பான நிலத்தின் சுவாஸ்தியத்தைப் பெற, மதுரை துணை நீதி மன்றத்தில் ஒ. எஸ். 115/60 ஆம் எண் வழக்கு ஒன்றை திரு. நாயுடு தாக்கல் செய்தார். மீண்டும் இவர் காலி நிலத்தைத் தம்மிடம் ஒப்புவிக்கும்படி, மதுரை துணை நீதி மன்றத்தில் இ.பி. 317/74 ஆம் எண் மனு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்தார். நில ஆக்கிரமிப்பாளர்களை வெளியேற்றுவதற்குப் பிறகு, 31—1—1975-க்குள் காலி நிலத்தை ஒப்புவிக்கும்படி, அரசுக்குத் துணை நீதிமன்றம் 9—12—1974-ல் கட்டளை பிறப்பித்தது. மேற்சொன்ன இ.பி. 317/74-ஆம் எண் மனு மீது சி. எம். ஏ. 18-75-ல் மதுரை மாவட்ட நீதி மன்றத்திற்கு மதுரை மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மேல்முறையிடு ஒன்று தாக்கல் செய்தார். இந்த மேல்முறையிட்டை நீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்தது, நில ஆக்கிரமிப்பாளர்களை வெளியேற்றுவதற்கு, நில ஆக்கிரமிப்புச் சட்டத்தின் விதிமுறைகளைப் பயன்படுத்த, துணைத் தேதியிலிருந்து, 6 திங்கள்களுக்கு அவகாசம் அளித்தது. இந்த தீர்மானம் தடுப்பதற்காக மேற்படி சி.எம்.ஏ. மீது மனு ஒன்றை அரசு தாக்கல் செய்தது, இந்த சி.எம்.ஏ.வும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. மாவட்ட நீதிமன்றம் எடுத்த முடிவுக்கு எதிராக உயர்நீதி பன்றத்தில் 62/76-ஆம் எண். சி.எம்.ஏ.-வில் அரசு இரண்டாவது மேல்முறையிட்டும், நில ஆக்கிரமிப்பாளர்களை வெளியேற்ற நில ஆக்கிரமிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கைகளை முதலில் அரசு தொடங்க வேண்டுமென்றும் கட்டளையோடு 16—7—1976-ல் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. உயர்நீதி மன்றத்தின் இந்தக் கட்டளையின் பேரில் மட்டுமே, இவ்வரசு நில ஆக்கிரமிப்பாளர்களிடம் இருந்து நிலத்தைச் சுவாஸ்தியம் பெற, வெளியேற்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றது.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இதிலே அரசு எடுத்த நடவடிக்கை குறித்து நான் குறை சொல்லத் தயாராக இல்லை. அரசு அந்த 150 குடியிருப்புக்காரர்களுக்குச் சாதகமாகத் தான் இருக்கிறது என்று இதிலிருந்து தெரிகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த 150 குடியிருப்புக்காரர்களுடைய பிரச்சினைகளைக் குறித்து தனி நபர் அல்லது மேல் மட்ட அதிகாரிகளை வைத்துப் பேசி, உடனடியாக அது குறித்து ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே அவர்கள் அங்கு கட்டிடங்கள் எல்லாம் கட்டி, கடந்த 20, 25 ஆண்டுகளாக

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி 413
150 குடியிருப்புகளைக் காலி செய்ய மாவட்ட ஆட்சித்
தலைவர் உத்தரவிட்டது குறித்து

1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சர்வ கட்சி முறையிடுகூட செய்திருக்கின்றார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் இதை தவிர்ப்பட்ட முறையில் கவனித்து, கோர்ட்டுக்கு அப்பாலே இருந்து, சமரச முடிவு ஏற்பட முயற்சி செய்யுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகாசன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அங்கு 145 வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வீடுகளில் 419 குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் அங்கே ஏற்கெனவே கட்டடங்கள் கட்டிக்கொண்டு, பெறவேண்டிய மின்சார வசதிகளையும் பெற்று, அவர்கள் அவற்றைத் தங்களது சொந்த மனைகளாக ஏற்றுக்கொண்டு, அங்கு 15 ஆண்டுகாலமாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். அவர்களை வெளியேற்றுவது என்பது எப்படி இயலாத காரியம் என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. எனினால் மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு அதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று நமது அருமை உறுப்பினர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மனிதாபிமான உணர்ச்சியை இந்த அரசு அந்தப் பிரச்சினையில் அறிக்கும் என்று கூறிக்கொள்வதோடு, நிச்சயமாக அந்தக் குடும்பங்களுக்கு எந்தவிதமான கவலையும் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்வோம் என்ற உறுதியை இந்த அவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

(2) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி அணைகளில் நீர் மட்டம் மிகவும் குறைந்து விட்டதன் காரணமாக விவசாயிகளின் நிலை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது குறித்து.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த திகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத் திற்குக் கொண்டுவருகிறேன் :

“கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி அணைகளில் நீர்மட்டம் மிகவும் குறைந்துவிட்டதால் 20,000 ஏக்கர் நிலத்திலுள்ள பயிர்கள் பட்டுப்போகும் நிலையிலுள்ளது. இதன் காரணமாக விவசாயிகளின் நிலை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது குறித்து.”

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஸ்ரீ கோதையாறு பாசன ஏற்பாட்டின் கீழ் சுமார் 64,000 ஏக்கர் ஆய்க்கட்டு உள்ளது. இதில் ஜூன் மீட்டர் சாதகமாக இருப்பதால்

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி அணைகளில் நீர் மட்டம் மிகவும் குறைந்துவிட்டதன் காரணமாக விவாயிகளின் நிலை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது குறித்து

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

பயிர் விளைவிக்கப்படுகின்றது. 1970-71 இல் செயலுக்கு வந்த பட்டணங்கால் பாசன ஏற்பாட்டின் கீழ் சுமார் 15,000 ஏக்கர் ஆயக்கட்டு உள்ளது. கோதையாறு பாசன ஏற்பாட்டினைப் போலவே இதிலும் பயிர் விளைவிக்கப்படுகின்றது.

சாதாரணமாக ஜூன் முதல் நாளன்று பாசனத்திற்காக கோதையாறு பாசன ஏற்பாட்டிலிருந்து தண்ணீர் விடுவதற்கு எல்லா நீர்த்தேக்கங்களிலும் (அதாவது) பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி, சித்தாறு அணைகள் (1 & 2) 1,500 மில்லியன் கன அடி தண்ணீர் தேங்கி இருக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டு 1—6—1977 அன்றுள்ளவாறு 2,186 மில்லியன் கன அடி தண்ணீர் இருந்தது. கோதையாறு பாசன ஏற்பாட்டிலிருந்து வழக்கமாக தண்ணீர் விடப்படும் நாளாகிய 1—6—1977-ல் தான் திறந்து விடப்பட்டது. பருவமழை ஆரம்ப காலத்திலிருந்து நீர்த்தேக்கங்களில் தண்ணீர் வரவு குறைவாகவே இருந்தது. ஆயினும் பயிர்களுக்கு குறைந்த அளவு தேவைப்படும் நீரைப் பெறுவதன் மூலம் பாசனம் செய்யப்பெற்றது. ஜூன் மாதத்தில் மட்டும் தண்ணீர் வரவு சுமார் 45 சதவீதமும் ஜூலையில் 60 சதவீதமும் குறைவாக இருந்தது. மிகக் குறைவாக தண்ணீர் வழங்கப்பட்டதை கருத்தில் கொண்டு 11—7—77 லிருந்து பாசன ஏற்பாட்டின் கீழுள்ள பல்வேறு வாய்க்கால் மூலம் பாசனம் பெறும் பயிர்களுக்கு முறைமாற்று ஏற்பாடு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. பருவ மழை தீவிரமடைந்து பாசன ஏற்பாட்டில் தண்ணீர் வரவு அதிக அளவில் வரும் வரையில் இருக்கின்ற தண்ணீர் இயன்றளவு நல்ல முறையில் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் என்னுடைய கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திலே, அங்கு 20 ஆயிரம் ஏக்கர் பயிர் இப்போது அழிந்துவிடுகின்ற நிலையில் இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டேன். 64 ஆயிரம் ஏக்கர் இருக்கக்கூடிய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே, 48 ஆயிரம் ஏக்கர் தான் பயிர் செய்யப்பட்டு, கடை ராமபிலே இருக்கக்கூடிய சுமார் 16 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் பயிரில்லை, தண்ணீர் இல்லை என்று இருக்கிறது பயிர் ஏற்றிய 48 ஆயிரம் ஏக்கரில் 20 ஆயிரம், 25 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் பூவும், பொதியும், கதிருமாக இருக்கிறது. இன்னும் இரண்டு தண்ணீர் தேவைப்படுகிறது. அரசினையோ, அதிகாரிகளையோ, நான் குறை சொல்ல வில்லை. இயன்ற அளவுக்கு அணையிலிருந்து மாற்று முறையிட்டு சாணவிலை விட்டு வருகிறார்கள். அங்கு 44 அடி இருந்தது. இந்த நேரத்தில் 3 அடி தண்ணீர்தான் இருக்கிறது. மழைப் பற்றாக்குறை காரணமாக இப்படி அமைந்திருக்கிறது. இந்த நிலை 1954-ல் இருந்தது. திருவிதாங்கூர்

மதுரையில் உள்ள காமராஜபுரம் கால்வாயில் குடியிருந்த அணைகளில் நீர் மட்டம் மிகவும் குறைந்து விட்டதன் காரணமாக விவாயிகளின் நிலை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது குறித்து

1977 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

கொச்சியோடு இந்தப் பகுதி இருந்தபோது, அங்கே ஆயிரம் ஆர்ஸ்-பவர் உள்ள ஐந்து பம்புகள் வைத்து, அந்த அணையிலிருந்து தண்ணீரை இறைத் தார்கள். அது ஒரு மலைப்பகுதி, ஊற்றுள்ள ஒரு பகுதி. 25 அடியிலிருந்து தேங்கி இருந்த தண்ணீரை மேல்மட்டத்தில் இறைத்துக் கொடுத்தார்கள். சென்ற ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 25 ஆயிரம் ஏக்கர் பயிர் அழிந்திருக்கிறது. இந்த அணையிலிருந்து அப்படி இறைத்துத் தண்ணீர் கொடுத்தால், விவசாயிகள் நல்ல உற்பத்தி செய்ய முடியும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடமும் மாநில நீர்ப்பாசன மாநாட்டிலேயும் நாங்கள் முறையிட்டோம். இன்று வரை எந்தப் பலனும் கிடைக்கவில்லை. அந்த அணையிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து, இப்போது கொடுக்கின்ற தண்ணீரைவிட கொஞ்சம் அதிகமாக கொடுப்பதற்கு அரசு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-20)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், இந்த நிலை ஏற்பட்டிருப்பது பருவ மழை தவறியதன் காரணமாகத்தான். இன்னும் ஒரு ஸ்பெல் பருவ மழையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, பருவ மழை தவறிவிட்டது என்ற முடிவுக்கு வர வேண்டியதில்லை. கடந்த காலத்திலே 1954-ல் ஆயிரம் ஆர்ஸ்-பவர் கொண்ட ஐந்து பம்புகளை இயக்கி நிலத்தடியிலுள்ள தண்ணீரை நீரேற்றுக்களின் மூலம் தந்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதை அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதை நான் பட்டஜெட் விவாதத்தின்போதே குறிப்பிட்டேன். அப்பொழுது மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் இருந்தார்கள். பருவ மழையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற இதே பதிலுத்தான் முன்பும் சொன்னார்கள். நான் இதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமும் சொன்னேன். இன்னும் ஒரு மழையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று அவரும் சொன்னார். நானும் எதிர்பார்த்தேன். இன்று காலை கூட தொலைபேசியில் கேட்டபோது, சிறு தூறல்தான் பெய்தது, மழை இல்லை என்று கூறினார்கள். இங்கே மற்ற உறுப்பினர்கள் சிலர் மழை பெய்தது என்று கூறுகிறார்கள். நல்ல மழை அணைப் பகுதியில் பெய்யவில்லை என்று கூறுகிறேன். நான் கூறுவது இன்று வந்த செய்தி. அதைப் பார்க்கும் போது, அங்கே உடனடியாக இரண்டு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று

காணமாக விவசாயிகளின் நிலை மிகவும்

பாதிக்கப்பட்டுள்ளது குறித்து

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

சொல்லிக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுதே, பயிர்கள் எல்லாம் பூவும், பொதியும், கதிருமாக இருக்கும் இந்த நேரத்திலேயே முடிந்தால் விமானம் மூலம் கூட திருவனந்தபுரம் சென்று அனைப் பகுதியில் தண்ணீரை இறைத்து அங்குள்ள பயிர்களைக் காப்பாற்றுவார்களேயானால், அங்குள்ள 25 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் பாடுபடும் விவசாயிகள் காப்பாற்றப் படுவார்கள். அதன் மூலம் உற்பத்தியாகக் கூடிய 4 இலட்சம் டன் அரிசியும் நாட்டுக்குக் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த முயற்சியில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஈடுபட வேண்டுமென்று மிகவும் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்போடு கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதனாலே அதை இந்த அரசு கவனிக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நானும் மிகவும் அன்போடு எதிர் பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களும் அன்போடு கேட்டுக்கொள்வதால், மேலும் சில விவரங்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். பருவ மழையே வராது என்ற முடிவுக்கு வர வேண்டியதில்லை. தென்மேற்குப் பருவ மழையை நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி பருவ மழையே வராது என்ற முடிவுக்கு வந்தால், அது தஞ்சாவூருக்கே கூட கஷ்டம்தான். மெர்க்காராவிலே கூட மழை வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். நீரேற்றுக்கள் மூலம் நீரை இறைப் பதற்கு என்ன வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதையும் காண நிச்சயமாக அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

3. அரசின் தீர்மானங்கள்.

(1) பொதுக் கணக்குக் குழுவிற் கு மேலவை உறுப்பினர்கள் நியமனம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

"1977-78 ஆம் நிதியாண்டுக்குரிய சட்டமன்றப் பேரவை பொதுக் கணக்குக் குழுவில் பணியாற்ற கீழ்க்கண்ட ஐந்து சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்:

1. திரு. க. அறிவழகன்.

2. திரு. க. வி. முத்துக்கிருஷ்ணன்.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

3. திரு. எஸ். பலராமன்.

4. திரு. கே. எஸ். கணபதி.

5. திரு. பி. மாணிக்கம்."

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

"1977-78 ஆம் நிதியாண்டுக்குரிய சட்டமன்றப் பேரவை பொதுக் கணக்குக் குழுவில் பணியாற்ற கீழ்க்கண்ட ஐந்து சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்:—

1. திரு. க. அறிவழகன்.

2. திரு. டி. வி. முத்துக்கிருஷ்ணன்.

3. திரு. எஸ். பலராமன்.

4. திரு. கே. எஸ். கணபதி.

5. திரு. பி. மாணிக்கம்."

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற் கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) மதிப்பீட்டுக் குழுவிற் கு மேலவை உறுப்பினர்கள் நியமனம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

"1977-78 ஆம் நிதியாண்டுக்குரிய சட்டமன்றப் பேரவை மதிப்பீட்டுக் குழுவில் பணியாற்ற கீழ்க்கண்ட சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் ஐவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்:—

1. திரு. எஸ். முத்து.

2. திரு. இளம்பரிதி.

3. திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்.

4. திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்.

5. திரு. வில்சன் அப்போலஸ்."

418. மாண்புமிகு குழுவினருக்கு மேலவை உறுப்பினர்கள் நியமனம்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“1977-78 ஆம் நிதியாண்டுக்குரிய சட்டமன்றப் பேரவை மதிப்பீட்டுக் குழுவில் பணியாற்ற கீழ்க்கண்ட சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் ஐவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்:—

1. திரு. எஸ். முத்து.
2. திரு. இளம்பரிதி.
3. திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்.
4. திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்.
5. திரு. வில்சன் அப்போலஸ்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(3) துணைச் சட்ட ஆய்வுக் குழுவினருக்கு மேலவை உறுப்பினர்கள் நியமனம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“1977-78 ஆம் நிதியாண்டுக்குரிய சட்டமன்றப் பேரவை துணைச் சட்ட ஆய்வுக் குழுவில் பணியாற்ற கீழ்க்கண்ட ஐந்து உறுப்பினர்களை மேலவை நியமனம் செய்கிறது:

1. திரு. ஏ. கே. வில்வம்.
2. திரு. கே. எஸ். மணி.
3. திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம்.
4. திரு. டி. சந்தோஷம்.
5. திரு. எம். எம். பக்கர்.”

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவைமுன் உள்ள பிரச்சினை:

“1977-78 ஆம் நிதியாண்டுக்குரிய சட்டமன்றப் பேரவை துணைச் சட்ட ஆய்வுக் குழுவில் பணியாற்ற கீழ்க்கண்ட ஐந்து உறுப்பினர்களை மேலவை நியமனம் செய்கிறது:

1. திரு. ஏ. கே. வில்வம்.
2. திரு. கே. எஸ். மணி.

துணைச் சட்ட ஆய்வுக் குழுவினருக்கு மேலவை உறுப்பினர்கள் நியமனம் 419

1977 ஆகஸ்ட் 22]

3. திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம்.
4. திரு. டி. சந்தோஷம்.
5. திரு. எம். எம். பக்கர்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு கிளாரிபிகேஷன். ‘ஆதரிப்போரோ’ அதிகம் என்று கூறுகிறீர்கள். ‘மறுப் போரோ’ இல்லாமல் இருக்கும்போது, ஆதரிப்போரோ அதிகம் என்பது பொருத்தமாக இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இது ஒரு மாபு என்பதால்தான் அதை அப்படிச் சொல்கிறேன்.

(4) பொதுத் தொழில் நிறுவனங்கள் குழுவினருக்கு உறுப்பினர்கள் நியமனம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“1977-78 ஆம் நிதியாண்டுக்குரிய சட்ட மன்றப் பேரவை பொதுத் தொழில் நிறுவனங்கள் குழுவில் பணியாற்ற கீழ்க்கண்ட ஐந்து சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும்:—

1. திரு. மு. மாசிலாமணி.
2. திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்.
3. திரு. எச். எல். முருகேசன்.
4. திரு. ஆர். சக்திமோகன்.
5. திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர திசிறர்.”

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“1977-78 ஆம் நிதியாண்டுக்குரிய சட்டமன்றப் பேரவை பொதுத் தொழில் நிறுவனங்கள் குழுவில் பணியாற்ற கீழ்க்கண்ட ஐந்து சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும்:—

1. திரு. மு. மாசிலாமணி.
2. திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்.
3. திரு. எச். எல். முருகேசன்.
4. திரு. ஆர். சக்திமோகன்.
5. திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர திசிறர்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

(5) மருத்துவம், மக்கள் நல்வாழ்வு குறித்த வினாக்கள் குறிப்புகள்.

மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்ட மருத்துவமும், மக்கள் நல்வாழ்வும் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள்* பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்ட மருத்துவமும், மக்கள் நல்வாழ்வும் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள்* பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் இங்கே அறிக்கைப்படுத்தி மருத்துவத் துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வரும்புகிறேன். இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்புப் புத்தகத்தில் மிகச் சிறப்பாக புள்ளி விவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசினுடைய திட்டங்கள் எல்லாம் விளக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் புத்தகத்தில் எந்தப் பக்கத்திலும் அடித்தல் திருத்தல் இல்லாமல் இல்லை. முதல் பக்கத்திலிருந்து கடைசிப் பக்கம் வரை பல்வேறு திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் புதிய வரிகளையே கூட உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். புள்ளிவிவரக் கணக்கிலே கூட மெத்தத் தப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களையெல்லாம் தவிர்க்க மூன்று துறையைச் சேர்ந்த பெரிய அதிகாரிகளும் தனிப்பட்ட கவனத்தைச் செலுத்தியிருக்கலாம் என்று பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மொத்தம் உள்ள 79 பக்கங்களிலே 59 திருத்தங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு பக்கங்களிலே வரியே அடித்து திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர திருத்தப்படாத தவறுகள் வேறு இருக்கின்றன. கடந்த பத்தாண்டுக் காலத்திலே இவ்வளவு மோசமாக அச்சடிக்கப்பட்ட அறிக்கையை நான் பார்த்ததில்லை.

520-690 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

மருத்துவம், மக்கள் நல்வாழ்வு குறித்த வினாக்கள் குறிப்புகள் 421
மீது விவாதம்.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : ஒரு வேளை முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிற காரணத்தாலோ, அல்லது என்ன காரணத்தாலோ இப்படி படிப்பவர்களுக்குச் சோமங்களை அளித்திருக்கிறார்கள். கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளைப் படிக்கிறபோது, அவ்வாறு படிப்பதற்கு விருப்பத்தை உருவாக்கித் தெளிவான முறையிலே கொள்கைக் குறிப்புகள் இருக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பின்னாலே பல உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல இருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்திலே மருத்துவத் துறை சிறப்பாக நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. நிர்வாகச் சீர்திருத்தத்தின் கீழ், ஒரே இயக்குநராக இருந்து பின்னால் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிப்பார்மஸ் கமிஷன் தலையிட்டு இரண்டு பிரிவாகி, பிறகு இன்று மூன்று பிரிவாகி, நம்முடைய மருத்துவத் துறைச் செயலாளரே இன்று டைரக்டர்-ஜெனரலாகக் கூட இருக்கக்கூடிய தன்மையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, ‘நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்’ என்று சொல்வார்கள். பைபிளிலே கூட குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது :

“when wealth is lost, nothing is lost”
‘சொத்தை இழந்தால் எதையும் இழக்கவில்லை’ என்று. ஆனால்

(பிற்பகல் 4-30)

When health is lost, something is lost.

சகத்தை இழந்தால் ஏதோ ஒன்றை இழந்ததாகக் கருதுகிறேன்.

When character is lost, everything is lost.

THIRU C. V. RAJAGOPAL : Sir, when everything is lost, there is no body at all. We cannot prove it.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : கடைசியிலே

When time is lost, everything is lost.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIAR : Sir, it is heartening to hear the Hon. Deputy Chairman speaking in English.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு உணவுக்கு அடுத்தபடியாக மனிதனுக்கு மிகவும் முக்கியமானது சுகாதாரம். எனக் கிராமத்திலிருந்து வந்திருப்பவன். ஆகவே கிராமங்களில் மருத்துவ

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

வசதி எப்படி இருக்கிறது, அதை எப்படியெப்படி முன்னேற்றலாம் என்பது பற்றி ஒருசில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நகர்ப்புறத்தில் சிறப்பாக விளங்குகிறது மருத்துவத் துறை. இது சம்பந்தமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சொன்ன ஒரு கருத்து கூட மிகவும் நல்ல கருத்துதான். பல இலட்சக்கணக்கான கிராம மக்கள் வாழ்கிற இடங்களில் மருத்துவ வசதி கிடையாது. சென்னை நகரிலே, மதுரையிலே, கோயம்புத்தூரிலே இருக்கும் மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வசதிகளும், வாய்ப்புகளும், சுகாதார வசதிகளும் கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்கும், குப்பனுக்கும், சுப்பனுக்கும் கூட கிடைக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் அது கிடைக்கவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நகரங்களில்தான் நவீன மருத்துவ வசதிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. கிராமங்களில் நவீன மருத்துவ வசதிகள் ஒன்றும் கிடையாது. நூற்றுக்கு 70 சதவிகிதம் மக்கள் கிராமங்களில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கும் மருத்துவ வசதி எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் சொல்கிறேன். புதிய அரசை நான் குற்றம்சாட்டுவதாக எண்ணக்கூடாது. கிராமங்களில் மருத்துவ வசதி அளிக்கவும், நகரங்களில் இருப்பது மாதிரி வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் அளிக்கவும் தீவிரமாகத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டாக வேண்டும். இப்பொழுது ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்கும் ஒரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் 75 ஆயிரம் முதல் 1 இலட்சம் வரை மக்கள் வாழ்கிறார்கள். 75 ஆயிரத்துக்கு மேல் மக்கள் வாழும் ஒரு ஒன்றியத்துக்கு ஒரே ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் இருக்கிறது என்றால், எப்படி அவர்கள் போதிய மருத்துவ வசதி பெற முடியும்? மேலும் அந்த ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்திலே ஒரே ஒரு 'மேல்' டாக்டரும் ஒரே ஒரு 'ஸிமேல்' டாக்டரும் இருக்கிறார்கள். சில ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களில் அந்த 'ஸிமேல்' டாக்டர் கூட கிடையாது. 'மேல்' டாக்டர் மட்டும் தான் இருக்கிறார். 70 ஆயிரம் மக்களுக்கு மருத்துவ சிகிச்சையளிக்க 2 டாக்டர்களும் சிலவற்றில் ஒரே ஒரு டாக்டரும் இருக்கும் நிலைப்பற்றிச் சிறிது எண்ணிப்பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்தில் 5 பெட்கள் அல்லது 10 பெட்கள் இருக்கும். அங்கு ஸ்பெஷலிஸ்ட் டாக்டர் ஒன்றும் கிடையாது. ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்தில் எக்ஸ்ரே மிஷின் கூட கிடையாது. தாலுகா அளவில் இருக்கும் பெரிய மருத்துவமனைகளில் தான் இப்பொழுது எக்ஸ்ரே மிஷின் இருக்கிறது. அது பாராட்டுவதற்குரியது. இன்றையதினம் கிராமங்களில் பெண்கள் தங்கள் பிரசவக் காலத்திலே ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்துக்கு வந்து, அங்கு தகுந்த சிகிச்சைக்குரிய வசதிகள் இல்லாததால், அங்கிருந்து தாலுகா

[1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

ஆஸ்பத்திரிக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பொறுப்பேற்ற பிறகு, இந்த அளவையில் முதல் பேச்சாக இங்கு பேச இருக்கிறார் என்பதால் இதற்கென ஆவன செய்வார் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

இந்தத் துறைக்குக் கூடுதலாகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் - என்ற விவரத்தை இந்தக் குறிப்பிலிருந்து பார்க்கிறோம். ஆனால் என்ன பிரயோஜனம்? ஒதுக்கிய பணத்தில் உயர்ந்தபட்சப் பணம் டாக்டர்களுக்கும் இதர பணியாளர்களுக்கும் சம்பளமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்களே தவிர, கிராமப்புற மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று கூறியிருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கக் கூடிய ஒன்று. கிராமங்களுக்குச் சுகாதார வசதியும் வாய்ப்பும் அளிக்கும் முனைப்பான தீவிர திட்டத்தைச் செயல்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நகர்ப்புறத்திலே வாழ்பவர்களுக்கு பல்வேறு வசதிகள் இருக்கின்றன. நினைத்த மாற்றத்தில் அவர்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதிகள் இருக்கின்றன. நினைத்த இடத்தில் சிகிச்சை பெற அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகளும் தனியார் ஆஸ்பத்திரிகளும் இருக்கின்றன. பார்க்கும் இடமெல்லாம் மருத்துவமனைகள் இருப்பதால், மருத்துவ வசதி கிராமநிலை கிடைக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் சிகிச்சை பெற ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்திற்கு வருவதற்குக் கூட போக்குவரத்து வசதியோ, பேருந்து வசதியோ கிடையாது. கட்டை வண்டியில்தான் அவர்கள் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் அல்லது தாலுக்கா மருத்துவமனைக்கு வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. நான் இவ்வாறு சொல்லுவதால் இந்த அரசே எல்லாவற்றையும் நொடிப்பொழுதில் மந்திரத்தால் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வதாக அர்த்தமல்ல. நகரங்களிலேயே சுற்றிச் சுற்றிப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கும் டாக்டர்களை கிராமங்களுக்குச் சென்று பணியாற்றுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இங்கே இருக்கக்கூடிய டாக்டர்கள் நகரத்துக்குள்ளேயே பொது மருத்துவமனை அல்லது ராயப்பேட்டை மருத்துவமனை அல்லது ஸ்டான்லி மருத்துவமனை இப்படி பல ஆண்டுகள் இங்கேயே பணிபாற்றிக் கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அவர்களாகவே துணிந்து கிராமங்களுக்குச் செல்லமாட்டார்கள். போனாலும் கிராமங்களில் அவர்களுக்கு

[திரு. வெ. தங்கப்பாண்டியன்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

நகரங்களில் உள்ளமாதிரி வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் இல்லையென்று குறைப்படுகிறார்கள். ஆகவே அதற்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வழி காண வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, பின்தங்கியவர்களுக்கு ஒதுக்கீடு—கோட்டா கிடைக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் ஒரு சர்வே, ஸ்டெட்டிஸ்டிக்ஸ் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த எம்.பி.பி.எஸ்.-ஐ எடுத்துக்கொண்டு அதில் படித்து டாக்டர்களாக வருபவர்கள் யார் என்று பார்த்தால், ஒரு குடும்பத்திலுள்ள தாத்தா, அப்பும் அப்பா, அப்பும் மகன், அப்பும் மகன், அப்பும் அண்ணன், அப்பும் தம்பி இப்படி குடும்பமே டாக்டர் மயமாக இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஒரு பரம்பரையே டாக்டர்களாக இருப்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். என்னுடைய விருப்பமெல்லாம் உழவன் வீட்டும் பிள்ளை டாக்டராக ஆக வேண்டுமென்பதுதான். உழவன் பிள்ளை டாக்டராக வருகிறாரா? இதற்கு விடை கண்டாக வேண்டும். அப்படி வந்தால்தான், ஒரு நல்ல எண்ணம் படைத்த டாக்டர்கள் உருவாவார்கள், அரசாங்கம் நினைக்கும் எண்ணங்களும் ஈடேறும். சென்னையிலே, கோயம்புத்தூரிலே உள்ளவர்கள் சும்மா பொழுது போக்குக்காகத்தான் டாக்டர் வேலை செய்வதாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு போக்கை மாற்ற வேண்டும். அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று பணியாற்றக்கூடிய ஒரு நிலைமையை அவர்களிடையே உருவாக்க வேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கத்தில் பணியாற்றும் டாக்டர்கள் தனியாகப் பணியாற்ற அனுமதிக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசாங்கத்தில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கும் டாக்டர்களை ஆண்டுக்கு ஒரு முறையாவது பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர், அல்லது மாவட்டங்களிலுள்ள மருத்துவ மனைகளுக்கு மாற்றி அனுப்ப வேண்டும். அல்லது 15 ஆண்டு சர்வீஸ் காலத்தில் ஒரு முறையாவது நகரத்தை விட்டு கிராமங்களுக்குச் சென்று டாக்டராகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற ஒரு விதி முறையை வகுக்க வேண்டும். அந்த முறையில் மருத்துவப் பயிற்சிக்கு என்று மாணவர்களை எடுக்கும்போதே இந்த விதி முறைகளை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு தான், சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதுமாதிரி பணியில் அமர்த்தும்போது, கிராமங்களுக்குச் சென்று பணியுரியத் தயார் என்ற முறையில் அவர்களிடமிருந்து ஒரு அன்டர்டேக்கிங் வாங்கியாவது அல்லது அரசு அதற்கென்று விதி அமைத்தாவது இதை நிறைவேற்றலாம். அருமை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஒரு திறமையான பார்ம

1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. வெ. தங்கப்பாண்டியன்]

சிஸ்டம். ஏராளமான மருத்தை அவர் உற்பத்தி செய்கிறார். இந்தியா பூரா பார்மசிஸ்டிகள் மருந்து உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இங்கே கிங் இன்ஸ்டிடியூட்டில் கூட அம்மைப்பால் போன்ற மருந்துகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். என்னைவட்டமின் மாத்திரை போன்ற சத்துள்ள மாத்திரைகளை நாமே உற்பத்தி செய்யக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். அதேபோல கார்ப்பால் மாத்திரை போன்றவற்றையும் அரசாங்கமே உற்பத்தி செய்வதையும் கண்காணிப்பதையும் ஏற்றுக்கொண்டால், கோலேயில்லாத திண்டாட்டம் ஒழியவும் வாய்ப்பாக இருக்கும், நல்ல தரமான மாத்திரைகள் கிடைக்கவும் வாய்ப்பாக இருக்கும். அது நடைபெறும் நல்லது. அதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

எல்லா தாலுக்கா மருத்துவ மனைகளிலும் இப்பொழுது எக்ஸ்ரே எடுக்கும் வசதி இருக்கிறது. ஏழைகளுக்கு இலவசமாக எக்ஸ்ரே எடுக்கிறார்கள். எக்ஸ்ரே எடுத்த பிறகு, அவற்றை அப்படியே ஸ்டாக் செய்து வைக்கிறார்கள். அப்படித் தேங்கிவிட்ட எக்ஸ்ரேக்களை அப்படியே எலம் போடுகிறார்கள். இரண்டு ஆண்டு, மூன்று ஆண்டுக்கு ஒரு முறை எலம் விடுகிறார்கள். அதை எலம் எடுப்பவர்கள் தனியாக (சிவ்வர்) வெள்ளி தயாரிக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட டாக்டர்கள் கொள்ளை இலாபம் பெறும் நிலைமை இருக்கிறது. அதை எலம் விடாமல், அரசாங்கமே எடுத்து, ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தி, வெள்ளி தயாரிக்க வாங்கிவர என்னுடைய கருத்தை அரசு தயவுசெய்து ஆலோசனை செய்து ஆர்த்த வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால், இலட்சக்கணக்கான எக்ஸ்ரேக்கள் காணாமல்கூட போய்விடுகிறதாகச் செய்திகள் வருகின்றன. சமீபத்தில் கூட சென்னையிலும் மற்றும் சில இடங்களிலும் காணாமல் போனதாகச் செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-40.)

ஆகவே நாமே அதைக் கண்காணிப்பாக வைத்துத் தயாரிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபாடுடையதாக அரசு ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவாதியைத் தங்கிடும் மருத்துவ மனையில் உள்ள மருத்துவர்கள் நல்ல உழைப்பில் பழகுவதில்லை என்ற குறைபாடு நீண்டகாலமாக இருந்துவருகிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி மருத்துவ மனைக்குச் சென்று, தங்கு திகிச்சை பெற்றுவரும் நண்பர்களைப் பார்த்துவிட்டு வருகிறார்கள்.

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

அவர்களும் இதை அறிந்திருக்கக் கூடும். நோயாளிகளுக்கு ஆதரவாக டாக்டர்கள் இருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் கொடுக்கிற சிகிச்சை, மருந்து இவற்றால் குணமாகுது ஒருபுறம் இருந்தாலும், நோயாளிகளுடன் இனிய சொல்லில் பேசிப் பழகுவது மிகவும் முக்கியம். ஆனால் இந்த அரசு மருத்துவ மனையில் உள்ள டாக்டர்கள் நோயாளிகளோ அவர்கள் இதயத் திற்கோ, புப்புசங்களுக்கோ, உடம்பிற்கோ சிகிச்சை செய்வதாக நினைக்காமல், ஏதோ ஒரு இயந்திரத்தோடு விளையாடுவது போல விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புத்தகங்களைப் புரட்டுவது போல நோயாளிகளைப் புரட்டுகிறார்கள். ஒரு இருதயத்தை, ஒரு புப்புசத்தை, ஒரு அங்கத்தைப் புரட்டுவதாக நினைப்பதே இல்லை. நூறு நோயாளிகள் படுக்கையில் இருந்தால், நூறு பேர் கீழே படுக்க வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மருந்தின் மூலம் வியாதியைக் குணப்படுத்த முடியாவிட்டாலும் கூட, நல்ல வார்த்தைகளைச் சொல்வதன் மூலமாக நோயாளிகளுக்கு உற்சாகமளிக்கலாம். மருத்துவ மனைகளில் நோயாளிகளைக் கவனிக்கின்ற செவிலியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் குறையைச் சொல்வதற்காகக் கூட கொடி தூக்கிக்கொண்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்க வந்திருந்ததாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். பத்திரிக்கு, பதினைந்தாண்டு என்று அவர்களுக்கு புரமோஷன் இல்லாமல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பணியிலிருந்து மேல் பணிக்குச் செல்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. 15 ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றினால்தான் ஒரு ஹெட் நர்சாக முடிகிறது, 20 ஆண்டுகளானால்தான் நர்சிங் சூப்பிரண்டாக முடிகிறது, என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அரசாங்க இலாகாக்களில் எல்லா வற்றிலும் செலக்ஷன் கிசேடு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு மட்டும் செலக்ஷன் கிசேடு இல்லை என்கிறார்கள். அவர்கள்தான் நோயாளிகளுடன் நெருக்கமாக அவர்களுடைய கோபதாபங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு இரவு பகல் என்று பாராமல் மருத்துவம் செய்கிறார்கள். டாக்டர்கள் குறிப்பிட்ட நோத்தில் தான் வருவார்கள். எப்போதும் நோயாளிகளின் பக்கத்திலே இருந்து கவனிப்பவர்கள் இந்தச் செவிலியர்கள்தான். அவர்கள் வாழ்வில் புயல் அடிக்காமல் காப்பாற்ற வேண்டியது அரசின் கடமையாகும். அவர்கள் நிலைமையை அரசு அண்மையில்தான் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முக்கியமான பிரச்சினை குடும்ப நலத்திட்டம் பற்றியது. அதை நாம் பின் புறப்போது, கடந்த காலத்தைப்பற்றி நினைவுபடுத்தி, இப்படியெல்லாம் நடந்தது என்று நான் சொல்லவில்லை. இனிமேல் மக்கள் மத்தியில் இந்தக் கருத்தைப் பரப்ப வேண்டும்.. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட மிக தரிசு

1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

காகச் சொல்வார்கள். ஒரு குடும்பத்திற்குக் குறைந்த எண்ணிக்கை உள்ள குழந்தைகள் இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் எல்லா நாகரிக மானவர்களுக்கும் படித்தவர்களுக்கும் இருக்கிறது. அதைச் செயல்படுத்துவதில் வேண்டுமானால் சிரமங்கள் இருக்கலாம். கிராமப்புற மக்களுக்கு இதுபற்றிய முழு விவரம் தெரியாமல் இருக்கலாம். அவர்களை இந்தத் திட்டத்தைப் புரிந்துக்கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். அவர்களே “எஜுகேட்” செய்ய வேண்டும். ஆனால் இப்போது நடப்பது என்ன. அரசு மருத்துவத் துறைச் செயலாளர் கோட்ட நிர்ணயம் செய்து விடுகிறார். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இவ்வளவு ஆயிரம் வேண்டுமென்று கோட்டா நிர்ணயித்துவிடுகிறார். இதுதான் மிக்க வேதனையாக இருக்கிறது. இப்படிச் செய்வது பொருத்தமானதா, நடைபெற முடியுமா, அந்த மாவட்டத்தில் முன்பு எத்தனை பேர்களுக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டிருக்கிறது, எத்தனை பேர் செய்து கொள்ள முன்வருவார்கள் என்பதையெல்லாம் பார்க்காமல் உத்தரவு போடுகிறார்கள். தலைமைச் செயலகத்திலிருந்து உத்தரவு போடுவதுதான் தெரிகிறது. கோட்டா நிர்ணயித்துவிட்டால், உடனே கலெக்டர் ஹெட்மென்ஸிலிருந்து கிராம சேவக், ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர் வரையில் அந்த கோட்டாபற்றிப் பேசப்படுகிறது. ஒரு குடும்பத்திற்கு இரண்டு என்ற நிலை போய் ஒரு ஆளுக்கு இரண்டு கேஸ் என்ற நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அரசியல் நோக்கத்தோடு இதைப் போனிலே ஃபேரிலி பிராஸிங் ஆபரேஷன் செய்துகொள்ள பலர் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கிற ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தில் பணியாற்றுகிற ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள் மூலமாக அந்தத் துறையில் உள்ள வேறு அதிகாரிகள் மூலமாக ஊழியர்கள் மூலமாகத் தான் இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றிப் பிரசாரம் செய்து பரப்ப முயல் வேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களையும் மற்றவர்களையும் இதற்காகப் பயன்படுத்துவதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். அப்படி அந்தத் துறை அலுவலர் மூலமாக நடந்தால், இது யாருக்கும் தெரியாமல் நாசக்கார முறையில் நாகரிகமாக நிறைவேறும். இப்போது ஆபரேஷன் செய்வதற்கு ஆட்களை இழுத்து வருகிற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நாகரிக காலத்தில் 20-ம் நூற்றாண்டில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கென மருத்துவ அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் அப்படி பலபேர் இருக்கும் போது, எதற்காக ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர் இந்தப் பணிக்கு வரவேண்டும்? அந்தத் துறையில் உள்ளவர்கள் மக்களிடம் சென்று போதிப்பதை விட்டுவிட்டு, பள்ளிக் கூடத்தில் ஆறு ஆவன்தான் சொல்லிக் கொடுக்கிற ஆசிரியர்களை

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

அழைத்து, ஆப்போஸ்தலுக்கு ஆழ்ந்து என்று சொல்லுதல் என்ற கருவியை நியாயம் என்று தெரியவில்லை. அதைப்பிடித்து வந்ததால் தான் லீவு, சம்பளம் என்றெல்லாம் மிரட்டப்படுகிறார்கள் ஆசிரியர்கள். இதற்கெல்லாம் இந்த அரசு பரிசாரம் காண வேண்டும்.

அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் ஒரு சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மெடிகல் ரி-இம்பர்ஸ்மென்ட் என்று இருக்கிறது. ஒவ்வொரு அதிகாரிக்கும் ஆகிற மெடிகல் செலவை அவர்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் பெரும்பாலும் தமிழ் நாட்டில் டிராயிங் ஆபிசர்களாக இருக்கிறவர்கள், தானே சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்து சம்பளம் பெற்றுக் கொள்வது அதிகாரிகள்தான் ஒவ்வொரு மாதமும் இந்த மெடிகல் ரி-இம்பர்ஸ்மென்டில் ரூ. 200 வரையில் பெற்று வருகிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிற அவர்கள்தான் இதைப் பெற்று வருகிறார்கள். கீழே உள்ள அதிகாரிகள் இந்தச் சலுகையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. அதனால் நான் சொல்லிக் கொள்வது ஒவ்வொருவருக்கும் கீப்ளாட் ரேட்டாக மெடிகல் அலவன்ஸ் என்ற முறையில் பத்து ரூபாய் அல்லது இருபது ரூபாய் மாதத்திற்கு எல்லோருக்கும் என்ற அளவில் கொடுக்கலாம். குறிப்பிட்ட அதிகாரிகள் சம்பளம், டி.ஏ. பெறுவதைப் போன்று தவறாமல் மாதம் ரூ. 300, ரூ. 400 என்று பெறுவது இதனால் கட்டுப்படும், தவிர்க்கப்படும். இந்த பில் போடுவதில் பல தவறுகள் நடக்கின்றன. ரெடிமேடாக ஆஸ்பத்திரியில் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கிறார்கள். மருந்துக் கடைகளில் தவறான பில்களைக் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி பெரிய அதிகாரிகள் தவறு செய்யும்போது, அதை எப்படித் திருத்துவது? இதை யெல்லாம் மாற்றியாக வேண்டும். கிராமங்களில் போய் பணியாற்றுகிற மனப் பக்குவம் உள்ள டாக்டர்களை நாம் உருவாக்க வேண்டும். 1,500 பேர்களை மருத்துவக் கல்லூரிக்காகச் சேர்க்கிறோம். அது கூடுதலாக உள்ளது என்று சொல்கிறார்கள். அதை ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி. படித்தவர்கள் கூடத்தான் வேலை வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் பட்டதாரிகளையே உருவாக்காமல் இருந்து விடுகிறோமா? பல ஞாற்றுக் கணக் கான டாக்டர்களை உருவாக்கினால்தான், அடிப்படையில் 'அவுட் ஆஃப் நெசரிட்டி' தேவையை முன்னிட்டு, நிச்சயமாகக் கிராமங்களுக்குப் போவார்கள். நகரங்களிலே வேலையில்லாமல் இருப்பதை விட கிராமங்களுக்குப் போகலாமே என்ற எண்ணத்தில் நகரத்தைச் சுற்றி வருவதை விட்டு, கிராமங்களுக்குப் போகத் தயாராக முன்வருவார்கள். நகரத்தில் வேலை கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் இருக்கிற வரையில், அவர்கள் கிராமத்திற்குச் செல்லத் தயாராக இருக்கமாட்டார்கள். பட்டப்படிப்பைப் போல அதிகமான டாக்டர்

[1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

கள் படித்தால், நிச்சயமாக வேறு வழியில்லாமல், கிராமங்களுக்குச் செல்லும் எண்ணத்தோடு வருவார்கள். அதனால் ஆண்டுதோறும் இன்னும் 300 அல்லது 400 இடங்களைக் கூட்டுவதற்கு அரசுமுன் வரவேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் மெடிகல் கல்லூரிக்காக அரசு அதிகமான பணத்தைச் செலவிடுகிறது. அப்போது அவர்களிடம் உறுதி வாங்கிக்கொள்ளலாம். அரசாங்கத்தில் வேலை வேண்டுமென்று நினைக்கக் கூடாது என்ற உத்தரவாதத்தை வாங்கிக் கொண்டு மருந்துகளைக் கல்லூரியில் சேர்க்க வேண்டும். ஆகவே கிராமப்புறங்களுக்கு மருந்துகள், மருத்துவ வசதிகள் கிடைக்கும் அளவுக்கு அரசு புதிய திட்டத்தை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று சொல்லி இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பில் வலுவூட்டத்தக்க அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அவற்றை நிறைவேற்ற அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன். உணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இன்று 12 பேர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் 10 நிமிஷங்களுக்கு அதிகம் போகாமல் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4.50)

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: துணைத் தலைவரவர்களே, மருத்துவத் துறை கொள்கைக் குறிப்பின்படி நடந்துகொண்டிருக்கும் விவாதத்தில் பங்கு கொள்வதில் மெத்த மகிழ்கிறேன். வியாதி என்ன என்பதை அறிந்த பின்புதான் சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமென்று திருவள்ளூர் அவர்கள் மருத்துவத்திற்கு அடிப்படை வகுத்தார்கள். அந்த அடிப்படையைத் தொடர்ந்துதான் அல்லோபதி என்று சொல்லக்கூடிய ஆங்கில முறையிலே எக்ஸ்ரே கருவியைக் கண்டுபிடித்தார்கள். எக்ஸ்ரே என்பது சிகிச்சையல்ல. நோய்களைக் கண்டு பிடிக்கும் ஒரு சாதனம் அது. நோயைக் கண்டுபிடித்துவிட்டு, சிகிச்சை செய்வதற்கு டாக்டர்கள் பிரஸ்கிரிப்டன் எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த மருந்தை வாங்கிச் சாப்பிட்டால், பல்வேறு கேஸ்களில் நோய் குணப்படுவதில்லை எனக்குள்ள அனுபவத்தைக் கொண்டு சொல்கிறேன். இன்றைக்குக் கடைகளிலே கிடைக்கக்கூடிய மருந்துகளிலே பெருவாரியான மருந்துகள் போலிமருந்துகள்தான். விலை உயர்ந்த மருந்துகளை, நாணயமான சில கடைகளிலே விற்கிறார்கள். அந்தக் கடைகளிலே உண்மையான மருந்துகள் கிழிக்கப்படுகின்றன. நான் தொடர்ந்து மருந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். சில சிவ்வரைக் கடைகளில் வாங்குகிற மருந்துகளால் எவ்வித பலனும் கிடைக்காத நிலையைக் காண்கிறேன். நான் அனுபவித்துள்ள சொல்கிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

பெருவாரியான சிறு கடைகளில் போலி மருந்துகள் தான் விற்கப்படுகின்றன. எனவே அரசு அதைத் தடுக்க தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று முதற்கண் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாட்டு மருந்து என்றும், அல்லோபதி மருந்து என்றும் இரண்டு வகையான மருந்துகள் நடைமுறையிலே இருக்கின்றன. இங்கிலிஷ் மருந்தைத்தான் பெருவாரியான மக்கள் விரும்புகிறார்கள். நாட்டு மருந்தை மிஸ்தான் விரும்புகிறார்கள். நாட்டு மருந்து மிகப் பலன் தரத்தக்கது. இங்கிலிஷ் மருந்திலே காண முடியாத நல்ல மருந்துகள் நாட்டு மருந்திலே இருக்கின்றன என்பதை அனுபவபூர்வமாகக் கண்டவன் நான். ஒரு சிறு உதாரணம் சொல்வது பொருத்தமென்று நினைக்கிறேன். மோட்டார் கார் ரேடியேட்டர் தண்ணீர் ஒரு முறை போங்கி எழுந்து என்னுடைய முகத்திலும், உடலிலும் பட்டுவிட்டது. என்னுடைய நண்பர் ஒருவர் உடம்பிலும் பட்டுவிட்டது. என்னுடைய ஆப்த நண்பர் ஒருவர் மருத்துவர், நாட்டு வைத்தியர். அவர், இதற்குச் சிகிச்சை செய்தால் குணமாகும்; டாக்டர்கரிடம் போனால் இரண்டு மாதமாகும்; நான் மருந்து சொல்கிறேன்—கொடுக்கவில்லை, நீங்களை தயார் செய்து கொள்ளுங்கள்; ஆன்று நாட்களில் குணமடையும் என்று சொன்னார்கள். ஒரு நாளைக்கு 10 பைசாதான். செலவு 10 பைசாதான். எனவே மருந்தைப் பற்றிக் குறைவாக மதித்து விடக்கூடாது என்று. நான் அந்த மருந்தைப் போட்டேன். என்னுடைய முகத்திலே வேந்துபோய் கொப்பளமாகிவிட்டது. கைகளிலும் ரணமிருந்தது. அந்த மருந்தை மூன்று நாட்கள் போட்டேன். சுத்தமாகப் புண் ஆறி, ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆனால் வெறுப்பாக இருந்தது குஷ்ட சோகிக்கு இருப்பதுபோல் ஒரு பக்கத் தோல்—கன்னம்—வெருந்துப்போய் விட்டது. அவரிடம் இதைச் சொன்னேன். வேறு ஒரு மருந்தைச் சொன்னார். மூன்று நாட்களில் அந்தக் கலரும் மாறி, முகம் பழையபடி ஆகிவிட்டது. ஆங்கில மருந்தில் இப்படிப்பட்ட நல்ல பலன் காணக் கூடிய மருந்தைக் காண முடியாது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: அது என்ன மருந்து என்று தெரிவிப்பார்களா?

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: அந்த வைத்தியத்தைச் சொன்ன வைத்தியர் என்னிடத்தில் இரண்டு நிபந்தனைகளைச் சொன்னார்கள். ஒன்று, சோம்பவும் மனிவானதென்று அதை லேசாக நினைக்கக் கூடாது; இரண்டாவது இது என்னுடைய தொழில், நண்பர் என்பதால் சொல்கிறேன், வெளியில் சொல்லக்கூடாது என்றார்.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: அவர் யார் என்பதையாவது சொல்லுவாரா?

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: இப்போது அவர் இல்லை. அவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்புதான் இறந்துபோனார்கள். நான் சொல்லுவது 20 வருடங்களுக்கு முந்தைய சம்பவம்.

திரு. க. அறிவழகன்: அவர் இறந்துவிட்டதால், இப்போது சொல்லலாம் அல்லவா?

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: அந்த வைத்தியர் பெயர் பிச்சைப் பிள்ளை என்பது. திருச்சியில் இருந்தார்கள். தமிழ்நாடு பூராவும் அவர்களுக்கு வைத்தியர் என்று பிப்பலமானவர். அவர் சொன்ன மருந்தை இப்போது சொல்ல முடியாது. தனியாகக் கேட்டால் சொல்கிறேன். நல்ல பலன் கிடைக்கக்கூடிய மருந்து அது. என்னுடைய நண்பர் அந்த மருந்தைப் போடவில்லை. டாக்டரிடம் சிகிச்சை செய்து கொண்டார். மூன்று மாதங்கள் அவதிப்பட்டார். அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டவன் நான்; கூட இருந்த அவருக்கு சிறிதுதான் காயம் பட்டது. அவர்கள் மூன்று மாதங்கள் அவஸ்தைப்பட்டார்கள். நான் ஒரே வாரத்தில் சுத்தமாக குணமடைந்து, வெளியே வந்தேன். அந்த அளவுக்கு நல்ல பலன் கொடுக்கும் மருந்துகள் நாட்டு வைத்திய முறையில் இருக்கின்றன. அதை உத்தேசிக்கும் வகையிலே, இந்தக் குறிப்பிலே நோயியோபதி—நாட்டு வைத்திய முறைக்கு பல உதவிகள் செய்துள்ளமைக்காக என் பாராட்டு தங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பல தொருரோய் இல்லங்களைப் பார்க்கிறோம். அதிலே டாக்டர்கள் பணி செய்கிறார்கள். அப்படி பணி செய்யக்கூடிய டாக்டர்கள் வேண்டி வெறுப்புடன்தான் வேலை செய்கிறார்கள். மனது ஒப்பி வேலை செய்யவில்லை. அலர்ஜி என்று சொல்லுவோமே, அப்படிப்பட்ட ஒருவித அலர்ஜியுடன்தான் பலர் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை உற்சாகப்படுத்த ஏதாவது ஒருவித போனஸ் கொடுத்து, அவர்கள் சந்தோஷமாக வேலை செய்யக் கூடிய அளவுக்கு வழிவகைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பெருவாரியானவர்கள் ஷார்ட் பெயில்யூரால் இறப்பதைப் பார்க்கிறோம். இருதயம் பாதிக்கப்படுவதால் பலர் நிமரென்று மன அமைதியைப் பார்க்கிறோம். இப்போது சென்னைலே உள்ள சில மருத்துவமனைகளிலே இன்டென்சிவ் கேர் வார்ட் என்று ஸ்பெஷலிசுகிறார்கள்.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

இன்டன்சிவ் கோர் வார்டிலே இருதயம் பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் கொண்டு வைத்தால், நல்ல பலன் ஏற்படுகிறது. பலமாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கூட நல்லவிதமாகி வெளி வருவதைப் பார்த்தேன். என்னுடைய பல நண்பர்கள் இருதய நோயால் பாதிக்கப்பட்டு, சென்னை மருத்துவ மனையில் உள்ள இன்டன்சிவ் கோர் வார்டில் வைக்கப்பட்டு, எப்போதோ மரணித்துச் சோ வேண்டியவர்கள், இப்போது தன்ருக உலாவிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்குப் பலன் தரத்தக்க இன்டன்சிவ் கோர் வார்ட் சென்னையிலே இருக்கிறது. என்னுடைய மற்ற நகரங்களிலே இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட நல்லதொரு அமைப்பு ஒவ்வொரு ஜில்லா தலைநகர மருத்துவ மனையிலும் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை அமைக்க அதிகமாகச் செலவாகுமென்று நினைக்கக்கூடாது. இதை ஒவ்வொரு ஜில்லா தலைநகரிலும் அமைத்தால், மக்களுக்குப் பெருதனியாக இருக்கமென்று சொல்லி, இதைப் பெரிய வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவ மனைகளிலே கடைநிலை ஊழியர்களென்று இருக்கிறார்கள். பிழன், அப் பென்ட் போன்றவைகள் இங்கு மட்டும்தான்; வேறு இலாகாக்களிலும் இருக்கிறார்கள். இவர்களை நான் கார்ப் பணியாளர்களென்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் அதற்கும் கீழே ஐந்தாம் தரப் பணியாளர்கள் என்று இருக்கிறார்கள். சீர் நிலையில் உள்ளவர்கள் அவர்கள். அவர்களுடைய நிலையை விசாரிக்கும்போது, மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய பேசிக் சம்பளம் 18 ரூபாய்தான். இப்படி சம்பளம் வாங்குபவர்கள் ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சம்பளம் மட்டுமே இல்லை. அவர்கள் அங்கீகரிக்கப்படவே இல்லை. அவர்களுக்கு லீவ் இல்லை. எந்த நிமிடமும் போ என்று சொன்னால் வெளியே போக வேண்டியவர்கள். அவர்கள் மிகவும் பரம எழைகள். பல இலாகாக்களில் அவர்கள் பரவலாக இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கல்வித் துறையில் அதிகமாக இருப்பதாக அறிகிறேன். ஏழை எளிய மக்களிடம் அனுதாபமும், பாசமும் கொண்டவர்கள் நமது மதிப் பிற்குரிய முதல்வரவர்கள். எனவே இந்த ஏழை எளியவர்களிடமிருந்து இலக்கம் காட்டி, அவர்களை அங்கீகரித்துவிட்டால், சகல வசதிகளும் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வழி ஏற்படும். அதைக் கட்டாயம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மருத்துவக் கல்லூரி அட்மிஷன் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எம்.பி.பி.எஸ். அட்மிஷனைப் பொறுத்தமட்டில், இந்த ஆண்டு நடந்த முறை எல்லோராலும் பாராட்டக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. குறை சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லுபவர்கள் சொல்லத்தான் சொல்லுவார்கள்.

[1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

அவர்கள்கூட குறையை பூதக் கண்ணாடி வைத்துக்கொண்டு தேடக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு மிகவும் நல்ல முறையில் அமைந்தமைக்குப் பாராட்டுகிறேன். அதிலே நாம் வியக்கத்தக்க அம்சம் என்னவென்றால், சுமார் 10 ஆண்டுகளாக ஒவ்வொரு வருஷமும் எம்.பி.பி.எஸ். அட்மிஷன் முடிந்தவுடன் சில மாணவர்கள் ஹைக்கோர்ட்டில் ரிட் போடு வார்கள். இந்தத் தடவை ஒரு மாணவனும் ரிட் போடவில்லை என்பதுதான். வாரம்பு இழந்தவர்களுக்கும், நமக்கு நியாயமாகத்தான் கிடைக்கவில்லை என்ற திருப்தியால்தான் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போகவில்லை. அது வரவேற்கத்தக்கது.

(திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி எழுந்திருந்தார்)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் போது பதில் சொல்லலாம்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: ஒரு கிளாரிபிகேஷன்தான். 1973-74, 1974-75 ஆம் ஆண்டுகளிலேகூட எந்த மாணவனும் கோர்ட்டுக்குப் போகவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-00)

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: ஒன்று இரண்டு ஆண்டுகள் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். எம்.ஜி.என்.சி காலத்திலே இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். அதிலே சுமார் ஒன்பது அல்லது பத்து வருடங்களாக ஒவ்வொரு வருடமும் ரிட் போட்டு ஹைக்கோர்ட்டுக்கு மாணவர்கள் போகின்ற கால்கியை நாம் கண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதைக் குறிப்பிட்டேன்.

இந்த வருடம் பாராட்டுவதற்குரிய அளவுக்கு அமைந்திருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையிலே, திட்டவட்டமாகக் கூறுவேன். எம்.பி.பி.எஸ். அட்மிஷனைப் பொறுத்தவரையிலே, நடந்த இன்டர்வியூ நல்ல முறையில் சிறப்பான முறையில் நடந்தது என்று சொல்கிறேன். இந்த மாதிரி இன்டர்வியூ இதற்காக இருக்க வேண்டுமா, அது இருந்ததான் ஆகவேண்டாமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த மாதிரி இன்டர்வியூ இருப்பதால் நான் தவறுகள் ஏற்பட வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன. எஸ்.எஸ்.எல்.சி., பி.யூ.சி. மார்க்குகளை வைத்து என் அட்மிஷன் கொடுக்கக்கூடாது? அந்த பி.யூ.சி. மார்க்குகள்கூட நம்புவதற்குரியதாக இல்லை. மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்குக்கூட தெரிந்திருக்கிறார். மாணவர்கள் பி.யூ.சி. பரீட்சை எழுதிவிட்டு கூடுதல் மார்க்குகள்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

சேர்ப்பதற்கு வழி செய்கிறார்கள். இந்த உண்மை என்னக்கும் தெரியும். எஸ்.எஸ்.எஸ்.எ. பாட்சை பேப்பர்களைத் திருத்துவதற்கு சென்டரல் வேல்யு ஸ்டான் முறை வைத்திருக்கிறார்கள். அதன்படி நடக்கிறது. அதேமாதிரி டி.யூ.சி.-க்கும் சென்டரல் வேல்யுஸ்டான் முறையை வைத்துத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : டி.யூ.சி. -க்குக்கூட அந்த முறைதான் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அப்படி இருந்தால் வரவேற்கிறேன். அப்படி இல்லை. அதைக் கொண்டுவந்தால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஒரு வாரத்திற்கு முன்னதாகவே யாருக்கு பேப்பர் போகிறது என்று தெரிந்து விடுகிறது. அது தானாமாருக நடக்கிறது. நாளைக்கு எந்த எந்த பேப்பர் யார் யாரிடத்தில் போகிறது என்று இன்றைக்கு ராத்திரியே தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். அந்த அடிப்படையை வைத்து இந்த அரசு அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். இந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் இந்தச் சபையிலே உறுப்பினனாகி 15 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகி விட்டது. இந்த 15 ஆண்டுகளாக ஒரு விஷயத்தைப் பலமுறை வற்புறுத்திப் பேசியிருக்கிறேன். அதாவது, திருச்சிக்கு ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி வேண்டும் என்று பலமுறை பேசியிருக்கிறேன். அதற்காக பொறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்தபோது, ஒரு தீவிர முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. மருத்துவக் கல்லூரிக்காக திருச்சியிலே பணம் வசூலித்தார்கள். நம்முடைய அன்புக்குரிய, தற்போதைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், இந்த நிதி திட்டம், அவரே உத்தேசித்து இதைச் செய்யவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, திருச்சியிலே ஒரு நாட்டிய கலா நிகழ்ச்சி நடத்தினோம். இவர்கள் தலைமையில், ஜெயலலிதா அம்மையார் ஆடினார்கள். பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வசூலானது. திருச்சி மருத்துவக் கல்லூரி நிதி என்று வசூலாயிற்று. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மறந்திருக்க முடியாது. அதற்கு மேலும் 50 லட்சம் ரூபாய், 60 லட்சம் ரூபாய் தேவைப்பட்டது. பிறகு மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பிலே உத்தரவு வராத காரணத்தினால், வீணாகக் கிடக்கிறதே என்று மூன்று வருடங்களுக்குப் பிறகு, சில மாதங்களுக்கு முன்னர் ஒரு சினிமா தியேட்டர் கட்டினார்கள். சினிமா தியேட்டர் கட்டுவதற்கு அத்தனை ரூபாயும் செலவாகி விட்டது. மேலும் அத்தனை ரூபாயும் செலவழித்துவிட்டு, 5 லட்சம் ரூபாய்

77 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

அதும் வாங்கி முடித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே திருச்சியில் மருத்துவக் கல்லூரி நிறுவவது நின்றுவிட்டது. அந்தக் கோரிக்கையும் அன்றிலிருந்து நுத்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. இத்துடன் இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வக்காமல், நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதில் சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டு, தமிழகத்தில் அடுத்து ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி வருவதாக நுத்தால், அந்த மருத்துவக் கல்லூரியை திருச்சியில் தான் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அவர்களுக்கு என் மனமார்த்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நப்பிரார் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் பேசியதற்குப் பிறகு நான் பேசிக் கொள்ள வேண்டிய அடையாளம். நேற்றைய தினம் விவசாயத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறபோது, திருச்சி மாவட்டத்திற்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன் பேசும்போது, திருச்சி மாவட்டத்திற்கு ஒரு உயர்நீதி மன்றம் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். நன்றைய தினம் மருத்துவக் கல்லூரி வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுத்தாலும் ஒவ்வொன்றாகக் கேட்டுக்கொண்டே இருப்பார்கள் என்பதை நானும் கடந்த 10 ஆண்டுகாலமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அதைப்போல, நானும் தஞ்சாவூரிலே ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை ஆரம்பிக்க விழைகிறேன்.

திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் நல்ல கருத்துக்கள் பலவற்றை எடுத்துச் சொன்னார்கள். தற்சமயத்திலே நான் முக்கியமாகக் கருதுவது, கிராமப்புறங்களில் சுகாதார வசதிகளை அளிப்பது என்பதுதான். அந்தக் கருத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். கிராமப்புறத்திலே கிட்டத்தட்ட 75 ஆயிரம், ஒரு லட்சம் பர் இந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் மூலம் பயன்படுகிறார்கள். ஆகவே ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில், அதற்கு எத்தனையோ பட்சேபமும் இருக்காது என்று சொல்லலாம். மத்திய அரசிலிருந்துதான் தீவிரத் தேவையான பண உதவிகள் எல்லாம் வரவேண்டும். இரண்டு ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் வைப்பதற்கு மத்திய அரசு ஒப்புக்கொள்ளுமா என்ற கேள்வியை மனதில் வைத்து, இந்த ஆண்டு நல்ல திட்டங்களை மாநில அரசே கொண்டு வந்திருக்கிறது. இன்னொரு மருத்துவர் போட்டால், மத்திய அரசிலிருந்து உதவி கேட்கலாம். இன்னொரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் ஒரு பிளாக் அளவில் கேட்டால், மத்திய அரசு கொடுக்காது. இந்த நாட்டைப் பொறுத்த

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

வரையில், பல மாநிலங்களில் நடைபெற்று வருகிற ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் பிளாக்குக்கு ஒன்று என்று இருக்கிறது. அதன் மூலம் கிட்டத்தட்ட 75 ஆயிரம் அல்லது ஒருலட்சம் பேர்களுக்கு வசதி கிடைக்கிறது. 35 ஆயிரம் அல்லது 50 ஆயிரம் பேர்கள் என்ற அளவில் பிளாக்குகளை பிரிக்கலாம். அப்படி மற்ற மாநிலங்களிலும் இருக்கிறது. அதே மாதிரி தமிழகத்தில், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் 364 அல்லது 400 இருக்கின்றன. அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களை இரண்டு இரண்டாக ஏற்படுத்தி, 50 ஆயிரம் பேர்களுக்கு ஒரு சுகாதார நிலையம் என்று கணக்கிடலாம். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் என்று ஆக்க மத்திய அரசைக் கேட்கலாம். நமக்கு பண உதவி கிடைக்கும். ஏனென்றால் மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் என்ன ஸ்கீம் சொல்கிறார்களோ அதை நாம் கேட்டால், அதை அவர்களும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவத் துறை, மக்கள் நலத் துறை குறிப்பிலே கூட இதைச் சொல்லாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த ஆண்டு மக்கள் நலத் துறைக் குறிப்பிலே ஒரு சிறப்பான அம்சம் இருக்கிறது. கிராமப்புற மக்களுக்கு மருத்துவ வசதிகள் ஏற்படுத்த இருப்பதும் ஒன்று என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களில் இன்னும் அதிகமான மருத்துவர்கள் போடுவது என்று சொல்லியிருப்பதும் சிறப்பான அம்சமாகும். கிராமப்புறங்களிலே மருத்துவ வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு, தொண்டு சுகாதார நிலையங்கள் அமைப்பதற்கு, 10 ஆயிரம் ரூபாய் என்றிருப்பதுடன், 2 ஆயிரம் சேர்த்து ரூபாய் 12 ஆயிரம் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தி, இன்னும் ஒரு 2 ஆயிரம் ரூபாய் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும், அதை ரூபாய் 14 ஆயிரம் ஆக்குவதற்கும் ஆலோசனை செய்வது சிறப்பான அம்சமாகும். அத்துடன் சப் செண்டர்கள் என்று சொல்வோமே, அந்தத் துணை நிலையங்களுக்கு மருத்துக்கு ரூபாய் 400 அல்லது ரூபாய் 800 வரை கொடுப்பதாகச் சொல்வது கிராமப்புற மக்களுக்கு எதுவுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லப் படுவதற்கு எதிர்மாறாக இருக்கின்றது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அடிப்படை மிக நல்ல அடிப்படை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களைப் பொறுத்தவரையில், என்னுடைய கருத்தை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. இந்தத் துணை நிலையங்கள் சரியாக இயங்கவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு மருத்துவர்கள் குறைவு. நடைமுறையிலே அந்த நிலையங்கள் சரியான முறையிலே இயங்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவைகள் சரியான முறையிலே இயங்கச் செய்வதற்கு இந்த அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அடுத்ததாக, ஒரு மிக முக்கியமான கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறிய சுகாதார நிலையங்கள்பற்றிச் சொல்லுகிறேன். 'மினி எல்த் சென்டர்' என்று அரசு ஆரம்பித்திருப்பது மிக நல்ல திட்டமாகும் என்பதையும் இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிட்டத்தட்ட 18 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும். அதிலே 1/3 பாகத்தைத் தொண்டு சுகாதார நிறுவனங்களும், 1/3 பாகத்தை மத்திய அரசும், 1/3 பாகத்தை மாநில அரசும் ஏற்றுக்கொண்டு 34 நிலையங்கள் ஆரம்பித்து, அதை 54 நிறுவனங்களாக விரிவுபடுத்தத் திட்டமிருக்கிறது. இந்த அரசு மத்திய அரசுக்குத் திட்டத்தைப்பற்றி எழுதி, அந்த நிலையங்களுக்காக மத்திய அரசிலேயிருந்து 1/3 பங்கு பெற வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் கொடுக்காத நிலையிருந்தால், தொண்டு நிறுவனங்கள் 50 சதமும், நம் அரசாங்கம் 50 சதமும் போடுவது என்று திட்டமுள்ளது. அந்த அடிப்படையில் கிராமப் புறங்களில் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதுபோலவே தஞ்சாவூரிலே என்னுடைய தலைமையின் கீழ் ஒரு நிலையத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறேன். ரூபாய் 7½ லட்சம் செலவில் ஒரு நிலையம் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். முன்னாலே மத்திய அரசினர் ஒரு ஜி.ஓ. கூட போட்டிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் பெரிய மருத்துவ நிலையங்களை தனியார் தொண்டு நிறுவனங்கள் கட்டினால் டிராஸ்டாக இருந்து கட்டினால் மாநில அரசுகள் 1/3 பங்கும் மத்திய அரசு 1/3 பங்கும் நிறுவனங்கள் 1/3 பங்கும் போட்டுக் கட்டுங்கள் என்று ஜி.ஓ. போட்டிருக்கிறார்கள், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அப்போதிருந்த மான்யமிரு அமைச்சர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் அதைப் பற்றித் தெரிவித்தபோது அந்த அடிப்படையிலே தஞ்சாவூரிலே ரூ. 7½ லட்சம் செலவில் மருத்துவ மனை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்து, கிட்டத்தட்ட 5 அல்லது 7 லட்சம் ரூபாய் டிராஸ்டிலேயிருந்து ஒதுக்கப்பட்டு அதிலே 2½ லட்சம் ரூபாய் கட்டுவதற்கு முனைப்பு செய்து நம்முடைய மாநில அரசுக்கு அதை அனுப்பினோம். அதுபோல் மத்திய அரசுக்கும் கோரிக்கை அனுப்பினோம். மத்திய அரசிலே சொல்வது என்னவென்றால் அகில இந்திய அளவிலே இரண்டே இரண்டு தான், அதுவும் தமிழ்நாட்டிலிருந்து தான் வந்திருக்கின்றன. அதை வைத்துக்கொண்டு அனுமதிக்கிறோம் என்று தெரிவித்தார்கள். அதையும் செய்யவில்லை. அதைப்போல, இப்போது போட்டுள்ள திட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது மத்திய அரசிலிருந்து மூன்றில் ஒரு பங்கு வருமா என்ற சந்தேகம் எனக்குள்ளது. ஆனால் கிராமப்புறங்களில் மருத்துவமனைகள் நடக்க வேண்டுமென்றால், இந்தத் திட்டம்தான் நல்லது. இது கிராமங்களிலே நல்லமுறையில் நடைபெறக்கூடிய ஒரு நல்ல திட்டம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

(பிற்பகல் 5-10)

முன்பிருந்த மத்திய சுகாதாய அமைச்சர் திரு. காண்சிங் அவர்கள் கிராமங்களிலே மருத்துவ வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கும், மருத்துவக் கல்லூரிகளிலே எப்படி படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்க டாக்டர்களை கிராமங்களுக்கு அனுப்புவது என்பதை அறிவதற்காகவும் ஸ்ரீவத்சவா கமிட்டியைப் போட்டு ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். அப்பொழுது சின நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு ஸ்கீமை ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். சின நாட்டிலே கிட்டத்தட்ட, நான்கைந்து ஆண்டுகளில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்கப் பட்டுவிட்டது என்றால், அங்கே ஒரு வேறுபாடு உண்டு. அங்குள்ள டாக்டர்கள் எல்லாம் கம்ப்யூனிஸ்டுகள். அதே மாதிரி அங்கிருந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களைக்கூட டாக்டர்களாக ஆக்கினார்கள். அதைப் பார்த்து நம்முடைய நாட்டுக்கு ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று ஆராய்ச்சி செய்த பிறகு, ஐயாயிரம் மக்களைக் கொண்ட கிராமங்களுக்கு ஒரு மினி ஹெல்த் சென்டர் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் குடும்பத்திற்கு ஒருவர் என்ற முறையிலே 5 ஆயிரம் பேருக்கு 3 ஹெல்த் ஒர்க்கர்கள் வேண்டுமென்று ஸ்ரீவத்சவா கமிட்டி மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லியது. அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த திரு. காண்சிங் காலத்திலே நடவடிக்கை எடுக்காமல் இப்பொழுது வந்திருக்கிற திரு. ராஜ் நாராயணன் அவர்கள் மும்முரமாக நடவடிக்கை எடுத்து மத்திய அரசு ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தின்படி 5 ஆயிரம் பேருக்கு ஒரு மினி ஹெல்த் சென்டர் உருவாக்க வேண்டுமென்றால், 2 ஹெல்த் அசிஸ்டெண்டுகளைப் போட வேண்டுமென்று கூறினார்கள். டாக்டர்களைப் போடாமல் ஹெல்த் அசிஸ்டெண்டுகளைப் போடுவதால் கோளாறுதான் ஏற்படும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஆனால் நாம் போட்டிருக்கக்கூடிய இந்தத் திட்டம் மிகவும் சிறந்த திட்டம். இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், குறைபாடு எதுவுமில்லை. ஆனால் இதில் டாக்டர்கள் எல்லாம் கிராமத்திற்குப் போக வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதைக் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். டாக்டர்களை உற்பத்தி செய்து விட்டாலேயே அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்ல முடியாது, அவர்களும் செல்ல மாட்டார்கள். ஏனென்றால் அங்கே அவ்வளவு வசதிகள் அவர்களுக்கு இல்லை. ஒரு பிரைமரி ஹெல்த் சென்டருக்கு குறைந்தது 5 இலட்சம் ரூபாயாவது செலவாகும். அதே நேரத்தில் அதை ஆரம்பித்தால், அரசுக்கு ஆகும் செலவு ஆண்டுக்கு 1½ இலட்சம் ரூபாயாகும். கிராமங்களில் டாக்டர் மட்டும் தனியாக உட்கார்ந்திருக்க முடியாது. அவரோடு ஒரு ஃபார்மிஸ்ட் இருக்க வேண்டும்; ஒரு நர்ஸ் இருக்க வேண்டும், ஒரு மிட்வைவ் இருக்க வேண்டும், மேலும் கட்டிடம் வேறு வேண்டும். உட்கே கிராமத்திலே ஒரு சிறு அஸ்பெக்டிரி கட்டக்க வேண்டுமென்றால்

[1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அரசாங்கத்திற்கு இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவாகும். ஆதலால் எம்.பி.பி.எஸ். படித்த டாக்டர்களுிடம், “கிராமங்களுக்குப் போய் நீங்களாகவே ஆஸ்பத்திரியை வைத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னால், அதில் சில பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. தஞ்சையிலும், திருச்சியிலும் சில கிராமங்களில் 5 ஆயிரம் பேர்கூட இல்லை. சில கிராமங்களில் 500 பேர்கள் மட்டுமே உள்ளனர். ஆயிரம் பேர் இருக்கக்கூடிய சில கிராமங்கள் இருக்கின்றன. மேலும் ஆயிரம் பேர் இருக்கக்கூடிய கிராமத்தில் போக்குவரத்துக்குச் சரியான சாலை வசதிகள் இல்லாமல், அங்குள்ள எல்லோரும் மருத்துவ மனைக்குப் போக முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே 100 பேர் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களுக்கு ஒரு டாக்டரை அனுப்ப முடியாத நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களில் ஒரு ஹெல்த் அசிஸ்டெண்ட் இருக்கலாமே தவிர, ஒரு எம்.பி.பி.எஸ். டாக்டர் இருக்க முடியாது. டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குப் போனால், அவர்களுடைய வாழ்க்கை வசதிகளுக்கு வேண்டிய விடு இருக்காது. அவர்கள் தங்களுக்கு உதவியாக இரண்டு பேரை நியமிப்பது என்றால், அவர்களுக்கு ஒரு 500 ரூபாயாக் கொடுக்க வேண்டும். தனக்கென்று ஒரு 500 ரூபாய் வேண்டும். ஆக ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வாக்கூடிய நிலை கிராமங்களில் இருக்கிறது என்றால், இல்லை. ஆதலால் எம்.பி.பி.எஸ். படித்த டாக்டர்களை கிராமங்களுக்குப் போங்கள் என்று சொல்வது அவ்வளவு சிறந்த கருத்தாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சையிலே மருத்துவக் கல்லூரியைத் திறந்து வைக்கும்போது, முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் கூட சொன்னார்கள், “நிறைய மருத்துவ கல்லூரிகளை ஆரம்பித்துவிடப் போகிறோம். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நிறைவு மருத்துவக் கல்லூரிகளை ஆரம்பிக்க முடியுமோ அவைகளை ஆரம்பித்து நிறைவு டாக்டர்களைத் தயார் செய்து விட்டுவிட்டால் அந்த டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்லையாக வேண்டுமென்ற நிலை உருவாகிவிடும்” என்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த நிலை இப்பொழுது உருவாகிவிட்டது. எம்.பி.பி.எஸ். படிப்பி படித்தவிட்டு இப்பொழுது சுமார் பத்தாயிரம் அல்லது பதினைந்தாயிரம் பேர் வேலைமில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் மூன்றாண்டுகளாக வேலையில்லாமல் இருந்தாலும், முனிசிபாலிட்டிகளிலும், பஞ்சாயத்துக்களிலுமே இருக்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் யாரும் கிராமங்களுக்குப் போகவில்லை. மேலும் பத்தாயிரம் டாக்டர்களை உருவாக்கினாலும், அவர்கள் கிராமங்களுக்கு செல்லமாட்டார்கள். கிராமங்களுக்குப் போய் சமுசனிக்கக்கூடிய அளவுக்கு வந்து வருமானம் கிடைப்பாது.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

எம்.பி.பி.எஸ். படித்த டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குப் போக மாட்டார்கள் என்பதால், எல்.எம்.பி. என்கிற முன்னுண்டுப் படிப்பைச் சொல்லிக்கொடுத்து டாக்டர்களை உற்பத்தி பண்ணி அவர்களை கிராமங்களுக்கு அனுப்புவார்கள் என்று சொன்னார்கள். இரண்டுவிதமான டாக்டர்களை உற்பத்தி செய்வது நல்லதல்ல என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன். இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால், கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்கு உடனடியாக மருத்துவ வசதி அளிப்பதற்கு ஒரு ஆள் இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வயிற்று வலி அல்லது சிறு கோளாறு ஏதாவது ஏற்பட்டால், அதற்குச் சிகிச்சை அளிப்பதற்கு அங்கு யாராவது ஒரு ஹெல்த் அசிஸ்டன்ட் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் அந்த நோயைத் தெரிந்து உடனடியாக மருத்துவ சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய சக்தியை மீறி அந்த நோயைத் தீர்க்க முடியவில்லையென்றால், அந்த ஹெல்த் அசிஸ்டன்ட்டுகள் அருகிலுள்ள மினி ஹெல்த் சென்டருக்கு நோயாளிகளை அழைத்துச் சென்று வைத்தியம் செய்ய வேண்டும். அங்கும் முடியவில்லை என்றால், அதற்கு மேலே உள்ள பிரைமரி ஹெல்த் சென்டருக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். அப்படியும் நோய் தீராவிட்டால், பக்கத்திலுள்ள டவுன் ஆஸ்பத்திரியில் கொண்டு சேர்க்கக்கூடிய அளவுக்கு விசேஷ வைத்திய வசதிகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்படித்தான் உதவி செய்ய முடியுமே தவிர, எல்லா இடங்களிலும் ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டி அங்கு எக்ஸ்ரே போன்ற கருவிகளை வைத்து ஸ்பெஷலிஸ்ட் டாக்டர்களை கிராமங்களுக்கு அனுப்புவது என்பது இயலாத காரியம்.

நான் மேற்கூறிய இந்த அடிப்படையில் தான் மத்திய அமைச்சர் திரு. ராஜ் நாராயணன் அவர்கள் முடிவு செய்து இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு தாக்கீது அனுப்பினார்கள். அதிலுள்ள பிரச்சினை இதுதான். ஹெல்த் அசிஸ்டன்ட்டுக்கு 200 ரூபாய் சம்பளம் வழங்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு 3 மாத காலம் பயிற்சி கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது தமிழ் நாடு முழுவதும் எப்பொழுது வரும் என்று தெரியவில்லை. தமிழ் நாடு பூராவும் ஏறக்குறைய ஏழாயிரம் சென்டர்கள் தேவைப்படும். அது எந்தக் காலத்தில் வருமோ தெரியாது. ஆகையால் மத்திய அரசுத் திட்டத்தை நம்பிக் கொண்டிருக்காமல், இந்த அரசு கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்த நடத்தவேண்டும். நம்முடைய திட்டத்திலே, தொண்டு நிதி வசதிகள் 50 சதவீதம் என்றும், அரசாங்கம் 50 சதவீதம் நிதி உதவி என்றும் சொல்லியது நல்ல. இது நல்ல முறை. நம்முடைய அரசு கொண்டு வந்திருக்கும் திட்டம் நல்ல திட்டம். ஆகையால் இதை நீங்கள் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அவர்கள் இந்த சென்டர்களிலே இரண்டு ஹெல்த் அசிஸ்டன்டுகளைப் போட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாதம் 200 ரூபாய் சம்பளம் என்றாலும், இரண்டு பேருக்கும் 400 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு மருத்துவ வசதிக்காக 18 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும் என்று தெரிவித்தது. அப்படிச் செலவு செய்தாலும், என்ன நடக்கும் என்று சொன்னால், அவர்கள் ஹெல்த் அசிஸ்டன்டாக இருக்காமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு இன்ஜெக்ஷன் போடுவதற்கும் கற்றுத்தரப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்த ஹெல்த் அசிஸ்டன்டுகள் 200 ரூபாய் சம்பளத்தையும் வாங்கிக்கொண்டு கிராமங்களில் டாக்டர்களாக, வைத்தியர்களாக உருவாகிவிடுவார்கள். எந்தவிதத்திலும் அவர்கள் மேலே உள்ள டாக்டர்களிடம் நோயாளிகளை அழைத்துப்போக மாட்டார்கள். தனக்கு வரும் வருமானத்தைப் பார்ப்பார்களே தவிர, டாக்டரிடம் அழைத்துப் போகமாட்டார்கள். ஆகவே ஹெல்த் அசிஸ்டன்டுகளைப் போடுவதில் கோளாறு ஏற்படுமே தவிர, வேறு ஒன்றும் ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் ஹெல்த் அசிஸ்டன்டாகவே இருக்க வேண்டும்; டாக்டராக ஆக்கக்கூடாது என்று சொல்ல வேண்டுமென்றால், கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து திறமை பெற்ற பல பெண்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களை இந்தப் பணிக்குப் போட வேண்டும். இந்த முறைதான் நல்ல முறையாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவக் கல்லூரியில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதைப்பற்றி நம்முடைய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். மாணவர்களைச் சேர்ப்பதில் இந்தத் தடவை தேர்வுகள் நல்ல முறையிலே நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் அதிலே ஒரு குறைபாடு. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்கள் சொன்னது போல், மார்க்குக்களை வாங்குவதில் ஒரு குறை உள்ளது. பி.யு.சி. படிப்பில் பஸ்கலைக்கழகம் வழங்கியுள்ள மார்க்குக்களை வைத்துத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். தேர்வுக்காக சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்தும், மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்தும் வாங்கக்கூடிய மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். மேலும் பல்வேறு மாநிலங்களில் இருக்கக் கூடிய பள்ளிகளில் படித்தவர்களும் தேர்வுக்காக வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகமும் ஒவ்வொரு முறையில் மார்க்குக்களை வாங்குகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் வழங்கியுள்ள மார்க்குக்கள் பெறுபடுகின்றன. உதாரணமாக சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் மிகவும் 'லாடிரிக்ட்' என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து வருகிறவர்கள் குறைவான மார்க்குக்களைப் பெறுகிறார்கள். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்யாண மார்க்குக்களைப் போடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆதலால் ஒவ்வொரு பி.யு.சியில் வாங்கிய 450-ஐக் கொண்டு தேர்வுக்கு வருகிறார்கள். சென்னைப்பைச் சேர்ந்தவர் 350 மார்க்குக்கள் பெற்று வருகிறார். இந்த

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

(பிற்பகல் 5-30)

நிலையில் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, சிரமங்கள் ஜாஸ்தியாக ஏற்படுகின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய மெடிக்கல் கவுன்சிலில்கூட இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்து மாணவர்கள் வருவதால், கட்டாயம் ரிட்டன் டெஸ்ட் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்து வருவதால், நேர்மையாக அது இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக தேர்வு நடத்த வேண்டும். ஒரு பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து வருபவர்களுக்கு வாய்ப்பும் மற்ற பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து வருபவர்களுக்கு வாய்ப்பற்ற தன்மையும் இருப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல.

பார்வார்ட், பேக்வார்ட் என்றெல்லாம் பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. பொருளாதார அடிப்படையில் மாணவர்களைச் சேர்க்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கபாண்டியன் கூட அவருடைய கருத்தைச் சொன்னார். 19 சதவிகிதம் அரிசன வகுப்பு, பின்தங்கிய வகுப்பு 55 சதவிகிதம், முற்பட்ட வகுப்பு 26 சதவிகிதம் இப்படியெல்லாம் பந்திரிகையில் செய்தி பார்த்தோம். பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்கள் முற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களை விட திறமைசாலிகளாக இப்பொழுது ஆகிவிட்டார்கள் என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. இப்பொழுது பிற்பட்டவர்களும் முன்னுக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. இராமச்சந்திரன்: முற்பட்ட வகுப்புக்கு உள்ளது 'கோட்டா' அல்ல. பிற்பட்ட வகுப்புக்குத் தான் இப்பொழுது கோட்டா உள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் இன்றையதினம் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் முற்படுத்தப்பட்டவர்களுடன் போட்டியிடக்கூடிய நிலை இருப்பதென என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தக் காரியத்தில் சில இரைட்டரியா பின்பற்றப்பட வேண்டும் என்பது நான் என்னுடைய கருத்து. 25 வருட காலமாக பார்வோட்டில் இருந்தவர்கள் திடீரென்று எப்படி பேக்வேர்ட் ஆக முடியும்? கோயம்புத்தூரில் கவுண்டர்ஸ் இருக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய நிலச்சுவார்த்தார்களாகவும், பெரிய பெரிய ஆதிபார்களாகவும் அவர்கள் வகுப்பில் பெரிய பெரிய பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். தஞ்சையிலே இருக்கிற முதலியாராவிட கோவையிலே உள்ள கவுண்டரில் பெரிய பெரிய பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். இதை இன்னுள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாரும் கவனக் குடிப்பது

1977 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

பிற்பட்டவர்கள் முற்பட்டவர்கள் ஆகலாமே தவிர, - முற்பட்டவர்கள் பிற்பட்டவர்களாக ஆகக்கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து. அதுபோலவே பிற்பட்டவர்களாக இருப்பவர்கள் முற்பட்டவர்களாக ஆக முயற்சிக்க வேண்டுமே தவிர பிற்பட்டவர்களாக ஆக முயற்சிக்கக் கூடாது. நரிக்குறவர்களும் இசை வேளாளர்களும் எப்படி ஒரே மாதிரி ஆக முடியும் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. அந்தக்காலத்தில் இப்படித்தான் பிற்பட்ட கழகத்தினர் என்று சொல்லி, பிறகு பிராமணர், பிராமணர் அல்லாதார் என்று ஆகி, முன்னேறிய சமூகத்தினர் 5 சதவிகிதம் 10 சதவிகிதம் என்று அவர்களுடைய இடத்தை எடுத்துக்கொண்டு போனார்கள். அதன் பிறகு கடைசி ஓட்டத்தில் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகம், முற்படுத்தப்பட்ட சமூகம் என்று பிரிக்கச் சொன்னார்கள். பிற்பட்ட சமூகம் வந்த ஒட்டினே மிக பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகம் வையுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதன்படி மிக பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகமும் வந்தது. இப்பொழுது அதிலிருந்து மற்றொரு பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகம் என்று ஆகி இது ஒரு பெரிய பிரச்சினை எழுகிறீர்கள். தயவுசெய்து மருத்துவக் கல்லூரிக்கு மாணவர்களை எடுக்கும் போது, எழுத்துத் தேர்வு வையுங்கள் என்று நான் இந்த அரசைக் கிண்டிக்கொள்ளுகிறேன். பொருளாதார அடிப்படையில் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை மிகவும் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது பல தடவை இதற்கு முன்னால் என்னால் எடுத்துப் பேசப்பட்டுள்ளது. வாண்டையார் மாரிமுத்து இருக்கிறார் என்று சொன்னால், அவர் பேக்வேர்ட் என்றும் அவருடைய சனக்கப்பிள்ளை பார்வோட் என்றும் சொன்னால், அதற்கு என்ன பொருள் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. இந்த வகுப்பில் 50 ஆயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் பேக்வேர்ட் என்று சொல்லுவது அவ்வளவு பொருத்தமல்ல. மாதம் 30 ரூபாய் தான் கம்பாதிக்கிறார், ஆகவே அவர் பேக்வேர்ட் என்றும்; இவர் பெரிய இலட்சாதிபதி, ஆகவே இவர் பார்வோட் என்றும் சொன்னால் பொருத்தம். 30 வருடங்களாக பார்வோட்டில் இருந்தவர்களை திடீரென்று நொடிப்பொழுதில் பேக்வார்ட் என்று ஆக்கினால், அது மல்லதல்ல. (தலைவர் மணி அடித்தார்)

இன்னும் ஓரளவு நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்கிறேன். இந்திய மருத்துவத்தைப்பற்றி மிகவும் வருத்தத்துடன் என் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்திய மருத்துவம் முறையில் கட்டிட 15 வருட காலமாக அங்கியவர்களாக பூதனிகள் செய்யவில்லை. சென்னை திராவிட மருத்துவக் கலை மூப்பிக் கொள்கின்ற திரு. அன்பழகன் இவர்களைக் கொண்டு இந்திய மருத்துவம், இந்திய மருத்துவ முறை பிறப்பாகப் பணியாற்றி

வந்தது. ஆனால் கடந்த 1½ வருட காலமாக அதன் பணிகள் சிறப்பாக நடைபெறவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அடுத்தபடியாக, சித்த மருத்துவ ஆராய்ச்சி என்ற ஒரு பிரிவை அறிஞர் அண்ணா மருத்துவ மனையில் ஏற்படுத்தியிருப்பதாக அறிவித்தார்கள். மருத்துவ மனையில் ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அங்கு மருத்துவராக இரத்தினவேல் சுப்பிரமணியம், தான் இருந்தார். அவருக்கு அங்கு தேவையான வசதிகள் செய்துகொடுக்கவில்லை என்பதால், அந்தப் பணியை விட்டு விட்டுப் போய்விட்டார். இதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மருந்தகம் அங்கு சரியாக இயங்கவில்லை. மருந்துகள் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. பார்மலியைப் பொறுத்தவரையில், அதை நவீனமாக, மாடர்காக வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது இப்பொழுது சரியாக நடைபெறவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதுபோல பாணியைக் கோட்டை மருத்துவக் கல்லூரி மூடிக் கிடக்கிறது. 15-ஆம் தேதி திறப்பு தாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுதும் திறக்கப்படாமல் மூடியே இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அதையும் திறப்பதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்திய மருத்துவத்துக்கு என்று தனியாக ஒரு டைரக்டரேட் பதவி உண்டு. அது இப்பொழுது காலியாக இருக்கிறது. ஆன் இன்ஸ்டிடியுக்கப்படவில்லை. அதையும் கவனிக்க வேண்டும். பாணியங்கோட்டையில் வெளியாட்களுக்கு நோய் வந்தால், அதற்குரிய மருந்து கொடுப்பதில்லை என்று புகார் வந்திருக்கிறது. அதையும் கவனிக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக மருவட்ட மருத்துவ மனைகளில் சித்த வைத்தியர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை. அரசாங்கம் உடனே வைத்தியர்களை நியமிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அண்ணா மருத்துவ மனையில் மூலிகைப் பண்ணை வைத்திருக்கிறார்கள். நான் நேரிலே அந்தத் துறைக்குச் சென்று பார்த்தேன். அந்தப் பண்ணையில் வேலை எந்தளவு என்ற செடி மட்டும் இருக்கிறது. மருத்துவ மனையில் எந்தச் செடியும் இல்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த இந்திய மருத்துவ முறையை எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு ஆண்டும் 400, 500 பேர் மனு செய்கிறார்கள். ஆனால் பயிற்சிக்கான மொத்த இடங்கள் 40 அல்லது 45 தான். படிக்கும் காலத்தில் மாணவர்களுக்கு 75 ரூபாய் மாதந்தோறும் ஸ்டைபென்ட் கொடுக்கும் பழக்கம் மாணவர்கள் இதில் படிக்க முன்வராத ஒரு காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. 40 இடங்களுக்கு 400, 500 பேர்

[1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

போட்டியிடுமீ. இந்தக் காலத்தில் அந்த ஸ்டைபென்ட் தேவையா என்பதையும் ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 40 பேருக்கு இடம் என்று இப்போது இருப்பதை 100 பேருக்காவது இடம் அளிக்க வாய்ப்பினை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்லூரியை ஆரம்பித்தபோது, 5 பேர் தான் ஸ்டாப் ஆக இருந்தார்கள். இப்பொழுது 25 பேர், 30 பேர் இருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சித்த வைத்தியத்தைப் பொறுத்தவரை, முன்னால் இருந்து அரசு சித்த வைத்திய மருத்துவ வாலாறு என்ற ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது, திரு. சந்திராமி என்ற முதியவரைக்கொண்டு — அவர் தமிழ் பண்டிதர் சிறந்த புலமை பெற்றவர்—அப்படிப்பட்டவரைக் கொண்டு எழுதச் சொன்னார்கள். எனக்கு மிகவும் வேண்டியவர். சில மாதங்களுக்கு முன்பு தான் காலமாகார். மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அந்த நூலை எழுதியுள்ளார். அவர் அரசாங்கத்துக்கு அதைக் கொடுத்து 1½ வருட காலமாகிறது. அவர் அப்படிப்பட்டவர், யார் யாருக்கு வேண்டியவர் என்ற பிரச்சினைக்கு நான் போக விரும்பவில்லை. அந்த நூலை உடனடியாக வெளியிட்டால், மிகவும் சிறந்த முறையில் சித்த வைத்திய வாலாறு தெரியும்படியாக, நாட்டு மக்களுக்கு பயன்படும் சிறந்த நூலாக அது அமையும்.

அடுத்தபடியாக, மருந்து கட்டுப்பாட்டுத் துறை என்று தனியாக ஒரு துறை இயங்க வேண்டும். மகாராஷ்டிரா, குஜராத் மற்றும் கோளாவில் தனியாக இது இயங்குகிறது. சென்ற தடவை கூட இதைப் பற்றி நான் சொன்னேன். தமிழகத்தின் தேவையில் 7 சதவிகிதம் மருந்து தான் உற்பத்தி ஆகிறது. ஆகவே தமிழகத்தில் இதைச் செயல்படுத்தினால், மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, மருந்துவப் பட்டியப்படிப்புக்காக 490 மாணவர்களையாவது சேர்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கோபாலம் யூனிட் ஒன்று தஞ்சையிலே வேண்டுமென்று பல நாட்களாக நான் தெரிவித்த வந்திருக்கிறேன். அது இன்னும் நிறைவேறவில்லை. தஞ்சையிலே புற்றோய்ப் பிரிவு ஒன்று கட்டாயமாக நிறுவப்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால், தஞ்சை, திருச்சி, இராமநாதபுரம், நெல்லைகாடு போன்ற மாவட்டங்களிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்க அது உதவியாக இருக்கும். சென்ற தடவை இதற்கான கருவிகள் வந்தபோது, தஞ்சையிலே அமைப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அந்த சாயப்பெட்டையிலோ, ஸ்டான்லியிலோ அமைத்துவிட்டார்கள் என்று

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

தஞ்சை மருத்துவ கல்லூரியிலுள்ள பதவிகளைப் பொறுத்தவரையில் பல இடங்கள் பல மாதங்களாக காலியாக உள்ளன. அதன் காரணமாக மாணவர்களிடையே ஒரு கொதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது காலியாக உள்ள இடங்கள் பின்வருமாறு:—

1. Assistant Professor of Microbiology.
2. Anatomy Professor.
3. Assistant Professor of Physiology.
4. Assistant Professor's posts 6 Nos.

M.D., M.S., போன்ற மேல் படிப்புகளுக்கு Psychiatry, Skin, M.D., ஆகிய துறைகளில் லெக்சரர்தான் இருக்கிறார். புரபசர் இப்பொழுது இல்லை, அதையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய மெடிக்கல் சர்வீசைப் பொறுத்தவரையில், இரண்டு மெடிக்கல் சர்வீஸ்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று லோகல் மெடிக்கல் சர்வீஸ். இன்னொன்று மொபசல் மெடிக்கல் சர்வீஸ். சிட்டி மெடிக்கல் சர்வீஸ் என்றால் சென்னை நகரத்துக்குள் நடைபெறும் டாக்டர்களுடைய டிரான்ஸ்ஸ்பர் பற்றியது. சிட்டியில் இருக்கின்ற டாக்டர்கள் இங்கேயே பொது மருத்துவ மனை, அல்லது இராயப்பேட்டை மருத்துவ மனை, அல்லது ஸ்டான்லி மருத்துவ மனை என்று நகருக்குள்ளேயே ஒரு மருத்துவ மனையிருந்து மற்றொரு மருத்துவமனைக்கு மாற்றல் ஆகிக்கொண்டேயிருப்பார்கள். வெளியில் போக மாட்டார்கள். அதே மாதிரி மொபசல் மெடிக்கல் சர்வீஸ் என்றால், திரும்பத் திரும்ப மொபசலில் தான் சுற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் மெட்ராஸ் வர முடியாது. எம்ஜெஸ்ஸி சமயத்தில் இங்கே இருக்கின்ற டாக்டர்களில் சிலரை மொபசலுக்குப் போட்டார்கள். ஆனால் அவர்களில் யாரும் மொபசலுக்குச் செல்ல முன்வரவில்லை. பிறகு போடப் பட்ட ஆர்டரை அதிகாரிகள் கேன்சல் பண்ணுகிறார்கள். காரணம் அவர்களுக்கு இங்கே இருக்கக்கூடிய அமைச்சரையும், அதிகாரிகளையும் நோடிபாகக் காணக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. நேரில் சென்று பார்த்து, கான்சல் பண்ண வைக்கிறார்கள். உங்களுடைய காலத்திலே இந்தமாதிரி நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டுமென்று நான் முதலமைச்சர் அவர்களை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டேன். கடைப்பிடிப்புகள். நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் தவறுகளைப்பற்றி நான் சுட்டிக்காட்டியுள்ளேன். அவற்றை நீங்கள் பரிசீலனை செய்து தீர்க்க வேண்டுமென்று மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அடுத்தபடியாக, இந்தப் புத்தகத்தில் நிறைய தவறுகள் அறிபாயமாக ஆங்காங்கே எல்லா பக்கங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

[பிற்பகல் 5-30]

இந்தக் கொள்கைக் குறிப்புப் புத்தகத்தில் இவ்வளவு தவறுகள் இருந்தால் பார்த்ததில்லை. 79 பக்கங்களில் 59 தவறுகள் இருக்கின்றன. சட்ட சபையில் படிக்கிற புத்தகத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றிருக்கிற துறையின் கொள்கைக் குறிப்பில் இவ்வளவு தவறுகள் இருப்பது இலாகா சரியாகக் கவனிக்கவில்லை என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. தவறுகள் திருத்தப்படாமல் 40, 50 இருக்கின்றன. காட்டாகத் என்பதற்கு காண்ட் ராக்ட் என்று போட்டிருக்கிறது. இதுபோன்ற தவறுகள் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி வருவது உறுப்பினர்களுக்கும் மன்றத்திற்கும் அவமானமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*THIRU A. R. DAMODAREN : Sir, it gives me great pleasure to participate in the discussion on the Policy Notes on 'Medical' and 'Public Health' that have been placed before this House. I am sorry I was not able to attend on the other days when the Notes on 'Agriculture' and other subjects were discussed here.

Sir, this is usually a non-controversial field and when we refer to certain areas where we consider improvement is necessary, it is not because we want to find fault with the Government but because we feel that this being a topic of common concern for all parties, it is the duty of the Members of this House to place before the Government certain difficulties that have been experienced in these two fields of activity.

My first point which I referred to in the Budget discussion—and I am glad that hon. Members of this House have also referred to it today—is the question of admission to medical colleges and the manner in which it is sought to be done. I do not wish to say that there is any criticism of the method that has been adopted. But one point that was mentioned by the hon. Member Thiru. S. Ramakrishnan and which I also mentioned during the Budget discussion is that the time has come for us to evolve a method where, like Caesar's wife, would be completely above suspicion. It is not merely necessary to evolve a method that is fair and reasonable to all concerned, but all possibilities of

[Thiru A. R. Damodaran]

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

to medical colleges which are one of the most prestigious institutions. Whatever type of vocational education we may introduce, there is no denying the fact that in admissions to medical and engineering colleges there is a great deal of demand. I know in Karnataka there are people willing to pay Rs. 40,000 or Rs. 50,000 officially for admission to medical colleges. They have the system of donation-Colleges in Karnataka and the capitation fee is as high as Rs. 40,000 or 50,000. People sell their property and their shares and they sell everything that they own so that their sons may get admission in the medical colleges. Fortunately, in Tamil Nadu we do not have the system of capitation-fee. Therefore, there is a tremendous demand with about 8,000 people applying for these seats, and Government have been puzzled as to how to control the admissions to these medical colleges. I think, Sir, the time has come for us to realise that without an entrance examination for the two professional colleges—engineering and medical—it will be impossible for any Government to absolve itself of criticism of unfair methods of selection. My hon. Friend Thiru G. Swaminathan mentioned a valid point when he said that we had different streams of students coming from different Universities with different evaluation methods. We have boys from the Madras University, we have boys from the Annamalai University and we have boys from the Madurai University. We also have boys from the Higher Secondary Schools, and so many other institutions. Therefore, unless we have an entrance examination, it will be impossible to judge the relative merits of the students who seek to enter these institutions. I shall not go into the larger question, Sir, whether examinations and the results achieved in examinations are themselves a criterion for merit, because I would be entering into too large a field of controversy, but in view of the fact that we have not yet developed an acceptable system of deciding merit, I am afraid there is no alternative except for us to decide that an entrance examination is probably the best means available at the present moment for deciding on the relative merits of each and every student who applies for admission to the medical college.

Sir having done with these entrance examinations, may I refer to what my hon. Friend Thiru Wahab referred to about malpractices in examinations? We are all aware of this. Neither central evaluation nor any other type of evaluation is likely to remove it. But the Madras University has already introduced the system of codification of question papers whereby the boy who writes the answer paper is not known to the examiner. We in India are tremendously

1977 ஆகஸ்ட் 22]

[Thiru A. R. Damodaran]

alert, Sir, in finding out who the examiner is, where his house is, how his wife is to be located, who his friends are and how to catch hold of him. Therefore, the system of entrance examination must also be conducted in such a manner that the boy who writes the answer paper is not known to the person who corrects the answer paper. Methods have been evolved by Universities and it is not necessary for me to go into the details. The second aspect is that before we introduce an entrance examination for these institutions, I would like the Government and the Department of Medicine to prepare questions-banks so that the boys know exactly what questions would be asked. It is not in the sense of 10 or 12 questions but a question-bank has to be prepared whereby 1,000 or 2,000 questions have to be prepared and the boys have to be told that it will be the syllabus on the basis of which they will be examined. If these two things are done, Sir, the boys will be given a fair chance to appear for the entrance examinations. Sir, I have always felt that this Interview Committee system might have been all right 20 or 25 years ago when we had persons of great integrity to sit on these bodies who would be able to withstand all the political and populist pressures. But our country today is getting more and more disintegrated. We are not achieving integration at all. We are having divisions by classes of wealth, classes of status, classes of castes and classes of sub-castes and sub-communities. In fact, our India is becoming a medley of these conflicting attitudes with the result that even the persons possessing the greatest integrity, if they are to sit on the Selection Committees, are, unfortunately, subjected to various pressures. Therefore, Sir, I think when we have allotted 200 marks for judging a boy's ability who has studied for two years in Natural Science, Physics and Chemistry, who has sat for so many examinations over so many terms, to give 200 marks for the marks in the P.U.C. and award 75 marks for the interview where the boy is asked three questions probably on sports, general politics and something else is a very unfair method of evaluating a boy's ability.

[முற்பகல் 5-40]

All of us have been on Committees where we have to recruit people for jobs and when we have had to interview a thousand applicants and judge the ability of those applicants by asking three or four questions. I am sure all the Members of this House will agree that the time has come for us to wind up the interview committees and the case of admissions to Engineering and Medical Colleges and to have an entrance examination with question banks, etc.

[Thiru A. R. Damodaran] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

so that the people may not frequently question the selection of candidates. I am not making any criticism against this Government. This Government are absolutely new and they have not interfered to the best of my knowledge with the admission to these institutions. But I just want to say this to remove the frustration among the younger generation who feel that corruption is essential to enter the institutions of higher education. We will suffer for two years if the criteria is very strict. I think it will reach a level of acceptance as it is in the case of other all-India institutes like JIPMER and the five I.I.Ts. in India. The Government have sufficient time to think over this problem. I would request them to think over and evolve a procedure by March 1978 for admission to Medical and Engineering institutions when this problem will be settled once and for all.

[பிற்பகல் 5-40]

Sir, Member after Member has spoken, and very correctly too, of the need for extending proper Health Services to our rural areas. You, Mr. Chairman, have referred, with deep knowledge of the working of the Primary Health Centres, of the various difficulties experienced. Although I was born and bred in Madras and educated, etc., in Madras—I am city-born and city-bred—I have now settled in a district Headquarters town. In the working of these institutions, to my knowledge, one principal difficulty which has recently arisen after the increase in the price of fuel, is that the mobility of the Medical Services in the Primary Health Centre has been considerably affected by the fact that the expenditure on fuel has been considerably curtailed for doctors in the Primary Health Centres. It is natural because the price of petrol has risen from Rs. 1.60 to Rs. 3.35. I believe there is a monthly budget of Rs. 200 or Rs. 250 which is given to a doctor. Has anybody calculated how many miles the doctor is able to do, when you have yourself said that he has to cover a population of 75,000 to 90,000? Do we really expect the doctors to take their jeeps and spend Rs. 250 per month on petrol and cover the entire area that is covered by the Primary Health Centres? What is the point in having a driver, Sir, who works only for seven days in the month? Why do you want to waste a sum of Rs. 250 per month on the salary to the driver? These are all the anomalies that have crept into this, because restriction is applied without going into the consequences as to how the mobility of the medical services will be affected in the Primary Health Centres. I would, therefore, plead one thing. I do not want these doctors to get jeeps. In fact, I would consider it necessary that where a doctor knows how to drive a vehicle, instead

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

[Thiru A. R. Damodaran]

of giving a driver, he might be given other means of transport dieselised transport, whether it is motor-cycle or scooter or a diesel vehicle. The Government may investigate the possibilities of my suggestion because in spite of our aspiration, if we are trying to build a dispensary or a small hospital in a small village, it is an absolutely untenable proposition because the resources are limited. What we must try to achieve is greater mobility of the Medical and Health Services. In fact, various schemes have been drawn up and I do not want to refer to them. All our medical colleges and teaching institutions have a scheme—and the same has been suggested in the Planning Commission also—whereby teams would go out on regular basis to all the villages. But, as my hon. Friend Thiru Swaminathan said, there is every danger in accepting the concept of bare-foot doctors because, in these days, especially when anti-biotics and dangerous drugs are freely prescribed without realising the dangers of these drugs, and these bare-foot doctors or Health Visitors, start prescribing anti-biotics to our village folk, great danger will ensue. I, therefore, suggest that there should be an element of caution exercised in trying to introduce the many enthusiastic schemes that have been proposed both by the Centre as well as by the Members of this House.

We blame the doctors for not going to the rural areas. Sir, I am myself from a family of doctors, although at present none is personally involved in the medical profession. This has been a constant source of debate amongst the members of the family—why do doctors refuse to go to villages? As my hon. Friend Thiru Swaminathan said, the doctors require certain facilities to practise the art of medicine. A doctor does not mean a stethoscope and a man and he will cure the disease in the village. Doctors require auxiliary services, they require drugs and medicines. In fact, one of the principal complaints which has been recognised in this Policy Note itself is the fact that the Primary Health Centre which caters to a population of 75,000 is allotted only a sum of Rs. 10,000 which is raised to Rs. 12,000 to be raised again to Rs. 14,000 towards the cost of medicines. What is the per capita expenditure allowed for medicine in the rural areas? How do we hope to satisfy the population by merely installing a doctor in the Primary Health Centre and not providing the drugs and medicines which are the necessary constituents for treatment of the diseases in these areas? I agree that there is the constraint on resources. Let us also realise that merely sending doctors out to rural areas is not a feasible proposition. We will meet with tremendous opposition because medical education

[1977 ஆகஸ்ட் 22] [Thiru A. R. Damodaran]

is a costly education. After five years of education, the boy must have three to four years of practice in hospitals where he can learn the profession. A doctor does not become a doctor immediately after getting a Degree. He has to have practical training and this is where I would like to mention that so far the bias has been in the development of urban hospitals and not in the development of even our District Headquarters Hospital. Ten years ago a Committee was formed and it was suggested that every district must have a Medical College with a maximum admission intake of 100 students. This proposal was torpedoed by the Planning Commission and it was not accepted. Medical colleges have not come up in Salem and Tiruchirappalli, though there was a specific recommendation and we have Medical Colleges only in Coimbatore and Tirunelveli and two other mofussil centres. Even here I might point out some things from the very note that has been prepared by the Government. I went into the list of Post-Graduate and Diploma Courses available in the Medical Colleges. If we want to attract medical personnel to our District Headquarters Hospitals, we must develop specialities in the District Hospitals. I think the hon. Members would be interested in knowing this. In the Madras Medical College, there are 27 Post-Graduate Specialities. In the Stanley Medical College, there are eight specialities. In the Madurai Medical College, which also is a very old institution, there are 15 Post-Graduate specialities. The only mofussil Medical College which has two Post Graduate specialities is the Thanjavur Medical College—M.D. (General Medicine) and M.S. (General Surgery). Now, Sir, what is the lip service that we are paying that our doctors must go to the rural areas? When will doctors go to the District Hospitals? Only if you develop the specialities there and only then will you find Doctors of Medicine moving out of Madras City because then they will have an opportunity of learning to practise medicine which they want to accomplish. I believe there has been a pronounced bias and this bias has been reflected not this year or that year but over the past 30 years, because naturally doctors in urban areas are dealing with affluent communities and their prospects of earning, and perhaps also learning the art of healing are much better with the development of Post-Graduate facilities. The Hon. the Chief Minister has expressed his keen interest in the development of rural areas, particularly in the provision of essential health care and I would, therefore, request him—it is too late in this year—to consider at least in the next year whether we can develop three or four specialities in each of the mofussil Medical Colleges and thereby attract the specialists to be appointed as teachers in those institutions and to practise in

1977 ஆகஸ்ட் 22] [Thiru A. R. Damodaran]

those areas. Then we will naturally find a certain migration, certain drawing away of the people from the urban areas to the rural areas which in turn will improve the mobility of the medical services in those areas.

[பிற்பகல் 5-50]

Sir, having referred to this, I would like to refer to one important point which I also referred to during the Budget discussion and that is about the Institute of Basic Medical Science in Tharamani and the Government's attitude to the development of Post-Graduate Medical Education in Madras City. A provision of Rs. 32 lakhs has been made for developing the Madras Medical College/General Hospital into a Post-Graduate Medical Education and Research Institute. Sir, I am not against the Madras Medical College being developed in this manner. But, over the past five years, very powerful interests have seen to it that the Institute of Medical Science is not developed as it was envisaged almost ten years ago when a plan was drawn up. Two hundred acres of land was provided, Rs. 40 to 50 lakhs of expenditure has been provided, and all that was required was a hospital of 500 to 600 beds and the development of Post-Graduate facilities. I may mention that the Madras Medical College is a very sacred institution as far as I am concerned. It is 100 years old, my uncle has been Principal of the Madras Medical College and so many members of my family have served that institution. But, considering the location of the Madras Medical College and the General Hospital, what do you think will be the position in the year 1990? Even today a cardiac case cannot be taken into the General Hospital if you get held up in the traffic signal at the Central Station. In 1900, the population of Madras City is estimated to be somewhere about 42 lakhs of people. The development is sought to be achieved in an institution which is in such a crowded area, an area of the densest pollution possible, the diesel fumes as estimated in the Central Station having reached a level of dangerous proportions. My only plea is: let us not pour all the money into the Madras Medical College because it is located in a centre which is absolutely unsuited for further development. The sanctioned bed-strength is already 1,500 and the unofficial bed-strength is 2,200. Everybody who has been into the General Hospital, in spite of the attempts that have been made by the doctors and other people to take care of the patients, realises that the facilities are strained to the utmost in the Madras Medical College. I assure many of the hon. Members would have gone past JIPMER in Pondicherry as they are going to Cuddalore and would have seen

[Thiru A. R. Damodaran] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

the beautiful campus that has been developed. I am not against the Government developing specialities in the Madras Medical College. But, as one hon. Member pointed out, there are many people there for 20 to 25 years who are interested in that institution. A vested interest has developed and I would not like that vested interest to spoil the development of another institution in Tharamani and I hope the Government of Tamil Nadu will kindly look into this matter.

One word more and I have done. Sir. My hon. Friend Thiru Swaminathan referred to voluntary agencies developing mini-Health Centres. I agree it is a very good programme and it could work successfully because the administration of these mini-Health Centres will be with the voluntary services and one expects them to take a sincere interest in the management of these services. But I would like to mention that there is one difficulty that has come up in charitable trusts starting hospitals, dispensaries, schools and charitable institutions in the rural areas. In 1972, the Land Ceiling Act was amended and the then Government, in spite of our plea, removed the power of charitable trusts to acquire agricultural land. The law as it stands at present is that no charitable trust in Tamil Nadu can acquire even one acre of agricultural land for starting a hospital or a school. The further unfortunate development was that the Government removed the power of exemption in the 1972 amendment of the Land Ceiling Act because the Minister then said that if we had this power of exemption, we would be accused of misusing it. These two provisions have resulted in charitable institutions not being able to purchase even one acre of agricultural land. I have sent a note to the Government of Tamil Nadu almost 1½ years ago on this subject. I would like the Government to consider this matter and find out whether for genuine charitable trusts—the Government may have the power to decide whether charitable trusts are genuine or not—they may not have the power of exemption so that the voluntary services, so many voluntary organisations which may decide to go in for buildings, etc., in the rural areas could do so. One of the biggest programmes in the Central Budget this year in the provision that industries can also develop in starting these institutions. The extent of I.T. exemption has been extended from Rs. 2 lakhs to Rs. 5 lakhs. Since the Government should involve industries in the process of rural development and starting of these medical institutions, I would request that the Government may look into this aspect and see that necessary exemption is granted.

Thank you.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீபிதர் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மக்கள் நலத்துறை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின்மீது பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நான் நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்திலே நல்லபடியாகவே எல்லாத் துறைகளுக்கும் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எந்த எந்த வியாதிக்கும்தான் என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அதையெல்லாம் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே நடந்துகொண்டிருக்கின்ற மருத்துவமனைகள் எல்லாம் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கின்றன, அந்தப் பகுதிகளில் வியாதி எல்லாம் குறைகிறதா, அதிகமாகிறதா, அங்குள்ள மருத்துவ மனைகள் நல்லமாதிரியாக வியாதி யஸ்தர்களுக்குப் பயன்படுகிறதா என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். குழந்தை பெற்றுக்கொள்வதுபற்றிக் கவலையில்லை. நாம் அதைச் சோகப் பாதுகாக்க வேண்டும். சம்பாதிப்பது கொஞ்சமாக இருந்தாலும்கூட அதை நாம் நன்றாகப் பாதுகாக்க வேண்டும். ஆஸ்பத்திரிகளில் மருத்தையிலே கொஞ்ச பேர்கள் படுத்திருப்பார்கள். ஏதாவது பேர்கள் கீழே படுத்திருப்பார்கள். வசதிகள் இல்லாததன் காரணமாக அப்படியெல்லாம் ஆஸ்பத்திரிகளில் நிலைமை இருக்கின்றது. பேஷண்டுகள் எல்லாம் கீழேதான் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குறைகளை நாம் எப்படி நிவர்த்தி செய்வது? திருச்சியிலே எட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரியிலே பார்த்தால், படுக்கையில் படுத்திருப்பவர்கள் 10 பேர்கள் இருந்தால், கீழே படுத்திருப்பவர்கள் 20 பேர்கள் இருப்பார்கள். இப்படி படுக்கைகளில் இடம் பெறுவதற்குக்கூட பெரியவர்கள் செய்யவேண்டிய நிலைமை அங்கே இருக்கின்றன.

எட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரியிலே பார்க்க வேண்டும். டவுன் புளோரில் வருகின்ற நாற்றத்தை நம்மால் சகித்துக்கொள்ள முடியாது. அங்கு வியாதி வந்து போகவேண்டியதில்லை. அங்கே இருந்தால் வியாதி தானாகவே வந்து விடும். இரண்டு நாட்கள் அந்தப் பக்கம் போய் வந்து கொண்டிருந்தால்கூட வியாதி வந்துவிடும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கே அடிக்கிற நாற்றத்தைப் பிரத்தால்கூட, இருக்கின்ற வியாதிகள் எல்லாம் நமக்கே வந்து விடும். இப்படியெல்லாம் ஏன் நாற்றம் அடிக்கிறது என்று அங்கிருப்பவர்களைக் கேட்டால், வியாதியஸ்தர்கள் எல்லாம் அங்கேயே யூரினே பாஸ் செய்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் யார் என்ன செய்ய முடியும்? வெளியில் இருப்பவர்கள் பார்க்கப்போகும்போது, எவ்வளவோ கட்டுப்படுத்துகிறார்கள். என்னைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் அங்கு போகும்போது, நான் இன்னார், இப்படிப்பட்டவர் என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, கேட்டுக்கொண்டு தான் போய் பேஷண்டுகளைப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது, நமக்குக் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கின்றது. எவ்வளவு பேஷண்டுகளைப் பார்க்கும்போது, கவலையாகத்தான் இருக்கின்றது.

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர நகிதர்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

காச நோய்பற்றிக் குறிப்புகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். காச நோய் வருவது சகலமாகப் போய்விட்டது. ஷயரோகம் வந்து படுத்திருப்பவர்களுக்கு உடனே படுக்கை கிடைப்பதில்லை. இருந்தாலும் சிலிஸ்டர் செய்து வைத்தால், சிக்ரம் கிடைக்கும். இதற்குக் காரணம் எல்லா மாவட்டங்களிலும் சானிடோரியம் இருக்கின்றன. இதற்காக தனிப்பட்டவர்களும் மருத்துவ மனைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். ராஜாஜி சானிடோரியம், செஞ்சிப்பாடி சானிடோரியம், பெருந்துறை சானிடோரியம் என்று இருக்கின்றன. அவர்கள் சிலிஸ்டர் செய்துகொண்டு போகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். பிறகு படுக்கை கிடைக்கிறது. உடனே இடம் கிடைக்காததற்கு, அலுவலகம் பதாத்தற்குக் காரணம் இடப் பற்றாக்குறைதான். இடம் இல்லை, பிறகு வரலாம் என்று அனுப்பிவிடுகிறார்கள். சிலருக்கு அங்கே இடம் கிடைப்பதற்கு முன்பே உயிர் போய்விடுகிறது.

ஏராளமான படுக்கை வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் அதிகமாகத் தான் ஆகிக்கொண்டிருக்கின்றன. வியாதி வருவதைத் தடுக்க என்ன வழி என்று பார்க்க வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் முன்னிந்து வாழமுடியும். ஒவ்வொரு மருத்துவ மனையிலும் சாவுகள் ஏற்படுகின்றன. ஊசி போட்டு இறந்தவர்கள் எண்ணிக்கை 10 வரைதான் தெரியும். 109க்கும் 90 பேர்கள் பற்றிய விவரம் தெரியாது. ஊசி குத்துவதைக்கூட சிலருக்கு சில நேரத்தில் உயிர்கூட போய்விடுகிறது. எனக்கு இப்போது வயது 60 ஆகிறது. அந்தக் காலத்திலே இருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அந்தக் காலத்திலே நல்ல மருந்தாக இருக்கும். 4 ஊசி, 5 ஊசி என்று போடுகிறார்கள். எந்த வியாதியாக இருந்தாலும் போடுகிறார்கள். ஊசி போட்டுக்கொள்ளும்போது, வியாதியஸ்தர்களுக்கும் பயமாக இருக்கிறது, போடுகின்றவர்களுக்கும் பயமாக இருக்கிறது. இரண்டு பேரும் பயப்படுகிறார்கள். அந்தக் காலத்திலே கிடைத்த மருந்துகள் நல்ல மருந்துகளாக இருந்தன. பயத்திலே அலர்ஜி, ப்ளட் பிரசர் எல்லாங்கூட வந்துவிடுகிறது. மேல் நாடுகளிலே இருந்து மருந்து வந்தால், மாத்திரைகள் வந்தால், நல்லவையாக இருக்கின்றன. அதிலே 2 மாத்திரைகள் போட்டுக்கொண்டால் போதும். வியாதி போய்விடுகிறது. 4 மாத்திரைகள் போட்டுக்கொண்டால், சிக்ரம் குணமாகிவிடுகிறது. இப்போது மாத்திரைகள் நிறையக் கொடுக்கின்றார்கள். இவைகளைச் சாப்பிட்டாலும், அப்படியேதான் இருக்கின்றது. கணக்கில்லாமல் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். பலன் இல்லை. அவைகளைச் சாப்பிட்டுச் சாப்பிட்டு வயிறுதான் உப்பிப் போகிறது. நம் மருத்தினுடைய தரம் எப்படி இருக்கின்றது? நம் டாக்டர் களுடைய திறமை எப்படி இருக்கிறது என்று எண்ணிப் பாருங்கள். இந்திய மருத்துவர்களைப்பற்றிக் குறையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் எல்லாங்கூட

1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர நகிதர்]

கொடுத்துக்கொண்டோம். அவர்கள் சொல்லியிருப்பார்களே என்று கொடுத்துக் கொண்டு என்ன பிரயோசனம்? தரமான மருந்துகள், தரமான டாக்டர்கள் கிடையாத நிலை இருக்கிறது. நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உள்நாட்டு மருந்தைத் தான் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதைப் பயன்படுத்தினால், அந்த மருந்துகள் பலனளிக்கவில்லை. நல்ல மருந்தாக இல்லை என்றால், உயிரே போய்விடுகிறது; - அது பிரச்சனையாக ஆகிவிடுகிறது. உள்நாட்டுப் பெருநன், உள்நாட்டு மருந்து என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம். ஆனால் உள்நாட்டு மருந்தின் தரத்தைப் பார்க்கும்போது, நமக்கு சோம்பக் கூடாமாக இருக்கிறது, வசதி இருந்தால் பிரைவேட் டாக்டர்களிடம் போகலாம். பணம் இருந்தால் நாம் இஷ்டப்படும் வைத்தியம் பண்ணிக்கொள்ளலாம். சில நேரங்களில், அங்கே வேலை செய்கின்ற தர்ஸ்களை ஊசி போடச் சொல்கிறார்கள். அவர்களும் வேலையாக இருந்தால், மற்ற வேலைக்காரர்களைவிட்டு ஊசி போடச் சொல்கிறார்கள். வேலையிலே நல்ல மருந்து என்று சொல்லிக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அதைச் சாப்பிட்டு பலர் போய்விடுகிறார்கள். கலையோடு டவுனைச் சுற்றினாலும், தேவைப்படுகின்ற நல்ல மருந்து கிடைப்பதில்லை. பெரிய வியாபாரிகள் சிறிய வியாபாரிகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். உங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் வரும்போது கொடுங்கள் என்ற அளவில் கொடுக்கிறார்கள். நீரிழிவு நோய் தமிழகத்திலே ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய மருந்து கிடைப்பதில்லை. அதற்கு மாற்று என்று சொல்கின்றார்களே அதைக்கூட நாம் பெற முடியவில்லை. அந்த மருந்துகளைத் தவிர நாம் தயாரிப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கலாம். சர்க்கரை வியாதி, ப்ளட் பிரசர் போன்ற வியாதி உள்ளவர்கள் நம் நாட்டில் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 6-00)

நீரிழிவு நோய்க்கு மருந்து கிடைக்கவில்லை. அதற்கு வேண்டிய மருந்தைப் பெறுவதற்குக் கூட சிபாரிசு தேவைப்படுகிறது. ஆகவே மருத்துவர்களை உற்பத்தி பண்ணுவதோடு, அவர்களுடைய திறனையும் நல்ல முறையில்தான் பயன்படுத்துகிற முறையில் கூடுதல் வேண்டும். தயாரிக்கக்கூடிய மருந்துகளிலும் தரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று கவனிக்க வேண்டும். இப்பொழுது வரும் மருந்துகளைச் சாப்பிட்டால், வயிறுதான் உப்புகிறதே தவிர அது நல்ல முறையில் பயன்படவில்லை.

மருத்துவக் கல்லூரி அட்டிஷன்பற்றிச் சொன்னார்கள். நியாயமாக 300 டாக்டர் வாங்கியவுடன் ஒரு பக்கம் இருக்க, அதற்கு குறைவாக வாங்கியவர்கள் காலியிலே படுத்திவிடுகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் நான் சர்க்கரைச் சுவை கொடுக்கவேண்டாம். இதெல்லாம் பரம்பரையாக வந்துவிட்டது. டாக்டர்

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர நிக்ஷித்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

குடும்பத்தில் உள்ளவன் தான் டாக்டராக வேண்டுமென்றும், இன்ஜினியர் குடும்பத்தில் உள்ளவன் தான் இன்ஜினியராக இருக்க வேண்டும் என்றும் பரம்பரையாக வந்துவிட்டது. ஆகவே அந்த முறையில் தேர்வு முறையை வைத்திருக்கிறார்கள். தேர்வில் வேண்டாதவர் என்பதற்காகச் சொல்ல முடியாத ஒன்றிரண்டு கேள்விகளைக் கேட்பது; வேண்டியவர் என்று இருந்தால் அதோ ஒரு கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டு 75 மார்க்கைப் போட்டுவிடுவது என்று நடைபெறுகிறது. இரண்டு வருடம் பட்டப்படிப்பில் வாங்கியது 200 மார்க் என்றால், மனம் போன போக்கிலே கேட்கக்கூடிய கேள்விக்கு 75 மார்க்கு கொடுப்பது எப்படி சரியென்று தெரியவில்லை. அது எதைக் காட்டுகிறது என்றால், சிபாரிசைத்தான் காட்டுகிறது. இதற்கெல்லாம் சர்க்காரின் மீது தான் குறை சொல்வார்கள். மழை வரவிட்டால் கூட, இந்த சர்க்காரில் மழைகூட வரவில்லை என்று சர்க்காரின் மீதுதான் குறை சொல்வார்கள். ஆதலால் நல்ல மார்க் வாங்கிய எல்லோருக்கும் அட்மிஷன் கிடைக்க வேண்டும். அதற்குத் தகுந்தாற்போல் ஒரு புதிய முறையை நீங்கள் உண்டு பண்ண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிலர் பேக்வேர்ட் ஆகிவிட்டார்கள். நானும் கூட பூனாவில் கழற்சி விட்டால், என்னை பேக்வேர்ட்-ஆக ஆக்கியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வசதியுள்ளவர்களைக்கூட பேக்வேர்டிலே போட்டு அவர்களைக் காப்பாற்றி விடுகிறார்கள். வசதியுள்ளவர்கள் பேப்பர் போடும் பக்கம் போய்ப் பார்த்து, நல்ல மார்க்குகளை வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஆனால் அப்படி 180, 190 மார்க்குகள் வாங்கியவர்களுக்குக் கூட இன்ஜினியரிங் காலேஜிலும் அட்மிஷன் கிடைக்க வில்லை. மெடிக்கல் காலேஜிலும் அட்மிஷன் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் சில மார்க்குகளுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதிலே சில பேக்வார்களுக்குக் கூட கிடைக்காமல் இருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு சிபாரிசுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. சிபாரிசு செய்பவர்களைக் காட்டுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சிபாரிசு செய்பவர்கள் யாருக்கும் தெரியாமல் தான் பண்ணுவார்கள்.

மாண்புமிகு-மேலவைத் துணைத் தலைவர் (மணி அடிக்கிறார்): பேசுவதற்கு நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள்.....

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர நிக்ஷித்: எனக்கு மட்டும் 10 நிமிஷம்தான்! முன்னாலேயே பெயர் கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்தேன்.

ஆகையால் இந்தத் தேர்வு முறையை எப்படியாவது மாற்றி, நல்ல மார்க்குகள் வாங்கிய எல்லோருக்கும் அட்மிஷன் கிடைக்கக்கூடிய அளவிற்கு உரிமையுடன் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர நிக்ஷித்]

முதலிலே வியாதியைத் தடுக்க வேண்டும். அதற்கு உதவியாக இருப்பவர்கள் ஹெல்த் ஆபிசர்கள். ஹெல்த் ஆபிசர்கள் படுகிற அவஸ்தை ரொம்ப அதிகம். திருவிழாக்கள் வந்தால் திருவிழாவிற்கு வருகிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும், ஊசி போட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த ஊரிலிருந்து வருகிறார்கள், அவர்கள் வருகிற ஊரில் வியாதி இருக்கிறதா என்றெல்லாம் பார்ப்பதில்லை. பெரும் திருவிழாக்கள் நடப்பதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னாலேயே, திருவிழாக்களுக்கு வருகிறவர்கள் 'வேக்ஸினேஷன்' பண்ணிக் கொண்டு தான் வர வேண்டுமென்று அட்வர்டிஸ்மென்ட் செய்கிறார்கள். அவ்வாறு இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

நகராட்சியில் ஹெல்த் ஆபிசரும் இருக்கிறார்; கமிஷனரும் இருக்கிறார். அவர்களுக்குத் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து இதை நான் சொல்கிறேன். கமிஷனர் பெரியவர், ஆனால் சம்பளம் கம்மியாகப் பெறுபவர். ஹெல்த் ஆபிசருக்கு சம்பளம் அதிகம். ஆனால் கமிஷனுக்கு அதிகாரம் அதிகம் இருக்கும். என்னுடைய முனிசிபாலிட்டியிலே கூட ஹெல்த் ஆபிசருக்கு இருந்த டைப்பைட்டரைத் தாக்கிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்; அவருக்கு இருந்த கிளார்க்கை 'வித்தடா' பண்ணி விட்டார்கள். அவருக்குப் பணி செய்ய ஒரு ஆணைப் போட கமிஷனர் தான் கையெழுத்தும் போட வேண்டும். ஆனால் கமிஷனர் கையெழுத்துப் போடுவதில்லை. இறையெல்லாம் பார்க்கும்போது, சேர்மென் வேலை ரொம்பவும் சங்கடமாக இருக்கிறது. இதிலே சமாதானம் பண்ணுவது என்னுடைய வேலை. இதிலே கூட ஆணையர் மிஞ்சினிவார். ஹெல்த் ஆபிசருக்கு பவர் இல்லை. ஆகவே நகராட்சிகளில் பணிபுரியும் ஹெல்த் ஆபிசர்களுக்கு போதுமான அளவுக்கு தனித்தன்மை உள்ள அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது இருப்பதைப் போல் இருந்தால், சரியாகச் செயல்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களும் அக்கறை இல்லாமல் பணிபுரிவார்கள். பால் வியாபாரிகள் பாலிலே தண்ணீரை ஊற்றுகிறார்களா, தண்ணீரிலே பால் ஊற்றுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்கு நாட்டிலே கலப்படங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அதை இந்த ஹெல்த் ஆபிசர்கள் கண்டுபிடிக்கும்போது, அதனால் இவர்களுக்குச் சில தண்டனைகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் இவர்கள் எப்படி நடந்தால் நாக்கென்ன என்று கவலைப்படுவதில்லை. ஆகவே முனிசிபாலிட்டிகளில் பணிபுரியும் ஹெல்த் ஆபிசர்களுக்குத் தனிப்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

அடுத்தபடியாக, இந்த டாக்டர்களைப்பற்றி. மாண்புமிகு திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள்கூட டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்கு அதிகமாகப் போக முடியாது என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது அந்த நிலை இல்லை. பெரிய ஆஸ்பத்திரிகளுக்குப் போனால், அவர்களுக்கு நன்மை இல்லை. அவ்வளவு கூட்டம் அங்கே ஆகவே வெளியிலேதான் போகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். 'புகாரியல்புகளிலே போடுங்கள், போகிறேன்' என்று பிரியப்பட்டு கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். ஜனங்களின் புகார்களின் பேரில் டாக்டர்களை டிரான்ஸ்ஃபர் பண்ணுகிறார்கள். ஒரு நிலை இடங்களில் ஒரு வருஷத்திற்கெல்லாம் டிரான்ஸ்ஃபர் பண்ணுகிறார்கள். நில இடங்களில் 5 வருடங்களில் டிரான்ஸ்ஃபர் பண்ணுகிறார்கள். டாக்டர்களின் மேல் புகார் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று பார்த்து டிரான்ஸ்ஃபர் பண்ண வேண்டும். புகார் இல்லையென்றால், அங்குள்ள ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பெற்று அங்கேயே இருக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் நாட்டில் இவ்வளவு அரசாங்க மருத்துவ மனைகள் இருந்தும், மிகைலேட்டாக இருக்கக்கூடிய டாக்டர்களுக்கு திறைய வருமானம் கிடைக்கிறது. இங்கே திருவல்லிக்கேணி, இராயப்பேட்டை, ஜேனரல் ஆஸ்பத்திரி போன்று எத்தனையோ இருந்தாலும், மிகைலேட்டிவிடிகள் நிறைய விரிவடைகின்றன. ஒவ்வொரு தெருவிலும் ஆரம்பித்து ஒன்று என்ற விதத்தில் ஏழுமூன்று நாகர்கள் இருக்கின்றனர். அதில் அவர்களுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கிறது. அப்படியானால் நம்முடைய ஆஸ்பத்திரிகளில் நாம் இல்லையா? ஆஸ்பத்திரிகள் திருச்சியிலே, தஞ்சாவூரிலே கூட இருக்கின்றன. அதற்காக நம்முடைய வரிப் பணத்திலே எவ்வளவோ ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இப்படியிருந்தும் தனியார் மருத்துவ மனைகள் அதிகமாகக் கொண்டே வருகின்றன. அங்கே கூட கும்பல் அதிகமாகப் போய்விட்டது. அங்கே கூட கலப்பமாக மருத்துவம் பெற முடியவில்லை. நமது மருத்துவ மனைக்குச் செல்பவர்கள் கூட "ஜேனரல் ஆஸ்பத்திரியிலே பார்த்த பிறகு, தனியாக வேறு ஒரு டாக்டரிடம் பார்க்க வேண்டும்" என்று பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: (மணி அடிக்கிறார்) இன்னும் மற்றவர்கள் பேசுவதற்கு உதவி புரிய வேண்டாமா?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: தலைவர் அவர்களே, இங்கிலாந்தில் பேசினால் நோம் ஜான்ஸ்டி கொடுக்கிறார்கள்; தமிழில் பேசினால் கொடுக்கக் கூடாது?

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: என்னைப் பார்த்தா உறுப்பினர் அவர்கள் அப்படிச் சொல்கிறார்கள்? ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறவர்கள் கொஞ்சம். தமிழிலே பேசுகிறவர்கள்தான் அதிகம். இப்பொழுது எல்லோரும் தமிழிலே தான் பேசுகிறார்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: அடுத்து, சித்த வைத்தியம்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். அதைப்பற்றிய உண்மைகள் இன்னும் சரியாக வெளிவரவில்லை. அதை வெளியே கொண்டுவர வேண்டும். 'பதார்த்த குண சிந்தாமணி' புத்தகத்தைப் படித்துப் பார்த்தேன். 'அநில பலவகையான நோய்களுக்கு மருந்துகள் தரப்பட்டுள்ளன. அதில் எதைச் சாப்பிட்டாலும் ஏதாவது வியாதி வந்துவிடுமோ என்று எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது. சித்த வைத்தியத்திலுள்ள முறைகளை, அதனுடைய திறனை வெளியே சொல்வதில்லை. மருத்துவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்குக் கூட சொல்வ தில்லை. அவர்கள் இறந்துவிட்டால், அந்த முறை அவர்களோடு போய்விடு கிறது. சித்த வைத்தியத்தில் நல்ல பண்பங்கள், வேகியங்கள், எத்தனையோ பெரிய சரீரத்துகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவற்றை எல்லோரும் கற்றுக் கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும். இங்கிலாந்தில் மருந்துகள் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கின்றன.

(பிற்பகல் 6-10)

நாட்டு வைத்தியத்தை வைத்துக்கொண்டு நான் நம் முன்னோர்கள் 190 வயது 120 வயது வரை சுகமாக வாழத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதற் கெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கு. மா. பாலசுப்ரமணியம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மருத்துவமனையும், மக்கள் நலவாழ்வும் என்னும் கொள்கை வினாக்கள் குறிப்பினமீது நான் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து, சுருக்கமாகவே பேசுகிறேன். இங்கே எங்களுக்குத் தரப்பட்டுள்ள மருத்துவ-மக்கள் நலவாழ்வு வினாக்கள் குறிப்பில் ஏராளமான திருத்தமும் பிழைகளும் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே இதைப் பற்றிப் பலர் பேசிவிட்டார்கள். அறுவை சிகிச்சையும் மருத்துவத் துறையைச் சேர்ந்ததால்தானோ என்னவோ, இந்தப் புத்தகமே ஏராளமான அறுவைக்கு உட்பட்டிருக்கிறது. எல்லாம் தமிழிலே வா வேண்டுமென்று நினைக்கும் எவ்விதமானவர்களுக்கு எங்கனியே அறுவை சிகிச்சைவென்பதால் இது வேதனையைத் தருகிறது என்பதை வருத்தத்துடன் நினைக்கிறேன்.

[திரு. கு. மா. பாலசுப்ரமணியம்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

இப்படித் திருத்தியதிலும் பல பிழைகள் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. மன்றாட்சூழில் மருத்துவ மனையின் பிண அறுவை சிகிச்சைக் கூடம் கூட்ட 70 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு ஆகும் என்று உள்ளது. உயிருள்ளவர்களுக்கே போதிய சிகிச்சை இல்லாத இந்நாளில், பிணத்திற்கு என்ன “அறுவை சிகிச்சை” என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : பிணத்தை அறுவை செய்வது உண்டு.

திரு. கு. மா. பாலசுப்ரமணியம் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தப் புத்தகத்தில், பிணத்திற்கு அறுவை சிகிச்சை என்ற வார்த்தை உள்ளது. அதைத்தான் சொல்கிறேன். அடுத்து 19 மருத்துவமனைகளிலுள்ள மொத்தப் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையும் தவறாகப் போடப்பட்டுள்ளது. 13,204 படுக்கை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சரியாகக் கூட்டிப் பார்த்தால் 19 ஆயிரம் வருகிறது. இருப்பதையும் குறைத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆரம்பப் பாடசாலையில் நடைபெற வேண்டிய கூட்டல் தகராறு அமைச்சு கத்தில் நடைபெற்றிருக்கிறது.

அப்பறம் கருச்சிதைவு பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். 1977 ஆம் ஆண்டு மே மாத இறுதியை 84,146 பேர் கருச்சிதைப்பு பெற்றிருப் பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் எல்லோரும் மணமானவர்கள் தானா என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். அன்னென்றால் அப்படிக்கப்பட்டிருக்கிற இக்குறிப்பிலே கருத்தடை அறுவை செய்யப்படும் பெண்களுக்கு, அநாவது அரசு ஊழியர்களுக்கு 20 நாட்களுக்குச் சிறப்பு தற்செயல் விடுப்பு கிடைக்கும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதிலும், பிராக்டெட்டில் ‘மணமானவர்களுக்கு’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போட்டால், மணமாகாதவர்களும் கருத்தடை செய்யலாம்; ஆனால் விடுப்பு கிடையாது என்றுதானே வர்த்தம்? எம்ஜிஐஎவ்வி காலத்தில் இம்மாதிரியெல்லாம் மணமாகாதவர்களுக்கும் அறுவை நடந்ததாகக் கேள்விப்படுகிறோம். இப்பொழுதும் அதுமாதிரி தவறு நிகழக் கூடாது. இந்த மாதிரித் தவறுகளுக்கு இடம் கொடுப்பது, ஒழுக்கக்கேடு களுக்கு சட்டம் சம்மதித்தது போல் ஆகிவிடும். அவர்கள், மேலும் கெடுவ தற்கு ஊக்கம் தருவதாக அது ஆகிவிடும். இதனால் தமிழர் பண்பாடு அழிக்கப் படுமீ. கருச்சிதைவு அல்லது கருத்தடை செய்யும் பெண்களை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, அவர்கள் மணமானவர்கள்தான் என்ற ஆதாரம் பெற்ற பின்புதான் அதைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நாம் நடைபாதைகளில் சாகும் பிணங்கள் கிடப்பதைத் தடுக்கப் பார்க்கிறோம். செத்த பிறகுதான் பிணங்களைப் பரிசோதனை செய்கிறார்கள். உயிருடன் சாகும் பிணத்தை நடைபாதைகளில் காவல் துறையினர்

1977 ஆகஸ்ட் 22/ [திரு. கு. மா. பாலசுப்ரமணியம்]

பார்த்தால் கூட காணாதது போல் சென்று விடுகிறார்கள். கவனிப்பதில்லை. ஆனால் ஆள் செத்துவிட்டானா, இன்னும் சாகவில்லையா என்று வேறு சிலர் அங்கே கவனிக்கிறார்கள். அப்படிச் செத்த பிறகு பிணத்தின் அருகில் துண்டு விரித்து காசு வருவிக்கும் கூட்டத்தைத்தான் அங்கே பார்க்க முடிகிறது. யாராவது பொது மக்கள் பார்த்து ஆம்பலவர்களுக்கு அல்லது போலீசுக்குத் தகவல் கொடுக்கலாம் என்று நினைத்தாலும், வழக்கில் மாட்ட வேண்டி வருமோ, சாத்தி சொல்ல வேண்டிய அலைச்சல் உண்டாகுமோ என்று அவர்களுக்குப் பயம். எனவே இதுமாதிரி நடைபாதையில் தென்படும் அநாவது நோயாளிகளை அப்போதைக்கப்போது கவனிக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குழிசைப்பருதி மக்களின் வரலுக்கே சென்று மருத்துவ சிகிச்சையளிக்கும் திட்டம் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்று. ஆஸ்பத்திரி வசதி கில்லாத இடங்களில் எழை மக்களுடைய இடத்திற்கே சென்று சிகிச்சை யளிக்கும் இந்தத் திட்டம் மிகவும் நல்ல திட்டம். இதற்காக நடமாடும் மருத்துவ ஊர்தி சிகிச்சைப் பிரிவை அதிகமாக ஏற்படுத்தலாம். மருத்துவ மனைகளை ஒவ்வொரு சிறிய ஊருக்கும் ஏற்படுத்தினால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னமாதிரி, அரசுக்கு ஏகப்பட்ட செலவும் சிரமங்களும் உண்டாகும். இப்படி நாமும் மருத்துவ சிகிச்சை ஊர்திப் பிரிவுகளை அதிகமாக்குவதன் மூலம் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மருத்துவ வசதியை ஏற்படுத்திய பெருமையும் உண்டாகும். மேலும், நடைபாதையில் உயிருக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றவர்களையும் அந்த நடமாடும் சிகிச்சை ஊர்திப் பிரிவினரே கவனிக்கவும் எதுவாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டாக்டர்கள் நகர்ப் புறங்களிலிருந்து கிராமப்புறங்களுக்குச் செல்வதில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் கருத்து தெரிவித்தார்கள். தகராற்றிலுள்ள டாக்டர்கள் இங்குள்ள மக்களையே எல்லாவு அலட்சியமாக நடத்துகிறார்கள் என்பதை நான் அனுபவபூர்வமாகப் பார்த்திருக்கிறேன். என்னுடைய குடும்பத்தில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை இங்கு நான் உதாரண மாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். என்னுடைய மகனுக்குக் காய்ச்சல் ஏந்ததால் 17-12-1976 அன்று ஒரு அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்தேன். அந்த ஆஸ்பத்திரியின் பெயரை இங்கே குறிப்பிடுவது நன்றாக இருக்காது. இரண்டு நாட்கள் ஆகியும் பரிசோதனை செய்யாமல், அங்கு இருக்கக்கூடிய டாக்டர் தல்தான் ஏதோ மருந்து கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். இதைப்பற்றி நான் விசாரிப்பேன், ஆர்.ஓ.ஓ. ஆகியோரிடம் புகார் செய்தேன். ஒரு

[திரு. கு. மா. பாலசுப்ரமணியம்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

நடவடிக்கையும் எடுக்கக் காணும். கடைசியில் ஒருநாள் மாண்புமிகு சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள் வந்து என் மகளைப் பார்த்துப் போன பிறகுதான், நான் அரசாங்க நிலையில் பெரிய இடத்தில் தொடர்புள்ளவன் போல் இருக்கிறேன் என்று கருதி உஷாராகக் கவனித்தார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நான் வந்த பிறகு அப்படி நிகழ்ந்தார்கள்?

திரு. கு. மா. பாலசுப்ரமணியம்: துணைத் தலைவரவர்களே, நீங்கள் வடிக்கும் பதவிக்காவலானது மறிக்கத்தானே வேண்டும். ஆகையால் மூன்றாவது நாள் அவசர அவசரமாக எக்ஸ்ப், இ.சி.டி, எடுத்தார்கள், எத்தம் பரிசோதனை செய்தார்கள், மலம் பரிசோதனை செய்தார்கள், சிறுநீர் பரிசோதனை செய்தார்கள். எல்லாம் பில் வருவித்துக்கொண்டனர். பிறகு மருத்துவம், மாத்திரைகள் என்னென்னவோ கொடுத்தார்கள். ஆனால் 22 ஆம் தேதி டிஸ்சார்ஜ் பண்ணி விட்டார்கள். விட்டிருந்து வந்தபிறகும் அவனுக்குக் காய்ச்சல் அடித்தது. இதனால் என் குடும்பத்தினர் மீண்டும் அந்த ஆஸ்பத்திரிக்குப் போவதில் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டார்கள். வேறொரு தனியார் டாக்டரிடம் அவரைக் கொண்டு போனேன். மூன்று அரசாங்க மருத்துவ மனையில் சோதனைகள் செய்த குறிப்பை வைத்துக்கொண்டே, அந்நிலை எழுதிய விவரங்களைப் பார்த்துவிட்டு இது டைபாயிட் என்று சொன்னார். அவர் என்ன நோய் என்று கண்டுபிடித்து அதற்குரிய மருந்து கொடுத்த பிறகுதான் இரண்டு நாளில் நோய் குணமாகி விட்டது. அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள டாக்டர்களுக்கு நோயைக் கண்டு பிடிப்பதில் அக்கறை இல்லை என்பதை இதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். அவர்கள் பதவிக்காகத்தான் டாக்டராகிறார்களே தவிர, மக்களுக்குச் சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இந்தத் தொழிலுக்கு வருவதில்லை.

நான் இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி 28—12—1976 அன்று டைக்டர் சூப் ஹெல்த் சர்வீசுக்குப் புகார் கடிதம் எழுதினேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: துணைத் தலைவரவர்களே, டைபாயிட் ஜூம் 22 நாளில் நிர்ந்து விட்டது என்று உறுப்பினர் கூறுகிறார். டைபாயிட் ஜூம் தீர் 21 நாட்கள் ஆகும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று கவனித்து விட்டு பிறகு பேசுங்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

திரு. கு. மா. பாலசுப்ரமணியம்: துணைத் தலைவரவர்களே, டைபாயிட் கு உரிய மருந்து சாப்பிட்டால், இரண்டு நாளில் ஜூம் இறங்கி விடும். அதன் பிறகும் 21 நாட்கள் மருந்து கொடுத்து படுக்கையில் இருக்கச் சொல்வார்கள் என்பதை உறுப்பினருக்கு ஆபகப்படுத்துகிறேன். நான் ஹெல்த் டைக்டருக்கு 28—12—1976ல் அனுப்பிய புகார் கடிதத்திற்கு 5—2—1977ல் தான் பதில் வந்தது. அதில் நான் இதுபற்றி மருத்துவக் கல்வி இயக்குநருடன் தொடர்பு கொள்ளுமாறு தெரிவித்திருந்தார்கள். அதன்பிறகு 5—2—1977 அன்றே மருத்துவக் கல்வி இயக்குநருக்கும் புகார் எழுதினேன். அரசு முத்திரையிடப்பட்ட காகிதத்தில், ஒரு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினரிடமிருந்து அனுப்பப்பட்ட புகார் கடிதத்திற்கு 6 மாதமாகியும் பதில் இல்லை. அப்படியென்றால், போதுமக்களை எவ்வளவு அலட்சியமாக நினைப்பார்கள் என்பதை நாம் உணர முடியும். இதெல்லாம் எம்ஜென்சி காலத்தில் நடைபெற்ற 'இக்வான்ஸி'னால், ஆகவே இன்றைய ஆட்சியாளரைக் குறை சொல்ல மாட்டேன். ஆனால், அந்தத் தவறு செய்தவர்கள் இன்னும் பதவியில் தொடர்கிறார்கள். ஆகையால் தவறுகளைத் தொடர விடக் கூடாது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி அலட்சிய மனப்பான்மை கொண்ட பல டாக்டர்கள் அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் இருக்கிறார்கள். நல்ல சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தில்தான் ஆஸ்பத்திரிகள் நடத்துகிறோம். டாக்டர்களை நியமிக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் தனியாக கிளினிக் வைத்துக்கொண்டு, தேவையான பணியாளர்களையும், முடிந்தால் மருந்துகளையும் இங்கிருந்து கொண்டு போவதற்குரிய ஒரு கூடமாகவே ஆஸ்பத்திரியைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். மக்களுக்கு சிகிச்சை செய்யக்கூடிய ஒரு இடமாக அவர்கள் மருத்துவ மனைகளைப் பயன்படுத்துவது கிடையாது. பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் என்று சொல்லக்கூடிய ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களிலுள்ள சில டாக்டர்கள் மட்டும் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனாலும் அவர்களுக்குப் போதிய மருந்து வசதிகள் இல்லை என்ற ஒரு குறை இருப்பதாகவும் நான் அறிகிறேன். அவற்றையும் ஆராய்ந்து எப்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

(பிற்பகல் 6-20)

பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களில் மருந்துகளுக்குச் செலவிடுகிற பணம் ரூ. 200 அல்லது ரூ. 300 என்றால், டாக்டர்களுக்கும் மற்ற நிர்வாகத்திற்கும் சிகிச்சை செய்யும் பணம் ரூ. 6,000 அல்லது ரூ. 7,000 என்று அறிகிறேன். இப்படிப்பட்ட கோளாறுகளை மாற்றவேண்டும். நேர்யாளிகள் எப்படிப்பட்ட உயர்த்தவர்களை இருந்தாலும், சிபாரிசு உள்ளவர்களாக இருந்தாலும்,

[திரு. கு. மா. பாலசுப்ரமணியம்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

தாழ்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், உயிரோடு போராடுகிற விஷயம் இது. அந்தப் பொறுப்புணர்ந்து செயல்படுகிற முறையில் டாக்டர்கள் நடந்து கொள்ள, சரியான கண்காணிப்பு வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் தனி கிளினிக் வைத்து நடத்துகிற டாக்டர்களை அரசு மருத்துவ மனைகளில் அமர்த்துவது சரியான முறையல்ல. அவர்களுடைய அக்கறையெல்லாம் அவர்கள் வைத்துள்ள கிளினிக்குக்குத்தான் போகும். ஆகையால் அரசு மருத்துவ மனையில் பணிபுரிகிறவர்கள் தனி கிளினிக் வைக்க அனுமதிக்கக் கூடாது. தனி கிளினிக் வைத்துள்ளவர்களை அரசு மருத்துவ மனைகளில் அமர்த்தக் கூடாது என்ற ஒரு முடிவுக்கு அரசு வந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்த வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி கூற அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. மாணிக்கம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அலுவலின் முன்னால் உள்ள இரண்டு கொள்கைக் குறிப்புகளில் முதலில் மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை என்கிற அந்த அம்சத்தில் ஒரு குறிப்பான அம்சத்தை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அதில் கொடுத்திருக்கிற சில கருத்துக்களைப்பற்றிப் பேச எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சற்றுச் சுகாதாரத் துறை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் அரசு எடுக்கிற நடவடிக்கைகள் என்று வரும்போது, சில பிரச்சினைகள் இருப்பதாகவும் அதைப்பற்றிய முடிவுகள் எடுக்கப்படாமல் இருப்பதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசின் மசோதாவை அங்கீகரிப்பதா அல்லது மாநில மசோதாவை ஏற்பதா என்பதைப்பற்றி தமிழக சட்டமன்றத்திலே பேசப்பட்டது. மாநில நீர்ப்பாசன வாரியம் அமைக்கப்பட இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் திட்டமான முடிவு இல்லாத நிலை இருக்கிறது. தமிழகத்தில் குடிநீர் வளமை குன்றியிருக்கிறது. நான் தமிழகத்தின் நீர் வளமையைக் குறை கூறவில்லை. பல இடங்களில் கிடைக்கிற தகவலிலிருந்தும் அனுபவத்திலிருந்தும் குடிநீர் வளமை உண்மையிலேயே குன்றியிருப்பதாகத்தான் தெரிகிறது. வளரும் மக்கள் தொகையும் வளர் இருக்கிற தொழில்களும் சுத்தமான குடிநீர் அதிகமாகத் தேவைப்படும் என்ற கருத்தைத்தான் வலியுறுத்துகின்றன. தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதும் அந்தப் பிரச்சினை எழுந்திருக்கிறது. சுத்தமான குடிநீர்தான் தமிழகத் திற்கு ஆகாமானது. அவைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது மிகவும் அவசியம் இப்போதிருக்கிற சுத்தமான நீர் என்று சொல்கிற தாம்பிரவருணி. காவிரி போன்ற ஆறுகளில் அசுத்தம் கலக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வருகிற கழிவு நீர் கலக்கிறது. தாம்பிரவருணியில் பாபநாசத்திற்கு அருகில் குடிப்பதற்கு அருமையான குடிநீர் கிடைக்கிறது.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. பி. மானிக்கம்]

வினாக்களுக்கு அடுத்தபடியாக தாம்பிரவருணி நீர் குடிப்பதற்கு மட்டுமல்ல, இறந்தபித்தலேகட பெயர் பெற்ற குடிநீர் அது. ஹார்வி கோடல் மில்லிசுரூந்து கெமிகல் டைஸ் மூலமாக வருகின்ற கழிவு நீரை அந்த ஆற்றில் விடுகிறார்கள். சில மைல் தாண்டி சேர்மாதேவியை அடுத்து சன் பேய்பர் மில் இருக்கிறது. அதிலே வருகிற கழிவு நீர் ஆற்றில் கலக்கிறது. திருநெல்வேலிக்கு வந்தால் நகராண்மைக் கழகம் அங்குள்ள சாக்கடைகளை எல்லாம் அந்த ஆற்றில் திருப்பி விடுகிறது. சுத்தமான நீர் இப்படி மூன்று இடங்களில் தொழிற்சாலைகளிலும் கழிவுப் பொருள்களாலும் மாசுபடுத்தப் படுகிறது. இவற்றைத் தடுப்பதில் நம்முடைய அரசு உரிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். அது சம்பந்தமான சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் போது, அந்தச் சட்டத்தை அங்கீகரிக்கும்போது கொள்கைப் பிரச்சினை இருந்தாலும் அது பற்றித் திருத்தமாக முடிவு எடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இல்லாவிட்டால் மிக அருமையான குடிநீர் மாநிலத்தில் பாழ் பட்டுவிடக் கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள மக்களுக்கு சில பாதுகாப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கெமிகல் டைஸ் கலப்பதால் திருநெல்வேலியை அடுத்த பகுதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புகழ்பெற்ற காவிரி ஆற்றில் திருச்சிக்குப் பக்கத்தில் உள்ள டிண்டில்லியி லிருந்து கழிவுப் பொருள்கள் வந்து கலக்கின்றன. காட்டுரில் இருக்கிறது ஒரு நதி பங்குனி ஆறு என்று. அதில் சர்க்கரை ஆலைக் கழிவுப் பொருள்கள் வந்து சேருகின்றன. உய்யக்கொண்டான் வாய்க்காலில் வந்து சேருகிற கழிவுப் பொருள்களால் அந்த நீர் அசுத்தப்பட்டு அப்பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குடிநீர் பாதிக்கப் படுகிறது. விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், ஒட்டு மொத்தத்தில் எதிர் காலத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்கும்போது நல்ல குடிநீர் ஒரு 'அபூர்வ பண்டம்' Precious Commodity என்று சொல்லப்படுகிற குடிக்கக் கூடிய அருமையான இந்த ஆற்று நீரைப் பாழ்படுத்தி விடாமல் தடுப்பதற்கும் பல குளங்கள், ஏரிகள் பாழ்படாமல் தடுப்பதற்கும் முயற்சி எடுக்கவேண்டும். பல்லவபுரம் நகராண்மைக் கழகத்திற்கு உட்பட்ட எல்லையில் பெரிய ஏரிகளில் தோல் பதனிடும் கழிவுப் பொருள்கள் வந்து கலப்பதால், அந்த நீர் பாழ்பட்டு அந்த வட்டாரத்திலுள்ள கிணறுகள் அசுத்தமாகி பல குடும்பங்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. பலருக்கு சரும நோய் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே சுற்றுப்புற சுகாதாரத்தில் நம்முடைய அரசு அதிக கவனம் செலுத்தி, அதைக் காப்பாற்றுவதற்குச் சட்டம் கொண்டுவருவதில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். வாரியம் அமைக்கலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது. வாரியம் என்ற அமைப்பைவிட வேறு அமைப்புகளைப்பற்றி யோசிப்பது நல்லது, அவசியம். அந்த நிர்வாகம் திருத்தமாகச் செயல்படுவதற்கு

[திரு. பி. மாணிக்கம்]

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

வாரியம் பொருத்தமாக இருக்குமா, வேறு வகையில் ஏற்படுத்தலாமா என்று அரசு யோசிக்க வேண்டும். இதில் துரித முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

நலவாழ்வுத் துறை என்ற அம்சத்தில் பஞ்சாயத்துக்கள், நகராண்மைக் கழகங்கள் இதில் செலுத்துகின்ற கவனம் மிகமிகக் குறைவு. தமிழகத்தில் அரசியலில் ஏற்பட்ட சில விளைவுகள் காரணமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகராண்மைக் கழகங்கள் இல்லாத காரணத்தால் விசேஷ அதிகாரிகளின் பொறுப்பில் இருப்பதாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் தீவிர அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, கமிஷனருக்கும் தலைவருக்கும் வாக் கூடிய முரண்பாடுகள் காரணமாக பல நகரங்களில் இந்தப் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் துறையில் சுகாதாரத்தைப் பாதுகாக்க கவனம் செலுத்துவது மிக மிக அவசியம்.

நிர்வாகத் துறையில் கவனிக்க வேண்டிய சில அம்சங்களைப்பற்றி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மருத்துவத் துறை என்று வரும்போது, இரண்டு மகிழ்ச்சிகரமான விஷயங்கள் இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பில் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்றன. அது நல்ல முயற்சியும் கூட, ஒன்று Mini Health Centre மற்றொன்று சென்னை பொது மருத்துவ மனையை ஒரு போஸ்ட் கிராஜுவேட் ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட்டாக மாற்று வதற்கு எடுத்துள்ள முடிவு. இந்த ஆண்டுக்கு 32 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. வரவர அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். மற்றொரு யோசனையையும் அத்துடன் சேர்ந்து பார்க்க வேண்டும். எனக்கு முன்னர் பிசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கூறியதைப் போல, ஏராளமான தாசில்கள் படிக்கின்ற இடம். அதுபற்றி ஏற்கெனவே எச்சரிக்கை வந்திருக்கிறது. Ecological Problem இதனால் சுற்றுப்புற சுகாதாரம் பாதிக்கப்படுகிறது. எடுத்த முடிவு சிறந்த முடிவு என்றாலும், அதையொட்டி, அதை வேறிடத்திற்கு மாற்றும் யோசனையை நிண்டகால பார்வையுடன் அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன். இன்னும் இரண்டு முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சென்னை எழும்பூர் பகுதியில் பெண்கள் மருத்துவ மனை நல்ல டாக்டர்களைக் கொண்டு நடந்து வந்த போதிலும், சாதாரணப் பெண்கள் சிகிச்சைக்குச் சென்றால், அவர்களுக்குத் தருகிற படுக்கையில் பேனும் மூட்டைப் பூச்சிகளும் அதிகமாக இருக்கின்றன. இது நிர்வாகத்தில் உள்ள கோளாறு. டாக்டர் கோளாறு என்று சொல்ல மாட்டேன். நம்முடைய தாய்மார்கள் பெரும்பாலும் ஏழைகள். அவர்கள் பல அவதிக்கு ஆளாகிறார்கள். அதைக் கவனிக்க வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதில் அதிக கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. பி. மாணிக்கம்]

(பிற்பகல் 5-30)

இன்னொன்று மருத்துவத் துறை கொள்கைக் குறிப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சித்த மருத்துவப் பகுதிக்கு ஒரு மூலிகைத் தேர்ட்டம் அமைப்பதற்கான முயற்சி முடிவுறவில்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து ஏக்கர் பரப்பில் மூலிகைச் செடிப் பண்ணை அமைக்க தமிழ் நாடு அரசு அனுமதித்துள்ளது. இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகச் செயல்படுத்த முடியாது என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு மாறாக, அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை அவசியம் எடுக்க வேண்டும். காரணம், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டம் அது. கோளத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு மிகப் பெரிய பண்ணை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது வேறொரு நாட்டின் ஒத்துழைப்புடன் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டிலே நல்ல மூலிகைகள் இருக்கின்றன. சித்த மருத்துவத்திற்கு வேண்டிய நல்ல மூலிகைகள் இருக்கின்றன அவைகளை வளர்ப்பதற்காக, மூலிகைச் செடிப் பண்ணையை உடனடியாக உருவாக்குவதில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒரு விஷயத்தை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நம் நாட்டிலே சர்வசாதாரணமாகப் பாலிக்கிடந்து, நம்மால் அலட்சியப்படுத்தக் கூடிய செடி நித்தியகல்யாணி செடி. அதை சுடுகாட்டுச் செடி என்று கிராமப்புறங்களில் சாதாரணமாகச் சொல்லுவார்கள். அந்தச் செடியில் ஆறு சரப்பொருள்கள் இருக்கின்றன என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அது வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. ஒரு செடிக்கு 4½ ரூபாய் கிடைக்கிறது. மிக அருமைமான செடி அது. புராணங்களில் விஷ்ணுவுக்கு உகந்த மலர் அது என்று சொல்லுவார்கள். காலப்போக்கில் அது அலட்சியப்படுத்தப்பட்டு, சுடுகாட்டுச் செடி என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த நித்தியகல்யாணிச் செடி ஒரு முக்கியமான மருந்தாக இருக்கிறது. சாதாரணச் செடிகள், மூலிகைச் செடிகளாக, சித்த மருத்துவத்திற்கான மூலிகைகளாக இருக்கின்றன. அவைகளை வளர்ப்பதில் தாமதமில்லாமல் முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கூறி, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. சி. வி. ராஜகோபால் அவர்கள் 5 நிமிடங்கள் பேசலாம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மருத்துவம், மக்கள் நலவாழ்வு குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பினைப் பரிசீலிக்கும் எடுத்துக்கொண்டுள்ள இந்த நேரத்தில், தாங்கள் எனக்குப்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்கு தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு முன்னாலே என்னுடைய நண்பர்களெல்லாம் வினாக்களை அதிகமாகக் கொடுத்துள்ளார்கள். ஆதலால், சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் விரும்பினால் வேறொரு கொள்கைக் குறிப்பில் பேசும்போது அதிகமான நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் அதிகமாகப் போகவில்லை. அதற்குக் காரணம், . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அதைச் சொல்லவே தோய்வில்லை.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: என்னுடைய ஓரிரு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்கிறேன். அதற்கு அனுமதி கொடுத்தால் சரி. இந்தக் காலத்தில் ஏராளமான வியாதிகள் வருகின்றன. இந்தக் காலத்தில் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு உணவுப் பொருள்களை வாங்குகிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு மருந்துகளை வாங்குகிறார்கள். அது ஏனென்று புரியவில்லை.

திரு. கு. மா. பாலகற்பமணியம்: 'இந்த காலம்' என்றால் அவருடைய வயதான காலமென்று பொருளா அல்லது 1977 ஆம் ஆண்டு என்று பொருளா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: இந்தக் காலம் என்று சொல்வது இன்றைய தினத்தைத்தான். 22-8-77 இன்றைக்கு என்பதை உறுப்பினரவர்கள் மறந்துவிட்டார்களோ என்னவோ. இந்தக் காலம் என்பது அதுதான். என்னுடைய காலத்தைச் சொல்லவில்லை. பொதுப்படையாக இருக்கிற காலத்தைத்தான் இன்றைய தினம் என்று சொன்னேன், இதற்கு மேலே இதைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவர்கள் கேட்டது என்னவோ, அது எனக்குத் தெரியாது.

வைத்தியச் செலவு அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் நாம் முதலில் வாழத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். வாழத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்கு நான் ஒரு காரணத்தைச் சொன்னால், நீங்களெல்லாம் ஆச்சரியப்பட மாட்டீர்கள். மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் வாழத் தெரிந்தவர்கள். எப்படி வாழ வேண்டுமென்று தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆரோக்கியமாக இருக்கிறவர்கள். எப்படி வாழ வேண்டுமென்று

[1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

தெரியாத காரணத்தால், 10, 20 நடவைகள் நான் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்றிருக்கிறேன். அதற்காகத்தான் சொன்னேன், "Character is much more important to live" வாழ்க்கைக்கு கோக்டர் வேண்டும். அந்த கோக்டர் வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் முதலிலே சொன்னேன், "Prevention is better than cure" வியாதி வருவதற்கு முன்னாலேயே தடுத்துவிட வேண்டும். அதனால் சில விஷயங்களில் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். அதை முதலில் மக்களுக்குப் போதிக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். 100-க்கு 99 பேர்கள் வாழ்க்கையிலே ஏதோ, தானோ என்று வாழ்கிறார்கள். சரிபாட வாழ்ந்தால்தான் வியாதி அண்டாது என்பதுபற்றி அருமை நண்பர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் அருமையாகச் சொன்னார்கள். குடிநீர், அருந்துகின்ற தண்ணீர், குடிக்கிறார்களே. அந்தத் தண்ணீர் பல இடங்களில் பல மாநிலமாக இருப்பதால், சில வியாதிகள் ஏற்படுகின்றன. சில இடங்களில் கழிநீர் குடி தண்ணீரோடு கலக்கிறது. டிஸ்டிலரீயிலிருந்து வருகின்ற கழிநீர் அருந்துகிற தண்ணீரோடு கலக்கிறது. அதனால் அருந்துகின்ற நீர் கெட்டுவிடுகிறது. நம்முடைய தமிழக முதல்வரவர்கள் குடி நீர் எங்கும் தர வேண்டும்; எல்லா கிராமங்களுக்கும் தர வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கட்டாயம் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஏழைகள் சுகாதாரமற்ற முறையில் இன்றைய தினம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னையிலும், மற்றைய கிராமப்புறங்களிலும் சாக்கடை ஓரங்களில்தான் வீடு கட்டிக்கொண்டு படுத்து உறங்குகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் உறங்குவதால் தான் அவர்களுக்கு வியாதிகள் மேன்மேலும் ஏற்படுகின்றன. சென்னையிலே தெருவுக்குத் தெரு டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வியாதிக்களைக் குணப்படுத்திவிடுகிறார்கள். நான், சட்ட மன்றத்திலே முன்பு இருந்த திரு. செல்வராஜ் அவர்கள், அருமை நண்பர் கோவேந்தன் அவர்கள் மூல வியாதியால் அவஸ்தைப் பட்டிருக்கிறோம். ஒரு வாரத்திற்குள் எங்களைக் குணப்படுத்தி மருத்துவ மனஸிலிருந்து டாக்டர் ஈங்கபாஷ்யம் அவர்கள் அனுப்பிவிட்டார்கள். நல்ல முறையில் சிகிச்சை செய்கிறார்கள். நண்பர் திரு. கு. மா. பாலகற்பமணியம் அவர்கள், இல்லை. இல்லை, டைபாய்ட் என்று உடனடியாகக் கண்டு பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். டைபாய்ட் நோயின்போது ஜூன் 1-ஆம், இதற்கும் 87 நாட்கள், உயினை வாங்கிவிட்டுத்தான் போகும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

திரு. கு. பாலசுப்ரமணியம்: ஜூம் இறங்கும் ஏதும் என்பது எனக்குத் தெரியும். டைபாய்ட் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் டிஸ்சார்ஜ் செய்தார்களென்பதைத்தான் நான் சொன்னேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: அவர்கள் டிஸ்சார்ஜ் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்தது நியாயமோ, இல்லையோ தெரியாது. பல விஷயங்கள் தெரிய வேண்டும். அவற்றைச் சொல்லாமல் டிஸ்சார்ஜ் செய்தார்களென்றால் எப்படி? ஏதாவது காரணங்கள் இருக்க வேண்டும். ஹிஸ்டரி தெரியாததால் மேலே சொல்ல முடியாது. என்னை மன்னித்து விட வேண்டும். மேற்கொண்டு பதில் சொல்லத் தயாராக இல்லை.

எம்ஜிஎஃசி இருந்த காலத்தில் இரண்டு முனி புங்கவர்கள், அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர்கள் இருந்தார்கள். (சிரிப்பு) அட்வைசர்கள் இருந்தார்கள். சித்த வைத்தியத்தின்மீது அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் வெறுப்போ என்னவோ தெரியாது. அது நமக்குப் புரியவில்லை. சித்த வைத்தியம் தமிழகத்திற்கு உரியது, மற்றவர்களுக்கு இல்லை என்று கருதி அதை அழுத்திவிட்டு, இல்லாமல் செய்து, ஆயுர்வேத வைத்திய முறைக்குப் பணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமக்கு ஆயுர்வேத வைத்திய முறை தேவையிலலை. சித்தர் என்றாலே தமிழர்கள் தான். சித்து விளையாட்டு விளையாடியவர்கள் கண்டுபிடித்த முறை அது சாதாரணமாக எலும்பு உடைந்து விட்டால், உடனே புத்தாருக்குப் போகிறார்கள். ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி இருந்தாலும், புத்தாருக்குத்தான் எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 6-40)

திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம்: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆயுர்வேதிக் என்றால் எப்படிப்பட்ட மருந்து, சித்த வைத்தியம் என்றால் எப்படிப்பட்ட மருந்து என்று விளக்குவார்களா?

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: ஆயுர்வேதிக் என்றால் என்ன, சித்த வைத்தியம் என்றால் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். அந்தக் காலத்திலே முருங்கைக் கீரை இரண்டு உப்புக்கல் வைத்து அரைத்து வைத்து கட்டுவோம், கட்டியெல்லாம் கரைந்துவிடும். இப்படி சித்த வைத்தியத்தில் பல வியாதிகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். அதை நான் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறேன். ஆயுர்வேதத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. தீபகிதர் அவர்களைக் கேட்டால் சொல்வார்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீபகிதர்: சித்த வைத்தியம் என்பதும் ஆயுர்வேதம் என்பதும் கிட்டத்தட்ட ஒன்றுதான். அதில் பலப்பங்கள் கொடுக்கிறார்கள். தைலங்கள் கொடுக்கிறார்கள். சிறு நல்லி போன்ற கிராகனியிருந்து தைலங்கள் எடுக்கிறார்கள். மாத்திரைகள் செய்து கொடுக்கிறார்கள். சந்தனம் சித்த தைலம் கூட இருக்கிறது. சித்த வைத்தியத்திலும் தைலங்கள் கொடுக்கிறார்கள். ஆயுர்வேதத்திலும் தைலங்கள் கொடுக்கிறார்கள். பலவிதமான வேகியங்கள் கூட கொடுக்கிறார்கள். இப்போது அவைகள் எல்லாம் மறைந்துவிட்டன என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: ஆயுர்வேதத்தை விட சித்த வைத்தியத்தை முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதில் சித்த ஆண்டாவது முதலமைச்சர் அவர்கள் அக்கறை எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இதற்கு முன்னாலே எல்லாம், சூப்பிரண்டுகள் என்பவர்கள், பிரின்ஸ்பால் என்பவர்கள் எல்லாம் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தார்கள். தீர்வாகத் திலே அவர்களை அமர்த்தி வைத்தால், அவர்கள் தீர்வாகத்தை விட்டுவிட்டு பரிக்கைகளைப் பார்க்க, வியாதியஸ்தர்களைப் பார்க்கப் போய்விடுகிறார்கள். பரிக்கைகளுக்கு ஓடிவிடுகிறார்கள். அவர்களைத் தேட வேண்டும் என்றால், அந்தப் பரிக்கைகள் இருக்கின்ற பகுதியில் உலவிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் பார்த்து, அங்கேயிருந்து அழைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீபகிதர்: சித்த மருத்துவத்தைத் தீவிரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கின்ற உறுப்பினர் அவர்கள் எந்த ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வருகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: சித்த வைத்தியத்திலேதான் நான் நிறைய வைத்தியம் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். நான் ஹோமியோபதி வைத்தியம்கூட பார்த்திருக்கிறேன். எது எது தேவைப்படுகிறதோ, அப்படிப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அதைவிட முக்கியத் தேவை, அங்கத்தினர் அவர்கள் பேச்சை முடித்துக் கொள்வதுதான்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: இன்றைக்கு 'மன்' போஸ்ட் ஒன்று ஆஸ்பத்திரிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். பொது மருத்துவ மனைகளிலே அவர் ஒரு இடைப்பட்டவராக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 32]

* திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மருத்துவத் துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பினை அங்கத் தினர் திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் அவர்கள் என்னிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டார்கள். அதிலே குறைபாடுகள் எதுவும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. எல்லோரும் அதிலே உள்ள குறைபாடுகளைச் சொல்லிவிட்டார்கள். அதையே நான் மருத்தையும் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. நான் ஒரு ஸ்தல ஸ்தாபனத் தொகுதியிலேயிருந்து ஒரு எம்.எல்.சி.யாக வந்திருக்கிறேன். அந்த இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் உள்ள பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், முனிசிபாலிட்டியின் சார்பில் அங்கத்தினருக்குப் போனீர்களே, அங்கே என்ன கேட்டார்கள், என்ன சொன்னீர்கள் என்று அங்குள்ளவர்கள் எல்லாம் என்னைக் கேட்பார்கள். அதை நான் இங்கு அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரத்திலே இருந்து, தேவ கோட்டை வரைக்கும் கிட்டத்தட்ட 80 கிலோ மீட்டர் தொலைவுக்கு வசதி இருக்கிறதா என்பது ஆராய்வதற்குரிய ஒன்று. அதை அமைச்சர் அவர்கள் வந்து பார்க்க வேண்டும். அங்கே ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் இருக்கின்றன. ராஜசிங்கமங்கலத்தில் ஒரு பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் வேலை செய்கிறது. ஆனால் அதற்குச் சொந்தக் கட்டடம் கிடையாது. பேமிலி பிளானிங்குக்காகக் கட்டப்பட்ட கட்டடத்திலேதான் நடந்துகொண்டு வருகிறது. நான் அங்கேயே இருக்கக்கூடியவன். ஆதலால், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் உள்ள அவல நிலையை நான் எடுத்துச் சொல்கிறேன். பெரிய ஆஸ்பத்திரிகளில் பல நவீன முறை வைத்திய வசதிகள் எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அங்கு கட்டடம் கூட கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது நல்லமாதிரியாக இயங்கி வருவதா என்று சொல்ல முடியவில்லை. தேவகோட்டை, காரைக்குடியில் நன்றி இயங்குகிறதா என்றால் இல்லை. அங்கே போனால் டீட்டி எழுதிக்கொடுத்து (எர்ஸ்கின் ஆஸ்பத்திரி) மதுரைக்குப் போகும்படி சொல்கிறார்கள். அவைகள் ஏன் அப்படி இயங்குகின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். என்னுடைய பஞ்சாயத்து யூனியனிலே, ராஜசிங்க மங்கலத்திலே ஒரு பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் இருக்கிறது. அதிலே இரண்டு டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி பல ஊர்களில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தனியாக கிளினிக்குகள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரியிலே வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு சம்பளத்தைக் கட்டிக்கொடுங்கள். அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அப்படி ஆஸ்பத்திரியிலே வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் தனியாக கிளினிக்குகள் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இந்தக் குறையைக் கவிய வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி ஆராய வேண்டும். அதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஊரிலே இருக்கின்ற டாக்டர்கள் நன்றாகத்தான் எங்களைக் கவனித்துக்கொள்கிறார்கள். ஜனங்களுக்கெல்லாம்

[திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்] [1977 ஆகஸ்ட் 23]

நல்ல மாதிரியாகச் செய்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கினிளிக்டுகள் இருப்பதாலேதான் அவர்கள் பேரிலே அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டியிருக்கிறது. சில நேரங்களில் அவர்கள் இல்லாமல் போய் விடுகிறார்கள். மருத்து இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இந்த மாதிரிக் குறைகளையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். எங்கள் பக்கம் உள்ள திருப்பாவைக்குடி என்ற ஊரிலே 6 ஆயிரம் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. ஆனந்தூரிலே 5 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். தொண்டியில் 12 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். திருவாடானையில் 5 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள், பாண்டுகுடியில் 4 ஆயிரம், சுந்திரபாண்டியன் பட்டினத்தில் 4 ஆயிரம் பேர்கள், வெள்ளையாடத்தில் 3 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டொரு ஊர்களிலேதான் அதிகமானவர்கள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு வண்டி கட்டிக் கொண்டு சென்றால், அவர்கள் அங்கிருந்து மதுரைக்குப் போகவேண்டுமென்று அனுப்பிவிடுகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 6-50)

இன்னும் வசதியுள்ளவராக இருந்தால், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே உள்ள வேலூருக்குப் போக வேண்டும். இப்படியிருந்தால், ஆண்டவனே சோதித்து பல ஆண்டுகளாக மழையே இல்லாமல், குடிக்கவும் தண்ணீர் இல்லாமல், 'பட்ட காலிலே படும்; கெட்ட குடியே கெடும்' என்று சொல்லும் பழமொழிக்கேற்ப, ஏறட்சியிலே இருக்கக்கூடிய எங்களுக்கு மேலும் வைத்திய வசதி கூட இல்லாத நிலையில் நாங்கள் இருந்தால் என்ன, இறந்தால் என்ன என்று கேட்கிறேன். ஏன் இப்படி துன்பத்தோடு சொல்கிறேன் என்றால், உண்மையிலே நாங்கள் படுகிற துன்பம் அந்த அளவுக்கு இருக்கிறது. நாங்கள் நீலிக் கண்ணீர் வடிக்கவில்லை. உண்மையிலே கண்ணீர் வடிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள், உழவர் குடும்பத்திலிருந்து மருத்துவப் படிப்புக்கு ஒருவராவது தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறாரா என்று கேட்டார். என்னுடைய தொகுதியிலே இந்த வருடத்தில் ஒருவர் வந்திருக்கிறார் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, அவர் வந்ததை வாழ்த்துகிறேன், அதை வாழ்வேற்கிறேன். திருவாடானை தாலுகா மம்மளாகரை என்ற ஊரில் உள்ள சண்முகம் என்பவருடைய மகன் மெடிகல் காலேஜுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். நல்லது செய்ததை, இல்லை என்று சொல்வதற்கு நான் தயாராக இல்லை.

1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்]

பார்வேடு, பேக்குவாடு பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். எடுங்கள் கணக்கை, நீங்கள் நினைத்தால் 24 மணி நேரத்திற்குள் அதுவரும், எந்தெந்த ஜாதியில் எத்தனை எத்தனை பேர் டாக்டர்களாக இருக்கிறார்கள், உயர் அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள், ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசராக இருக்கிறார்கள் என்று. பட்டுக்கோட்டை நாடிமுத்துப் பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டால், அவர் பேக்வாட், அவரிடம் பணிபுரியும் கணக்கப் பிள்ளை பார்வாட். பல இலட்ச ரூபாய்க்கு அதிபதியாக இருக்கும் நாடிமுத்துப் பிள்ளை அவர்கள் பேக்குவாடு, ஆனால், அவருடைய கணக்கப் பிள்ளை பார்வாட். அதைப் போலவே மறவன் என்று சொன்னால், போர் வீரன் என்று பொருள். எலிக்குப் பயந்து ஒடுபவன் மறவனா? அந்த வம்சம் பூராவும் மறவன்தான். வேதத்தை உணர்ந்தவன் பார்ப்பான். மாண்புமிகு உறுப்பினர் யாரும் வருத்தப்படக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கள்ளுக்கடையிலும், கறிக்கடையிலும் பொழுது போக்குபவன் பார்ப்பனா? அவர்களுடைய தூதிரூட்டம் இந்த சமயத்தில் கீழே இருப்பவர்கள் எல்லாம் மேலே உள்ளவர் களுக்கு வழி காட்ட வேண்டிய முறைதான் வந்துவிட்டது. விசிதாச்சாரம் போட்டுப் பாருங்கள். வாண்டையார் என்று சொன்னால், கள்ளர் சமுதாயத்தில் எத்தனை ஆயிரம் ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்கள், ஜில்லா கலெக்டர்கள், ஐகோர்ட் ஜட்ஜ்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கை எடுங்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் ஜாதியிலே ஐகோர்ட் ஜட்ஜாக எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள், கலெக்டராக எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள், டாக்டராக எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்று பாருங்கள். நான் அடம்பிடித்துப் பேசவில்லை. உண்மையிலே இருக்கக்கூடிய நிலைமையைத்தான் எடுத்துச் சொல்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கிற பேக்வாட் வேண்டாம், மோஸ்ட் பேக்வாட் வேண்டாம். உண்மையிலேயே ஏழைகள் எத்தனை பேர்? அவர்கள் ஜாதியில் ஐயராக இருந்தாலும், முதலியாராக இருந்தாலும், தேவராக இருந்தாலும், நர்படுவாக இருந்தாலும், மொத்தத்தில் சமுதாயத்தில் எந்த ஜாதியாக இருந்தாலும், உண்மையிலேயே யார் ஏழையாக கீழே இருக்கிறார்களோ அவர்களுையெல்லாம் கணக்கெடுத்து இவர்கள்தான் 'ஏழை ஜாதிகள்' என்று சொல்லுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் திருவாடானை தாலுக்காவில் மருத்துவப் படிப்புக்கு இப்பொழுதுதான் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மெடிகல் காலேஜுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த ஆண்டுகள் வரையில் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இந்த வருஷம் மட்டும் எப்படி கிடைத்தது? எல்லோரும் நியாயமான முறையில்தான் கிடைத்தது என்று சொல்கிறார்கள். தேர்வுகள் நியாயமான

[திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

முறையில்தான் நடந்தன என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். நான் சென்னையைப் பற்றிச் சிந்தனை பண்ணவில்லை. என்னுடைய ஊரில் உள்ள ஒருவன் மெடிகல் காலேஜில் வந்துவிட்டான் என்ற முறையில் திருப்பிப் படுகிறேன்.

அடுத்து, டாக்டர் பன் பொதுவாக மருந்து பூராவையும் விற்றுவிடுகிறார்கள். அதையேதான் இங்கு சென்னையில் உள்ளவர்களும் சொல்கிறார்கள்; கிராமத்திலே உள்ளவர்களும் சொல்கிறார்கள். கிராமத்திலே உள்ள டாக்டர்கள் தங்களுடைய சொந்தக்காரர்களை எங்கேயோ இருந்து கொண்டுவந்து மருந்துக் கடைபையே வைக்கிறார்கள். அதனால் உயிர் காக்கும் மருந்துகள் கிடைப்பதில்லை. ஏன் கிடைக்கவில்லை என்றால், தங்களிடம் வந்து ஐந்து ரூபாய், ஆயிரத்திற்கு வியாபாரம் செய்பவர்கள் வந்து கேட்டால், அவர்களுக்கு அதைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மணி அடித்தார்கள்.)

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, "அச்செல்லாம் ஒன்றே, அதிலே இருவகையாய் வைத்ததென்ன? சோனகிரி வள்ளலே.

வாழ்ந்து சில பேர் இருக்க, வாய் பொத்தி, கைகட்டித்

தாழ்ந்து சில பேர் இருக்கத்தான்."

என்று யாரோ ஒருவர் எழுதி வைத்தார். அதே மாதிரிதான் எல்லாமே நடைபெற்று வருகிறது.

அடுத்து, மருந்துகள் வியாபாரம் செய்வதற்காகத்தான் தயார் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இந்த உயிர்காக்கும் மருந்துகள் எல்லா இடங்களிலும் கிடைப்பதில்லை. டாக்டர் சீட்டை எடுத்துச் சென்றாலும் கூட இல்லை என்று இரக்கமே இல்லாமல் கூறிவிடுகிறார்கள். எம்.பி.:3,எஸ். பரின் ஒரு டாக்டர் கொடுத்த சீட்டை மருந்துக் கடைகளில் கொடுத்தால், உடனடியாக அந்த மருந்தை அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது அப்படி இல்லை, ராமகிருஷ்ணத் தேவர் வருகிறாரா, நாடிமுத்துப் பிள்ளை வருகிறாரா அல்லது கணக்கப்பிள்ளை வருகிறாரா என்று பார்க்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல், அந்த மருந்துகள் உடனடியாகக் கிடைக்கும் வகையில் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி மருந்துகளைக் கொடுக்காத கடைக்காரர்களை, டாக்டர் கண்ட் ரோலர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு மருந்து பெத்தடின். அந்த மருந்து எங்கே போகிறதென்றால், போதைப் பொருள்கள் தயார் செய்கிறார்களே அவர்களுக்கு அது போய்ச் சேருகிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் நேரம் விவாதம் முடியும் வரை நீட்டிக்கப்படுகிறது. பேசுங்கள். ஆனால் உறுப்பினருக்காக மட்டும் நீட்டிக்கப்படவில்லை.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : அந்த மருந்துகள் பெரும்பாலும் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு சதவீதம் வஸ்துவை உபயோகிக்கிறார்களே அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகின்றன. எப்பாரின் என்ற அந்த மருந்தையும் இப்படித்தான் பண்ணுகிறார்கள். அதுவும் கிடைக்கவில்லை. கொஞ்சம் வசதியுள்ளவர்களாக இருந்தால், கிடைக்கவில்லையென்றால், பம்பாய், கல்கத்தா, டில்லியிலே போய் பிளேன் மூலம் வாங்கி வந்துவிடுகிறார்கள். இதையெல்லாம் நீங்கள் நல்லமுறையில் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே குடிதண்ணீருக்கு நாங்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது வியாதியாலே வேறு கஷ்டம் என்று சொன்னால், அது 'உரலுக்கு ஒரு பக்கம் அடி' என்றால் மத்தளத்திற்கு இரண்டு பக்கம் அடி' என்று சொல்வார்களே அது போல்தான் ஆகிறது. ஆண்டவனே சோதித்து எங்களைக் கஷ்டப்படுத்துகிற நிலையில் இருக்கக்கூடிய எங்கள் பகுதியை முன்னுக்குக் கொண்டு வரக்கூடிய நிலையில், அங்குள்ள மக்கள் எல்லா வசதிகளையும் பெற்று வீரம் அன்போடு, மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையிலே காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அப்படிச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முடித்துக்கொள்ளுங்கள். மணி ஆகிறது. மணி ஏழு அடித்துவிட்டது.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : ஆர். எஸ். மங்கலத்திலே உள்ள ஆஸ்பத்திரியில் இரண்டு டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். பிணாமரி ஹெல்த் சென்டர் கட்ட அங்குள்ள இராமநாதபுரம் ஜில்லா கோவார்ட்ரட்டிங் மார்ச் கெட்டிங் பேற்கும்குட பத்தாயிரம் ரூபாயைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 7-00)

பணம் கொடுத்தும் கூட இன்னும் அதற்குரிய நிலம் கிடைக்கவில்லை. ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்கு பொருத்தமான நிலம் வாங்க வேண்டுமென்றால், ஒரு ஏக்கருக்கு 1 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. ஆஸ்பத்திரி கட்டக்கூடிய இடத்திற்கு அவ்வளவு கொக்கி இருக்கிறது. சர்க்கார் தான் இவ்வளவு பணம் செலவு செய்து நிலம் வாங்க முடியும். நில உச்ச வரம்பு இருப்பதால், தனிப்பட்ட நபர்களிடமும் இப்பொழுது நூறு ஏக்கரா, 50 ஏக்கரா என்ற அளவுகளில் நிலம் கிடைப்பது அதிகபட்சம் 14 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரா நிலத்தான் இப்பொழுது தனிப்பட்டவர்கள் வைத்திருக்க முடியும். அப்படி இருந்தாலும்

[திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

அவர்கள் விற்கமாட்டார்கள். காரணம் அவர்களுக்கும் பின்னை குட்டிகள் உண்டு. ஆகவே ஆஸ்பத்திரி கட்டக்கூடிய இடம் கிடைக்காவிட்டால் கொஞ்சம் தூரம் ஆனால் கூட பரவாயில்லை, 2 அல்லது 3 மைல்களுக்கு உள்ளே ஊருக்குப் பக்கத்தில் கட்ட முயற்சிக்க வேண்டும். ஒரே இடத்தில் பேமிலி பிளானிங், பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் என்று எல்லாம் இருந்து, ஒரே இடத்தில் எல்லா டாக்டர்களும் இருந்துகொண்டு மக்களுக்குத் தொந்தரவு செய்யக்கூடாது என்பதுதான் என் விருப்பம். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை தனிப்பட்ட முறையில் ரோம்ப கவனமாகப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். காரணம் மக்கள் அங்கே அவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆதிகாலத்திலிருந்தே, மனிதன் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே இன்றுவரை அந்த மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வானம் பொய்த்து விட்டது, அதனால் தான் கஷ்டப்படுகிறோம் என்றாலும் கூட, இந்த அரசும் தீவிர முயற்சி எடுத்து அக்கறை காட்டி, எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள மக்களை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு டி.வி.என். தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரால் இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மருத்துவம் மற்றும் மக்கள் நல்வாழ்வு பற்றிய கொள்கை வினக்கக் குறிப்புகள் மீது நானும் என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். மாநிலத்தில் மொத்தமுள்ள 383 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் இதுவரை 130 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களில் தான் 3 மருத்துவ அதிகாரிகள் உள்ளனர். எஞ்சிய 253 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களில் ஒரு டாக்டர் வீதம் தான் உள்ளதாகத் தெரிகிறது. இன்றையதினம் மருத்துவர்களிடையேயும் வேலை யில்லாத திண்டாட்டம் நிலவி வருகிறது. எனவே இந்த 253 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கும் இன்னும் ஒரு டாக்டர் வீதம் நியமிப்பதன் மூலம் மக்களுக்கு கிராமப்புறங்களில் மருத்துவ வசதிகள் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்புகள் அமைவதோடு வேலையில்லாமல் இன்றையதினம் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் டாக்டர் பயிற்சி முடித்தவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பும் தருவதாக அமைபுது என்ற காரணத்தால், இந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்து நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல் தமிழகத்தில் இருக்கிற 193 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்குத் தான் மருத்தகக் கட்டிடங்கள் மற்றும் அங்கு பணியாற்றுகின்ற டாக்டர் களுக்கான குடியிருப்புகள் இருக்கின்றன. எஞ்சியுள்ள 190 ஆரம்பச்

1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

சுகாதார நிலையங்களுக்கு அந்த வசதிகள் கிடையாது. ஆகவே அந்த 190 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கான குடியிருப்புகள் கட்ட ரூபாய் 4.37 கோடி செலவாகும் என்றும் அவற்றைப் படிப்படியாகக் கட்டவும் திட்டமிட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிடுகிறது தெரிகிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டு எத்தனை இடங்களில் குடியிருப்புகள் மற்றும் ஆஸ்பத்திரி கட்டிடங்கள் கட்டப்போகிறோம், எவ்வளவு ரூபாய் அதற்குச் செலவாகும் என்பன போன்ற விவரங்களும் இந்தக் குறிப்பில் இடம் பெற்றிருந்தால், என்னைப் போன்றவர்களுக்கு ரோம்ப உதவிகரமாக இருந்திருக்கும் என்பதை நான் முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் மூலத்தான் கிராமப்புற மக்களுக்கு மருத்துவ வசதி செய்து தர முடியும். ஆகவே இந்த ஆண்டு எத்தனை ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படும் என்ற விவரம் இந்தக் குறிப்பில் இல்லாதது வருத்தத்தக்கது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உதகமண்டலம் வட்டாரத்திற்காக துணைரீயில் 1976ஆம் ஆண்டில் கூடுதல் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் ஒன்றும், கடலூர் வட்டாரத் திற்காக 1977 ஆம் ஆண்டில் நிலைக்கோட்டையில் மற்றொரு கூடுதல் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இரண்டு திட்டங்களும் மத்திய அரசின் திட்டங்களாகும். சில நேரங்களில் இந்த மாதிரித் திட்டங்களைச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். மத்திய அரசு சொன்ன மாதிரித்திலேயே மாநில அரசுகளும் நிறைவேற்றுகின்றன. மத்திய அரசினர் ஆரம்பத்திலே அதற்கான பணத்தைத் தருகிறார்கள், அதற்குப் பிறகு ஆண்டு தோறும் ஏற்படுகிற நிர்ந்தரச் செலவுகளுக்கு அதாவது மருத்துவர்களுக்குச் சம்பளம், மருந்து வாங்கப் பணம் போன்றவற்றை மத்திய அரசு கொடுப்பதில்லை. ஆகவே இதுமாதிரி திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் சற்று சிந்தித்துச் செயல்படுத்த வேண்டும். மாநில அரசுகளுக்கு இதனால் சுமை ஏற்படும். எனவே மத்திய அரசு இதுமாதிரி கொடுக்கும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பு ஆரம்பச் செலவுகளை மாதிராம் மத்திய அரசு கொடுத்தால் போதாது, அதற்கு மேற்கொண்டு வருடந்தோறும் ஆகின்ற 'ரெக்கரிங் எக்ஸ்பென் டிச்சர்' ஐ மத்திய அரசே ஏற்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மருத்துவம் மற்றும் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையை கவனிப்பதால் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, தாய்சேய் நலப் பணிகள்பற்றி, அது மிகவும் முக்கியமான ஒன்று என்பதால், ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த அரசின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். தாய்சேய் நலப்பணிகள் என்ற தலைப்பின்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

கீழ் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 2,831 தாய்-சேய் நல நிலையங்களை அரசிடமிருந்து பெறும் உதவி மானியத்தைக் கொண்டு நடத்தி வருகின்றன. இன்றைய தினம் 128 நகராட்சிகள் மகப்பேறு இல்லங்களை நடத்தி வருகின்றன. தமிழகத்தில் மொத்தம் 17,000 ரெலின்யு கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த 17,000 கிராமங்கள் இருக்கும் நம் மாநிலத்தில் இந்த மகப்பேறு நிலையங்களின் எண்ணிக்கை போதாது. இதில் 372 மகப்பேறு நிலையங்களை நகராட்சிகள் நடத்தி வருகின்றன. கிராமங்களுக்காகப் பாடுபடக்கூடிய இந்நகராட்சியில் புதிதாக தாய்-சேய் நலப் பணிகளை மேற்கொள்ள எந்த நிலையங்களும் துவக்கப்படவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே இருந்தவைகளை வைத்துக்கொண்டுதான் மெயின்டி என்ஸ் என்ற அளவில் 17 ஆயிரம் கிராமங்களில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு 2,831 தாய்-சேய் நல நிலையங்களையே நம்பியிருக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. இந்த எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவு. எனவே இந்த எண்ணிக்கையை அதிகமாக்க இந்த அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, குழந்தைகளுக்கு பொதுவாக வருகின்ற நோய்களான தொண்டை அழற்சி நோய், கக்குவான், இசிவு நோய் போன்றவற்றிற்கு தடுப்புத் திட்டம் என்று ஒன்று உள்ளது. இந்த நோய்கள் வந்தால், உடனே குழந்தைகளுக்குத் தடுப்பு ஊசி போடவேண்டும். இந்த ஆண்டு எத்தனை குழந்தைகளுக்கு இந்தத் தடுப்பு ஊசியைப் போட வேண்டுமென்ற குறிப்பு இந்தப் புத்தகத்தில் காணப்படவில்லை என்பதை வேதனையுடன் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். 1976-77 ஆம் ஆண்டில் 2,48,000 தடுப்பு ஊசிகள் போடப்பட்டன என்று சொன்னால், ஆண்டுக்கு சுமார் பதினைந்து இலட்சம் குழந்தைகள் பிறக்கும் நம் நாட்டிலே இந்த எண்ணிக்கையில் ஆண்டுதோறும் தடுப்பு ஊசிகள் போட்டால் போதாது. குறைந்தது பத்து இலட்சம் பேருக்காவது இந்தத் தடுப்பு ஊசியைப் போடுவதற்கான வழிமுறைகளை ஆராய வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் நாட்டில் நெடுங்காலமாக பெரியம்மை என்ற கொடிய நோய் மக்களைத் தாக்கி, குறிப்பாக கிராமப்புற மக்களுக்குப் பெரிய தொல்லை கொடுத்ததை இந்த மாமன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்கள் யாவரும் அறிவார்கள். இந்த நாட்டு மக்களும் மறந்திருக்கமாட்டார்கள். முந்தைய ஆட்சியின்போது, அது காங்கிரஸ் ஆட்சியின் போதாகட்டும் அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் போதாகட்டும், பல தீவிர முயற்சிகள் செய்ததன் காரணமாக, ஒருக்கணத்தில் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டதன் காரணமாக, அந்த நோய் இந்த

[1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

நாட்டை விட்டு ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது என்று நான் சொல்லவில்லை—உலக சுகாதார நிறுவனம் (W.H.O.) 23—4—1977 ஆம் நாளன்று அறிவித்துள்ளது. ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று வாதாடும் அருமை நண்பர்கள் சமீபத்தில் உலக சுகாதார நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ள அந்த அறிக்கையைப் படித்துப்பார்த்தால், அதோ கொஞ்சமாவது முந்தைய ஆட்சியில் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்வார்கள்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : துணைத் தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று யார் சொன்னது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் ஆளும் கட்சியினர் கூட்டங்களில் பேசுவதையும் அவர்களுடைய பத்திரிக்கையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைப்பற்றி எழுதுவதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டிருக்கமாட்டார்கள் அல்லது படித்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். அப்படி அவர்கள் படித்திருந்தால், இப்படி கேட்டிருக்கமாட்டார்கள்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : துணைத் தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் லஞ்சம் இருந்தது என்றுதான் சொல்கிறார்கள். கிராமங்களில் நல்லது கெட்டது செய்தது வேறு இருக்கிறது. நல்லது செய்யவே இல்லை என்று யாரும் சொல்லவில்லை. லஞ்சத்தைப் பற்றி நான் இங்கு சொல்லவில்லை. அது வேறு பிரச்சினை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது குறுக்கிட வேண்டாம். அவருக்கு நேரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டு அதன்படி பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட நேரத்தை நீங்கள் எடுக்க வேண்டாம்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, அடுத்தபடியாக, மலேரியா நோய்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விழைகிறேன். கடந்த ஒன்றரை ஆண்டு காலமாக மலேரியா நோய் நாட்டில் வேக வேகமாகப் பரவிக்கொண்டே வருகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் குறைந்திருந்த அந்த நோய் 1976-77 ஆம் ஆண்டில் 98,749 பேருக்கு வந்திருக்கிறது. இது இந்த இலாகா அதிகாரிகளின் கவனக் குறைவால் ஏற்பட்டது என்பதை நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின்

[திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

கவனத்திற்குக் கொண்டு வர கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். 30—6—1977 வரை அரையாண்டில் 34,678 பேர் மலேரியா நோயினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாகப் பதிவாகியிருக்கிறது. ஆகவே இனிமேலாவது இந்த மாதிரி மலேரியா நோய் பரவாமல் தடுக்க தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அடுத்தபடியாக, பள்ளிக் குழந்தைகளின் உடல் நலம்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தில் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1976-77 ஆம் ஆண்டில் 1,20,480 பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு மருத்துவப் பரிசோதனை நடத்தப்பட்டது. 1977—78 ஆம் ஆண்டில் மேலும் ஐந்து ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கு இந்த மருத்துவப் பரிசோதனையை விரிவு படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பு உள்ளது. இது போதாது. ஐந்து ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களின் மூலம் எத்தனை குழந்தைகளுக்குப் பரிசோதனை நடத்த முடியும்? இது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். எனவே ஆண்டிற்கு ஐம்பது ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களில் இந்தத் திட்டம் அமுல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அடாடி கிராமப்புறப் பகுதிகளில் ஆண்டுதோறும் 2,000 குழந்தைகளுக்கு மருத்துவப் பரிசோதனை செய்யப்படுகிறது என்று குறிப்பின் 13-வது பக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் 2,000 பேர்களுக்கு என்று சொன்னால், அனைத்து குழந்தைகளையும் பரிசோதனை செய்ய எவ்வளவு ஆண்டுகாலம் ஆகும் என்பதையும் நாம் ஒருகணம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பிறப்பு இறப்புபற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல முன் வருகிறேன். 1975 ஆம் ஆண்டு புள்ளிவிவரப்படி பிறப்பு 22.3 சதவிகிதம் என்றும் இறப்பு 8.3 சதவிகிதம் என்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் குழந்தைகள் இறப்பு மட்டும் 46.6 சதவிகிதம் என்ற குறிப்பையும் நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஏன் குழந்தைகள் இறப்பு சதவிகிதம் மட்டும் இவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் ஆராய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். குழந்தைகளின் இறப்பு சதவிகிதம் அதிகமாவதற்குக் காரணம் கிராமங்களில் குழந்தைகளுக்குத் தகுந்த சிகிச்சை வசதியில்லை என்பது ஒரு காரணம். இரண்டாவது காரணம் கிராமங்களில் இருக்கின்ற டாக்டர்களில் பெரும்பாலோர் குழந்தைகளுக்கான விசேஷ நோய் பயிற்சி, அதாவது குழந்தை நோய் சிகிச்சை, குழந்தை நோய் மருந்தியல் போன்றவற்றில் அனுபவம் இல்லாதவராக இருப்பது. அவர்கள் வெறும் எம்.பி.பி.எஸ். படித்த டாக்டர்களாக இருப்பது

1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி]

நான் அதற்கு முக்கியமான காரணம் என்பது என்னுடைய கருத்து. அதன் காரணமாக வருங்காலத்தில் இந்த நாட்டினுடைய மன்னர்களாக வாக்கூடிய குழந்தைச் செல்வங்களை நல்ல முறையில் வாழ வைக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. எனவே குழந்தைகள் நோய்களைப்பற்றி M. D. Paediatrics, D.C.H. போன்ற விசேஷ படிப்பு படித்த டாக்டர்களை கிராமங்களுக்கு நியமிக்க வேண்டும். அதுமாதிரி குழந்தைகள் நோய்பற்றிப் பயிற்சி பெற்ற நிறைய டாக்டர்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசை வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 7—10)

கண் அறுவை சிகிச்சைபற்றிச் சட்டமன்றப் பேரவையில் பேசப்பட்டது. அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். விவரமாக அதில் போக விரும்பவில்லை. நான்காண்டுக் காலத்தில் 9,39,197 பேர் கிராமப்புறங்களில் வாழ்கிறவர்கள் மூன்றாண்டு முதலமைச்சராக இருந்த கலைஞர் பெயரால் வழங்கப்பட்ட கண்ணாணி வழங்கும் திட்டத்தில் பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த வசதியை இந்த அரசு செய்து கொடுத்தது என்பதை நிச்சயமாகப் பாராட்டுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புரையோடிய கண் அறுவை சிகிச்சையில் 1,39,747 பேருக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டு, அந்தக் கண் பேருக்கும் கண்ணாடி வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. கண்ணாடி வழங்கியது சம்பந்தமாக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கேகூட தெரிந்த டாக்டர் அகர்வாலா இருக்கிறார். தாம்பரத்தில் அவர்களுடைய தலைமையில் நடந்த கண் சிகிச்சை முகாமுக்குச் சென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கண்ணாடி வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவர் 455 பேருக்குக் கண்ணாடி வழங்கியதாகப் பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், இங்கே ஒரு கருத்து சொல்லப்படுகிறது. காட்டரேக்ட் ஆப்ரேஷன் செய்ததும் தையல்போட வேண்டும். நான் ஒரு டாக்டராக விசாரித்தபோது, ஆப்ரேஷன் அவசியம் தானா என்று கேட்டால், இல்லை என்கிறார்கள். யாரோ சிலருக்கு நரம்புத் தளர்ச்சி உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் தையல் தேவைப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். டாக்டருக்கு டாக்டர் வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடும். Latest Technical Opinion காலையில் காட்டரேக்ட் ஆப்ரேஷன் செய்தால், மாலையில் எழுந்து நடமாடலாம் என்ற அளவில் விஞ்ஞானம் வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் துவக்கப்பட்ட இந்தத் திட்டம் எம்ஜென்சி காலத்தில் பின்பற்றப்பட்டு இந்த ஆட்சியில் இந்த நேரத்திலும் பின்பற்றப் படுகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, திட்டம் நல்ல திட்டம்தான் என்பதை

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

இந்த அரசே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது என்று நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன். திட்டத்தில் குறை இருந்தால், அதைச் சுட்டிக்காட்டும்போது, யாராக இருந்தாலும் தவறு செய்தவர்கள் திருத்திக்கொள்ள நிச்சயமாகக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைவிட்டு பொத்தாம் பொதுவாகக் குறைசொல்வது நேரவதானது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

ஓமியோபதி துறையைப் பார்க்கும்போது, அதில் உள்ள மாணவர்கள் பல கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் துறையில் படிக்கிற மாணவர்கள் தங்களுக்கு எதிர்காலம் இல்லை என்ற கவலையோடு, மாவட்டங்களிலும் தாலுகா தலைநகரங்களிலும் இந்த ஓமியோபதி மருத்துவ மனைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் கோரிக்கையைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில், சென்னையில் ஓமியோபதி கல்லூரி வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகப் போராடி, இதற்கு முன்னால் மக்கள் நல வாழ்வுத் துறை அமைச்சராக இருந்த பேராசிரியர் அவர்கள் மத்திய அரசிடம் வாதிட்டு அதற்கு ஒரு கல்லூரி வந்தது. அந்தக் கல்லூரிக்குப் பெயர்டும் நிலை வரும்போது டாக்டர் வெற்றிச் செல்வி அன்பழகன் என்ற பெயரால் மருத்துவ மனை அமைப்பேண்டுமென்று ஒரு வேண்டுகோள் அரசாங்கத்திற்கு விட்டோம். அதற்கு ரூபாய் 40 ஆயிரம் பணம் கொடுத்தால், அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று உத்தரவு போட்டு ஜி.ஓ. வந்தது. அந்த ஜி.ஓ. வந்ததற்குப் பிறகு, ரூபாய் 40 ஆயிரம் பணம் கட்டுங்கள் என்றார்கள். அன்றைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் கவர்னர் மனைவியார் திருமதி மதுபென் ஷா அவர்கள் 1975 நவம்பர் 17-ம் தேதி அந்தக் கல்லூரியைத் துவக்கினார்கள். அவசர காலம் வந்தது. நாங்கள் சிறைச்சாலையில் இருந்தபோது ஒரு கடிதம் வந்தது. மருத்துவ மனைக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட ரூபாய் 40 ஆயிரத்தைத் திருப்பி அனுப்புகிறோம், அந்தப் பெயரை எடுத்து விடுகிறோம் என்று கடிதம் வந்தது. இது நியாயமா என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது நிச்சயமாகக் குறிப்பிடுவார் என்று நம்புகிறேன். அரசாங்கம் போட்ட ஆணையே மீறப்படுகிறது. பல இடங்களில் பணம் எதுவும் இல்லாமலே பெயர்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கே பணம் கட்டுங்கள் என்று சொல்லி, அதைக் கட்டிய பிறகு, பெயரும் வைத்து விழா நடத்திய பிறகு, பணத்தைத் திருப்பி அனுப்பி அந்தப் பெயரையே மாற்றுவது என்றால், இது முறைதானா என்பதை இந்த அரசு யோசிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சித்த மருத்துவத் துறைபற்றிப் பலர் பேசினார்கள். அந்த மருத்துவத்தில் இந்த அரசு அக்கறை செலுத்தவில்லை என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எம்ஜென்சி காலத்தில் இருந்த அரசு எப்படியோ இந்த மருத்துவ

1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

வத்தைப்பற்றிக் கவனிக்கவில்லை. அதில் படிக்கிற பி.ஐ.எம். டாக்டர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் 16 அல்லது 15 பேர்களைக் கிராமங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும். கோயில்களில் அதிகமான நிதி இருந்தால், அந்தக் கோயில்கள் மூலமாக இந்த மருத்துவ மனைகள் நிதி பெற வேண்டுமென்று அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது. அதனால் 1974-75-ல் 16 பேர், 1975-76-ல் 15 பேர், 1976-77-ல் 5 பேர் என்று டாக்டர்களை நியமிப்பதில் படிப்படியாகக் குறைந்து வந்திருக்கிறது. இதுபற்றிப் புதிய அரசாங்கத்துக்குத் தெரிந்திருக்க நியாய மில்லை. 1977-78-ல் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற எண்ணிக்கை நான்கு டாக்டர்களுக்குத்தான் வேலை என்பதைப் பார்க்கும்போது, நிச்சயமாக விரைவில் அது அதிகப்படுத்தப்படும் என்று நம்புகிறேன்.

அதைப்போலவே பட்ட மேற்படிப்புக்கு எம்.டி., எம்.எஸ். ஜெனரல் சர்ஜரி படிக்கிற மாணவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவித் தொகையும் கொடுப்பதில்லை. சில எப்பெய்ஸ் சப்ஜெக்ட் எடுத்துப் படிக்கிறவர்களுக்கு உண்டு. எம்.டி., எம்.எஸ். ஜெனரல் சர்ஜரி பட்டங்களுக்கு எந்த உதவித் தொகையும் கொடுக்காத அதே நேரத்தில் அவர்களிடம் நாம் முழுமையாக வேலை வாங்கிக்கொள்கிறோம். அவர்கள் தங்களுக்கு உதவித் தொகை வேண்டுமென்ற கோரிக்கை எழுப்புகிறார்கள். நான் சொல்கிறேன் என்பதற்காக இல்லாவிட்டாலும்கூட, சட்ட மன்றப் பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் சில தினங்களுக்கு முன்பு இந்தக் கல்லூரிக்கு, விழாவில் கலந்துகொள்ளச் சென்ற நேரத்தில் இந்தக் கோரிக்கையை மாணவர்கள் கேட்டு, அவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கும் பிரச்சினை உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியது என்றும், அதை அனுதாபத்தோடு பரிசீலிக்க வேண்டியது அவசியம் என்றும் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அனுதாபத்தோடு பார்க்கவேண்டிய இந்தப் பிரச்சினையை நிச்சயமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நிச்சயமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்க அதிகாரிகள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ தவறு செய்து விடுகிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கத்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டியிருக்கும். சாதாரணத் தவறு என்றாலும் நாமே மன்னித்து விட்டுவிடலாம். நாம் எண்ணிப் பார்க்க முடியாத அளவுக்குத் தவறுகள் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். என்னுடைய கையில் Statement of Posts and scales of pay for 1977-78 இருக்கிறது. இந்தப் புத்தகத்தில் சில விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்னென்ன பதவி, அவற்றிற்கு என்ன சம்பளம் என்பன இதில் இருக்கின்றன. மருத்துவத் துறை, மக்கள் நலவாழ்வுத் துறை இரண்டும் தனியாக இருந்தாலும், இலாகா

[திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

ஞன்றுதான். மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையில் மருத்துவத் துறையில் பணியாற்றும், குப்பிரண்டண்டுக்கும் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையில் பணியாற்றும் ஹெட் நர்சுக்கும் இதே ஸ்கேல்தான். டைம் ஸ்கேல் ஓரோமாதிரியாகத்தான் இருக்கும். இந்தப் புத்தகத்தில் 147-வது பக்கத்தில் டைம் ஸ்கேல் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. டி.எம்.எஸ். ஆபீசில் குப்பிரண்டண்டுக்கு ரூ. 350-15-425-25-600 என்றிருக்கிறது. டி.எம்.இ. சைடில் வேலை செய்கிற குப்பிரண்டண்டுக்கு ரூபாய் 350-15-500-20-600 என்றிருக்கிறது. இந்த மாறுபாடு அவசியமா? அதேபோல் ஹெட் நர்ஸ் டி.எம்.எஸ். அண்ட் ஃபாமிலி மினாரிங் ரூபாய் 350-15-425-25-600 என்றும் டி.எம்.இ. சைடில் ரூபாய் 300-15-500-20-600 என்றும் இருக்கிறது. இப்படியிருந்தால் அவர்கள் சம்பளம் கிளையும் செய்யும்போது எந்த அடிப்படையில் சம்பளம் வாங்குவார்கள்? இது பெரிய பிரச்சினையாக இலாகாவில் இன்று உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நேர்ததால், ஒரு கட்டத்தில் நிதி இலாகாவிற்கு இக்கட்டான சூழ்நிலை ஏற்படும். இந்தத் தவறு ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மருத்துவக் கல்லூரித் தேர்வுபற்றிப் பலர் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். சொல்கிற நேரத்தில் இந்த அரசாங்கம் ஊழல் செய்துவிட்டது என்றே தவறு செய்யவில்லை என்றே சொல்வதாக எடுத்துக்கொள்ளாமல், என்வாதத்திலுள்ள உண்மையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தவறு எந்தப் பக்கத்தில் நடந்திருந்தாலும், நிரூபிக்கொள்ளப்பட வேண்டியதுதான். இங்கே பேசிய உறுப்பினர் திரு. வசாப் அவர்கள் ஊழல் நடைபெறவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு, 'ஆனால்' பி.யு.சி. மார்க்கில் என்று சொன்னார். உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசும்போது எல்லாம் சொல்லிவிட்டு 'ஆனால்' என்றார். அதைப் போலவே ஆங்கிலத்தில் பேசிய திரு. தாமோதரன் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட்டு 'பட்' என்றார். 'பட்' அல்லது 'ஆனால்' என்பதில்தான் பிரச்சினையே இருக்கிறது. ஊழல் நடந்ததா இல்லையா என்று மேலெழுந்த வாரியாகச் சொல்லப்பட்டதே தவிர, வேறில்லை. அரசாங்கம் கொடுத்த விவர அறிக்கை பத்திரிகையில் வந்தது. அந்தக் குறிப்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவர்கள் என்று ஒரு பட்டியல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஊழல் இருந்தது என்று வேகமாகப் பேசப்படுகிறது. உண்டா இல்லையா என்பது வேறு விவகாரம். அதன் உள்ளே போக நான் விரும்பவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 165 மார்க்குக்கு மேலே எடுத்த மாணவர்கள் அத்தனை பேரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆட்சியில் எந்தத் தவறும் நடைபெறவில்லை என்கிறார்கள். ஒத்துக்கொள்கிறோம். இந்தக் குறிப்பில் 165 முதல் 170 மார்க்குக்குள் பெற்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட

[1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி]

மாணவர்கள் 97 சதவிகிதம்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், நான் கேட்கிறேன். ஃபிசிகல், கெமிஸ்ட்ரி, நேச்சரல் சைன்ஸ் ஆகிய சப்ஜெக்ட்களில் 169 மார்க்குக்குள் ஒருவன் எடுக்கிறான் என்றால் இதைவிடத் திறமை, அறிவு ஆற்றல் வேறு எங்கே இருக்க முடியும்? அப்படிப்பட்டவர்கள் மூன்று சதவிகிதம் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்றால், அதிலேதான் சந்தேகம் வருகிறது.

(பிற்பகல் 7-20)

அதைப்போலத்தான் 160-165 மார்க்குக்குள் இடைவெளியில்—80 சதவிகிதம் முதல் 82½ சதவிகிதம்—வாங்கிய மாணவர்களில் 87.5 சதவிகிதம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது 12½ சதவிகிதம் மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. 155-160 மார்க்குக்குள் இடைவெளியில் உள்ள மாணவர்களுள் 60.5 சதம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பேக்வார்டாக இருந்தால், 150-155 மார்க்குக்குள் இடைவெளியில் 44.4 சதவிகிதம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 150-155 மார்க் வாங்கியவர்களில் 500 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 155-160 மார்க்குக்குள் வாங்கியவர்களில் 300 மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் 165 மார்க்குக்கு மேலே வாங்கியவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம்? அது மட்டுமல்ல, இரண்டு நம்பர்கள் பேப்பர்களிலே ரிசல்ட் வந்த பிறகு மாறியுள்ளது. நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் மிகவும் கெட்டிக்காரர். நான் அவரைக் குறை சொல்வதாக நினைக்கக் கூடாது. 5270 என்ற எண் தவறாக வந்துவிட்டது; 5272 என்ற எண் வந்திருக்க வேண்டும்; அதற்குக் காரணம் அவன் 117½ மார்க்குதான் வாங்கியிருக்கிறான்; இன்டர்வியுவிற்கும் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். 3970 என்ற எண்ணுக்குள்ள மார்க்கு என்னவென்று கேட்டபோது, மறுநாள் சொல்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். 5270 எண்ணுக்கு 117½ மார்க்கு என்று சரியாகச் சொல்கிற முதலமைச்சரவர்கள், ஏன் இதற்குச் சொல்லவில்லை? இரண்டு எண்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு அதிகாரிகள் விளக்கங்களைத் தரவில்லையா? தரவில்லை என்றால் கேட்டிருக்க வேண்டாமா? மறுநாள் நிதியமைச்சர்கள் சட்டமன்றத்தில் சொல்கிறார், அவனுடைய பி.யு.சி. மார்க் பிளஸ் இன்டர்வியு மார்க், அதாவது 3970 எண்ணுக்கு 183; 3543-ஆம் எண்ணுக்கு 191.75 என்று நான் அங்கே தான் சந்தேகப்படுகிறேன். 3970 எண்ணுக்குரிய மாணவி பி.யு.சி.-யிலே எவ்வளவு மார்க்; 3543 எண்ணுக்குரிய மாணவன் பி.யு.சி.-யிலே எவ்வளவு மார்க்? நீங்கள் தகுதி அடிப்படையிலே மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தால் அதை என் மூடி மறைக்கிறீர்கள்? அதைச் சொல்வதில் தவறில்லை. இதை மூடி மறைத்த காரணத்தாலேதான் சந்தேகம் வலுவடைகிறது.

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

இந்தக் குறிப்பில் பல விவாங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நோயில்லை, சந்தர்ப்பம் வரும்போது, ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லலாமென்று நினைக்கிறேன். இதிலே இன்னொன்று. மாவட்ட வாரியாக இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள், சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு இருக்கிறது; டிஸ்ட்ரிக்ட்-வைஸ் செலக்ஷன் கூடாது என்று சட்டமன்றத்தில் சொன்னார்கள். நான்கு அதைத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன். அரசு அறிக்கையில் புள்ளி விவரம் கொடுத்த நேரத்திலே, மாவட்ட ரீதியாகக் கொடுத்ததிலிருந்து அப்படி இன்ஸ்டிரக்ஷன்ஸ் அரசால் கொடுக்கப்பட்டதா? அப்படி இன்ஸ்டிரக்ஷன்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால், ஏன் ஒரு அரசாங்கத்தால் அனுப்பப்படும் குறிப்புகளை மாவட்ட வாரியாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பெரியவர் தேவர் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஊரிலே ஒரு விவசாயிக்கு அட்டமிஷன் கிடைத்தது என்று சொன்னார்கள். தவறு நடக்கவில்லை, தானாக வந்தது என்று அவர்கள் சொல்லும்போது, அதை வலியுறுத்தி ஊழல், ஊழல் என்று நான் சொல்ல வில்லை. எங்களுக்குள்ள சந்தேகமெல்லாம், வெளியிடப்பட்டுள்ள விஸ்டிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள விவரங்களைப் பற்றித்தான். மதுரைக்கு 125 இடங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அப்படிக் கொடுக்கலாமா என்று கேட்கமாட்டேன். அதில் ஜெனரல் பூலில் 62 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருநெல் வேலிக்கு 110 இடங்கள், அதில் ஜெனரல் பூலில் 53 இடங்கள். நான் சார்ந்திருக்கிற வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு 33 இடங்கள்தான் தரப்பட்டுள்ளன. அதில், ஜெனரல் பூலில் 7 இடங்கள். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு மொத்தத்திலே 17 இடங்கள், ஜெனரல் பூலில் 8 இடங்கள். மதுரை மாவட்டத்திற்கு 125 இடங்கள், செங்கற்பட்டுக்கு 17 இடங்கள் என்று சொன்னால், அதைக் கேட்க உரிமை இருக்கக்கூடாதா? செங்கற்பட்டிற்கு 17 இடங்கள் என்று சொல்லும்போது, ஜெனரல் பூலில் எத்தனை இடங்களென்று கேட்டால், 8 தான். இந்த மாதிரித் தவறுகள், முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லிச் செய்தார்களென்று நான் சொல்ல மாட்டேன். எப்படியோ தவறு நடந்திருக்கிறது. மாவட்டங்கள் சில பழி வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் சொல்லலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப் போல நானும் நினைத்துப் பார்த்தேன். விவரம் தெரிந்த காரணத்தால், திரும்பவும் எண்ணிப்பார்த்தேன். மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்கள் மதுரை யூனிவர்டிடி ஏரியாவில் இருப்பதால், இங்கே உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, மதுரை யூனிவர்டிடியில் அதிக மார்க்குகள் போட்டு விட்டார்களோ; அதனால் அத்தனை இடங்கள் வந்து விட்டதோ என்று பார்த்தேன். கோவை மாவட்டம் மெட்ராஸ் யூனிவர்டிடி ஏரியாவில் இருக்கிறது. புள்ளி விவரம்

1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

களைப் பார்க்கும்போது, கோவைக்கு 97 இடங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஜெனரல் பூலில் சேர்ந்த 49 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போதுதான் பொதுவான சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. முதலமைச்சரவர்கள், விசாரணை போடக்கூடத் தயார் என்று சட்ட மன்றத்திலே சொல்லார்கள். தவறு நிரூபிக்கப்பட்டால் ராஜினாமா செய்யக்கூடத் தயாரென்று சொன்னார்கள். நீங்கள் ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆசை தி.மு.க.-வில் யாருக்குமில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களாகப் பார்த்து, நீங்கள் ஐந்து ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்ய வேண்டுமென்று உங்களை ஆட்சி செய்ய அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் திட்டங்களைச் செய்வீர்களென்ற நம்பிக்கையை மக்கள் மனதில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். இந்த நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட சந்தேகங்கள் மக்கள் மனதில் உருவாக்கப்பட்ட பிறகு, அதை எப்படி நிவர்த்தி செய்யப் போகிறீர்கள்? அதைத்தான் நான் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றும் சொல்லப்படுகிறது. டைபோகிராபிகல் எரர் என்று சொல்லப்படுகிறது. இனிச்சவாயன் டைப்பிஸ்ட்தான். அவன்மீது பழியைச் சுமத்துவது சலபம். அங்கே இருக்கும் கோ-ஆர்டினேஷன் செகரட்டரி கம்பேர் செய்யாமலா அனுப்பிவிட்டார்? இந்த விளக்கத்தைப் பார்த்தால், டைப்பிஸ்ட் நினைத்தால், எந்த நம்பரையும் டைப் செய்து பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பிவிடலாமென்ற பொருள்படுகிறது. கோ-ஆர்டினேஷன் செகரட்டரி மாத்திரமல்ல; இந்தத் தேர்வில் நான்கு கமிட்டிகளின் செகரட்டரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் சரி பார்த்தார்களா என்பதைப் பார்க்க நெலத் செகரட்டரி இருக்கிறார். அதற்கு மேலே சரியான பட்டியல் முதலமைச்சருக்குப் போகிறது. அவருக்கு கம்பேர் செய்யும் அளவிற்கு நோயிருக்காது. இப்படிப்பட்ட ஒரு தவறுக்கோ, ஒரு முக்கியமான தேர்வில் செய்யும் தவறுக்காக, ஒரு டைப்பிஸ்ட் மீது பழி சுமத்துவது தவறு என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் தேர்விலே என்னென்ன இன்ஸ்டிரக்ஷன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டதென்பது தெரியாது. ஆனால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற விவரங்களைப் பார்க்கும்போது, மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. நகர, கிராமப் புறங்களில் வாழும் பெற்றோர்களின் வருமானத்தின் அடிப்படையில் மாணவர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நகர்ப்புறம் 60 சதம்; கிராமப் புறம் 40 சதவிகிதம். இன்னொரு வேடிக்கை, அதிக வருமான வர்க்கம் 28 சதம்; நடுத்தர வருமான வர்க்கம்

[திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 2]

18 சதம்; குறைந்த வருமான வர்க்கம் 53 சதம். இந்த 9 தனித்தனிகளைக் கூட அப்படியே வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் இந்த 'அதிக, குறைந்த, நடு' வருமான வர்க்கம் என்று இருப்பதற்கு என்ன பொருள்; அதை யார் நிர்ணயித்தது? நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், 2,500 ரூபாய்க்கு கீழே ஆண்டு வருமானம் உள்ளவர்கள் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் அந்த அடிப்படையில் தான் ஸ்காலர்ஷிப், கடன்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரத்தைப் பார்க்கும் போது, 4,000 ரூபாய்க்குக் கீழே வருமானம் உள்ளவர்கள் லேயர் இன்கம் குரூப்; 4001 ரூபாயிலிருந்து 9,000 வரை மிடில் இன்கம் குரூப்; 9,000-க்கு மேலே ஹைர் இன்கம் குரூப். யார் இந்த இன்கம் குரூப்பை நிர்ணயம் செய்தார்கள்? அது தெரியவில்லை. இதில் மற்ற உறுப்பினர்களுக்குக்கூடத் தெரியாத பல விவரங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைக் குழுவின் செய்தார்களா? அல்லது யார் செய்தார்கள்? யாருடைய இன்ஸ்டிடியூஷனில் செய்தார்களென்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், அதற்கு விசாரணை தேவை. முதலமைச்சரவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார் அதற்குக் கட்டுப்படத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மருத்துவத் துறையில் ஊழல் ஒழித்து விட்டோமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதை ஒழித்தால் மிக்க மகிழ்ச்சிதான். டி.எம்.எஸ். என்ற அதிகாரி எவ்வளவு பயங்கரமாக கடந்த 45 நாட்களிலே—அதற்கு முன்னாலே ஊழல் செய்திருந்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியும், எம்.ஜி.எம். ஆட்சியும் பொறுப்பு—ஆனால் ஜூன் 30-க்குப் பிறகு எந்த அளவுக்கு ஊழல் செய்திருக்கிறார்களென்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 7-30)

இந்த 45 நாட்களிலே எந்த அளவுக்கு ஊழல் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஆளுங்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட அங்கே போய் வேதனையுடன் திரும்பியிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியை அறிந்த காரணத்தினால், சொல்கிறேன். விவரங்கள் இந்தக் கடிதத்தில் இருக்கின்றன. இதை அரசாங்க போலீஸ் இலாகாவிலே கொடுத்து இதை யார் எழுதியது என்பதை அறிய வேண்டும். அதற்காக இந்தக் கடிதத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களிடம் கொடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அதை விதிமுறைப்படிதான் செய்ய வேண்டும். தலைவரிடம் கேட்காமல் அவையில் அதனைக் கொடுக்கக் கூடாது. கடிதத்தை அப்படியே பிறகு கொடுத்துவிடுகிறீர்களா?

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளம்பினால், கடிதத்தைப் படிக்கலாமே என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகான்: கடிதம் பெயர் போட்டு எழுதப் படிக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: பெயர் போட்டு எழுதப்பட்டிருந்தால் தான், அரசாங்கத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்பதில்லை. நாங்கள் எல்லாம் சிறைச்சாலையிலே இருந்தபோது

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அந்தக் கடிதத்தில் விஷயம் இருந்தால், உங்களுக்கு வந்த தகவல் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லுங்கள். அந்தக் கடிதத்தையே படிக்க வேண்டாம்.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் இந்தக் கடிதத்தையே கொடுத்து விடுகிறேன். நான் படிப்பதாகச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: கருத்தைச் சொன்னால்தானே அவைக்கும் தெரியும்?

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: “அங்கே இருக்கிற டி.எம்.எஸ். என்ற அதிகாரி நிறைய பணம் வாங்குகிறார், நிறைய சொத்து சேர்த்திருக்கிறார், பல முறைகளிலும் பணம் வாங்கியிருக்கிறார், ஊழல் புகார் எழுந்ததால் ஸி.பி.ஐ. சோதனை போட்டது” என்றெல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டு கடிதம் வந்திருக்கிறது. இக்கடிதத்தை ‘ரோனியோ’ செய்து எல்லா எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கும் எம்.எல்.சி.-க்களுக்கும் மற்றும் பலருக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதில் ‘மருத்துவ நலத்துறை ஊழியர்கள், சென்னை-6’ என்றிருக்கிறது. இந்த அலுவலகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இந்த விவரம் தெரியும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில்தான் போலீஸ் இலாகாவும் இருக்கிறது. அந்த இலாகாவுக்கு அனுப்பிவிட்டால், யார் எழுதியதென்று ஐந்து நிமிடத்தில் கண்டுபிடித்துச் சொல்வார்கள். நம் தமிழ்நாட்டில் போலீஸ் துறை சிறந்த வகையில் இருக்கிறது. நாங்கள் எல்லாம் சிறைச்சாலையில் இருந்தபோது, எத்தனையோ மொட்டைக் கடிதங்கள் போயிருக்கின்றன. அவற்றின் முடிவு என்ன என்பது ஆட்சியிலே இருக்கிற காரணத்தால், அரசுத் தரப்பிற்குத் தெரியும் என்று சொல்விக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீகிதர்: தலைவரவர்களே, அந்தக் கடிதத்தைப் படிப்பதில் ஆட்சேபணை என்ன இருக்கிறது?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதில் உள்ள கருத்தைச் சொல்லிவிட்டார். அது போதுமானது.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: இந்த டி.எம்.எஸ். அலுவலகத்திலேயே இன்னும் பல தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று சுட்டிக் காட்டுவதை விட, துறைச் சொன்னால் இந்த அவையிலே இருப்பவர்கள் அகிலே டைக்கிள்

[திரு. ஆற்காடு ந. விராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

உண்மையைத் தெரிந்துகொள்வார்கள் என்று எண்ணிச் சொல்கிறேன். 17 வயதுள்ள ஒருவன் இளங்குற்றவாளிகள் பள்ளியிலே சேர்க்கப்பட்டிருந்தான். இளங்குற்றவாணி என்பதால் 18 வயதுக்குள்ளாகத்தான் இருப்பான். அவனுக்கு குடும்பநலத் திட்ட ஆப்பரேஷன் செய்து அந்த இல்லத்திலேயே விடப்பட்ட காரணத்தால், அவன் ரத்தம் சொட்டச் சொட்ட தடித்துக் கொண்டு இருந்தான். ஏன் ரத்தம் வருகிறது என்று தெரிந்துகொள்ளும் புத்தியில்லாமல் பக்கத்திலே இருப்பவனிடம் சொல்லி, அதன் பிறகு செங்கற் பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற டாக்டர்கள் இரக்கப்பட்டு அங்கேயே இரண்டு நாட்கள் வைத்திருந்து அதன் பின்னர் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, குடும்ப நலத் திட்டம் என்ற பெயரிலே பல தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நான் ஊழல் என்று சொன்னால், 'எங்கே நீருபிக்க முடியுமா' என்று கேட்கக்கூடியவர்களுக்கு இதை இந்த நோத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பி.எஸ்.எம். அண்டு எஸ். 'பேச்சலர் ஆஃப் கித்தா மெடிசின் அண்டு சர்ஜரி' தேர்விற்கான முடிவுகள் இன்னும் வரவில்லை என்பதை இந்த நோத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடந்த 15 நாட்களாக அது அரசாங்கத்தின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பப்பட்டு எப்போது முடிவுகள் வரும் என்று அதிகாரிகளும் மாணவர்களும் அன்றாடம் பத்திரிகைகளில் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிச் சொன்னால் 'நீ என்ன எங்கிருந்தோ எதையெதையோ சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறாயே, ஆதாம் இருக்கிறதா?' என்பார்கள். அந்தத் தேர்விற்கான முடிவுகள் பத்திரிகைகளிலே வரவில்லையே தவிர, அரசாங்க வெளியிட்டில் வரவில்லையே தவிர, அந்த முடிவுகள் என்னிடத்திலே இருக்கின்றன. 'அதை நிரூபிக்கத் தயாரா' என்று கேட்டால், என்னிடமுள்ள இந்த முடிவுகளையும் அரசாங்கத்திலுள்ள முடிவுகளையும் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். எனக்கு முதலமைச்சர் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது. என்னிடமுள்ள எண்களையும், அரசில் உள்ள எண்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, இரண்டும் சரியாக இருந்தால், அதை ஒப்புக்கொண்டால் போதும். ஆகவே, இந்த இலாக்காவிலுள்ள அதிகாரிகளையும் மற்ற நிலைமைகளையும் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தலைவரவர்கள் மூலம் இந்தத் தேர்வு எண்களைக்கொண்ட குறிப்பினைப் படித்ததையும் ஒப்புவிக்கிறேன் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி, உணர்வு.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: வணக்கத்திற்குரிய மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலுமுள்ள வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மருத்துவமும், மக்கள் நலவாழ்வும் குறித்த கொள்கை விளக்கத்திலுள்ள விவரங்களைப் படித்தவர்கள் தங்களுடைய கடமையை ஆற்றுகின்ற நல்ல உணர்வோடு சரியாக கருத்துக்களை இங்கே விடுத்திருப்பதற்காக நான் என் நன்றியைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இங்கே பேசிய, கருத்துக்களை வெளியிட்ட பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், பெரும்பாலும் அமைச்சரவை நடந்துகொள்கின்ற முறைகளையும், மருத்துவத் துறையில், மருத்துவக் கல்லூரிகளில், அந்த அமைப்புகளில் நாங்கள் காட்டுகின்ற அக்கறையையும், அதோடு எங்கள் கடமையை நாங்கள் செய்கின்ற முறைகளையும் பாராட்டியதற்காக நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப் போல எங்களுடைய பொறுப்பை நாங்கள் எப்படி நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதற்காக, நாட்டின் நலத்திலே ஆர்வம் கொண்டு கருத்துக்களை வெளியிட்டதற்கும், யோசனை சொன்னதற்கும், அறிவுரைகள் வழங்கியதற்கும் நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைவிட மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. விராசாமி போன்றவர்கள் தெளிவாகவும், அழுத்தமாகவும் குற்றங்களை அவர் நம்பிய வகையில் எடுத்துக் கூறி, தாட்சண்யத்திற்கு அரசியலிலே அல்லது பொது வாழ்விலே இடம் இருக்கக்கூடாது என்கின்ற நல்ல எண்ணத்தோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் சொன்ன விவரங்களைக் கேட்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். அன்னெலில், பதில் கூற முடியாத இடத்தில் ஒரு மனிதனை வைத்துவிட்டு, வெளியே பேசிக்கொண்டிருப்பதைவிட, தூரத்தில் பேசுவதைவிட, பதில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்து, அந்த வாய்ப்பினால் பொது மக்கள் அறிவுநெருசிய சூழ்நிலைக்கு இடம் கொடுத்து விவாதம் நடத்துகின்றவாறு செய்தது போற்றத்தகுதியான ஒரு காரியமாகும். இங்கே அச்சிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புத்தகத்தில் எத்தனை இடங்களில் அடித்தல் திருத்தங்களி் இருக்கின்றன என்பதைக்கூட மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நகைச்சுவையோடும், அவர்களுக்கே உரித்தான பண்போடும் எடுத்துக் காட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். இத்தகைய தவறுகள் இலாக்காவிலே பொறுப்பேற்று இருக்கக்கூடியவர்களிடம் வரக்கூடாது என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டதை எங்களைப் போலவே பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்பதை நான் நிச்சயமாக நம்புகின்றேன். எம்.பி.பி.எஸ். படிப்புக்கு தேர்வு நடப்பது என்பதற்கு தரலம் தரலமாக ஒரு மரபை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதைச் செயல்படுத்திக் கொண்டு ஒத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னாலே பதவியிலே இருந்தவர்கள் எல்லாம் எப்படிச் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூன் 22]

வினோம், நாங்கள் பத்தாயிரம் ரூபாய் திருடினோம், நீங்கள் ஐந்தாயிரம் ரூபாயாவது திருடவில்லையா என்று கேட்கின்ற முறையில் நான் பதில் சொல்லவில்லை.

(பேர்ப்பாடல் 7.40)

கிலச் சொல்வதுண்டு, “நீங்கள் ஏன் இப்படிச் செய்தீர்கள்?” என்று கேட்டால், “நீங்கள் வட நாட்டிலே பாருங்கள், பன்சிலால் எவ்வளவு வாங்கி இருக்கிறார்கள்? பத்திரிக்கையிலே வரவில்லையா?” என்று இப்படியெல்லாம் பதில் கொடுக்கிறவர்களை நாம் அடிக்கடி சந்திக்கிறோம், பார்த்திருக்கும். ஆந்த வகையில் பதில் சொல்ல நான் தயாராக இல்லை. தவறுகள் எங்களிடம் இருந்தால், அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். தவறுகளைச் செய்யுதலு ஹியர்கள் என்ற உண்மை தெரிந்தால், அந்தத் தவறுகளை யார் செய்தார்களோ அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க நாங்கள் தயங்கமாட்டோம் என்று சொல்லுகிறோம். அந்தத் தவறுகள் எங்களிடம் இருந்தால், அதற்காகத் தண்டனை பெற நாங்கள் பின்வாங்கமாட்டோம் என்று தெளிவுபடுத்தக் கடமையுண்டிருக்கிறேன். இவைகளை இங்கே சொல்வதற்குக் காரணம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விசுவாமி அய்யங்கர் தொடர்ந்து பேசிய மற்ற உறுப்பினர்கள், பொதுமையிலே காத்துக்கொண்டிருக்கிற அந்த உறுப்பினர்கள் சொல்லியதற்குப் பதில் உறுதுறுதான் முண்டியாக்கு என்று உறுதிபெண்.

இந்தத் தேர்தலெடுக்கிற முறைக்கு ஒரு அடிப்படைக் கைத்திருத்திருக்கிற மானவர்கள் படித்த பள்ளியிலே பெறுகின்ற மார்க்குரிய கைத்திருத்தொன்று என்.பி.பி.எஸ். படிப்புக்குத் தேர்தலெடுக்கிறவர்களைக் கத்திக் கருத்திருக்கிற தங்கு முன்னுலே இருந்தவர்கள் எந்த அடிப்பாடையில் கத்திருக்கிறவர்கள் என்பதை நாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்தலாம் என்று கருதுகிறேன்.

ஆங்காங்கே இருக்கிறவர்கள் தங்களுடைய தட்டின் காரணத்தாலோ, பாடங்கள் சொல்லிக் கொடுப்பதாகச் சொல்லி தவியாக அந்த மாணவர்களை குழிப்பய் பணிகளுக்காகப் பயன்படுத்திக்கொண்டோ, அதற்கு, உதவிச் செய்யும் வகையிலே அதிக எண்ணிக்கைகளைப் போட்டு, மாணவர்கள் அப்படி, வந்த விட்டால் என்ன செய்வது என்ற எண்ணத்தில் நோடியாகச் சந்திக்கச் செய்து அதிஷ்ட பெருமக்கள் கூடி கேள்வியைக் கேட்டும் வழக்கம் இருந்திருக்கிறது. உண்மையிலேயே தேர்வு எழுதும்போது அவர்கள் எழுதினார்களா அல்லது இன்னொருவர் எழுதவகைத் பார்த்தும் காப்பி அடித்து அல்லது யூனியன்கள் தயாரிலே தேர்வு பெற்றார்களா என்பதைக் கண்டறிய இந்த வழக்கம் இருந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய நினைவு, ஆர்வம் எப்படியிருக்கிறது என்பதை

1977 ஆகஸ்ட். 22] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பரிசோதித்துப் பார்த்து, அதற்கேற்ப எண்ணிக்கைகள் போட்டு முன்புள்ள வாங்கியிருக்கிற எண்ணிக்கையும் சேர்த்து ஒட்டுமொத்தமாக கிடைத்த கணக்கு விவதாசாரத்திலே தேர்த்தெடுப்பது என்கிற முயற்சியை நமக்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட வழக்கமாக இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் நன்கு தெரிந்து விஷயம் திருப்பார்கள் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை.

அதிலே ஒன்றைத் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே உள்வாங்களுக்குத் தெரியும் என்றாலும், பத்திரிக்கையாளர்களுக்கும் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் படிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறேன். பொது அறிவு என்பதற்காக 15 மார்க்குகள், உருவ அமைப்பிற்காக 10 மார்க்குகள், மதி துட்பத்திற்காக 10 மார்க்குகள், மருத்துவக் கல்வியைப் பற்றி அவர்களுடைய திறமைக்காக 10 மார்க்குகள், சமூக நிலைமையைப்பற்றி அவர்களுடைய விருப்பம் என்ன என்பதைக் கண்டறிவ 10 மார்க்குகள், கிராம சேவையிலே அவர்களுக்கும் விருப்பத்தை அறிவ 5 மார்க்குகள். இப்படியாக எல்லாம் ஆத்தத் தேர்வை நடத்துவதற்கு எண்ணிக்கைகளைப் போட்டு, அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, அவர்களுடைய தேர்வு எண்ணிக்கையையும் ஒன்று சேர்த்து அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

இன்னொன்றையும் தெளிவாகச், சொல்லியாக வெளிப்படுத்தும். ஏற்கனவே சட்டசபையிலே சொல்லியிருந்தாலும், இங்கே இருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தாங்கள் பதவி ஏற்பதற்கு முன்னாலேயே இந்தத் தேர்வாளர்கள் நியமிக்கப் பட்டிருப்பார்கள் என்பதும், தாங்கள் பதவியேற்கும்போது தேர்வுகள் நடந்து கொண்டிருந்தன என்பதும் இந்த நாட்டிற்கும் குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விசுவாமி அவர்களுக்கும் தெரிய வேண்டிய செய்தி என்று நான் கருதுகிறேன்.

[illegible]

498 மருத்துவம், மக்கள் நல்வாழ்வு குறித்த வினாக்கள் குறிப்புகள்
மீது விவாதம்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

முன்னால் இருந்த அரசு, பொறுப்பேற்றிருந்த அரசில் என்ன நடந்திருக்குமோ அதைப்பற்றியெல்லாம் நான் இங்கே பேசவில்லை" என்று சொன்னார்கள். மேலும், "மற்றவர்களை ஊழல், ஊழல் என்று சொல்கிறவர்களிடம் குறை இருந்தால் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியது கடமை" என்பதையும் சொல்லி, இங்கே இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்கள் அதற்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொன்னார். இங்கே தவறு நடந்திருக்கிறது என்பதையும் தயவு தாட்சண்யமின்றி கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும், விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார்.

நான் கூடுமானவரையில் தெளிவாகவே இருக்கிறேன் என்ற தம்பிக்கையிலே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேன். எனக்கு அவ்வளவு மந்திர வந்துவிட்டதில்லை என்பதையும் நான் துணியோடு சொல்வதற்காக மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்களும், மாமன்ற உறுப்பினர்களும் என்னைத் தவறாகக் கருதக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். "தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரின் பட்டியலில் டைப்பிஸ்ட்டால் தப்பு வந்துவிட்டது. அது எப்படி வந்திருக்கலாம்? பாவம் அவர் என்ன செய்வார், அவர்மேல் பழி போட்டு விடுகிறார்கள்" என்று சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் என்னிடம் கொடுக்கிற அவர்களுடைய முடிவை நான் அப்படியே ஏற்று கையெழுத்திட்டு வெளியிட வேண்டிய கடமையில் இருக்கிறேன். வேண்டுமானால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விராசாமி அவர்கள் அந்தப் பட்டியலை அவர்களிடமிருந்து வாங்கிப் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்பதில் எனக்கு கொஞ்சம் கூட வேறு வித்தியாசமான கருத்து இல்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

117½ மார்க்குகள் வாங்கியிருக்கிறார் என்பதை ஒப்புக்கொண்டார். இரண்டாவது, "அதில் எப்படித் தவறு ஏற்பட்டது என்பதைப்பற்றிக் கேட்ட போது பதில் கூறாமல் மறுநாள் சொல்லுகிறேன் என்கிறார்களே, அது பத்திரிகையிலே போடப்பட்டிருந்ததே" என்று கேட்டார்கள். அதிகாரிகள் தகவல் தந்தார்கள். அதைச் சட்டமன்றப் பேரவையிலே படித்துச் சொன்னேன். இங்கே மறுபடியும் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இரண்டாவது குற்றம் சொன்னார்களே, அது 3,970 எண்ணிக்கையுடைய மாணவி கார்த்தியாயினி என்பவர். 150 மார்க்குகள் பெற்றிருந்தார். தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பு பெற்றிருந்தவர்கள் 33 எண்ணிக்கைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தச் சகோதரிக்குக் கிடைத்த எண்ணிக்கைகள் 183.

3,543 எண்ணிக்கையுடைய மாணவர் துளசிசுமார், புனிவர்திடயிலே பெற்ற மதிப்பெண்கள் 154.75. சோதனைத் தேர்விலே அவருக்குப் போட்ட பட்டியலிலே மார்க்கு 37, ஆகமொத்தம் அவர் பெற்றது 191.75.

[1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கார்த்தியாயினி என்ற மாணவி பெற்றது 183 என்றாலும் துளசிசுமார் என்பவருக்கு 193.75 மார்க்குக் கிடைத்ததால், அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். அன்களில் ஏற்பட்ட தவறு என்ன என்பது குறிப்பிலே விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் முனைந்து இது தவறுதான், ஒழுக்கக்கேடு நடந்திருக்கிறது, ஒழுங்குமுறை தவறி இருக்கிறது, அந்தத் தேர்வை நடத்தியிருக்கிறவர்கள் இவஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று நிரூபித்தால், அப்படித் தவறு செய்வதற்கு மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதற்குத் தயங்கமாட்டேன் தவர்கள் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதற்குத் தயங்கமாட்டேன் என்றும், என்னுடைய கட்சியிலே இருப்பவர்கள் பணம் கொடுத்து பொரிசு செய்திருக்கிறார்கள் என்று நிரூபிக்கப்படுமானால், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்கமாட்டேன் என்றும் இங்கே மாமன்றத்திற்கு முன்பு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உரையும் குறை கூறிப் பேசாமலே இந்தச் சபைக்குள்ளே கண்ணியத்தைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று விரும்பினாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பதவியிலே இருந்தபோது, ஏறத்தாழ 250 பேர்களைப் பின்னுக்குத் தள்ளி ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை வறுத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே சொன்னார்களே பிற்பட்ட சமூகத்தினர், முற்பட்ட சமூகத்தினர் என்று, அந்த முற்பட்ட சமூகத்தினர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கே நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 7-50)

அந்தக் குறிப்புகள் இங்கே இருக்கின்றன. இப்படி குற்றம் சொல்லிக் கொண்டேயிருப்பதால், நடந்தவைகளை வெளியே சொல்வதால், மாமன்றத்திற்கு என்ன இலாபம் என்று கேட்பதற்கு நான் கொஞ்சம் கண்டிப்பான பதில் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இதைப் போன்ற துறையில் நான் வெளியே கொண்டு வந்து வெளியிடுவதற்குரிய வாய்ப்பினை தமிழக மக்கள் எனக்குத் தந்திருக்கின்றார்கள். அந்த வகையிலேதான் சட்டமன்றப் பேரவை யிலே இப்பொழுது உறுப்பினராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் புலவர் கோவிந்தன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க நான் முன்வந்தேன். இதுபோன்று இன்னும் பலர் இருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலேகூட இருக்கலாம். நான் இன்னும் பலர் இருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலேகூட இருக்கலாம். நான் இப்பொழுது சொல்லுவதற்காக யாரும் என்னைத் தவறாகக் கருதிவிடக் கூடாது. இதை இப்பொழுதே சொல்லுங்கள் என்று கண்ணியம் மிக்க நீங்கள் கேட்க மாட்டீர்கள் என்பது எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். நான் இவ்வாறு சொல்லக் காரணம் குறைகள் நிறைகள் எங்கும் இருக்கின்றன. ஆனால் குறைகள் நிறைகள் இருந்தால், மனிதனுக்கு ஏற்படுகின்ற இயற்கையான

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

தவறுகளால் ஏற்பட வேண்டும். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கு. மா. பாலகப்பிரமணியம் அவர்கள் கேலி செய்து பேசினார்கள். அவர்கள் பேசுவதை நான் எப்போதும் எதிர்ப்பது உண்டு. அவர் எழுதிய பாடல்களை எப்படி எதிர்ப்பேனோ அதுபோல அதை நான் எதிர்ப்பதுண்டு. ஆனால் மாண்புமிகு அடி சலுக்கும் என்பது பொல அவருக்குக் கூட இங்கே அவருக்குத் தெரியாமல் ஒரு வார்த்தை தவறி வந்து விட்டது. சாகும் பிணம் என்று சொன்னார்கள். செத்த பிறகு தான் பிணம். பிணம் என்ற பெயரை செத்த பிறகு தான் வரும். சாகும் பிணம் என்று சொல்வதற்கு ஏது காரணம்? இதை வேண்டுமென்று அவர் சொல்லவில்லை. வாய் தவறி வந்தது. நான் கூட இப்பொழுது பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன், எனக்குக் கூட வாய் தவறி நான் . . .

திரு. கு. மா. பாலகப்பிரமணியம்: துணைத் தலைவரவர்களே, இனி சாகும் பிணங்கள் என்று பட்டினத்தார் பாடியிருக்கிறார். செத்த பிணத்தைக் கண்டு இனி சாகும் பிணங்கள் அழுகின்றன என்று பாடப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் அதைத் தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முதலமைச்சரும் அதைத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவரவர்களே, என்றவது ஒருநாள் போகின்றவன் என்கிற பொருளிலே பட்டினத்தார் பாடியிருக்கிறார். அதைப் போலவே இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் ஒரு குறிப்பைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் சொன்னதற்காக, ஸ்ரீராமம் வந்தது, அதைக் குறிப்பிடுகிறேன். ஒரு சன்னியாசி எச்சில் இலையை வைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்து உணவு சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தாராம். அவருடன் ஒரு நாயும் கூட அந்த எச்சில் இலையிலிருந்து சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்ததாம். மக்கள் பார்த்து, ஆரவியு படைத்த மனிதனும் நாயுடன் சேர்ந்துகொண்டு உண்டுகொண்டிருக்கிறதைப் பார்த்துக் கேலிசெய்தபோது, அவர் சொன்னாராம் “நாயனும் நாயனும் சாப்பிடுவதை நாயனர்கள் பார்த்து மிரித்துக் கொண்டு போகிறார்கள்” என்று. அந்தக் கதை எனக்கு ரூபகந்திற்கு வருகிறது. குற்றம் சாட்டப்படுகின்றபோது, குற்றம் சாட்டப்படுகின்றவர்கள் உண்மையிலேயே அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் குற்றங்களிலிருந்து அப்பாற்பட்ட வழி தெரிந்திருந்தாலும், அந்தத் தவறுகள் ஏற்பட்டுவிட்ட நிலையில் அவர்கள் சற்று எச்சரிக்கையாக இருப்பது நல்லது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே பலர் பல குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக அருமை நண்பர் திரு. வீராசாமி தான் மிக அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு

1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

குற்றம் சாட்டினார்கள். படித்துப் பட்டம் பெற்றுவருகிறவர்கள் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் தகுதியிலே குறைந்தவர்களாக இருப்பதை நானே இந்த அரசோ இந்த அரசை நடத்துகின்ற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நண்பர்களோ ஆதரிக்கவில்லை, அந்தக் கழகத்தின் கொள்கைகளும் அப்படி இல்லை என்பதை நான் தெரிவாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைத் துணிவாக நான் வெளியே சொன்னதற்காக சிலரால் தாக்கப்பட்டதுண்டு. கையால் அல்ல, வாய்ச் சொற்களால். நான் வெளி நாடுகளுக்குப் போவபோது, எனக்கு வேதனை ஏற்பட்டது. அங்கே படித்தவர்களையும், அங்கே இருக்கின்ற வித்தியான உணர்வுகளையும் வளர்ச்சியையும் நான் பார்த்த போது, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்கிற காரணத்தால் குறைவான எண்கள் வாங்கினாலும் அவர்களை மிகுதியான எண்கள் வாங்கியவர்களுக்கு சடாக உட்கார வைத்து, அந்த நண்பர் செய்யும் பணியை இவரையும் கொண்டு செய்யச் செய்தால், இருவருமே ஒரே தரத்தோடு அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முடியுமா என்கிற அச்சம் என் உள்ளத்தில் ஏற்பட்டது. இந்தக் கருத்தை எதிர்க்கட்சியில் உள்ள சிலர் தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப் பார்த்தனர். நான் சொல்வதையெல்லாம் திரித்துப் பேசி மக்கள் மத்தியில் எனக்கோ என் கட்சிக்கோ எதாவது ஒரு கேட்டப் பெயரை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று வாழ்வின்ற சிலர் வேண்டுகின்றே அதைச் சொல்லிப் பார்த்தார்கள். “தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தனி உதவி வேண்டாம் என்று எம்.ஜி.ஆர். சொல்லுகிறார். இவர் ஆட்சிக்கு வந்தால் என்னவாகும்? தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு விசேஷச் சலுகை கூடாது என்று சொல்கிறார், இவரிடம் ஆட்சியை ஒப்படைத்தால் தமிழகம் என்னவாகும்?” என்றெல்லாம் கேட்டு மோடையிலே பேசினார்கள். நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். அதனால் நான் கவலைப்படவில்லை. நான் மக்களை முழுக்க முழுக்க நம்பியிருப்பதால், மக்கள் என்னை நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற துணிவு எனக்கு முழுமையாக இருப்பதால், நான் சொல்கின்ற கருத்துக்கள், எண்ணங்கள் நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு, எதிர்காலத்தில் நாட்டு மக்கள் வாழ்வுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில், மக்கள் என்மேல் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற துணியில் நான் இவைகளை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முற்பட்ட, பிற்பட்ட, மிகப் பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, கம்யூனிட்டி இவைகளையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு குழப்ப வேண்டுமா, தேவைதானா, இப்படியெல்லாம் இருப்பதால் என்ன பலன். அவர்களுக்கும் மோதல் தான் ஏற்படுகிறது. இப்படியெல்லாம் சற்றுதான் நகைச்சுவையோடு, ஆனால் புள்ளிவிவரத்தோடு, அருமை நண்பர் திரு. கவாமி நாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அவற்றைச் சிந்திக்காமல் இல்லை.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் அவருடைய எண்ணத்தை அருடைய
யாகச் சொன்னார்கள். இடையிலே தேர்வு ஒன்று வைக்கிறார்களே, அது
தேவையானது என்று கேட்டார்கள். எண்மையிலேயே நான் சொல்கிறேன்,
எனக்குக்கூட பிடிக்காத ஒன்று அது என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக்
கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இடையிலே தேர்வு என்று ஒன்று
இருப்பதால்தான், லஞ்ச ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை நான் நிச்சயமாக
அறியுப்து தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இந்த
விஷயத்தை நான் கூறுவதிலே கொஞ்சம்கூட சஞ்சலப்படவோ, அச்சப்படவோ
இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் எண்கள் போட்டு
விடுவார்கள், பணம் வாங்கித் தெரிந்தெடுத்து விடுவார்கள் என்று இங்கே
சந்தேகப்படுவதற்கு நமக்கு உரிமை இருக்குமானால், அங்கே மட்டும் அத்தத்
தவறு நேராதா என்று சந்தேகிக்க நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதற்கு
ஒரு வழி கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். அங்கே எண்கள் போடுகின்றவர்
களுக்கு, இங்கே பேசப்பட்டதுபோல், யாருக்கு எந்த எண்கள் போடுகின்றோம்,
யார் அந்தப் பையன், யார் அந்த மாணவி என்று தெரியாத அளவில் எச்சரிக்
கையோடு இருக்க வேண்டும். இங்கே ஒருவர் சொன்னார், முதல் நாள்
இரவிலேகூட தெரிந்தெடுத்து அனுப்பினால் போதும் என்று சொன்னார்.
அப்படிப்பட்ட எச்சரிகையோடு செய்ய வேண்டும். எங்களைப்பற்றி நாங்கள்
முழு நம்பிக்கையோடு சொல்கின்றோம். இந்த விதி முறைகளை வைத்திருக்
கிறார்களே, இதிலே எனக்குக் கொஞ்சம்கூட விருப்பமில்லை என்பதை நான்
இங்கே தெளிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னமும் சொல்லப்போனால், கல்வி முறையின் அடிப்படையிலேயே
எனக்குக் கொஞ்சம் மாறுபட்ட கருத்து உண்டு. மனம் திறந்து சொல்லப்
போனால், மிகுந்த அளவில் எனக்குக் கருத்து வேறுபாடு உண்டு.
அதிலும் மருத்துவக் கல்லூரியில் படித்துப் பட்டம் பெற வேண்டு
மென்று விரும்புகிறவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதில்
எனக்குச் சில பல திடமான நம்பிக்கைகள் உண்டு. இங்கே பெரியவர்கள்
“எங்கள் ஊரிலே, கிராமத்திலே ஒருவருக்கு அட்மிஷன் கிடைத்து
விட்டது” என்று சந்தோஷப்பட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு செய்தியாவது
எங்களுக்குக் கேட்க வாய்ப்புக் கிடைத்ததே என்பதால், எண்மையிலேயே
நாங்கள் பெருமைப்படுகின்றோம். அதுவரையில் என்ன நடந்துகொண்
டிருந்தது என்பதையும், எத்தனை சாதாரண மக்கள் யார் யாரிடமோ கடன்
வாங்கி, தேர்தலுக்கு நின்று, எம்.எல்.ஏ. ஆக வந்து, இன்று இந்த எம்.பி.பி.எஸ்.
அட்மிஷன் போன்ற காரியங்களினால் இரண்டு, மூன்று வருடங்களில் இலட்சாதி
பதிகளாவதையும் நாம் நேரிலே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த விவாதம்

1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கனெல்லாம் வெளிவர இருக்கின்றன. ஒரு அமைச்சரின் சொந்தக்காரர்,
பி.ஏ. ஆக இருந்து ஏழு இலட்சம் ரூபாய் சொத்துக்கு உரிமையாளராக ஆகி
யிருக்கிறார். தேர்தலுக்கு நிற்பதற்கு என்னிடமே பணம் கேட்ட ஒருவர்
டாக்டரிடமிருந்து சொந்தக்காரராகி என் கண் முன்னால் நடமாடுகிறார் என்பதை
என்னி என்னிப் பார்த்து நான் ஆச்சரியப்படுகின்றேன்.

(பிற்பகல் 8-00)

எத்தனை விடுகளுக்குச் சொந்தக்காரர்? இப்படியெல்லாம் இருக்கிற
ஊழல்கள் நீக்கப்பட வேண்டுமென்றால், ஒரு இலாகாவிலோ, ஒரு இடத்திலோ,
ஒரு குறிப்பிட்ட அமைப்பிலோ மட்டும் நாம் கவனம் செலுத்தினால் போதாது
என்பது என்னுடைய திட்டவாட்டமான நம்பிக்கையாகும். போறியார் அண்ணா
அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒன்றை நான் இங்கே சொல்ல
விரும்புகிறேன். மருத்துவக் கல்லூரிகள் எட்டு இருக்கின்றன என்றும்,
திருச்சிக்கு ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி வேண்டுமென்றும் நமது மதிப்பிற்குரிய
உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்கள் பேசினார்கள். நேற்றைய தினம் பேசும்
போது, உறுப்பினர்கள் வேளாண்மைக் கல்லூரி, பொறியியல் கல்லூரி எல்லாம்
வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். மருத்துவக் கல்லூரியும் வேண்டுமென்று
கேட்டார்கள். ஆங்காங்குள்ள நகரங்களிலிருந்து இந்தக் கேள்விகளைக் கேட்
பதற்கு பிரதிநிதிகள் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களி
லிருந்து வந்து இங்கே பெரியவர் அவர்கள் பேசினார்களே, அதுபோல எங்கள்
ஊருக்கு என்ன செய்யப்போகிறீர்கள், எங்கள் கிராமத்திற்கு என்ன செய்யப்
போகிறீர்கள், எங்களுடைய நிலைமை என்ன என்பதைக் கேட்பதற்கு ஆட்கள்
அல்லது பிரதிநிதிகள் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் இன்றைய
தினம் மேலவையில் உறுப்பினர்கள் பேசியதைக் கேட்டபோது எண்மையிலேயே
நான் பூரிப்படைந்தேன். பாதுகாப்பான இடத்தில் பதவி வகித்துக்கொண்
டிருக்கிறோம் என்ற எண்ணத்தில், நான் நிச்சயமாக மகிழ்ச்சியடைந்திருக்
கிறேன். இங்கே பேசிய ஒவ்வொருவரும் பல்வேறு திட்டங்களைச் சொல்வது
பேரல் தங்கள் எண்ணங்களை வெளியிட்டார்கள். எங்கெங்கு என்னென்ன
செய்ய வேண்டும், எந்தெந்த ஊர்களில் எப்படி எப்படி அமைப்புகள் வேண்டும்;
ஆரம்ப ககாரா நிலையம் இருந்தால் போதுமா, இன்னொரு டாக்டரைப் போட்
டால் மட்டும் போதுமா; அதிகமான டாக்டர்களை உருவாக்கினால் போதுமா;
மருந்தகங்கள் இருக்க வேண்டாமா; மருந்து தயாரிக்க வேண்டாமா;
இப்போது தயாரிப்பது ஏழு சதவிகிதத்தானே இருக்கிறது; அது போதுமா
என்று இப்படியெல்லாம் கேள்விகளைக் கேட்டார்கள். உங்களுக்கு ஒன்றைச்
சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தக் கேள்வியை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்
திரு. கிராமிய சொல்லியதைப்போல, எத்தனையோ ஆண்டுகளாக சட்ட சபை

504 மருத்துவம், மக்கள் நல்வாழ்வு குறித்த விளக்கக் குறிப்புகள்
மீது விவாதம்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

யிலே, மேலவையிலே சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள் என்றால், இது வரையில் ஆட்சி செய்தவர்கள், இதுவரையில் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் நான் அவர்களுிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்—இதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வில்லையா, சிந்திக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? புள்ளிவிவரங்கள் இருக்கின்றன. சேனையில் கல்லூரி எங்கிருக்கன. அந்தக் கல்லூரிக்கு வெற்றிச் செல்லி அங்கிருந்தைய பெயர் வைக்க இருந்ததை மாற்றி விட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றிய கோப்பை எடுத்துப் பேராசிரியர் அன்பழகன் அவர்களுக்குக் கெட்ட பெயர் வைக்கப்பட்டதால் தற்கால அங்கே படிக்காமலே விட்டுவிட்டேன். அந்தக் கோப்பை இங்கேயும் நான் படிக்க விரும்பவில்லை. செய்தியை மட்டும் சொல்கிறேன். ரூபாய் 40 ஆயிரம் கொடுக்கப்பட்டது. எங்கிருந்து கொடுக்கப்பட்டது? ஒரு டிராஸ்ட் அம்மையார் பெயரில் அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்த டிராஸ்ட் அம்மையார் 40 ஆயிரம் கொடுக்கப்பட்டது. ரூபாய் 40 ஆயிரம் கொடுக்கப்பட்டது. அந்தக் கல்லூரிக்கு அந்த அம்மையாருடைய—பேராசிரியர் வாங்குவதில் அனைவரையும் குடைய பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏற்பாடு நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் சட்டம் என்ன சொல்லிற்று? ஒன்று ரூபாய் 50 ஆயிரம் கொடுக்க வேண்டும், அவ்வது அந்த மருத்துவக் கல்லூரியைக் கட்டுவதற்கு என்ன செலவாகிறதோ அதில் பாதித் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது சட்டத்தில். அதைச் சுட்டிக்காட்டி ஆளுநர் அரசு இருந்த பொழுது கட்டிய பணத்தைத் திரும்பக் கொடுத்து, முழுப் பணமும் கொடுக்க முடியாது என்ற காரணத்தால், அதைத் திருப்பித் தருவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இது எனது கோப்பில் இருக்கிறது. இன்னொன்றையும் சொல் வேன். பேராசிரியர் அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். அவர்கள் நண்பர்கள் மன்னிக்கட்டும். அந்தப் பணம் கட்டாயப்படுத்தி வசூல் செய்யப்பட்டது என்று கோப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கோப்பை மதிப்பிற்சிறிய நண்பர் திரு. வீராசாமி அவர்களுிடம் கொடுக்கிறேன். அவர்கள் படிக்கப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். அதில் இன்னும் என்னென்னமோ விஷயங்கள் எல்லாம் வருகின்றன. அதையெல்லாம் சொல்லி இங்கே நோக்கை வினாக்கள் நான் விரும்பவில்லை. அவற்றைச் சொல்லி, இப்படியுமா, இவ்வளவு மோசமாகவா, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை எல்லாமா இருந்தது என்ற நினைவை உண்டாக்காமல், இந்த மன்றத்திற்குரிய நல்ல தன்மை கெட்டுவிடும் வகையில் பொறுமை உணர்வோ, சாழ்ப்பு உணர்ச்சியோ இல்லாமல், உண்மையைச் சொல்லி நன்மை செய்ய எல்லோரும் ஒன்று கூடுவதற்கு இந்த அவை பாய்ப்பட வேண்டுமென்ப தற்காக அதிகம் பேசாமல் விட விரும்புகிறேன். யாரோ ஒரு மருத்துவர் பணம் கையாடியிருக்கிறார், லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன் பணியோடு, ஒருவர் சட்டத்தை மீறி பணம் பெற்றிருக்கிறார்.

1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

திரு. ஒரு பொருளை வாங்க வேண்டுமென்று வைத்துக்கொள்வோம். மருத்துவக் கல்லூரிக்கோ, மருத்துவ மனைக்கோ ஒரு பொருள் விலக்கு வாங்குவது என்றால், இவ்வளவு ரூபாய்க்கு மேல் வாங்க வேண்டுமென்றால் தனக்கு மேலே உள்ள அதிகாரியிடம் உத்தரவு பெற வேண்டுமென்று அதிலே விதி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒருவர் என்ன செய்தார் என்றால், அவரது மேல் அதிகாரியைக் கேட்காமல் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்க்குப் பொருளை வாங்கினார். எவ்வளவு அதில் பணம் பெற்றார் என்று இங்கே சொல்ல முடியாது. அது விசாரணையில் இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு வேளியும். ஆனால் குற்றச்சாட்டுக்கள், குறைகள் எந்த இடத்தில் மலிந்திருக்கிறதோ, எங்கே அதைக் கவனிக்க வேண்டுமோ, எங்கே கண்காணிக்க வேண்டுமோ, எப்படி விசாரணை செய்ய வேண்டுமோ, அந்தப் பொறுப்புக்கு இதே நபரை அங்கே நட்கார வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பதவியில் அமர்த்துகிறார்கள். இது நடந்திருக்கிறது, நாங்கள் வருவதற்கு முன்னால் எனனால், நான் உண்மையிலேயே கேட்கிறேன். எவ்வளவு ஊழல், லஞ்சம் மூலமாக இந்த நாட்டில் தமிழக மக்களின் வரிப் பணம் வீணாகி தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தச் சொத்தாகப் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒன்றிரண்டு அல்ல, பல இன்சினியர்கள் தவறு செய்ததாகச் சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார். அதேபோல தொழிலாளர் நல அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார். நான் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். 1972, 1973, 1974 ஆண்டுகளின் ஆடிட் ரிப்போர்ட்டை வைத்துக் கொண்டு பொது மருத்துவ மனையில், ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் என்ன நடந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால், 15 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வாங்க வேண்டிய பொருள்களை 50 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு, லட்சம் ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. பூம்புகார்பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும், எவ்வளவுவெல்லாம் பேசியிருப்போம் மேடையில். பத்திரிகையில் படித்திருப்போர்கள். அங்கே கைவிடப்பெறாத ரூபாய் 3,000-க்கு வாங்கப்பட்டதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பொருளை வாங்கவும் இல்லை. விற்கவும் இல்லை. மூவாயிரம் ரூபாய் போய் விட்டது. இதுபோன்று நூற்றுக் கணக்கான குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. நேற்றைய தினம்தான் அந்த விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று அந்த அதிகாரியை நீக்கி வைத்து விசாரணை செய்ய முன்வந்திருக்கிறோம். இப்படிப் பட்ட ஊழல்கள் மருத்துவத் துறையில் கோடிக்கணக்கில் இருக்கின்றன என்பதை மட்டும் இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதுவரையில் இவ்வளவு குற்றம் செய்தவர்கள் இந்த நாட்டில் இருந்துகொண்டு, நாங்கள் இன்று

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

வந்து இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது, நண்பர் திரு. வீரா சாமி போன்றவர்கள் நம்பி ஒரு பொய்க் கடிதத்தை, கையெழுத்திலாத கடிதத்தை, கையெழுத்திலாவிட்டால் அதற்கு என்ன மதிப்பு என்பது நமக்குத் தெரியும், இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆதாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்களை நம்ப வைக்கிறார்கள் என்றால், அப்படிப்பட்டவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் நாங்கள் நிச்சயமாகப் பின்வாங்க மாட்டோம் என்பதை மட்டும் இங்கே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் அதைத்தான் சொன்னார். முதலமைச்சராக இருக்கிற நான் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்று நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், அதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். அவர் இன்னொன்றையும் சொன்னார். எத்தனை பேர்களுடைய எண்களைத் தேர்த்தெடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற பட்டியல் என்னிடம் இருக்கிறது, அதைக் காட்டுகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவருக்குத் தெரியாமலே தபாலில் வந்தது என்று சொல்வார்களானாலும், நான் சந்தேகப்படமாட்டேன், அவர் சந்தேகப்படுவதைப் போல. அவர் கன்னிய மாணவர் என்பதில் சந்தேகப்பட மாட்டேன். தபாலில் வந்திருக்கலாம். நேரில் கொடுக்காமல் இருந்திருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவர்களை வைத்துக் கொண்டதான் நாங்கள் ஆட்சி நடத்த வேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்களை வைத்துத்தான் ஆட்சி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இவர்களைச் சுற்றி வைத்துக்கொண்டதான் இந்த ஆட்சி தமிழகத்தில் நடந்து வந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால், உண்மையிலேயே தெரிவிப்பாமாக இருக்க முடியாது. கிராமப் பகுதியில் மருத்துவ வசதி வேண்டும், குடிநீர் வசதி வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, கேள்வி கேட்காமல் இருக்க முடியாது. எத்தனை பட்டியல் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்? மருத்துவத் துறைக்கு எவ்வளவு செலவு செய்தோம் என்று நான்கைந்து ஆண்டுகளாகப் பொல்லப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறதா? எத்தனை பேர்களிடம் எத்தனை செய்திகள் சொல்லப்பட்டன, எத்தனை குழாய்க் கிணறுகள் வைத்தோம், எத்தனை கைப் பம்பு வைத்து தண்ணீர் எடுக்கிற அமைப்புகளை உருவாக்கினோம் என்றெல்லாம் சொல்லவில்லையா? அவ்வளவுக்குப் பின்வரும் என்ன நிலைமை? குடிநீர் இல்லை, குடிநீர் இல்லை என்ற பேச்சுதான் எங்கும் கேட்கிறது. மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ராஜகோபால் அவர்கள் அவருக்கே உரிய பாணியில் குடிநீர் என்று சொல்லி குடிக்கும் தண்ணீர் என்று அழகாகச் சொன்னார்கள். இந்தக் குடிநீர் மருத்துவத் துறையிலும் புகுந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. மது எவ்வளவு தூரம் அங்கே வேலை செய்கிறது என்பதும் தெரியும். மருத்து காணாமல் போகிறது என்றால், மருத்துகளை வாங்குகிறவர்கள் தனியாக மருத்துவ மனை வைத்தோ, டிஸ்பென்சரி வைத்தோ, நர்சிங் ஹோம் வைத்தோ மருத்துவ

[1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மனையைப் பெரிதாக்கியோ நடத்துகிறவர்கள் நாங்கள் இலவசமாகத் தொண்டு செய்வதற்காக எங்கள் பணிகளைச் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அரசு மருத்துவ மனையில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல நான் தயாராக இல்லை.

(பிற்பகல் 8.10)

அப்படி நான் சொல்லவும் மாட்டேன். ஏனெனில் என்னுடைய குடும்ப மருத்துவர் ஸ்டான்லி மருத்துவ மனையில் இருந்தவர்களைப்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். ஆனால் 100-க்கு 99 பேர்கள் இல்லாமல் இருக்கலாம்; 100-க்கு 75 பேர்கள் இல்லாமல் இருக்கலாம். 100-க்கு 10 பேர்களாவது தவறு செய்யாமல் இருக்க முடியாதென்பதை நாம் காண முடிகிறது. இப்படி 10 பேர்கள் செய்கின்ற தவறுகள் பாக்கியுள்ள 90 பேர்களையும் பாதிக்கிறதென்பதைச் சொல்லியாக வேண்டும். பொது மருத்துவ மனையில், ஜெனரல் ஹாஸ்பிடலில் 20 ஆண்டுகளாக ஒரு மருத்துவர் இருக்கிறார். இன்னொருவர் 25 ஆண்டுகள், இன்னொருவர் 15 ஆண்டுகள், இப்படிப் பலர் அங்கே இருக்கிறார்கள். இங்கே நண்பர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நகரங்களிலிருந்து கிராமங்களுக்கு எப்படிப் போவார்கள் என்று கேட்டார்கள். தேர்த்தெடுத்து, டாக்டர் பட்டம் பெற்று, அவர்கள் பணியில் ஈடுபடும்போது முனிசிபாலிடி போன்று கொஞ்சம் நகர வாழ்க்கை வசதிகள் ஏங்கு இருக்கிறதோ அங்குதான் இருப்பார்கள். கிராமங்களுக்குப் போய் என்ன செய்வது; எதைச் சம்பாதிப்பது; எப்படி சம்பாதிக்க முடியுமென்று கேட்டார்கள். ஒரே ஒரு கருத்தை நாம் உள்ளத்திலே பதிய வைத்துக்கொண்டு, அதை வோக்கி, அதிலே வரும் செடியை மரமாக வளர்த்துக் கொண்டு பார்த்தோமானால், நாம் நிச்சயமாகப் பல உண்மைகளைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அந்தக் கொள்கை அடிப்படை என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒரு மருத்துவர், அந்தப் படிப்பிலே பட்டம் பெற்று, ஷிப்டின்னாகி, துண்ணறிவு பெற்று, விசேட அறிவைப் பெற்று பணி செய்கிறார். அதை இயற்கை என்றும், கடவுள் என்றும், ஆசான் என்றும் கூறினாலும், அந்த அறிவை யார் கொடுத்தார்களோ, அந்த அறிவைப் பெறுவதற்கு இந்த உலகத்தில், தமிழகத்தில் எந்தப் பணம், எந்தச் சூழ்நிலை உதவி செய்ததோ, அந்தச் சூழ்நிலைக்கு யார் சொந்தக்காரர்களோ, அந்த மக்களுக்குச் சேவை செய்வதை விட அவர்களுக்கு என்ன வேலை இருக்கிறதென்பதை முதற்கேள்வியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு நிலைமைக்கு வருகின்ற வரையில் எல்லோரும் என் உடன்பிறப்புக்கள்; நான் அவர்கள் காலடியில் இருந்து கொண்டதான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்; அவர்கள் நினைவில்நான் இருக்கிறேன் என்று சொல்லுவதும், ஒரு பதவி கிடைத்தவுடன் எனக்கு இங்கு இருப்பவர்களோடு இருந்தால்தான் மரியாதையைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

முடியும்; எனக்கு வருமானம் கிடைக்கும் என்று ஒருவர் சொல்வாரானால், அவர் அந்தப் பதவிக்கு லாயக்கு என்று நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா என்பதை இங்குள்ள பெரும் உள்ளம் படைத்தவர்கள் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மருத்துவர்கள் என்பவர்கள் இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களை, ஏழைகளை, குறிப்பாக குழந்தைகளை—எதிர் காலத்தைக் காப்பாற்றுவவர்கள் மட்டுமல்ல—எதிர்கால இந்தியாவை, குறிப்பாக தமிழகத்தைக் காப்பாற்றுவவர்கள் என்பதை நாம் நினைவிலே கொள்ள வேண்டும். ஒரு குழந்தை நோய் நொடி இல்லாமல் வளர்கிறது. அதற்கு அந்த சிந்தனையே தேவையுண்டே. தலைவரி, உடல்வலி, வயிற்று வலி கிடையாது. வேறு எந்த வேதனையும் கிடையாது. அந்தக் குழந்தை படிப்பதற்குப் போகிறது; விளையாடப் போகிறது; உடல் நலத்தோடு வளர்கிறது; அறிவைப் பெறுகிறது. அந்த ஒரு குழந்தை மகாத்மாவாக இருக்க முடியுமா? பேரறிஞர் அண்ணாவாக இருக்க முடியுமா? பெண்ணாக இருந்தால் சரோஜினி நாயுடுவாக இருக்க முடியுமா? அல்லது ஒரு வீரங்கனையாக இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்தைக் காக்கும் பெண்ணாக வந்துவிட முடியுமா? இப்படியெல்லாம் சிந்திக்கும் நிலைமை மருத்துவர்களுக்கு இருந்தாக வேண்டும். ஆகிரியர்களுக்குத்தான் மானாவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கும் பணி இருக்கிறது. அது அவர்களுடைய கடமை என்று மருத்துவர்கள் எண்ணக் கூடாது. அவர்கள் கற்றுத் தேர்ந்த அறிவின் மூலம் பல உயிர்களைக் காப்பாற்றி, நோய்நொடி இல்லாமல் அவர்களை வாழவைக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தக் கலையைக் கற்றுக்கொண்டு மென்ற எண்ணத்தை அவர்கள் பெற்றாக வேண்டும். நான் இன்னும் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து, அவர்களை மருத்துவர்களாக்குகிறோம். இந்த லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் நகர மக்கள் மட்டும் கொடுக்கும் வரிப் பணமா? கிவசாயிகள் கொடுக்கும் வரிப் பணம் இல்லையா; தொழிலாளர்கள் கொடுக்கும் வரிப் பணம் இல்லையா; வண்டி இழுக்கும் தொழிலாளிகள் கொடுக்கும் வரிப் பணம் இல்லையா; ஓட்டல்களில் வேலை செய்பவர்கள் கொடுத்த வரிப் பணம் இல்லையா? அவர்களுக்கு எல்லாம் யார் பொறுப்பு? அவர்களை யார் காப்பாற்றுவது? பொருள்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறோம். கிராமங்களுக்கு நல்லது செய்தாக வேண்டும். அது எப்போது முடியும்? எந்தக் காலத்தில் முடியும்? இது எல்லாம் நடக்கிற காரியமா என்று நாம் எண்ணுவோமானால், நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன், நாம் நம்முடைய சக்தியை உணரவில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்களும், நாம் எதைப்போது நினைக்கிறோமோ அவற்றை நிச்சயமான வாழ்க்கையில் உழைத்து நிறைவேற்ற முடியும்; நம் அறிவால் அந்த நோய் சாதித்துவிட முடியுமென்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். அந்த நாம் செய்தாக வேண்டும். தமிழகத்தில் இருக்கிற

977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தவிடுதல் மக்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறோமென்றால், அது விடிக்கையாக இருக்கும். நகரங்களில் இருப்பவர்களுக்கு ஏறத்தாழ 19 ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. கிராமங்களில் இருக்கும் மக்களுக்கு ஏழு ரூபாய்தான் செலவழிக்கப்படுகிறது. இங்கே நர்சிங் ஹோமிற்குப் போகலாம். டீ. ஜே. ஹாஸ்பிடலுக்குப் போகலாம்; விஜயா ஹாஸ்பிடலுக்குப் போகலாம். அரசு மருத்துவ மனைகளில் இடமில்லையென்றால் எங்கு வேண்டுமானாலும் போய், நோய்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளச் செல்லுவிடுங்கள் ஆங்காங்கே இருப்பதை நாம் காண முடியும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் நான் ஒன்றைக் கேட்கிறேன். இந்த மசதி எதுவும் இல்லாமல், மருத்துவர்களே இல்லாமல் இருக்கிற கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஆரம்பச் சுகாதார மருத்துவ மனை மட்டும் இருக்கிறது. இங்கே டாக்டர்கள் இல்லை. வேறும் மருந்து இருக்கிறது. மூன்று மாதம் சொல்லிக் கொடுத்து, ஒரு டாக்டரைத் தயார்படுத்தி, அங்கே இன்ஜக்ஷன் போடுவதற்கும், மருந்து கொடுப்பதற்கும் ஆவன செய்தால் போதாதா என்று கேட்டார்கள். எம். ஆர். ராதா அண்ணனால்தான் துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டு, நான் மருத்துவ மனையில் படுத்திருந்தபோது, எனக்கு தூக்கத்திற்காக இன்ஜக்ஷன் போட்டிருந்தார்கள். நான் ஆடாமல், அசையாமல் இருப்பதற்காக இன்ஜக்ஷன் போட்டிருந்தார்கள். இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, இன்னொரு டாக்டர் வந்தார். அவர் அம்மையார். அவர்கள் காலிலே ஊசி போட வந்தபோது, எனக்கு அங்கே வலி இருக்கிறது, அங்கே போட வேண்டா மென்று சொன்னவுடன், இடம் மாற்றி ஊசியைப் போட்டுவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். அவர்களை சஸ்பென்ட் பண்ணிவிட்டார்கள். என்னில் இடம் மாற்றிப் போட்டதால் நான் தப்பித்துக் கொண்டேன். கொஞ்சம் எங்கே பாவது நரம்பில் போட்டிருந்தால் அந்தப் பக்கமே ஊனமாகியிருக்கும். பக்க வாதத்தாலே, அந்தப் பயங்கர வியாதியாலே நான் ஆட்படுத்தப்பட்டிருப்பேன் என்பதை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்திருக்கக் கூடா தென்று சொன்னார்கள். ஊசி போடுவதென்பது, மருந்து கொடுப்பதென்பது இலேசான காரியமல்ல; எளிதான காரியமல்ல. சில மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தேன். இனிமேல்தான் சரியாகக் கவனிக்க முடியும். பட்டம் பெறாமலேயே போர்டுகள் போட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற மருத்துவர்களை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். சில சினிமா நடிகர்களின் உடல்நிலைக் கெட்டுப்போனதற்கு, அவர்கள் அகாலமாக இறந்ததற்கு அவர்கள் ஒரு காரணமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆதரையின்றி ஏதாவது வெளியிட முடியாததால், நான் அதைப்பற்றிச் சொல்ல முடியாமல் போய்விட்டது. இங்கே அப்படியல்ல. என்னென்ன நடக்கிறது? இங்கே சொன்னார்கள். கோட்டர்—மனிதனிடம் நல்ல பண்புகள்—இல்லாவிட்டால், எல்லாவற்றையும் இழந்து விடுகிறான் என்று ஆங்கிலத்தில் சொன்னார்கள்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

அதைப்பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்குக்கூட உத்தரவாதம் உண்டா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மருத்துவ மனைக்குச் செல்லுகின்ற வர்களுையே கற்பிக்கும் நிலை இருப்பதைக்கூட சில இடங்களில் கேள்விப்படுகிறோம். இவைகளை நாம் கவனித்தாக வேண்டியிருக்கிறது. பண்பு என்பது ஒழுக்கம். ஒழுங்கு என்பது ஒரு சாராருக்கு மட்டும் தான் சொந்தம், அது மற்றவர்களுக்கு இருக்கக் கூடாதென்று யாராவது சொன்னால், அந்த நாம் நிச்சயமாக ஆரம்பத்திலேயே கிள்ளி எறிய வேண்டிய பெரிய கடமையில் இருக்கிறோம். நான் மீண்டும் சொல்கிறேன், மருத்துவ மனைகளிலே பணி புரிகின்ற டாக்டர்களிடையே, ஏதோ டாக்டர் பட்டம் பெற்றுப் போகிறோமென்ற எண்ணம் இருப்பதை மாற்றியாக வேண்டும். இங்கே கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன, புதுப்புது மருந்துகள் வருகின்றன, இங்கே எக்ஸ்ரே எடுக்க வசதிகள் இருக்கின்றன, அங்கே எக்ஸ்ரே வசதிகள் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 8-20)

நான் உங்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப்போன்ற கருவிகளை, மூன்று நான்கு கருவிகளை வாங்கி அதைப் பயன்படுத்தாமல் வைத்திருந்தார்கள். பிறகு வெளியே போய்விடுகிறது. அவர்களுடைய நண்பர்கள் சிபாரிசு செய்து அங்கே போகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்க மருத்துவ மனையிலே இந்த ஈழம் நடந்திருக்கிறது. எத்தனை ஆண்டுகளாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது? இது சில பல ஆண்டுகளாகவே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி இத்தனை ஆண்டுகளாக ஏன் கேட்கவில்லை? ஏன் குறுக்கிடவில்லை? குறுக்கிட வேண்டியவர்கள் யார்? பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் ஏன் இதிலே இறங்கவில்லை? அவர்கள் இது விஷயத்தில் முழு நம்பிக்கையோடு இருந்துவிட்டார்களா? அதற்கான புள்ளிவிவரங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இந்த ஒரு இலாகாவிலே மட்டும் அல்ல, எல்லா இலாக்காகளிலும் இருக்கின்றன என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவற்றைப்பற்றி அந்தந்த இலாக்காக்கள்பற்றிப் பேசும்போது சொல்கிறேன். நாங்கள் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் யார்மீதும் பொய் சொல்ல வேண்டும், பழி சொல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கமுடையவர்கள் அல்ல. அந்த மாநிலியான விபரீதமான எண்ணத்தை உண்டாக்குவது எங்கள் அரசினுடைய நோக்கமல்ல.

கண்ணொளி தந்ததுபற்றிபெல்லாம் பேசினார்கள். காலையிலே அறுவை சிகிச்சை நடந்தால், மாலையில் நடந்து வந்துவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். திரு. வீராசாமி அவர்களுக்கு எப்படியோ தவறான தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. 400 பேர்களுக்குக் கண்ணாடி மாற்றுவிழா நடந்தது என்று அவர்கள் இங்கே

[1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பேசினார்கள். நான் அங்கே கண்ணாடி போட்டது நான்கு பேர்களுக்குத்தான். அந்தக் கண்ணாடியை அறுவை சிகிச்சை முடிந்த ஏழாவது நாள் போட வேண்டும். அந்தக் கண்ணாடியை ஆறு வாரத்திற்குப் பிறகு மாற்றியாக வேண்டும். அந்தக் கண்ணாடி பார்வைக்குப் பயன்படாது. அப்படிப்பட்ட கண்ணாடிகளைத்தான் முன்னாலே அரசிலே இருந்தவர்கள் மாற்றியிருக்கிறார்கள். ஒரு இடத்திலே ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு கண்ணாடி வாங்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்ச நான் கழித்து 2½ ரூபாய்க்கு ஒரு கண்ணாடி என்று வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதே கண்ணாடி நான்கு ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். பிறகு ஆறு ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு ரூபாய்க்கு வாங்கிய கண்ணாடி, சில மாதங்களில் எவ்வளவு உயர்ந்துவிட்டது என்று எண்ணிப் பார்க்கும்போது, அதன் விலை உண்மையிலேயே உயர்ந்ததா அல்லது வாங்கியவர்கள் யாராவது தங்களை உயர்த்திக்கொண்டார்களா என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. விசாரித்தால் தெரிந்துகொள்ளலாம். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் எல்லாம், மக்களுக்கு நன்மை செய்கின்ற நோக்கங்கள் நல்லதாக இருந்தாலும், அந்தக் காரியங்கள் எப்படி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் கண்காணித்துப் பார்க்க வேண்டியது மிக மிக முக்கியமான பொறுப்புள்ளவர்களின் கடமை யாகும். அதைத்தான் நான் தெளிவாகச் சொல்வேன். சட்ட சபை உறுப்பினர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பது நல்லது தான். கண்ணொளி வழங்குவது நல்ல நோக்கம்தான். பார்வையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு கண்ணொளி கொடுக்க வசதி செய்து கொடுப்பது நல்ல நோக்கம்தான். தொழி நோயைத் தீர்ப்பது எல்லாம் நல்ல நோக்கம்தான். தொழி நோய் வருவதற்கு முன்னால் அதைத் தடை செய்ய விரும்புவது நல்ல நோக்கம்தான். குடிநீர் வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது நல்ல நோக்கம்தான். அதற்காக ஒரு குடிநீர் வாரியம் ஏற்படுத்துவது ஒரு நல்ல நோக்கம்தான். அந்தக் காரியங்களை பெல்லாம் செய்யலாம். ஆனால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கையாள்வது, தன் சொந்தக்காரர்களுக்கு அந்தப் பணத்தைச் சொந்தமானதாக ஆக்குவது, இது எல்லாம் ஊழல் அல்லவா? இதற்கு லஞ்சம் என்று பொருள் இல்லையா? அதைத்தான் நான் சொன்னேன். அதைத்தான் இந்த கோப்புக்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றன. நான் அதனாலேதான் சொல்கிறேன். எங்களைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே இருக்கின்றவர்கள், பொறுப்பிலே இருக்கின்றவர்கள், எங்கள் கட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள், என்னையும் சேர்த்துச் சொல்கிறேன், குற்றச்சாட்டுக்கள் சொன்னால், அதற்காக நாங்கள் ஆக்டிவ் மாட்டோம். அவர்களை நிச்சயமாக விசாரணைக்குப்படுத்தவேன் என்பதை இங்கே தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதே போல் யாராவது தவறு செய்திருந்தால், அவர்கள்மீது இந்த அரசு தயவு தாட்சன்யமின்றி நடவடிக்கை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களை வழக்கு மன்றத் திலே நிறுத்தி, நீதிபதியின் தீர்ப்புக்குத் தலை வணங்கச் செய்வோம் என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுபோன்ற பல விஷயங்களை நான் சொல்ல எனக்கு நேரம் இருக்கிறது என்றாலும், உங்களுக்கு நேரம் இல்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். இதுவே உங்களுக்குப் பழக்கம் இல்லாத நிலை. இத்தனை நேரம் நீங்கள் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்க மாட்டீர்கள்.

கடைசியாக நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மருத்துவத் துறை சம்பந்தப்பட்ட மட்டும் நாங்கள் எப்படித் திட்டம் தீட்டி யிருக்கிறோம், அவைகளை எப்படி நிறைவேற்றப் போகிறோம் என்று நீங்கள் அச்சப்படலாம். அதைப்பற்றி விளக்கம் சொல்லவில்லையே என்றும் கேட் கலாம். நாங்கள் இந்தத் திட்டங்களைத் தீட்டும் போது, எங்களுக்குள்ளே இலாகாவில் இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் சில மாறுபாடான கருத்துக்கள் ஏற்படுவதற்கு நியாயமான காரணம் இருந்தது. இதுவரையிலே பதவியில் இருந்தவர்கள், அங்கு இருப்பவர்கள் அறிவு நாப்பத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள். நல்ல ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தார்கள். நிர்வாகத்தைத் தெரிந்தவர்களாக இருந் தார்கள். ஆனால் எங்கிருந்து தொடங்க வேண்டும் என்று மக்கள் விரும்புகிறார்களோ அதை அவர்கள் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு இவ்வரையினுள் வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்குச் சொல்லப்போது, அவர்களுக்குத் திகைப்பு ஏற்பட்டது. இங்கிருந்து அதை ஆரம்பித்திச் செய்ய முடியுமா, அங்கிருந்து ஆரம்பித்துச் செய்தால் நடைபெறுமா என்றார்களே. என் இப்படிச் செய்யக் கூடாது என்று நான் கேட்டதற்கு, ஒகோ, இப்படியும் முடியும் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த வகையிலே ஒரு புதுமையான முறையிலே நிர்வாகத்தில் நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு நாம் முற்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைத்தான் நீங்கள் சொன்னீர்கள். அதற்கும் நான் என்னுடைய நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இது எங்களுடைய ஆட்சியின் முடிவான காலமல்ல என்பதைத்தான் நான் சொல்வேன். இப்போது ஒரு தொடக்கத்தில்தான் இருக்கிறோம். உண்மையிலேயே மருத்துவத் துறையில் மட்டுமல்ல. மற்ற ஒவ்வொன்றும் முதலிலே கிராமத்திலே இருந்துதான் வா வேண்டும். கிராமங்களுக்கு நாம் வசதி செய்து கொடுத்தாக வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பொது மக்களுக்கு இந்த அரசு எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். நான் ஒன்று சொல்வேன். நான் அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தனியார் துறை என்ற நிலையில் யாராவது மருத்துவ மனை ஒன்று விரும்பிக் கட்டி, தன் பணத்தைச் செலவு செய்து, அந்த மருத்துவ மனையைச் சரிவர நடத்தினால், அவர்களுக்குக் கஷ்டம் என்று ஒன்று வந்தால், அவர்களுக்கு இந்த அரசு துணை செய்யும் என்பதை

1977 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நான் நிச்சயமாக, இந்த அவையிலே உறுதியோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். யார் வேண்டுமானாலும் அப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்யலாம். கிராமப்புறங்களிலே நல்ல எண்ணம் கொண்ட சில அமைப்புக்கள் ஆங்காங்கே இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் துணை செய்ய முன்வந்திருக்கின்றன. நாங்களுடைய போடுகிறோம் என்கிறார்கள். நாங்கள் மருத்துவ மனை கட்டித் தருகிறோம் என்கிறார்கள். நாங்கள் மருத்துவக் கிடைக்கச் செய்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்கின்றார்கள். அதிலே என்ன கொடுமை தெரியுமா? மருத்துவ வாங்குவதிலே கூட ஏமாற்றம். மருத்துவ வாங்கும்போது, ஏதோ ஒரு மருத்துவரும். ஆனால் சேரும்போது மருத்து இருக்காது. வேறும் மருத்தி னுடைய ஆட்டைதான் வரும், பாக்ஸ்தான் வரும். கையெழுத்து மட்டும் போடச் சொல்கிறது என்று இருக்கும். ஆனால் மருத்து வழியிலேயே எங்கேயோ போய்ச் சேர்ந்துவிடுகிறது. அதற்காகவே தனியார் மருத்துவக் கடைகளை வைத்திருக்கிறார்களே, அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவது எப்படி. என்று அரசு ஆலோசித்திருந்தது. அவைகளை எப்படி எடுத்துக்கொள்வது என்பதுபற்றித் தான் நாங்கள் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட ஊழலை நாம் ஒழித்தாக வேண்டும். மக்களுக்கு நல்ல மருத்துவக் கிடைத்தாக வேண்டும். நான் பெருமையுக்குச் சொல்லவில்லை. ஒரு இடத்திலே சொன்னதை இங்கே நான் சொல்கிறேன். முன்பு சட்ட மன்றப் பேரவைத் தலைவராக டாக்டர் ஆ. கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் தலைமையிலே மருத்துவ மனை திறந்தேன். அதற்குக் கணக்குப் போடவில்லை. இவ்வச மருத்துவ மனை என்ற பெயரிலே தொடங்கி அவரே வந்து திறந்து வைத்தார்கள். ஒரு வருடத்திற்குள் என் கையிலிருந்து ரூபாய் 1.37 லட்சம் செலவாகிற்று. இவ்வளவுக்கும் மருத்துவர்களுக்குச் சம்பளம் இல்லை. ஸ்டான்லி ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து அவர்கள் மருத்துவ மனையிலே வேலை முடிந்தவுடனே, தாங்களாகவே இங்கே வந்து மாறி மாறி பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஏழு, எட்டு டாக்டர்கள் வந்து பணியாற்றினார்கள். அவர்கள் சல்லிக் காய் வாங்கிக்கொள்ளவில்லை. எல்லாம் மருத்துவர்களுக்காகவே செலவாகிற்று. மக்களுக்கு ஊட்டச் சத்துத்தான் இல்லை. அந்தப் பகுதியிலிருந்து வந்த மக்களுக்கு உடம்பில் ஊட்டச் சத்துத்தான் இல்லை. அதற்கு வேண்டிய ஊடு போட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய மருத்துவர்களைக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த நிலைமையை நான் வெளிப்படுத்தக் காரணம் என்ன? இதுதான் நான் புரிந்துகொண்டது என்னவென்றால், இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற மக்கள் ஒவ்வொருவரும் திடீராகத் திடீராகத் தோற்றத்தில் தான் இருக்கிறார்கள். உணர்ச்சியிலே திடீர் அவர்களுக்கு இருக்கலாம், அது அனுபவப் பழக்கமாக இருக்கலாம். அவர்கள் உடலிலே மிகவும் பலவீனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் உண்ணுகின்ற உணவில் சரியான ஊட்டச் சத்து இல்லை என்பதைத் தெரிவி

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

மலே அவர்கள் அழிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இது பொது மக்களுக்கு ஆங்காங்கே நோய்கள் வருவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே நல்ல மருத்துவக் கிடைத்தாக வேண்டும். நல்ல மருத்துவனைக் கெடுப்பவர்களை நிச்சயமாக தண்டனைக்குட்படுத்த வேண்டும். இங்கு பேசிய அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவருடைய கருத்துக்களும் எனக்குப் பேருதவியாக அமைந்திருக்கின்றன என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்களும் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி நானும் எழுதி வைத்திருக்கிறேன். நிச்சயமாக அதைப்பற்றிச் சிந்திப்போம் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தேர்வைப்பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் ஒன்றை இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன். அடுத்த ஆண்டிலே, இடையிலே தேர்வு நடந்துகொண்டே, அதை இந்த அரசு அனுமதிக்காது. அதற்கு மாறாக இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் போன்றவர்கள் மற்றவர்கள் சொன்னதுபோல, எந்த வகையில் அங்கு அதிகமாகப் போட்டியில்லாமல் தடுக்க முடியுமோ அந்த வழிவகைகளைக் கண்டுபிடித்து, நோடியாகவே அவர்கள் தேர்த் தேடுக்கப்படுகின்ற நிலைமையை உண்டாக்குவோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். குற்றங்குறைகளைப்பற்றி விவாதம் செய்ய நேரம் ஒதுக்கிக்கொள்வது நமக்கு நல்லது என்று நினைக்கிறேன். குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படுகின்றது என்றால், அதைப்பற்றி ஒரு நேரம் ஒதுக்கிக்கொண்டு உங்களைப்போலாம் மத்தியஸ்தர்களாக வைத்துக்கொண்டு விவாதிப்பது மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். நேரம் வீணாகாது என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தமாதிரிச் செய்வதால், நாட்டு மக்களுக்கு உண்மை தெளிவாக்கப்படும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்னும் இந்த நிலைமையில் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒரு அமைச்சருக்கு ஒரு எம்.எல்.ஏ. கையெழுத்துப்போட்டு இந்த நண்பருக்கு சீட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று எழுதியதில் ஒரு அமைச்சர் கையெழுத்திட்டிருந்தார். அதை போட்டோஸ்டெட் காபி போட்டு கொண்டு வந்து வைத்து, சட்டப் பேரவையிலே எல்லோரும் கண்ணியமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, அதை வெளிப்படுத்த வேண்டாமென்று திரும்பிக் கொண்டுபோய் விட்டேன். அப்படிப்பட்டவைகளை எல்லாம் வெளியே சொல்லி, மற்றவர்களை தாம் குறையச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆசை எனக்குக் கிடையாது. அதற்காக நான் இந்தச் சபைக்கு வரவும் இல்லை. அதற்காக நான் இந்தப் பதவிக்கு வரவில்லை. நான் இந்த அவைக்கு வந்திருப்பதன் ஒரே ஒரு நோக்கம், அண்ணா அவர்கள்கூட ஒரு இலக்கணம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்: 'உன்னால் செய்ய முடிந்ததைச் செய். செய்ய முடியாவிட்டால், செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லிவிடு. நீ விலகிப் போய்விடு' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

(பிற்பகல் 8-30)

மற்றவர்கள் நன்மை செய்வதைத் தடுத்து, மற்றவர்களுக்குக் கெடுதல் செய்து நாட்டை சூட்டிச் சுவர் ஆக்காதே என்று கருத்தை வெகு அழகாகப் பழை மோடையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளை எதிர்த்துக் கட்டி நண்பர்களுக்கு அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருந்தாலும், என்னைப் போன்ற நண்பர்களுக்குச் சொன்னதாக நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே அந்த வகையிலே நீங்கள் சொல்லியிருக்கிற கருத்துக்கள் இந்த மேலவைக்கே உள்ள பன்போடு, வார்த்தைக்கு வார்த்தைகூட கண்ணியமாக எடுத்துச் சொல்லி வார்த்தைகளிலேகூட அப்பழுக்கில்லாத அளவிலே நீங்கள் இங்கே கூறிய கருத்துக்களுக்காக உங்களுக்கு நாங்கள் நன்றி கூறி இந்த கொள்கை அறிவிப்பை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வாய்ப்புக் கிடைத்தால் பின்னாலே பேசலாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன சில விளக்கத்தின் அடிப்படையின் பேரில் சந்தேகத்தைக் கேட்கலாம் என்றாலும் நேரம் இல்லை. குறிப்பாக ஒன்றிரண்டைச் சொல்கிறேன். வெற்றிச் செல்லி டிராஸ்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். திரு. வீராசாமிக்கு யாரோ தவறான தகவல் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். எனக்குத் தவறான தகவல் கொடுத்தால் கூட பரவாயில்லை. என்னுடைய கவலையெல்லாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட தவறான தகவல்களைக் கொடுத்துவிடக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

(முதலமைச்சர் எழுந்து நிற்கிறார்.)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: அதிகாரிகள் சொல்வதெல்லாம் உண்மையென்றால், இங்கு விவாதமே தேவையில்லை. வெற்றிச்செல்லி டிராஸ்டைப்பற்றிச் சர்க்காரியா கமிஷன் அதிகாரிகள் கூட விசாரித்தார்கள். எங்கேயும் யாரையும் வெற்றிச்செல்லி டிராஸ்டுக்காக காலனா கூட Trust-ல் உள்ளவர்கள் கேட்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, நான் அப்படி சொல்வது ஒன்றை அவர்களே சொல்லி நேரத்தை வீணாக்க வேண்டாம் என்ற சொல்கிறேன். நான் சொன்னதாக நினைத்து அவர்களே சந்தேகம் செய்யக்கூடாது வேண்டாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, வெற்றிச் செல்வ் டிராஸ்ட் கட்டாயப்படுத்தி 40 ஆயிரம் ரூபாயை வசூல் செய்திருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: அந்தக் காரியத்தை யார் செய்திருக்கிறார்கள் என்றும், கட்டாயப்படுத்தி வசூல் செய்திருக்கிறார்கள் என்றும் இங்கே எனக்கு எழுதித் தரப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய பெயரை வேண்டுமானாலும் இங்கே படிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, போஸிசியர் அவர்கள் ஐம்பதாவது பிறந்த நாளையொட்டி அவரிடம் படித்த மாணவர்கள் சிலர், ஒரு மலர் வெளியிட வேண்டுமென்று நினைத்தார்கள். அந்த மலரில் போடுவதற்கு விளம்பரங்கள் வந்தன. அதிலே வந்த வருமானத்தை என்ன செய்வது என்று தெரியாமல், இப்படி ஒரு நல்ல காரியத்திற்குக் கொடுத்த அவர்கள் முன் வந்தார்கள். இதவேதான் சர்க்காரியா கமிஷனிடத்திலேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையேதான் நான் சொல்கிறேன். வெற்றிச் செல்வ் டிராஸ்ட் போய் கட்டாயப்படுத்தி வசூல் செய்தது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கருதக்கூடாது என்பது ஒன்று.

இரண்டாவது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தான் கண்ணாடி போட்டதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுவும் நான்கு கண்ணாடிகள் என்று சொன்னார்கள். ஒரு முகாமிலே போய் முதலமைச்சர் கலந்து கொள்கிறார் என்றால், அங்குள்ள ஓரிருவருக்குத்தான் கண்ணாடி வழங்குவார். அங்குள்ள எல்லோருக்கும் கண்ணாடி அவரே போடமாட்டார்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அங்கிருந்த ஆட்களே 6 பேர்தான்.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: அதிலே கூட 4 பேருக்குத்தான்.

திரு. இளம்பரிதி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படித்தான் பத்திரிகை விலை வந்தது. அவர்கள் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகளையெல்லாம் படித்தால் இதுதான் நிலைமை.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசுவதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலையில்லை. ஆனால் அது விஷயமாக ஆகிவிடக்கூடாது என்பதுதான் எங்களுக்குள்ள கவலை. ஏதோ ஆயிரம் ஊழல்கள், அதிலே புலவர் கோலத்தன் ஒருவர்

1977 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி]

என்று கூட சொன்னார். தவறு செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும், நடவடிக்கை எடுங்கள். நான் பேசும்போதே குற்றம் செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னேன்.

இந்த மருத்துவக் கல்லூரித் தேர்வைப்பற்றி ஒரு சந்தேகம். மருத்துவக் கல்லூரித் தேர்விலே பல தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று கூறுகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்திலே சொன்னார்கள், "யாராவது பொறுப்பேற்றால் விசாரிக்கிறேன், விசாரணைக் கமிஷன் வைக்கிறேன், நிரூபித்தால் ராஜினாமா செய்கிறேன்" என்று. இது ஒரு சின்ன விஷயம். சின்ன விஷயங்களுக்கெல்லாம் ராஜினாமா செய்ய வேண்டியதில்லை. அவர் உண்மைகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நாட்டுக்கும் உண்மை நிலையைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். நான் பணம் வாங்கினேன் என்று தெரியப்படுத்தப் பட்டால், என்னிடம் பணம் கொடுத்து அது நடுவரிடம் கொடுக்கப்பட்டது என்று நிரூபிக்கப்படுமானால், நான் இந்தப் பதவியில் இருப்பதற்கு அருகதை யற்றவன் என்பதை நிச்சயமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்வ தெல்லாம், தேர்விலே தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன. யார் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்பது விசாரணைக் கமிஷன் வைத்தால்தான் தெரியும். தேர்வு நடத்தப்பட்டதில் தவறு நடந்தது என்பதை எப்படி நிரூபிப்பது? தனிப்பட்ட முறையில் நாம் இருவரும் பேசிக்கொள்வதன்மூலம் எப்படி தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்ட முடியும்? விசாரணைக் கமிஷன் வைத்தால்தான் யார் தவறு செய்தார்கள் என்பது தெரியவரும்? தவறு செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். யார் அதை செய்திருந்தாலும், அது மக்களுக்கு விளக்கப்பட வேண்டும். அதை மூடி மறைக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிச்சயமாக நான் மூடி மறைக்க மாட்டேன் என்று நம்பலாம்.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன், யார் தவறு செய்திருந்தாலும், அதை நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிவிப்படுத்துங்கள். அதைப்போல உங்கள் பக்கத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள் தவறு செய்திருந்தால் அதுவும் நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிவிப்பீர்கள். எல்லாவற்றைப்பற்றியும் நாட்டு மக்கள் தெரிந்துகொள்ள

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

தல்லது. ஆகவே நான் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட விவாதத்தின் அடிப்படையிலே விசாரணைக் கமிஷன் வைக்கப்படுமா, இல்லையா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மணி இப்பொழுது 8.30 ஆகிவிட்டது. வேண்டுமானால் விவாதத்தை தொடர்ந்து நாளைக்கு நடத்தலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : (மணி அடிக்கிரூர்.)

(திரு. சி. வி. ராஜகோபால் எழுந்து நின்றார்). உட்காருங்கள். நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, விசாரணைக் கமிஷன் வைத்தால் அங்கே தான் ஆதாரத்தைக் கொடுப்பேன் என்று சொல்லும் அருமை நண்பர் திரு. வீராசாமி

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : (மணி அடிக்கிரூர்) உட்காருங்கள். நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : அவ்வளவு தானா?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை/மீண்டும் நாளை பிற்பகல் 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 8.35)

4. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

39. Notification issued with G.O. Ms. No. 20, Housing, dated the 11th January 1977 in regard to appointment of Thiru J. T. Durairaj as non-official member of the Tamil Nadu Slum Clearance Board for a period of one year. [Laid on the table of the House under section 72 (2) of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971 (Tamil Nadu Act 11 of 1971).]

1977 ஆகஸ்ட் 22]

40. Notification issued with G.O. Ms. No. 1174, Rural Development and Local Administration, dated the 8th July 1977 in regard to an amendment to the Rules prohibiting or regulating the grant of licences and permissions by Panchayats, published with Rural Development and Local Administration Department Notification S.R.O. No. A. 123 (a) of 1962, dated the 1st February 1962, at pages 37 to 39 of Supplement to Part V of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 14th February 1962 [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

41. Notifications issued with G. O. Ms. No. 18, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 5th January 1977 in regard to amendments to the Revenue Department Notification II-1 No. 1661 of 1965, dated the 12th March 1965, published at pages 1-6 of Part II—Section 1 of the Tamil Nadu Government Gazette, Extraordinary, dated the 15th March 1965 and the Revenue Department Notification II-1 of 789 of 1963, dated the 29th September 1967, published at pages 257-265 of Part II—Section 1 of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 21st February 1968. [Laid on the table of the House under section 73 (5) of the Tamil Nadu Inam Estates Abolition and Conversion into Ryotwari, Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 49. Demand No. 41—Policy Note relating to Indian Overseas and Refugees and Evacuees. (English and Tamil).

* 50. Demand No. 43—Policy Note on Youth Service Corps. (English and Tamil).

* 51. Policy Note on Medical, 1977-78 (English and Tamil).

* 52. Policy Note on Public Health, 1977-78. (English and Tamil).

* 53. Performance Budget on Medical Services and Family Welfare, 1977-78.

* 54. Performance Budget on Public Health and Preventive Medicine, 1977-78.

* 55. Performance Budget on Medical Education, 1977-78.

* Circulated to all M.L.C's on 20th August 1977.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

இணைப்பு.

[420 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4 (5)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

மருத்துவத் துறை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

மக்கள் நல்வாழ்வு குறித்த கொள்கை பற்றிய முக்கிய கூறுகளை இந்த அவையின் முன் வைக்க விழைகிறேன்.

கொள்கை விளக்கம்: வளமான ஒரு மாநிலத்திற்கு, அடிப் படை நோக்கங்கள் பல உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று மக்களுக்குப் போதுமான மருத்துவ வசதிகளை ஏற்படுத்தி கொடுப்பதாகும். நாடு நலம் பெற மக்கள் வாழ்வு வளம் பெறவேண்டும். நகர்புறம், கிராமப்புறப்பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்கு இப்போது உள்ள மருத்துவ வசதிகளை பெருக்கி, நவீன மயமாக்கி, அவற்றை மேலும் செவ்விய முறையில் எளிதில் கிடைக்க செய்வதே நமது நோக்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. அடுத்து அடுத்து வந்த திட்டக் காலங்களில் மருத்துவம்-மக்கள் நல்வாழ்வுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி ஒதுக்கங்களை மேலும் விரிவாக்கி அறிகையில் காணலாம்:—

மருத்துவம், நீர் வழங்கல் உள்பட மக்கள் நல்வாழ்வு.

மூலதனம் லெலவு.

[ரூபாய் இலட்சத்தில்.]

முதலாவது திட்டம்	—	642
இரண்டாவது திட்டம்	1,435	1,442
மூன்றாவது திட்டம்	2,150	2,617
மருத்துவம்-மக்கள் நல்வாழ்வு மட்டும்.		
நான்காம் திட்டம்	1,610	1,497
ஐந்தாம் திட்டம்	2,963	

மருத்துவ வசதிகளை படிப்படியாக விரிவுபடுத்தும் கொள்கை தொடர்ந்து 1977-78 ஆம் ஆண்டிலும் நமது நாட்டத்தை ஈர்த்து வந்துள்ளது.

இணைப்பு

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

மருத்துவக்கல்வித்துறை செயலாற்றுவதில் காணப்படும் முக்கியக் கூறுகள் பின்வருமாறு:—

I. மருத்துவக்கல்வி.

இம்மாநிலத்தில் 8 மருத்துவக் கல்லூரிகள் உள்ளன. இவற்றைத் தமிழக அரசு நடத்திவருகிறது. இம்மருத்துவக் கல்லூரிகளில் ஆண்டுதோறும் 1,015 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். மதுரை, மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் மருந்தாக்கியலில் பட்டப்படிப்பு வகுப்பு நடத்தப்படுகிறது. இதற்கு ஆண்டுதோறும் 20 மாணவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றனர். செங்கற்பட்டு, மருத்துவக் கல்லூரியில் 1974 ஆம் ஆண்டு 20 இடங்களுடன் தொடங்கப்பட்ட மருந்தாக்கியல் பட்டப்படிப்பு 1976 ஆம் கல்வி ஆண்டிலிருந்து மீண்டும் சென்னை, சென்னை மருத்துவக் கல்லூரிக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. சென்னை, சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் பல் மருத்துவப் பிரிவில், பல் மருத்துவ சிகிச்சையில் பட்டப்படிப்பு வகுப்பு நடத்தப்படுகிறது. இதற்கு ஆண்டுதோறும் 35 மாணவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றனர்.

சென்னை, சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியுடன் இணைந்துள்ள செவிலியர் கல்லூரியில் செவிலியலில் பட்டப்படிப்பு வகுப்பு நடத்தப்படுகிறது. இதில் ஆண்டுதோறும், செவிலியர் பணியிலிருந்து 10 பேரும் வெளியிலிருந்து 10 பேரும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். இப்படிப்பில் இரு முக்கிய அம்சங்கள் உள்ளன. அவை, மருத்துவம், அறுவை சிகிச்சை ஆகியவற்றில் செவிலிப்பணி, பொதுச் சுகாதாரத்தில் செவிலிப்பணி ஆகியவை யாகும். இப்படிப்பு 1967 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது முதல் இதுவரை இதில் 62 பேர் பட்டம் பெற்றுள்ளனர்.

II. மருத்துவக்கல்வியில் பட்டமேற்படிப்பு.

மருத்துவப் பட்டமேற்படிப்புப் பிரிவில் போதுமான அளவிற்கையில் ஆசிரியர்கள், வல்லுநர்கள் இல்லை. இப்பெருங் குறையைச் சரிசெய்ய பட்டமேற்படிப்பும் தகுதிப்பட்டவர்படிப்பும் தொடங்கப்பட்டன.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

பட்டமேற்படிப்பு: தகுதிப்பட்டயப்படிப்பு பற்றிய விவரங்கள் இத்தடவன் இணைக்கப்பட்டுள்ள 1-வது விவர அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாவது விவர அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு 1977-78 ஆம் கல்வி ஆண்டில் பட்டமேற்படிப்பு, தகுதிப்பட்டயப்படிப்பு ஆகியவற்றைத் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதற்கான செயற்குறிப்பு அந்தந்த பல்கலைக்கழகங்களுடன் கலந்தாலோசித்து பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

III. புதிய மருத்துவக்கல்லூரிகளை இந்திய மருத்துவ மன்றம் ஏற்பளித்தல்.

இம்மாநிலத்திலுள்ள 8 மருத்துவக் கல்லூரிகளில், செங்கற் பட்டு, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களிலுள்ள மருத்துவக் கல்லூரிகள் புதிதாகத் தொடங்கப்பட்டவையாகும். இம்மாநிலத்தில் திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி நீங்கலாக ஏனைய மருத்துவக் கல்லூரிகள் யாவும் இந்திய மருத்துவ மன்றத்தால் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளன. திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரிக்கும், இந்திய மருத்துவ மன்றம் இசைவளித்தவுடன் ஏற்பளிக்கப்படும்.

IV. சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி—அரசு பொது மருத்துவ மனையை பட்டமேற்படிப்புக் கல்வி—ஆராய்ச்சி நிலையமாக மாற்றுவதல்.

சென்னை, சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியைப் பட்டமேற்படிப்பு ஆராய்ச்சி நிலையமாக மாற்றும், செயற்குறிப்பு சிறிது காலமாக அரசின் நாட்டத்தை ஈர்த்து வந்திருக்கிறது. சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி—அரசுப் பொது மருத்துவமனையை பட்டமேற்படிப்பு மருத்துவக்கல்வி—ஆராய்ச்சி நிலையமாக மாற்றக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதற்காக 1977-78இல் ரூபாய் 32 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

V. அறிஞர் அண்ணா நினைவு புற்றுநோய் மருத்துவநிலையம், காஞ்சிபுரம்.

புற்றுநோயைக் கண்டுபிடித்து அதற்குச் சிகிச்சையளிக்கும் திட்டம் முதலியவற்றைச் செயற்படுத்தும் பொருட்டு தமிழ்நாடு அரசு உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் உதவியோடு காஞ்சிபுரத்தில்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

புற்றுநோய்க் கட்டுப்பாட்டுதிட்டம் ஒன்றை 1969 மார்ச் திங்களில் தொடங்கியது. வளர்ந்துவரும் ஒரு நாட்டில் இந்த ஆராய்ச்சித் திட்டத்தைத் தொடங்கி குறுகிய காலத்திற்குள், புற்றுநோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தில் சிகிச்சைமுறை புதிய வடிவம் பெற்று விளங்கியது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆகவே, காஞ்சிபுரத்தில் 100 படுக்கைகள் கொண்ட புற்றுநோய் மருத்துவ மனை ஒன்று கட்ட 1973 ஆகஸ்ட் திங்களில் தமிழ்நாடு அரசு அனுமதி அளித்தது. பின்னர் இப்படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 250 ஆக உயர்த்தப்பட்டது.

காஞ்சிபுரத்திலுள்ள அறிஞர் அண்ணா நினைவு புற்றுநோய் மருத்துவநிலையம், மருத்துவப் பணிகள்—குடும்பநல இயக்குநரின் மேற்பார்வையில் இருந்தது. இந்த நிலையத்தை இவரது மேற்பார்வையிலிருந்து மருத்துவக்கல்வி இயக்குநரின் மேற்பார்வையின் கீழ் கொண்டுவந்தால், கல்வி, ஆராய்ச்சி, சிகிச்சை ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டில் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள அறிஞர் அண்ணா நினைவு புற்றுநோய் நிலையமும் ஏனைய மருத்துவக் கல்லூரிகளும் நல்லமுறையில் ஒருங்கிணைந்து செயலாற்ற முடியும் என்று அரசு அறிந்தது. இது ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையமாக இருப்பதால், சிலவகை புற்றுநோயைத் தொடக்கத் திலேயே கண்டுபிடித்து, நோயின் தன்மையை அறிந்து அவற்றை மேலும் பரவாவண்ணம் தடுப்பதிலும், புற்றுநோய் பரவுதல், புற்றுநோய்க் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றிலும் பட்டப்படிப்பு, பட்டமேற்படிப்பு மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்க வேண்டி ஒரு மருத்துவக் கல்வி நிலையத்துடன் இணைக்கப்பட வேண்டுமென்று உலக சுகாதார நிறுவன ஆலோசகர்கள் பரிவுரை செய்திருந்தனர். அதன் அடிப்படையிலேயேயும் இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

இதைக் கருத்திற்கொண்டு, காஞ்சிபுரம், அறிஞர் அண்ணா நினைவு புற்றுநோய் மருத்துவ நிலையத்தின் நிர்வாகம், வரவு செலவு குறித்த பொறுப்பு மருத்துவப் பணிகள்—குடும்பநல இயக்குநரிடமிருந்து மருத்துவக்கல்வி இயக்குநருக்கு மாற்றப்படவேண்டுமென்று அரசு ஆணைபிறப்பித்துள்ளது. மேற்படி மருத்துவநிலையம் இப்போது 21-1-1977 முதல் மருத்துவக் கல்வி இயக்குநரின் நிர்வாகப் பொறுப்பில் உள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

VI. மருத்துவ ஆராய்ச்சி.

நமது மாநிலத்திலுள்ள மருத்துவநிலையங்கள் அனைத்திலும் எல்லா பிரிவுகளிலும் ஆராய்ச்சி நடத்தப்படுகிறது. மருத்துவக் கல்வியை உயர்த்தும் ஒருதிட்டத்தின் ஒருங்கிணைந்த பாகமாக மருத்துவ ஆராய்ச்சி விளங்குகிறது. மருத்துவ அறிவியலை கற்றுத் தேர்வதிலும், மக்களுக்குப் பெருமளவில் மருத்துவப் பயனை அளிப்பதிலும் தொடர்ந்து நல்ல முன்னேற்றம் பெற எல்லா பிரிவுகளிலும் பலவகைப் பணியாளர்கள் ஆராய்ச்சிப் பணியில் ஈடுபடுவது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். இதனைக் கருத்திற்கொண்டு ஆராய்ச்சிப் பணிகளுக்கு மாநில அரசு ஊக்கமளித்து வருகிறது.

ஆராய்ச்சி இரு வகைப்படும். ஒன்று செயல்முறை ஆராய்ச்சி அல்லது சிகிச்சை ஆராய்ச்சி. இரண்டாவது அடிப்படை ஆராய்ச்சி அல்லது கல்வி ஆராய்ச்சி. ஆராய்ச்சி பணிக்கு நிதி உதவி செய்யும் முக்கிய முகவரமைப்புகள் வருமாறு:—

- (1) மாநில அரசு;
- (2) இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சி மன்றம் போன்ற தேசிய முகவரமைப்புகள்;
- (3) உலக சுகாதார நிறுவனம், யூனிசெப் நிறுவனம் முதலியன.

i) தமிழ்நாடு மாநில ஆராய்ச்சி குழு.

தமிழ்நாட்டில் அறிவியல் மற்றும் மருத்துவத்தில் ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்கு ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு 1944 ஆம் ஆண்டு மாநில மருத்துவ ஆராய்ச்சிக்குழு அமைக்கப்பட்டது. ஆராய்ச்சிப் பணிக்கு மானியம் கேட்டு வரும் வேண்டுகோள்களை இக்குழு பரிசீலிப்பதோடு தகுதியுடைய திட்டங்களுக்கு நல்ல புல உதவிகளை நல்குகிறது. தற்போது ஆண்டுதோறும் மானியமாக மொத்தம் ரூபாய் 1 இலட்சம் கொடுப்பதற்கேற்ற வகையில்

1977 ஆகஸ்ட் 22]

(ii) ஆராய்ச்சி திட்டங்கள்.

இம்மாநிலத்திலுள்ள மருத்துவ நிலையங்களில் 1976-77 இல் நடத்தப்பட்ட ஆராய்ச்சி திட்டங்களின் எண்ணிக்கையும் அவற்றிற்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகையும் பின்வருமாறு:—

1976-77-ல் மேற் கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சித் திட்டங்களின் எண்ணிக்கை.	1976-77-ல் திட்டங்களின் எண்ணிக்கை.	1976-77-ல் அனுமதிக்கப் பட்டதொகை.
---	------------------------------------	----------------------------------

புதுடி, இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் ஆதரவின் கீழ் மேற் கொள்ளப்பட்டவை—	ரூபாய்
(1) முந்திய திட்டங்கள் 12	84,445.19
(2) புதிய திட்டங்கள் 44	1,55,749.81
பெருமொத்தம் 56	2,40,195.00

தமிழ் நாடு மாநில ஆராய்ச்சிக் குழுவின் ஆதரவின் கீழ் மேற் கொள்ளப்பட்டவை—

(1) முந்திய திட்டங்கள் 29	51,230.00
(2) புதிய திட்டங்கள் 63	89,970.00
மொத்தம் 92	1,41,200.00

இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் ஆதரவின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் [(iii)-வது விவர அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன] மாநில மருத்துவக் கல்லூரிகளில் இவ்வாண்டு நடந்தேறி வருகின்றன.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

(iii) உலக சுகாதார நிறுவனத் திட்டம்—(உ) வாய் புற்று நோய்.—சென்னை, அரசு இராயப்பேட்டை மருத்துவமனையில் வாய்புற்று நோய் அறுவை சிகிச்சை குறித்து ஆராய்ச்சி நடத்த உலக சுகாதார நிறுவனம் 2,000 டாலர் வழங்கியுள்ளது. “கல்வி மூலம் மெக நோயைக் கட்டுப்படுத்துவது குறித்து ஆய்வு” நடத்தவும் மேற்படி நிறுவனம் 2,000 டாலர் வழங்கியுள்ளது.

வாய் புற்றுநோய் கண்டுள்ள நோயாளிகளுக்கு நோயை கட்டுப்படுவதற்கான சிகிச்சையில் புதிய உத்தி (முறை) சென்னை, அரசு இராயப்பேட்டை மருத்துவமனையில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை உலக முழுவதும் பாராட்டியுள்ளது. இப்புதிய முறையினால் புற்றுநோயாளிகளுக்குக் குறிப்பிடத் தக்க நிவாரணம் கிடைக்கிறது. இந்த மீட்டு அமைக்கும் அறுவை சிகிச்சை முறை ஒரு நல்ல தரமான உத்தியென மேலை நாட்டினர் ஏற்பளித்துள்ளனர். மேலும், கடந்த நான்காண்டு காலத்தில் அரசு இராயப்பேட்டை மருத்துவமனையில் தொழுநோயாளிகளுக்கான மீட்டு அமைக்கும் அறுவைச் சிகிச்சையிலும் விரைவான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. இப்பணிக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் புற்றுநோய்ச் சிகிச்சைக்காக ரூபாய் 2.5 இலட்சம் செலவில் கட்டிடம் கட்டும் திட்டத்திற்கு தமிழ்நாடு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

(b) பெல்ஜியம் நாடு வழங்கும் மானியம்.—சென்னை அரசு கண்நோய் மருத்துவமனையில் காளான் கிருமியினால் ஏற்படும் நோயைக்கண்டுபிடிக்கும் நிலையம் ஒன்றை அமைக்க பெல்ஜியம் நிறுவனம் வழங்க முன்வந்துள்ள உதவியை அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. ரூபாய் 7 இலட்சம் மதிப்பில் அறிவியல் கருவிகளையும் ஆண்டுதோறும் தொடரினச் செலவாக ரூபாய் 30,000-மும் பெல்ஜியம் நிறுவனம் வழங்கும்.

(c) காசநோய் குறித்து ஆராய்ச்சி.—தற்போது காசநோய் கட்டுப்பாட்டு சிகிச்சை நிலையம் அமைந்துள்ள (அரசு மார்பு நோய்ச் சிகிச்சை நிலையம், சேத்துப்பட்டு) இடத்தையும் கட்டிடங்களையும் மொத்தமாக நன்கொடையாகவோ, அல்லது ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 1 இயல்பான வாடகைக்கோ வழங்குமாறு இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சி மன்றம் மாநில அரசைக்

1977 ஆகஸ்ட் 22]

கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. இது குறித்து மேற்படி மன்றத்தின் பிரதிநிதிகளும், நமது அதிகாரிகளுடன் விரிவாக விவாதம் நடத்தியுள்ளனர். காசநோய் கட்டுப்பாட்டு சிகிச்சை நிலையம் ஆற்றிவரும் பணியின் முக்கியத்துவத்தையும், இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் உதவியுடன் நடத்தத் திட்டமிட்டுள்ள ஆராய்ச்சி திட்டங்களையும் கருதிப்பார்த்து ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 1 இயல்பான வாடகைக்கு மேற்படி இடத்தையும், கட்டிடங்களையும் கொடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சி மன்றமும் அதன் தென்பிராந்திய வட்டார தலைமையிடத்தை சென்னையில் அமைக்கக் கருதியுள்ளது.

VII. கிங் நிறுவனம், கிண்டி.

பொதுச்சுகாதாரம், போதனை, ஆராய்ச்சி ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் கிண்டியிலுள்ள கிங் நிறுவனம் கீழைநாடுகளில் பெரும் நிலையமாக விளங்குவதோடு அம்மைப்பால், மயக்கத்தடுப்பு மருந்து முதலியவற்றைத் தயாரித்தும் வருகிறது. இந்த நிறுவனம் இந்நாட்டிலுள்ள நான்கு நிலையங்களுள் ஒன்றாக விளங்குவதால், உறைய வைத்து, உலர்வைக்கும் அம்மைப்பால் உற்பத்தியை நாட்டின் தேவைக்கேற்ப பெருக்க முடியும் என்று மத்திய அரசு உணர்ந்தது. அவ்வாறே, உலக சுகாதார நிறுவனம், யூனிசெப் நிறுவனம் ஆகியவற்றின் உதவியோடு மேற்சொன்ன அம்மைப்பால் உற்பத்தி 24 மில்லியன் அளவாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

முத்தடுப்பு ஊசி மருந்து, தொண்டை அழற்சி நோய்த்தடுப்பு மருந்து, நோய்த்தடுப்பு மருந்துக்கள், நச்சுநோய்த் தடுப்பு மருந்துக்கள் தயாரித்தல்.

நச்சு நோய்த்தடுப்பு மருந்துக்கள், அம்மைப்பால், உற்பத்தியில் தன்னிறைவு அடையும் பொருட்டு, கிண்டி கிங் நிறுவனத்தில் நச்சு நோய்த்தடுப்பு மருந்துக்கள், தொண்டை அழற்சிநோய்த் தடுப்பு மருந்து, நோய்த்தடுப்பு மருந்துக்கள், முத்தடுப்பு ஊசி மருந்து ஆகியவற்றைத் தயாரிப்பதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இதற்காகக் கட்டிடம் கட்டவும், பணியாளர்களை நியமிக்கவும், கருவிகள் வாங்கவும் ரூபாய் 3,11,400 அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

நாய்க்கடி தடுப்பு மருந்தை உற்பத்தி செய்தல்.

தமிழ்நாட்டில் நாய்க்கடி தடுப்பு மருந்திற்கான தேவை நாளுக்கு நாள் பெருகி வருவதாலும், குன்னூரிலுள்ள பால்டர் நிறுவனம் வழங்கும் தடுப்பு மருந்து போதுமானதாக இராது தாலும் இந்த நிறுவனத்தில் இத்தடுப்பு மருந்தைத் தயாரிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, கிண்டி கிங் நிறுவனத்திலிருந்து ஓர் உதவி இயக்குநரும் தொழில்நுட்ப வல்லுநர் ஒருவரும் நாய்க்கடி தடுப்பு மருந்தைத் தயாரித்தல், தரப்படுத்துதலின் உள்ள தொழில்நுட்ப உத்திகளைக் கௌசாலியிலுள்ள மத்திய ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் கற்றுத்தேர்ச்சி பெற்றுள்ளனர். கிண்டி கிங் நிறுவனத்தின் மேம்படுத்துவதற்காக 1977-78 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூபாய் 4.30 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

VIII மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனைகள்.

இம்மாநிலத்திலுள்ள பல்வேறு மருத்துவக்கல்லூரிகளுடன் இணைந்துள்ள மருத்துவமனைகள் 19 இருக்கின்றன. இவை IV வது விவர அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(a) மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனைகளிலுள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை.—1975-76, 1976-77 ஆண்டுகளில் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனைகளிலுள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை V-வது விவர அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மாநிலத்திலுள்ள மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனைகளில் படுக்கைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 12,638 ஆக இருந்தது. 1976-77 இல் 13,294 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளதை மேற்படி விவர அறிக்கையிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

(b) தொற்றுநோய் சிகிச்சை மருத்துவமனை, தண்டையாப்பேட்டை.—தண்டையாப்பேட்டை, தொற்றுநோய் சிகிச்சை மருத்துவமனையை, சென்னை மாநகராட்சியிடமிருந்து எடுத்துக் கொண்டு அதனை மருத்துவக்கல்வி கற்பிக்கும் நிலையமாக மாற்றும் செயற்குறிப்பு முனைப்பாகப் பிரிவிக்கப்பட்டு வருகிறது.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

(c) ஏழை மக்களுக்கு மருத்துவ வசதிகள்.—மருத்துவக் கல்வி இயக்குநர் (பணி அளவில் அல்லது புற நோயாளி துறையளவில்) நடத்திய ஆய்வின் அடிப்படையில், நோயாளிகள் சிகிச்சை பெறுவதில் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்துவதற்கேற்றவாறு மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை ஒன்றுக்கு இருவர் என்ற வீதத்தில் 16 அறுவை சிகிச்சை உதவி மருத்துவர் பதவிகளுக்கு அரசு அனுமதி வழங்கியது. நோயாளிகளை மருத்துவமனையில் சேர்த்துக்கொள்ள அனுமதிக்கும் சிகிச்சை பிரிவுகள் புற நோயாளித்துறையில் ஒரு நாளைக்கு ஒரு பிரிவு என்ற முறையில் அமர்ந்து நோயாளிகளைக் கவனிப்பதால் முந்திய நாள் ஒரு நோயாளிக்குச் சிகிச்சையளித்த அதே பிரிவு அடுத்த நாள் அந்த நோயாளிக்குச் சிகிச்சையளிக்க அங்கு இருப்பதில்லை. இதன் விளைவாக பொதுவான அறுவை சிகிச்சைக்கும், பொதுவாக மருத்துவச் சிகிச்சை பெற புற நோயாளி துறைக்கும் வருகின்ற நோயாளிகள் தொடர்ந்து ஒரே மருத்துவரிடம்/அறுவை சிகிச்சை மருத்துவரிடம் சிகிச்சை பெற முடிவதில்லை என்று மேற்படி ஆய்விலிருந்து நன்கு தெரிய வந்தது. இந்த ஆய்வின் பயனாக, மாநகரிலுள்ள மருத்துவ நிலையங்களில் இருக்கும் பல்வேறு பிரிவுகளில் பணியாளர் எண்ணிக்கை தகுந்தவாறு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

(d) பாலாங்கபுரம் மருத்துவமனை.—மதுரை, எர்ஸ்கின் மருத்துவமனை இம்மாநிலத்திலேயே இரண்டாவது பெரிய மருத்துவமனையாகும். இங்கு 1,400 படுக்கைகள் உள்ளன. நாள் ஒன்றுக்கு சுமார் 7,000 புற நோயாளிகளுக்கு இங்கு சிகிச்சை யளிக்கப்படுகிறது. மதுரை, இராமநாதபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள மக்களின் மருத்துவத் தேவையை இந்த மருத்துவமனை கவனிக்கிறது. எனவே, இம்மருத்துவமனைக்கு ஏராளமான நோயாளிகள் சிகிச்சைக்கு வருவதனால் மதுரை வாசிகளுக்குப் போதுமான மருத்துவ வசதி கிடைக்க இயலாமல் போயிற்று.

எர்ஸ்கின் மருத்துவமனையில் நோயாளிகள் அதிகமாக வருவதனால் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியை ஓரளவிற்குக் குறைக்கவும், குடிசைப் பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்குப் போதிய மருத்துவ வசதி அளிக்கவும் வேண்டி நகருக்குப் பறக்கே.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

தென் மதுரை, பாலரங்கபுரத்தில் 40 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனை ஒன்று ரூ. 14.2 இலட்சம் செலவில் கட்டப்பட்டு அண்மையில் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

பாலாங்குட்டி மருத்துவமனையில் புற நோயாளிகளுக்குக் கீழ்க்காணும் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன:—

வெளியிலிருந்து வரும் நோயாளிகளுக்கு மருந்துகள் கொடுப்பதற்காக பொதுவான மருந்து பிரிவு, அறுவை சிகிச்சைப் பிரிவு, குழந்தைகள் சிகிச்சைப் பிரிவு, மகப்பேறு—பெண் நோயியல் பிரிவு, பிற சாதாரண நோய்களைக் கவனிக்கும் பிரிவு ஆகியவை உள்ளன.

காது, மூக்கு, தொண்டை நோய், கண்நோய், மனநோய் போன்ற சிறப்பான சிகிச்சை பெற வேண்டியிருக்கும் நோய்கள் குறித்து நோயாளிகள் மதுரை, எர்ஸ்கின் மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பப்படுவர். அறுவை சிகிச்சை செய்வதற்கான கூடம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உடனடியாக அறுவை சிகிச்சை செய்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இயல்பான மகப்பேறு, காலம் கடந்த மகப்பேறு ஆகியவற்றைக் கவனிப்பதற்கு மகப்பேறு அறை ஒன்றும் கட்டப்பட்டுள்ளது.

கடுமையான நோயாலும் அதிர்ச்சியாலும் நினைவிழந்தவர்களை மீண்டும் நினைவுபெறச் செய்து முனைப்பாக மருத்துவச் சிகிச்சையளித்தல், இடைநிலை மருத்துவச் சிகிச்சையளித்தல் பிரிவு.

புற நோயாளிகளுக்குச் சிறந்த முறையில் நல்ல பல மருத்துவ வசதிகளை செய்துகொடுக்க வேண்டி, நடக்கும் நோயாளிகள், ஆபத்தான நிலையிலிருக்கும் நோயாளிகள், அதிர்ச்சியினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் நோயாளிகள் என வகைப்படுத்தி அவற்றின் அடிப்படையில், சிறப்புப் பேராசிரியர் நால்வர் (மருந்து), 8 உதவிப் பேராசிரியர்கள் (மருந்து) ஆகிய பதவிகளுக்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. அதிர்ச்சியுற்று அதன் விளைவாக சிறப்பான முறையில் முனைப்புடன் மருத்துவச் சிகிச்சை தேவைப்படுகிற நோயாளிகளைக் கவனிப்பதற்காகச் சிறப்புப் பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவு, மீண்டும்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

புத்தயிருட்டி முனைப்புடன் மருத்துவச் சிகிச்சை, இடைநிலை மருத்துவச் சிகிச்சையளிக்கும் பிரிவு என அமைக்கப்படுகிறது. சென்னை, அரசு பொது மருத்துவமனை, சென்னை, அரசு ஸ்டான்லி மருத்துவமனை, மதுரை, அரசு எர்ஸ்கின் மருத்துவமனை, கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை ஆகியவற்றில் இப்பிரிவிற்காக மேற்படி பணியாளர்களை நியமிக்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

(f) இதயநோய் தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவை அமைத்தல்.— நோயாளிகளுக்கு இதயத்தில் உள்ள ரத்த நாளத்தில் ரத்தம் உறைந்து விடும் ஒருவகை நோய் இப்போது அதிகமாக ஏற்படுகின்றது. இதனால் இதய நோய் (இதயத்துடிப்பு அதிகமாதல்) வந்த சில மணி நேரத்திற்குள் பெரும்பாலான நோயாளிகள் இறந்து விடுகின்றனர். பொன் போன்ற இந்த மனித உயிரை காக்க வேண்டி இத்தகைய நோயாளிகளுக்குத் தீவிர சிகிச்சையளிக்க வேண்டியது அவசியமாயுள்ளது. இதைக் கருத்திற்கொண்டு, நவீன கருவிகளுடன் இதய நோய் தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவு ஒன்று அரசுப் பொது மருத்துவமனையிலும், அரசு ஸ்டான்லி மருத்துவ மனையிலும் உள்ளது. இதய இரத்த நாளத்தில் ரத்தம் உறைந்து விடக்கூடிய நோயினால் அவதியுறும் நோயாளிகளுக்கு இப்பிரிவில் சிகிச்சையளிக்கப்படும். சென்ற ஆண்டில் இப்பிரிவுகள் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பிரிவுகளில் அதிக கருவிகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இதய நோய் தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவு ஒன்று அரசு இராயப் பேட்டை மருத்துவமனையில் ஏற்கெனவே ஏற்படுத்தப்பட்டு தேவையான பணியாளருடனும் கருவிகளுடனும் செயல்பட்டு வருகிறது.

(g) நகரின் புறப்பகுதியில் மருத்துவமனை கட்டுதல்.— சென்னை மாநகரின் இப்போதிருக்கும் மருத்துவமனைகளில் ஏற்பட்டுள்ள நோயாளிகள் நெருக்கடியை ஓரளவிற்குக் குறைக்கவும், மாநகரப்பகுதியில் மருத்துவ வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவும் வேண்டி, சென்னை மாநகரில் உள்ள மருத்துவக் கல்லூரிகளுடன் இணைந்திருக்கும் வகையில் 100 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனைகள் ஐந்தினை புறநகர்ப் பகுதிகளில் அமைப்பதென்ற கொள்கை முடிவின் அரசு எடுத்துள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

1. கலைஞர் கருணாநிதி நகர்.
2. தண்டையார்பேட்டை.
3. அறிஞர் அண்ணா நகர்.
4. பெரம்பூர்.
5. தேனாம்பேட்டை.

அதன்படி, கலைஞர் கருணாநிதி நகரில் 100 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனையை ரூ. 30 இலட்சம் செலவிலும், தண்டையார்பேட்டை, அறிஞர் அண்ணா நகர் ஆகிய இடங்களில் முறையே ரூ. 32.32 இலட்சம், ரூ. 28.02 இலட்சம் செலவில் 100 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனைகளையும் கட்ட அரசு ஆணை மதி வழங்கியுள்ளது. தண்டையார்பேட்டை, பெரம்பூர் ஆகிய இடங்களில் கட்டப்படும் மருத்துவமனைகள் வட சென்னைப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி அளிக்கும். தண்டையார்பேட்டை, அறிஞர் அண்ணா நகர் ஆகிய இடங்களில் மருத்துவமனைகள் விரைந்து கட்டப்பட்டு வருகிறது. இவை கூடிய சீக்கிரத்தில் கட்டிமுடிக்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. கலைஞர் கருணாநிதி நகரில் கட்டப்பட்டுள்ள புதிய மருத்துவமனை கூடியவிரைவில் செயல்படத் தொடங்கும். புறநகர்ப் பகுதியில் இந்த மருத்துவமனைகளைக் கட்டுவதினால் மாநகரில் தற்போது உள்ள மருத்துவமனைகளில் நோயாளிகள் நெருக்கடி குறையும். நகருக்குப் புறத்தே தேனாம்பேட்டை, பெரம்பூர் ஆகிய இடங்களில் மருத்துவமனை கட்டுவதற்கான நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு அதன் பின்னர் கட்டிடப் பணி தொடங்கப்படும். இப்புறநகர் மருத்துவமனைகளை, அந்தந்த மருத்துவமனைகளுக்கு எதிரே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கண்காணிப்பாளரின்/தலைவரின் நிர்வாகப் பொறுப்பின்கீழ் கொண்டுவரக் கருதப்பட்டுள்ளது.

- (1) கலைஞர் கருணாநிதி நகர் ... கண்காணிப்பாளர், அரசு இராயப்பேட்டை, மருத்துவமனை, சென்னை.
- (2) தண்டையார்பேட்டை ... தலைவர், அரசு ஸ்டான்லி மருத்துவமனை, சென்னை.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

- 3) அறிஞர் அண்ணா நகர் .. தலைவர், கீழ்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, சென்னை.
- (4) பெரம்பூர் ... கண்காணிப்பாளர், அரசுப் பொது மருத்துவமனை, சென்னை.
- (5) தேனாம்பேட்டை ... கண்காணிப்பாளர், அரசு கஸ்தூரிபாய் காந்தி மகளிர் குழந்தைகள் நல மருத்துவமனை, சென்னை.

சென்னை மாநகரிலுள்ள அரசு மருத்துவமனைகளில் கிணறு வெட்டியும், மேல்நிலை நீர்தேக்கத் தொட்டி கட்டியும் பொது மான அளவிற்கு நீர்வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர, சென்னை, அரசுப் பொது மருத்துவமனை, சென்னை மகளிர்-சிசு நல மருத்துவமனை, சென்னை, ஸ்டான்லி மருத்துவமனை, சென்னை, கண்கிச்சை மருத்துவமனை, 'சென்னை கீழ்ப் பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, சென்னை, மனநோய் மருத்துவமனை, சென்னை, ஆர்.எஸ்.ஆர்.எம். மகப்பேறு மருத்துவமனை, ஓட்டேரி, காசநோய் மருத்துவமனை, சென்னை, காசநோய் சிகிச்சை நிலையம் ஆகியவற்றில் கழிவுநீர் அகற்றவும், நீரை விசை பேற்றவும் அறை கட்டுதல், குழாய்கள் இணைத்தல் முதலிய பணிகள் முடிக்கப்பட்டு விட்டன.

IX மருத்துவமனைகளுக்கு அதிக வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தல்:

மருத்துவமனைகளுக்குத் தேவைப்படும் கருவிகளையும் சாதனங்களையும் வாங்க அனுமதி அளித்து அதன் மூலம் சிறப்பான சிகிச்சைக்கு அதிக வசதிகளை, அரசு செய்து கொடுத்துள்ளது:—

(i) சென்னை, கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையில் அறுவை சிகிச்சை செய்வதற்கான 5 மேஜைகள், அறுவை சிகிச்சைக் கூடத்திற்குள் மேற்பகுதியில் பொருத்தப்படும் 6 ஒளிஉமிழ் விளக்குகள், புதிய அறுவை சிகிச்சைக் கூடத்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

திற்கு எளிதில் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய, மறைப்புகளில்லாத 3 விளக்குகள் ஆகியவற்றை வாங்க ரூ. 1,83,687-க்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(ii) சென்னை, கஸ்தூரிபாய் காந்தி மகளிர்-சிசு நல மருத்துவமனையில், படுகை வாட்டத்தில் அமைந்த உயரழுத்த நீராவி தூய்மைப்படுத்து கருவி ஒன்றை ரூ. 26,515-க்கு வாங்க அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

(iii) சென்னை, அரசுப் பொது மருத்துவமனையில் கதிரியக் கயியல்-புற்றநோய் பெர்னாடு நிலையத்தில் உள்ள 500 MA யூனிட் உயரழுத்த மின் மாற்றுக் கட்டுப்பாட்டுக் கருவிக்குப் பதிலாகப் புதிதாக ஒன்றை வாங்க ரூ. 77,000 அனுமதிக்கப் பட்டது. இந்த நிலையத்தில் 92,684 ரூபாய் செலவில் 700 MA பிரிவின் குழாய்களும், உயர் அழுத்த மின்கம்பிச் சுருள்களும் புதுப்பிக்கப்பட்டன.

(iv) சென்னை, அரசினர் ஸ்டான்லி மருத்துவமனையில் பயன்படுத்துவதற்காக, 1,25,000 ரூபாய் செலவில் பென்னட் (Benet) ரெஸ்பிரேட்டர் கருவியும், 'ஹீமோடையலைசர்' கருவியும் (Haemodialyser) வாங்க அனுமதி வழங்கப் பட்டது.

(v) மதுரை, அரசினர் எர்ஸ்கின் மருத்துவமனையின் நரம்பு நோய் சிகிச்சைப் பிரிவில் 47,765 ரூபாய் செலவில் 'எலக்ட்ரோ மைகிராம்' (Electromyogram) கருவி வாங்க அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

(vi) தஞ்சாவூர், ராஜா மிராசுதார் அரசினர் மருத்துவ மனையில் பயன்படுத்துவதற்காக 300/500 MA எக்ஸ் கதிர் கருவி ஒன்று வாங்க ரூ. 2.50 இலட்சம் அனுமதிக்கப்பட்டது.

(vii) கனக்காடு, பிரிகாமின்னியார் மருத்துவமனையில் பயன்படுத்த ஒன்று, திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையில் பயன்படுத்த ஒன்றுமாக இரண்டு இயங்கும் M / எக்ஸ் கதிர் கருவிகள் வாங்க அனுமதி அளிக்கப் பட்டது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

X கல்லூரி இணைந்த மருத்துவமனைகள், மாநகர மருத்துவ மனைகள், புதிய மருத்துவ கல்லூரி மருத்துவமனைகள் ஆகியவற்றிற்கு மேம்பாடுகள் செய்ய, 1977-78 வரவு-செலவுத் திட்டம்தீட்டப்பட்டில் 142.21 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

1977-78ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படவிருக்கும் சில முக்கியமான திட்டங்கள் பின் வருமாறு:—

(1) ஓட்டேரி, திருவட்டிசுவரர் காசநோய் மருத்துவமனை— முன்னரே அழுத்தப்பெற்ற கான்கிரீட் கலவையினைக் கொண்டு ஊதுஉலை எண்ணெய் சேசிப்புத் தொட்டி கட்டுதல்.

(2) ஓட்டேரி, திருவட்டிசுவரர் காசநோய் மருத்துவ மனையில் குளிப்பதன் கருவியுடன் கூடிய சுவப் பரிசோதனை அறைகட்டுதல்.

(3) சென்னை, அரசு கண்ணோய் சிகிச்சை மருத்துவமனைக் காக கருவிகள் வாங்குதல்.

(4) மதுரை, எர்ஸ்கின் மருத்துவமனையில் தனிப்பட்ட பல் நோய் சிகிச்சைப் பிரிவையும், மூடநோய் சிகிச்சைப் பிரிவையும் கட்டுதல்.

(5) மதுரை, அரசினர் எர்ஸ்கின் மருத்துவமனையில் உள்ள சிறுநீரக நோய் சிகிச்சைப் பிரிவிற்காக கருவி வாங்குதல்.

(6) தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரியில் பரிசோதனை பிராணிகள் கொட்டகை கட்டுதல்.

(7) தஞ்சாவூர், ராஜா மிராசுதார் அரசினர் மருத்துவ மனையில் அறுவைச் சிகிச்சைக் கூடத் தொகுதி ஒன்றைக் கட்டுதல்.

(8) கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையில் 28 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டுதல்.

(9) கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையில் ஆண், பெண் அறுவைச் சிகிச்சை வார்டுகளுக்கான சுழல் படிக்கட்டு கட்டுதல்.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

(10) கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரிக்காக துணை நோக்காடி ஒன்று வாங்குதல்.

XI . மருத்துவக் கல்லூரிகளுடன் இணைந்த மருத்துவமனைக் கட்டிடங்களுக்கு சிறப்பு மேம்பாடுகள்.

நோயாளிகளின் சுகாதாரம், உடல் நலம் கருதியும், மருத்துவ மனைக் கட்டிடங்களை நல்ல முறையில் பராமரிக்கவும் 1976-77 இல் மாநகர மருத்துவமனைகள் அனைத்திற்கும் சிறப்பான சாதாரண பழுதுபார்த்தல் பணிகளை மேற்கொள்ள அரசு 16.05 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கியது. இப்பணி நிறைவேற்ற எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது; இப்பணி முடிவடைந்தவுடன் இந்த மருத்துவ மனைகள் புத்தம் புதிய பொலிவினைத் தரும்.

தொடர்ந்து பிராணவாயு தேவைப்படுகிற அறுவைச் சிகிச்சைக் கூடங்கள், தீவிர மருத்துவக் கண்காணிப்பு வார்டு போன்ற ஏனைய வார்டுகள் அனைத்திற்கும் பிராணவாயு வழங்கும் பொருட்டு, சென்னை பொது மருத்துவமனை, கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, அரசினர் ஸ்டான்லி மருத்துவமனை, சென்னை, (தீவிர மருத்துவக் கண்காணிப்புப் பிரிவு), தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை ஆகியவற்றில் மருத்துவ சிகிச்சைக்கு தேவைப்படும் வாயுக்களை ஒரே மையத்திலிருந்து வழங்கும் முறை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியுடன் இணைந்த மாணவர் விடுதிக்கு போதிய நீர் வழங்க கூடுதல் குழாய்கள் போடும் பணியும், சென்னை பொது மருத்துவமனைக்கு வழங்கப்படும் மாநகராட்சி தண்ணீரைச் சேமிக்க கூடுதலாக தொட்டிகள் கட்டும் பணியும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

சென்னை, அரசினர் பொது மருத்துவமனையில் ஏழு மாடிக் கட்டிடத்தில் இதய நோய் சிகிச்சைப் பிரிவு உள்ளது. இதயத் திற்கு இரத்தம் எடுத்துச் செல்லும் நாள அறுவைச் சிகிச்சைப் புதிய பிரிவு இக்கட்டிடத்தின் ஐந்தாவது, ஏழாவது மாடிகளில் 20.58 இலட்சம் ரூபாய் தொடரா இனச் செலவிலும், 4.46 இலட்சம் ரூபாய் தொடர் செலவிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

XII மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகள்.

இம் மாநிலத்தில் 14 மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகள் உள்ளன. இவற்றில் மொத்தம் 4,273 படுக்கைகள் உள்ளன. மாநிலத்திட்டக் குழு செய்த பரிவுரையின் பேரில், மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளின் தரத்தை படிப் படியாக உயர்த்தவும், படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை 400-க்குக் குறையாமல் 650 வரையில் உயர்த்தவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. 1976-77-ல், திண்டுக்கல் மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் 66 படுக்கைகளும், தருமபுரி மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் 78 படுக்கைகளும் அதிகரிக்கப் பட்டன. சிதம்பரத்தில் ரூபாய் 20 இலட்சம் செலவில் கட்டப் பட்ட வட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனை (70 படுக்கைகள் கொண்டது) 1976-ல் செயல்படத் தொடங்கியது. 18 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் திருப்பூரில் கட்டப்பட்ட மருத்துவமனையும் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. வேலூர் மக்களுக்காக வேலூர் அரசினர் பென்ட்லண்ட் மருத்துவமனையில் ரூபாய் 5.50 இலட்சம் செலவில் கூடுதலாக கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

1976-77-ல், கீழ்க்கண்ட மருத்துவமனையில் நான்கு சிறப்பு பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன :-

1. ஈரோடு, மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் முடநீக்கியல் துறை.
2. தூத்துக்குடி, மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் காது, மூக்கு, தொண்டை சிகிச்சைப் பிரிவு.
3. புதுக்கோட்டை, மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனையில் சிறுநீர் மருத்துவப் பிரிவு.
4. ஈரோடு, மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் கண்நோய் சிகிச்சை பிரிவு.

1977-78-ல், இராமநாதபுரம், அரசினர் தலைமையிட மருத்துவ மனையில் 1.04 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை 125-லிருந்து 155 ஆக உயர்த்த திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

கீழ்க்கண்ட இனங்களுக்கு செலவு செய்யவும் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது :—

(அ) நாகப்பட்டினம், மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனையில் நோயாளிகள் இருக்கை கொண்டகை ஒன்று கட்டுதல்.

(ஆ) வேலூர், மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் ரூபாய் 22,575 செலவில் 20" x 48" அளவுள்ள படுகை நிலை உயர் அழுத்த கிருமி நீக்கக் கருவி ஒன்றிற்கு வகை செய்தல்.

XIII. வட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகள்.

இம்மாநிலத்தில் 106 வட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகள் உள்ளன. அவற்றில் உள்ள மொத்த படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 8,596 ஆகும். வட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளின் மேம்பாடு குறித்து கீழே காட்டப்பட்டுள்ளவாறு சில முக்கிய திட்டங்களுக்கு அரசு 1976-77-ல் அனுமதி வழங்கியுள்ளது :—

செலவு
(ரூபாய்
இலட்சத்தில்)

1. ஓரத்தநாடு, அரசு மருத்துவமனையில் 8 படுக்கைகள் கொண்ட கூடுதல் வார்டு கட்டுதல் 0.062
2. மணப்பாறை, அரசு மருத்துவமனையில் 12 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டுதல் 1.10
3. மன்னார்குடி, அரசு மருத்துவமனையில் குளிர் பதன வசதியுடன் கூடிய பிண அறுவைச் சிகிச்சை கூடம் கட்டுதல் 0.70
4. தொட்டியம், முசிரி ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், மாவட்ட நல வளர்ச்சிக் குழு ஆகியவை அளித்த தொகை மூலம் தொட்டியத்திலும் முசிரியிலும் எக்ஸ் கதிர் பிரிவு கட்டுதல் 0.30

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

செலவு
(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

5. மகாத்மா காந்தி நூற்றாண்டு நினைவு மருத்துவமனை அளித்த தொகை மூலம் கம்பட் அரசு மருத்துவமனையில் கூடுதல் கட்டிடங்கள் கட்டுதல். 1.50
6. தென்னார்க்காடு மாவட்டம், திருக்கோயிலூர் அரசு மருத்துவமனை, தஞ்சாவூர் மாவட்டம், மன்னார்குடி அரசு மருத்துவமனை, மதுரை மாவட்டம், பழனி அரசு மருத்துவமனை ஆகியவற்றில் நவீன சமையல் கூடம் கட்டுதல். 1.79
7. திருப்பூர், அரசு மருத்துவமனைப் பணியாளர்களுக்கு குடியிருப்புகள் கட்டுதல். 3.50
8. உசிலம்பட்டி, அரசு மருத்துவமனையில் 15 படுக்கைகள் கொண்ட காச நோய் சிகிச்சை வார்டு கட்டுதல். 1.15

1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கான வேலைத்திட்டம்.

மருத்துவமனையுடன் இணைந்த சமையல்கூடங்களில் பெரும் பாலானவை பழையனவாக இருப்பதால் அவற்றைக் காலத்திற் கேற்ப மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று மதிப்பிட்டுக்குழு பரிந்துரை செய்துள்ளது. இப் பரிந்துரை படிப்படியாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. நடப்பாண்டுத் திட்டக் கால அளவில், தஞ்சாவூர் மாவட்டம், பட்டுக்கோட்டை அரசு மருத்துவமனை, சேலம் மாவட்டம், ராகிபுரம் அரசு மருத்துவமனை, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், தாராபுரம் அரசு மருத்துவமனை ஆகியவற்றில் ரூ. 1.43 இலட்சம் செலவில் நவீன சமையற் கூடங்கள் கட்டப்படும். தென்னார்க்காடு மாவட்டம், செஞ்சி அரசு மருத்துவமனையிலும், திருநெல்வேலி மாவட்டம், சங்கரன் கோவில் அரசு மருத்துவமனையிலும் போதிய தீர் வழங்குவதற்காக

127-60—12

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

0.48 இலட்சம் செலவில் கருநாடகப் பெருநாழியில் தீர்த்தொட்டி கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 0.31 இலட்சம் செலவில் மதுரை மாவட்டம், மேலூர் அரசு மருத்துவமனையில் நீரடிக் கழிப்பிடம் கட்டும் பணியும், திருமங்கலம் அரசு மருத்துவமனையில் கழிப்பிடத் தொட்டி கட்டும் பணியும் 1977-78-ல் நிறைவேற்ற எடுத்துக் கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

XIV. வட்டத் தலைமையிடமல்லாத மருத்துவமனைகள்.

இம் மாநிலத்தில் 110 வட்டத் தலைமையிடமல்லாத மருத்துவ மனைகள் உள்ளன; அவற்றில் மொத்தம் 2,302 படுக்கைகள் உள்ளன. 1976-77-ல் இவைகளுக்காக தீர்க்கப்பட திட்டங்களை நிறைவேற்ற அரசு அனுமதியளித்துள்ளது:—

செலவு
(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

1. ஆடுதுறை அரசு மருந்தகத்தில் 8 படுக்கைகள் கொண்ட மகப்பேறு வார்டு கட்டுதல். 0.97
2. கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், கோடுமுடி அரசு மருந்தகத்தில் பிணக் கிடங்கு கட்டுதல். 0.30
3. தென்னார்க்காடு மாவட்டம், வனவனூர் அரசு மருத்துவமனையில் துளைக் கிணறுடன் மேல் நிலை தீர்த்தொட்டி கட்டுதல். 0.35
4. திரு. முத்தையா செட்டியார் அளித்த தொகை மூலம் உடையார்பாளையம் அரசு மருந்தகத்தில் மகப்பேறு வார்டு கட்டுதல். 0.97
5. தஞ்சாவூர் மாவட்டம், திருக்குவளை அரசு மருந்தகத்தில் 4 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டுதல். 0.53

1977 ஆகஸ்ட் 22]

செலவு
(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

6. செட்டியூர் அரசு மருந்தகத்தில் 20 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டுதல். 2.15
7. கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், கோடுமுடியில் பொதுமக்கள் அளித்த தொகை மூலம் அங்குள்ள அரசு மருந்தகத்தில் 20 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு மேல்நிலை தீர்த்தொட்டியும் கட்டுதல். 1.20
8. பாண்டிச்சேரி, இந்து அறநிலையப் பொறுப்புக் கழகம் அளித்த நன்கொடை மூலம் கண்டமங்கலத்தில் 7 படுக்கைகள் கொண்ட அரசு மருந்தகம் கட்டுதல் (இதை அரசே நடத்தும்). 0.90

இராமநாதபுரம் மாவட்டம், பெருநாழியில் 0.45 இலட்சம் செலவில் 4 படுக்கைகள் கொண்ட மகப்பேறு மருத்துவமனை ஒன்றை ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கழுதி ஊராட்சி ஒன்றியம் அளிக்குர் வாடகையில்லாத கட்டிடத்தில் இந்த மருந்தகம் முதலில் திறக்கப்படும். 1977-78-ல் தென்னார்க்காடு மாவட்டம், காட்டுமன்னூர் கோவிலில் தற்போதுள்ள அரசு மருந்தகத்தில் 0.26 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கூடுதல் பணியாளர்களையும், கருவிகளையும் அளிப்பதன் மூலம் 8 படுக்கைகள் கொண்ட மருந்தகமாக மாற்றக் கருதப்பட்டுள்ளது.

புரவலர்கள், ரயில்வே செல் நிதி, காசநோய் நலம் பேண் சங்கம் போன்ற பொது நிறுவனங்கள் அளித்த உதவித் தொகையைப் பயன்படுத்தி படுக்கைகளின் எண்ணிக்கைய அதிகப்படுத்த கூடுதல் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு அரசு அனுமதித்துள்ளது. முக்கியமாக அனுமதி அளிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் பின்வருமாறு:—

- (i) சுப்பிரமணியபுரத்தில் ரூ. 4.50 இலட்சம் செலவில் 24 படுக்கைகள் கொண்ட அரசு மருந்தகம் கட்டுதல்.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

(ii) திருவாடானையில் ரூ. 6.73 இலட்சம் செலவில் 20 படுக்கைகள் கொண்ட புதிய அரசு மருத்துவமனையைக் கட்டுதல்,

(iii) முசுரி, அரசு மருத்துவமனையில் காசநோய் நலம் பேன்சங்கம் அளித்த 60,000 ரூபாய் நன்கொடையைக் கொண்டு எக்ஸ்-ரே கூடம் கட்டுதல்.

இயங்கும் மருத்துவ நிலையங்கள்:

மாவட்டங்களில் உள்ள கிராமப் பகுதி மக்களுக்கு 10 பிரிவுகள் பணியாற்றுகின்றன. அதன் விவரம் பின்வருமாறு:—

பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.

(1) தருமபுரி	3
(2) திருநெல்வேலி	1
(3) மதுரை	2
(4) நீலகிரி	3
(5) வடார்க்காடு	1

எக்ஸ்-ரே கருவி வசதிகள்:

இம் மாநிலத்தில் உள்ள 105 வட்ட மருத்துவமனைகளில் 75 மருத்துவமனைகளில் எக்ஸ்-ரே கருவி வசதிகள் தற்போது அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், உடுமலைப்பேட்டை, அரசு மருத்துவமனை 90 படுக்கைகள் கொண்ட முக்கிய வட்ட மருத்துவமனையாகும்; அங்கு தற்போது எல்லா வகையிலும் நிறைவு பெற்ற எக்ஸ்-ரே கருவி வசதிகள் இல்லை. நடப்பு திட்டக் காலத்தில், தற்போதுள்ள 30 M.A எக்ஸ்-ரே கருவிக்குப் பதிலாக 100 M.A எக்ஸ்-ரே கருவி ஒன்றை 1.10 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் நிறைவு கருதப்பட்டுள்ளது.

பல்நோய் சிகிச்சைப் பிரிவுகள்.—மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகள் அனைத்திலும் பல் நோய் சிகிச்சைப் பிரிவுகள் செயல்படுகின்றன. ஆனால், பல் நோய் சிகிச்சைக் கருவிகளுக்கு உரிய துணைப் பாகங்கள் கிடைக்காததால் இந்த மருத்துவமனைகளில் பெரும்பாலான பல் நோயாளிகள் அனைவருக்கும் சிகிச்சை அளிக்க முடியவில்லை.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

1976-77-ல், கீழ்க்காணும் மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளில் பிரிவு ஒன்றுக்கு 10,000 ரூபாய்க்கு மேற்படாத செலவில் பல் நோய் சிகிச்சை பெரும் பிரிவுகளை ஏற்படுத்த அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது:—

1. மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனை, நாகப்பட்டினம்
2. மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனை, தருமபுரி.
3. மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனை, ஈரோடு.
4. மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனை, திண்டுக்கல்.

கீழ்க்காணும் அரசு மருத்துவமனைகளில் பிரிவு ஒன்றுக்கு 5,000 ரூபாய்க்கு மேற்படாத செலவில் பல்நோய் சிகிச்சை சிறு பிரிவுகளை ஏற்படுத்தவும் அரசு அனுமதித்துள்ளது:—

பொள்ளாச்சி

பழனி

திருவண்ணாமலை.

திருமங்கலம்.

உடுமலைப்பேட்டை.

தாம்பரம்

அருப்புக்கோட்டை.

நாமக்கல்.

பட்டுக்கோட்டை.

கும்பகோணம்.

மன்னார்குடி.

வாலாஜாபேட்டை, சங்கரன்கோவில், அரியலூர் ஆகிய இடங்களில் அரசு மருத்துவமனைகளில் பல் நோய் சிகிச்சைப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1977-78-ல், கடலூர், தாக்குக்குடி, சேலம், புதுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் உள்ள மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளில் இணைந்துள்ள பல் நோய் சிகிச்சைப் பிரிவுகளில் 0.40 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் பல் நோய் சிகிச்சை தலைமைப் பிரிவுகள் என்றமைக்கப்படும் பிரிவுகளைச் சேர்க்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

தனித் துறைகளை ஏற்படுத்தல்.—கிராமப் பகுதிகளில் வல்லுநர் களின் சேவை பற்றி ஆராய நியமிக்கப்பட்ட வல்லுநர் குழு அறிக்கையின் அடிப்படையில் கிராமப் பகுதிகளில் வல்லுநர்களின் பணிகளை திரட்டுவதற்காக, கல்லூரி இணைத்தியாத மருத்துவமனைகளில், கண்டோய் சிகிச்சைப் பிரிவுகள், பால்வினை நோய் சிகிச்சைப் பிரிவுகள், பல் நோய் சிகிச்சைப் பிரிவுகள், முடநீக்கியல், காது, மூக்கு, தொண்டைப் பிரிவுகள், குழந்தை நோய் சிகிச்சைப் பிரிவுகள், குருதி சோதிப்பு நிலையங்கள் போன்ற தனித் துறைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

மேலும், 1977-78-ல் கீழ்க்கண்ட சிறப்பு துறைகளும் விரிவாக்கப் படும்:—

ஈரோடு, மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் முடநீக்கியல் துறை.

துத்துக்குடி, மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் காது, மூக்கு, தொண்டை நோய் சிகிச்சைப் பிரிவு.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் குழந்தை நோய் சிகிச்சைப் பிரிவு.

ஈரோடு, மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் கண் நோய் சிகிச்சைப் பிரிவு.

கொடைக்கானல், திருமங்கலம், விழுப்புரம், குடியாத்தம், கடலூர், பவானி, திருப்பூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள அரசு மருத்துவமனைகளில் குருதி சேசிப்பு, நிலையங்களை ஏற்படுத்த 1976-77-ல் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் பட்டுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம் மாவட்டம் அருப்புக்கோட்டை, திருநெல்வேலி மாவட்டம், கோவில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் உள்ள அரசு மருத்துவமனைகளில் 1977-78-ல் குருதி சேசிப்பு நிலையங்களை ஏற்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

தருமபுரி தவிர மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகள் அனைத்திலும் பால்வினை நோய் சிகிச்சைப் பிரிவுகள் செயல்படுகின்றன. எனவே, தருமபுரி மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் 1977-78-ல் பால்வினை நோய் சிகிச்சை மருத்துவப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

XV. மலைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

மலைப் பகுதி மேம்பாட்டு திட்டத்தின்கீழ் கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் நிறைவேற்ற அரசு அனுமதித்துள்ளது:—

(1) உதகமண்டலம், அரசுத் தலைமையிட மருத்துவமனையிலும், கூடலூர், அரசு மருத்துவமனையிலும் 40 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு கட்டுதல்,

(2) மசிளகுடி, அரசு மருத்துவமனையில் பணியாளர் குடியிருப்புகளுடன் அரசு மருந்தகம் கட்டுதல்,

(3) கூடலூரில் பஜாரில் அரசு மருந்தகம் ஏற்படுத்தல்,

(4) கூடலூரில் ஆம்புலன்ஸ் வண்டி அளித்தல்,

(5) களஹட்டி, மஞ்சூர் ஆகிய இடங்களில் பணியாளர் குடியிருப்புகளையும், அரசு மருந்தகத்தையும் கட்டுதல்,

(6) உதகமண்டலத்தில் இயங்கும் மருத்துவப் பிரிவு ஒன்றை கூடுதலாக ஏற்படுத்தல்,

(7) தூனேரியில் இரண்டாவது ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் தொடங்குதல்.

XVI. பழங்குடி மக்கள் நலத் திட்டம்.

சமூகத்திலும், பொருளாதாரத்திலும் மிகவும் பின்தங்கிய வர்களாக உள்ள பழங்குடி மக்களின் முன்னேற்றம் அரசின் நாட்டத்தை ஈர்த்துள்ளது. பழங்குடி மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் மகப்பேறு வசதிகள் உட்பட அடிப்படை இல்லாதவர்களாக உள்ளனர். இம்மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் நோக்குடன் மாவட்டச் சிறப்பு துணை ஆட்சித் தலைவர் மேற்பார்வையின்கீழ் மருத்துவர் குழு ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது. பழங்குடி மக்கள் நலத் திட்டங்களின்கீழ் கீழ்க்காணும் திட்டங்களை நிறைவேற்ற அரசு 1976-77-ல் அனுமதி வழங்கியது:—

(1) பழங்குடி மக்களுக்கு மருத்துவ வசதிகள் அளிக்க தென்னாற்காடு மாவட்டம், கல்ராயன் மலைப் பகுதியில் அரசு மருந்தகம் தொடங்குதல். இந்த மருந்தகம் 24-8-1976 முதல் செயல்படுகிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

(2) மருத்துவ வசதிகள் அளிக்க வடஆற்காடு மாவட்டம், ஜம்னாமருதூரில் அரசு மருந்தகம் தொடங்குதல்,

(3) மருத்துவத் தேவைகளை நிறைவு செய்ய திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், பச்சமலைப் பகுதியில் உள்ள செங்காட்டுப் பட்டியில் அரசு மருந்தகம் தொடங்குதல்,

(4) மருத்துவ வசதிகள் அளிக்க சேலம் மாவட்டம், கருமான் துறையில் அரசு மருந்தகம் தொடங்குதல்.

கல்ராயன் மலைப் பகுதியில் மருத்துவ வசதிகள்:

கல்ராயன் மலைப்பகுதியில் உள்ள பழங்குடி மக்களிடையே பால்வினை நோய் பிற தொற்று நோய்கள் ஆகியவை எந்த அளவுக்குப் பரவியுள்ளது என்பதைக் கண்டறிந்து அதைப் போக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க மேக நோயியல் நிலைய இயக்குநர் தலைமையின்கீழ் ஒரு குழுவையும், பொதுச் சுகாதாரம் நோய்த் தடுப்பு மருந்து உதவி இயக்குநர் தலைமையின்கீழ் ஒரு குழுவையும் அரசு அலுவலியது. ஆய்வு அறிக்கை வரப்பெற்றதன் மேல், கீழ்க்காணும் திட்டங்களுக்கு அரசு அனுமதித்துள்ளது:—

1. பழங்குடி மக்களுக்கு மருத்துவ வசதி அளிக்க உதவி மருத்துவர்கள் இருவருடன் இயக்கும் மருத்துவப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்தல்.

2. பழங்குடி மக்களுக்கு மருத்துவப் பரிசோதனை வசதிகளை அளிக்க, ஹோர், கள்ளக்குறிச்சி, ஆத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள வட்ட மருத்துவ மனைகளில் கூடுதலாக ஆய்வுக் கூட வசதிகள் ஏற்படுத்தல்.

3. இப்பகுதியில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு ஊசி குத்தவும், இப்பகுதிகளில் சுகாதார வசதிகள், சுற்றுப்புற சுகாதார வசதிகள் ஆகியவற்றைக் கவனிக்கவும் சுகாதார ஆய்வாளர்கள் மூவரை நியமித்தல்.

கிறுவர்களுக்கு பெரியம்மை நோய், பிற தொற்று நோய்கள் வராமல் தடுக்க தடுப்பு ஊசி போடும் பணியை, சுகாதார ஆய்வாளர்கள் கவனிக்கின்றனர். கல்ராயன் மலைப் பகுதிகளில் 'நோயால் பாதிக்கப்படும் பள்ளி செல்லும் வயதடையாத கிறுவர்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

களுக்கும், மகப்பேற்றுக்கு முந்தைய, மகப் பேற்றுக்குப் பிந்திய தாய்மார்களுக்கு 'கேர்' பொருள்களையும் (குழந்தை உணவு) அவர்கள் வழங்குகின்றனர். ஊட்டச் சத்தின்மையைத் தடுக்க வைட்டமின் 'A' மாத்திரைகள், இரும்புச் சத்து மாத்திரைகள், பிற வைட்டமின் மாத்திரைகள் வழங்குவதையும் அவர்கள் மேற்கொண்டுள்ளனர். பழங்குடி மக்களிடையே சுற்றுப்புற சுகாதாரத்தை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, ஆராய்ச்சி-செயல் திட்டம் (R. C. A. P.) வகை கழிப்பிடங்களை இலவசமாக நிறுவி அதை அந்த மக்களிடையே பிரபலப்படுத்தும் பணியை சுகாதார ஆய்வாளர்கள் மேற்கொண்டுள்ளனர்.

XVII. ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை அரசு மருந்தகங்களாக மாற்றுதல்.

கிராம மக்களுக்கு சிறந்த மருத்துவ வசதிகளை அளிக்கும் நோக்கத்துடன், இம்மாநிலத்தில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள் அனைத்தையும் படிப்படியாக நிறைவேற்றும் திட்டத்தின் கீழ் அரசு மருந்தகங்களாக மாற்றக் கொள்கை அளவில் அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது. இந்நாள்வரை நகராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றிய, ஊனிய மருந்தகங்கள் உள்ளிட்ட 112 மருந்தகங்கள் அரசு மருந்தகங்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. இன்னும் 161 ஊராட்சி ஒன்றிய நலின மருந்தகங்கள் அரசு மருந்தகங்களாக மாற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை அரசு மருந்தகங்களாக மாற்றக் கோரி வரப் பெறும் வேண்டுகோள்களைக் கருதிப் பார்ப்பதற்கு 1975ஆம் ஆண்டில் அரசு சில விதிமுறைகளை வகுத்துள்ளது. மேற்சொன்ன விதிமுறைகளை அனுசரித்து, ஆண்டுதோறும் ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள் சில அரசு மருந்தகங்களாக மாற்றப்படுகின்றன. ஆயினும், 1977-78-ல் 20 ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை ரூ. 7.21 இலட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் அரசு மருந்தகங்களாக மாற்று வதென கருதப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர, தங்கள் மருந்தகங்களை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு தனியார் அமைப்புகளிலிருந்து வரப் பெற்ற வேண்டுகோள்களை, ஒவ்வொன்றின் தகுதி அடிப்படையிலே அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

XVIII. குடிசைப் பகுதிகளில் மருத்துவ வசதி.

சென்னை மாநகரின் மொத்த மக்கட் தொகையில் 30 சதவீத மக்கள் அதாவது 7.5 லட்சம் மக்கள் 1,200 குடிசைப் பகுதிகளில் வசிக்கின்றனர். இதில் 1.2 லட்சம் மக்கள், குடிசை மாற்று வாரியம் கட்டிக் கொடுத்துள்ள குடியிருப்புகளில் ஏற்கெனவே இடம் பெற்றுள்ளனர். எஞ்சியுள்ள 0.3 லட்சம் மக்கள், துப்புரவு வசதிகள் அற்ற சேரும் சகதியுடைய இடங்களில், குடிசை வாசிகளின் ஆரோக்கியத்திற்கு மட்டும் ஊறு விளைவிப்பதோடு அன்றி, சுற்றுப்புறப் பகுதி வாசிகளின் ஆரோக்கிய வாழ்விற்கும் ஊறு விளைவிக்கக் கூடிய நிலையில் வசிக்கின்றனர்.

இத்தகைய குடிசை வாசிகளின் பணக்கட்டுப்பாடு, ஏனைய வசதிக் குறைவுகள் ஒருபுறமிருப்பின், பொதுவாக அவர்கள் முறையான மருத்துவ பராமரிப்பை வெறுக்கவோ அல்லது ஏற்பதற்கு கூச்சப்படவோ செய்கின்றனர். உண்மையில், அரசு மருத்துவ மனைகள், மருந்தகங்கள் குடிசைப் பகுதிகளிலிருந்து வெகு தொலைவில் அமைந்துள்ளன; கிடைக்கக் கூடிய இடங்களில் எல்லாம், இடிகாடுகள், குப்பை கொட்டப்படுகிற இடங்கள் இவற்றுக்கு அருகிலும்கூட இவர்கள் தங்கள் குடிசைகளைப் போட்டுக் கொண்டுள்ளனர். இதனால், மருத்துவமனைகளுக்கும், மருந்தகங்களுக்கும் போக சிலவேளைகளில் தங்கள் நாட் கூலியையும் செலவழிக்கும் வகையில் இந்த ஏழை மக்கள் தங்கள் நேரத்தையும் பணத்தையும் கணிசமான அளவுக்குச் செலவிடுகின்றனர். குடிசைவாசிகளுக்கு அவர்களது வாயிலிலேயே மருத்துவ வசதி கிடைக்கச் செய்யும் திட்டம் ஒன்றை, அரசு வகுத்துள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் மாநகரில் மூன்று மருத்துவக் கல்லூரிகளைச் சேர்ந்த 102 மருத்துவப் பிரிவுகள் சென்னை மாநகரில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பிரிவினும், பேராசிரியர் தலைமையில், டாக்டர்கள், மனையிட அறுவை மருத்துவர்கள், மனையிட மருத்துவர்கள் முதலியோர் உள்ளனர். ஒவ்வொரு பிரிவும் வசதிகள் தன்னிறைவுடன் இயங்கும் பிரிவாகும். இப்பிரிவு சுமார் 2,500 குடிசைவாசிகளுக்கு மருத்துவ வசதி அளிக்கிறது. குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவரையும் மருத்துவக் குழு சோதித்துப் பார்த்து நோயாளிகளுக்குச் சிறப்பாகத் கவனிக்கப்பட்டு மருத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய நோயாளிகளுக்குழுப் பேராசிரியர் மருத்துவமனையில் சேர்ப்பித்து தனி பராமரிப்பு அளிக்கப்

1977 ஆகஸ்ட் 22]

படுகிறது. மருத்துவமனையில் இதற்காக விலையுயர்ந்த மருத்துவச் சர்தனங்கள் உள்ளன. மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களும் இதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இம்மாணவர்கள், குடிசைவாசிகளின் வாயிலிலேயே அளித்தும் இம் மருத்துவ வசதியை நோயாளிகள் ஏற்குமாறு அவர்களைப் பணிய வைப்பதில் சமுதாயத் தலைவர்களாகவும் செயல்படுகின்றனர். குடிசைப் பகுதிகளில் உள்ள சாக்கடை வடிகால்களை ஒழுங்குப்படுத்தி துப்புரவு நிலையை வைத்துவருவதற்கு அப்பகுதிகளுக்குத் துப்புரவு ஊழியர்களை அனுப்பி வைக்குமாறு மாநகராட்சி அதிகாரிகளுக்கும் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

XIX. அரசு இலவச கண் மருத்துவ முகாம்கள்.

தமிழ்நாட்டில் இருபதிற்குமே பார்வையற்று 6 இலட்சம் மக்களும், புரையோடியதால் ஒரு கண் மட்டும் பார்வையற்ற 4 லட்சம் மக்களும் உள்ளனர். இவர்களில் அதிக அளவு பார்வையற்றோர் சதவீதம் 50 வயதிற்கு மேற்பட்டவராவர். அவர்களுக்குப் பார்வைபெற்றுத் தரப்படுமாதில், சற்றெப்ப 60 சதவீத மக்கள் வேலைசெய்து பொருளிட்டித் தங்கள் குடும்பங்களைக் காப்பாற்ற முடியும். பார்வையற்றோருக்குப் பார்வை அளித்து, அவர்களுக்கு உவகை அளிக்கும் பொருட்டு, 1972 ஜூன் திங்களில் அரசு இலவச கண் மருத்துவத் திட்டம் ஒன்றைத் தொடங்கியது. இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக, ஐந்து கண் மருத்துவ இயலூர்திப் பிரிவுகளை ஐந்து மண்டலங்களில் அதாவது சென்னையில் 2 பிரிவுகள், மதுரை, கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஒரு பிரிவாக ஐந்து பிரிவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

மருத்துவப் பணிகள்.—குடும்ப நலத்துறை இயக்குநர் இலவச கண் மருத்துவப் பிரிவுகளுக்கு முழுப் பொறுப்பு உடையவராவார். இதற்காக அவசியமான உதவியை மருத்துவக் கல்வி இயக்குநர் வழங்குகிறார். மாவட்டங்களில், வருவாய்த் துறை, வளர்ச்சி வட்டாரப் பணியாளர் உதவியுடனும், பிரிவு மருத்துவ அதிகாரிகளைக் கலந்துகொண்டு, இலவச கண் மருத்துவப் பிரிவுகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் நடத்துகின்றனர். ஐந்து பிரிவுகளில் ஒவ்வொன்றும், சிவில் சர்ஜன்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

ஒருவாறு பொறுப்பில் உள்ளது. இவருக்கு உதவியாக, 3 உதவி அறுவை மருத்துவர்கள் (கண் அறுவை மருத்துவர்கள்) 12 செவிலியர்கள் எனைய மருத்துவ உதவியாட்கள் உள்ளனர். நல்லுறவுப் பணிக்கும், முகாம்களை நடத்திக் கணக்குகள் வைத்துவருவதற்கும், மருத்துவப் பணி, குடும்பநலத்துறை இயக்குநர் அலுவலகத்தில் மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர் பதவி ஒன்றுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கண் முகாம்களில், புரையோடிய கண் அறுவை மருத்துவமும், எனைய அறுவை மருத்துவமும் செய்யப்படுகின்றன. இதைத் தவிர, கிளாக்கோமா, டிராக்கோமா, மாலேக்கண் போன்ற நோய் களுக்கும், இந்த முகாம்களில் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகின்றன. இங்கு தங்கும் நாட்களில் நோயாளிகளுக்கு இலவச உணவும் இட வசதியும் அளிக்கப்படுகின்றன. நோயாளிகளுக்கு மூக்கு கண்ணாடிகள் இலவசமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. புரைக் கண் அறுவை மருத்துவம் ஒவ்வொன்றுக்கு அரசு ரூபாய் 65 வழங்க அனுமதித்துள்ளது. இந்த ரூபாய் 65-ல், ரூ. 44, உணவு முதலிய ஏற்பாட்டுச் செலவுக்காக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பொறுப்பில் விடப்பட்டு, ரூ. 21 மருத்துவச் செலவுக்காக மருத்துவ அதிகாரியின் பொறுப்பிலும் விடப்பட்டுள்ளது.

இலவச கண் அறுவை மருத்துவப் பிரிவுகளில் நடைபெறும் பணியை மதிப்பிடுவதற்காக இம் மாதிலத்தில் சிறந்த மருத்துவர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது. 1976-77 ஆம் ஆண்டில் 25,000 புரைக் கண் அறுவை மருத்துவம் செய்ய மருத்துவப் பிரிவுகளை நடத்துவதற்காக அரசு, ரூ. 22 லட்சத்திற்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

1976-77 ஆம் ஆண்டுக்கு முடிவு செய்துள்ளவையும், 1977-78 ஆம் ஆண்டில் செய்யக் கருதியுள்ளவையுமான புரைக் கண் அறுவை மருத்துவங்களுக்குக் குறிப்பிட்ட இலக்கு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	1976-77	1977-78.
புரைக் கண் அறுவை மருத்துவம்.	25,000	25,000

இதுவரையில் 404 முகாம்கள் நடைபெற்றுள்ளன. 1972 ஜூன் திங்களிலிருந்து 28-2-1977 வரையில் நடைபெற்ற கண்

1977 ஆகஸ்ட் 22]

(Cataract Refraction), சிறு அறுவை, மருத்துவங்கள் செய்துகொண்ட புற நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1. பரிசோதனை செய்யப்பட்ட நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை. 9,39,197
2. புரையோடிய கண் அறுவை சிகிச்சைகளின் எண்ணிக்கை. 1,39,747
3. மூக்குக் கண்ணாடி வழங்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை. 1,39,747
4. மூக்குக் கண்ணாடி சோதனை செய்யப்பட்டவர்கள். 1,04,100
5. சிறிய அறுவை சிகிச்சைகளின் எண்ணிக்கை. 1,238
6. செய்யப்பட்ட செலவு ரூ. 1,27,42,623.

அரசின் இலவச கண் சிகிச்சை முகாமை, 1977-78 ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து மேற்கொள்வதற்காக, 1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கு புரையோடிய கண் அறுவை சிகிச்சை 25,000 பேருக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற திட்ட இலக்கை நிர்ணயித்து, ரூ. 22 லட்சத்திற்கு அனுமதி வழங்க அரசு திட்டமிட்டுள்ளது.

XX. தொழுநோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம்.

இந்தியாவில் 3.2 மில்லியன் பேர்களுக்கு இந்நோய் உள்ளதென்றும், அதில் இம்மாதிலத்தில் 7.5 இலட்சம் பேர் உள்ளன என்றும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் 5.42 இலட்சம் பேர் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

தொழுநோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் 1976-77 ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்டவைகளுக்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது :—

1. தொழுநோய்க் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவு. 10
2. ஏற்கெனவேயுள்ள பழைய பிரிவுகளைத் தாமுயர்த்

552

இணைப்பு

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

3. நகர்ப்புற தொழுநோய் நிலையங்கள்.	23
4. நகர்ப்புற தொழுநோய் அறுவை சிகிச்சைப் பிரிவுகள்.	6
5. தற்காலிக சிகிச்சை பிரிவுகள்.	15
6. மாவட்ட தொழுநோய் அதிகாரிகள்.	4

திட்டக்கால அளவின் மூன்றாவது ஆண்டு இறுதியில் 59 தொழுநோய்க் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகள், 48 நகர்ப்புற தொழுநோய் சிகிச்சை நிலையங்கள், 132 எஸ்.கூ.டி. பிரிவுகள், 10 மீட்டமைப்பு அறுவை சிகிச்சைப் பிரிவுகள் ஆகியவை உள்ளன. இவற்றை செவ்விய வகையில் மேற்பார்வையிடுவதற்கு இதுவரை 12 மாவட்ட தொழுநோய் அதிகாரிகள் பதவிகளுக்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஐந்தாவது திட்ட காலத்தில், தொற்று நோய்க் கிருமிகள் பரவக்கூடிய நிலையை அடைந்த முற்றிய தொழு நோயாளிகள், எதிர் விளைவுகள், புண் முதலியனபோன்ற சிக்கலான நோயாளிகளுக்குத் தலைமையிட மருத்துவமனைகள், வட்ட மருத்துவ மனைகள், சென்னை அரசு மருத்துவமனை ஆகியவற்றில் சிகிச்சை அளிப்பதற்காக, 25 மருத்துவ சிகிச்சைப் பிரிவுகளுக்கு மட்டுமே அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை அரசு மருத்துவ மனைகளிலும், தனியார் மருத்துவமனைகளிலும், 386 இலட்சம் மக்கள் இம்முனைப்புத் திட்டத்திற்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். மும்முர தொழு நோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம், தமிழ்நாடு முழுவதிலுமுள்ள பகுதிகள் அனைத்திலும், ஐந்தாவது திட்ட இறுதிக்குள் செயல்படுத்தப்படும்.

தொழுநோய்க் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகளில் பணியாற்றும் உதவி மருத்துவர்கள் அனைவரும், தொழுநோய்க் கட்டுப்பாட்டுப் பணியில் தங்களது முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தும்படிச் செய்யவும், அந்நோய்க்குப் புதிய முறையில் கிறப்பு சிகிச்சை செய்ய உண்மையில் ஆர்வம் காட்டுமாறு செய்யவும், அரசு தொழுநோய் மருத்துவ நிலையங்களில் பணியாற்றும் மருத்துவ அதிகாரிகள் அனைவருக்கும் கீழ்க்கண்டவாறு அவர்களது சம்பள விதங்களை

1977 ஆகஸ்ட் 22]

தற்போதுள்ள சம்பளவிதம் ரூ.525-25-600-30-690-35-900 என்பதற்குப் பதிலாக ரூ. 575-25-600-40-1,000 என்றும், வரையறுக்கப்பட்ட பணிக்கு தற்போது வழங்கப்படும் ஈடுசெய்ப்படி ரூ. 75க்குப் பதிலாக மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 பயிற்சியிலர் பணிப்படி ஒன்றுக்கும், கிறப்பு தொழு நோய்ப்படி நங்களுக்கு ரூ. 125 என்றிருந்ததிலிருந்து ரூ. 200ஆக உயர்த்தியும் உள்ளது.

தமிழ் நாட்டில் தொழுநோய் மிக அதிகமாகப் பரவியுள்ளது. ஆனால், இவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்க, மிகச்சில மருத்துவ பட்டதாரிகளே உண்மையான ஆர்வம் அல்லது முயற்சி எடுக்கின்றனர். மருத்துவப் பட்டதாரிகள் தொழுநோய் சிகிச்சை பணி முக்கியத்துவத்தை நன்குணர்ச்சு செய்யும் பொருட்டு, 25 தொழுநோய் கன மருத்துவர்கள் பதவிகளை ஏற்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இந்த மருத்துவர்களுக்கு பல்வேறு தோல் சம்பந்தப்பட்ட நோய்களைக் கண்டறிவதற்கு, கல்லூரி மருத்துவ மனைகளிலுள்ள தோல் நோய்த் துறையில் ஒரு மாத தொடக்கப் பயிற்சியும், அடுத்த மாதத்தில் திருமணி, கரிகரியில் தொழுநோய் குறித்த பல்வேறு கூறுகள் குறித்து அறிந்து கொள்ள பயிற்சியும் அளிக்கப்படும்.

பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கிடையே, 2 முதல் 7 சதவீதம் வரை தொழுநோய்க் கண்டிருப்பது அறியப்பட்டதால், குழந்தைகளுக்கு தொழுநோய் இருப்பதைக் கண்டுபிடிக்கும் முக்கிய நோக்கத்துடன், பால்வாடிகளுக்குச் செல்லும் பள்ளி செல்லும் வயதடையா பாலர்களுக்கும், கிராம, நகர்ப் பகுதியில், 11 வயது வரையிலுள்ள தொடக்கப் பள்ளிகளுக்குச் செல்லும் குழந்தைகளுக்கு, மருத்துவப் பரிசோதனை நடத்த அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், கானிகள் என்றழைக்கப்படும் மலைச்சாதியினருக்குப் பெரும்பான்மையாகத் தொழுநோய் கண்டுள்ளதெனத் தெரிவிக்கப்பட்டதால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள மலைச்சாதியினர் எவ்வளவு பேருக்கு தொழுநோய் கண்டுள்ளதெனக் கண்டறிய, மருத்துவத் துறையால் ஆய்வு ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. பேச்சிப் பாதையில், தினமும் தனி மருத்துவ மனை ஒன்று செயல்படுகிறது. தொழுநோயாளிகள், சிகிச்சைக்காகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

அவர்கள் தங்களுக்கு கூலிகளை (சம்பளத்தை) விட்டுவிட்டு மருத்துவ மனைகளுக்கு நீண்ட தொலைவு பயணத்தை மேற்கொண்டு இடர்பாடுகளை அடைவதைத் தவிர்ப்பதற்காக, அவர்களுக்கு மாதத்திற்கு ஒரு முறை மருந்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந் நோய், மிக எளிதில் பரவ வாய்ப்புள்ள, செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு, சேலம், தருமபுரி ஆகிய மாவட்டங்களிலும், திருச்சிராப்பள்ளி, புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களிலும், தஞ்சாவூர், மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் இந்நோய் பரவ வாய்ப்புள்ள பகுதிகளிலும், பரிசோதனை திட்டத்தை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், ரூ. 28,800 அதிக மதிப்பீட்டுச் செலவில், சுமார் 45 இலட்சம் குழந்தைகளுக்கு மருத்துவ பரிசோதனை செய்யப் படும்.

XXI. காச நோய்த் தடுப்புத் திட்டம்.

தமிழ்நாட்டில் சுமார் 8 இலட்சம் பேர் காச நோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களில், 2 இலட்சம் பேருக்குப் பரவியுள்ள நோய் தொற்று நோய்த்தன்மை வாய்ந்தவையாகும். இவர்கள், கிராமப் பகுதிகளிலும், நகரப் பகுதிகளிலும் கலந்து காணப்படுகின்றனர்.

காச நோய்த் தடுப்புத் தேசியத் திட்டம், தற்போதுள்ள சுகாதாரப் பணிகளுடன் முழுவதும் ஒருங்கிணைந்த ஒரு திட்டமாகும். காச நோய்த் தடுப்புத்திட்டம், சென்னை மாநகரிலும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா மாவட்டங்களிலும், செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மாவட்டக் காச நோய்த் தடுப்பு நிலையம் ஒவ்வொன்றிலும், மாவட்டக் காசநோய்த் தடுப்பு அதிகாரி ஒருவர் தலைவராய் உள்ளார். பெங்களூர், காசநோய்த் தடுப்பு தேசிய நிறுவனத்தில் பயிற்சி பெற்ற முக்கியப் பணியாளர் தொகுதி ஒன்று உள்ளது. மாவட்டக் காச நோய்தடுப்பு அதிகாரி, மாவட்டக் காச நோய்த் தடுப்பு நிலையத்தில், மாவட்டக் காசநோய்த் தடுப்புத் திட்டத்தை அமைத்து, மாவட்டத்திலுள்ள சுகாதார நிறுவனங்கள் அனைத்திலும் மாவட்டக் காசநோய்த் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகிறார். தற்போது, 14 மாவட்டக் காச நோய்த் தடுப்பு நிலையங்கள் உள்ளன. காசநோய்த் கட்டில் விளக்கப் பயிற்சி நிலையம் ஒன்றும் தற்போது தமிழ்நாட்டில் உள்ளது.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

காச நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை அளிப்பதற்காகத் தற்போது தமிழ்நாட்டில் 3,477 படுக்கைகள் உள்ளன. இவைகளில், 2,488 படுக்கைகள் அரசு காசநோய் நலம் பேண் மருத்துவ மனையிலும், அரசு மருத்துவமனைகளிலும் உள்ளன. எஞ்சிய 939 படுக்கைகள், தனியார் காச நோய் நலம் பேண் மருத்துவ மனைகளிலும், தனியார் மருத்துவ மனைகளிலும் உள்ளன.

காசநோய் நலம் பேணும் மருத்துவ நிலையங்கள் சிலவற்றில் முன்னாள் இராணுவ வீரர்களுக்காகப் படுக்கைகளை ஒதுக்கித் தருவதற்காகவும் அரசு அண்மையில் ஆணையிட்டுள்ளது. 1977-78 ஆம் ஆண்டில் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் 20 படுக்கைகளுடன் காச நோய் ஒதுக்கிட வார்டுகளை (Tuberculosis Isolation wards) நிறுவக் கருதப்பட்டுள்ளது.

திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள இராஜாஜி காசநோய் நலம் பேணும் நிலையத்தை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது; திருச்சிராப்பள்ளி தலைமையிட மருத்துவமனையில் உள்ள, 30 படுக்கைகள் கொண்ட காசநோய் வார்டை, கட்டிடங்கள், சாதனங்களுடன் பணியாளர்களையும் சேர்த்து மாற்றித்தந்ததன் மூலம், இந்த நலம் பேணும் நிலையத்தை காச நோய் மருத்துவமனையாக 5-1-1977-இல் அரசு மாற்றியமைத்துள்ளது. இதன்மூலம், அரசு மேற்கொண்டுள்ள இந்தப் புதிய காசநோய் மருத்துவ மனையில் பெரும் எண்ணிக்கையிலான காச நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை வழங்க முடியும். மாவட்டக் காச நோய் நிலையம் ஒவ்வொன்றிலும் பி.சி.ஜி. தடுப்பூசிபோடும் பணியைக் கவனிக் கின்ற தொழில் ஊட்பப் பணியாளர்கள் 7 பேரும் ஒரு நிலையமும் கொண்ட பி.சி.ஜி. தடுப்பூசிப் பணிக் குழு ஒன்று நிறுவப் பட்டுள்ளது. சேலம், திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களுக்கு மேலும் நான்கு குழுக்களுக்கு இந்த ஆண்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் பி.சி.ஜி. தடுப்பு ஊசி குத்தும் திட்டத்தின்கீழ் இதுவரை 1,01,33,385 பேருக்கு பி.சி.ஜி. தடுப்பு ஊசி போடப் பட்டுள்ளது. ஐந்து மருத்துவ நிறுவனங்களில் காச நோய்க்கு இலவச சிகிச்சையளிக்கப்படுகிறது என்பது பற்றிய விவரங்களைக் காட்டுகின்ற விளம்பரப் பலகைகளை நிறுவதற்காக அரசு ரூ. 6,000 அனுமதித்துள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

இப்போது, காச நோயைத் தீர்க்கும் பல மருந்துகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, வெளிவந்துள்ளன. எனவே, காசநோயாளிகள், தங்கள் வீடுகளில் இருந்தவாறே செம்மையான முறையில் சிகிச்சையைப் பெற இயலும். தாம்பரத்திலுள்ள காச நோய் நலம் பேணும் நிலையத்தில் மருத்துவ ஊர்திப்பிரிவு ஒன்று அண்மையில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவு வாரமிரு முறை தாம்பரத்திலும் அதைச் சுற்றி அமைந்துள்ள பகுதிகளிலும் வலம் வந்து காச நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சையளிக்கிறது.

பட்டம் பெற்று பயிற்சியையும் முடித்து வேலைக்குச் செல்ல இருக்கும் மருத்துவப் பட்டதாரிகள் காச நோய் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவில் சேர்ந்து சமுதாயத்தின் நலிந்த பிரிவினரிடையே பணி புரிய இயலும் வகையில், களப்பணிப் பயிற்சி நிலை மருத்துவார் (Field House Surgeons) பதவி 25-க்கு அனுமதி வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. காச நோய் குறித்த மாநில அதிகாரி, 18-11-1976 முதல் 20-11-1976 வரையிலான மூன்று நாட்களில் மருத்துவப் பணியாளர்களைக் கொண்ட இரண்டு குழு வினாருடன் சென்று நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஏழு கிராமங்களில் முகாமிட்டு அங்கு வாழும் 'கோட்டா' பழங்குடியினரிடையே ஆய்வு ஒன்றை நடத்தினார். காச நோய் கண்டவர் களைக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கும் நோக்குடன் 1,346 பேர்கள் தொடர்பாக இவ்வாய்வு நடத்தப் பட்டது. நுரையீரல் காச நோய்க்கு ஆளானவர்கள் எவரும் இல்லை எனவும், அதைத் தவிர மற்ற வகைக் காச நோய்க்கு ஆளானவர்கள் 10 பேர் இருப்பதாகவும் (0.1 சதவிகிதம்) ஆய்விலிருந்து தெரிய வந்தது. அந்த 10 பேருக்கும் சிகிச்சை யளிக்கப்பட்டது. கோட்டா இனத்து மக்களுக்குக் காச நோய் வராதிருக்க பி.சி.ஜி. தடுப்பு ஊசியும் போடப்பட்டது. இம் மக்களுக்குச் காச நோய் வந்தால் அதைக் கண்டறியவும், சிகிச்சையளிக்கவும் நீலகிரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அரசு மருத்துவ நிலையங்கள் அனைத்திலும் போதிய வசதிகள் செய்து தரப்பட்டுள்ளன.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

XXII தனியார் மருத்துவ நிறுவனங்களுக்கு மானிய உதவி.

தனிப்பட்ட மன்றங்கள், சங்கங்கள், கழகங்கள், சமயத் தொண்டு (மிஷனரி) மன்றங்கள் போன்றவற்றின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள மருத்துவ நிறுவனங்களுக்கு மானியவுதவிகள் வழங்கப்படுகின்றன. பின்வரும் பல்வகைப்பட்ட மானியங் களும் இம்மாநிலத்தில் வழங்கப்படுகின்றன—

(i) தனியார் தொழுநோய் மருத்துவ நிறுவனங்களுக்கு தலைவீத மானியங்கள் (Capitation grants) அளித்தல்.— தொழு நோயாளி ஒவ்வொருவருக்கும் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 25 வீதமும், தொழு நோயாளியைச் சார்ந்துள்ள உடல் நலமுள்ள குழந்தை ஒவ்வொன்றுக்கும் திங்களொன்றுக்கு ரூ. 12 வீதமும் மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. தொற்றும் தன்மையுடைய தொழு நோயுற்ற நோயாளிகளுக்கும், தொழு நோய் குணமாகி உறுப்புக்களைச் செவ்வையான வடிவம் பெறுவதற் காக அறுவைச் சிகிச்சை பெற்றுவரும் தொழுநோயாளிகளுக்கும் மற்றும் வெப்பமண்டல நாடுகளில் கால்விரல்களில் காணப் படுகின்ற புண்ணோயால் (Tropicular) துன்புற்றுச் சிகிச்சை பெற அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும், தொழு நோய்த் தோற்ற முடைய ஆனால் தொழுநோய்ச் சார்பிலாத நோயாளிகளுக்கும் (Non-lepromatous patients) சிகிச்சை வழங்குவதன் பொருட்டு தொழுநோய் மருத்துவத் தனித்தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு இம்மானியம் வழங்கப்படத் தக்கதாகும். இவ்வாறு, தமிழ்நாடு அரசிடமிருந்து தலைவீத மானியங்கள் பெறும் தொழுநோய் மருத்துவத் தனித்தொண்டு நிறுவனங்கள் மொத்தம் 12 உள்ளன. அவற்றுக்கு சராசரியாக ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 5 இலட்சம் தலை வீத மானியமாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்காக 1975-76 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 4.54 இலட்சம் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளது.

(ii) தனியார் மருத்துவ நிறுவனங்களுக்குப் பேணுதல் மானியங்கள்.—தகுதியுள்ள நிறுவனங்களுக்குப் பேணுதல் மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. தணிக்கை செய்யப்பெற்ற கணக்கு விவர அறிக்கையை அளிப்பதன் பேரிலும், இம்மானியங்கள் வழங்கப்படுவதற்காக விதிக்கப்படும் நிபந்தனைகளை திறைவு செய்துள்ளதாக நேரீர் பார்வையிடும் அதிகாரிகள்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

கண்டறிந்த பின்னருமே இந்த மானியங்கள் விடுவிக்கப்படுகின்றன. தமிழ்நாடு அரசிடமிருந்து பேணுதல் மானியங்களை மொத்தம் 36 நிறுவனங்கள் பெற்று வருகின்றன. 1975-76 ஆம் ஆண்டில் மானியவுதனியாக ரூ. 23.99 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது.

(iii) கட்டிட மானியங்கள்.—மருத்துவக் காரியங்களுக்காகக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு ஒவ்வொரு பணிக்கும் ஆகின்ற மொத்த மதிப்பீட்டுச் செலவில் பாதிபயனவுக்குத் தனியார் நிறுவனங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால், ஒவ்வொரு நேர்விலும் அரசு இதற்கென வரையறுக்கும் குறிப்பிட்ட உயர் அளவிற்கு உட்பட்டே இம்மானியத்தொகை வழங்கப்படும்.

1975-76 ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்காணும் இரண்டு நிறுவனங்களுக்குக் கட்டிட மானியங்கள் வழங்கப்பெற்றன:—

1. வாலண்டரி ஹெல்த் சர்வீஸ் நிறுவனம், அடையாறு, சென்னை ரூ. 2,405 00
2. கிரசண்ட் மருத்துவமனை, சென்னை ரூ. 45,000 00

1976-77 ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்காணும் மூன்று நிறுவனங்களுக்குக் கட்டிட மானியங்கள் வழங்கப் பெற்றன:—

1. ஜி. குப்புசாமி நாயுடு நினைவு பெண்கள்—குழந்தைகள் மருத்துவமனை, கோயம்புத்தூர் ரூ. 4,90,355 00
2. வாலண்டரி ஹெல்த் சர்வீஸ் நிறுவனம், அடையாறு, சென்னை ரூ. 2,405 00
3. குழந்தைகள் மூடநீக்கு மருத்துவமனை—உடலானமுற்ற குழந்தைகள் மறுவாழ்வு நிலையம், கோயம்புத்தூர் (முன்மானியம்) ரூ. 1,22,506 00

(vi) கருவிகள் மானியம்.—தனியார் மருத்துவ நிறுவனங்கள் கருவிகளை வாங்குவதற்கு ஆகும் செலவில் பாதி, அவற்றிற்குக் கருவிகள் மானியமாக வழங்கப்படுகிறது. நிறுவனங்கள் கருவிகளை வாங்கிய பின்னர், அவற்றை வாங்கியது தொடர்பான

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

தணிக்கையிடப்பெற்ற கணக்கு விவர அறிக்கையை அளித்த பின்னர் அவற்றுக்கு இந்த மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. 1975-76, 1976-77 ஆம் ஆண்டுகளில், கருவிகள் மானியம் பெறுவதற்குத் தனியார் மருத்துவ நிறுவனம் எவையும் முன்வரவில்லை.

XXIII. ஹோமியோபதி.

தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு ஹோமியோபதி மருத்துவ முறை—ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் சட்டம் இம்மாநிலத்தில் 1972-ம் மே 5 ஆம் நாளிலிருந்து செயலில் உள்ளது.

தமிழ்நாடு ஹோமியோபதி மருத்துவமுறை—ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் சட்டத்தின்கீழ் A வகுப்பு மருத்துவர்கள் 29 பேரும், B வகுப்பு மருத்துவர்கள் 11,000 பேரும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். C' பகுதியின்கீழ் பதிவு செய்து கொள்வதற்காக விண்ணப்பித்துள்ளவர்களைப் பொறுத்தமட்டில், அதாவது 4 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டும் ஆனால், 10 ஆண்டுகளுக்குக் குறைவாகவும் மருத்துவத் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ளவர்களுக்கு ஹோமியோபதி குழு, தேர்வு ஒன்றை நடத்தியது. அதில் 2,080 பேர்கள் தகுதி பெற்றனர். அவர்களுள் 1,290 பேர் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். இப்பிரிவின்கீழ் இன்னும் 790 பேர் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியுள்ளனர்.

சென்னை மாநகரில் ஹோமியோபதி மருத்துவக் கல்லூரி—மருத்துவமனை ஒன்று 15-9-1975-லிருந்து செயல்படத் தொடங்கியது. ஹோமியோபதி மருத்துவமுறையில் தமிழ்நாட்டில் உள்ள முதலாவது அரசினர் கல்லூரி—மருத்துவமனை இதுவெய்யாகும்.

1975-ல் தான் இக்கல்லூரி செயல்படத் தொடங்கியபோதிலும், 1, 2, 3, 4-வது ஆண்டு வகுப்புகள் இக்கல்லூரியில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. 1975-76-ல் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 88 ஆகும். 1976-77 ஆம் ஆண்டில் இக்கல்லூரியில் 109 மாணவர்கள் படித்து வருகின்றனர்.

1976-77 ஆம் ஆண்டில் இன்டிக் கல்லூரி ஹோமியோபதி மருத்துவம் ஒன்றைத் திறப்பதற்கும் அரசு அனுமதித்துள்ளது. இது விசுவலி செயல்படத் தொடங்கும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

XXIV இந்திய மருத்துவ முறை.

இந்திய மருத்துவ முறையின், குறிப்பாக, தமிழ்நாடு தென் மாநிலங்களின் நாட்டுமருந்தாகிய சித்த மருத்துவ முறையின் புகழையும் பாரம்பரியத்தையும் மீண்டும் கொண்டு வருவதற்கும், ஆயுர்வேதம், யுனானி மருத்துவ முறைகளை ஊக்கப்படுத்துவதற்கும் அரசு ஆர்வம் காட்டி வருகிறது. 1970ஆம் ஆண்டில், சென்னை, அறிஞர் அண்ணா இந்திய முறை மருத்துவமனை 100 படுக்கை வசதிகளுடன் தொடங்கப்பட்டது. இம்மருத்துவமனை, ஒரே வளாகத்திற்குள் சித்த, ஆயுர்வேதம், யுனானி மருத்துவ முறைகளில் புறநோயாளிகளுக்கும், அகநோயாளிகளுக்கும் மருத்துவ சிகிச்சை வசதிகளை நல்கும் சிறப்புத் தன்மை வாய்ந்ததாகும். இம்மருத்துவமனையில் 1976, செப்டம்பரில் புதிதாக கட்டப்பட்ட வார்டில் 1976-77-ல் இன்னும் 50 படுக்கை வசதிகள் சேர்க்கப்பட்டன. 150 படுக்கைகளில், 24 படுக்கைகள், இராசாயன ஆராய்ச்சிக்காக நவீன மருத்துவ நிபுணர்களின் ஒத்துழைப்புடன் சித்த மருத்துவ முறையில் ஆராய்ச்சிப் பணியை மேற்கொள்வதற்காகவேன்றே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மருத்துவ மனையுடன் மருந்தகம் ஒன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இது, ஆயுர்வேதம், சித்த, யுனானி ஆகிய மூன்று மருத்துவ முறைகளில் மருத்துவமனையிலுள்ள 150 படுக்கைகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து வருகிறது. சித்த மருந்தகங்களும் இதனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மருந்தகத்தின் ஆண்டு உற்பத்தி சுமார் ரூபாய் 5.00 இலட்சமாகும்.

100 படுக்கை வசதிகளைக் கொண்ட மருத்துவமனை ஒன்று, பாளையங்கோட்டை தாம் உயர்த்தப்பட்ட இந்திய மருத்துவ முறைக் கல்லூரியுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு இந்திய மருத்துவத் துறையின்கீழ் சித்த மருத்துவ முறையில் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. இக்கல்லூரியில் சித்த மருத்துவ முறையில் பட்டப்படிப்பு மாணவர்களுக்கும் பட்டமேற்படிப்பு மாணவர்களுக்கும் போதனை வசதிகளுக்கு வகைசெய்யப்பட்டுள்ளது. கூடுதலாக 100 படுக்கைகளுக்கேற்ற இடவசதியைக் கொண்டுள்ள கட்டிடம் ஒன்றும் ரூபாய் 5.00 இலட்சம் செலவில் கட்டப்பட்டுள்ளது. கூடுதலாக 100 படுக்கை வசதிகளைக் கொண்ட தொகுதி, தோக்கானம் (இயற்கை முறை மருத்துவம்), வர்மம், யோகம், இயற்கை முறையில் சிகிச்சை அளித்தல் ஆகிய சிறப்புப் பிரிவுகளுடன் விரைவில் செயல்படத் தொடங்கும். இம்மருத்துவ

1977 ஆகஸ்ட் 22]

மனையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள மருந்தகம், மருத்துவ மனைக்கு வருகின்ற நோயாளிகளின் தேவையை நிறைவு செய்வதற்காகவும், இந்திய மருத்துவ முறை அரசினர் கல்லூரி மாணவர்கள், மருந்துகளைத் தயாரிக்கும் நடைமுறைப் பயிற்சிக்கு வசதிகளைச் செய்து தருவதற்காகவும் சித்த முறை மருந்துகளைத் தயாரிக்கிறது.

(i) சித்த மருத்துவப் பிரிவுகள்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் பொது மக்களிடையே சிறப்பாக கிராம மக்களிடையே இந்திய மருத்துவ முறையைப் பிரபலப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், 14 மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகளிலும், 10 வட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகள், வட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகள் அல்லாத மருத்துவமனைகளிலும் சித்த மருத்துவப் பிரிவுகளை அரசு ஏற்படுத்தியது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில், கீழ்க்காணும் எண்ணிக்கையுடைய சித்தப் பிரிவுகள், வட்ட மருத்துவ மனைகளிலும், வட்ட மருத்துவமனை அல்லாத மருத்துவ மனைகளிலும் செயல்பட்டு வருகின்றன:—

1974-75	16 சித்தமருத்துவப் பிரிவுகள்.
1975-76	15 சித்தமருத்துவப் பிரிவுகள்.
1976-77	5 சித்தமருத்துவப் பிரிவுகள்.

1977-78-ல் இன்னும் 4 சித்த மருத்துவப் பிரிவுகள் அமைக்கக் கருதப்பட்டுள்ளன. இம்மருத்துவமனைகள் ஒவ்வொன்றிலும் சித்த மருத்துவ முறையில் நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை அளிக்க 5 அல்லது 10 படுக்கை வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

(ii) அரசு மருந்தகங்கள்.

இம்மாநிலத்தில் இந்திய மருத்துவ முறையில் கீழ்க்காணும் அரசு மருந்தகங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன:—

சென்னை மாநகரம் சித்தமருத்துவம்	4
மாவட்டங்கள் சித்தமருத்துவம்	3
மாவட்டங்கள் ஆயுர்வேதம்	5
	—
	12
	—

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

மேற்சொன்னவற்றைத் தவிர, நகராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் இந்திய மருத்துவமனையை மருந்தகங்களை நடத்துகின்றன. சென்னை, இந்திய மருத்துவ மந்தியக் குழுவில் பதிவு செய்யப்பட்ட பாரம்பரிய மருந்தும் மரபியல்படியும், பாரம்பரிய/மரபியல் பயிற்சி பெற்ற மருத்துவர்களால் இம்மருந்தகங்களில் பெருப்பான்னை நிறுவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த மருத்துவர்கள் கிராம வைத்தியர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். நகர நிதிக் தொகை பெறும் மருந்தகங்களின் நிர்வாகப் பேரளில் பாதித் தொகையை ஏற்பதற்காக, அந்த மருந்தகங்களைப் பொறுத்தமட்டில், மருத்துவர்களுக்கு தமிழ்நாடு அரசு நகர நிதிக் தொகைகளை வழங்குகிறது. இந்திய மருத்துவமனையை மருத்துவமனைகள், மருந்தகங்களின் எண்ணிக்கை VI விவர அட்டவணியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(iii) மூலிகைச் செடிப் பண்ணை.

சென்னையிலும் பாளையங்கோட்டையிலும் ஒன்னொரு மருத்துவ மனையுடனும் மூலிகைச் செடிப் பண்ணை ஒன்று இணைக்கப் பட்டுள்ளது.

ஐந்தாவது திட்டக் காலத்தின் முதலாவது ஆண்டில், மூலிகைச் செடிகளைப் பயிரிடுவதற்காக, கன்னியாகுமரி மாவட்டம், மஹேந்திரகிரி குன்றுகளின் உயரமான பகுதியிலுள்ள வீரப்பலி சேமக்காப்பு எனத்தில் 5 ஹெக்டேர் பரப்பில் மூலிகைச் செடி பண்ணை ஒன்றை அமைக்க தமிழ்நாடு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. தொழிலாளர் குடியிருப்புகள் தேவைப் படுவதாலும், போக்குவரத்து வசதிகள் முதலியவற்றுக்கு வகை செய்யப்பட வேண்டியிருப்பதாலும் இத்திட்டத்தை உடனடியாகச் செயற்படுத்த இயலாது.

(iv) மருந்தகங்கள்.

சென்னை, கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையின் வளாகத்தில் இதுவரையில் செயல்பட்டு வந்த சென்னை, அறிஞர் அண்ணா இந்திய முறை அரசினர் மருத்துவமனையுடன் இணைத்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

இந்த மருந்தகம், அவ்விடத்திலிருந்து மாற்றப்பட்டு, சென்னை அறிஞர் அண்ணா இந்திய முறை மருத்துவமனையின் வளாகத்தில் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட மருந்தகக் கட்டிடத்தில் இடம் அளிக்கப் பட்டது. ஆயுர்வேத, சித்த, யுனானி ஆகிய மூன்று முறை மருத்துவத்தில் 150 படுக்கை வசதிகளைக் கொண்ட மருத்துவ மனைத் தேவைகளையும், அதனுடன் இணைக்கப்பட்ட சித்த முறை மருந்தகங்களின் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய இந்த மருந்தகம் வழிவகை செய்கிறது. இந்த மருந்தகத்திற்காகும் ஆண்டுச் செலவு சுமார் ரூபாய் 5.00 இலட்சம் ஆகிறது. மத்திய நிதியுதவியுடனும் நவீன இயந்திரங்கள் மற்றும் சாதனங்களைக் கொண்டும் இந்த மருந்தகத்தை இயந்திரமயமாக்குவதன் மூலம் அதிகரித்து வருகின்ற மருந்துத் தேவைகளை படிப்படியாக பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு, மருந்துகளை விரைவில் தயாரிக்கும் முறைகள் குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

(v) மருத்துவக் கல்லூரி.

பாளையங்கோட்டை, இந்திய முறை அரசினர் மருத்துவக் கல்லூரி 1964 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. இக்கல்லூரியில், மதுரை பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஐந்து ஆண்டு BIM (சித்தா) பட்டப் பாடமுறை கற்பிக்கப்படுகிறது; ஆண்டொன்றுக்கு இப்பாட முறையில் 40 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். (அவர்களில், பயிற்சி உதவி தொகையை பெறுபவர்கள் 30 பேர் ஆவர்; பயிற்சி உதவித் தொகையைப் பெறாதவர்கள் 10 பேர் ஆவர்.) மாணவர்களுக்கு திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 75 படிப்புதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. இத்தொகை, கல்லியாண்டின் 9 திங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

சித்தர் மருத்தவம் (மருந்து), சித்த குணபாடம் (மெடீசினியா மெடிகா) ஆகிய இந்திய முறை அரசினர் மருத்துவக் கல்லூரியுடன் சேர்ந்த இரண்டு பட்டப்படிப்புத் துறைகளை, பட்ட மேற்படிப்பு கல்வி கற்பிக்கின்ற துறையாகவும், ஆராய்ச்சி நடத்தும் துறையாகவும் தரம் உயர்ந்தப்பட்டுள்ளன; இவை இந்திய அரசு முழு நிதியுதவிப் பெற்று பெயல்படுகின்ற மத்திய அரசு ஆதரவுப் பெற்றத் திட்டமாகும்; ஒவ்வொரு துறையிலும் 10 மாணவர்கள் என்ற வீதத்தில் ஆண்டொன்றுக்கு 20 மாணவர்கள், மூன்றாண்டு பட்ட மேற்படிப்பு MD சித்த முறை மருத்துவப் பாடமுறையில் 127-60-21

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

இடம்பெறுகின்றனர். இந்த பட்ட மேற்படிப்பு படிக்கின்ற மாணவர்கள் தங்கள் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 200 படிப்பதற்குத் தொகை பெறுகின்றனர்.

ஆயுர்வேத, யுனாவி முறைகளைப் போலத்தகையதில், யுனாவி முறை அரசினர் மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றிலேயும் ஆயுர்வேத முறை அரசினர் மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றிலேயும் அமைக்க தேவையான தொடக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. இதன் தொடர்பில், பாடநிட்டைகள், பாட முறை முதலியவற்றைக் குறித்து பரிசீலனைச் செய்ய, சென்னை பல்கலைக் கழகம், ஆய்வுக் குழு ஒன்றிலேயும் அமைத்துள்ளது; இந்த மருத்துவக் கல்லூரிகளைத் தொடங்குவதற்குத் தேவையான தொடக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. தென்னிந்திய யுனாவி சங்கம், வேங்கடராமனா ஆயுர்வேத டிசஸ்ட் ஆகியவை இதற்குத் தேவையான தன்கொடை நிசம் முதலிய வற்றை வழங்க முன் வந்துள்ளன.

ஆயுர்வேத, சித்த, யுனாவி ஆகிய மூன்று முறை மருத்துவத் திலுள்ள மருந்தகங்களில் இரண்டாண்டு பட்டய பாடமுறை, 1974-75 ஆம் ஆண்டு முதல் தொடங்கப்பட்டது. பாளையங்கோட்டை இந்திய முறை அரசினர் சித்த முறை மருத்துவக் கல்லூரியில் 8 மாணவர்கள்; சென்னை, அறிஞர் அண்ணா இந்திய முறை அரசினர் மருத்துவமனையில், சித்த முறை மருத்துவத் திற்காக 7 மாணவர்கள், ஆயுர்வேத முறை மருத்துவத்திற்காக 5 மாணவர்கள், யுனாவி முறை மருத்துவத்திற்காக 5 மாணவர்கள், ஆக ஒவ்வொரு ஆண்டும் 25 மாணவர்கள் இப்பாட முறையில் சேர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றனர். 1975-76, 1976-77 ஆகிய ஆண்டுகளில், ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் மேலும் 15 மாணவர்கள் சித்த முறை மருத்துவப் பாடமுறையில் சேர்ந்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்; இம்மாணவர்கள் பயிற்சி உதவித் தொகையைப் பெறுதல்களாவர். இப்பாட முறையை மேற்கொண்டு படிப்பதற்காக இப்பாட முறையில் சேர்ந்துள்ள மாணவர்கள், தங்கள் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 30 படிப்பதற்குத் தொகையைப் பெறுவர். பாளையங்கோட்டை, இந்திய முறை அரசினர் மருத்துவக் கல்லூரியிலும் சென்னை, அறிஞர் அண்ணா

1977 ஆகஸ்ட் 22]

இந்திய முறை அரசினர் மருத்துவ மனையிலும் நடத்தப்பட்டு வருகின்ற பாடமுறைகளின் விவரங்கள், விவர அறிக்கை VII -ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(VI) ஆராய்ச்சி.

புதுடி லீயிலுள்ள, இந்திய முறை மருத்துவ ஆராய்ச்சிக் குழு, சென்னை மாநகரில் நேர்க்காணப்பெறும் ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகளை அமைத்துள்ளது. இந்த ஆராய்ச்சி பிரிவுகளில், இடவசதி, படுக்கை வசதி முதலியவற்றை மாநில அரசு செய்து கொடுத்துள்ளது. ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் தொடர்பிலான ஏனைய செலவுகள் அனைத்துமும், இந்திய முறை மருத்துவம்—ஹோமியோபதி ஆராய்ச்சிக்கான மத்தியக் குழு ஏற்கிறது.

(i) சென்னை, அறிஞர் அண்ணா அரசினர் மருத்துவமனையில், ஆயுர்வேத, சித்த, யுனாவி ஆகிய மருத்துவ முறைகளிலுள்ள மருத்துவ ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகள்;

(ii) சென்னை, அறிஞர் அண்ணா அரசினர் மருத்துவமனையில் உள்ள மத்திய ஆராய்ச்சி சித்த முறை மருத்துவ நிறுவனம்;

(iii) கேப்டன் சீனிவாசமூர்த்தி ஆராய்ச்சி நிலையம்;

(iv) புதுடி லீயிலுள்ள இந்திய முறை மருத்துவம்—ஹோமியோபதி ஆராய்ச்சிக்கான மத்திய குழுளின்கீழ் உள்ள மூலிகைச் செடி பிரிவு (சித்தா) குறித்த ஆய்வு, சித்த மருத்துவ நூல்கள் ஆராய்ச்சிப் பிரிவு குறித்த ஆய்வு ஆகிய இரண்டு ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகள், பாளையங்கோட்டையிலுள்ள இந்தியமுறை அரசினர் மருத்துவக் கல்லூரியில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

(VII) சித்த அறிவியல் மேம்பாட்டுக் குழு.

சித்த அறிவியல் மேம்பாட்டுக் குழு 1973 ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. பனை ஓலைச் சுவடிகள், கையேட்டுப் பிரதிகள், மிக அரிதாக அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்கள் ஆகியவற்றைத் திரட்டுதல், மற்றும் சித்த மருத்துவ நூல்கள் BIM and MD (சித்தா) பட்டப்படிப்பு, பட்ட மேற்படிப்பிற்குரிய சித்த பாடப் புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிடுதல் ஆகியவை இக்குழுவின்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

பொறுப்பாகிறது. இந்திய முறை மருத்துவ இயக்குநர் அலுவலகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள இக்குழு தனி அதிகாரி நிர்வாகத்தின் கீழ் செயல்படுகிறது. அண்மையில், இக்குழு மீண்டும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

(VIII) இயற்கை முறை மருத்துவம் (நாகரோபதி)

இயற்கை முறை மருத்துவம், நோய் சிகிச்சைக்கான எற்பாடுகளைப் புதுக்கொடை மருத்துவ முறையாகும். இயற்கை முறை மருத்துவம் மக்களிடையே பரவச் செய்வதற்கு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்து அரசுக்கு ஆலோசனை தல்க, நெருக்கணப்பெறும் நடவடிகள் அங்கிய ஆலோசனைக் குழு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. அருணாச்சலம்

தலைவர்.

திரு. கணேசசுப்ரமணியம்

உறுப்பினர்.

டாக்டர் (திருமதி) இராஜலக்ஷ்மி

உறுப்பினர்.

செயலாளர்.

ஆலோசனைக் குழுவின் பரிந்துரைகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. இக்குழு பரிந்துரைகளைப் பெறுவதன் பேரில், இயற்கை முறை மருத்துவம் மக்களிடையே பரவச் செய்வதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மீண்டும் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

'யோகா' முறை.

யோகா முறை மருத்துவம், நோய் சிகிச்சைக்கான எற்பாடுகளைக் கப்பட்டதொரு மருத்துவ முறையாகும். கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள கருத்துக்களைக் குறித்து அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்க, யோகா தொக்கக் குழு ஒன்றினை அரசு அமைத்துள்ளது.

1. யோகா முறை, ஒரு சிகிச்சை முறையாக அங்கீகரிக்கப்படலாம்;

2. அந்த சிகிச்சை முறையின் நோக்கங்களையும் கருத்துக்களையும் விவரித்தல்;

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

3. தனியார் யோகா பயிற்சி திறுவனத்திற்கு கொடுக்கப்படுகின்ற அரசு மானியத்திற்கான நிபந்தனைகளை வரையறுத்தல்: யோகா முறை, நோய் சிகிச்சைக்கான எற்பாடுகளைக் கப்பட்டதொரு மருத்துவமுறை என்ற பிரச்சனைக்குறித்த அறிக்கையைப் பெறுவதன்மேல், அப்பிரச்சனை மேற்கொள்ளப்படும். அதற்கிடையில், மேற்கூறிய திறுவனங்களை நடத்துவதில் எற்படுகின்ற மற்றும்குறைவையும், அதில் பங்குத் கொள்ளும் எணைய மாநில அரசுகளுடன் சரிசர அடிப்படையில் இந்த அரசு எற்றுகின்ற உடன்பாட்டின்மேல், திருப்புகளிலுள்ள இந்திய யோகா—ஆணை அறிவிப்புகள் குறித்த அபாய்வி திறுவனத்திற்கு உதவி மானியம் வழங்க இம்மாநில அரசு தல்கக்கொண்டுள்ளது. எனினும், முதற்கண் சிகிச்சைக்காயும் பௌதீக பரிந்துமும் பொருட்டு, 1976-77 ஆம் ஆண்டிற்கு முன் தனியார் தனியாகிய தபாய் 3 இலட்சம் ஒதுக்க இந்த அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

XXV . குடும்ப நலத் திட்டம்.

1967 ஆம் ஆண்டிலிருந்து படிப்படியாக குடும்ப நலத் திட்டத்தை தாரிநாடு செயல்படுத்தி வருகிறது. இம் மாநிலம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தன்னுடைய திட்ட இலக்கை எய்தியுள்ளது; இம்மாநிலம் அறிந்தகித்த ஆண்டுகளில் பல பரிசுகளையும் வென்றுள்ளது. கடந்த இரண்டு பத்தாண்டுகளில் அதாவது 1951 முதல் 1961 வரையிலும் மற்றும் 1961 முதல் 1971 வரையிலும் இந்தியா முழுவதும் காணப்படுகின்ற மக்கள் தொகை அதிகரிப்பைக் காட்டிலும் தாரிநாட்டில் மக்கள் தொகை அதிகரிப்பு வீதம் குறைவாகவுள்ளது. தாரிநாட்டில் மக்கள் தொகை அதிகரிப்பு குறைவாக இருந்ததற்கு முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று குடும்ப நலத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டதன் விளைவேயாகும். கடந்த 12 ஆண்டுகளில் தாரிநாட்டில் 25 இலட்சம் கருத்துடை அறுவைச் சிகிச்சைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. அனைத்திந்திய பிறப்பு வீதம் ஆயிரத்துக்கு 37 என்றிருக்க, தாரிநாடு அரசின் தீவிர முயற்சியின் காரணமாக 1975-76 ஆம் ஆண்டின் புள்ளி விவரப்படி, தாரிநாட்டின் பிறப்பு வீதம் ஆயிரத்துக்கு 29 என்ற அளவுக்கு சற்று குறைந்துள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

ஐந்து லட்சம் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சை என்னும் இலக்குக்கெதிராக, 1976-77 ஆம் ஆண்டில் இம்மாநிலத்தில் 5,69,756 கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சைகள் (3,80,429 வாசக்டமி, 1,89,327 டியூபெக்டமி) செய்யப்பட்டுள்ளன. 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 3,50,000 கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சைகள் என்னும் இலக்கை இந்திய அரசு வரையறுத்துள்ளது.

IU D கருத்தடை வகையங்கள்.

(Conventional contraceptive users)

கடந்த ஆண்டில் 35,500 என்னும் இலக்குக்கெதிராக, 1977-78 ஆம் ஆண்டில், 71,100 கருத்தடை வகையங்கள் பொருத்துதல் என்னும் இலக்கை இந்திய அரசு வரையறுத்துள்ளது.

கருத்தடைச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தியவர்கள்.

கடந்த ஆண்டில் 1,47,500 பேர் என்னும் இலக்குக்கெதிராக, 1977-78 ஆம் ஆண்டில் வழக்கமான கருத்தடைச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்துபவர்கள் 2,21,800 பேர் என்ற இலக்கை இந்திய அரசு வரையறுத்துள்ளது.

குடும்ப நலத் திட்டத்தின் பல்வேறு முறைகளின் மூன்றாம் இலக்கு, மாவட்ட இலக்குகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, இது குறித்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. வலுக்கட்டாய முறையில் அல்லது கட்டாய முறையில் மேற்கொள்ளாமல் நயந்து கேட்பதன் மூலமும், ஊக்குவிப்பதன் மூலமும் இந்த இலக்களை எய்துமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

உயிருடன் இருக்கின்ற குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை என்ன வாகயிருப்பினும், டியூபெக்டமி அறுவைச் சிகிச்சைக்காக 120 ரூபாய், வாசக்டமி அறுவைச் சிகிச்சைக்காக 100 ரூபாய் என்ற ஒரே மாதிரியான இழப்பீட்டுத் தொகையை வழங்க, இந்திய அரசு, 1977-78 ஆம் ஆண்டில் அனுமதி வழங்கியுள்ளது. எனினும், மாநில அரசு, ஒவ்வொரு டியூபெக்டமி/வாசக்டமி அறுவைச் சிகிச்சைக்கும் முறையே ரூ. 10, ரூ. 5 என்ற கூடுதல் இழப்பீட்டுத் தொகையை வழங்கக் கருதியுள்ளது. இதன் காரணமாக, மாநில அரசுக்கு ரூ. 53 இலட்சம் கூடுதல் செலவாகும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சையை மேற்கொள்கின்ற மாநில அரசு ஊழியர்கள், உள்ளாட்சி மன்ற ஊழியர்கள் ஆகியோர்களுக்கு இந்த இழப்பீட்டுத் தொகையுடன் கீழ்க்காணும் சில ஊக்கத்திட்டங்களை இம்மாநில அரசு வழங்குகிறது:—

(1) கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சையை மேற்கொள்கின்ற அரசு ஆண் ஊழியர்களுக்கு 8 நாட்களுக்கு மேற்படாத சிறப்பு தற்செயல் விடுப்பு;

(2) கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சையை மேற்கொள்கின்ற non-puerperal sterilisation அரசு பெண் ஊழியர்களுக்கு (மணமானவர்) 20 நாட்களுக்கு மேற்படாமல் சிறப்பு தற்செயல் விடுப்பு;

(3) அரசு ஊழியர் ஒருவருக்கு, அவர் மனைவி கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சையை (non-puerperal puerperal sterilisation) மேற்கொண்டு அந்த அறுவைச் சிகிச்சைக்குப் பின்னர் குணமாகும் காலங்களில் அவரை கவனிக்கும் பொருட்டு, 7 நாட்களுக்கு மேற்படாமல் சிறப்பு தற்செயல் விடுப்பு;

(4) கருத்தடை வகையம் பொருத்திக் கொள்ளும் நாளில் அரசு பெண் ஊழியர்களுக்கு ஒரு நாள் சிறப்பு தற்செயல் விடுப்பு;

(5) இரண்டாவது முறையாக வாசக்டமி அறுவைச் சிகிச்சையை மேற்கொள்கின்றவர்களுக்கு 6 நாட்கள் சிறப்பு தற்செயல் விடுப்பு;

(6) இரண்டாவது முறையாக டியூபெக்டமி அறுவைச் சிகிச்சையை மேற்கொள்கின்றவர்களுக்கு 14 நாட்கள் சிறப்பு தற்செயல் விடுப்பு;

(7) உயிருடன் மூன்று குழந்தைகள் அல்லது அதற்குக் குறைவாகவுள்ளவர்கள் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சையை மேற்கொண்டால் அவருக்கு முன்கூட்டியே ஒரு உயர்வுப்படி அளித்தல், இது 1—4—1976 ஆம் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வரும்.

பேறு காலத்திற்குப் பின் செய்யும் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சைத் திட்டம் (post partum programme)

பெரிய மகப்பேறு மருத்துவமனைகளில் மகப்பேற்றுக்காகப் பெண்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும்போது, குடும்பநலத் திட்ட நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கித் தீவிரப்படுத்துவது இத்திட்டத்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

தின் நோக்கமாகும். மகப்பேறு காலத்திலும் - மகப்பேறுக்குப் பின் 4 முதல் 6 வாரங்கள் வரையிலும் அறிவுரைத்து, கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்படுகின்றனர். இம்மாதிரித்தல் 21 மருத்துவமனைகளில் (22 அரசு மருத்துவ மனைகள், 2 தனியார் மருத்துவ மனைகள்) பேறு காலத்திற்குப் பின் செய்யும் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சைத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

பயிற்சி:

தமிழ்நாட்டில் முன்னு கவனப்படுத்தும்படி நலப் பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளன. (அரசின் கீழ் இரண்டு பயிற்சி நிலையங்களும் தனியார் நிர்வாகத்தின் கீழ் அரசின் மானிய உதவியுடன் மதுரை மாவட்டம், காத்தி போரத்தில் ஒரு பயிற்சி நிலையமும் உள்ளன.)

தமிழ்நாட்டிலுள்ள மதுரப்படி ஒன்றியங்கள் ஒன்றொன்றிலும் ஆண்டுதோறும் மறு பயிற்சி முகாம்கள் நடத்தப்பட்டன.

கருவுற்றிருத்தலை மருத்துவ ரீதியில் சிதைத்தல்.

கருவுற்றிருத்தலை மருத்துவ ரீதியில் சிதைத்தல் அண்மையில் சட்டம் இயற்றப்பட்டதாலும், கருவுற்றிருத்தலை மருத்துவ ரீதியில் சிதைத்தல் சட்டம் செயலாகிய வந்ததற்கு முன்னர் அதாவது 1-4-1972 ஆம் நாளுக்கு முன்னர் தமிழ்நாட்டிலும் ஏனைய மாநிலங்களிலும் சட்ட சம்பந்தமில்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான கருக் கலைப்புகள் நடத்தப்பட்டன. தற்போது கருவுற்றிருத்தலை மருத்துவ ரீதியில் சிதைப்பது இம்மாதிரித்தல் 84 மருத்துவ நிலையங்களில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து (அதாவது 1972-73) 1977 மே மாத இறுதி வரை 84,446 கருக் கலைப்புகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

விந்து குழாய் இணைப்பு அறுவை சிகிச்சை

(Recanalisation Operations)

இம் மாதிரித்தல் ஒருசில மருத்துவ மனைகளில் ஏற்கெனவே, அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்ட தந்தையர்களுக்கு விந்து குழாய் இணைப்பு சிகிச்சை செய்யும் வசதிகள் கிடைக்கின்றன. அரசு மருத்துவமனைகளில் விந்து குழாய் இணைப்பு அறுவை சிகிச்சையை மேற்கொள்ள விழையும் தந்தையர்களுக்கு இது தொடர்பான செலவுகள், பயணப்படி போன்றவைகளுக்காக ரூ. 100

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

வழங்கப்படுகிறது. 31-5-1977 ஆம் நாள் வரை அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்ட தந்தையர்களுக்கு செய்யப்பட்ட விந்து குழாய் இணைப்பு அறுவை சிகிச்சையின் எண்ணிக்கை 319 (தற்காலிகமாக) ஆகும்.

பெருவாரியான மக்களுக்கு குடும்பநலத் திட்டம் அறிவுறுத்துதல்.

மாநில குடும்ப நலக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள மருத்துவப் பணிகள்-குடும்ப நலத் துறைத் துணை இயக்குநர், பெருவாரியான மக்களுக்கு குடும்ப நலத் திட்டம் பற்றி அறிவுறுத்துதல், தகவல் அளித்தல் ஆகிய பணிகளுக்கு பொறுப்பு வகிக்கிறார்; அவருக்கு பிரச்சாரப் பணியாளர்கள், ஏனையோர் உதவி புரிகின்றனர்.

பொது மக்களுக்கு குடும்ப நலத் திட்டம் பற்றிய, கல்வி புதுப்பி, தகுதியுடைய தம்பதியர்களை குடும்ப நல முறைகளில் ஒன்றைக் கடைப்பிடிக்குமாறு முறைப்படுத்துவது அலுவலர்களது கடமையாகும். குடும்ப நலத் திட்டம், பல்வேறு வாய்க்கால்கள் மூலமாக விளம்பரம் செய்யப்படுகின்றது. கூட்டங்கள், சுவரொட்டிகள், நாடகங்கள், பாடல்கள், விலுப்பாட்டு, விளம்பரத் தகடுகள், பேருந்து விளம்பரப் பலகைகள், திரைப்படங்கள், ஆல்-இந்தியா ரேடியோவின் ஒலிபரப்பு, செய்தித்தாள்களிலுள்ள விளம்பரங்கள், பத்திரிகைகள், பொருட்காட்சி, திரைப்பட ஸ்டுடியோக்களிலும், 1973-74 முதல் 1976-77 வரையிலான ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட நிதித் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக பொது மக்கள் குடும்ப நலத் திட்டத் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகள் ஓரளவிற்குக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன.

குடும்ப நல அறுவை சிகிச்சை முறைகளை விளம்பரப்படுத்துவதற்கான மும்முரத் திட்டங்கள்.

மேற்கூறிய திட்டத்தின்கீழ், சில ஒரேமாதிரியான, தரத்தின் படி ஒத்தியல்கின்ற, தொண்டு நிறுவனங்களால் நடத்தப்படுகின்ற, சில தனிப்பட்ட, குடும்ப நல அறுவை சிகிச்சைகள் மருத்துவப் பணிகள்-குடும்ப நல இயக்குநரின் ஒப்புதலைப் பெற்றுள்ளது. குடும்ப நல அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்ட தந்தையர்க்கும், தந்தையர்க்கும் சட்டப்படி கொடுக்கப்படுகின்றது. தனியார் நிறுவனங்களின் மூலம், கனியப்பணியாளர்களுக்கு அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட மதிப்புள்ள அளவில் மதிப்புகளையும் மாநில நிதித் துறை வழங்கப்படுகின்றது. 127-60-22

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும், தொண்டு நிறுவனங்களுக்கும் மானியம்.

நகர்ப்புற நிலையங்கள், கிராமப்புற நிலையங்கள், மாநகரக் குடும்ப நலக் கழகம், மாவட்டக் குடும்ப நலக் கழகம், பிராந்திய குடும்ப நலப் பயிற்சி நிலையம், பேறு காலத்திற்குப் பின் செய்யும் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்யும் நிலையங்கள், கருத்தடை செய்து கொள்வதற்கென்று அமைக்கப்பட்ட படுக்கைகள் முதலிய வற்றைப் பராமரிக்கும் பொருட்டு, இந்திய அரசு கொடுத்துள்ள முறைப்படி உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும், தொண்டு நிறுவனங்களுக்கும் மானியம் வழங்கப்படுகின்றது. 1974-75, 1975-76, 1976-77 ஆம் ஆண்டுகளில் முறையே ரூ. 23 லட்சம், ரூ. 18.42 லட்சம், ரூ. 41.05 லட்சம் மதிப்புள்ள மானியத் தொகை உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும், தொண்டு நிறுவனங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1977-78 ஆம் ஆண்டிற்காக ரூ. 23.44 லட்சம், பல்வேறு திட்டங்களுக்கான உதவி மானியம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கட்டிடங்கள்.—374 கிராமப்புற குடும்ப நலத் திட்ட நிலையங்களுக்காகக் குடும்ப நலக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும், செவிலியர் குடியிருப்புகள் அமைப்பதற்கும், மொத்தச் செலவாக ரூ. 344.83 லட்சத்திற்கு ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1,395 துணை நிலையங்களுக்கும் மொத்தச் செலவாக ரூ. 174.69 லட்சத்திற்கு ஒப்பளிப்புக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், நிதிப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக, வழங்கப்படுகின்ற நிதியின் அளவைப் பொருத்து பணிகள் குறைத்துக் கொள்ளப்பட்டு, அவை மெதுவாகச் செயலாக்கப்படுகின்றன.

வரவு-செலவுத் திட்டமும் செலவும்.—ஐந்தாவது திட்ட மூல தனத்தில், குடும்ப நலத் திட்டத்திற்கென்று, தற்காலிகமாகத் தமிழக அரசினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 3,700.00 லட்சமாகும். இதுவரையில், இந்திய அரசு, குடும்ப நலத் திட்டச் செலவிற்காக ரூ. 1,007.66 லட்சம் அளிப்பதற்கு இசைவாணை பிறப்பித்துள்ளது. இவையன்றி, மகப்பேறு-குழந்தை நலனுக்காக அளிக்கப்பட்ட மருத்துவ வசதிகளுக்காகவும், 1976-77 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 42.20 லட்சம் மதிப்புள்ள கருத்தடைச் சாதனங்கள் தயாரிக்கப்பட்டதற்காகவும், இந்திய அரசினால் இசைவாணை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாதில்தில், குடும்ப நலத் திட்டத்தின் கீழ் பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக, இந்திய அரசு, 1977-78 ஆம் ஆண்டிற்காக, மொத்தத் தொகையாக ரூ. 598.87

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. 1977-78 ஆம் ஆண்டிற்கான மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், குடும்ப நலத் திட்டத்திற்காக, ரூ. 1,055.48 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1977-78 ஆம் ஆண்டிற்கான பல செயற் திட்டங்களை வகுத்துள்ளது. அவையாவன:—

(i) சுகாதார-குடும்ப நலப் பயிற்சி நிலையத்தில் பல்திறப் பணியாளர்கள் பயிற்சிப் படிப்பைத் தொடருவதற்குத் திட்டமிட்டுள்ளது.

(ii) எஞ்சியுள்ள கிராமக் குடும்ப நல நிலையங்களுக்கும் துணை நிலையங்களுக்கும் (நான்காவது திட்டக் காலத்தில் ஏற்கனவே மேற்கொள்ளப்பட்டது) கட்டிடங்கள் கட்டும் பணியை முடித்தல்.

(iii) தாய்மை குழந்தை நலத் திட்டத்தின் கீழ் தொற்று நோய் விலக்கத் திட்டத்தையும், நோய் தடுப்புத் திட்டத்தையும் மும்முரமாகக் குதல்.

(iv) மேலும் சில, தொடக்க நிலைக் குடும்ப நல நிலையங்களிலும், தொண்டு நிறுவனங்களிலும் கருத்தடை வளையங்கள் (I.U.D.) திட்டத்தை விரிவாக்குதல்.

(v) மேலும் பல நிலையங்களில், கருத்தடை மாத்திரைகள் வழங்கும் திட்டத்தையும், கருவுற்றிருத்தலை மருத்துவ ரீதியில் சிதைப்பதற்கான பயிற்சியையும் மீண்டும் தொடங்குதல்.

(vi) தனிப்பட்ட தாய்களுக்குப் பயிற்சியளித்தல்—6,000.

(vii) சில வட்ட (Taluk) நிலையில் அமைந்த மருத்துவ மனைகளில் மகப்பேறு நிகழ்ந்த பின் அறுவை சிகிச்சை செய்யும் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துதல்.

(viii) மாவட்டக் குடும்ப நலக் கழகம், கிராமப்புற குடும்ப நல நிலையங்கள், துணை நிலையங்கள், நகர்ப்புற குடும்ப நலப் பயிற்சி நிலையங்கள், பொதுமக்கள் மருத்துவக் கல்வி, பயிற்சித் திட்டங்கள்—உள்ளாட்சி மன்றங்கள், தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு மானிய உதவித் தொகை வழங்குதல் முதலிய தற்போதுள்ள குடும்ப நலத் திட்டங்களைத் தொடர்ந்து செயலாக்குதல்.

[1977 ஆகஸ்ட்]

விவர அறிக்கை-I.

மருத்துவக் கல்லூரிகளில் நடத்தப்படும் பட்ட மேற்படிப்பு

பாடப் பிரிவுகள், தகுதிப் பட்டியல். பாடப் பிரிவுகள்

ஆயுத குறித்த பட்டியல்.

ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கை.

பாடப் பிரிவின் பெயர்.

(1)	(2) சென்னை கல்லூரி. மருத்துவக்	(3) ஸ்டேன்லி கல்லூரி. மருத்துவக்	(4) மதுரை கல்லூரி. மருத்துவக்	(5) தஞ்சாவூர் கல்லூரி. மருத்துவக்
எம். டி. (பொது மருந்தியல்) ..	21	20	18	5
எம். எஸ். (பொது அறுவை சிகிச்சை.)	21	20	18	3
எம். டி. (நோய் அறிவியல்) ...	4	..	2	..
எம். டி. (நுண் உயிரியல்) ..	6	..	2	..
எம். டி. (மகப்பேறு மருத்துவவியல்)	8	4	5	..
எம். டி. (உடல் அமைப்பியல்)	4	4	4	..
எம். டி. (சமூக தடுப்பு மருத்துவம்)	1	..	..	..
எம். டி. (மருந்தாக் இயல்)	4	4	4	..
எம். டி. (குற்றம் சார்ந்த மருந்தியல்).	2	..	2	..
எம். டி. (குழந்தை நோய் மருந்தியல்).	17	..	4	..
எம். டி. (உளநோய் மருந்தியல்)	3	..	..	..

(அக்டோபர் தோறு

1977 ஆகஸ்ட் 22]

ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கை.

பாடப் பிரிவின் பெயர்.

(1)	(2) சென்னை கல்லூரி. மருத்துவக்	(3) ஸ்டேன்லி கல்லூரி. மருத்துவக்	(4) மதுரை கல்லூரி. மருத்துவக்	(5) தஞ்சாவூர் கல்லூரி. மருத்துவக்
எம். டி. (மயக்க மருந்தியல்) ..	3	2	3	..
எம். டி. (எக்ஸ் கதிர்முறை நோய் அறிவியல்).	4	..	..	..
எம். டி. (எக்ஸ் கதிர் முறை நோய் சிகிச்சையியல்)	4	..	..	..
எம். டி. (மேக நோயியல்) ..	4	..	..	..
எம். டி. (தோல் நோயியல்) ..	4	..	..	..
எம். டி. (உயிர் வேதியல்) ..	4	..	..	..
பிஎச். டி. (உடற்கூறு ஆய்வியல்)	2	2	2	..
எம். எஸ். (உடற்கூறு ஆய்வியல்)	2	4	2	..
எம். எஸ். (கண் நோயியல்) ..	6	..	6	..
எம். எஸ். (காது, மூக்குத் தொண்டையியல்)	6	..	5	..
எம். எஸ். (மூடநீக்கியியல்) ..	4	..	2	..
எம். எஸ். (நரம்பியல் அறுவை சிகிச்சை).	4	..	..	..
எம். டி. எஸ். (பல்வகியாக ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள்)	3	..	..	..

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கை.

பாடப் பிரிவின் பெயர்.

(1)

சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி.

(2)

ஸ்டேன்லி மருத்துவக் கல்லூரி.

(3)

மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி.

(4)

தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி.

(5)

(பல்)மருத்துவப் பிரிவு)

(ஒவ்வொரு ஜூனியிலும்)

எம். டி. எஸ். (பல் மருத்துவ அறுவை சிகிச்சை)

(பல் மருத்துவப் பிரிவு)

(ஒவ்வொரு ஜூனியிலும்)

எம். டி. எஸ். (பல் மருத்துவ அறுவை சிகிச்சையியல்).

(ஒவ்வொரு ஜூனியிலும்).

எம். டி. எஸ். (பல்நோயியல்)

(ஒவ்வொரு ஜூனியிலும்)

தகுதிப் பட்டியல் பாடப்பிரிவுகள்.

ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கை.

பாடப் பிரிவின் பெயர்.

(1)

சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி.

(2)

ஸ்டேன்லி மருத்துவக் கல்லூரி.

(3)

மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி.

(4)

டி. ஜி. ஓ. (ஏப்ரல் அண்டு அக்டோபர்) .. 18

டி. சி. எச். .. 8

டி. எம். ஆர். டி. .. 4

(D.M.R.D.) .. 4

டி. எம். ஆர். (டி) (ஏப்ரல் அண்டு அக்டோபர்) .. 4

(D.M.R. T) .. 4

டி. எல். ஓ. .. 4

1977 ஆகஸ்ட் 22]

ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கை.

பாடப் பிரிவின் பெயர்.

(1)

சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி.

(2)

ஸ்டேன்லி மருத்துவக் கல்லூரி.

(3)

மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி.

(4)

டி. ஏ.

(ஏப்ரல் அண்டு அக்டோபர்)

டி. ஆர்த்தோ.

டி. ஒ.

டி. லி.

டி. சி. பி.

டி. டி. சி. டி.

டி. டி. (D. D.)

டி. பி. எம்.

(ஒராண்டுக்கு)

டி. சி. அண்டு எப். எஸ். .. 20

(ஒவ்வொரு அக்டோபருக்கும்)

டி. பி. எம். பி.

(ஆண்டுதோறும்)

உள்ளூர் வாரிய மருத்துவ அதிகாரிகளுக்காக —

டி. எம். அண்டு எம். சி. எச். .. 10

(ஒவ்வொரு ஜூனியிலும்)

உடல்நல அதிகாரிகளுக்காக —

டி. எல். எஸ். பி. .. 10

(ஜூனியிலும்)

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

உயர்நிலைச் சிறப்பறிவுத் துறைகள்.—

பாடப் பிரிவின் பெயர்.

ஒதுக்கப்பட்ட
இடங்களின்
எண்ணிக்கை.

(1)

(2)

எம். சி. எச். (குழந்தை நோய் அறுவை
சிகிச்சை இயல்)

2

எம். சி. எச். (உறுப்பு ஒட்டு அறுவை
சிகிச்சையியல்)

2

எம். சி. எச். (சிறுநீரக அறுவை சிகிச்சை
இயல்)

4

எம். சி. எச். (மார்பு அறுவை சிகிச்சை
இயல்)

2

டி. எம். (இருதய நோயியல்)

2

டி. எம். (நரம்பியல்)

2

டி. எம். (குடல் நோயியல்)

1

மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி.—

எம். சி. எச். (நரம்பு நோய் அறுவை
சிகிச்சையியல்)

2

எம். சி. எச். (குழந்தை நோய் அறுவை
சிகிச்சை இயல்)

2

எம். பாஸ்டி

2

1977 ஆகஸ்ட் 22]

விவர அறிக்கை—II

1977-78-ஆம் ஆண்டிற்காகத் தீர்மானிக்கப்பட்ட பட்ட
மேற்படிப்பு பாடப்பிரிவு, தகுதிப் பட்டியல் பாடப்பிரிவு
ஆகியன குறித்த விவரப் பட்டியல்.

சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி, சென்னை.—

டி. எம். (குடல் நோயியல்)

டி. எம். (சிறுநீரகவியல்)

எம். டி. (இருதய மருந்தியல்)

உள இயல் மருத்துவப் பாடப்பிரிவில் பட்டயத் தகுதி.

ஸ்டேன்லி மருத்துவக் கல்லூரி, சென்னை.—

எம். டி. குழந்தை நோய் மருந்தியல்.

டி. எல். ஒ.

மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி, மதுரை.—

எம். டி. உளநோயியல்.

எம். சி. எச். உறுப்பு ஒட்டு அறுவை சிகிச்சைஇயல்.

எம். டி. மேக நோயியல்.

டி. வி. (D.V.).

தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி, தஞ்சாவூர்.—

டி. ஜி. ஒ.

டி. ஒ.

டி. எல். ஒ.

டி. சி. எச்.

ழிப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி, சென்னை—

எம். டி. பொது மருந்தியல்.

எம். எஸ். பொது அறுவை சிகிச்சை இயல்

டி. ஜி. ஒ.

டி. சி. எச்.

டி. எல். ஒ.

டி. ஆர்த்தோ.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்—

எம். டி. பொது மருந்தியல்.

எம். எஸ். பொது அறுவை சிகிச்சை இயல்.

டி. ஜி. ஓ.

டி. சி. எச்.

டி. ஏ. (D.A.).

விவர அறிக்கை III.

1977-78 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற ஆராய்ச்சித் திட்டங்களின் பட்டியல் :

1. கடுகு எண்ணெய், நல்லெண்ணெய் ஆகிய தொடர்பில் இருதயம், இரத்தக் குழாய்கள் தொடர்பான ஆய்வுகள்.

2. நோய் அறி இயல், நரம்பு—நோய்—உறி இயல் குறித்த இந்தியப் பதிவு—எல்லைப் பகுதிக்குழு.

3. கணையத்தில் கல் உருவாதலை சோதனை முறையில் ஆசகுதல்.

4. கழுத்துச் சுரப்பிகளுக்கும் பேஸி சைட்டுகளுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்புகளைக் குறித்து ஆய்வு.

5. சென்னை மாநகரில் உள்ள செவிட்டுமையர்—குருடர் கல்விப்பயிற்சி நிறுவனங்களில் வசிக்கின்றவர்களுக்கு மருத்துவ மனையில் நினை நிரியல் ஆய்வு நடத்துதல்.

6. (சில்பில்லிஸ்) மேக நோய் காரணமாக இரத்தம் கட்டுதல் (THHa) குறித்த சோதனைக்கு மருந்து தயாரித்தல்.

7. கிரந்தி நோய்த் தடுப்பு மருந்து தயாரித்தல்.

8. சென்னை மாநகரில் வாழும் மக்களுக்கு சுவாச உறுப்புப் பகுதிகளில் ஏற்படும் தொற்றுக் கிருமிகள் பற்றிய ஆய்வு.

9. சென்னையிலுள்ள பொது மருத்துவ மனையில் இரத்தச் சேமிப்பு நிலையத்தில் சேமிக்கப்பட்டுள்ள இரத்த மாதிரிகளில் ஆஸ்திரேலிய மருந்துகளின் விளைவு பற்றிய ஆய்வு—மற்றும், மிக நெடு நாட்களாக, மிகக் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த, பல வயது தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களின் கல்லீரலிலிருந்து திசுக்களின் மாதிரிகளை எடுத்து அவற்றையும் அவற்றுக்கு நிகரான கட்டுப்பாட்டு மருந்துகளையும் குறித்து ஆய்வு செய்தல்.

10. மூட்டு வலிகள் தொடர்பாக குடும்ப ஆய்வு.

11. வலிப்பு நோயும் கதிரவன் கதிர்கள் இயக்கமும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

12. தாவரங்களிலிருந்து கிடைக்கும் இயற்கை உற்பத்திப் பொருட்கள் குறித்த இரசாயன ஆய்வும் மருந்தாக்கவியல் ஆய்வும்.

13. தென்னிந்திய மக்களிடையே செவிட்டுத்தன்மை ஏற்படுவதற்கான கூறுகள் (Actiological factors) பற்றிய ஆய்வு.

14. தமிழ்நாட்டில் உயிர் வேதியல்—ஹார்மோன்கள் குறித்த ஆய்வறிக்கை.

15. தமிழ்நாட்டில், நீரிழிவு நோய்ச் சிக்கல்கள், மண்ணீரலில் கல் உருவாதல் தொடர்பாக பிளாஸ்மா இன்சுலின் மருந்துகள் பற்றிய ஆய்வுகள்.

16. ஒளிரும் தன்மை பெற்ற பொருட்கூறுகளை உடலுட் செலுத்தும் உத்தியைக் கையாண்டு, கிரந்தி நோய் தொடர்பாக, உடலுக்கு ஊறு செய்யும் ஐசிஜி, ஐஜிஎம் கூறுகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்தல்.

17. சென்னை மாநகரில் மேக நோய் பற்றி மக்கள் அறிந்திருத்தலைக் குறித்த ஆய்வும் மேகநோய்க்கு ஆளான நோயாளிகள் சிகிச்சைக்கு வருமிடங்களில், மருத்துவப் பணியாளர்கள், மருத்துவத் துறைத் துணைப்பணியாளர்கள், மருத்துவ மாணவர்கள் ஆகியோர் அவர்களிடம் நடந்து கொள்ளுதல் பற்றிய ஆய்வும்.

18. இந்தியாவில் வலிப்பு நோய் காணப்படுகின்ற பகுதிகள், மக்களைக் குறித்து, வெளி நாட்டு நிறுவனங்களின் உதவி யுடன் நடத்தப்படும் ஆய்வு.

19. ஊட்டக் குறைவு உடைய குழந்தைகள் பி.சி.ஜி. தடுப்பு ஊசி குத்தப்படுகையில் செல்கள் மூலமாகப் பெறும் நோய்த் தடுப்புத் திறனும், பின்னர் அவர்கள் காசநோய்க்கு ஆளாகாமல் பெறுகின்ற நோய்த்தடுப்பு ஆற்றலும்.

20. மருத்துவமனைகளில் நோயாளிகள் நோய்த் தடுப்பு ஆற்றலைப் பெறுதிருத்தலும் இறத்தலும் பற்றிய ஆய்வு.

21. மூச்சுக் குழாயின் மெல்லிய சவ்வுகளில் வளரும் சதைகள் பற்றி (Rhinosporidiosis) மின்னணுவியல் நுண்ணோக்காடியின் துணையால் ஆய்வுகள் நடத்துதல்.

22. தலையோட்டின் உட்புற அழுத்தத்தைத் தொடர்ந்து அளத்தல்.

23. மருத்துவப் பழக்கத்தில் உயிர்க்கூறுள்ள அமினோகிளைம் (Amines) பங்கு.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

24. தென்னிந்தியாவிலுள்ள காடர்கள், இருளர்கள், வேடர்கள் போன்ற குறிப்பிட்ட சில பழங்குடி மக்களைப் பற்றி ஆராய்தல்.

25. தென்னிந்திய மக்களின் தொடை எலும்பின் சில இயக்கவியல் இயல்புகளில் வயது காரணமாக ஏற்படும் மாற்றங்களைப் பற்றிய ஆய்வு.

26. கருத்தடைச் சாதனங்கள் சோதனைப் பிரிவு.

27. கருச்சிதைவுக்குப் பின் ஏற்படும் தற்காலிக நலிவு நிலை ஒட்டிய ஆய்வு.

28. கருத்தடை வளையம் பொருத்தப்பட்டபின் 5 ஆண்டு களில் ஏற்படும் நீண்டகால விளைவுகள் ஒட்டிய ஆய்வு.

29. காயமுற்ற தோலில், புதிதாக வளர்ந்த அடர்த்தியான தோலில் உள்ள புரதச்சத்து பற்றிய ஆய்வு.

30. தீப்புண் பட்ட நோயாளிகளின் நோயை மின்பகுப்பியல் முறை மூலம் மதிப்பிடுதல் அவர்களுக்கு கட்டு கட்டாமல் புண்ணின் மேல் மருந்து பூசி நோயைக் குணப்படுத்துதல். வீடுகளில் தற்செயலாகத் தீயில் சிக்கிக்கொள்வதைத் தவிர்ப்பதற்கான வழிகளைப் பற்றி நேரில் சென்று பிரசாரம் செய்தல்.

31. தற்கொலை செய்துகொள்ள முயற்சி செய்தல்; மருத்துவப் பிரிவில் இவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கும் முறை.

32. இரத்த நாளத்தில் இரத்தம் உறைந்து விடுவதைத் தடுப்பதற்கான மருத்துவச் சிகிச்சை—இதய நோய் மறுவாழ்வு சிகிச்சை நிலையம்.

33. சுவாசக் குழாயிலும், நுரையீரலிலும் கொப்புள முடிச்சுகள் தோன்றி அதனால் ஏற்படும் நச்சு நோய்.

34. கருப்பையினுள் கருத்தடைக்கான கருவிகளைப் பொருத்துதல்.

35. ஹார்மோன்கள் அடங்கிய கருத்தடை மாத்திரைகள்.

36. தென்னிந்திய மக்களின் தொடை எலும்பின் சில இயக்கவியல் இயல்புகளில் வயது காரணமாக ஏற்படும் மாற்றங்களைப் பற்றிய ஆய்வு.

37. போல் நியூரோபதி— மனிதர்களிடத்திலும், சோதனை முறையில் குரங்கிடத்திலும் நரம்பு மண்டல ஆய்வு—இதனை வெளி நாட்டு பல்துறை சார்ந்த உடனுழைப்புடன் நடத்தப்படும்.

1977 ஆகஸ்ட் 6]

38. ஓர் உறுப்பு சார்ந்த நோய்த் தடுப்பு மருந்துகளையும் தீப்புண் காயங்களுக்குத் தடவப்படும் களிம்புகளையும் ஒப்புமை நோக்கில் ஆய்வு செய்தல்.

39. மருந்துகள் எந்தெந்த வகையில் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது பற்றி ஆய்வு செய்தல்.

40. மூளையின் உட்பகுதியிலுள்ள அணுக்கள் குறித்து நரம்பியல் சார்ந்த உடற் கூறு இயல் ஆய்வு.

41. மூளை வளர்ச்சி பெருதிருத்தல் பற்றிய பல் துறைகளின் உடனுழைப்போடு செய்யப்படும் ஆய்வில் பயன்படுத்துவதற்காக பல மொழி அகராதி தயாரிக்கும் முன்னோடி திட்டம்.

42. உடல் நலம் சார்ந்த நோய் நுரையீரலில் ஏற்பட்டுள்ள கடுமையான நோய் கண்டிருக்கும்போது சுவாசக் குழாயில் மூச்சு எந்த அளவிற்கு சென்று வருகின்றது என்பது பற்றி ஆய்வு.

43. ஓய்வு நாள் குறித்த ஆய்வு.

44. உடைந்தும், சிதைந்தும் உள்ள பற்களை எடுப்பதற்கு முன்பு மேல் பகுதியிலுள்ள ஈறுகள், தசை நார்கள் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பது பற்றி ஆய்வு செய்வதனால் ஏற்படும் பயன்.

விவர அறிக்கை IV.

பயிற்றுவிக்கும் மருத்துவானைகளின் பட்டியல்:

1. அரசு பொது மருத்துவமனை, சென்னை.
2. அரசு ஸ்டான்லி மருத்துவமனை, சென்னை.
3. கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, சென்னை.
4. அரசு இராயப்பேட்டை மருத்துவமனை, சென்னை.
5. அரசு கண் மருத்துவமனை, சென்னை.
6. பெண்கள், குழந்தைகளுக்கான கே.ஜி. மருத்துவமனை, சென்னை.
7. மகப்பேறு, மகளிர் நோய் இயல் நிறுவனம்—பெண்கள், குழந்தைகளுக்கான அரசு மருத்துவமனை, சென்னை.
8. இராஜா சர். இராமசாமி முதலியார் மகப்பேறு மருத்துவமனை, சென்னை.
9. குழந்தை நல நிறுவனம்—குழந்தைகள் மருத்துவமனை, சென்னை.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

10. அரசு திருவொற்றிஸ்வரர் காசநோய் மருத்துவமனை, ஓட்டேரி, சென்னை.

11. அரசு மனநோய் மருத்துவமனை, சென்னை.

12. அரசு காச நோய் நலம்பேண் மருத்துவமனை, சென்னை.

13. அரசு எர்ஸ்கின் மருத்துவமனை, மதுரை.

14. அரசு இராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவமனை, தஞ்சாவூர்.

15. தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, தஞ்சாவூர்.

16. செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, செங்கற்பட்டு.

17. கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, கோயம்புத்தூர்.

18. திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, திருநெல்வேலி.

19. அறிஞர் அண்ணா நினைவு புற்று நோய் நிலையம், காஞ்சிபுரம்.

விவர அறிக்கை V.

மருத்துவமனைகளில் உள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை :

	1975-76.	1-4-76-ம் நாளன்றுள்ள நிலவரப் படி.
1. அரசு பொது மருத்துவமனை, சென்னை.	1,537	1,572
2. அரசு ஸ்டான்லி மருத்துவமனை, சென்னை.	1,011	1,011
3. அரசு கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவமனை, சென்னை.	300	420
4. அரசு இநாயம்பேட்டை மருத்துவமனை, சென்னை.	526	526
5. அரசு கண் மருத்துவமனை, சென்னை.	328	328

1977 ஆகஸ்ட் 22]

	1975-76.	1-4-76-ம் நாளன்றுள்ள நிலவரப் படி.
6. பெண்கள், குழந்தைகளுக்கான கஸ்தூரிபாய் அரசு மருத்துவமனை, சென்னை.	635	675
7. மகப்பேறு மகளிர் நோயியல் மகளிர்-சிறுநீர் நல மருத்துவ நிலையம், சென்னை.	528	534
8. ராஜா சர். ராமசாமி முதலியார் மகப்பேறு மருத்துவமனை, சென்னை.	426	426
9. தாய் சேய் நல மருத்துவ நிலையம், சென்னை.	250	250
10. திருவொற்றிஸ்வரர் காச நோய் அரசு மருத்துவமனை, ஓட்டேரி, சென்னை.	222	272
11. அரசு மன இயல் மருத்துவமனை, சென்னை.	1,800	1,800
12. அரசு காச நோய் நலம் பேண் மருத்துவமனை, தாம்பரம்.	726	750
13. அரசு எர்ஸ்கின் மருத்துவமனை, மதுரை.	1,394	1,394
14. அரசு ராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவ மனை, தஞ்சாவூர்.	662	662
15. தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, தஞ்சாவூர்.	538	538
16. செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, செங்கற்பட்டு.	416	416
17. கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, கோயம்புத்தூர்.	805	805
18. திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, திருநெல்வேலி	554	663

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

1-4-76ம் நாள் நுள்ளி
1975-76. நிலவரப்படி.

19. அரசு பிரிடா மன்னியர் மருத்துவமனை, களக்காட் ..	30
20. அரசு மருத்துவமனை, சைதாப்பேட்டை..	32
21. அரசு காச நோய் மருத்துவமனை, .. தோப்பூர்.	162
22. அரசு தொற்றுநோய் மருத் துவமனை, மதுரை. ..	50
23. அரசு காலரா சேகரிப்பு நிலையம், .. மதுரை.	28
மொத்தம் ..	12,638
	13,204

விவர அறிக்கை VI.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

தமிழ்நாடு மாநிலத்தில், இந்திய மருத்துவ முறை மருத்துவ மனைகள், மருத்தகங்கள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கையைக் காட்டும் பட்டியல்

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
அறிஞர் அண்ணா அரசு இந்திய மருத்துவ முறை மருத்துவ மனை, சென்னை.	150 படுக்கைகள் (சித்தர் 53, ஆயுர்வேதா 51, யுனனி 46).	..	..	..	..	..
இந்திய மருத்துவ அரக்க கல்லூரியுடன் இணைக்கப் பட்டுள்ள மருத்துவமனை, (எல்லா மருத்துவமனைகளும் கொட்டை, சித்தர்).	208 படுக்கைகள்	..	..	..	..	..

மாஸ்ட்டத் தலைமை அலுவலக மருத்துவ மனைகள்	(14 மருத்துவ மனைகள் ஒவ்வொன்றிலும் 10 படுக்கைகள்.)	..	..	..	..	..
வட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகள், வட்டத் தலைமையிடத்திலுள்ள பிற மருத்துவமனைகள்.	(45 மருத்துவ மனைகள் ஒவ்வொன்றிலும் 5 முதல் 10 வரை படுக்கைகள்.)	..	..	..	..	..
அரசு மருந்தகங்கள்	..	..	..	..	7	5
ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்	..	..	295	60	8	36
நகராட்சிகள்	..	..	..	..	..	14
கோயில்கள்	..	..	..	..	..	20
பென்சன் மாநகராட்சி	..	..	..	..	23	..
மாநகராட்சி	..	..	..	..	3	1
மாநகராட்சி	..	..	..	..	4	3

1977 ஆகஸ்ட் 22]

விவர அட்டவணை VII.

பாளையங்கோட்டை, இந்திய முறைகள் மருத்துவ அரசு கல்லூரி, சென்னை, அறிஞர் அண்ணா இந்திய முறைகள் மருத்துவ அரசு மருத்துவமனை—இவைகளால் நடத்தப்படும் பாடங்களின் பிரிவுகள்.

படிப்பின் பெயர்.	கால அளவு.	இடங்களின் எண்ணிக்கை.	உதவித் தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 இந்திய மருத்துவப் பட்டம் (சித்த மருத்துவம்).	5 ஆண்டுகள்.	40 (உதவித் தொகை 30, உதவியில்லாத தொகை 10).	மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 75.
2 மருத்துவத்தில் டாக்டர் பட்டம் (சித்த மருத்துவம்) மருத்துவம் (மருந்து) குணபாடம் (மெட்டிரியா மெடிக்கா).	3 ஆண்டுகள்.	10 (உதவித் தொகை).	மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 200.
3 பார்மஸி பிரிவில் பட்டம். சித்த மருத்துவம்.	3 ஆண்டுகள்.	15 உதவித் தொகை (பானாயம் கோட்டை ஐ. எஸ். எம். அரசுக் கல்வூரியில் 8 இடங்கள் சென்னை, அறிஞர் அண்ணா இந்திய மருத்துவ அரசு மருத்துவ மனையில் 7 இடங்கள்).	மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 30.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

விவர அட்டவணை VII—தொடர்ச்சி.

படிப்பின் பெயர். கால அளவு: இடங் உதவித்
களின் தொகை.
எண்ணிக்கை.

(1)	(2)	(3)	(4)
4 ஆயுர்வேத மருத்துவம்.	2 ஆண்டுகள்.	15 உதவித் தொகை இல்லை. (பானையங்கோட்டை ஜி.சி.ஐ.எஸ் எம்-ல் 8 இடங்கள், சென்னை ஏ.ஏ.ஜி.எச். ஐ.எம்-ல் 7 இடங்கள்) 5 உதவித் தொகை புடன் (இலை சென்னை ஏ.ஏ.ஜி.எச். ஐ.எம்-ல் உள்ளது).	மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 30.
5 யுனானி மருத்துவம்.	2 ஆண்டுகள்.	5 உதவித் தொகை புடன் (சென்னை ஏ.ஏ.ஜி.எச். ஐ.எம்-ல்).	மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 30

1977 ஆகஸ்ட் 22]

விவர அட்டவணை VIII.

கட்டிடத் திட்டங்கள்.

I. 1976-77-ல் கீழ்க்கண்ட கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டன:—

	(ரூபாய் இலட்சத் தில்.)
1 பானையங்கோட்டை இந்திய மருத்துவ முறைகள் அரசு கல்லூரியில் 100 கூடுதல் படுக்கைகள்.	5.95
2 ராமநாதபுரம் அரசு மருத்துவமனை தலைமையிடத் தில் சித்த மருத்துவப் பிரிவு இடத்திற்குக் கட்டிடம் கட்டுதல்.	1.00
3 சென்னை அறிஞர் அண்ணா இந்திய மருத்துவ அரசு மருத்துவ மனையில், மத்திய ஆராய்ச்சி நிலைய (சித்த மருத்துவ) கட்டிடத்திற்குமேல், புதிய II, III-ஆவது மாடிகள் கட்டுதல்.	3.90

II கீழ்க்காணும் கட்டிடங்கள் கட்டுமானப் பணியின்கீழ் உள்ளன.

1 பானையங்கோட்டை இந்தியமுறை மருத்துவ அரசு கல்லூரியின் இணைக்கப்பட்ட பார்மஸி வட்டார வீடுகளுக்குக் கட்டிடம் கட்டுதல்.	3.80
---	------

III. 1976-77 ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்காணும் கட்டிடங்கள் கட்டும் திட்டத்திற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

1 சென்னை இந்திய மருத்துவ அறிஞர் அண்ணா அரசு மருத்துவ மனை கட்டிடத்திற்குள் இருக்கும் டி. பார்மஸி (D. Pharmacy) நூலகம் (Library) மிருகக் காட்சி சாலை (Museum) முதலிய நிலையங்களுக்குக் கட்டிடம் கட்டுதல்.	3.20
2 பானையங்கோட்டை இந்திய முறைகள் மருத்துவ அரசுக் கல்லூரியில், புல் பூண்டு வகை தாவரவியல் தட்பவெட்பக் கட்டுப்பாடுடன் கூடிய பசுமை நிலையம் (Green House) அமைத்தல்.	0.99
3 பானையங்கோட்டை இந்திய முறைகள் மருத்துவ அரசு கல்லூரியில் புற நோயாளிகள் கட்டிடம் கட்டுதல்.	1.80

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

விவர அட்டவணை VIII—தொடர்ச்சி.

கட்டிடத் திட்டங்கள்—தொடர்ச்சி.

(ரூபாய்
இலட்சத்
தில்.)IV. கீழ்க்காணும் கட்டிடத் திட்டங்கள் உய்வில் உள்ளன:

1 சென்னை அறிஞர் அண்ணா இந்திய மருத்துவ அரசு மருத்துவ மனையில் சைக்கிள் நிறுத்துமிடம் கட்டுதல் (கண்டிப்பாக சைக்கிள் நிறுத்துமிடத் திற்கு மட்டும்).	0.20
2 மத்திய ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு (சித்தா) 30 கூடுதல் படுக்கைகளுக்கான கட்டிடம் கட்டுதல்.	0.50
3 கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள வீரபுலி சேமக்காப்பு வனத்தில் மருந்து தயாரிக்கும் 'பண்ணைக்காக தொழிலாளர் காலனிகள் முதலியவை கட்டுதல்.	1.00

1977 ஆகஸ்ட் 22]

POLICY NOTE ON MEDICAL

Thiru Chairman Sir,

I rise to place the salient features of the Policy under Medical services before this House.

One of the primary objectives of a Welfare State is the provision of adequate medical facilities. The growth and welfare of a nation are linked up with the sound health of the people. To make medical services readily available to the people, both urban and rural, it has been our endeavour to augment these services and make them up-to-date and more efficient. The following statement shows the provisions for Medical and Public Health during the successive Plan periods:—

Medical and Public Health including Water Supply:—

	Outlay.	Expenditure.
	RUPEES IN LAKHS.	
First Plan		642
Second Plan	1,435	1,442
Third Plan	2,150	2,617
<i>Medical and Public Health only</i>		
Fourth Plan	1,610	1,497
Fifth Plan	2,963	

The policy of progressive expansion of medical facilities continues to dominate our thinking for the year 1977-78.

(b) The salient features of the working of the Medical Education Department are indicated below:—

1. *Medical Education*:—There are 8 Medical Colleges in this State run by the Government of Tamil Nadu with an annual intake of 1,105 students every year. The B. Pharmacy Course is conducted in Madurai Medical College, Madurai with 20 students annually. The B. Pharmacy Course which was started in the year

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

1974 at the Chengalpattu Medical College with 20 seats has been retransferred to the Madras Medical College, Madras from the academic year 1976. The Degree of Bachelor of Dental Surgery is conducted at the Dental Wing of the Madras Medical College, Madras with an annual intake of 35 students.

B.Sc. Nursing Course is conducted at the College of Nursing attached to the Madras Medical College, Madras with 10 service candidates and 10 private candidates every year. There are two specialities in this Course, namely, Medical, Surgical, Nursing and Public Health Nursing. So far, 62 candidates have graduated in this course from the date of inception of this course, viz. 1967.

II. *Post-Graduate Medical Education*.—In the field of Post-Graduate Medical Education, to meet the great shortage of Teachers and Specialists, the Post-Graduate Degree and Diploma Courses were introduced.

Details of Post-Graduate and Diploma Courses are given in the enclosed Statement-I.

It is proposed to institute the Post-Graduate Degree and Diploma Courses during the Academic year 1977-78 as shown in the Statement-II. The proposal is under examination in consultation with the Universities concerned.

III. *Recognition of new Medical Colleges by the Medical Council of India*.—Out of the 8 Medical Colleges in this State, the Medical Colleges at Chengalpattu, Coimbatore and Tirunelveli are new Medical Colleges. Except Tirunelveli Medical College, all the Medical Colleges in this State have been recognised by the Medical Council of India. The Tirunelveli Medical College will also be recognised soon after acceptance by the Indian Medical Council.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

IV. *Conversion of Madras Medical College and the Government General Hospital into that of Institute of Post-Graduate Medical Education and Research*.—The proposal for conversion of the Madras Medical College, Madras into a Post-Graduate Research Centre has been engaging the attention of the Government for quite some time. It is proposed to convert the Madras Medical College Complex and the Government General Hospital into a single Institute, styled as the 'Institute of Post-Graduate Medical Education and Research'. A sum of Rs. 32 lakhs has been provided during 1977-78 for this purpose.

V. *Arignar Anna Memorial Cancer Institute, Kancheepuram*.—In March 1969, the Government of Tamil Nadu with the help of the World Health Organisation started a Cancer Control Project at Kancheepuram in order to organise a Cancer Detection and Treatment Programme, etc. Within a short period of this operation-research programme, the treatment dimension in the cancer control programme in a developing nation was highlighted. Thus, in August, 1973 the Government of Tamil Nadu have sanctioned the construction of a 100 bedded Cancer Hospital in Kancheepuram and subsequently increased the total bed strength to 250.

The Arignar Anna Memorial Cancer Institute, Kancheepuram was under the control of the Director of Medical Services and Family Welfare. The Government observed that there would be better co-ordination between the Arignar Anna Memorial Cancer Institute, Kancheepuram and other Medical Colleges in Tamil Nadu from the point of view of teaching, research and treatment, if this Institute is transferred from the control of the Director of Medical Services and Family Welfare to the control of the Director of Medical Education. This decision was also based on the recommendations of the World Health Organisation Consultants that the Institution, being a research institution should be affiliated to a teaching institution in order to train the

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

under-graduates and Post-graduates in the early detection, diagnosis and prevention of some types of Cancer, the epidemiology of Cancer and Cancer control.

With this object in view, the Government have ordered that the administrative and budgetary control of the Arignar Anna Memorial Cancer Institute, Kancheepuram be transferred from the Director of Medical Services and Family Welfare to the Director of Medical Education. The Institute is now under the control of the Director of Medical Education from 21st January 1977.

VI. Medical Research.—Research is conducted in our State at all levels in all Medical Institutions. Medical Research forms an integral part of any Scheme towards the furtherance of Medical Education. The involvement of all types of personnel at all levels is very essential for the continued progress in the knowledge and application of Medical Sciences to the benefit of Society at large. With this view, the State Government have been encouraging research activities.

Research is of two types, applied or clinical and basic or academic. The main agencies which finance research are:

- (i) State Government;
- (ii) National Agencies like Indian Council of Medical Research;
- (iii) International Agencies of World Health Organisation, UNICEF, etc.

(i) **Tamil Nadu State Research Committee.**—A State Medical Research Committee was formed in the year 1944 to encourage Research in Science and Art of Medicine in Tamil Nadu. This Committee considers requests for grants for research and also gives aids to deserving projects. At present a block grant of Rs. 1,00,000 per annum is available at the disposal of the Committee.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

(ii) **Research Schemes.** The number of Research schemes and amount spent during the year 1976-77 in the Medical Institutions in this State are as follows:—

<i>Number of Research Schemes carried out during 1976-77</i>	<i>Number of Schemes during 1976-77</i>	<i>Amount sanctioned during 1976-77</i> RS.
Under the Auspices of the Indian Council of Medical Research, New Delhi		
1 Old Schemes	12	84,445 19
2 New Schemes	44	1,55,749 81
Grand Total	56	2,40,195 00
Under the Auspices of the Tamil Nadu State Research Committee—		
1 Old Schemes	29	51,230 00
2 New Schemes	63	89,970 00
Total	92	1,41,200 00

Under the auspices of the Indian Council of Medical Research, the research schemes as detailed in Statement-III are in progress during this year in the State Medical Colleges.

(iii) **World Health Organisation Project.**—(a) **Oral Cancer.**—The World Health Organisation has offered dollars 2,000 for conducting research on Oral Cancer Surgery at Government Royapettah Hospital, Madras. The World Health Organisation has also offered a grant of dollars 2,000 to conduct the Research Project on “A study on control of Venereal Diseases by Education”.

A new technique has been developed in the management of Oral Cancer patients at the Government Royapettah Hospital, Madras which has received world wide acclaim. This technique has provided remarkable relief to the Cancer patients and this reconstructing Surgery has been approved as a standard

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

technique by Western authors. Further, the reconstructive Surgery for Leprosy patients has also made rapid strides at the Government Royapettah Hospital in the last 4 years. As a token of the recognition of this work, the Tamil Nadu Government sanctioned a scheme for the establishment of a Cancer Block at a cost of Rs. 2.5 lakhs.

(b) *Belgium Grant.*—The Government accepted the offer made by the Belgium Organisation for setting up of a Mycotic Diagnostic Centre in the Government Ophthalmic Hospital, Madras at a cost of Rs. 7 lakhs towards the supply of Scientific equipments and Rs. 30,000 per annum towards recurring expenditure.

(c) *T. B. Research.*—The Indian Council of Medical Research has approached the State Government for the grant of land and buildings where the T.B. Chemotherapy Centre is at present located (Government Chest Institute, Chetput) as outright gift or on a nominal rent of Re. 1 per year. The representatives of the Council have also had detailed discussions with our officers. Considering the importance of the work that is being done by the T.B. Chemotherapy Centre and the proposed research projects assisted and aided by the Indian Council of Medical Research, Government decided to give the lands and buildings on a nominal rent of Re. 1 per year. The Indian Council of Medical Research has also proposed to locate their Southern Regional Headquarters at Madras.

VII. King Institute, Guindy.—The King Institute, Guindy is a major Public Health, teaching and research centre in the East and is also engaged in the manufacture of vaccines, antitoxins, etc. Since this Institute is one of the four Centres in the country, the Government of India felt that the production of Freeze dried small-pox vaccine could be increased to meet the needs of the country. Accordingly, with the assistance of World Health Organisation and UNICEF the production has been increased to 24 million doses.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

Manufacture of Triple Vaccine, Diphtheria, Prophylactics and Anti-venom.—With a view to attain self sufficiency in the production of sera and vaccine, the Government have sanctioned the manufacture of Anti-Venom Vaccines, Diphtheria Prophylactics and Triple Vaccine in the King Institute, Guindy. A sum of Rs. 3,11,400 has been sanctioned towards the construction of building, employment of staff and purchase of equipments for this purpose.

Anti-Rabies Vaccine Production of.—As the demand for Anti-Rabies Vaccine in Tamil Nadu is growing and the supplies from Pasteur Institute, Coonoor are insufficient, it has been decided to make up the manufacture of this vaccine in this Institute. Therefore, an Assistant Director and a Technician from the King Institute, Guindy have been trained in the technique of manufacture and standardisation of Anti-Rabies Vaccine at the Central Research Institute, Kausali.

An amount of Rs. 4.30 lakhs has been provided in the Budget Estimate for 1977-78 for improvements to King Institute, Guindy.

VIII. Teaching Hospitals.—There are 19 teaching hospitals attached to the various Medical Colleges in the State as in the enclosed Statement-IV.

(a) *Bed Strength of the Teaching Hospitals.*—The Bed-strength of the teaching hospitals from the year 1975-76 and 1976-77 is furnished in the enclosed Statement-V. It will be seen therefrom that the total bed-strength of the teaching hospitals in the State which was 12,638 in the year 1975-76 has been increased to 13,294 during the year 1976-77.

(b) *Communicable Diseases Hospital, Tondiarpet.*—A proposal is under active consideration to take over the Communicable Diseases Hospital, Tondiarpet from the Corporation of Madras and convert this as a teaching institution.

(c) *Medical facilities for the poor.*—Based on a study conducted by the Director of Medical Education (service level or Out-patient Department), the Government sanctioned 16 posts of Assistant Surgeons at the rate of 2 per Medical College

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

Hospital to ensure that there is continuity of medical attention. In the study it was proved that the patients attending the general surgical and general medical Out-patient Department do not have the benefit of continuous medical care by the Physician/Surgeon, since the out-patient department is occupied successively by admitting units and the same unit who examined the patient the previous day is not available the next day to examine the patient. As a result of this study, various units of the City medical institutions have been suitably strengthened.

(d) *Balarangapuram Hospital.*—The Erskine Hospital, Madurai is the second biggest hospital in the State with a bed-strength of 1,400 and treats out-patients numbering about 7,000 per day. This Hospital caters to the needs of the people of the districts of Madurai, Ramanathapuram, Tiruchirappalli and Tirunelveli and therefore, the facilities available for the residents of Madurai have become inadequate due to the overcrowding in the Hospital.

With a view to relieve congestion in the Erskine Hospital and also to extend comprehensive Health Care in slums, a 40 bedded Peripheral Hospital which has been constructed at a cost of Rs. 14.2 lakhs at Balarangapuram in South Madurai, was opened recently.

The following out-patient facilities are being provided at the Balarangapuram Hospital:—

A general out-patient for general medicine, general surgery, paediatrics, Obstetrics and Gynaecology and other minor ailments is provided. Specialised treatment like E.N.T. Ophthalmic and Psychiatric will be referred to the Erskine Hospital, Madurai. A Surgical Theatre for performing operations and also emergency surgery has been provided. Provision for a labour room for handling normal and abnormal deliveries has also been made.

(e) *Resuscitation Intensive Care and Intermediate Care Unit.*—The Government have sanctioned four Readers in Medicine and eight Assistant Professors in Medicine to improve the out-patient services, based on a classification of patients

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

walking, serious and shocked cases. A special section has been created to deal with the shocked patients who need expert and intensive care and this has been designated as Resuscitation Intensive Care and Intermediate Care Unit. To man this section, the Government have sanctioned the above staff for major teaching institutions such as Government General Hospital, Madras, Government Stanley Hospital, Madras, Government Erskine Hospital, Madurai, Coimbatore Medical College Hospital, Coimbatore and Thanjavur Medical College Hospital, Thanjavur.

(f) *Establishment of Intensive Coronary Care Unit.*—The incidence of Coronary Heart Diseases is increasing and most of the deaths due to heart attack occur within the first few hours of the attack. Intensive Care of such patients have become essential now to save many precious lives. With this object in view, Intensive Coronary Care Units with the sophisticated equipment are working at the Government General Hospital and Government Stanley Hospital for treating the patients suffering from Coronary Heart Diseases. They have been strengthened and equipments provided Last year.

As Intensive Coronary Care Unit is functioning at the Government Royapettah Hospital with necessary staff and equipment.

(g) *Peripheral Hospital.*—With a view to relieve congestion in the existing Hospitals in the City and to afford medical facilities in the Madras City area, the Government had taken a policy decision to open five-hundred bedded Peripheral Hospitals attached to the Medical Colleges in Madras City at—

1. K.K. Nagar;
2. Tondiarpet;
3. Arignar Anna Nagar;
4. Perambur; and
5. Teynampet.

Accordingly the Government sanctioned the construction of the 100 bedded hospital in K.K. Nagar at a cost of Rs. 30 lakhs and the construction of the 100 bedded Hospitals at Tondiarpet and Arignar Anna Nagar at a cost of Rs. 32.32 lakhs and Rs. 28.02 lakhs respectively. The construction of the

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

Hospitals at Tondiarpet and Perambur will afford medical facilities to the residents of the North Madras area. The construction of the Hospitals at Tondiarpet and Arignar Anna Nagar is rapidly progressing and is expected to be completed soon. The new hospital at K.K. Nagar will be commissioned soon. These Peripheral Hospitals will relieve congestion in the existing City Hospitals. The land for the Peripheral Hospitals at Teynampet and Perambur will be acquired and construction will be taken up after the land is acquired. It is proposed to place these peripheral hospitals under the administrative control of the Superintendents/Deans as noted against each peripheral hospital:

1 K K Nagar	— Superintendent Government Royappa
pettah Hospital, Madras
2 Tondiarpet	— Dean, Government Stanley Hospi-
tal, Madras
3 Arignar Anna Nagar	— Dean, Kilpauk Medical College
Hospital, Madras
4 Perambur	— Superintendant, Government Gene-
ral Hospital, Madras
5 Teynampet	— Superintendent, Government K-G
Hospital for Women and Child-
ren, Madras

Besides providing adequate water-supply arrangements in the Government Hospitals in the City such as by opening wells and construction of overhead tanks, sump and pump room and providing pipeline connections were completed in the Government General Hospital, Madras, Women and Children Hospital, Madras, Stanley Hospital, Madras, Ophthalmic Hospital, Madras, Kilpauk Medical College Hospital, Madras, Mental Hospital, Madras, R.S.R.M. Lying-in Hospital, Madras, T.T.B. Hospital, Otteri and Tuberculosis Centre, Madras.

IX. Provision of increased facilities to the Hospitals.—The Government have provided increased facilities for specialised treatment by sanctioning purchase of equipment and hospital necessities in the hospitals as shown below:—

(i) A sum of Rs. 1,83,687 has been sanctioned for provision of five operation tables, six numbers of operation ceiling lights and three portable shadowless lamps to the new operation theatre in the Kilpauk Medical College Hospital, Madras.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

(ii) One high pressure Horizontal Steam Steriliser was sanctioned at an expenditure of Rs. 26,515 in the Kasturba Gandhi Hospital for Women and Children, Madras.

(iii) A sum of Rs. 77,000 was sanctioned for the replacement of the control of H.T. Transformer of the 500 M.A. Unit in the Barnard Institute of Radiology and Cancer, Government General Hospital, Madras. Two tubes and H.T. Cables of the 700 M.A. Units were replaced in this Institute at an expenditure of Rs. 92,684.

(iv) One Heamodialyser and Bennet Respirator at a cost of Rs. 1,25,000 was sanctioned for use in the Government Stanley Hospital, Madras.

(v) An Electromyogram at a cost of Rs. 47,765 was sanctioned for the Neurology Department of the Government Erskine Hospital, Madurai.

(vi) A sum of Rs. 2.50 lakhs was sanctioned for the purchase of one 300/500 M.A. X-ray Unit for use in the Government R.M. Hospital, Thanjavur.

(vii) Two 20 M.A. Mobile X-Ray Unit was sanctioned, one for use in the Frieda Monnier Hospital, Kalakad and another for use in the Tirunelveli Medical College Hospital, Tirunelveli.

X. An outlay of Rs. 142.21 lakhs has been provided in the Budget Estimate for 1977-78 for making improvements to teaching and City Hospitals and new Medical College Hospitals. The following are some of the important schemes proposed for implementation during 1977-78:—

1. Construction of storage tank for furnace oil with R.C.C. Cover-T.T.B. Hospital, Otteri.

2. Construction of Mortuary Room with cool plant at T.T.B. Hospital, Otteri.

3. Purchase of equipments for the Government Op'halmic Hospital, Madras.

4. Construction of separate Dental Wing and Orthopaedic Wing at Erskine Hospital, Madurai.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

5. Purchase of equipment for Urology Department in Government Erskine Hospital, Madurai.

6. Construction of Animal House for Thanjavur Medical College, Thanjavur.

7. Construction of an Operation Theatre complex in the Government Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur.

8. Construction of 28 bedded Ward, Coimbatore Medical College Hospital, Coimbatore.

9. Construction of ramp for the Male and Female Surgical Wards, Coimbatore Medical College Hospital, Coimbatore.

10. Purchase of one operating Microscope for Coimbatore Medical College, Coimbatore.

XI. Special Improvements to Hospital Buildings attached to Teaching Hospitals.—In the interest of Health and well being of the patients and for better and proper maintenance of the hospital buildings, the Government sanctioned Rs. 16.05 lakhs for undertaking special and ordinary repairs to all the City Hospitals during 1976-77. The work has been taken up and the hospitals will present a spick and span appearance on completion of the work.

In order to ensure Oxygen supply to all the Operation Theatres and other Wards such as Intensive Medical Care Ward, which require continuous supply of Oxygen, the centralised system of supply of Medical gases has been taken up for the General Hospital, Madras, Kilpauk Medical College Hospital, Madras, Government Stanley Hospital (Intensive Care Unit), Thanjavur Medical College Hospital, Thanjavur, Coimbatore Medical College Hospital and Tirunelveli Medical College Hospital. The provision of additional mains for ensuring supply of adequate water to the Mens' Hostel attached to the Madras Medical College and construction of additional sumps to store Corporation water-supply to the Government General Hospital, Madras has been made.

The Cardiology Department is functioning in the seven storeyed building in the Government General Hospital, Madras.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

The new Cardio Vascular Surgery Department is located in the Fifth and Seventh floors of the building at a cost of Rs. 20.58 lakhs non-recurring and Rs. 4.46 lakhs recurring.

XII. District Headquarters Hospitals.—There are 14 district Headquarters Hospitals with a total-bed-strength of 4,273. Based on the recommendation of the State Planning Commission Government have decided to up-grade the District Headquarters Hospitals in a phased manner and to increase the bed-strength to not less than 400 and up to 650. During the year 1976-77, 66 beds were increased at the District Headquarters Hospital, Dindigul and 78 beds were increased at District Headquarters Hospital, Dharmapuri. The Taluk Headquarters Hospital at Chidambaram constructed at an expenditure of Rs. 20 lakhs to accommodate 70 beds was commissioned in 1976 and also the Hospital at Tiruppur constructed at an expenditure of Rs. 18 lakhs. Additional buildings have been constructed at an expenditure of Rs. 5.50 lakhs in the Government Pentland Hospital, Vellore to provide increased bed facilities to the people of Vellore.

During 1976-77, four Special departments have been opened for the following hospitals:—

1. Orthopaedic Department at District Headquarters Hospital, Erode.

2. E.N.T. Clinic at District Headquarters Hospital, Tuticorin.

3. Paediatric Clinic at District Headquarters Hospital, Pudukkottai.

4. Ophthalmic Clinic at District Headquarters Hospital, Erode.

During 1977-78 it is proposed to increase the bed strength from 125 to 155 in the Government Headquarters Hospital, Ramanathapuram at a cost of Rs. 1.04 lakhs.

The Government have also sanctioned expenditure on the following items:—

(a) construction of a waiting shed at District Headquarters Hospital, Nagapattinam.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

(b) Provision of a high pressure Horizontal Sterilizer 20 inches by 48 inches at a cost of Rs. 22,575 to District Headquarters Hospital, Vellore.

XIII. Taluk Headquarters Hospitals.—There are 106 Taluk Headquarters Hospitals with a total bed-strength of 5,596. During the year 1976-77, the Government have sanctioned some of the important schemes as shown below towards improvement to Taluk Headquarters Hospitals:—

Cost.

RUPEES IN LAKHS.

1. Construction of additional wards of 8 beds in Government Hospital, Orthanad	0.062
2. Construction of 12 bedded ward in Government Hospital, Manaparai ...	1.10
3. Construction of a post-mortem shed with cold storage facilities in Government Hospital, Mannargudi.	0.70
4. Construction of X-ray Block at Thottiam and at Musiri by meeting the expenditure out of the contribution by the Panchayat Union and District Welfare Committee ...	0.30
5. Construction of additional buildings to Government Hospital, Cumbum from the Contribution from Mahatma Gandhi Centenary Memorial Hospital	1.50
6. Construction of Modern Kitchen in Government Hospital, Tirukoilur, South Arcot district, Government Hospital, Mannargudi, Thanjavur district and at Government Hospital, Palani, Madurai district	1.79

1977 ஆகஸ்ட் 22]

Cost.

(RUPEES IN LAKHS.)

7. Construction of staff quarters for Government Hospital, Tiruppur	3.50
8. Construction of 15 bedded T.B. ward in Government Hospital, Usilampatti	1.15

Programme for 1977-78.—The Estimates Committee has recommended that the Kitchens attached to Hospitals should be modernised, since most of them are outmoded. The suggestion is being implemented in stages. During the current plan period, the Government Hospitals, Pattukkottai in Thanjavur District, Rasipuram in Salem District and Dharapuram in Coimbatore District will be provided with modern kitchens at a total cost of Rs. 1.43 lakhs. It is also proposed to construct overhead tank with pump to provide adequate water supply at Government Hospitals, Gingee in South Arcot district and at Sankarankoil in Tirunelveli District at a cost of Rs. 0.48 lakh and provision of Flushout latrine in Government Hospital, Melur and Septic Tank in Government Hospital, Tirumangalam, Madurai District at a cost of Rs. 0.31 lakh have been proposed to be taken up during the year 1977-78.

XIV. Non-Taluk Hospitals.—There are 110 Non-taluk hospitals with a total bed-strength of 2,302. For the year 1976-77 the Government have sanctioned the following schemes for the Non-taluk hospitals

Cost

(RUPEES IN LAKHS)

1. Construction of 8 bedded maternity Ward in Government Dispensary, Aduthurai ...	0.97
2. Construction of Mortuary Block in Government Dispensary, Kodumudi, Coimbatore District	0.30

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

Cost.

(RUPEES IN LAKHS.)

3. Construction of Overhead tank with borewell in Government Hospital, Valavanur, South Arcot District 0.35
4. Construction of Maternity Ward in Government Dispensary, Udayarpalayam out of contribution made by Thiru Muthiah Chettiar 0.97
5. Construction of 4 bedded ward in Government Dispensary, Thirukkuvalai, Thanjavur District 0.53
6. Construction of 20 bedded ward in Government Dispensary, Chettiyur 2.15
7. Construction of 20 bedded ward and overhead tank in Government Dispensary, Kodumudi in Coimbatore out of the funds donated by the Public 1.20
8. Construction of 7 bedded Dispensary buildings at Kandamangalam to be run by the Government by accepting the donation offered by the Hindu Charitable Trust, Pondicherry 0.90

It is proposed to establish a Maternity hospital of 4 beds at Perunazhi in Ramanathapuram District at an estimated cost of Rs. 0.45 lakh. This dispensary in the first instance will be opened in a rent free buildings to be offered by the Panchayat Union, Kamuchi. It is also proposed to convert the existing Government Dispensary at Kattumannarkoil in South Arcot District into a eight bedded Hospital, by providing additional staff, equipments etc., at a cost of Rs. 0.26 lakh during the year 1977-78.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

The Government have sanctioned the construction of additional buildings to increase the bed strength by availing the contribution offered by private Philanthropists., Public organisations like Railway Cess Fund, T.B. Association, etc. Some of major sanctions are given below:—

(i) Construction of Government Dispensary Subramaniapuram with 24 bedded ward at an expenditure of Rs. 4.50 lakhs.

(ii) New Government Hospital at Tiruvadanaai with 20 beds at a cost of Rs. 6.73 lakhs.

(iii) Construction of X-ray Block at Government Hospital, Musiri at a cost of Rs. 60,000 donated by T.B. Association.

Mobile Medical Centres.—There are 10 Units serving the Rural areas in the Districts as detailed below:—

	No. of Units.
1. Dharmapuri	3
2. Tirunelveli	1
3. Madurai	2
4. The Nilgiris	3
5. North Arcot	1

X-Ray Facilities.—Out of 105 Taluk Hospitals in the State 75 Hospitals are now provided with X-ray facilities.

Government Hospital, Udumalpet in Coimbatore District is a major Taluk Hospital having 90 beds where at present fulfilled X-ray facilities are not available. During the current plan period, it is proposed to provide a 100 M.A. X-ray Plant in lieu of the present 30 M.A. X-ray Plant, at a cost of Rs. 1.10 lakhs.

Dental Units.—Dental clinics are functioning in all the District Headquarters Hospitals. But most of them could not treat all the dental cases for want of proper accessories to the dental equipments.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

For the year 1976-77 the Government have sanctioned Master Dental Units to the following District Headquarters Hospitals, at a cost not exceeding Rs. 10,000 per Unit.

1. District Headquarters Hospital, Nagapattinam.
2. District Headquarters Hospital, Dharmapuri.
3. District Headquarters Hospital, Erode.
4. District Headquarters Hospital, Dindigul.

The Junior Dental Units to the following Medical Institutions at a cost not exceeding Rs. 5,000 each have also been sanctioned to the following Government Hospital:—

Pollachi,
Palani,
Tiruvannamalai,
Tirumangalam,
Udumalpet,
Tambaram,
Aruppukottai,
Namakkal,
Pattukottai,
Kumbakonam and
Mannargudi.

It is proposed to start Dental clinic at Government Hospitals, Wallajapet, Sankarankoil and Ariyalur. The accessories known as 'Master Dental Units' are proposed to be added to Dental Clinics attached to the District Headquarters Hospitals at Cuddalore, Tuticorin, Salem and Pudukkottai at a cost of Rs. 0.40 lakh during 1977-78.

Opening of special department.—To mobilise the specialist services in rural areas based on the report of the expert team appointed for the purpose, the non-teaching institutions are being equipped with special departments, such as Ophthalmic, S.T.D., Dental, Ortho, E.N.T., Paediatric, Blood Banks, etc.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

Further, during the year 1977-78, the following special departments are to be strengthened;

Orthopaedic Department at District Headquarters Hospital Erode;

E.N.T. Clinic at District Headquarters Hospital, Tuticorin;

Paediatric Clinic at District Headquarters Hospital, Pudukkottai;

Ophthalmic Clinic at District Headquarters Hospital, Erode.

During the year 1976-77, the Government have sanctioned the establishment of seven blood banks at Government Hospital, Kodaikanal, Tirumangalam, Villupuram, Gudiyatham, Gudalur, Bhavani and Tiruppur. It is proposed to establish blood banks at Government Hospitals, Pattukottai, Thanjavur district, Aruppukottai, Ramanathapuram district, Koilpatti, Tirunelveli district during the year 1977-78.

S.T.D. Clinics are functioning in all the District Headquarters Hospitals except at Dharmapuri. Hence it is proposed to establish a S.T.D. clinic in District Headquarters Hospital, Dharmapuri during 1977-78.

XV. Hill Area Development Programme.—The Government have sanctioned the following schemes under the Hill Area Development Programme:—

1. Construction of 40 bedded ward each in Government Headquarters Hospital, Ootacamund and Government Hospital, Gudalur.

2. Construction of Government dispensary with staff quarters in Government Hospital, Masinagudi.

3. Opening of Government Dispensary at Gudalur Bazaar.

4. Provision of Ambulance Van at Gudalur.

5. Construction of Government Dispensary and staff quarters at Kalaherry and Manjoor.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

6. Establishment of Additional Mobile Medical Unit at Ooty.

7. Opening of a Second Primary Health Centre at Thuneri.

XVI. Tribal Welfare Scheme.—The uplift of tribal population who are socially and economically very backward, has been engaging the attention of the Government. Most of the tribal population were lacking basic amenities including maternity facilities. With a view to raise the standard of living of these people, the Government have constituted a medical team under the supervision of a Special Deputy Collector. Under the Tribal Welfare Scheme, the following Schemes were sanctioned by the Government during the year 1976-77.—

1. Opening of Government Dispensary at Kalrayan Hills in South Arcot District for the provision of medical facilities to tribal people. The dispensary is functioning from 24th August 1976.

2. Opening of Government Dispensary at Jamnamarudur, North Arcot district for providing medical facilities.

3. Opening of Government Dispensary at Sengattupatti in Pachamalai Hills in Tiruchirappalli District to cater to medical needs.

4. Opening of Government dispensary at Karumanthurai in Salem District for providing medical facilities.

Medical Facilities in Kalrayan Hills.—The Government sent a team headed by the Director, Institute of Venerology and another team headed by the Assistant Director of Public Health and Preventive Medicine to find out the extent of problem of sexually transmitted diseases and other communicable diseases among the tribes of Kalrayan Hills and provide remedial measures. On receipt of survey report, the Government have sanctioned the following schemes:—

1. Establishment of one Mobile Medical Unit to provide health coverage to the tribals with two Assistant Surgeons.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

2. Provision of increased laboratory facilities at the Taluk Hospitals in Harur, Kallakurichi and Athur to provide clinical tests to the tribal population.

3. Appointment of three Health Inspectors for immunising the children and for looking after Hygienic and environmental problems in these areas.

The Health Inspectors are attending to the work of immunising children against small-pox and other communicable diseases. The supply of care commodities (Balahar) to the vulnerable group of pre-school children and ante-natal and post-natal mothers in Kalrayan Hills is also done by them. The distribution of Vitamin 'A' concentrates, Iron tablets and also other Vitamins to prevent malnutrition has also been taken up. The Health Inspectors have taken up the work of popularising the R.C.A.P. type latrine free of cost in order to improve environmental sanitation among the tribes.

XVII. Provincialisation of Panchayat Union Dispensaries.—With a view to providing better medical relief to the rural people, the Government have taken a policy decision to provincialise all the Panchayat Union Dispensaries in this State in a phased programme. Till now, 112 dispensaries including Municipal, Panchayat Union and other dispensaries have been provincialised. Yet 161 regular Panchayat Union Dispensaries of Modern Medicine remain to be provincialised. The Government have formulated certain norms during 1975 for considering the requests for provincialisation of Panchayat Union dispensaries. Based on the above norms, a few Panchayat Union Dispensaries are provincialised every year. However, during 1977-78, it has been proposed to provincialise 20 Panchayat Union Dispensaries at an estimated cost of Rs. 7.21 lakhs. Apart from this, the requests received from private bodies to take over their dispensaries by the Government are considered on the merits of each case.

XVIII. Medical coverage in slums.—Nearly 30 per cent of the total population of Madras, i.e., 7.5 lakhs live in 1,200 slums. Out of this, 1.2 lakhs people have already been accommodated

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

in the tenements constructed by the Slum Clearance Board. The remaining 6.3 lakhs live in squator, denied of benefits of sanitary facilities, etc., endangering not only the health of the slum dwellers, but also of the residents in the neighbouring areas.

Generally, these slum dwellers are either averse to or shy of having proper medical care, not to speak of financial and other constraints coming in the way. As a matter of fact, the Government hospitals and dispensaries are located at long distances from slums and they have set up their dwellings in all the available spaces, even near burial grounds and dumping yards and consequently these poor people have to spend considerable time and money in reaching hospitals and dispensaries at times, even foregoing their daily wages. The Government have formulated a scheme of bringing medical aid to the slum dwellers to the door-steps. Under this scheme, 102 units belonging to the three City Medical Colleges have been formed in Madras City, each unit led by a Professor, with Doctors, House Surgeons, Internees, etc. Each Unit is a self-contained one which provides medical coverage to about 2,500 slum dwellers. Each member of the household is examined by the Medical team and the sick persons are given special treatment. The Professor of the Team admits such cases to the hospitals for special care and treatment with costly equipments available in the hospitals. The students are also involved in the scheme as Community leaders to motivate the sick people to take treatment provided at their doors. Instructions have also been issued to the Corporation authorities to depute the conservancy menials to the slums to regulate the drains and sanitary conditions.

XIX. Government Free Eye Camps.—In Tamil Nadu about 6 lakhs of people are blind in both the eyes and another 4 lakhs of people are blind in one eye due to cataract. A high percentage of these people is above the age of 50. If their eye sight is restored, nearly 60 per cent of the people can work and earn their livelihood and support their families. With a view to bring light and cheer to those blind persons and restore eye sight to them, the Government Free Eye Camp Scheme was started in June 1972. For the functioning of the scheme, five

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

Mobile Ophthalmic Units have been established in five zones, i.e., two units at Madras, one each at Madurai, Coimbatore and Thanjavur.

The Director of Medical Services and Family Welfare is in overall charge of the Eye Camps while the Director of Medical Education renders necessary assistance for this purpose. In the Districts, the eye camps are conducted by the Collectors with the assistance of Revenue and Block staff in consultation with the Unit Medical Officers. Each of the 5 Units is under the charge of one Civil Surgeon assisted by 3 Assistant Surgeons (Eye-Surgeons), 12 Nurses and other Medical Attendants. One post of Deputy Collector has been sanctioned in the office of the Director of Medical Services and Family Welfare for liaison work and for making necessary arrangements for the conduct of camps and for maintenance of accounts. Cataract operations and other minor operations are performed in these camps. Apart from these all ailments like glaucoma, trachoma and night blindness are also treated in the eye camps. Free diet and accommodations are provided to the patients during their stay in the eye camps. Optical glasses are also supplied free of cost to the patients. The Government have sanctioned a sum of Rs. 65 per cataract operation. Out of Rs. 65, Rs. 44 is placed under the disposal of the Collector for making arrangements for food, etc., and Rs. 21 is placed under the disposal of the Medical Officer for medicines, etc.

The Government have constituted a committee with eminent doctors in the State to evaluate the work done in the Eye Camps. The Government have sanctioned a sum of Rs. 22 lakhs for the conduct of Free Eye Camps for achieving 25,000 cataract operations during the year 1976-77.

The target of cataract operations fixed for 1976-77 and proposed for 1977-78 are as follows:—

	1976-77	1977-78
Cataract Operations	25,000	25,000

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

So far 404 camps have been conducted and the details of the number of out-patients treated; cataract operations, refractions and minor operations, etc. done during the eye camps conducted from June 1972 to 28th February 1977 are as follows:—

1. Number of patients examined	9,39,197
2. Number of Cataract cases operated	1,39,747
3. Number of Patients provided with Spectacles	1,39,747
4. Number of refractions	1,04,100
5. Number of minor operations	1,238
6. Expenditure incurred Rs.	1,27,42,623

In order to continue the Government Free Eye Camp Scheme for the year 1977-78 the Government have proposed to sanction a sum of Rs. 22 lakhs to cover a target of 25,000 cataract operations for the year 1978-79.

XX. *Leprosy Control Programme*.—It is estimated that there are 7.5 lakhs cases of leprosy in this State out of 3.2 million cases in India. Of these 5.42 lakhs cases have been actually recorded in Tamil Nadu.

The Government have sanctioned the establishment of following units during 1976-77 under the Leprosy Control Programme:—

1. Leprosy Control Units	10
2. Upgradation of Old Units	4
3. Urban Leprosy Centres	23
4. Reconstructive Surgery Units	6
5. Temporary Hospitalisation Wards	15
6. District Leprosy Officers	4

There are now, at the end of third year of plan period 59 Leprosy Control Units, 48 Urban Leprosy Centres, 132 S.E.T. Units and 10 Reconstructive Surgery Units. In order to have an effective supervision, 12 posts of District Leprosy Officers have also been sanctioned till now.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

During Vth Plan period only 25 Hospitalisation wards have been sanctioned to facilitate treatment of leprosy patients developing infection and complications such as reactions ulcer, etc., in the Headquarters Hospitals, Taluk Hospitals and also in the General Hospital, Madras. Till now 386 lakhs of people have been brought under intensive coverage both by Government as well as by Voluntary agencies. The entire area of Tamil Nadu will be covered by the Intensive Leprosy Control Programme before the end of the Fifth Plan.

In order to make all the Assistant Surgeons working in the Leprosy Control Units devote their full attention to Leprosy work and to take real interest in special treatment of the disease, Government have recently issued orders sanctioning the scale of pay of Rs. 575-25-600-40-1,000 in lieu of the existing scale of pay of Rs. 525-25-600-30-690-35-900 and a non-practising allowance of Rs. 100 per mensem in lieu of the existing compensatory allowance for restricted practice of Rs. 75 and enhancing the Special Leprosy Allowance from Rs. 125 to 200 per mensem to all Medical Officers working in the Leprosy Medical Institutions.

Tamil Nadu has the highest prevalence of Leprosy but very few medical graduates take real interest or initiative in treating these cases. To inculcate in the Medical graduates the spirit of service in the field of leprosy, 25 posts of Leprosy Field House Surgeons have been proposed to be created. The Field House Surgeons will be given preliminary training for one month in the Dermatology Department of the College Hospitals to identify the various skin diseases and another month at Tirumani and Karigiri to learn about various aspects of leprosy.

As it has been observed that prevalence of Leprosy among school children vary from 2 to 7 per cent, the Government have proposed to conduct medical examination of the pre-school children attending Balwadis and the children attending the Elementary schools upto the age of 11 years in Rural and Urban areas with a view mainly to detect leprosy cases among children. As it was represented that a high percentage of the population of Kanis, a hill tribe in Kanyakumari district, are affected by leprosy a survey by the medical Department was taken up to find

[1977 ஆகஸ்ட் 2]

out the leprosy affected people of hill tribes in Kanyakummar district. A clinic is conducted every day at Pechiparai. The leprosy patients have been registered for treatment. They are given medicine once a month to avoid the hardships of taking long journeys to hospitals foregoing wages. It is proposed to take up this medical examination programme in the highly endemic districts of Chengalpattu, South Arcot, North Arcot, Salem and Dharmapuri and also in the Districts of Tiruchirappalli and Pudukkottai and in the endemic areas in Thanjavur, Madurai and Coimbatore. About 45 lakhs of children will be covered under the scheme with an additional estimated expenditure of Rs. 28,800.

XXI. Tuberculosis Programme.—There are about 8 lakhs of Tuberculosis cases in Tamil Nadu of which 2 lakhs are infectious to others. These patients are evenly distributed in the rural and the urban areas.

The National Tuberculosis Control Programme is a fully integrated Programme with the existing health services. The Tuberculosis Control Programme has been implemented in the Madras City and in all the districts in Tamil Nadu. Each District Tuberculosis Centre is headed by a District Tuberculosis Officer and a set of key personnel trained at the National Tuberculosis Institute, Bangalore. The District Tuberculosis Officer organises the District Tuberculosis Programme at the District Tuberculosis Centre and implements the District Tuberculosis Programme in all the health institutions in the District. There are 14 District Tuberculosis Centres and one Tuberculosis Demonstration and Training Centre now functioning in Tamil Nadu.

There are 3,477 Tuberculosis beds available in Tamil Nadu to treat Tuberculosis patients. Of these 2,488 beds are in Government Tuberculosis Sanatoria and Government Hospitals while 939 beds are distributed in private Tuberculosis Sanatoria and Private Hospitals. The Government have passed orders recently for the reservation of beds in certain Tuberculosis Sanatoria for ~~has~~ servicemen. During 1977-78, it is proposed to establish Tuberculosis Isolation wards with 20 beds at the District Headquarters Hospital, Coimbatore.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

The Government have taken over the Rajaji Tuberculosis Sanatorium, Tiruchirappalli and have converted it into a Tuberculosis Hospital by transferring the 30 bedded Tuberculosis ward of the District Headquarters Hospital, Tiruchirappalli along with the buildings equipments and staff with effect from 5th January 1977. By this, a large number of Tuberculosis cases will be treated in this new Sanatorium, taken over by the Government. A B.C.G. team consisting of one Team Leader and seven B.C.G. Technicians is attached to each District Tuberculosis Centre. Four additional B.C.G. Teams have been sanctioned this year for Salem, Tirunelveli, Ramanathapuram and Coimbatore. Under the B.C.G. Vaccination schemes in Tamil Nadu, so far 1,01,33,385 persons have been given B.C.G. Vaccination. In January 1977, the Government sanctioned Rs. 6,000 for erecting, hoarding, indicating the availability of free treatment of Tuberculosis in five medical institutions.

With the advent of anti-tuberculosis drugs, Tuberculosis patients can be treated effectively on domiciliary basis. A mobile medical unit of the Tuberculosis Sanatorium, Tambaram has been recently started to function twice weekly to treat the Tuberculosis cases in and around Tambaram.

Twenty-five posts of Field House Surgeons have been proposed to be sanctioned so that medical graduates on the threshold of a career can take to the field of Tuberculosis Control and work among the weaker sections of the community. A survey among Kottah tribes was conducted by State T.B. Officer with two teams of medical personnel in the seven villages in the Nilgiris district for three days from 18th November 1976 to 20th November 1976 covering a population of 1,346 with a view to detect and treat T.B. Cases. The survey showed that there are no open cases of pulmonary T.B. and that only 10 cases (0.1 per cent) of non-pulmonary cases were detected and put on treatment. Kottah population had also been covered by immunisation against T.B. with B.C.G. and adequate facilities have been made in all Government Medical Institutions of the Nilgiris district for diagnosing and treatment of T.B. for Kottah tribes.

XXII. Grants-in-aid to Private Medical Institutions.—Grants-in-aid are paid to medical institutions under the control of Private

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

bodies, Associations, Societies, missionary, bodies, etc., in deserving cases. The following are the different kinds of grants given in the State:—

1. (i) *Capitation grants to Private Leprosy Institutions.*—Grants are paid at the rate of Rs. 25 per patient per month and Rs. 12 per healthy child who are dependents of leprosy patients per month. Grants are payable to the Voluntary Leprosy institutions for the treatment of infective cases as well as cases undergoing reconstructive surgery and non-lepromatous patients admitted for Tropic Ulcer. There are 12 such Voluntary Leprosy Organisations in receipt of Capitation Grant from the Government of Tamil Nadu. On an average a sum of Rs. 5 lakhs is paid as Capitation grant per year. During the year 1975-76 a sum of Rs. 4.54 lakhs was released for this purpose.

(ii) *Maintenance grants to Private Medical Institutions.*—Maintenance grants are paid to deserving institutions. The grants are released on production of the audited statement of accounts and after the conditions governing the payment of such grants are found satisfied by the inspecting authorities. There are 36 institutions in receipt of maintenance grant from the Government of Tamil Nadu and a sum of Rs. 23.99 lakhs was paid as grants-in-aid during the year 1975-76.

(iii) *Building grants.*—Grants are sanctioned to private bodies for the construction of buildings for medical purposes to the extent of one half of the total estimated cost of each work subject to a specified maximum fixed by the Government in each case.

The institutions to which building grants were sanctioned during the year 1975-76 are as follows:—

1. Voluntary Health Service, Adyar, Madras.	...	...	Rs.	2,405.75
2. Crescent Hospital, Madras			Rs.	45,000.00

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

For the year 1976-77, the following are the institutions which received the building grants:—

1. G. Kuppuswamy Naidu Memorial Hospital for Women and Children, Coimbatore	...	Rs.	4,90,355.00
2. Voluntary Health Services, Adyar, Madras	...	Rs.	2,405.00
3. Children's Orthopaedic Hospital and Rehabilitation Centre for Handicapped Children, Coimbatore (Advance grant)	...	Rs.	1,22,500.00

(ii) *Equipment Grants.*—Equipment grants are paid to private medical institutions to the extent of one half of the cost towards the purchase of equipments. The grants are paid after the equipments are purchased, by the institutions and after the production of the audited statement of accounts relating to the purchase. During 1975-76 and 1976-77, no private institution has come forward to avail equipment grant.

XXIII. *Homeopathy.*—The Tamil Nadu Homeopathy System of Medicine and Practitioners of Homeopathy Act, 1971 is in force in this State from 5th May 1972.

Twenty-nine A-Class Practitioners and 11,000 B-Class Practitioners have been registered under the Tamil Nadu Homeopathy System of Medicine and Practitioners of Homeopathy Act. As regards those who have applied for registration under Clause C, that is persons with more than 4 years of practice but less than 10 years, an examination was conducted by Homeopathy Council and 2,080 persons qualified. Out of this, 1,290 have been registered. There are 790 more to be registered under this class.

A Homeopathy Medical College, and Hospital started functioning from 15th September 1975 in Madras City. This is the first Government College and Hospital in Tamil Nadu in Homeopathy System of Medicine.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

Even though the College stated functioning only in 1975, 1st, 2nd, 3rd, and 4th year classes are being run. The strength of the students during 1975-76 was 88. During the year 1976-77, 109 students are studying in the College.

The Government have also sanctioned the opening of Homeopathy Dispensary at Dindigul during 1976-77 which will start functioning shortly.

XXIV. *Indian Systems of Medicine*.—The Government is anxious to revive the glory and heritage of Indian Systems of Medicine, particularly the Siddha System which is indigenous to Tamil Nadu and Southern States and to encourage other systems of medicine, viz. Ayurveda and Unani. In the year 1970, Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine, Madras was started with 100 beds. Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine has the unique distinction of providing out-patient and in-patient treatment facilities for Siddha, Ayurveda and Unani systems of medicines in one campus. During 1976-77, 50 more beds were added to this hospital in the newly constructed ward during September 1976. Out of these 150 beds, 24 beds have been allotted exclusively for research work in Siddha in collaboration with modern medical experts for the purpose of Chemical research. One Pharmacy is attached to this hospital and it is catering to the needs of the 150 bedded hospital in the three systems of Medicine viz., Ayurveda, Siddha and Unani and for the Siddha dispensaries attached to it. The annual out-put of this Pharmacy is about Rs. 5.00 lakhs.

A Hospital with a bed-strength of 100 beds is attached to the upgraded College of Indian Systems of Medicine, Palayamkottai where treatment under Siddha System is provided under the faculty of Indian Medicine. This institution provide teaching facilities to the under-graduate and post-graduate students in Siddha System of Medicine. A new building providing accommodation for an additional 100 beds has also been constructed at a cost of Rs. 5.00 lakhs. The additional 100 bedded ward will start functioning with special wings of Thockanam (Physiotherapy), Varmam, Yoga and Naturopathy shortly. The Pharmacy attached to this hospital prepares medicines of Siddha system to cater to the needs of the patients attending

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

the hospital and also provide facilities to the students of the Government College of Indian Systems of Medicine for their practical training in the preparation of medicines.

(i) *Siddha Wings*.—With a view to popularising the Indian System of medicine amongst the public especially rural population during the Fourth Five-Year Plan, the Government opened Siddha Wings in 14 District Headquarters Hospitals and 10 Taluk and Non-Taluk Headquarters Hospitals. During the Fifth Five-Year Plan, the following number of Siddha Wings were opened and are functioning in Taluk and Non-Taluk Hospitals.

1974-75	...	...	...	16	Siddha Wings
1975-76	...	...	...	15	"
1976-77	...	...	...	5	"

It is proposed to open 4 more Siddha wings during the year 1977-78. The Government have ordered that 5 or 10 beds should be made available for treatment of patients in the Siddha System of Medicine in each of these Hospitals.

(ii) *Government Dispensaries*.—There are also Government dispensaries in Indian Systems of Medicine, functioning in this State as follows:—

Madras City—Siddha	...	...	...	4
Districts—Siddha	...	...	...	3
Districts—Ayurveda	...	...	...	5
				12

In addition to the above, Indian Systems of Medicine dispensaries are also run by Municipalities and Panchayat Unions, which are mostly manned by Hereditary/or Traditionally trained practitioners registered with the Central Board of Indian Medicine, Madras, known as Village Vaidyas. Government of Tamil Nadu provide subsidies to Medical Practitioner, e.c., in respect of subsidised dispensaries to meet half cost of the maintenance of such dispensaries. The number of hospitals and dispensaries of Indian Systems of Medicine are shown in Statement VI.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

(iii) *Medicinal Farm*.—There is one medicinal farm attached to each hospital in Madras and Palayamkottai.

Government of Tamil Nadu have sanctioned during the first year of the Fifth Plan period, the establishment of a medicinal farm in an area of 5 hectares at Veerapuli Reserve Forest in the higher altitude of Mahendragiri hills in Kanyakumari District for the cultivation of medicinal plants. This scheme could not be put to implementation immediately for want of labour quarters, provisions of transport facilities, etc.

(iv) *Pharmacies*.—The Pharmacy attached to Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine, Madras, which was hitherto functioning in the campus of Kilpauk Medical College Hospital, Madras was shifted and accommodated in the newly constructed Pharmacy block in the campus of Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine, Madras. This Pharmacy is catering to the needs of the 150 bedded hospital in the three systems of medicine viz. Ayurveda, Siddha and Unani and for the Siddha Dispensaries attached to it. The annual output of this Pharmacy is about Rs. 5.00 lakhs. In order to quicken the process of preparation of medicines to meet the increased demand proposals to mechanise this Pharmacy with upto date machinery and equipments with the Central assistance in a phased programme are under consideration.

(v) *Medical Education*.—Government College of Indian System of Medicine, Palayamkottai was started in the year 1964. The College prepares students for the 5 year B.I.M. course (Degree) (Siddha) of Madurai University with an annual intake of 40 students (30 stipendiary and 10 non-stipendiary). The amount of stipend paid is Rs. 75 per month for a period of 9 months in an academic year.

During December 1972 the two under-graduate departments of Government College of Indian Systems of Medicine viz. 'Siddha' Maruthuvam (Medicine) and Siddha Gunapadam (Materia Medica) have been upgraded for teaching Post-graduate education, and conducting research, as a Centrally sponsored scheme with 100 per cent aid from Government of India and with

1977 ஆகஸ்ட் 22]

an annual intake of twenty students at 10 per each Department for three year Post-graduate education (M.D. Siddha). These Post-graduate students are paid a spend for Rs. 200 per month.

As for Ayurveda and Unani necessary preliminary steps are being taken to have a Government College of Unani and a College of Ayurveda. The Madras University has also appointed a Board of Studies for consideration of syllabus, curriculum, etc., in this connection and necessary early steps are being initiated to start the Colleges. The South Indian Association for Unani and Venkataramana Ayurvedic Trust have come forward with the required donation, land, etc., for this.

A two year diploma course in Pharmacy in the three systems of Medicine viz. Ayurveda, Siddha and Unani was started from 1974-75. Twenty-five candidates are admitted to this course every year, i.e., 8 for Siddha at Government College of Indian Systems of Medicine, Palayamkottai, 7 for Siddha, 5 for Ayurveda and 5 for Unani at Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine, Madras. During the year 1975-76 and 1976-77, 15 more candidates in each year have been admitted to "Siddha" course, as non-stipendiary students. The candidates admitted for this course are paid a stipend of Rs. 30 per month. Details regarding the course conducted at Government College of Indian Systems of Medicine, Palayamkottai and Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine, Madras are furnished in Statement VII.

(vi) *Research*.—The following research units have been set up in the Madras City under the Central Council for Research in Indian Medicine, New Delhi. The State Government provides accommodation and bed facilities, etc., for these research units. The Central Council for Research in Indian Medicine and Homeopathy, New Delhi bears all other expenditure in connection with research programmes.

(i) Clinical Research Units in Ayurveda, Siddha and Unani at Arignar Anna Government Hospital, Madras.

(ii) Central Research Institute (Siddha) at Arignar Anna Government Hospital, Madras.

[1977 ஆகஸ்ட் 2]

(iii) Captain Srinivasamurthy Research Institute.

(iv) Two other Research Units, viz. Survey of Medicinal Plants Unit (Siddha) and Literary Research Unit (Siddha) under Central Council for Research in Indian Medicine and Homeopathy, New Delhi, are functioning in the Government college of Indian systems of Medicine Palayamkottai.

(vii) *Siddha Science Development Committee*.—The Siddha Science Development Committee was constituted in the year 1973. This Committee is responsible for the collection of cudgion leaves, manuscripts and rare printed books and printing and publishing of Siddha literatures and Siddha Text Books intended for B.I.M. and M.D. (Siddha) degree courses. The Committee is attached to the Directorate of Indian Medicine, and working under the control of a Special Officer. The Committee has been reconstituted recently.

(viii) *Naturopathy*.—Naturopathy has been recognised as an approved system of treatment. An Advisory Committee has been formed with the following persons to advise the Government on the steps to be taken to popularise Naturopathy:

Thiru K. Arunchalam—Chairman.

Thiru K. Ganesa Sharma—Member.

Dr. (Tmt.) Rajalakshmi—Member-Secretary.

The recommendations of the Advisory Committee are awaited. On receipt of the recommendations necessary further action will be taken to popularise this system of medicine.

(ix) *Yoga*.—It is proposed to recognise Yoga as an approved form of treatment. The Government have constituted a Preliminary Committee on Yoga to advise the Government in the following:—

(1) Whether 'Yoga' can be recognised as a system of treatment; and

(2) to define the objects and aims of that treatment.

(3) to lay down norms for giving Government grant to private Yoga Institutes.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

On receipt of the report the question of recognising Yoga as an approved form of treatment will be taken up. Meanwhile, this Government have agreed to give grant-in-aid to the Indian Institute for Research in Yoga and Allied Sciences, Tirupathi, on the understanding that the Government will share the deficit in running the above institute on an equal basis with other participating State Governments. However, to meet the expenditure initially this Government have sanctioned an advance grant of Rs. 3 lakhs for the year 1976-77.

XXV. *Family Welfare Programme*.—Tamil Nadu has been implementing the Family Welfare Programme in a methodical manner since 1967. The State has overachieved its goals every year and has also won several awards in successive years. During the last two decades, viz., 1951 to 1961 and 1961 to 1971 the rate of increase in population in Tamil Nadu was less than that of India as a whole. One of the main reasons for the lesser rate of increase may be attributed to the impact of the Family Welfare Programme in Tamil Nadu. During the last 12 years more than 25 lakhs sterilisations have been performed in Tamil Nadu. Due to concerted efforts on the part of the Government, the birth rate of Tamil Nadu according to 1977-76 figures is slightly under 29 per thousand compared with the All India figures of 37 per thousand.

During the year 1976-77, 5,69,756 sterilisation operations (3,80,429 vasectomy plus 1,89,327 tubectomy) have been performed in this State against the target of 5,00,000 sterilisation. During the year 1977-78, a target of 3,50,000 sterilisation operations have been fixed by the Government of India.

I.U.D.—During the year 1977-78, a target of 71,100 I.U.D. insertions have been fixed by the Government of India, as against the target of 35,500 last year.

Conventional Contraceptive Users.—During the year 1977-78, a target of 2,21,800 Conventional Contraceptive Users has been fixed by the Government of India as against the target of 1,47,500 last year.

[1977 ஆகஸ்ட் 2]

The target under various methods of Family Welfare Programme have been broken into District targets and communicated to the District Collectors. The Collectors have been requested to achieve the target only by persuasion and motivation without resorting to any coercive or compulsive methods.

During the current year 1977-78, the Government of India have sanctioned a uniform rate of compensation money of Rs. 120 for Tubectomy operations and Rs. 100 for Vasectomy operations irrespective of the number of living children. The State has however proposed to sanction an additional sum of Rs. 10 and Rs. 5 for each case of tubectomy/vasectomy operation and at this rate the extra commitment the State will be Rs. 53 lakhs.

In addition to the compensation money the following are some of the incentives, offered by this Government to State Government servants and Local Body employees for undergoing sterilisation operations:—

- (1) Special Casual leave not exceeding 8 days to men Government servants who undergo sterilisation operation;
- (2) Special casual leave not exceeding 20 days to married women Government servants who undergo non-puerperal Sterilisation;
- (3) Special casual leave not exceeding 7 days to a Government servant whose wife undergo non-puerperal/puerperal sterilisation to look after during her convalescence after operation;
- (4) Special casual leave for one day for women Government Servants on the day of insertion of loop.
- (5) Special casual leave for 6 days for undergoing vasectomy operation for second time;
- (6) Special casual leave for 14 days for undergoing Tubectomy operation for second time; and
- (7) One advance increment for those with three or less than 3 living children who undergo sterilisation operation. This is with effect from 1st April 1976.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

Post-Partum Programme.—The aim of this programme is to initiate and intensify Family Welfare Activity in large Maternity Hospitals, when the women are booked for confinement in such institutions. Educational and motivational activities are continued during the lying-in-period and at the time of 4 to 6 weeks post-partum check. The Post-Partum Programme is being implemented in 24 hospitals (22 Government Hospitals and 2 Private Hospitals in State).

Training.—There are three Health and Family Welfare Training Centres in Tamil Nadu (2 Health and Family Welfare Training Centres run by Government and one Health and Family Welfare Training Centre run by a Voluntary Organisation, viz., Gandhigram Institute of Rural Health and Family Welfare, Gandhigram, Madurai district, with Grants-in-aid from Government).

Orientation training camps were conducted every year in each of the Panchayat Unions in Tamil Nadu.

Medical Termination of Pregnancy.—Medical Termination of Pregnancy is a recent enactment of the Government. Before the Medical Termination of Pregnancy Act came into force, i.e., on 1st April 1972, thousands of illegal abortions were done in Tamil Nadu and other States. Presently Medical Termination of pregnancy is being done in 84 Medical Institutions in this State. Eighty-four thousand four hundred and forty-six Medical Termination of Pregnancies have been done up to the end of May 1977 from the inception of the scheme (i.e. 1972-73).

Recanalisation Operations.—Facilities for recanalisation operations to the sterilised fathers are available in a few Government Hospitals in this State. A sum of Rs. 100 is given towards the incidental charges, Travelling Allowance, etc., of a vasectomised father willing to undergo recanalisation operation in Government Medical Institutions. The number of recanalisation operations done to sterilised fathers up to 31-5-1977 is 319 (Tentative).

Mass Education.—The Deputy Director of Medical Services and Family Welfare (Family Welfare and Mass Education) attached to the State Family Welfare Bureau is incharge of Mass Education and Information assisted by propaganda staff

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

and others. All these officers are responsible for educating the masses on the Family Welfare Programme and for motivating eligible couples to follow up any one of the family Welfare methods. Publicity on Family Welfare Programme is given by several media, such as Hoardings, Wall Posters, Dramas, Songs, Villupattu, Metallic tablets, Bus Boards, Films, All-India Radio-Broadcast, Advertisement in News Papers and Periodicals, Exhibition, Cinema Slides, etc. Due to financial constraints during the years 1973-74 to 1976-77 the Mass Media activities have been restricted to a certain extent.

Intensive Schemes for popularisation of Surgical Methods of Family Welfare.—Under the above scheme, certain private Family Welfare Surgeries run by voluntary organisations conforming to certain standards have been approved by the Director of Medical Services and Family Welfare. Compensatory allowance paid to sterilised fathers and mothers and Honorarium to field workers by the private Institutions are being reimbursed from State funds on the scale prescribed by Government.

Grants to Local Bodies and Voluntary Organisations.—Grants are given to Local Bodies and Voluntary Organisations for the maintenance of Urban Centres, Rural Centres, City Family Welfare Bureau, District Family Bureau, Regional Family Welfare Training Centres, Post-Partum Centres, Sterilisation beds, etc., on the pattern laid down by Government of India. During the year 1974-75, 1975-76 and 1976-77 grants amounting to Rs. 23.00 lakhs, Rs. 18.42 lakhs and Rs. 41.05 lakhs have been disbursed to the local bodies and Voluntary Organisations. For the year 1977-78 a sum of Rs. 23.44 lakhs have been provided for grants-in-aid under various schemes.

Buildings.—Construction of Family Welfare Buildings and staff quarters for 374 Rural Family Welfare Planning Centres at a total cost of Rs. 344.83 lakhs has been sanctioned as also the construction of buildings for 1,395 sub-Centres at a total cost of Rs. 174.69 lakhs. But, due to financial constraints the cost of Rs. 174.69 lakhs. But, due to financial constraints the works are being, executed slowly limiting the work to the extent funds are provided.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

Budget and Expenditure.—Total Fifth Plan outlay on Family Welfare Programme fixed by Government of Tamil Nadu tentatively is Rs. 3,700.00 lakhs. The Government of India have so far sanctioned payment of Rs. 1,007.66 lakhs towards expenditure on Family Welfare Programme. Apart from that, sanction has also been accorded by the Government of India for the adjustment of the cost of Maternity and Child Health supplies and Conventional Contraceptives made during 1976-77 worth Rs. 42.20 lakhs. During the year 1977-78, a total sum of Rs. 578.87 lakhs has been allocated by the Government of India for implementation of the various schemes under Family Welfare Programme in this State. A budget provision of Rs. 1,055.42 lakhs has been made in the State Budget for 1977-78 for the Family Welfare Programme.

During the year 1977-78, it is proposed to—

- (i) Continue Multi-purpose Workers Training Course as Health and Family Welfare Training Centre.
- (ii) Complete construction of buildings for the remaining Rural Family Welfare Centres and sub-centres (already taken up during Fourth Plan period).
- (iii) Intensify immunisation programme and prophylaxis programme under Maternity and Child Health Scheme.
- (iv) Extend I.U.D. programme to some more Primary Health Centres and Voluntary Organisations.
- (v) Reintroduce the Oral Pill Programme and Medical Termination of Pregnancy services to more number of Centres.
- (vi) Giving training to indigenous Dais—6,000.
- (vii) Extend the Post-Partum Programme to some Taluk Level Hospitals.
- (viii) Continue the existing Family Welfare Schemes viz., District Family Welfare Bureau Rural Family Welfare Centres, Sub-Centres, Urban Family Welfare Training Centres, Mass Education, Training Programme—Grants-in-aid to Local Bodies and Voluntary Organisations, etc.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

STATEMENT I

LIST OF POST-GRADUATE COURSES AND DIPLOMA COURSES CONDUCTED IN MEDICAL COLLEGES.

Name of the Course.	Number of seats allotted.			
	Madras Medical College.	Stanley Medical College.	Madurai Medical College.	Thanjavur Medical College.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
M.D. General Medical	21	20	18	5
M.S. (General Surgery)	21	20	18	3
M.D. (Pathology)	4	..	2	..
M.D. (Microbiology)	6	..	2	..
M.D. (Mid-wifery)	8	4	5	..
M.D. (Physiology)	4	4	4	..
M.D. (Social and Preventive Medicine)	1	..	..	..
M.D. (Pharmacology)	4	4	4	..
M.D. (Forensic Medicine)	2	..	2	..
M.D. (Paediatrics)	17	..	4	..
M.D. (Psychiatric Medicine)	2	..	..	..
	every October			
M.D. (Anaesthesia)	3	2	3	..
M.D. (Radio Diagnosis)	..	..	..	..
M.D. (Radio Therapy)	4	..	..	..
M.D. (Venereology)	4	..	..	..
M.D. (Dermatology)	4	..	..	..
M.D. (Bio-chemistry)	4	..	..	..
Ph.D. (Anatomy)	2	2	2	..
M.S. (Anatomy)	2	4	2	..
M.S. (Ophthalmology)	6	..	6	..
M.S. (E.N.T.)	6	..	5	..
M.S. (Orthopaedics)	4	..	2	..
M.S. (Neurosurgery)	4	..	..	..

1977 ஆகஸ்ட் 22]

Name of the Course.	Number of seats allotted.			
	Madras Medical College.	Stanley Medical College.	Madurai Medical College.	Thanjavur Medical College.
M.D.S. (Periodontia) (Dental Wing)	3 (every July)	..	..	..
M.D.S. (Oral Surgery) (Dental Wing)	3 (every July)	..	..	..
M.D.S. (Operative Dentistry) (Dental Wing)	2 (every July)	..	..	..
M.D.S. (Orthodontic)	3 (every July)	..	..	..

DIPLOMA COURSES

Name of the Course.	Madras Medical College.	Stanley Medical College.	Madurai Medical College.
(1)	(2)	(3)	(4)
D.G.O. April & October	18	6	8
D.C.H. Do.	36	6	6
D.M.R.D. Do.	4	4	6
D.M.R.(T) Do.	4	..	6
D.L.O. Do.	12	..	..
D.A. Do.	4	4	6
D.Ortho Do.	4	2	2
D.O. Do.	6	..	10
D.V. Do.	8	..	..
D.C.P. Do.	9	..	..

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

DIPLOMA COURSE

Name of the Course.		Madras Medical College.	Stanley Medical College.	Madurai Medical College.
(1)		(2)	(3)	(4)
D.T.C.D.	April and October	12	..	..
D.D.	Do.	6	..	..
D.P.M.	Do.	8 (per year)	..	3 (per session)
D.C. & F.S.	Do.	20 (Oct. per year)	..	..
D.P.M.P	Do.	4 (per year)	..	..
For Local Board Medical Officers :				
D.M. & M.C.H.		10 (July every year)	..	..
For Health Officers :				
B.S.S.		1 (July session)	..	..

HIGHER SPECIALITIES.

Name of the Course.	Number of Seats available.				
(1)	(2)				
M.Ch. (Paediatric Surgery)	..	..	..	..	2
M.Ch. (Plastic Surgery)	..	..	..	..	..
M.Ch. (Genito Urinary Surgery)	..	..	..	..	..
M.Ch. (Thoracic Surgery)	..	..	..	..	..
D.M. (Cardiology)	..	..	..	..	..
D.M. (Neurology)	..	..	..	..	..
D.M. (Gastroenterology)	..	..	..	..	2
Madurai Medical College :					
M.Ch. (Neuro-surgery)	..	..	..	..	..
M.Ch. (Paediatric-surgery)	..	..	..	..	..
M.Ph.armacy	..	..	..	..	..

1977 ஆகஸ்ட் 22]

STATEMENT II

LIST OF POST-GRADUATES DEGREE AND DIPLOMA COURSES PROPOSED FOR 1977-78.

Madras Medical College, Madras—

D.M. Gastro-enterology
D.M. Nephrology
M.D. Chest Medicine
Diploma Course in Clinical psychology.

Stanley Medical College, Madras —

M.D. Paediatrics
D.L.O.

Madurai Medical College, Madurai—

M.D. Psychiatric
M.Ch. Plastic Surgery
M.D. Venereology
D.V.

Thanjavur Medical College, Thanjavur—

D.G.O.
D.O.
D.L.O.
D.C.H.

Kilpauk Medical College, Madras—

M.D. General Medicine
M.S. General Surgery
D.G.O.
D.C.H.
D.L.O.
D.Ortho

Coimbatore Medical College, Coimbatore —

M.D. General Medicine
M.S. General Surgery
D.G.O.
D.C.H.
D.A.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

STATEMENT III

List of Research schemes under progress during 1977-78 —

- 1 Cardio-Vascular study in Mustard oil and Gingilli Oil.
- 2 Indian Registry of Pathology Neuro-pathology Peripheral Unit.
- 3 Experimental production of Pancreatic Lithiasis.
- 4 Investigations on inter-relationship between Thymus & Mast Cells.
- 5 Clinico Serological Survey of the inmates of the Deaf, Dumb and Blind Institutions in Madras City.
- 6 Preparation of an antigen for Treponema pallidum hamagglutination (THHa) test.
- 7 Preparation of vaccine for syphilis.
- 8 Respiratory syncytial virus infection in the city of Madras.
- 9 Studies on Australia Antigen in the blood samples of Blood Bank of liver of biopsy specimen in different age group with acute chronic condition of the liver and matched control at the General Hospital, Madras.
- 10 Family studied in Rheumatoid Arthritis.
- 11 Epilepsy and Solar Activity.
- 12 Investigation of the Chemistry and Pharmacology of Natural Products of Plant Sources.
- 13 Study of Actiological factors of deafness in South Indian population.
- 14 Bio-chemical and Hormonal Profile of Tamil Nadu.
- 15 Plasma Insulin studies in Diabetes Mellitus complications Pancreatic Lithiasis in Tamil Nadu.
(Study of ICG & Igm antibodies in Syphilis by Fluorescent antibody technique.
- 17 Study of knowledge regarding STD and attitude towards STD patients among Medical and paramedical staff including Medical students where STD cases are encountered in the City of Madras.
- 18 Collaborative Epidemiological study of Epilepsy in India.
- 19 Cell mediated Immunity in undernourished children in response to B.C.G. vaccination and their subsequent resistance to tuberculosis.
- 20 Studies on Hospital Morbidity and Mortality.
- 21 Electron Microscope studies on Rhine spores diosis.
- 22 Continuous Intracranial Pressure Monitoring.
- 23 Role of Biogenic Amines in Drug Addiction

1977 ஆகஸ்ட் 22]

- 24 A study on certain primitive tribes like Kadars, Irulas, Vedas of South India.
- 25 Studies of age related changes in some of the mechanical properties of Femoral Cortical Bone of South Indian population.
- 26 Contraceptive testing unit.
- 27 Collaborative study on short term sequelae after induced abortion.
- 28 Collaborative study on long term effects of IUCD beyond 5 years.
- 29 Protein studies in Keloid.
- 30 Electrolyte estimation in patients with burns and who are treated by exposure method and a field propaganda for prevention of household burns.
- 31 Attempted suicide, its management in Medical ward.
- 32 Preventive Coronary care and Cardiac Rehabilitation Clinic.
- 33 Cleander poisoning.
- 34 Intra Urine Contraceptive Devices.
- 35 Hormonal contraceptives.
- 36 Studies of age related changes in some of the Mechanical properties of Femoral Cortical Bone of South Indian population.
- 37 Polneuropathy—A collaborative multidisciplinary in humans and experimental model in monkey.
- 38 Comparative study of topical Antibiotics v.s. Biological Dressings in burn.
- 39 Study on prevalence of drug abuse.
- 40 Neurophysiological Identification of Deep Nuclei of the Brain.
- 41 Pilot project for preparation of a multilingual tool for use in a multicentred collaborative mental morbidity survey.
- 42 Expiratory flow volume curves in Health and Chronic Pulmonary diseases.
- 43 Research Sabbatical.
- 44 Usefulness of Supracrestal Fiberotomy Prior to Orthodontic Derotation.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

STATEMENT IV

List of Teaching hospitals :

- 1 Government General Hospital, Madras.
- 2 Government Stanley Hospital, Madras.
- 3 Keilpauk Medical College Hospital, Madras.
- 4 Government Royapettah Hospital Madras.
- 5 Government Ophthalmic Hospital Madras.
- 6 Government K.G. Hospital for Women and Children, Madras.
- 7 Institute of Obstetrics and Gynaecology and Government hospital for women and children, Madras.
- 8 Raja Sir Ramaswamy Mudaliar's Lying-in hospital, Madras.
- 9 Institute of Child Health and Hospital for Children, Madras.
- 10 Government Tiruvotteswarar Tuberculosis Hospital, Otteri, Madras.
- 11 Government Mental Hospital, Madras.
- 12 Government Tuberculosis Sanatorium, Tambaram.
- 13 Government Erskine Hospital Madurai.
- 14 Government Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur.
- 15 Thanjavur Medical College Hospital, Thanjavur.
- 16 Chengalpattu Medical College Hospital Chengalpattu.
- 17 Coimbatore Medical College Hospital, Coimbatore.
- 18 Tirunelveli Medical College Hospital, Tirunelveli.
- 19 Ariyarat Anna Memorial Cancer Institute, Kanchipuram.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

STATEMENT V.

BED STRENGTH OF TEACHING AND ATTACHED HOSPITALS.

	1975-76.	As on 1st April 1976.
1 Government General Hospital, Madras	1,537	1,572
2 Government Stanley Hospital, Madras	1,011	1,011
3 Government Kilpauk Medical College Hospital, Madras.	300	420
4 Government Royapettah Hospital, Madras	526	526
5 Government Ophthalmic Hospital, Madras	328	328
6 Government K.G. Hospital for Women and Children, Madras.	635	675
7 Institute of Obstetrics and Gynaecology and Government Hospital for Women and Children, Madras.	538	534
8 Raja Sir Ramaswamy Mudaliar's Lying-in-Hospital, Madras.	426	426
9 Institute of Child Health and Hospital for Children, Madras.	250	250
10 Government Tiruvotteswarar Tuberculosis Hospital, Otteri, Madras.	222	272
11 Government Mental Hospital, Madras	1,800	1,800
12 Government Tuberculosis Sanatorium, Tambaram ..	726	750
13 Government Erskine Hospital, Madurai	1,304	1,394
14 Government Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur ..	662	662
15 Thanjavur Medical College Hospital, Thanjavur ..	538	538
Chengalpattu Medical College Hospital, Chengalpattu.	416	416
17 Coimbatore Medical College Hospital, Coimbatore ..	805	805
18 Tirunelveli Medical College Hospital, Tirunelveli ..	554	666
19 Government Frieda Monnar Hospital, Kalakad ..		30
20 Government Hospital, Saidapet		32
21 Government Tuberculosis Sanatorium, Thoppur ..		162
22 Government Infectious Diseases Hospital, Madurai ..		50
23 Government Cholera Collection Centre, Madurai ..		28
	12,638	13,294

STATEMENT VI.

LIST SHOWING THE NUMBER OF HOSPITALS AND DISPENSARIES IN INDIAN SYSTEM OF MEDICINE IN THE STATE OF TAMIL NADU.

(1)	(2)	Independent Indian Medicine Hospitals.	Government Siddha wings (with beds).	Rural Dispensaries.		Regular Dispensaries.	
				Siddha.	Ayurveda.	Unani.	Siddha.
1 Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine, Madras.	150 beds (Siddha—53 Ayurveda—51 Unani—46).						
2 Hospital attached to Government College of Indian Medicine, Palayamcottai.	208 beds (all Siddha).						
3 District Headquarters Hospitals.		14 Hospitals (10 beds each).					
4 Taluk and Non-taluk Headquarters Hospitals.		45 Hospitals (5 to 10 beds each).					
5 Government Dispensaries							
6 Panchayat Unions							
7 Municipalities							
8 Temples							
9 Corporation, Madras							
10 Corporation, Madurai							

[1977] 22

1977] 22

STATEMENT VII.

PARTICULARS OF COURSES CONDUCTED AT GOVERNMENT COLLEGE OF INDIAN SYSTEMS OF MEDICINE, PALAYAMCOTTAI, AND ARIGNAR ANNA GOVERNMENT HOSPITAL OF INDIAN MEDICINE, MADRAS.

Name of the Course.	Duration.	Number of seats.		Amount of Stipend.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Bachelor of Indian Medicine (Siddha).	5 years.	40 (30 stipendiary and 10 Non-stipendiary)		Rs. 75 p.m.
Doctor of Medicine (Siddha)	3 years	10 (Stipendiary)		Rs. 200 p.m.
Maruthuvam (Medicine) Gunapathapur, (Magaria-Medica).		10 (stipendiary)		
Diploma in Pharmacy Course	2 years	15 Stipendiary		Rs. 30 p.m.
		(8 in Government College of I.S.M. Palayamcottai Hospital Arignar Anna Government of Indian Medicine, Madras.)		
Ayurveda	2 years	15 Non-stipendiary (8 in G.C.I.S.M., Palayamcottai and 7 in A.A.G.H.I.M. Madras.)		
		5 Stipendiary (in A.A.G.H.I.M., Madras.)		Rs. 30 p.m.
	2 years	5 Stipendiary (in A.A.G.H.I.M., Madras.)		Rs. 30 p.m.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

STATEMENT VIII.

BUILDING PROGRAMMES

IN LAKHS.

I. The following buildings were constructed during 1976-77:—

1 Construction of buildings for providing additional 100 beds at Government College of Indian Systems of Medicine, Palayamkottai.	5.95
2 Construction of building for accommodating Siddha wing at Government Headquarters Hospital, Ramanathapuram.	1.00
3 Construction of II and III Floor over the Newly constructed Central Research Institute (Siddha) Buildings at Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine, Madras.	3.90

II. The following buildings are under construction:—

1 Construction of building to house the Pharmacy Block attached to Government College of Indian Systems of Medicine, Palayamkottai.	3.80
---	------

III. The Government have sanctioned the construction of the following buildings Schemes during 1976-77:—

1 Construction of building for the institution of D. Pharmacy, Library, Museum etc., in the Campus of Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine, Madras.	3.20
2 Establishment of Green House with Thermal control of the Herbal Botany Department in Government College of Indian Systems of Medicine, Palayamkottai.	0.99
3 Construction of out-Patient block at Government College of Indian Systems of Medicine, Palayamkottai.	1.80

IV. The following building programmes are under consideration:—

1 Construction of Cycle stand at Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine, Madras (restricted to Cycle stand only).	0.20
2 Construction of buildings for the additional 30 beds for the Central Research Institute (Siddha) (spill over scheme).	0.30
3 Construction of labour quarters, etc., for the Medicinal Farm at Veerapuli Reserved Forest in Kanyakumari District.	1.41

1977 ஆகஸ்ட் 22]

மக்கள் நல்வாழ்வு குறித்த கொள்கை விளக்கக்குறிப்பு.

மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

மக்கள் நல்வாழ்வு குறித்த கொள்கை பற்றிய முக்கிய கூறுகளை இந்த அவையின் முன் வைக்க விழைகிறேன்.

கொள்கை

மக்களின் சிறந்த உடல் நலமே, எல்லா பொதுச் சுகாதாரத் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். இந்தத் திட்டங்களைச் செவ்வனே செயற்படுத்துவதற்கு, சமுதாயத்தில் எந்த அளவுக்கு நோய்கள் பரவியுள்ளன என்கிற தகவல் மிகவும் இன்றியமையாததாகும். மரணம், நோய்ப் பரவும் நிலை குறித்து மட்டுமே அறிவது போதுமானதல்ல. உடல் நலத் திற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள பற்பல திட்டங்களின் மூலம் எந்த அளவுக்கு மக்கள் பயனடைந்துள்ளனர் என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டியதும் அவசியமாகும். மேலும் மக்கள் தொகையில் 70 சதவீதம் கிராம மக்கள் என்பதால் அவர்கள் சிறந்த முறையில் கவனிக்கப்பட வேண்டும். இந் நோக்கத்தை எய்தும்பொருட்டு, அரசு பல ஆண்டுகளாகவே வெவ்வேறு மக்கள் நலப்பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. தொற்றுநோய்த் தடுப்பு, சுட்டுப்பாடு, தாய்-சேய் நலன், மக்கள் ஊட்டச் சத்துத் தரத்தை மேம்படுத்தல் ஆகியவை உட்பட சமூகச் சுகாதார நலனுக்கு வகைசெய்தல், போதுமான அளவுக்குச் சுகாதாரக் கல்விப் பணிக்கு வகை செய்தல், உணவுக் கலப்படத்தைத் தடுத்தல், பிறப்பு-இறப்பு புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிப்பதை மேம்படுத்தல் ஆகியவை இத் திட்டத்தின் முக்கியக் கூறுகளாகும். மாநிலம் முழுவதும் பரந்து அமைந்துள்ள ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள், துணை நிலையங்கள் மூலம் சுகாதார நலப் பணிகள் அளிக்கப் படுகின்றன.

ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள்

ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் கிராமக் குடும்ப நலப் பிரிவு, கிராமப் பகுதிகளில் அடிப்படை மருத்துவப் பணியை மேற்கொள்ளும் முக்கியமான பயனுள்ள அமைப்பு ஆகும். சுமார் 130 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களில் மூன்று மருத்துவ அதிகாரிகள் உள்ளனர். எஞ்சிய ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களில் இரண்டு மருத்துவ அதிகாரிகள் உள்ளனர். அடிப்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

படை மருத்துவ வசதிகளை அளிப்பதற்காக மருத்துவ அதிகாரிகளின் இயங்கும் குழு இரண்டு குறைந்தது வாரத்திற்கொரு முறையாவது கிராமங்களுக்குச் செல்வது இயல்புபொருட்டு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் சிலவற்றில் மூன்றாவது மருத்துவ அதிகாரி ஒருவரது பதவி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 383 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுள் 192 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கு மருந்தகக் கட்டிடங்களுக்கும் பணியாளர் குடியிருப்புகளுக்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மற்றுமொரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையப் பணியாளர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எஞ்சியுள்ள 190 தொடக்கச் சுகாதார நிலையப் பணியாளர்களுக்கான குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கு ரூ. 4.37 கோடி செலவாகும். அதிகச் செலவை முன்னிட்டு, கட்டிடங்கள் கட்டும் பணி படிப்படியான திட்டம் மூலம் மேற்கொள்ளப்படவுள்ளது.

ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள், துணை நிலையங்கள் ஆகியவற்றுக்கு மருந்துகள்

அவசியமான, உயிரைக் காப்பாற்றக் கூடிய மருந்துகளைப் போதுமான அளவு வைத்து வரும் பொருட்டு, ஒவ்வொரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்திற்கும் மருந்துகள் வாங்குவதற்காக ஏற்கெனவே கிடைத்து வரும் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 10,000 ஆகும். இது ரூ. 12,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கிராம மக்களின் மருத்துவத் தேவைகளை உரிய நேரத்தில் நிறைவு செய்வதுதான் இதன் நோக்கம். கூடுதல் நிதி ஒதுக்கமான ரூ. 2,000 எல்லா ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கும் குறைந்த அளவுத் தேவைகள் திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை 1974-75-ஆம் ஆண்டிலிருந்து கிடைத்து வருகிறது. 1977-78-ஆம் ஆண்டில் வரவு-செலவுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கத்துடன் இத் தொகையும் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்குக் கிடைக்கும். 1977-78-ல் இந்த நிதி ஒதுக்கத்தை ரூ. 12,000-த்திலிருந்து ரூ. 14,000-க்கு உயர்த்துவது என்ற ஒரு செயற்குறிப்பும் உள்ளது.

துணை நிலையங்களுக்கு மருந்துகள் வாங்குவதற்காக ரூ. 600 ஏற்கெனவே கிடைத்து வருகிறது. தற்போதுள்ள எல்லாத் துணை நிலையங்களுக்கும் குறைந்த அளவுத் தேவைகள் திட்டத்தின்கீழ் ஆண்டு ஒன்றுக்கு துணை நிலையம் ஒன்றுக்கு ரூ. 200 கூடுதல் நிதி ஒதுக்கமும் அனுமதிக்கப்பட்டது. 1974-ஆம்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

ஆண்டிலிருந்து கிடைத்து வரும் இக்கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் 1977-78-ஆம் ஆண்டிலும் கிடைக்கும். மேலும், பல நோக்கு சுகாதார பணியாளர் திட்டம் செயலிலுள்ள தென் ஆற்காடு, மதுரை, கன்னியாகுமரி, சேலம், செங்கல்பட்டு ஆகிய ஐந்து மாவட்டங்களில் செயல்படும் துணை நிலையங்களுக்கு, மருந்துகளை வாங்குவதற்கு ரூ. 2,000 நிதி ஒதுக்கம் செய்ய அரசு அனுமதியளித்துள்ளது.

மலைப்பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம்

நீலகிரி மாவட்ட ஒருங்கிணைந்த மேம்பாட்டின்கீழ் மருத்துவ நலனுக்கு வகை செய்வதற்காக இத்திட்டத்தின்கீழ் கூடுதல் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை அமைக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. உதகமண்டலம் வட்டாரத்திற்காக தூணேரியில் 1976-ல் கூடுதல் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் ஒன்றும், கூடலூர் வட்டாரத்திற்காக 1977-ல் நிலக்கோட்டையில் மற்றொரு கூடுதல் ஆரம்ப சுகாதார நிலையமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விரு கூடுதல் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களும் தேவையான பணியாளர்களுடன் செயல்பட்டு வருகின்றன. இது, மத்தியத்துறைத் திட்டமாகும்.

பழங்குடியினர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்

பழங்குடியினர் துணைத் திட்டத்தின்கீழ் சேலம், வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு (கல்ராயன் குன்றுகள்), தருமபுரி, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மாவட்டங்களில் பழங்குடியினர் பகுதிகளில் வசித்துவரும் பழங்குடியினரது சுகாதார நிலையை உயர்த்தும்பொருட்டு, 1977-78-ஆம் ஆண்டில் செயற்படுத்துவதற்காக ரூ. 20.26 இலட்சம் செலவில் சுகாதார நல அடங்கல் திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இது அரசின் ஆய்வில் உள்ளது. பழங்குடியினரில் யார்யாருக்கு மேகநோய் கண்டுள்ளதென்பதைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக, சேலம் மாவட்டம், கொல்லி மலை வட்டாரத்திலுள்ள வாழவந்திநாடு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்திற்கு பரிசோதனைக் கூடம் ஒன்றிற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

சிறிய சுகாதார நிலையங்கள் (Mini Health Centres)

இது, மத்திய அரசு, மாநில அரசு, தொண்டு நிறுவனம் ஆகியவற்றிடமிருந்து 1:1:1 என்ற விகிதாச்சாரத்தில் பெறும் நிதியுதவியுடன், தொண்டு நிறுவனங்கள் கிராமங்களில்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

நோய்த் தடுப்பு, நோய்த் தீர்ப்பு, நோய்க்குப் பின்னர் உடல் நலம் பேணுதல் ஆகியவை அடங்கிய சுகாதார நல அடங்கல் பணிகளை வழங்கும் ஒரு திட்டமாகும்.

தமது உடல் நலனைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பும் எவரும் சிறிய ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்தை அணுக முடியும் என்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இச் சிறிய ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள், சாதி, மத பேத மில்லாமல் (சமயச் சார்பற்ற அடிப்படையில்) 1,000 குடும்பங்களுக்கு அல்லது 5,000 பேருக்கு சுகாதார நல அடங்கல் பணிகளை நல்கும். சிறிய ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம், அருகாமையிலுள்ள வங்கியில் ரூ. 3,000 வைப்பீடு செய்ய வேண்டும். இதற்குச் சமமான தொகையை மாநில, மத்திய அரசுகள் வழங்கும்.

மொத்தச் செலவில் 1/3 பாகத்தை ஏற்பதற்கு இந்திய அரசு இசைவு அளிக்கும் வரையில், சிறிய ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் ஒன்றுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கான மொத்தச் செலவு ரூ. 18,000-ல் பாதியை ஏற்க இவ்வரசு ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. அத்தகைய சிறிய சுகாதார நிலையங்கள் 34-க்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இந்நிலையங்கள் 1—6—1977-லிருந்து செயல்படத் தொடங்கியுள்ளன. இது தவிர, முதல் தொகுதியான 34 சிறிய ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்குப் பொருந்தும் வரையறைகள், நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் மேலும் 20 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களை நடத்த வேறு சில தொண்டு நிறுவனங்களும் முன் வந்துள்ளன. இது குறித்து அரசுக்காகும் கூடுதல் செலவு (அதாவது மொத்தச் செலவில் 50 சதவீதம்) ரூ. 1.80 இலட்சமாகும்.

மாவட்ட மேம்பாட்டுச் செய்முறை விளக்கத் திட்டம்

மதுரை மாவட்டம் திண்டுக்கல் கோட்டத்தில் (பத்து வட்டாரங்கள் அடங்கியது) ஒருங்கிணைந்த அடங்கல் முனைப்புச் சுகாதாரப் பணிகளை நல்குவதற்காக மாவட்ட மேம்பாட்டுச் செய்முறை விளக்கத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த அரசு அனுமதித்துள்ளது. காந்தி கிராமத்திலுள்ள கிராம பகுத்துவ வசதி நல நிலையம் இத்திட்டத்தை செயலாற்ற எடுத்துக் கொண்டுள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

சுகாதாரப் பணியாளர் பல்நோக்குத் திட்டம்

செங்கற்பட்டு, தென் ஆற்காடு, மதுரை, சேலம், கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களில் சுகாதாரப் பணியாளர் பல்நோக்குத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டம், கிராமப் பகுதிகளில் நோய்த் தடுப்பு, நோய்த் தீர்வு, சுகாதாரப் பணிகளைச் செயற்படுத்துவது சம்பந்தப்பட்டதாகும். சாதாரண நோய்களுக்குச் சிகிச்சை அளிப்பது உட்பட, சுகாதார நல அடங்கல் பணிகளை நல்க ஒவ்வொரு 5,000 பேருக்கும் இரண்டு பேர் (ஆடவர் ஒருவர், மகளிர் ஒருவர்) நியமிக்கப்படுவர். பயிற்சி முடிந்து பணியாளர்கள் திரும்பிய பின்னர், இத்திட்டம் முனைப்பாகச் செயற்படுத்தப்படும்.

தாய்-சேய் நலப் பணிகள்

தாய்-சேய் நலப் பணிகள், கிராமப் பகுதிகளில் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் துணை நிலையங்கள், பின்தங்கியப் பகுதித் திட்ட நிலையங்கள் ஆகியவை மூலமும், நகர்ப் பகுதிகளில் நகராட்சிகள் மூலமும் அளிக்கப் படுகின்றன. குழந்தை பெற்றெடுக்கையில் திறம்பட கவனம் செலுத்துவதும் அதன்பின்னர் தாய்-சேய் ஆகிய இருவரது நலனில் கவனம் செலுத்துவதும் அவர்களது நலனைப் பேணுவதுமே இந் நூதன முன்மையான நோக்கமாகும். அரசிடமிருந்து பெறப்படும் உதவி மானியத்தைக் கொண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தற்போது 2,831 தாய்-சேய் நல நிலையங்களை நடத்தி வருகின்றன. இம் மாநில நகராட்சிகளில் 128 மகப்பேறு இல்லங்களும், 372 மகப்பேறு நிலையங்களும் அரசு மானியத்துடன் செயல்பட்டு வருகின்றன.

மேலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 95 மிகத் தொலைவிலுள்ள, பின்தங்கிய கிராமங்களில் தாய்-சேய் நல நிலையங்களை அரசு அமைத்துள்ளது. இப்பின்தங்கிய பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்கு இவை தொடர்ந்து சேவை செய்யும்.

தொண்டை அழற்சி நோய்/கக்குவான்/இசிவு நோய்த் தடுப்புத் திட்டம்

கிராமப் பகுதிகள் பயனடையும் வகையில், இத்திட்டம் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள், துணை நிலையங்கள் மூலமாக 1984ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் தொடங்கப்பட்டது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

இத் திட்டத்தின் கீழ் 0-5 வயது குழந்தைகளின் நலனுக்காக மூன்று நோய்த் தடுப்பு ஊசி போடப்படுகிறது. ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும், இரண்டு முறை தடுப்பு ஊசி போட வேண்டும். அதாவது, ஒவ்வொரு தடவைக்கும் 8 முதல் 12 வார கால அளவு இடைவெளி இருக்க வேண்டும்.

இதைத் தவிர, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், 1974-75 ஆம் ஆண்டில் 20 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களில் மூன்று நோய்த் தடுப்புச் சிறப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த அரசு அனுமதித்துள்ளது. மாவட்டங்களில் மூன்று நோய்த் தடுப்புத் திட்டத்தை மும்முரப்படுத்துவதற்காக, இந்த ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் கூடுதல் சுகாதாரப் பார்வையாளர் ஒருவரும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒருவர் வீதம் மாவட்டப் பொதுச் சுகாதாரச் செவிலியர் 13 பேரும் ஆகிய பணியாளர்களுக்கும் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

1975-76 ஆம் ஆண்டில் மேலும் ஒரு சுகாதாரப் பார்வையாளருடன் 20 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கு இச் சிறப்புத் திட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டது. 1976-77 ஆம் ஆண்டில் மேலும் 20 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது மூன்று நோய்த் தடுப்புச் சிறப்புத் திட்டம், 60 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களில் செயற்பட்டு வருகின்றது. 1974-75, 1975-76, 1976-77 ஆகிய ஆண்டுகளில் மூன்று நோய்த் தடுப்பு ஊசி போடப்பட்ட குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை வருமாறு :

ஆண்டு.	தடுப்பு ஊசி போடப் பட்ட குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)
1974-75 ..	1,18,528
1975-76 ..	1,86,528
1976-77	2,48,000

தொற்று நோய்க் கட்டுப்பாடு.

(அ) காலரா.—திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு ஆகிய நான்கு மாவட்டங்கள் காலரா தோன்றிப் பரவுகின்ற இடங்களாகும். காலரா

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

தடுப்பு நடவடிக்கைகள் மும்முரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதன் விளைவாக, இந்த நான்கு மாவட்டங்களிலும் பொதுவாக தமிழ்நாடு முழுவதிலும் காலரா நோய் குறைந்து வருகிறது. 1976 ஆம் ஆண்டில், 853 பேருக்கு இந்நோய் கண்டதாகவும் 47 பேர் இந்நோயினால் இறந்ததாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், 1975-ல் 2,358 பேருக்கு நோய்க் கண்டிருந்தது ; 65 பேர் மாண்டனர்.

சென்னை மாநகரில் 23-11-1976 முதல் 26-11-1976 வரை புயலுடன் கூடிய கடுமையான பருவமழை பெய்ததன் காரணமாக இதுவரை ஏற்பட்டிராத அளவுக்கு வெள்ளம் ஏற்பட்டது. உடனடியாகத் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலன்றி மற்றப்படி வெள்ளத்திற்குப்பின் பெரும் அளவில் காலரா நோய்ப் பரவ வாய்ப்புள்ளது. முதல்படியாக, வெள்ளத்தால் மூழ்கடிக்கப்பட்ட குடிசை பகுதியிலுள்ள மக்கள் தற்காலிக முகாம் களில் இட மளிக்கப்பட்டு பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு காலரா ஊசி போடப்பட்டது. சுகாதாரக் கல்விப் பணியாளர்கள் மூலம் மாநகரில் அவசியமான சுகாதாரக் கல்விக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஒலி பெருக்கி ஏற்பாடுகளுடன் கூடிய பிரச்சார வண்டிகள் நான்கு மூலம் மக்கள் பின்பற்ற வேண்டிய முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள் குறித்து மக்களுக்குத் தெரிவித்துச் சென்றன. சுகாதாரக்கல்வி சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களுக்காக வாடுனா, தொலைக்காட்சி, செய்தித்தாள்கள் ஆகியனவும் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டன. மாநகரில் பல்வேறு பகுதிகளில் சுவரொட்டிகளும் ஒட்டி வைக்கப்பட்டன. மாநகரில் கையேடுகளும் வழங்கப்பட்டன. மருத்துவக் கல்வித்துறை, மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை, மாநகராட்சி ஆகியவற்றில் மருத்துவப் பணியாளர்கள் அனைவரும் காலரா பரவுவதைத் தடுப்பதற்காக பெருமளவில் காலரா ஊசி போடும் பணிக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டனர். இத்தகைய உரிய நேர நடவடிக்கைகளினால் மாநகரம் காலரா நோயிலிருந்து காக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) பிளேக்.—1976 ஆம் ஆண்டில் இம் மாநிலத்தில் பிளேக் நோய் காணப்படவில்லை. ஆயினும், பிளேக் பரவ வாய்ப்புள்ள பகுதிகளில் வழக்கமான பிளேக் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

(இ) பெரியம்மை.—நம் மாநிலத்தில் பெரியம்மை ஒழிப்புத்திட்டம் 1963-64 ஆம் ஆண்டில் கொண்டு வரப்பட்டது. தொடர்ந்த திறம்பட்ட பணியின் விளைவாக நமது

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

மாநிலம் 1969, ஜூன் திங்களிலிருந்து பெரியம்மை நோயினின்றும் விடுபட்டது. இந்தியா பெரியம்மை நோயினின்றும் விடுபட்டது என்று உலக சுகாதார நிறுவனம் 23—4—1977 ஆம் நாளன்று அறிவித்துள்ளது. எனினும் 1977-78 ஆம் ஆண்டில் முதல்நிலை அம்மைப்பால் குத்துவது தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு, நோய்பரவாமல் தடுப்பதற்குரிய கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகள் தொடரப்படும். பெரியம்மை நோய் கண்டுள்ளதாகச் சந்தேகிக்கப்படும் நேர்வுகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு, அதனைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

(ஈ) யானைக்கால் நோய்.—இது கொசுக்கள் மூலம் பரவும் நோயாகும். நமது மாநிலத்தில், யானைக்கால் நோய் பரவ வாய்ப்புள்ள பகுதிகளில் 1.3 கோடி மக்கள் வசித்து வருகிறார்கள். யானைக்கால் நோயைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக, செங்கல்பட்டு, வேலூர், சிதம்பரம், கும்பகோணம் ஆகிய இடங்களில் தலைமை அலுவலகங்களைக் கொண்ட நோய்க் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகள் நான்குடன் 1957-58 ஆம் ஆண்டில் யானைக்கால் நோய்த்தடுப்பு தேசியத்திட்டம் நம் மாநிலத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது. 15 இலட்சம் மக்கள் மட்டும் இப்பிரிவுகளினால் பயனடைவர் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், மேலும் எட்டு புதிய நோய்க் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகள் அமைக்கப்பட்டன. காஞ்சிபுரம், விழுப்புரம், கடலூர், தஞ்சாவூர், நாகப்பட்டினம், புதுக்கோட்டை, ஸ்ரீரங்கம், சென்னை மாநகரம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள 30 இலட்சம் மக்கள் இப்பிரிவுகளினால் பயனடைவர். இவை தவிர, ஆய்வுப் பிரிவு ஒன்று, நோய்க் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவு ஒன்று, யானைக்கால் நோய் கட்டுப்பாட்டு மருந்தகங்கள் மூன்று ஆகியவை 1976-ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டன. மாநிலத்தில் ஆய்வு செய்யப்படாத பகுதிகளில் தற்போது எந்த அளவிற்கு நோய்பரவியுள்ளது என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கும், நோய் பரவ வாய்ப்புள்ள பகுதிகளை வரையறுக்கவும், ஆய்வுப் பிரிவு யானைக்கால் நோய் சம்பந்தமான ஆய்வைச் செய்து வருகிறது. யானைக்கால் நோய்க்கிருமிகள் இங்கு வசிக்கும் மக்களிடம் தொற்றியுள்ளனவா என்பதைக் கண்டறிவதற்காக யானைக்கால் நோய்க் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகள் இரவு நேரமருந்தகங்களை நடத்தி அவைகளுக்கான சிகிச்சை அளித்துக்கொண்டு வருகின்றன.

யானைக்கால் நோய்க் கட்டுப்பாடு தேசிய திட்டத்தைத் தவிர யானைக்கால் நோய் ஒழிப்பு, மலேரியா ஒழிப்புத்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

ளன. இத்திட்டங்களுக்காகும் செலவில் ஒரு பகுதியை மாநில அரசு மானியமாகக் கொடுக்கிறது. 169 உள்ளாட்சி மன்றங்கள் இத்திட்டங்களைச் செயற்படுத்தி வருகின்றன.

(உ) மலேரியா.—நமது மாநிலம் 1958-59 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, மலேரியா ஒழிப்பு தேசியத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறது. இம்மாநிலத்தில் நிறுவப்பட்ட 31.45 பிரிவுகளில் 28.40 பிரிவுகள் பராமரிப்பு நிலையிலும் எஞ்சிய 3.05 பகுதிகள் ஒருங்கிணைப்பு நிலையிலும் செயல்பட்டு வருகின்றன. இப்பிரிவுகள் முனைப்பான தங்களது நடவடிக்கைகளினால் மாநிலத்தில் பெரும்பாலான பகுதிகளில் மலேரியா பரவுவதை நல்முறையில் ஒழிப்பதற்கு உதவி செய்தன. ஆனால், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் மலேரியா நோய் கண்டுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்துள்ளது. 1976-77 ஆம் ஆண்டில் 98,749 பேர்களுக்கு மலேரியா நோய் கண்டிருப்பதாக பதிவு ஆகியிருந்தது.

நகர்ப்புற மலேரியா கட்டுப் பாட்டுத் திட்டம்.—1972 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்திய அரசின் நகர்ப்புற மலேரியாத் திட்டத்தின் கீழ் ஐந்து நகரங்கள்/மாநகரங்கள் சேர்க்கப்பட்டன; அவையாவன: சென்னை மாநகரம், சேலம், ராசிபுரம், தூத்துக்குடி, எலம்பள்ளி, 1977-78 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின்கீழ் மேலும் இரண்டு நகரங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும், அவையாவன: வேலூர், ஈரோடு கிராமப்புற மலேரியா கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்திற்காக கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன:—

1. மலேரியா தொற்றியுள்ள பகுதிகளில் டி.டி.டி. (D.D.T.) என்ற பூச்சிக்கொல்லி மருந்தை இரண்டு முறை தெளித்தல்;

2. மலேரியா தொற்றியுள்ள பகுதிகளில் கண்காணிப்பு தீவிரமாக்கப்பட்டது. மலேரியா நோய் கண்டவர்களுக்கு மருந்துகளுடன் போதுமான சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது.

(3) மலேரியா பரவுவதைத் தடுக்க எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியில் டி.டி.டி. (D.D.T.) என்ற பூச்சிக்கொல்லி மருந்தை தெளித்தலை அதிகப்படுத்த இராமநாதபுரம் கரையோரப் பகுதி, தருமபுரி, வட ஆற்காடு, ஆகிய பகுதிகளில் கொசுப் பூழுக்களை ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

(4) கிராமப்புறப் பகுதிகளில் மலேரியா நோய் சம்பந்தமாக ஆய்வுகள் செய்வதற்காக பூச்சி நூல் வல்லுனர் குழு ஒன்றுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மலேரியா ஒழிப்பு தேசியத் திட்டத்தின்கீழ் செயல்படும் திருத்தத் திட்டம் 1-4-1977 ஆம் நாளிலிருந்து இம் மாநிலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. மலேரியாவினால் ஏற்படும் ஆரோக்கியம் குன்றிய நிலை, இறப்பு ஆகியவற்றை மலேரியா தடுப்பு நடவடிக்கைகளை எடுப்பதன் மூலம் குறைப்பதும், அறவே நீக்குவதும் இத்திருத்த திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றக் கூடுதல் நிதியுதவி வழங்குமாறு இந்திய அரசிடம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. மலேரியா நோய் பரவுவது குறித்து மூன்று திங்களுக்கொரு முறை உயர் மட்டக்குழு மறுஆய்வு செய்கிறது. உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதனால், மலேரியா நோய் பரவுவது குறைந்துள்ளது. 1977-ன் முதல் அரை ஆண்டில், அதாவது 30-6-1977 ஆம் நாள் வரை 34,678 பேர்கள் மட்டும் மலேரியாவினால் பாதிக்கப்பட்டனர் என்றும், இந்நோய் காரணமாக எவரும் மரணமடையவில்லை என்றும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

சரும நோய்.—இந்நோய் “ட்ரபோனீமா” என்னும் ஒரு வணிக நுண்கிருமியினால் ஏற்படுகிற மேக நோயில்லாத ஒரு வணிகக் கடுமையான தொற்று நோயாகும். இச் சரும நோய் சமூகப் பொருளாதார வகையில் பிற்பட்ட மக்களிடையே பெரிதும் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. சரும நோய் ஒழிப்புப் பிரிவுகள் ஆறு இம் மாநிலத்தில் செயல்படுகின்றன. 1976-77 ஆம் ஆண்டில் 1,330 கிராமங்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. 330 பேர் சரும நோய் கண்டுள்ளனர், என்று பதிவு செய்யப்பட்டது. 122 பேர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது.

நரம்புச் சிலந்தி நோய் (Guinea worm :— நடைக்கிணறுகள், குளங்கள் ஆகியவற்றின் தண்ணீரையே நம்பியிருக்கும் மக்களிடத்தில் இந்நோய் எளிதாகப் பரவுகிறது. இந்நோய் வராமல் கட்டுப்படுத்துவதற்காக நரம்புச் சிலந்தி ஒழிப்புத் திட்டம் கன்னியாகுமரி, நீலகிரி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக ஏனைய மாவட்டங்களில் செயல்பட்டு வருகிறது.

கருங்காய்ச்சல் (Kala Azar) :—இராமநாதபுரத்தில் கருங்காய்ச்சல் நோய் கண்டுள்ள பகுதிகளில் ஆய்வு நடத்துவதும் நுண்மங்கடத்தி இனங்கள் எந்த அளவுக்குப் பரவி உள்ளன என்பதைக் கண்டறிய மண்ல் சூக்கிருமிகளைச் சேகரிப்பதும் முக்கியப் பணியாகும். கருங்காய்ச்சல் தொற்றியுள்ள

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

நோயாளிகள் அருகேயுள்ள அரசு மருத்துவமனை அல்லது ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்திற்கு சிகிச்சைக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். 1976-77 ஆம் ஆண்டில் 2,119 கிராமங்களில் ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டன. 3,388 பூச்சிக்கிருமிகள் சேகரிக்கப்பட்டன. 20 பேருக்கு நோய் கண்டுள்ளதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

பள்ளிக் குழந்தைகளின் உடல்நலம்.

1965-ஆம் ஆண்டில் பள்ளிக் குழந்தைகளின் உடல்நலப் பணிகள் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. தற்போது இத்திட்டம் 48 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களிலும், ஐந்து நகராட்சிகளிலும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. நகர்ப்புற பகுதிகளில், ஆண்டொன்றுக்கு 10,000 பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு மருத்துவப் பரிசோதனை செய்ய வேண்டும் என்று இலக்கிடப்பட்டிருக்க, கிராமப்புறப் பகுதிகளில் ஆண்டுதோறும் 2,000 குழந்தைகளுக்கு மருத்துவப் பரிசோதனை செய்யப்படுகிறது. உடல் நலம் குன்றியிருப்பதற்கான அறிகுறிகள் தெரியும் மாணவர்களுக்கு சிகிச்சையளிக்கப்பட்டு துணைச்சத்துணவு வழங்கப்படுகிறது. சிறப்பாகச் சிகிச்சையளிக்க வேண்டியது அவசியம் எனக் கருதப்படுகிற குழந்தைகள், சிகிச்சைக்காக அருகிலுள்ள மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றனர். 1976-77-ஆம் ஆண்டில் மொத்தத்தில் 1,20,480 பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு மருத்துவப் பரிசோதனை நடத்தப்பட்டது. 1977-78 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தை மேலும் 5 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்கு விரிவுபடுத்த கருதப்பட்டுள்ளது.

உணவுக் கலப்படத்தைத் தடுத்தல்.

தற்போது, அனைத்து மாநகராட்சிகள், ஒரு சில ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சிகள், நகரியங்கள் ஆகியவற்றில் இச்சட்டம் செயலில் உள்ளது. மொத்தமாக 335 உள்ளாட்சி மன்றங்கள் இதன்கீழ் வருகின்றன. இச்சட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட மாதிரிகளைக் கீழ்க் கண்ட ஆய்வுக்கூடங்கள் பகுப்பாய்வு செய்கின்றன :—

1. வெண்ண மாநகராட்சியால் நடத்தப்படும் உணவுப் பகுப்பாய்வுக்கூடம்.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

2. கிண்டி கிங் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் உள்ள உணவுப் பகுப்பாய்வுக்கூடம்.

3. கோயமுத்தூரில் உள்ள உணவுப் பகுப்பாய்வுக்கூடம்.

1976-77-ஆம் ஆண்டில், 21,777 உணவு மாதிரிகள் பகுப்பாய்வுச் செய்யப்பட்டன. அவற்றில், 5,432 மாதிரிகளை (24.9 சதவீதம்) கலப்படம் செய்யப்பட்டவையெனத் தெரிய வந்தது. அபராதமாக விதிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 12.61 இலட்சமாகும். ஆய்வுக் கூடப் பணிகளை விரிவுபடுத்தும் நோக்கத்துடன் மேலும் நான்கு ஆய்வுக் கூடங்களை மதுரை, தஞ்சாவூர், சேலம், பாளையங்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் ஏற்படுத்த அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இந்த நான்கில், மதுரை, தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களில் இரண்டு ஆய்வுக் கூடங்கள் கட்டப்பட்டன. மற்ற இரண்டு ஆய்வுக் கூடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

சுகாதாரக் கல்வி.

மக்களுக்கு சுகாதாரக் கல்வி அளிப்பது இத் துறையின் முக்கியப் பணியாகும். மக்களின் முழு ஆதரவின்றி, நமது சுகாதாரம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு நிலையான, சிறந்த வழிகளைக் காணுவது கடினமாகும். கீழ்க் கண்டவை சுகாதாரக் கல்விக் கழகத்தின் குறிக்கோள்களாகும் :—

1. தங்களுடைய நடவடிக்கை முயற்சிகள் வாயிலாகச் சிறந்த ஆரோக்கியமுள்ள வாழ்க்கை நிலைகளை அடைய மக்களுக்கு உதவி செய்வது.

2. மக்கள் தங்களது சுகாதாரப் பிரச்சினைகளை புரிந்து கொள்ளவும் ஆரோக்கிய வாழ்வுக்குரிய பொறுப்பை ஏற்கவும் உதவுவது.

3. சுகாதாரக் கொள்கைகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றில் மக்களின் ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் திரட்டுதல்.

4. சுகாதார நலப் பணியாளர்க் தொகுதியினருக்கு சுகாதாரக் கல்வி முறைகளிலும் உத்திகளிலும் பயிற்சி அளித்தல்.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

முக்கியமாக மக்கள் கொண்டுள்ள சுகாதார அறிவு, மனப்பான்மை பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றையொட்டி சுகாதாரப் பிரச்சினைகளின் பல்வேறு கூறுகளைக் கண்டறிவதற்கான தெரிந்தெடுத்த பிரச்சினைகளை ஆய்வுப் பிரிவு எடுத்துக் கொள்கிறது. அதன் பிறகு விரும்பத்தக்க புதிய சுகாதாரப் பழக்க வழக்கங்களைப் பின்பற்றுமாறு மக்களை ஊக்குவிப்பதற்கான புதிய கருத்துக்களையும் தகவல்களையும் அவர்களுக்கு வழங்கும் பொருட்டு, வழிமுறைகளையும், உத்திகளையும் இப்பிரிவு ஆய்வு செய்கிறது.

1976-ஆம் ஆண்டில் “ஆரம்பச் சுகாதார நிலையப் பணியாளர்கள் ஆற்றிய சுகாதாரப் பணிகள்” குறித்த ஆய்வு முடிக்கப்பட்டது. மேக நோய்களைக் குறித்த சமூகக் கூறுகள் தொடர்பான ஆய்வு ஒன்றை மேற்கொள்ளும் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன. சுகாதாரக் கல்விக் கழகத்தின் பிற முறை நடவடிக்கைகள் அனைத்திலும் இப்பிரிவு பங்கு கொண்டது. சுகாதார ஆய்வு செய்முறை விளக்க நிலையம், எந்தப்பகுதிகளில் பல்வேறு சுகாதாரக் கல்வி நடவடிக்கைகளை சுகாதாரக் கல்வி பயிற்சியாளருக்கு (பணிக்கு முன்பும் பணியின் போதும்) செயல்முறையில் விளக்க இயலுமோ அந்தப் பகுதிகளில், தனது களப்பணிகளை மேம்படுத்தும். இப்பிரிவு, வேளச்சேரி ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்தை சுகாதாரக் கல்வி செயல் விளக்கப்பகுதியாக வளர்ச்சி அடையச் செய்துள்ளது.

திரைப்படங்கள், துண்டுப்படங்கள், திரைப்பட சிலைடுகள், சுவரொட்டிகள், வெளியீடுகள், கையேடுகள் போன்ற பல்வேறு சுகாதாரக் கல்விச் சாதனங்களை பிரசாரப் பிரிவு தயாரிக்கிறது. பெற்றுக் கொள்கிறது, சேமித்து வைக்கிறது. அவற்றை வழங்கி வருகிறது. சுகாதாரக் கல்விச் சாதனங்களை தயாரிப்பதில் சுகாதாரப் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சியும் அளிக்கிறது.

1976-77 ஆம் ஆண்டில், பிரசாரப் பிரிவுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள அச்சகம் 117 வெளியீடுகளை வெளியிட்டது. பொது மக்கள், கல்வி நிலையங்கள், மருத்துவமனை முதலிய பன்வற்றில் திரையிடுவதற்காக பல்வேறு அரசு, தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு 1,030 திரைப்படங்களைப் பிரச்சாரப் பிரிவின் திரைப்படத் தொகுதி அனுப்பி வைத்தது. மாநிலம் முழுவதிலும் 139 திரைப்படக்காட்சிகளை இப்பிரிவு நடத்தியது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

பிரசார பிரிவைச் சேர்ந்த பொம்மலாட்டப் பிரிவு, ஊட்டச் சத்துணவு, காலரா, பெரியம்மை, மலேரியா கட்டுப்பாடு தொடர்பான 52 பொம்மலாட்டக் காட்சிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்தது. சென்னை மாநகரிலும் சென்னை மாநகரைச் சுற்றிலும் சுகாதார பொருட்காட்சிகள் நடத்த வலம்வரும் பொருட்காட்சிப் பிரிவு ஒன்று அனுப்பப்பட்டது. 20 பெரிய சிறிய பொருட்காட்சிகள் நடத்தப்பட்டன. சுகாதாரம் சம்பந்தப்பட்ட ஐந்து சிறு திரைப் படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. வெள்ளத் தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் பிரசாரப் பணியை மேற்கொள்ள பிரசாரப் பிரிவின் பணியாளர்கள் அனைவரும் முழு அளவில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர்.

பொதுச் சுகாதார நிறுவனம், பூவிருந்தவல்லி.

(அ) சுகாதாரப் பிரிவு, பூவிருந்தவல்லி:— இந்தச் சுகாதாரப் பிரிவில் பொதுச் சுகாதாரத் திட்டங்கள் அனைத்தும் 1976-77-ஆம் ஆண்டில் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டன. பேறுகாலத்தின்போது எத்தனைபேர் இரத்த சோடை நோயினால் பாதிக்கப்பட்டனர் என்பது குறித்தும் வி.டி.ஆர்.எல். ஆய்வுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. குழந்தைகளுக்கான அட்டைகள், குழந்தைகள் சுகாதாரம், எடை அட்டைகள் ஆகியவற்றின் முன்னேற்றத்தில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இந்தக் காலத்தில், இப்பிரிவு அம்மைநோய் கண்டவர்கள் உள்ளனரா என்று தீவிரமாகத் தேடிக்கண்டுபிடிக்கும் பணித் திட்டத்தை மூன்று முறை மேற்கொண்டது. இத்திட்டம் வெற்றியடையச் செய்வதற்கு பொதுச் சுகாதாரப் பணியாளர்கள் அனைவரும் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். ஆய்வுத் திட்டங்களை நடத்தியதன் மூலம், பொதுமக்களும் பயனடைந்துள்ளனர். மருத்துவ, மருத்துவ துணைப்பாளர்களுக்கு வழக்கமான பயிற்சித் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

(ஆ) மறுபயிற்சி நிலையம், பூவிருந்தவல்லி:— 1976-77-ஆம் ஆண்டில் ஐந்து பயிற்சித் திட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. இதில், 32 மருத்துவ அதிகாரிகளும், 16 சுகாதார ஆய்வாளர்களும், 18 சுகாதாரப் பார்வையாளர்களும் இருந்தனர். இந்தப் பயிற்சியில் நேரிடை பயணங்களும் அடங்கும். இந்தப் பயிற்சியின் ஒரு பகுதியாக பயிற்சி பெறுபவர்கள் பல்வேறு நிறுவனங்களுக்கு அழைக்கப்

1977 ஆகஸ்ட் 22]

செல்லப்பட்டனர் சுகாதார அதிகாரிகளுக்கு குறுகிய காலப் பயிற்சி வகுப்புகள் நான்கு பிரிவுகளாக நடத்தப்பட்டன. இந்த பயிற்சி வகுப்பில் பதினெட்டு சுகாதார அதிகாரிகள் கலந்துகொண்டனர். மேற்சொன்ன இரண்டு பயிற்சிகளைத் தவிர, மருத்துவ மாணவர்களுக்கும், சமூகப் பணி தேசிய பள்ளி மாணவர்களுக்கும் பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட்டன.

(இ) ஆராய்ச்சி—செயல் திட்டம்:— இந்த ஆண்டு நீரடி வசதியில்லாத கழிப்பிடங்களை இத்திட்டத்தின்கீழ் உள்ள கழிப்பிடங்களாக மாற்றும் திட்டத்திற்கான தொடக்கப்பணி 1976-77 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் தொடங்கப்பட்டது. இதில் தொடக்க நடவடிக்கையாக, ஆராய்ச்சி-செயல் திட்டக் கழிப்பிடங்கள் (RCAP Latrines) கட்டுவதற்கேற்ற வீடுகளைக் கணக்கெடுக்கும் பணியை மேற்கொள்ளும்படி சுகாதார ஆய்வாளர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். எந்த இடங்கள் தகுந்தவைகளாக இருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களில் தேர்விற்கேற்ப அவ்வகைக் கழிப்பிடங்களாக மாற்றுவது அல்லது அவற்றை கட்ட நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத்திட்டத்திற்காக ஆலந்தூர், பல்லாவரம், குரோம்பேட்டை, தாம்பரம், திருவள்ளூர் ஆகிய இடங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தத்தில் மேற்கொண்ட இடங்களில் 7,727 வீடுகளில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 3,256 வீடுகளில் நீரடி வசதியில்லாத கழிப்பிடங்கள் இருந்தன. இந்த ஆண்டுத் திட்டத்தின்படி, புதிதாகக் கழிப்பிடங்கள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, 728 புதிய வீடுகளுக்கு சென்று விரிவான சுகாதாரக் கல்வி போதிக் கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின்கீழ் கழிப்பிடம் கட்டும் பணி நடந்தேறி வருகிறது.

வளர்புரத்தில் சத்துணவு அளிக்கும் திட்டம், ஐந்தாண்டுக்கான செயல்முறை ஆராய்ச்சித் திட்டத்தின் ஒன்றாகும். இது ஆராய்ச்சித் துறையில் இரண்டாவது செயல் பணியாகும். டிசம்பர் திங்கள் முடிந்து இந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்தில், உணவு முறைகளில் மாறுதல்களுக்கான வழிவகைகளைக் கண்டறிவதற்கான பலன் தரும் சத்துணவு முறைகளைப் பயன்படுத்த தொடர்ந்து முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

(அ) அவர்களது உணவு முறைகள், உணவுச் சேமிப்பு, தயாரிப்பு, பயன்பாடு ஆகியவற்றை ஆய்ந்து தீர்மானித்து அறிந்து, உண்ணரில் கிடைக்கக்கூடிய ஆதாரம்.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

களின் அடிப்படையில் அவர்களது வருமானத்திற்குள் மேற்கொள்ளக்கூடிய மேம்பட்ட உணவு முறைகளைத் தெரிவித்தல்.

(ஆ) சரிவிகித உணவின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தல்.

(இ) சமூகப் பொருளாதார நிலைகள், சத்துணவு குறைந்த நிலை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் சத்துணவு அதிகமாக தேவைப்படுவோர்க்கு இந்த சரிவிகித உணவுத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) குழந்தைகளின் ஊட்டச் சத்துப்புள்ளி விவரங்களைத் தாய்மார்களது கருவளத்துடன் தொடர்பு படுத்துவதற்கான சோதனைகள் நடந்தேறி வருகின்றன. அதன் மூலம், குழந்தையின் உடல் நலன் குடும்பத்தின் உடல் நலத்திற்கு அறிகுறியாகும் என்று குறிப்பிடுவது இயலும்.

குடும்பத்தினர் உணவைச் சேமிக்கும் முறை; தயாரிக்கும் முறை, உண்ணும் முறை ஆகியவற்றைப் பொறுத்த மட்டில், மக்களில் ஒரு பகுதியினர் உணவு உண்ணும் வழக்கங்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரியின் என்.எஸ்.எஸ். (NSS) பிரிவைச் சார்ந்த 50 மாணவியர்களுக்கு, பல்வேறு பொதுசுகாதார நடவடிக்கைகள் பற்றி 10 நாட்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய பணி முழுமையாகப் பயன் படுத்திக்கொள்ளப்பட்டது.

சத்துணவுத் திட்டத்தில் முன்னேற்றம்.

துணை உணவளிப்புத் திட்டம் :—இம்மாநிலத்தில் துணை உணவளிப்புத் திட்டம் 'கேர்' நிறுவன உதவியுடன் 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மக்கட்தொகையில் பெரும் பிரிவினராக, பள்ளி செல்லும் வயதடையாத சிறுர், கருவுற்றிருக்கும் மகளிர், பாலூட்டும் தாய்மார்கள் ஆகியோரிடம் காணப்படும் ஊட்ட சத்துக்குறைபாட்டைப் போக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். கேர் நிறுவனம், சோளம், சோயா, பால், சாலட், எண்ணெய், பாலாஹார் ஆகிய உணவுப் பொருட்களைத் தேவைப்படும் அளவு நன்கொடையாக அளிக்கின்றது. 3,052 நிலையங்கள் மூலமாக, தேவை படுவோருக்கு இந்த நன்கொடை உணவுப்பொருள்கள்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

பங்கீடு செய்யப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின்கீழ் அன்றாடம் சுமார் 1,10,000 பேர் பயனடைகின்றனர். 1976-77 ஆம் ஆண்டில் ஐம்பத்தி ஐந்து இலட்சம் பவுண்டு நன்கொடை உணவுப்பொருள்கள் வந்துள்ளன.

வரும் ஆண்டிலும் இத்திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படும்.

நமது மக்களின் சத்துணவு நிலையினை மேம்படுத்துவது சுகாதார வளர்ச்சி நடவடிக்கைகளில் மிக முக்கியமான ஒன்றாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இது குறித்து, மகப்பேறு-குழந்தை சுகாதார நிலையங்கள், ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள், பள்ளிக்கூடங்கள் ஆகியவற்றில் தாய்மார்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் சத்துணவு பற்றிய கல்வி போதிக்கப்படுகிறது. மாநிலச் சத்துணவுக் கழகம், மலிவான, அதே நேரத்தில் சத்துள்ள பல உணவுப் பொருள்களைக் கண்டுபிடித்து, அவற்றை விளக்குவதன் மூலம் மக்களிடையே பிரபலப்படுத்துகிறது. 21 செயல்முறை சத்துணவுத் திட்ட வட்டாரங்களிலும், சென்னைத் துறைமுக பொறுப்புக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள தண்டையார்பேட்டை வீட்டுவசதிக் காலனியிலும், மூலச்சத்துணவு ஊட்டமுறை ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டன. பள்ளி செல்லும் வயதடையாத குழந்தைகள், கருத்தரித்துள்ள, பாலூட்டும் தாய்மார்கள் ஆகியோர் இந்த ஆய்வில் அடங்குவர். இத்திட்டம் 1977-78 ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயல்படும். தஞ்சாவூர் மாவட்டம் முத்துப்பேட்டையிலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டம் போரூரிலும், சிறுர்களுக்கும், வயது வந்தவர்களுக்கும் ரிபாப்பிளோவின் (Riboblain) சத்துக்குறைபாடு காரணமாக ஏற்படும் ஆங்குலர் ஸ்டாமா டெட்டிஸ் (வாய் அழற்சியும், உடல் நலிவும்) என்னும் வியாதி வருவதற்கான காரணங்கள் குறித்து ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. பள்ளிச் செல்லும் வயதடையாச் சிறுர்களுக்கும் பேறுநாலத்தை எதிர் நோக்கியுள்ள தாய்மார்களுக்கும் பிரசுரித்த தாய்மார்களுக்கும் ஹெமோகுளோபின், வைட்டமின் குறைபாடு குறித்த பரிசோதனைகளும் நடத்தப்பட்டன. அறிவியல், ஆராய்ச்சி, பகுப்பாய்வுப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக நுண்ணுயிரியல்-உயிர் வேதியல் ஆய்வுக் கூடங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. விப்பி பாராஹேமோலிடிக்கிட்டுயின்ஸின் (Vibbie Parahaemolytics) சத்துக்குறைபாடு தனித்தன்மையையும், அந்த நோய்க்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

கண்டிருப்பது குறித்தும் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளவும் இந்தப் பரிசோதனைக்கூடம் கருதியுள்ளது. (1) மதுரை மாநகர், (2) தருமபுரி மாவட்டத்தில் தல்வி வட்டாரம், (3) மதுரை மாவட்டத்தில் நிலக்கோட்டை ஆகிய மூன்று இடங்களில் ஒருங்கிணைந்த குழந்தை வளர்ச்சி பணித் திட்டம் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. மருத்துவச் சோதனை, பேறுகால மகளிருக்கு ஏற்படும் இசிவு நோய் வராமல் தடுத்தல் - கூடுதல், உணவு, சத்துணவுக் கல்வி ஆகியவை இந்தப் பணியில் அடங்கும். மலைப் பகுதி வளர்ச்சித் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக, கல் ராயன் மலைப்பகுதிகளில் உள்ள மலைஜாதியினிடையே, சத்துணவுக் கழகப் பணியாளர்கள் ஊட்டமுறை, சத்துணவு பற்றிய ஆய்வுகளை நடத்தி வருகின்றனர்.

செய்முறைச் சத்துணவுத் திட்டம் அமுலில் இல்லாத இடங்களில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வட்டாரம் ஒன்றில், குழந்தைகளிடையே கண்பார்வை இழப்பைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும், தடுப்பதற்குமான ஒரு திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சமூக நல இயக்குநர், சென்னை, மகளிர் குழந்தைகள் மருத்துவ மனையிலுள்ள குழந்தை நல நிலைய இயக்குநர் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

பிறப்பு, இறப்பு புள்ளி விவரங்களைப் பதிவு செய்தல்.

பிறப்பு, இறப்பு பற்றிய புள்ளி விவரங்கள், சமுதாய நல்வாழ்வு நிலையைக் காட்டும் ஆதாரங்களாகும். நீண்ட காலத் திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கும் பல்வேறு பொதுச்சுகாதாரத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும், முறையாகவும், உரியநேரத்திலும் பிறப்பு, இறப்பு முதலியவை குறித்த புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிப்பது இன்றியமையாததாகும். திட்ட வளர்ச்சிக்கு பிறப்பு, இறப்பு பற்றிய சரியான புள்ளி விவரங்கள் இன்றியமையாதவையாகும். இவற்றை நோக்கங்களாகக் கொண்டு, பிறப்பு, இறப்புப் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிப்பதை மேம்படுத்துவதற்கு நிர்வாக ஆலோசனைகள் நல்குவதற்கான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படுகின்றன.

நம் மாநிலத்தில், 1975 ஆம் ஆண்டில் குடிமக்கள் பதிவு திட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட பிறப்பு வீதம் 22.9 ஆகும். நம் மாநிலத்தில் 1975 ஆம் ஆண்டில்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

பதிவுசெய்யப்பட்ட இறப்பு விகிதம் 8.3 ஆகும். குழந்தை இறப்பு விகிதம் 46.6 ஆக பதிவுசெய்யப்பட்டது. மாதிரிப் பதிவுத் திட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட, பிறப்பு, இறப்பு விகிதங்கள் முறையே 32.8, 17.7, 128.9 ஆகும்.

மாதிரிப் பதிவுத் திட்டம் எல்லா சுகாதார திட்டங்களின் பயனையும் ஆய்வுசெய்வதற்கு, பிறப்பு, இறப்பு விகிதங்களையும், மக்கள் தொகை வளர்ச்சி விகிதங்களையும் கண்டறிவது அவசியமானதாகும். குடிமக்கள் பதிவு முறை போதுமான அளவில் இல்லை. அதனால், நம்பகமான, பிறப்பு, இறப்புப் புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிப்பதற்கு மாதிரிப் பதிவுத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் சேகரிக்கப்பட்டுள்ள பிறப்பு, இறப்பு விகிதங்கள், குடும்பநலத் திட்டத்தின் பயனை ஆய்வு செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

முன் மாதிரிப் பதிவு திட்டம் :—இறப்புக்கான உண்மைக் காரணத்தின் புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரிப்பதே இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இத் திட்டத்திற்கான களப் பணியாளர் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்தின் சுகாதார ஆய்வாளராவார். இத்திட்டத்தின் கீழ் 34 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. 1—1—1977 விருந்து இத்திட்டத்தின் கீழ், மேலும் எட்டு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. மருத்துவ அதிகாரியின் மேற்பார்வையின் கீழ் இறப்பின் சூழ்நிலைகளை விசாரணை செய்து, பிரேதப் பரிசோதனையின் மூலம் இறப்பின் உண்மைக் காரணங்கள் குறித்த விவரங்களை முகவர்கள் சேகரிக்கின்றனர்.

மருந்துப் பொருள் கட்டுப்பாடு.

இம்மாநிலத்தில் 1976 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் வரை, சுகாதாரப் பணிகள், குடும்ப நலத் திட்ட இயக்குநர் மருந்துப்பொருள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியாக இருந்தார். சுகாதாரப் பணிகள் குடும்ப நலத்திட்ட துறைகளைச் சீரமைத்ததின் விளைவாக, பொதுச்சுகாதாரம்-நோய்த் தடுப்பு மருந்து இயக்குநர் மருந்துப் பொருள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியாக இருக்கிறார். மாநில மருந்துப்பொருள் இணைக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி ஒருவரும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

மருந்துப் பொருள் கட்டுப்பாட்டு உதவியாளர்கள் இருவரும் மற்றும் ஏனைய பணியாளர்களும் இவருக்கு உதவி புரிகின்றனர்.

இதன் முக்கிய பணிகளாவன.

1. மருந்துப் பொருள்கள்-ஒப்பனைப் பொருள்கள் ஆகியவற்றைத் தயாரிப்பதையும் விற்பனை செய்வதையும், பங்கிடுவதையும் முறைப்படுத்துவதன் மூலம், மருந்துப் பொருள்கள் ஒப்பனைப் பொருள்கள் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துதல்.

2. 1955 ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருள்கள் சட்டத்தின் கீழ்ப் பிறப்பிக்கப்பட்ட 1970 ஆம் ஆண்டு மருந்துப் பொருள் விலைக் கட்டுப்பாட்டு ஆணையின் விதித்துறைகளைச் செயல்படுத்துதல்.

3. 1954 ஆம் ஆண்டு மருந்துப் பொருள்கள், மந்திர ஜாலங்களின் மூலம் நோயைக் குணப்படுத்தும் சட்டத்தின் விதித்துறைகளைச் செயல்படுத்துதல் (ஆட்சேபணைக் குரிய விளம்பரங்கள்).

4. அபாயகரமான மருந்துப் பொருள்கள் சட்டத்தின் கீழ் அபாயகரமான மருந்துப் பொருள்களை வைத்திருப்பதும், தயாரிப்பதும் விற்பனை செய்வதும் முறைப்படுத்தப்படுகிறது.

5. மருந்துப் பொருள்கள் இறக்குமதிக்கு ஏற்பாடு செய்யும் அதிகாரி, மருந்துப் பொருள்கள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியாவார்.

மருந்துப் பொருள் ஆய்வாளர்களால் எடுக்கப்பட்ட மருந்துப் பொருள்கள், அலங்காரப் பொருள்களின் மாதிரிகள், கிண்டி, கிங் நிறுவனத்தில் அரசு பகுப்பாய்வாளர்களால் பரிசோதனை செய்யப்படுகின்றன.

தலைமையிடத்தில் எல்லா வசதிகளும் கொண்ட மருந்துப் பொருள்கள் சோதனைக்கூடம் ஒன்றைத் தொடங்குவதற்கான செயற்குறிப்புகள் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

பல்வேறு சட்டங்களின் கீழ் வழக்குகள் தொடர்தல் தவறு செய்யும் உரிமைதாரர்கள், நபர்கள் மீது நிர்வாக நடவடிக்கைகள் எடுத்தல் ஆகியவை தவிர போதை மூட்டும் மருந்துப்பொருள்கள், சாராவி கலந்த தயாரிப்புகள், உள மயக்கம் தரும் பொருள்கள் ஆகியவற்றைத் தவறான முறையில் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்கக் குடியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு போதைப் பொருள் புலனாய்வுக் கழகத்துடன் இணைந்து இத்துறை செயல்படுகிறது. இன்றியமையாத மருந்துப் பொருள்கள், போதிய அளவில் தேவையான தரத்துடன் உரிய காலத்தில் பொதுமக்களுக்குக் கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு, அவை உரிய அளவுக்குக் கிடைக்கின்றனவா என்பது குறித்து உன்னிப்பாகக் கவனிக்கப்படுகிறது. மருந்துப் பொருள் பற்றாக்குறை காணப்படும்போது பரிகார நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

கிராம மக்கள் நல்வாழ்வுத் திட்டம்.

சமுதாய மக்கள் நல்வாழ்வு பணியாளர் திட்டத்தின் மூலம் கிராம மக்களுக்கு மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்க மத்திய அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. அவர்கள் சிறு நோய்களுக்கு மருத்துவ வசதிகளும், தடுப்பு வசதிகளையும், சுகாதார கல்வியினையும், முதலுதவியினையும் அளிப்பார்கள். அவர்கள் சமுதாயத்திற்கும், சுகாதார மருத்துவ வசதிகள் அளிப்பவர்களுக்கும் ஓர் பிணைப்பாக இருப்பார்கள். ஆயிரம் மக்களுக்கு ஒருவர் என தமிழ் நாட்டில் 30,000 சமுதாய மக்கள் நல்வாழ்வு பணியாளர்கள் இருப்பார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் படித்தவர்கள் அதிகமாக இருப்பதினாலும் ஒருங்கமைந்த சிறந்த சாலை வசதிகள் இருப்பதினாலும் தமிழக அரசு முறையான மருத்துவர்களின் மூலம் நடமாடும் மருத்துவ நிலையங்களைக் கொண்டு கிராம மக்களுக்கு சிறந்த மருத்துவ வசதிகளை செய்ய ஓர் மாற்றுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த திட்டமிட்டுள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

சுகாதார கல்வித் திட்டம் (யுனிசெப் உதவி, பெறுவது)
திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

சுகாதாரக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை மக்கள், நன்குணர்ச்சி செய்து, நல்ல பலனை எய்துவதற்காகவே இத்திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. இப்புதிய திட்டம், கிராமச் சுகாதாரத் தொண்டர்கள் மூலம் பொதுமக்களுக்கு சுகாதாரக் கல்வியைக் கற்பிக்கக் கருதியுள்ளது. இந்த கிராமச் சுகாதாரத் தொண்டர்கள் கிராமங்களிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் இவர்களுக்கு உரிய பயிற்சியும், தேவையான செய்தித் தொடர்பு வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்படும். இதன் மூலம், மக்கள் சுகாதாரத்தில் கவனம் செலுத்துவர்; இதனால், ஏற்கெனவேயுள்ள சுகாதாரப் பணிகள் முழுமையாகப் பயன் படுத்தப்படும்.

இத்திட்டத்தின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு :—

(1) மாவட்டத்திலுள்ள சுகாதாரப் பணிகள் அனைத்திற்கும் செய்தித் தொடர்பு வசதி செய்துகொடுத்தல்.

(2) மாவட்டத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய சிறப்புச் சுகாதார தேவைகளையும், சிக்கல்களையும் தீர்க்கும் வகையில் செய்தித்தொடர்பு வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தல்.

(3) கிராமத்தினர், பிறரின் உதவியை நாடாது தங்களின் சொந்த முயற்சிகளைக் கொண்டே, நோயிலிருந்து தங்களைக் காத்துக்கொண்டு, தங்கள் உடல் நலனை மேம்படுத்திக்கொள்வது எவ்வாறு என்பதை அவர்களிடையே அறியச் செய்தல்.

(4) மாவட்டத்தில் உள்ள பல்வேறு சுகாதாரப் பணிகள் குறித்த தகவலை அவர்களுக்குத் தெரிவித்தல்.

(5) பிற மாவட்டங்கள் பின்பற்றுவதற்கு ஏற்ற ஒரு முன் மாதிரித் திட்டமாக அமையும்படி ஒரு திட்டத்தை உருவாக்குதல்.

வட்டார அளவில், வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரியைத் தலைவராகவும், ஆரம்ப சுகாதார நிர்வாக மருத்துவ அதிகாரியைச் செயலாளராகவும் கொண்ட சுகாதாரக் கல்விக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

இதைப்போலவே, மாவட்ட அளவில், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைத் தலைவராகவும், மாவட்டச் சுகாதார அதிகாரியைச் செயலாளராகவும், பல்வேறு மாவட்ட அதிகாரிகளை உறுப்பினர்களாகவும் கொண்டு சுகாதாரக் கல்விக்குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்குழு, மூன்று திங்களுக்கு ஒருமுறை கூடி, மேற் கொள்ளப்பட்டு வரும் பல்வேறு சுகாதாரத் திட்டங்கள் குறித்து விவாதிக்கிறது. இத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் சுகாதாரக் கல்வி வாய்ப்புகள் சுண்டறியப்பட்டு; பல்வேறு துறைத்துலைவர்களின் கருத்துக்கள் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன.

சுகாதாரக் கல்வித் திட்டம், தற்போது, மலேரியா ஒழிப்பு, குடிநீர் வழங்கல், சுற்றுப்புறச் சுகாதாரம், குழந்தைகளுக்குத் தடுப்பு ஊசி போடுதல் ஆகிய பணிகளைக் கொண்டுள்ளது.

நாங்குனேரி வளர்ச்சி வட்டாரம் முன்னோடி ஆய்வுக் காகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலிருந்து கிடைக்கும் அனுபவத்தின் அடிப்படையில், பிற வளர்ச்சி வட்டாரங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்படும். வளர்ச்சி வட்டாரத்தில், ஒவ்வொரு முக்கிய கிராமத்திற்கும், ஒருவராக, மொத்தம் 28 சுகாதாரப் பணியாளர்கள் ஏற்கெனவே தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்தப் பணியாளர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதில் மிகுந்த கவனம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. இத்தொண்டர்களை கிராமத்திலுள்ள மக்கள் ஏற்கும் வகையில், சுகாதாரத்துறை, ஊராட்சி ஒன்றிய எல்லைச் சுகாதாரப் பணியாளர்கள் அவர்களைத் தெரிந்தெடுத்துள்ளனர்.

திரைப்பட காதலங்கள்.—கிராமத்தினருடன் களப் பணியாளர்கள் கலந்துரையாடுகையில், அவர்களின் பயனுக்காக, சுகாதாரப் பணியாளர்கள், கிராமத் தொண்டர்களின் உதவியுடன், திரைப் படங்களைத் தயாரிப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கண்காணிப்பும், மதிப்பீடும்.—தனிப்பட்ட ஒரு மதிப்பீட்டு முகவரைக்கொண்டு இத்திட்டத்தைக் கண்காணிக்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

கவும், மதிப்பிடவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கீழ்க்கண்ட வகையில் மதிப்பீடுகள் செய்யப்படும் :—

(1) இத்திட்டத்தை சமுதாயத்தினர் ஏற்றுக்கொள்வது, அதுகுறித்து அவர்கள் தொடர்ந்து காட்டும் அக்கறை ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் கிராமச் சுகாதாரப் பணியாளர்களுக்குள்ள தனித் திறமையை மதிப்பிடுதல்.

(2) பயன்படுத்தும் செய்தித்தொடர்பு வசதிகளின் பலனளிக்கும் தன்மையை மதிப்பிடுதல்.

(3) தொண்டர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பயிற்சியின் பலனளிக்கும் தன்மையை மதிப்பிடுதல்.

(4) பாடமுறை மூலம் கிடைத்த பயிற்சியின் பயன், திருத்தங்கள், மேம்பாடுகள்.

(5) தற்போதைய அறிக்கை முறையில் மேம்பாடு.

(6) இந்த முன்னோடித் திட்டங்கள் வாயிலாக, சிறப்பு நிலைமைகள் ஏதும் பெறப்படின் அவற்றைக் கவனமாக மதிப்பிடுவது உட்பட திட்டங்களின் ஒப்புமை.

(7) திட்ட நோக்கங்கள் தொடர்பாக அறிந்திருத்தல், அதுகுறித்த மனப்பான்மை, செயல்முறைகள் பற்றி இத்திட்டங்கள் ஏற்படுத்தியுள்ள பொதுவான விளைவு.

சிறிய அளவிலான நோய்களுக்கு சிகிச்சையளிப்பதிலும், தாய்மார்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் சத்துணவு பற்றாக்குறையைக் கண்டு பிடிப்பதிலும், இரத்தசோகை, காசநோய், தொழுநோய், மலேரியா ஆகியவற்றிற்கு சிகிச்சையளிப்பதிலும், மருந்துகள் வழங்குவதிலும் தொற்று நோய்கள் பரவியுள்ள பகுதிகளைக் கண்டறிந்து சுகாதார நிலையத்திற்கு உடனடியாக அறிவிப்பதிலும், கிராமச் சுகாதாரப் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கத் தற்போது திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

சுற்றுப்புற சுகாதாரத்துறை.

விரைவான தொழில் வளர்ச்சியினாலும் அதனால் ஏற்படும் நகரப்பெருக்கத்தினாலும் நீர், நிலம், காற்று மாசுபடுவது மிகவும் கவலைக்குரியது. இந்தப் பிரச்சனையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, தொழிற்சாலைகளின்

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

லிருந்து வெளியாகும் கழிவுப்பொருட்களாலும், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள், ரசாயன உரங்கள் இவற்றின் உபயோகத்தாலும், மனித சமுதாயத்தின் அலட்சியப் போக்கினாலும் நீர், நிலம், காற்று நச்சுப்படுவதை ஆராய் வசிக்காக, தமிழக அரசு 1972-ம் ஆண்டு சுற்றுப்புற சுகாதாரத்துறையை நிறுவியுள்ளது. தற்சமயம் இத்துறையின் தலைமைப் பொறியாளர் நிலையில் ஒரு தனி அலுவலரும், இரண்டு உதவி நிர்வாகப் பொறியாளர்களும் உள்ளனர். இத்துறை சட்டப்பூர்வமான அதிகாரங்களோ அல்லது செயல்படுத்தும் அதிகாரமோ இல்லாது ஆலோசனை கூறும் அமைப்பாக இருக்கிறது.

அரசினாலோ அல்லது மற்றவர்களினாலோ அனுப்பப்படும் குழந்தை மாசுபடுவது சம்பந்தமான பிரச்சனைகளை இத்துறை ஆராய்ந்து அவைகளைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் பற்றி ஆலோசனை கூறுகிறது. நமது மாநிலத்தில் குழந்தை மாசுபடுவதின் தன்மையை உணர், தொழிற்சாலைகள் உபயோகிக்கும் மூலப்பொருட்கள், உற்பத்திப்பொருட்கள், உபயோகிக்கும் நீரின் அளவு, வெளியிடும் கழிவுப்பொருட்கள், மாசு தடுப்பு முறைகள் போன்ற சேகரிக்கப்பட்ட விபரங்கள் இத்துறையிலுள்ளன, இத்துறை மாநிலத்தில் உள்ள சில தொழிலகங்களைப் பார்வையிட்டு, அங்குள்ள மாசு தடுப்பு முறைகளை ஆராய்ந்து அவற்றிற்கான ஆலோசனை வழங்குகிறது. தனி அலுவலரை அமைப்பாளராகக் கொண்ட நகரத் துப்புரவு துணைக்குழு ஒன்று சென்னையிலுள்ள குடிசைப்பகுதிகளின் சுகாதாரக் குறைவு, கால்நடைகளின் தொல்லைகள், மரங்களை அழித்தல், பேரிரைச்சல் முதலியவற்றை ஆராய்ந்து, சென்னை நகரின் சுற்றுப்புற குழந்தை மேம்படுத்துவதற்காக அறிக்கையை அரசிடம் சமர்ப்பித்துள்ளது.

நீர் மாசுபடும் சிக்கலைக் கருத்தில் கொண்டு மத்திய அரசு 1974-ம் ஆண்டு நீர் மாசுதடுப்புச் சட்டம் ஒன்றை நிறைவேற்றி மத்திய நீர் மாசுதடுப்பு வாரியம் ஒன்றை அமைத்துள்ளது. அநேக மாநிலங்கள் இந்த சட்டத்திற்கான ஒப்புதல் அளித்து மாநில நீர் மாசுதடுப்பு வாரியங்களை அமைத்துள்ளன. நமது மாநிலம் இன்னும் இதற்கு ஒப்புதல் தரவேண்டியுள்ளது. நீர் மாசுதடுப்புபற்றி மசோதா ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு மாநில அரசிடம் உள்ளது மத்திய அரசின் மசோதாவையே அங்கீகரிப்பதா அல்லது

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

மாநில மசோதாவை ஏற்பதா என்பது பற்றி தமிழக சட்ட மன்றம் முடிவுசெய்தபிறகு மாநில நீர் மாகாணப் புவியியல் அமைக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

தமிழக அரசு, ஆளுநரின் தலைமையில் சுற்றுப்புற சூழ்நிலை சம்பந்தமான கொள்கைகளையும், வளர்ச்சிப் பணிகளையும் கவனித்து ஆலோசனைகளையும் சுற்றுப்புற சூழல் காப்புக் கழகம் ஒன்றை 1976-ல் அமைத்துள்ளது. இக் கழகம் 1976-77-ல் நான்கு முறை கூடியது. புதிய தொழில்களுக்கு சுற்றுப்புற சூழல் குறித்து அனுமதி வழங்குவதற்கு இக்கழகம் வழிவகைகளை அங்கீகரித்துள்ளது. சுற்றுப்புற சுகாதாரத்துறை தனி அலுவலர் இக்கழகத்தின் உறுப்பினர் செயலாளர். இத்துறை இக்கழகத்தின் அலுவலகமாக பணிபுரிகிறது. மேலும் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட துணைக் கமிட்டிகளை நிறுவி யுள்ளனர்:—

- (1) நீர்வளம்.
- (2) வீடு, நகரமைப்பு மற்றும் போக்குவரத்து.
- (3) மக்கள் நல்வாழ்வு மற்றும் விளம்பரம்.
- (4) தொழில்.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

POLICY NOTE ON PUBLIC HEALTH.

Thiru Chairman Sir,

I rise to place the salient features of the policy under public Health before this House.

Good health of the people is the aim of all Public Health Programmes. Information regarding the incidence of diseases in a community is absolutely essential for effective implementation of these programmes. It is not adequate merely to obtain knowledge about mortality and morbidity. It is also essential to know how far people have been benefitted by the several schemes undertaken for their physical welfare. Further the rural population who form 70 per cent of our total population should receive special care. To achieve this objective, Government have undertaken several ameliorative measures over a period of time. Prevention and control of communicable diseases, provision of community health care including maternity and child health, improvement of nutritional standards of the people, provision of adequate health education, prevention of food adulteration and improvement of vital statistics, collection form essential components of this programme. The Health care services radiate throughout a net work of Primary Health Centres and Sub-centres.

II. PRIMARY HEALTH CENTRES.

The Primary Health Centre Rural Family Welfare Unit constitutes an important and useful instrument of basic medical service in the rural areas. In about 130 Primary Health Centres, there are three medical officers, while in the remaining Primary Health Centres, there are two Medical Officers. The creation of the post of Third Medical Officer has been done with a view to enable the Medical Officer to cover the villages at least once a week by two Medical Officers each in a Mobile Team to provide basic medical facilities. Out of 383 Primary Health Centres, 192 Primary Health Centres have been provided with dispensary buildings and staff quarters. The construction of staff quarters for another Primary Health Centre has been taken up. Construction of quarters for the remaining 190 primary Health

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

Centres would involve an expenditure of Rs. 4.37 crores. In view of the heavy expenditure, the construction is to be undertaken in a phased programme.

III. DRUGS FOR PRIMARY HEALTH CENTRES AND SUB-CENTRES.

The annual provision of Rs. 10,000 already available for each Primary Health Centre for the purchase of drugs has been increased to Rs. 12,000, in order to keep adequate quantity of essential and life saving drugs so that the needs of the rural people are met in time. This additional provision of Rs. 2,000 has been provided under the Minimum Needs Programme for all Primary Health Centres and is available from 1974-75 onwards, and also will be available during 1977-78 with necessary budgetary provision. There is also a proposal to increase this provision of Rs. 12,000 to Rs. 14,000 during 1977-78.

A provision of Rs. 600 is already available for the sub-centres for drugs. An additional provision of Rs. 200 per sub-centre per annum was sanctioned under the Minimum Needs Programme for all the existing sub-centres. This additional provision available from 1974 onwards will also be available in 1977-78. Further for the sub-centres functioning in the five districts where Multipurpose Health Workers Programme is taken up (South Arcot, Madurai, Kanniyakumari, Salem and Chengalpattu), a provision of Rs. 2,000 towards the purchase of drugs has been sanctioned under the Minimum Needs Programme.

IV. HILL AREA DEVELOPMENT PROGRAMME.

For the provision of medical care under the integrated development of the 'Nilgiri' district, the establishment of additional Primary Health Centres has been envisaged under this programme. An additional Primary Health Centre has been established for Ootacamund Block at Thuneru in 1976 and another additional Primary Health Centre for Gudalur Block has been established at Neilakottai in 1977 and these two additional Primary Health Centres are functioning with full complement of staff. This is a Central Sector Scheme.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

V. TRIBAL DEVELOPMENT PROGRAMME.

Under the Tribal Sub-plan, a comprehensive health care strategy to improve the health status of the tribal groups living in the tribal pockets in Salem, North Arcot, South Arcot (Kalrayan Hills), Dharmapuri and Tiruchirappalli districts has been drawn up with an outlay of Rs. 20.26 lakhs for implementation during 1977-78 and is under consideration of Government. For detecting Venereal Disease cases among the tribals, a Laboratory has been sanctioned by Government for Primary Health Centre, Valavanthinadu in Kolli Hills Block, Salem district.

VI. MINI HEALTH CENTRES.

This is a Scheme to deliver a comprehensive health care consisting of preventive, curative and promotive health services to the villages by involving Voluntary Organisations, with financial assistance from Central Government, State Government and the Voluntary Organisation in the ratio of 1:1:1.

The principle behind the scheme is that anybody who wants to look after his health can go to the Mini Primary Health Centre. The Mini Primary Health Centre will provide comprehensive health care for 1,000 families or 5,000 population (on non-sectarian basis) to all irrespective of caste, creed and community.

The Mini Health Centre should deposit a sum of Rs. 3,000 in the nearest bank. An equal amount will be deposited by the Central and State Governments.

Pending concurrence of the Government of India for sharing one-third of the total expenditure, this Government have agreed to bear 50 per cent of the total expenditure of Rs. 18,000 per annum per each Mini Primary Health Centre. 34 such Mini Health Centres have been sanctioned by Government and these centres have started functioning from 1st June 1977. In addition, certain other voluntary organisations have also come forward to run 20 more Primary Health Centres on the same terms and conditions applicable to first batch of 34 Mini Primary Health Centres. The additional expenditure to Government at 50 per cent of total expenditure will be Rs. 1.80 lakhs.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

VII. DISTRICT DEVELOPMENT DEMONSTRATION PROJECT.

Government have sanctioned the implementation of the District Development Demonstration Project in Dindigul division of Madurai district comprising 10 blocks for the delivery of comprehensive and integrated package of health services. The Gandhigram Institute of Rural Health and Family Welfare has taken up this project.

VIII. MULTIPURPOSE HEALTH WORKERS PROGRAMME.

Government have sanctioned the implementation of the Multipurpose Health Workers Programme in the districts of Chengalpattu, South Arcot, Madurai, Salem and Kanniyakumari. This programme is concerned with the implementation of preventive and curative health services in rural areas. One male worker and one female worker will be posted for every 5,000 population to render comprehensive health care including treatment of minor ailments. The programme will be implemented intensively after the staff return from training.

IX. MATERNITY AND CHILD HEALTH SERVICES.

The Maternity and Child Welfare services are rendered through Primary Health Centres, Panchayat Union Sub-centres, Backward Area Scheme Centres in the rural areas and by Municipalities in the urban areas. The main emphasis here is skilled attention at delivery and safe-guarding the health of both mother and child thereafter. There are at present 2,831 Maternity and Child Welfare Centres run by the Panchayat Unions with the aid of grant from the Government. There are 128 Maternity Homes and 372 Maternity Centres functioning in the Municipalities in the State with Government grant.

In addition, the Government have established during Second Five-Year Plan 95 Maternity and Child Welfare Centres in remote and backward villages.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

X. D.P.T. IMMUNISATION PROGRAMME.

The scheme for the Immunisation Programme was launched in the State of Tamil Nadu during 1964 through the agency of Primary Health Centres and sub-centres so as to extend the benefit to the rural areas. The children in the age-group of 0-5 years are taken up for immunisation with triple vaccine. Each child has to be given two doses at an interval of 8 to 12 weeks.

In addition to this, under the Fifth Five-Year Plan period, Government have sanctioned the implementation of the Special D.P.T. Programme, in 20 Primary Health Centres during the year 1974-75 with a staff of one additional Health Visitor for each of these Primary Health Centres and 13 District Public Health Nurses at the rate of one for each District so as to intensify the D.P.T. Programme in districts. During the year 1975-76, the special D.P.T. Programme was extended to 20 Primary Health Centres with a staff of one extra Health Visitor and during 1976-77 this has been extended to 20 more Primary Health Centres. Thus the special D.P.T. Programme is being implemented in 60 Primary Health Centres now. The total number of children immunised during 1974-76 and 1976-77 are as follows:—

Year.	Number of children immunised.
1974-75	1,18,528
1975-76	1,86,528
1976-77	2,48,000

XI. CONTROL OF COMMUNICABLE DISEASES.

A. Cholera.—Four districts (1) Tiruchirappalli, (2) Coimbatore, (3) North Arcot and (4) South Arcot in Tamil Nadu are considered endemic for Cholera. The incidence of cholera is declining in these districts and generally throughout Tamil Nadu, as a result of the intensive cholera control measures taken During the year 1976, 853 cases and 47 deaths were reported due to cholera as against 2,358 cases and 65 deaths in 1975.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

There were unprecedented floods in Madras City due to heavy monsoon rains along with cyclone during 23rd November 1976 to 26th November 1976. Such floods are likely to be followed by mass scale outbreak of cholera unless preventive measures are taken immediately. In the first instance, the affected people in the inundated slum areas were inoculated in the temporary camps, where they were accommodated. Necessary Health Education was also arranged in the City by the Health Education staff. Four publicity vans with loud speaker arrangements went round the city educating people about the precautions they should adopt. The radio, television and press were also utilised for health education purposes. Posters were exhibited in various parts in the City. Pamphlets were distributed in the city. The entire medical staff of Medical Education, Public Health and Corporation were utilised to undertake massive cholera inoculation to avert any outbreak. But for these timely measures, the city would have been under the grip of cholera.

B. Plague.—During the year 1976, the State was free from plague. However, routine anti-plague measures were instituted in the plague endemic areas.

C. Small-pox.—The Small-pox Eradication Programme was launched in our State in 1963-64. As a result of sustained and effective work, our State is free from indigenous small-pox from June 1969. The World Health Organisation has declared India free from small-pox on 23rd April 1977. However during 1977-78 primary vaccination will continue to be provided and the surveillance activities will be continued. Suspected small-pox cases will be investigated and sufficient containment measures will be initiated.

D. Filaria.—This is a mosquito borne disease. About 13 million population are living in Filaria endemic areas of our State. For the purpose of controlling Filaria, the National Filaria Control Programme was launched in the State during 1957-58, with the establishment of four control units with Headquarters at Chengalpattu, Vellore, Chidambaram and Kumbakonam. These units could cover only 1.5 million population. During the Fourth Five-Year Plan, another eight new control units were established,

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

covering a population of three million at Kancheepuram, Villupuram, Cuddalore, Thanjavur, Nagapattinam, Pudukottai, Srirangam and Madras City. In addition, one survey unit, one control unit and three filaria clinics were established in 1976. The survey unit will carry out filariasis survey in the unsurveyed areas of the State to ascertain the present extent of the problem and to delimit the endemic areas. Filaria Units conduct night clinics for screening the population for Micro-filaria and give treatment for micro-filaria carriers.

In addition to the National Filaria Control Programme, the local bodies are also in-charge of Anti-filaria and Anti-malaria schemes. A portion of their expenditure is met by the State Government as grant. 169 Local bodies are carrying out such schemes.

E. Malaria.—Our State is implementing the National Malaria Eradication Programme from 1958-59. Out of 31.45 Units established in the State, 28.40 units entered into maintenance phase and the remaining 3.05 units continue in the consolidation phase. By their intensive action these units helped to effectively control the incidence of Malaria over most of the state. But during the last two years there has been an increase in the incidence of Malaria. During the year 1976-77, 98,749 Malaria positive cases were recorded.

Urban Malaria Control.—Five Towns/Cities, viz., Madras City, Salem, Rasipuram, Tuticorin and Elampillai were included under the Centrally Sponsored Urban Malaria Scheme since 1972. Two more towns viz., Vellore and Erode, are to be taken up under this scheme during the year 1977-78. The following measures were adopted for Rural Malaria Control :—

1. Two rounds of spraying with D.D.T. are given in the problem areas ;

2. Active and passive surveillance is intensified in the problem areas and the positive cases detected were given radical treatment with drugs;

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

3. Larval control measures are carried out in Coastal Ramanathapuram, Dharmapuri and North Arcot areas to supplement D.D.T. spraying in an effort to reduce malaria incidence.

4. An entomological team has been sanctioned for carrying out field studies regarding the problem of rural malaria.

The modified plan of operation under National Malaria Eradication Programme has been implemented in the State with effect from 1st April 1977. The object of the modified plan is to reduce and to eliminate morbidity and mortality due to malaria through anti-malaria measures. The Government of India have been requested to sanction additional financial assistance to implement the scheme. The incidence of Malaria is reviewed by a High Level Committee once in three months. As a result of the concerted measures, the incidence of malaria is on the decline. For the first half of 1977, i.e., up to 30th June 1977, only 34,678 cases of malaria have been reported with no deaths.

F. Yaws.—Yaws is a highly contagious, non-venereal treponemal disease. This disease is found to be prevalent widely among the socio-economically backward people. Six Yaws Units are functioning in the State. During 1976-77, 1,330 villages were surveyed, 330 cases were recorded and 122 cases were treated.

G. Guinea worm.—This disease easily spreads where people depend only on a few step wells or ponds for their needs of water. To combat this disease, the "Guineaworm Eradication Programme" has been functioning in all the districts except Kanniyakumari and the Nilgiri districts.

H. Kala Azar.—The main task is to survey the endemic portion of Ramanathapuram and Tirunelveli districts for Kala Azar cases and collection of sandflies to determine the prevalence and density of vector species. The affected Kala Azar patients are directed to the nearest Government Hospitals or to the Primary Health Centres for treatment. During 1976-77, 2,119 villages were surveyed and 3,388 sandflies were collected. 20 cases were detected.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

XII. SCHOOL HEALTH.

A scheme of School Health Services was started in 1965. At present the scheme is being implemented in 48 Primary Health Centres and five municipalities. In the rural areas the medical check up is done for 2,000 school children per annum, while in the urban areas the target fixed is 10,000 school children per annum. The students showing signs of ill health are treated and given diet supplements. The cases which require specialised treatment are referred to nearby hospitals for special treatment. During the year 1976-77, 1,20,480 school children were examined in all. The programme is proposed to be extended to five more Primary Health Centres during 1977-78.

XIII. PREVENTION OF FOOD ADULTERATION.

At present, the Act covers all the Municipalities as well as some of the panchayat unions, panchayats and townships. Totally, 335 Local Bodies are being covered, the following Laboratories undertake analysis of the samples taken under the Act :—

(1) Food Analysis Laboratory of the Corporation of Madras.

(2) Food Analysis Laboratory at the King Institute, Guindy.

(3) Food Analysis Laboratory at Coimbatore.

During 1976-77, a total of 21,777 food samples were analysed, out of which 5,432 samples representing 24.9 per cent were found adulterated. The amount of fines imposed amounted to Rs. 12.61 lakhs. Towards expanding the laboratory services, four more laboratories have been sanctioned, one each at Madurai, Thanjavur, Salem and Palayamcottai. Out of them, two laboratories at Madurai and Thanjavur have been constructed and they are taking samples. The construction of the remaining two laboratories is under progress.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

XIV. HEALTH EDUCATION.

Health Education of the people is recognised as an important activity of the department. Without people's active support long-lasting and worth while solutions to our health problems are difficult to achieve. The objectives of the Health Education Bureau are—

- (1) to help people to achieve better standards of health through their own action and efforts;
- (2) to help people understand their health problems and take up the responsibility to solve them;
- (3) to enlist people's active participation and support for the health policies and programmes; and
- (4) to train health and family welfare personnel in methods and techniques of Health Education.

The study unit takes up selected problems for identifying the various aspects of health problems mainly with reference to the level of health knowledge, attitude and practices of people and then plan the methods and techniques for providing information and new ideas to people which will motivate them to action to adopt the desired New Health Practices.

During the year 1976, a study on "The Primary Health Centre Staff Role Perception" was completed. Plans are afoot to take up a study relating to the social aspects of sexually transmitted diseases. The unit participated in all the other regular activities of the Health Education Bureau.

The Field Study Demonstration Centre is to develop field practice areas whenever various health education activities can be demonstrated to trainees who are given training (pre-service

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

and in-service, in Health Education. This unit has developed the Velacheri Primary Health Centre into a health education demonstration area.

The Media Unit prepares, acquires, stores and distributes, various health education aids like films, filmstrips, slides, posters, booklets, folders, etc. It also takes part in the training of Health personnel in the preparation of health education aids.

During the year 1976-77 the press attached to the Media Division brought out 117 publications. The film library of the Media Division sent 1,030 films to various Government and voluntary organisations for screening to the public educational institutions, hospitals, etc. The unit conducted 139 film shows throughout the State. The Puppetry Unit of the Media Division arranged 52 puppet shows on nutrition, cholera control, small-pox, vaccination, malaria, etc. The Mobile Exhibition Unit was deputed for organising health exhibitions in and around the City. 20 major and minor exhibitions were conducted. Five film strips were produced on health subjects. All the staff of the Media Unit were fully engaged in conducting publicity work in the flood affected areas.

XV. INSTITUTE OF PUBLIC HEALTH, POONAMALLEE.

(a) *Health Unit, Poonamallee.*—In this Health Unit all Public Health Programmes were continued during the period 1976-77. The study of incidence of Anaemia in Pregnancy and V.D.R.L. tests were continued. Special attention was paid for the improvement of infant cards and child health and weight cards. During this period, the small-pox active search programmes have been carried out three times in this unit. All Public Health staff have been utilised to carry out the programme.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

XV. INSTITUTE OF PUBLIC HEALTH

POONAMALLEE—cont.

successfully. By conducting the search programmes, the public have also been benefitted. Usual training programmes were carried out for the medical and para-medical personnel.

(b) *Orientation Training Centre, Poonamallee.*—During the year 1976-77, five training programmes were conducted consisting of 32 Medical Officers, 16 Health Inspectors and 18 Health Visitors. The training included field trips also. The trainees were taken to various institutions as a part of the training programme. A short term training course for Health Officers was conducted in four batches and eighteen Health Officers attended the training. Apart from the above two trainings the medical students and the students from National School of Social Work were also given training.

(c) *Research-cum-Action Project.*—The spade work for this year's conversion programme 1976-77 commenced in October. As an initial step the Health Inspectors were asked to survey the houses as to the suitability of sites for installation of the RCAP latrines and where the sites were found suitable, action was initiated for conversion or construction of a latrine as the case may be. The areas selected for this programme are Alandur, Pallavaram, Chromepet, Tambaram and Trivellore. In toto, in all these stations 7,727 houses were surveyed out of which 3,256 houses have dry latrines. As per this year's scheme new constructions are also permitted and hence 728 new houses were visited and detailed health education was imparted. The construction work is under progress.

The nutrition programme at Valarapuram, which is an action research programme for 5 years, is a second field of operation in the research field. During the period ending December and

1977 ஆகஸ்ட் 22]

XV. INSTITUTE OF PUBLIC HEALTH,

POONAMALLEE—cont.

the commencement of this year, continued attempts were made to use nutritive positive deviants to identify approaches for modification of dietary practices—

(a) Ascertaining in depth their food practices, storage, preparation and consumption and suggest improved practices within their income, based on the locally available resources;

(b) Emphasize the importance of a balance diet;

(c) The diet has been introduced for those most in need, based on the socio-economic conditions and state of malnutrition;

(d) Experiments are under way to correlate the children nutritional data with the fertility history of the mother to indicate that the health of the young child is an index to the family.

Food habits of a sample of the population are being studied in respect to their storage, preparation and family eating pattern. 50 students belonging to the N.S.S. Unit of the S.I.E.T. College were posted here for 10 days to be trained in various public health activities and their services were fully utilised.

XVI. ADVANCEMENT OF NUTRITION.

(1) The Supplementary Feeding Programme in the State is being implemented with the assistance of CARE Organisation from 1970. The object of the programme is to combat mal-nutrition among pre-school children and expectant and nursing mothers who constitute the major segment of the vulnerable group of population. The CARE Organisation donates the required quantities of food commodities such as Corn Soy Milk, Salad Oil and Balahar. The gift food commodities are distributed to the needy through 3,052 feeding centres. About 1,10,000 beneficiaries are covered daily under this programme. Fifty-five lakh pounds of gift food articles were received during the year 1974.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

XVI. ADVANCEMENT OF NUTRITION—cont.

The programme will be continued in the coming year also.

(2) Improvement of the Nutritional status of our people is recognised as one of the most important health promotion measures. Towards of this nutrition, education to mothers and children are given in maternity and Child Health Centres, Primary Health Centres and in schools. The State Nutrition Bureau evolves many cheap but nutritious recipes and popularises them through demonstration. Base line Nutrition and diet surveys were conducted in 21 Applied Nutrition Programme blocks and in Tondiarpet Housing Colony attached to Madras Port Trust. The survey covered pre-school children and pregnant and lactating mothers. The programme will be continued in 1977-78 also. Investigation into the cause of Angular stomatitis (Riboflavin deficiency) among children and young adults were conducted at Muthupet in Thanjavur district and Porur in Chengalpattu district. Haemoglobin and Vitamin A deficiency examinations among pre-school children, Ante-natal mothers and post-natal mothers were also conducted.

Bacteriological and Bio-chemical laboratories have been established to undertake scientific research and analytical works. The laboratory has also proposed to undertake a study on the isolation and identification of vibrio parahaemolyticus. An integrated child development service scheme has been put into operation in three places (1) Madras City, (2) Thalli Block of Dharmapuri district and (3) Nilakottai of Madurai district. The services include health check up, immunisation against tetanus to expectant mothers, supplementary diet and nutrition education. The staff of the Nutrition Bureau are conducting Diet and Nutrition Survey among the Hill Tribes of Kalrayan Hills as a part of Tribal Development Scheme.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

A scheme for the prevention and control of blindness among children has been implemented in one block in each district where the applied nutrition programme is not in operation.

The scheme is being implemented in co-ordination with the Director of Social Welfare and the Director, Institute of Child Health, Women and Children Hospital, Madras.

XVII. REGISTRATION OF VITAL EVENTS.

Vital statistics are the basic indicators of community health. Proper and timely collection of the date of births, deaths, etc., are necessary to plan perspective and to implement various Public Health Programmes. Correct vital statistics are indispensable for planned development. With these objectives, several administrative and educative steps are taken to improve the collection of vital statistics.

The Birth rate recorded under Civil Registration system in our State during 1975 was 22.9. The death rate recorded in our State during 1975 was 8.3. The infant mortality rate recorded was 46.6. The vital rate recorded under sample registration scheme are 32.8 and 17.7 and 128.9 respectively.

(a) *Sample Registration Scheme.*—It is essential to know the correct vital rates and growth rate of population to study the impact of all Public Health Programmes. Civil Registration is deficient and so to obtain reliable vital statistics data, sample registration scheme has been implemented. The vital rates obtained from this scheme are utilised to study the impact of family planning programme.

(b) *Model Registration Scheme.*—The main purpose of this scheme is to obtain statistics on probable cause of death. The field agent for the scheme is the health inspector of the Primary

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

Health Centre. 34 Primary Health Centres have been selected under the scheme. Eight more Primary Health Centres have been chosen under the scheme from 1st January 1977. Particulars about probable cause of death is obtained by post-mortem enquiry of the facts and circumstances of death by the field agent under the supervision of the medical officer.

XVIII. DRUGS CONTROL.

The Director of Health Services and Family Planning was the Drugs Controller in the State till October 1976. Consequent on the reorganization of the Department of Health Services and Family Planning the Director of Public Health and Preventive Medicine is the Drugs Controller. He is assisted by a Joint State Drugs Controller, two Assistant Drugs Controllers and other staff.

The main functions are:—

1. Enforcing Drugs and Cosmetics Act, by regulating the manufacture, sale and distribution of drugs and cosmetics;
2. Enforcing the provisions of Drugs Prices Control Order, 1970 issued under the Essential Commodities Act, 1955;
3. Enforcing the provisions of Drugs and Magic Remedies Act, 1954 (objectionable advertisements);
4. The possession, manufacture and sale of dangerous drugs is regulated under the Dangerous Drugs Act; and
5. The Drugs Controller is the sponsoring authority for import of drugs.

The samples of drugs and cosmetics taken by the Drugs Inspectors are tested at the King Institute, Guindy by the Government Analyst.

1977 ஆகஸ்ட் 22]

Proposals are underway to open a full fledged drugs testing laboratory in the Headquarters.

Apart from launching prosecution under various legislation and taking administrative action on erring licencees and persons, the administration is functioning in conjunction with Narcotics Intelligence Bureau for taking drastic measures to prevent the abuse of narcotic drugs, spirituous preparations and Psychotropic substances. The availability of essential drugs is being closely watched to ensure that the public get these drugs, in time in adequate quantities and of the requisite quality. Remedial measures are taken whenever shortages are noticed.

XIX. RURAL HEALTH SCHEME.

The Government of India have proposed the Community Health Worker Programme for the delivery of health services for rural population. They are expected to render treatment for minor ailments, preventive services, health education and first aid. They form a link between the community and the Health Service Organisation. There will be 30,000 Community Health Workers for Tamil Nadu at the rate of one per 1,000 population.

The Tamil Nadu Government have proposed an alternative scheme in view of the high education level of the people and the presence of well-developed net work of roads to strengthening of 2 mobile teams for the delivery of health services for the rural areas in each block by the professionally qualified doctors.

XX. HEALTH EDUCATION PROJECT (UNICEF AIDED), TIRUNELVELI DISTRICT.

The project intends to involve the people in the Health Education to achieve better results. This new project, intends to transmit health education to the masses through Village Health

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

Volunteers selected from among the villagers themselves and these persons will be duly motivated and trained and provided with the necessary communication support. With this the people will become health conscious and the existing health services will be fully utilised.

The objectives of the project are as follows:—

- (1) To give communication support to all the Health Services in the District.
- (2) To organise the communication support in such a way that it meets the special health needs and problems of the District.
- (3) To create an awareness among villagers about how to protect and improve their health by their own efforts without relying on help from outside agency.
- (4) To disseminate information about the various health services available in the district.
- (5) To develop a programme which can serve as a model for adoption in other Districts.

A Block Level Health Education Committee is formed with the Block Development Officer as Chairman and the Medical Officer, Primary Health Centre as Secretary. Similarly a District Level Health Education Committee is formed with the Collector as Chairman and the District Health Officer as Secretary and the various district officers as members.

The Committee meets once in three months and various on-going health programmes are discussed, the Educational opportunities identified and suggestions of the various departmental heads are obtained in the implementation of the programme.

1977 ஆகஸ்ட் 22

The Health Education Project (Aided by UNICEF) is at present confined to Malaria Eradication, Water Supply and environmental Sanitation and Immunisation of the children.

Nanguneri Block (Tirunelveli district) has been selected for pilot studies and on the experience gained, it will be extended to other blocks. Already 28 Health Volunteers, one for each main village in the block have been selected. The peripheral Health workers of the Health Department and the Panchayat Union have made the choice in the selection of volunteers in such a way that these volunteers are acceptable to the people in the village.

Visual Aids.—It is planned to produce visual aids with the help of the health workers and village volunteers for use of the field staff when they talk to the villagers.

Monitoring and Evaluation.—It is proposed to monitor and evaluate the programme using an independent evaluation agency. The evaluation will be done in the following aspects:—

- (1) Assessment of the viability of the Village Health Worker with respect of acceptance of the community as well as their sustained interest in the scheme.
- (2) Assessment of effectiveness of the communication support strategy employed.
- (3) Assessment of effectiveness of the training given to volunteers.
- (4) Feed back for course corrections and improvements.
- (5) Improvement of the existing reporting system.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

(6) Replicability of the projects, including a careful assessment of the special conditions if any, obtaining in these pilot projects.

(7) Overall impact of the projects on the awareness, attitude and practices related to the project objectives.

It is now proposed to train village health workers in the treatment of minor ailments to recognise nutrition deficiencies in mothers and children, to follow up cases of anaemia, T.B., leprosy, malaria and distribution of drugs, to identify communicable diseases and prompt notification to health centre.

XXI. ENVIRONMENTAL HYGIENE.

Pollution of water, air and land due to rapid industrialisation and consequent urbanisation has caused great concern. Being aware of the seriousness of the problem, Government of Tamil Nadu formed the Department of Environmental Hygiene during 1972 to undertake a systematic study of problem of pollution of water, air and land due to industrial wastes, use of pesticides and chemicals; human negligence, etc. The Department consists of a Special Officer in the cadre of a Chief Engineer and two Assistant Executive Engineers and it is advisory in nature with no executive functions or statutory powers.

The Department investigates problems of pollution in the State referred to by Government and others and suggests action to be taken to abate such pollution. The Department keeps record of industries in the State to assess the pollution, by collecting particulars such as raw materials used, process, products manufactured, quantity of water used and wastes produced and anti-pollutional measures adopted, if any. This Department inspects

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

some of the industries, which are potential sources of pollution, study the anti-pollutional measures provided and render necessary advice in pollution control. A sub-committee on city sanitation, with the Special Officer (Environmental Hygiene) as the convener considered the problems of insanitary conditions prevailing in the slums, stray cattle nuisance, indiscriminate felling of trees, noise pollution, etc., in Madras City and a report has been submitted to Government to improve the environment of the city.

Prompted by the growing menace of the problems of water pollution, Government of India have passed the Water (Prevention and Control Pollution) Act, 1974 and formed the Central Board for Prevention and Control of Water Pollution. Many States have given consent to this Act and formed the State Boards for Prevention and Control of Water Pollution. Our State is yet to give consent to this Act. A State Bill for prevention and Control of water pollution has also been prepared and is with the State Government. A decision is to be taken by the Legislature whether to give consent to the Central Act or enact a separate State Bill and then the State Board for prevention and control of water pollution is to be constituted.

Government have formed during 1976 the Tamil Nadu Environmental Board, an advisory apex body with His Excellency the Governor as the Chairman, to advise the Government in making policies for the environment that fit in with the programmes of development in the State. The Board held four meetings during 1976-77. The Board has approved the guidelines to be followed in issue of clearance to new industries with reference to the protection of the environment. The Special

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

Officer Environmental Hygiene Department is the Member-Secretary of the Board and the Department of Environmental Hygiene is the servicing Department for the Board. They have also formed sub-committees on (1) water resources, (2) housing, Town Planning and Transportation, (3) Health and Publicity, and (4) Industries.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற வேலைகள்.

செய்வாங்கிழமை, 1977 ஆகஸ்ட் 22.

சென்னை, சென்னை ஐர்த் கோட்டையிலுள்ள மேலை மண்டபத்தில் கிழமை 4 மணிப்பளவில் மாண்புமிகு மேலைத் துறைத் தலைவர் (திரு. ம. பொ. வெங்கடசாமி) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. கிழக்கன்-கிடைகள்.

கெட்டுவிட்ட கிழக்கன்.

Change in Syllabus for Secondary Education.

*11 Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether any change has been made in the syllabus for Secondary Education in Tamil Nadu;

(b) if so, whether teachers are likely to lose their jobs consequent on this change;

(c) whether any alternative arrangements have been made to make teachers losing jobs, continue in service; and

(d) whether the new syllabus has been introduced during this academic year?

இடைநிலைக் கல்வி பாடத் திட்டத்தில் மாறுதல்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தற்போட்டில் இடைநிலைக் கல்வி பாடத் திட்டத்தில் மாறுதல் ஏதேனும் செய்யப்பட்டுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதனால் ஆசிரியர்கள் வேலை இழக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளதா?

(இ) வேலை இழக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு தொடர்ந்து பணியில் இருக்க முத்து வேலை ஏற்படுகின்ற அகையேனும் செய்யப்பட்டுள்ளதா?

(ஈ) கட்டிய கல்வி ஆண்டில் புதிய பாடத் திட்டம் நடைமுறைக்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ)—(எ) ; 1977-78-ம் ஆண்டுக்கு முன்னரே பத்தாண்டு பள்ளிப் படிப்பு அடிப்படையில் அமைந்த புதிய பாடத் திட்டம் 1—10 வகுப்புகளின் தடைமுறைக்கு வந்து இருந்தது. 1977-78-ம் ஆண்டு பாடத் திட்டம் 11-ம் வகுப்பிலும் தடைமுறைக்கு வந்தது.

1977-78-ம் ஆண்டு முதல் 10-11 இரு வகுப்புகளிலும் விரும்பப் பாடங்களை நீங்கி விட்டதால் சுமார் 3,200 விரும்பப் பாட ஆசிரியர்களும், 10-ம் வகுப்பில் இருமுனைப் பாடம் நீங்கி விட்டதால் சுமார் 1,500 இருமுனைப் பாட ஆசிரியர்களும், ஆகிய இருவகையினரும் இவ்வாண்டு பாதிக்கப்படலாமென்ற ஐயம் இருந்தது. அவ்வைப்பதைப்போக்கி அரசு ஆணை வெளியிட்டுள்ளது. அப் பாடங்களை நீக்கியதன் காரணமாக அவ்வாசிரியர்கள் எவரும் வேலை இழக்க மாட்டார்கள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, புதிய பாடத் திட்டத்தை தடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும்போது, இப்பொழுது மாணவர்களுக்கு இருக்கும் கமையைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தை மத்திய கல்வி அமைச்சர் வெளியிட்டிருக்கிறார். அது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? இதுபற்றி இந்த அரசிடம் எதாவது செயற்குறிப்பு உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, மத்திய அமைச்சர் தெரிவித்துள்ள கருத்து மைய அரசின் கீழ் தடைபெறும் உபர் செகண்டரி பள்ளிக்கூடத்தைப்பற்றி மட்டும்தான்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மத்திய பள்ளிக்கூடங்கள் நவீன மாநிலத்தில் காரணமாக பாட முறை மாற்றத்தினால் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்குக்கூட இப்பொழுதுள்ள புத்தகங்கள் கமையாக இருக்கின்றன. இப்பொழுது அவர்களுக்கு அவ்வளவு பாடப் புத்தகங்கள் இருக்கின்றன; பாடத் திட்டங்களும் அவ்வளவு இருக்கின்றன. கமையைக் குறைப்பதற்கான ஏற்பாட்டினை அரசு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : உறுப்பினர் புத்தகங்களின் கமையைக் குறைக்கச் சொல்லுகிறாரா, இல்லை பாடத் திட்டத்திலுள்ள கமையைக் குறைக்கச் சொல்லுகிறாரா என்று தெரியவில்லை. (சிரிப்பு) கல்வி நிபுணர்களைக் கலந்து ஆலோசனை செய்து அவர்கள் தரும் முடிவின் அடிப்படையில்தான் புதிய பாடத் திட்டங்களை அமுல்படுத்துகிறோம். தேவையான சட்டங்களில் அதைப்பற்றி ஆய்வு செய்து அப்போதெதக்கப்போது சர்க்காரின் மெக்கானிசம் பற்றி.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முதல் கேள்விக்கு விடையளிக்கும்போது, 4,700-க்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் புதிய பாடத் திட்டத்தின் மூலம் குறைக்கப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்படும் என்றும் ஆனால் எந்த ஆசிரியரும் பாதிக்காத வகையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும் சொன்னார்கள். 11-வது வகுப்பு அல்லது விரும்பப் பாடங்களை விரிவுபடுத்தும் போது, அதிகமான ஆசிரியர்களை 8-வது வகுப்புக்கு அனுப்புவதாகச் சொல்லப் படுகிறது. இவ்வாறு அவர்களை 8-வது வகுப்புக்கு அனுப்பும்போது, இடைநிலை ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு பேர் வேலை இழக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும்? அவர்களுக்கு எந்த முறையில் வேலைப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : வேலை இழக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு 8 ஆம் வகுப்பு வரை பதவிகள் தந்தும் அல்லது ஆசிரியர் மாணவர் விவாதங்களுக்கு ஏற்ப ஆசிரியர்களை அமைத்தும், அப்படி இல்லாவிட்டால், தொடர் பான பள்ளிகளுக்கு அவர்களை மாறுதல் செய்தும், பதவிப் பாதுகாப்பு தர அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. இவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கும் போது, இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கும் எந்தவிதமான பதவி நீக்கமும் ஏற்படாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, in the reply it has been mentioned that due to the change in the pattern of education 7,000 B.T. teachers and 3,200 teachers of Elective subjects have to be found alternative jobs within the existing system itself. While I am grateful to the Government for their assurance that these people will not lose their job, may I know whether any system of tutorial education in the existing schools will be considered to absorb a certain portion of these teachers who are bound to be surplus to the requirements?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதுபற்றி ஆலோசிக்கலாம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : ஏற்கெனவே இதுபற்றித் தெளிவான உத்தரவுகள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் சொன்னாலும்கூட, இந்த ஆண்டு மாணவர்கள் எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பதால், வகுப்பிலுள்ள ஆசிரியர்கள் பணியிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்படும் நிலையும், குறிப்பிட்ட சில பள்ளிகளில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் நிலையும், இருக்கிறது என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அரசு அதுபற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், நடவடிக்கை எடுக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அரசுப் பள்ளிகளில் இதுமாதிரி பணி நீக்கம் செய்யப்படும் நிலை ஏற்பட்டால், ஒரு பள்ளியிலிருந்து மற்றொரு பள்ளிக்கு மாற்றி பணிப் பாதுகாப்பு கொடுப்பார்கள். தனியார் பள்ளிகளில் அதுமாதிரி நிலை ஏற்பட்டால், அரசுக்குத்தான் தகவல் கொடுக்க முடியுமே தவிர, வேறு வழியில்லை. ஆகவே பல்வேறு மாவட்டங்களில் தனியாக இயங்குகிற தனியார் பள்ளிகளில் இப்பொழுது பணிப் பாதுகாப்பு இல்லையென்று தகவல் வந்துள்ளது. அவர்களுக்கு மாற்று வேலைக்கு அரசு என்ன ஏற்பாடு செய்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்பொழுது அரசுப் பள்ளிகளுக்கும் தனியார் பள்ளிகளுக்கும் அரசுதான் உதவித் தொகை கொடுத்து வருகிறது. தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் அரசுதான் சம்பளம் கொடுத்து வருகிறது. அப்படி எங்காவது ஏற்பட்டால், நிச்சயமாக இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. என். கணபதி : இப்பொழுது ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் ஒரு ஆங்கிலப் பிரிவுதான் இருக்க வேண்டுமென்று விதி உள்ளது. ஒவ்வொரு ஆங்கிலப் பிரிவு வகுப்பிலும் 90 மாணவர்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். ஒரு ஆங்கிலப் பிரிவு என்று இருப்பதை இரண்டு ஆங்கிலப் பிரிவு என்று உயர்த்தினால், அதன்மூலம் அதிகமாகத் தேவைப்படும் ஆசிரியர் பணியிடங்களில் இப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்களை நியமிக்கலாமென்ற என் கருத்தினைத் தெரிவிக்கிறேன். இதுபற்றி அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : உறுப்பினரின் கருத்து பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Technical University

* 12 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether there is any proposal to open a Technical University in the State;

(b) if so, the stage at which the matter now stands;

(c) the total amount proposed to be spent by the State Government;

(d) whether any aid from the Central Government has been sought for; and

(e) if so, the total amount of Central aid?

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

தொழில் துட்பப் பக்கைக் கழகம்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு எல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமது மாநிலத்தில் தொழில் துட்பப் பக்கைக் கழகம் ஒன்றைத் தொடங்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அத்திட்டம் தற்போது எந்தநிலையில் உள்ளது?

(உ) மாநில அரசால் செலவிட எண்ணியுள்ள மொத்தத் தொகை எவ்வளவு?

(எ) மத்திய அரசிடமிருந்து நிதி உதவி ஏதேனும் கோரப்பட்டுள்ளதா?

(ஐ) ஆமெனில், மத்திய அரசிடம் கோரப்பட்டுள்ள மொத்த நிதி உதவித் தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) ஆம்.

(இ) இச்சட்ட முன்வடிவு குறித்த மத்திய அரசு, மாநில அரசு, பக்கைக் கழகமானியத் குழு ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளுடன் மேலும் விவாதிக்க இருக்கிறது.

(உ) இவை இன்னும் முடிவாகப்படவில்லை.

(எ) இல்லை.

(ஐ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

THIRU D. SANTOSHAM: Sir, may I know where this Technical University is proposed to be located, how many colleges are likely to be affiliated and where those colleges are expected to be?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : கிண்டி பொறியியல் கல்லூரி, மத்திய பல்தொழில் பள்ளி, சென்னை வேதியியல் தொழில் துட்பப் பக்கைக் கழகம், சென்னை அடையாறு தொழில் துட்பப் பக்கைக் கழகம், சென்னை மத்திய தொழில் துட்பப் பக்கைக் கழகம், சென்னை வணிக இயல் பக்கைக் கழகம் ஆகியவற்றை தன்னகத்தே கொண்டு தொழில் துட்பப் பக்கைக் கழகம் சென்னையிலே நிறுவப்படும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தொழில் துட்பப் பக்கைக் கழகம் வேண்டுமென்று செயற்குறிப்பு எழுந்த வேளையில் பொதுக் கல்வி அமைச்சர் எல்லாம் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி காலத்தில் மத்திய அரசினுடைய பட்டியலுக்குச் சென்றது. இப்பொழுது மீண்டும் பொதுப் பட்டியலுக்கு வந்திருப்பதால், அரசே இதை விரைவில் தொடங்க ஏற்பாடு செய்யுமா? மூலக்கோவியில் கையொப்பம் செய்யப்பட்டுள்ள இரண்டு வினாக்கள்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

தேசத்திற்குள்ளும், மத்திய அரசு எவ்வளவு தொகை தர ஒப்புதல் தந்திருக்கிறது போன்ற விவரங்கள் இல்லை. தமக்கு இப்பொழுது இருக்கும் உரிமையில் நாமே சட்டம் கொண்டு வந்து ஒரு முடிவு செய்து, அதைக் கொண்டு வரலாம். இது குறித்து அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: இதுபற்றிய சட்ட மூன் வடிவு குறித்து இன்னும் இறுதி முடிவு செய்யப்படவில்லை. முடிவு செய்யப்பட்ட பிறகு, எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று தெரிந்து கொள்ள முடியும். மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கெனவே இருக்கின்ற கல்தூரிகளை ஒருங்கிணைத்து பல்கலைக் கழகம் ஒன்றைத் தொடங்கவிருப்பதால் அதிகச் செலவு ஏற்பட வாய்ப்பில்லை.

Veeranam Project

* 13 Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state:

- (a) the overall estimate for the Veeranam Project intended to provide drinking-water supply to Madras City;
- (b) the expenditure incurred so far on this project; and
- (c) when this project is expected to be completed?

விராணம் திட்டம்

திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) சென்னை நகருக்கு குடிதண்ணீர் வழங்குவதற்கென்று துவங்கப் பட்ட விராணம் திட்டத்தின் மொத்த மதிப்பீடு என்ன?

(இ) அத்திட்டத்திற்காக இதுவரை செலவு செய்யப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(உ) இத்திட்டம் எப்போது முடிவடையும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: (அ) சென்னை நகருக்கு குடிநீர் வழங்குவதற்கென்று தொடங்கப்பட்ட விராணம் திட்டத்தின் மொத்த மதிப்பு ரூ. 21.30 கோடி ரூபாய் ஆகும். இம் மதிப்பீடு 1974-ஆம் ஆண்டு 80 கோடி ரூபாயாக திருத்தி அமைக்கப்பட்டது.

(இ) இத்திட்டத்திற்காக இதுவரையிலும் சுமார் 32.5 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(உ) இத்திட்ட வேலைகள் மீண்டும் தொடங்கப்படும் தேதியிலிருந்து சுமார் 36 மாதங்களுக்குள் திட்டத்தின் முடிந்திடலாம்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் விராணம் திட்ட வேலைகள் மீண்டும் தொடங்கப்படும் தேதியிலிருந்து சுமார் 36 மாதங்களுக்குள் முடித்துவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். எப்போது தொடங்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: என்றைக்கு துவங்கப்படும் என்று சொல்ல இயலாது. துவங்கப்படும் தேதியிலிருந்து 36 மாதங்களுக்குள் வேலைகள் முடிவடைந்து விடும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: விராணம் திட்டத்திற்கு நிர்ணயிக்கப் பட்ட பட்ஜெட் தொகை எவ்வளவு? இதுவரை செலவு செய்யப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்பதற்கு ஒரு எல்லை உண்டா இல்லை? சுருக்கமாகப் பேசிக் கொள்வோம். இன்னொன்று, ஹேமாவதி அணை கட்டப்பட்டதன் காரணமாக, விராணம் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது, தண்ணீர் குறைவாக வரக்கூடும் என்ற ஆச்சம் இருப்பதனால், இதைக் கைவிடும் யோசனை இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தச் செய்தி உண்மையா இல்லை? என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: வழக்குமன்றத்தில் அது இருப்பதால், மீண்டும் அதுபற்றிக் கலந்து ஆலோசனை செய்யும் நிலையில் இருப்பதால், எந்தவிதமான துணைக் கேள்விக்கும் பதில் கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் நான் இல்லை.

திரு. எல். பலராமன்: நான் எந்தத் தேதியிலிருந்து வேலை துவங்கப்படும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சரைக் கேட்டேன். என்னையே கேட்பதுபோல் அவர் பதிலளித்தார். எந்தத் தேதியிலிருந்து தொடங்கப்படும் என்று சொன்னால், இந்த அவைக்கு நலமாக இருக்கும்.

திரு. கே. தங்கப்பாண்டியன்: சென்னைக்குக் குடிநீர் கிடைக்காது ஆற்றி விருந்து கொண்டு வா செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் இருக்கிறதா? எம் ஜென்ட்! காலத்தில் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தை கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது பற்றி அரசிடம் செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: தனிக் கேள்வி போடவும்.

THIRU G. R. DAMODARAN: Mr. Chairman, Sir, may I know from the Hon. Minister how much electrical energy will be consumed, as and when the Veeranam Project is completed, to pump the water from Veeranam lake to Madras?

[1977 ஆகஸ்ட் 28]

THE HON. THIRU S. RAGHAVANANDHAM: Sir, there is no question of pumping the water from Veeranam to Madras. There are so many processes. But whatever they may be, I have already told the hon. Members here that I am not in a position to answer any supplementary question for reasons already explained by me.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்கள், வீராணம் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமா, எவ்வளவு தொகை இன்னும் செலவாகும், போன்ற கேள்விகளைக் கேட்டார். பதில் இல்லை. செயல் வடிவில் வீராணம் திட்டம் வருவது சந்தேகம் தான் என்ற வகையில் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வருகின்றன. வீராணத்தில் ஆரம்பிக் கிற தண்ணீர் சென்னைக்குக் கிடைக்குமா கிடைக்காதா? அமைச்சரிடமிருந்து நேரடியாக பதில் தெரிய விரும்புகிறேன். சர்க்காரியா கமிஷன் விஷயம் வேறு. வீராணம் திட்டத்தின் கீழ் தண்ணீர் கிடைக்குமா கிடைக்காதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : வீராணத்திலிருந்து வடபொத் துக்கு 19 கிலோமீட்டர் தூரத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அங்கே டிரீட்மென்ட் செய்து, 29 கிலோமீட்டர் தூரத்திலுள்ள தாதாம்புலியூருக்குக் கொண்டுபோய், அங்கிருந்து 138 கிலோ மீட்டர் தூரமுள்ள சென்னைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். இதற்குமேல் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்கின்ற துணைக் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லக்கூடிய நிலையில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் துவக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(பிற்பகல் 4-10)

2. மேலவை விதி 82-ன்படி விவர அறிக்கை.

ஸ்ரீ லங்கா வாழ் தமிழ் மக்களுடைய இன்னல்கள் குறித்து.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகாள் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீ லங்கா வாழ் தமிழ் மக்களுக்கு சமீபத்தில் நேர்ந்துள்ள இன்னல்கள் இவ்வரசின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளன. அவை சம்பந்தமாக இவ்வரசு உடனடியாக மைய அரசின் வெளியுறவு அமைச்சரகத்தோடு தொடர்பு கொண்டது. மைய அரசு இதுபற்றி ஏற்கெனவே நடவடிக்கை எடுத்து வருவதாகவும், டில்லியில்

[1977 ஆகஸ்ட் 28]

(திரு. கி. மனோகாள்)

உள்ள ஸ்ரீலங்கா அரசின் பிரதிநிதியை வரவழைத்து தமிழர்களது உயிருக்கும், உடைமைக்கும் இலங்கை அரசு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளதாகவும், ஸ்ரீலங்காவில் உள்ள இந்திய அரசின் பிரதிநிதியை தமிழ் மக்கள் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்குச் சென்று அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு உண்மை நிலையை நேரில் கண்டறிந்து குறைகளைப் போக்க ஸ்ரீலங்கா அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது என்றும் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.

ஏற்கெனவே மைய அரசு இது குறித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருவதால், இந்த நேரத்தில் கூட்டங்கள் கூட்டுவதும் கடையடைப்பு செய்வது போன்ற முறைகளில் ஈடுபட முயற்சிப்பதும் அண்டை நாடுகளிடையே உள்ள நல்லெண்ண உறவை உருக்குலைத்து விடுவதற்கு இடம் இருப்பதால், இம்மாதிரி பாண முறைகளை தற்சமயம் கடைப்பிடிப்பது நாட்டின் நலத்திற்கும் நல்ல தல்ல, ஸ்ரீ லங்கா வாழ் தமிழ் மக்களின் பாதுகாப்பிற்கும், நல்லதல்ல என்று இவ்வரசு கருதுகிறது.

அது மட்டுமல்லாமல், சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள் எந்த நேரத்தில் பாதிக்கப்படும்போதும், அது எந்த நாட்டிலாயினும் சரி, மனிதாபிமான உணர்வின் அடிப்படையில் நாம் அவர்களுக்காக ஆதரவுக் குரல் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்களின் உரிமைகளுக்காக வாதாடியிருக்கிறோம். ஆனால் ஸ்ரீ லங்காவில் வாழும் தமிழர்களின் பிரச்சினையை இந்த அடிப்படையில் மட்டும் நாம் அணுகவில்லை. தமிழ், கலை, கலாச்சாரம் இவைகள் நமது உயிரோடு ஊனோடு கலந்துவிட்ட பிரச்சினையாக நாம் கருதுகிறோம். திடுக்கிடச் செய்யும், உணர்வதை உலுக்கும், சம்பவங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதாகத் தகவல்கள் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஆகவே பிரச்சினையின் முக்கியத்துவத்தையும், அவசியத்தையும் அவசரத் தையும் உணர்ந்து, தமிழகத்தில் அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர்களையும் அரசுக்கு இவ்விஷயத்தில் ஒத்துழைப்புத் தந்து அண்டை நாட்டோடு நமக்குள்ள உறவுக்குச் சிக்கல் ஏற்படாமல் நியாயமான தீர்வு பெற உதவி அளிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, கடையடைப்புகள், போனி போன்றவைகளைத் தவிர்க்கும் படியும் அதற்காக எடுக்கப்பட்ட முடிவை சம்பந்தப்பட்ட கட்சி கைவிட வேண்டுமென்றும் இவ்வரசின் சார்பில் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு செய்தியை அவைக்குத் தர நான் விழைகிறேன். இன்றைக்கு ஒரு மணிக்கு மத்திய வெளி விவகாரத் துறை அமைச்சர் திரு. வாஜ்பாய் அவர்களோடு தொடர்பு கொள்ள முயற்சித்தேன், இதுபற்றி மேலும் தெரிந்து கொள்வதற்காக. அவர் கிடைக்கவில்லை. மாலை ஆறு மணிக்குள் அவர் கிடைக்க

[திரு. கி. மனோகான்]

[1977 ஆகஸ்ட் 28]

கக் கூடும் என்று கருதுகிறேன். அவரிடம் இதுபற்றிப் பேசி கருத்துக்களைத் தெரிந்துகொள்ள இருக்கிறேன். இன்றைக்கு கீழ் சபையிலே இதே விதமான கருத்தைத் தெரிவித்தபோது, அங்கே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களின் கருக் கத்தை மட்டும் இங்கே தருகிறேன். இது ஒரு தனிப்பட்ட அரசியல் பிரச்சினை அல்ல என்பதையும் மொத்தத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் முக்கியமான பிரச்சினை யாகக் கருதப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதையும் எல்லோரும் அறிவார்கள். எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் இதில் எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறது என்பதை நான் கட்டிக் காட்டத் தேவையில்லை. ஆகவே எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து கூடி ஆலோசித்து ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்த கருத்தை இன்றைக்கு அந்த சபை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல, இன்னொரு யோசனை அங்கே தெரிவிக்கப் பட்டது. ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து அதுபற்றி சபை விவாதிப்பது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தனது விருப்பத்தைத் தெரிவித்து, அதை நான் சபைக்குச் சொன்னேன். சபை அதை முழு மனதோடு ஏற்றுக் கொண்டது என்பதை மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து பிரதமருக்கு ஒரு தந்தி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தந்தியின் குறிப்புக்களை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தக் கொடுமைகளையெல்லாம் அதில் சுட்டிக் காட்டி, பிரதமாரைய நீங்கள் உங்களது அமைச்சரவையிலிருந்து ஒரு அமைச்சரை ஸ்ரீலங்காவிற்கு அனுப்பி அங்கு என்ன நடக்கிறது என்பதை ஸ்ரீலங்கா சர்க்காரின் துணையோடு கவனித்தி ஆன் டி ஸ்பாட் ஸ்டடி என்பதைப்போல கண்டறிந்து, ஒரு ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பிக்கவும், சுமுகமான முறையில் நமது உறவை மீண்டும் உருவாக்கிக் கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டுமென்றும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரதமரைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலைமையைக் கேட்டுக்கொண்டு அதற்கேற்ப நாம் இங்கே பிரச்சினைகளைப் பெரிதுபடுத்துவதன் மூலமாக அங்கே வாழ்கிற தமிழர்களின் உயிருக்கும் உடமைக்கும் மேலும் ஆபத்து ஏற்படுகிற சூழ்நிலை உருவாகக் கூடாது என்ற அச்சத்தின் பேரில் நானே தடைபெற இருக்கிற போனியும் மற்றவைகளும் கைவிடப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறதே தவிர, இந்த உணர்வுகள் எல்லோருக்கும் உண்டு என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையால் இந்த அவை இந்தக் கருத்தை ஏற்று நிச்சயமாக சர்க்காருக்கு ஒத்துழைப்புத் தருவதன் மூலம் இந்தச் சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து தடைபெறாமல் தடுத்து நிறுத்தி இலங்கை ராஜ்ய தமிழர்களைக் காப்பாற்றுகிற முயற்சிக்கு ஒத்துழைப்பு தங்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 28]

(பிரபகல் 4.30)

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, 82-விதிப்படி இங்கே அளிக்கப்பட்ட அறிக்கையின்மீது விவாதம் செய்யக்கூடாதென்பதை அறிந்துள்ளேன். நான் விவாதிக்கவில்லை; வினாக்களும் கேட்கவில்லை. ஒரு வேண்டுமோதான் விடுக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத்துணைத் தலைவர் : எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களே ஒரு புதிய மாலைய ஏற்படுத்தினால் எப்படி?

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : இது முக்கியமான பிரச்சினை. நான் அவர்களுக்கு உதவி செய்கிற நிலையில், அவர்கள் சொன்னதோடு ஒரு சிறு வேண்டுமோதல் சொல்ல நினைக்கிறேன். இதை விவாதமாக்க விரும்பவில்லை. நான் வினாக்களும் கேட்கவில்லை. போவையில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொன்னார்கள். அது போல, இந்த அவையிலும் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை வைக்க விழுகிறேன். அதோடு, நம்முடைய பிரதம அமைச்சருக்கு, நமது முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு தந்தி அனுப்பி, அங்குள்ள மத்திய அமைச்சர் ஒருவரை இலங்கைக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டுள்ளதாகச் சொன்னார்கள். மத்திய அமைச்சரோடு தமிழக முதல்வரும், எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் உடன் செல்ல வேண்டும். இது தமிழக மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. எனவே மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் செல்லும்போது, தமிழக முதல்வரவர்களும், தமிழக எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் செல்ல வேண்டுமென்ற கருத்தை நமது மாண்புமிகு நிதிபுரணமைச்சரவர்கள் முதலமைச்சரவர்களிடம் சொல்லி, இது குறித்து மைய அமைச்சரோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகான் : துணைத் தலைவரவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் இரண்டு வேண்டுகோள்களை இங்கே தந்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்று, இந்த அவையிலேயும் அப்படிப்பட்டதொரு தீர்மானத்தைத் தாக்கல் செய்து, அது குறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வேண்டுகோளை விட்டிருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. கீழ் சபையிலே அந்தத் தீர்மானம் வரும்போது, மேல் சபையில் நிச்சயமாக வருமென்ற உறுதி மொழியை நான் அளிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களா? அது நாராயண மாக வரும். இரண்டாவது, மத்திய அமைச்சரவையிலிருந்து ஒரு அமைச்சர் அனுப்பப்பட்ட வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்தபோது, இங்கே இருக்கிற முதல் அமைச்சரவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் அவருடன் செல்ல வேண்டுமென்பதை, நான் முதலமைச்சரிடம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் பணிவோடு துணைத் தலைவரவர்கள்

[திரு. சி. மனோகார்]

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

கொள்வேன். மத்திய அமைச்சரவையிலிருந்து இன்னொரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினருக்கு அமைச்சரை அனுப்புவதுதான் நியாயம். இங்குள்ள முதலமைச்சரும், எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் செல்வது வரம்பு மீறிய செயலென்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் அங்கே சென்று, நமக்குப் போதுமான தகவல்களைத் தருவதோடு மட்டுமல்ல, தீர்வு காணும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, இங்கிருந்து எதிர்க்கட்சித் தலைவரும், அட்சிக் கட்சித் தலைவரும் சென்று, பிரச்சினையை மேலும் குழப்பி விடக் கூடாதென்ற பயம் எனக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்பதையும் அருள்கூர்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

This is a sensitive issue

அங்கே இருக்கும் அரசு என்ன கருதும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இவர்களுள்ள வேவு பார்க்க வருகிறார்களா, எந்த நோக்கத்தோடு வருகிறார்கள் என்ன எண்ணக்கூடும். இன்னும் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசுக்கு, ஓர் அமைச்சரை அனுப்புகின்றவாறு தந்தி அனுப்பியிருக்கிறோம். அதை பிரதம அமைச்சரவர்கள் ஒத்துக்கொள்வாரா என்பது சந்தேகம். அதுமட்டுமல்ல. அங்குள்ள ஸ்ரீலங்கா சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளுமா என்பதிலும் சந்தேகம் இருக்கிறது. மைய அமைச்சரவையிலிருந்து ஒரு அமைச்சரை அனுப்ப ஸ்ரீலங்கா சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டால், அதுவே பெரிய காரியம் என்று கருதி, திருப்திப்பட வேண்டுமென்பது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

“அலை ஒசை” பத்திரிகைக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களையும்

இயந்திரங்களையும் ‘சில்’ வைத்துள்ளது குறித்து

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நா. வீராசாமி அவர்கள் ஓர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு முன்னறிவிப்பு கொடுத்துள்ளார்கள். அது எந்த வகையில் விதிக்கு உட்பட்டதென்பதைப் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, சென்னை யிலிருந்து வெளிவரும் மாலைப் பத்திரிகையான அலை ஒசைக்குச் சொந்தமான கட்டிடத்தையும், அதற்கான இயந்திரங்களையும் தமிழக அரசினுடைய அதிகாரிகள் 18-8-1977 அன்று சில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குச் சொந்தப் பட்ட காரணம், டி.ஐ.ஐ.சி. நிறுவனத்திலிருந்து பெறப்பட்ட கடனைச் சரிபாசுச் செலுத்தவில்லை என்பது. அலை ஒசை நிறுவனம் டி.ஐ.ஐ.சி. நிறுவனத்தி

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

லிருந்து 1976 ஜூன் மாதம் கிட்டத்தட்ட 8 லட்சம் ரூபாய் கடன் பெற்றது. கடன் பெற்ற அடுத்த நாளிலிருந்தே அவசர காலச் சட்டம் அமலாக்கப் பட்டது. வாங்கிய கடனுக்குக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. வெண் தாட்டிலிருந்து மெஷின்கள் வரவழைக்கப்பட்டு, 1976 ஜனவரி மாதத்தில் பொறுத்தப்பட்டன. அவசர காலச் சட்டம் அமலில் இருந்த நேரத்தில், இந்தியாவில் உள்ள பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் நஷ்டத்தில் நடந்துகொண் டிருந்தன. 1976 ஆம் ஆண்டில் இந்துப் பத்திரிகை நிறுவனத்திற்கு 7 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டமென்று கணக்குக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு சாதாரண நஷ்டநிலைப் பத்திரிகை. அவசரகாலச் சட்டம் அமலில் இருந்தபோது, இவ் வளவு பெரிய மூலதனத்தைப் போட்டு நடத்தும் போது, திடீரென்று அந்தப் பத்திரிகைக்குப் பொருளாதாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. அப்போது அதனுடைய மேனேஜ்மென்ட்டினால் நடத்த முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, முன்னாள் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவராக இருந்த திரு. ஈ. வி. கே. சம்பத் அவர்களிடம் நிர்வாகத்தை ஒப்படைத்தது. அவர் எதிர்பாராத விதத்தில் இந்த ஆண்டு, மார்ச் மாத இறுதி வரையில் காலமாகிவிட்டார். அப்போது டி.ஐ.ஐ.சி. நிறுவனம் நோட்டீஸ் அனுப்பியது. 1.5 லட்சம் ரூபாயைக் கட்ட வேண்டுமென்று. . .

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை எதற்காக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதைப் பற்றிச் சுருக்கமாகத்தான் சொல்ல வேண்டும். அந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை அவை ஏற்றுக்கொண்டு விவாதத்திற்கு வருகின்றபோது சொல்லுகின்ற விஷயங்களை, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே சுருக்கமாகக் கூறி முடித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அதில் இருக்கின்ற பிரச்சினைபைத்தான் சொல்கிறேன். திரு. ஈ. வி. கே. சம்பத் அவர்கள் மறைத்துவிட்டவுடன் அலருடைய மகன், கலெக்டரிடம் சென்று, கடனை இன்ஸ்டால்மென்டில் கட்டுகிறேன் என்று சொல்லி, மாதந்தோறும் 3,000 ரூபாய் செலுத்த வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்கள். திரு. ஈ. வி. கே. சம்பத் அவர்களுடைய மகன், ஏப்ரல் 1 ஆம் தேதி, “என்னால் பத்திரிகையை நடத்த முடியவில்லை, இந்தப் பொறுப்பை நீங்களே ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்,” என்று பழைய மேனேஜ்மென்ட்டிடமே ஒப்படைத்துவிட்டார். இந்த மாதம் வரை கலெக்டர் உத்தரவு அப்படி பணம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் திடீரென்று, புதிய ஆட்சி பொறுப்பேற்றவுடன், 19 ஆம் தேதி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் பேசிய

704 'அலை ஓசை' பத்திரிகைக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களையும் இயந்திரங்களையும் 'சில்' வைத்துள்ளது குறித்து

[திரு. ஆந்தாடு நர. வீராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 23]

காரணத்தாலோ வேறு என்ன காரணத்தாலோ ஓர் உத்தரவு வந்தது. 20-ம் தேதி தாசிவ்தார் ஓர் உத்தரவு போடுகிறார். பணத்தை 22-ம் தேதிக்குள்ளாகக் கட்டிவிடவேண்டும் என்று. 48 மணி நேரத்திற்குள் 1.5 லட்சம் கடன். இந்த ஆண்டுக்குச் செலுத்த வேண்டியது 1 லட்சம்; ஆக 3.5 லட்சம் ரூபாயை நீங்கள் 48 மணி நேரத்திற்குள் கட்டிவிட வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டு விட்டு, அந்தக் கடிதத்திலேயே ஆர். ஐ. க்கும் உத்தரவு போடுகிறார்கள்.

"Copy to the Revenue Inspector: He is requested to serve the notice before 6 for to day."

இந்த அரசாங்கம் திட்டமிட்டுச் செய்திருக்கிறது. அந்தப் பத்திரிகை ஆனால் கட்டுக்குச் சாதகமாக இல்லை என்ற காரணத்திற்காக அவசரம் அவசரமாக சில் வைத்துப் பூட்டிவிட்டார்கள்.

(பிரபகல் 4.30)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் எதுவளவ் என்பதற்கு ஒரு எல்லை உண்டா இல்லையா. சுருக்கமாகப் பேசி முடித்துக்கொள்ளுங்கள். இது எப்படி அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைப்பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஆந்தாடு நர. வீராசாமி : இன்னொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதே தமிழக அரசின் டிக் நிறுவனம் சுமார் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கம்பெனிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து பத்து கோடிக்குமேல் வசூல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. ஆனால் அலை ஓசைப் பத்திரிகையிலே, குறிப்பாக 2.5 லட்சம் கடன் இருக்கும்போது, அதை மாதந்தோறும் செலுத்திக்கொண்டிருக்கும் போது, கலெக்டர் அந்த உத்தரவை உடனடியாக ரத்து செய்துவிட்டு, 48 மணி நேரம் நோட்டீஸ் கொடுத்து சில் வைப்பது என்பது, வேண்டுமென்றே இந்தப் பத்திரிகையின்மீது பழி வாங்கவேண்டுமென்ற உத்தேசத்திலேதான் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்த காரணத்தினாலே அதிலே இன்று வேலை செய்துகொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அங்கு இயந்திரங்களிலே பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். அதனாலே இது ஒரு அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் (டி.ஐ.ஐ.சி.) சதரன் பப்ளிகேஷன்ஸ் நிறுவனத்துக்குத் தலையீடு கட்டுக ரூபாய் 8 லட்சமாகவும், இயந்திரங்களை வாங்க ரூபாய் 8.85 இலட்சம்

'அலை ஓசை' பத்திரிகைக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களையும் இயந்திரங்களையும் 'சில்' வைத்துள்ளது குறித்து

705

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

[திரு. கே. இராஜா முகமது]

தங்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட உத்தரவாதமும் அளித்துள்ளது. முதலில் செய்தித்தாள்கள் அச்சிடும் தொழிலுக்கு கடனுதவி அளிப்பதில்லை என்ற கொள்கை பேரில் இந்த நிறுவனம் கடனுதவிக்குச் செய்த விண்ணப்பம் டி.ஐ.ஐ.சி. யால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. பின்னர் இந்த நிறுவனத்திற்கு டி.ஐ.ஐ.சி. கடனுதவி வழங்கத் தீர்மானித்தது.

கடன் ஒப்பளிப்பு அளித்ததிலும், வழங்கியதிலும் குறைபாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளதாக புகார் அரசின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இக் குறைபாடுகளைப் பற்றிய தகவல்கள் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளன. இந் நிறுவனம் கடன் பெறும்போது கடனுதவி பெற்று வாங்கப்படும் அச்சு இயந்திரங்களை உபயோகித்து பாடப்புத்தகங்கள் வெளியிடும் என்றும் செய்தித்தாள் எதுவும் வெளியிடுவது இல்லை என்றும் உறுதிமொழி கொடுத்தது. ஆனால் அது 'அலை ஓசை' செய்தித்தாளை வெளியிட்டு வருகிறது.

இந்நிறுவனத்திற்கு இதுவரை கழகம் கட்டுக ரூபாய் 7.9 லட்சம் பட்டு லாபா செய்துள்ளது. இந்தியன் ஒவர்சீஸ் வங்கி, இந்நிறுவனத்துக்கு அச்சு இயந்திரம் வெளிநாட்டிலிருந்து வாங்கும் தொகைக்கு உத்தரவாதம் அளித்துள்ளது. இத்தொகையை நிறுவனம் செலுத்தத் தவறியதால், இந்தியன் ஒவர்சீஸ் வங்கி, செலுத்திவிட்டது. இத்தொகைக்கு தமிழ்நாடு முதலீட்டுக் கழகமும் எதிர் உத்தரவாதம் அளித்துள்ளது. இந்தியன் ஒவர்சீஸ் வங்கி இந்த எதிர் உத்தரவாதத்தைப் பயன்படுத்தி, கழகத்திடமிருந்து தான் செலுத்திய தொகை ரூபாய் 1.14 லட்சத்தை வசூலித்துவிட்டது. இந்நிறுவனம் 30-6-1977 ஆம் நாள் நிலவாப்படி கழகத்துக்குத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய தொகை ரூபாய் 3.64 லட்சமாகும். ஆனால் இந்நாள் வரை அது ரூபாய் 12 ஆயிரம் மட்டுமே செலுத்தியுள்ளது. பலமுறை கழகம் அனுப்பிய அறிவிப்புகளுக்குப் பின்னும் நிறுவனம் திருப்பித் தரவேண்டிய தொகையைச் செலுத்தாததால் வரித்தண்டல் சட்டத்தின்படி தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கழகம் சென்னை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கேட்டுக்கொண்டது. எழும்பூர், துங்கம்பாக்கம் வட்ட ஆட்சியர் கழகத்துக்கு, செலுத்தவேண்டிய தொகையை 22-7-1977 க்குள் திருப்பித்தருமாறு 20-7-1977 அன்று தாக்கீது போட்ட அனுப்பினார். நிறுவனத்தின் இயக்குநர்களில் ஒருவரான திரு. வீராசாமி என்பவர் வரித்தண்டல் நடவடிக்கையின் பேரில் தடுப்பு ஆணை பிறப்பிக்கக் கோரி நகர உரிமை இயல் நீதி மன்றத்தில் வழக்கு ஒன்று தாக்கல் செய்தார். இதை தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழக நிர்வாக இயக்குநரும், சென்னை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், எழும்பூர்-துங்கம்பாக்கம் வட்டம் ஆட்சித் தலைவர் பிரதிவாதினராகச் சேர்த்துப்பட்டனர். திரு. வீராசாமி தன்னுடைய

[திரு. கே. இராஜா முகமது] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

ஆலை உறுதிப் பத்திரத்தில் தடை உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கான சில காரணங்களைக் காட்டியுள்ளார். அவை பின்வருமாறு:—

1. கடன் பெற்றுள்ள தொகையைப் போல் இருமடங்கு மதிப்புள்ள இயந்திரங்களை நிறுவனம் கழகத்துக்கு அடமானமாக வைத்திருக்கிறது.

2. ஆலை ஓசை பத்திரிகை அரசுக்கு ஆதரவாகச் செய்திகள் வெளியிடாததால் வேண்டுமென்றே கடன் தொகைகளைத் திருப்பிப் பெற வலுக்கட்டாயமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன.

3. பிரதிவாதிக்கு சட்டப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்க அதிகாரங்கள் ஏதும் இல்லை.

4. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒவ்வொரு மாதமும் ரூ. 3,000 செலுத்தலாம் என்று அனுமதி அளித்துள்ளார்.

5. லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களைத் திருப்பிச் செலுத்த இரண்டு நாள் அவகாசம்தான் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றும் கடன் தொகையைத் திருப்பித் தராத நிறுவனங்களின் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல், இந்நிறுவனத்தின் மீது மட்டும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறிய காரணங்களால் வட்ட ஆட்சித் தலைவர் எடுக்கும் சட்ட பூர்வமற்ற நடவடிக்கைகளுக்கு இடைக்காலத் தடை ஆலை பிறப்பிக்க கோரியுள்ளார்.

திரு. வீராசாமியின் கூற்றுக்கள் சரியானவை அல்ல என்று டி.ஐ.ஐ.ஸி.யின் பிரதிநிதியான நிர்வாக இயக்குநரும், சென்னை மாவட்ட கலெக்டரும் ஆலை உறுதிப் பத்திரத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு கூறினர்:—

1. 30-6-77-ம் நாள் நிலவரப்படி இந்நிறுவனத்திடமிருந்து வரவேண்டிய நிறுவைத் தொகை ரூ. 3.64 லட்சம் ஆகும். ஆனால் இதுவரை 13 ஆயிரம் மட்டுமே இந்த நிறுவனம் செலுத்தியுள்ளது. கடனாக்காக ஈடுகாட்டப்பட்ட சொத்துக்களின் மதிப்பு திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய கடன் தொகைகளுக்குக் குறைவாக இருப்பதாலும், வேண்டுமென்றே உரிய காலத்தில் செலுத்தவேண்டிய தொகைகளைத் திருப்பித் தருவதில், நிறுவனம் காலதாமதம் செய்வதாலும் செலுத்தப்படவேண்டிய தொகை அதிகமாக இருப்பதாலும், கழகம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை வரித் தண்டல் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கக்கோரியது.

2. செப்டம்பர் 1976-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு கழகம் பல தாக்கீத்களை நிறுவை பாக்கி விஷயம்பற்றி அனுப்பியுள்ளது. இந்நிலையில் திரு. வீராசாமி யின் உத்தர “ஆலை ஓசை” செய்தித்தாள் அரசுக்கு ஆதரவாகச் செய்திகள்

[1977 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. கே. இராஜா முகமது]

வெளியிடாததால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது” என்பது முற்றிலும் முரணாகும். உறுதி அரசு 1977 ஜூன் 30 ஆம் நாள்தான் பதவ்யேற்றது. செய்தித்தாள் எதுவும் வெளியிடாது என்று கடன் பெறும்போது இந்நிறுவனம் உறுதிமொழி அளித்துள்ளது. ஆனால் இந்த உறுதிமொழி மீறப்பட்டு ஆலை ஓசை செய்தித்தாள் வெளியிடப்படுகின்றது.

3. வரித்தண்டல் சட்டத்தின்கீழ் கழகத்துக்கு வரவேண்டிய கடன் நிறுவைத் தொகைகளைப் பெற பிரதிவாதிக்கு அபிகாரம் இருக்கின்றது.

4. இந்நிறுவனத்தின் தலைவர் திரு. ஈ. வே. கி. சம்பத் அவர்கள் மறைந்த போது, அவர் உண் திரு. கௌதமன் கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் சென்னை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் 20-4-77-க்கு முன் ரூபாய் 3,000 செலுத்துவதற்கு சம்மதித்துள்ளார். ஆனால் திரு. வீராசாமி கூறியுள்ளபடி, ஒவ்வொரு மாதமும் ரூ. 3,000 திருப்பித் தந்தால் போதும் என்று 26-5-77-ம் தேதி அன்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் உத்தரவு ஏதும் போடவில்லை.

5. கடன் தொகை நிறுவையிலுள்ள மற்ற இருநூறு நிறுவனங்களிடமிருந்து வசூலாக வேண்டிய தொகைகளுக்காக நிறுவனங்களின் மேல் வரித்தண்டல் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வழக்கம் நிறுவனம் திரும்பிப் பெற்றது. இதைத் தொடர்ந்து கழகம் மாவட்ட ஆட்சியாளரைக் கழகத்துக்குச் சேரவேண்டிய நிறுவைகளை வரித்தண்டல் சட்டத்தின்கீழ் வசூல் செய்யக் கேட்டுக்கொண்டது. இவைகளை வசூலிக்க எடும்பூர்-நங்கம்பாக்கம் வட்டாட்சியர் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளார் இந்நிறுவனத்திற்கு வட்டாட்சியர் 17-3-1977 கீழ்க்கல் சென்றபோது, நிறுவனத்தின் இயக்குனர்கள் இல்லை. மீண்டும் 28-3-77 நாளன்று வட்டாட்சியர் சென்றபோது, நிறுவனத்தின் கதவுகள் மூடப்பட்டிருந்தன. அங்கு ஒருவருமே இல்லை. மாவட்ட ஆட்சியாளரின் கோரிக்கை, வட்டாட்சியர் அந்நிறுவனத்தின் பூட்டுகளை உடைத்து, அங்கு உள்ள இருப்புகளின் மதிப்புகளைத் தெரிந்துகொண்டு, நிறுவனத்தைப் பூட்டி மூத்திரையிட்டார். மேலும் அமைந்தகரை காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த காவல் துறையினரை, அந்த நிறுவனத்தில் உள்ள இருப்புகளைக் காவல் காக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். மேற்கண்ட நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் நிறுவையாக நடந்தேறின.

மூத்திரைத் தொழில் முறையிலே கழகம் தனக்குச் சேரவேண்டிய மூத்திரைச் சட்ட சிதியாக எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கையையே எடுத்தது.

[திரு. கே. இராஜா முகமது] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

19-8-77 அன்று அலை ஓசை பத்திரிகை பிரசுரமாகியுள்ளது. இதிலிருந்து தொழிலாளிகள் வேலையின்றி இருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையல்ல என்பது புலனாகிறது.

மேற்கூறிய காரணங்களினால் மன்றத்தின் அலுவல்களை ஒத்தி வைக்கத் தேவையில்லை என சமர்ப்பிக்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமளித்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரே ஒரு தவறான தகவலை இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை மட்டும் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். அலை ஓசைப் பத்திரிகை, பாடப் புத்தகங்களை மட்டும் தான் அச்சிடும் என்று உறுதிமொழி கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அங்கே டிக் நிறுவனத்திலே இருந்து விளக்கம் கொரப்பட்டு, அந்த நிறுவனத்திலே இருந்து வந்த கடிதம் இருக்கிறது. 17-2-76 தேதி, ரெப். 20087 பி. ஆர். எப்/23/735/76 என்ற லெட்டரிஸ் தெளிவாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த நிறுவனத்திற்கு வேறு தொழில் இல்லை. அலை ஓசைப் பத்திரிகைதான் நடத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நான் சொல்வதைக் கொஞ்சம் கேட்க வேண்டும். கேட்டுக்கொண்டு அப்புறம் சொல்லலாம். உறுப்பினர் அவர்கள் தல்தாவேஜிகளையெல்லாம் காட்டி, சான்றுகாட்டி பதில் அளித்தால், அது விவாதமாக ஆகிவிடும். அதனாலே அவர் சொன்ன பேச்சின்மீது விளக்கம் மட்டும் உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்கலாம்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: அமைச்சர் தந்த தகவல் தவறாக இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கின்ற தகவல் தவறானது என்று சொல்லி, அவர் ஆதாரபூர்வமாக இங்கே விவாதிக்க முடியாது. நான் ஏற்கெனவே அமைச்சர் அரசின் சார்பில், கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். இதை ஏற்றுக்கொண்டு, இந்த சபையில் இந்த முன்னறிவிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளலாமா வேண்டாமா என்பதை நீங்கள் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். இதற்கு மேலும் அனுமதிப்பதாக இருந்தால், ஒருவருக்கொருவர் வாக்குவாதம் தான் செய்யவேண்டியிருக்கும் என்ற கருத்தைத் தான் நான் தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகான்: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் விவாதிக்க விரும்பவில்லை. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, வழக்கைத் தொடுக்கவும் விரும்பவில்லை. ஓர் அடிப்படைப் பிரச்சினையை

1977 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. கி. மனோகான்]

இந்தச் சபையில் கிளப்ப விரும்புகிறேன். இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு, எனது அருமை உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்களுக்கு உரிமை உண்டா என்ற பிரச்சினையை நான் கிளப்ப விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அவர் அந்த நிறுவனத்தின் "ஒன் ஆப் தி டைரக்டர்ஸ்," இங்கே அவர் உறுப்பினராக இருக்கிறார். இந்தப் பதவியைப் பயன்படுத்தி "பிஸினஸ் இன்டர்ஸ்ட்" வளர்ப்பது அவையின் மரபுக்கும் ஒழுங்குக்கும் உகந்தது அல்ல என்பதையும் அவையின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

(திரு. வீராசாமி எழுந்தார்)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இந்தத் தீர்மானம் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம். அங்கத்தினர் எவரையும் நான் இதிலே பேச அனுமதிக்க விரும்பவில்லை. இத்துடன் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். இது ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம். (திரு. வீராசாமி எழுந்தார்) இதிலே இதற்கு மேலே பேச நான் அனுமதிக்க விரும்பவில்லை. நான் திரும்பவும் சொல்கிறேன். உறுப்பினர் அவர்கள் தல்தாவேஜிகளைப் படித்து அது பொய் என்று சான்று காட்டினால், அது விவாதமாக ஆகிவிடாதா? அதை உறுப்பினர் அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லையா?

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, தகவல் கொடுக்கும் போது அமைச்சர் தவறான தகவலைக் கொடுத்திருக்கிறார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நான் என்ன பண்ணுவது? அதற்கு மேலே விளக்கம் கேட்கலாமே தவிர, விவாதம் பண்ணுவது கூடாது என்று விதி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: துணைத் தலைவரவர்களே, ஏதோ, தன்னிடத்திலே இருக்கின்ற தகவல்தான் சரியானது போலவும் நான் சொன்ன தகவல் சரியல்லாதது போலவும் ஒரு தவறான கருத்தை அவையிலே கூறிவிடுகிறார். தயவுசெய்து மரபுப்படி மேலவை முன்னவர் கருத்தைத் தெரிவித்த பிறகு அதைத் தாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறீர்களா இல்லையா என்பதைப் பற்றி அறிவித்தால், நலமாக இருக்கும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நிதியமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய விவரம் எனக்குத் தெரியும். அது என் கவனத்திற்கு வந்து அதை எடுத்தும் பார்த்தேன். அதற்குப் பிறகு விளக்கம் எதற்கு

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்] [1977 ஆகஸ்ட் 23]

வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். இருந்தும் கூட இந்த அளவுக்கேனும் நான் அனுமதித்தது, விளக்கத்திற்கு வந்து விட்டோமே என்பதற்காகத்தான். எனவே அதற்குமேல். . .

(திரு. ஆற்காடு வீராசாமி எழுந்தார்)

(திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமியை தலைவர் பார்ந்து)

நீங்கள் விளக்கம் கேட்கவில்லையா?

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, இல்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : கேளுங்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே டிக் நிறுவனத்திலே பல கம்பெனிகளுக்கு கடன் இருந்தும் இந்தக் குழிப்பிட்ட அலை ஓசை பத்திரிகைக்குத்தான் சில் வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலே உள்நோக்கம் உண்டா இல்லையா என்பதைத்தான் நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிர்பகல் 4-40)

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதம் அடிப்படையிலே எவ்வளவு தவறானது என்பதை அவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். முதலீட்டுக் கழகத்திற்கு, வாங்கிய கடனை ஒழுங்காகச் செலுத்தவில்லை. அதனாலே சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத் தகுதி இருக்கிறதா வல்லவா என்பது விவாதமாக இருக்குமானால், அதை நான் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியும், புரிந்துகொள்ள முடியும். மற்றவர்கள் கட்டுகிறார்களா? இல்லையா? மற்றவர்கள் செய்த தவறுகளை நாங்களும் செய்கிறோம். அவர்களை விட்டுவிட்டதுபோல் எங்களையும் விட்டுவிடுங்கள் என்று கேட்கிறார்களா? அதற்காகத்தான் அந்த 200 நிறுவனங்களின்மீது வரித்தண்டல் சட்டத்தின்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். காலியிலேகூட போவையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள், “இந்த பாதிரி பிரிமி டிரான்சாக்ஷன் செய்கிறவர்கள், தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தில் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு அதைத் தவறாகப் பயன்படுத்துகிறவர்களின்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்” என்று. துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். எனவே தயவுசெய்து தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

2477 ஆகஸ்ட் 23]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்களுக்கு, அதைக்கொண்டுவா உரிமை இருக்கிறதா இல்லையா என்ற பிரச்சனைக்கு 'ரூனங்' கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு ரூனங் கொடுக்காமல் இருந்தால் எப்படி?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நான் என்னுடைய முடிவை அறிவித்தபிறகு, அனுமதித்தால் கேளுங்கள்.

மாண்புமிகு அவையின் முன்னவர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு மேலவையை ஒத்துவைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுவதால், அனுமதி மறுக்கிறேன்.

நான் அனுமதித்தால்தானே உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்கிற கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல முடியும்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே உறுப்பினராக இருக்கிறவர் தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தில் கடன் வாங்கியிருப்பதால், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திப் பேசுவது தவறு என்று சொன்னால், அவையிலே உறுப்பினராக இருக்கிற காரணத்தால் தனது உரிமையைப் பயன்படுத்திப் பேசுவது தவறு? அவர் ஒரு விளக்கம் கேட்கிறார். அதற்கு நீங்கள் பதில் சொல்லவில்லையே.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் முன்னவர் இதற்கு பதில் அளிக்கும் முன்பே அது எழுப்பப்பட்டிருந்தால், அப்பொழுது அவையின் முன்னவருடைய பதிலையே தவிர்த்திருக்கலாம் அவருடைய வினாவின் பேரிலே. அவையின் முன்னவர் அவர்கள் பதிலளித்த பின்னால், அதைத் தீர்மானத்தை அனுமதிக்கலாமா, இல்லையா என்பதுதான் என் முன்னால் உள்ள பிரச்சனை.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்குள்ள உறுப்பினர் தன் பதவியைப் பயன்படுத்தி சலுகையைப் பெறலாமா என்பது பிரச்சனை. நீங்கள் அதற்கு ஒரு முடிவு கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையிலே எழுப்பப்படுகிற ஒரு பிரச்சனையிலே எழுப்புவதற்கு அதனோடு சொந்தச் சம்பந்தம் இருக்குமானால், அதை அனுமதிக்கக்கூடாது என்று விதியிலே தெளிவாக இருக்கிறது. இங்கே பிரச்சனை என்னவென்றால், அவர்கள் பிரேரேபித்தபேரே, இந்த வாத்தையை எழுப்பி ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருந்தால், அவையின் முன்னவர்

712 'அலை ஓசை' பத்திரிகைக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களையும் இயந்திரங்களையும் 'சில' வைத்துள்ளது குறித்து

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர்] [1977 ஆகஸ்ட் 22]

பதிலளிக்க வேண்டிய அவசியமே ஏற்பட்டிருக்காது. அதை யாரும் எழுப்பவில்லை. நானாகவே எழுப்ப முடியாது. அவையின் முன்னவர் பதில் அளித்ததற்குப் பிறகு, தீர்மானத்தை அனுமதிக்கிறபோது, அந்தப் பிரச்சினை எழலாம். நான் தீர்மானத்தை அனுமதிக்கவேயில்லை. ஆகவே, எந்தப் பிரச்சினையும் எழவில்லை, தீர்ப்புக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை.

4. கவன ஈர்ப்பு.

பள்ளிகள் திறந்து ஒரு மாதமாகியும் மாணவர்களுக்குரிய பாடநூல்கள் சரிவாக கிடைக்காதது குறித்து.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, "பள்ளிகள் திறந்து ஒரு மாதமாகியும் மாணவர்களுக்குரிய பாடநூல்கள் சரிவாக கிடைக்காததால் மாணவர்கள், பெற்றோர் அவதியும், கல்வித் தரம் குறைவதுமாகிய முக்கிய பிரச்சினை குறித்து" மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு மாணவர்களுக்குப் புத்தகங்கள் கிடைப்பதில் முன்று காரணங்களால் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஒன்று, இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு பல்வேறு புத்தகங்களிலே திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கருதி, திருத்தங்களைச் செய்து இறுதி ஆணையை 11-4-1977-ல் பிறப்பித்தது. அதற்குப்பிறகு அந்தப் புத்தகங்களை ரெல்லாம் அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்குத் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாவது காரணம், படிப்பு உதவித் தொகை பெறுகிற மாணவர்களுக்கு அந்த உதவித் தொகைக்குப் பதிலாக புத்தகங்களைத் தந்துவிடுவது என்று முடிவு செய்து அவர்களுக்கு புத்தகங்கள் தருவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடைசியில் புத்தகங்களை வாங்கியிருக்கிறார்கள். பள்ளியிலே புத்தகங்களைத் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக புத்தகத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொன்று, பாடப் புத்தகங்களை வெளியிடுவதற்கான காகிதங்களை மத்திய அரசு மஸ்ஸு விலையில் தந்து விடுகிறது. ஏப்ரல், மே, ஜூன், ஆகஸ்ட் மாதங்களிலே மஸ்ஸு விலைக் காகிதம் குறிப்பிட்ட காலத்தில் காகிதம் கிடைக்காதது காரணமாக இந்தக் காரணத்தாலும் தாமதம்

பள்ளிகள் திறந்து ஒரு மாதமாகியும் மாணவர்களுக்குரிய பாடநூல்கள் சரிவாக கிடைக்காதது குறித்து 713

1977 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

ஏற்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், போதிய புத்தகங்கள் அனுப்பப்பட்டு, அந்தக் குறைபாட்டைப் போக்கியிருக்கிறது இந்த அரசு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: புத்தகம் அச்சிடுவதிலே காலதாமதம் ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் அந்தப் புத்தகங்களிலே சில பாடங்களை நீக்குவதும், சேர்ப்பதுமான நிகழ்ச்சிகள் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்டிருப்பது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இரண்டாவது, காகிதம் கிடைக்காததால், காலதாமதம் ஏற்பட்டது என்றும் தெரிவித்தார்கள். இப்படி எந்தக் காரணத்தைச் சொன்னாலும், பள்ளியைத் திறக்கிறபோது, மாணவர்களுக்குப் பாடப்புத்தகம் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. மேலும் இன்றைக்கு ஒரே மொத்த வியாபாரியான கூட்டுறவு ஸ்டோர்களுக்குப் புத்தகங்களை அனுப்பி, அங்கே அவை பல நாட்கள் தேங்கி, அவர்கள் எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள வியாபாரிகளுக்குப் பகிர்த்தளிப்பதிலே காலதாமதம் திரம்ப இருக்கிறது. இதையெல்லாம் மனதிலே கொண்டு, புத்தகம் அச்சிடப் பட்டு, ஜூன் மாதத்திலே வெளியே வருவதற்குப் பதிலாக ஏப்ரல் மாதத்திற் குள்வாக அச்சிடப்பட்டு விற்பனைக் கடங்களுக்குச் செல்கிற நிலைமையை இனிமேலாவது அரசு கவனிக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: இந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட தவறுகள் இனிமேல் ஏற்படாதவாறு இந்த அரசு பார்த்துக்கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: மாணவர்களுக்குப் பாடப் புத்தகங்கள் கிடைப்பதில் முன்று மாதம் தாமதம் ஏற்பட்டதால், பரீட்சைகளைத் தள்ளி வைக்கும் உத்தேசம் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

பாடப் புத்தகங்களை கூட்டுறவு அமைப்பின் மூலம் கொடுப்பதால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. பாடப் புத்தகங்களைத் தனிபார் விநியோகப்பதில் சில முறைகேடுகள் நடந்தன என்ற அடிப்படையிலேதான் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் தீர்ப்பொழுது விநியோகிக்கப்படுகின்றன. இதைப் பரிசீலனை செய்து மறுபடியும் பழைய தவறுகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள முடிபுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மேலும் திறப்பாக நடக்க ஏற்பாடுகள் தடைபெறும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

5. அரசின் தீர்மானம்.

தமிழ் நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ‘தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி’ பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிற நேரத்தில், இன்னும், நாளைத் தங்களுடைய மேலாண் கருத்துக்களை இந்தக் கொள்கை குறிப்பின் அடிப் படையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்ல இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர்களுடைய கருத்துக்களின்மீது சிறப்பான முறையில் கவனம் செலுத்த சில முக்கியப் பிரச்சினைகளையே அவர்கள் நல்ல கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக கடந்த பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளாக ‘எ’ டிப், ‘பி’ டிப் என்று இருந்து கொண்டு அதனாலே பல்லாயிரம் ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுகிற நிலையிலே இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதைத் தீர்க்க வேண்டுமென்ற போரா இதை அரசுக்கும் இருக்கிறது. அதைப்பற்றியும் சிறப்பான கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே கடந்த பத்து பதினைந்து ஆண்டுகாலமாக அகில இந்திய அளவிலே இருக்கக்கூடிய கல்வி முறையை இந்த ஆண்டுதான் நம் தமிழ் நாட்டில் தொடங்க இருக்கிறோம். அந்தப் புதிய பாடத் திட்டத்தைத் தொடங்குகிற நேரத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்கள் என்ன என்பதை நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். நேற்றுக்கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், படித்து டாக்டர் பட்டம் வாங்கிய வர்கள்கூட தவறான காரியத்தில் ஈடுபடுகிறார்களே, அவர்கள்கூட சமுதாய தோக்கம் தில்லாமல் தங்களுடைய கடமைகளை மறந்து செயல்படுகிறார்களே, அதுபற்றி பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் பட்டமெல்ல, நாட்டின் நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ள அனைவரும் அத்தகைய குறைபாட்டைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் அறிவையும், ஆற்றலையும் வளர்க்கும் கல்வியை மட்டுமல்ல, நீதியையும் போதிக்

@ 765-902 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப் பட்டிருக்கிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

கிறோம். ஆகையால் கல்வித் திட்டங்களைச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவிப்பார்களேயானால், மிகவும் உதவியாக இருக்குமென்று கூறி அவர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ‘தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி’ பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி விவாதத்திலே பங்குகொள்ள முதலில் எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நேற்று நான் பேசியதைத் தொடர்ந்து மாண்புமிகு திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள், எந்தப் பிரச்சினை வந்தாலும், திருச்சிக்குக் கொடுங்கள் என்று வகாப் கேட்கிறார் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது உண்மைதான். வாக் கடியெற்றைப்பெல்லாம் நான் கேட்பது உண்மைதான். திருச்சி அந்த அளவுக்குப் பட்டினியில் இருக்கிறது என்பதால்தான் என்னுடைய கோரிக்கை அவ்வாறு அமைந்திருக்கிறது. நான் கேட்பது எனக்காக அல்ல, திருச்சி மக்களுக்காக என்பதையும் நண்பருக்குச் சொல்லிக்கொண்டு, அவர்கள் அப்படிச் சொல்லிவிட்டார்கள் என்பதால், திருச்சிக்காகக் கேட்கக்கூடிய கோரிக்கைகளைக் வைத்துவிடுவேன் என்று எதிர்பார்த்தால் அவர்கள் தப்புக் கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : திருச்சி எவ்வளவு பட்டினியில் கிடக்கிறது என்பதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார்கள். அவரைப் பார்த்தாலே அது தெரிகிறது. (சிரிப்பு).

(பிற்பகல் 4-50)

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : துணைத் தலைவரவர்களே, பட்டினி என்றால் வயிற்றுப் பட்டினி அல்ல, மற்ற தேவைகளின் பட்டினி. பொது விவாதத்திலே கல்வி சம்பந்தமான ஒரு கோரிக்கையை, திருச்சியைப் பொறுத்தவரையில், சமர்ப்பித்தேன். மீண்டும் அதை ஊர்ஜிதம், பதிவு செய்வது, என்று ஒவ்வொரு முறையும் பேசியிருக்கிறேன். அது திருச்சியில் ஒரு சர்வ கலாசாலை துவக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான். கடந்த 5, 6

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1977 ஆகஸ்ட் 23]

ஆண்டுகளாக, அமைக்கப்படுமென்று வாக்குறுதியும் தந்தார்கள். இந்த ஆண்டு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் திருச்சிக்கு வந்தபோது, அவசியம் திருச்சியிலே சர்வ கலாசாலை துவக்கப்படும் என்று உறுதி சொன்னதற்கேற்ப, திருச்சி வாழ் மக்கள் சார்பாக நான் கேட்டும் இந்தக் கொள்கையைச் சொல்லியபடி நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அவர் சொன்ன வாக்குறுதியை இந்த ஆண்டு பூர்த்தி செய்து கொடுக்க வேண்டும். வாக்குறுதி தந்ததற்காக திருச்சி வாழ் மக்கள் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாட்டிலிருந்து எம்ப்ளோய்மென்ட் விலக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, கல்லூரிகளிலே ஆங்காங்கே மாணவர்களிடையே கிளர்ச்சிகள், கதவடைப்புகள் போன்றவை தலையெடுக்கும் காட்சியைப் பெருவாரியாகப் பார்க்கின்றோம். இதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தாலும், எல்லோருக்கும் தெரிந்த அடிப்படையில் காரணம் ஒன்று உள்ளது. 4 மாதம், 5 மாதம், 8 மாதம் என்று ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதுதான் அது. தனியார் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு, மாணவர்களுடைய பிரச்சினையையும் சாக்காக வைத்துக்கொண்டு, அவர்களைத் தூண்டி விடுவது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். சம்பளம் சரியாகக் கொடுக்காத கல்லூரிகள் மீது அரசு கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படியும் அவர்கள் பிறிதொன்றை அந்தக் கல்லூரிகளை அரசே மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் கல்லூரிகளிலே சரியாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதற்குக் காரணம் உண்டு. முன்பெல்லாம் தனியார் கல்லூரிகளிலே உள்ள ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கும் வகையில் நூற்றுக்கு நூறு சம்பளம் அரசாங்க சார்பில் மானியமாகக் கொடுப்பார்கள். ஆனால் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்த முறையை, விதியைத் திருத்தியமைத்துவிட்டார்கள். நூற்றுக்கு 80 சதவிகிதம் மானியம் கொடுத்து, மீதி 20 சதவிகிதத்தை நிர்வாகம் அதன் நிர்வாகச் செலவிலே பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று விதி செய்து விட்டார்கள். இதனால்தான் இந்தமாதிரிக் குறைபாடுகள் உருவானதோ என்று நான் இப்பொழுது நினைக்கிறேன். நூற்றுக்கு 80 சதவிகிதம் என்று இருப்பதை மாற்றி, இனிமேல் நூற்றுக்கு நூறு கொடுக்கப்படும் என்று அரசு இப்பொழுது அறிவித்திருப்பதற்காக என் பாராட்டை இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நூற்றுக்கு நூறு கொடுப்பதே நல்ல அறிவிப்பு. இப்பொழுது அந்தச் சம்பளத்தை நிர்வாகஸ்தர்கள் மூலமாக இல்லாமல் அரசாங்கமே நேரிடையாக செக்குகள் மூலமாகக் கொடுக்குமென்று அறிவித்திருக்கும் செய்தி மிக நல்ல செய்தி. இதை அரசு தாமதிக்காமல் அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

நேற்றையதினம் மருத்துவம், மக்கள் நலவாழ்வு பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு மீது விவாதம் நடைபெற்றபோது, எம்.பி., பி.எஸ். அட்மிஷன் பற்றிப் பேசினார்கள். ஷிதிஷூள்ள ஊழல்கள்பற்றிப் பேசினார்கள். இன்றைக்கு கல்லூரிகளை எடுத்துக்கொண்டால், நூற்றுக்கு 75 கல்லூரிகளில் அட்மிஷனில் ஊழல்கள் இருக்கின்றன. இது உலகம் அறிந்த இரகசியம். எனக்கு இதைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். ஒவ்வொரு கல்லூரியும் ஒரு ஆண்டுக்கு குறைந்தபட்சம் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் முதல் 10 இலட்சம் ரூபாய் வரை இந்த வகையில் பிளாக் மணி சம்பாதிக்கின்றது. இதை இந்தச் சபையிலும் கீழ் சபையிலும் பல உறுப்பினர்கள் பல முறை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். இருந்தாலும் இதுவரை சரிவர நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது பொறுப்பேற்றிருக்கும் அரசு, கறை படாத கரத்தையுடைய நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய தலைமையில் இயங்கும் அரசு, எம்.பி. பி.எஸ்.-ல் உள்ள ஊழல்களைப் போக்க நடவடிக்கை எடுத்தமாதிரி, அரசுக் கல்லூரிகளில் உள்ள ஊழல்களையும் போக்க தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்லூரிகளைப் புதிதாகத் துவக்க வேண்டுமானாலும் சரி, அல்லது அப்கிரேட் பண்ண வேண்டுமென்றாலும் சரி, அல்லது புதிய கோர்சுகள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றாலும் சரி, இலட்சம் இலட்சமாக Cash security கட்ட வேண்டுமென்று இப்பொழுது சட்டம் இருக்கிறது நான் காயிதே மில்லத் கல்லூரியின் நிர்வாகத் தலைவனாக இருக்கிறேன் 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்தக் கல்லூரியைத் துவக்கினோம். துவக்கும் போது 6 இலட்சம் ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 3 இலட்சம் ரூபாய்தான் நாங்கள் கட்டினோம். பிறகு டிகிரி வகுப்பு துவங்க வேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் கட்டினோம். ஆக மொத்தம் நாங்கள் எங்கள் கல்லூரியைப் பொறுத்தமட்டில் மட்டும், 4 இலட்சம் ரூபாய் கட்டியிருக்கிறோம். எங்களுக்கு வரக்கூடிய வருவாய் பெரும்பாலும் பொதுமக்களிடத்திலிருந்து கேட்டு வாங்கக்கூடிய டொனேஷன். பொது மக்களிடத்திலிருந்து டொனேஷனாகக் கேட்டு வாங்கிச் சேர்த்த பணம் பாங்கில் தேங்கியிருப்பது நல்ல நிலையல்ல. ஒரு கல்லூரியில் மட்டும் 4 இலட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால், எல்லாக் கல்லூரிகளையும் சேர்த்தால், கோடிக்கணக்கில் இருக்கும். இவ்வாறு வங்கியில் தேங்கிக் கிடக்கும் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்தால், கல்லூரியை விருத்தி செய்வதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். இதில் ஒரு திட்டம் வகுத்து வழிவகை காண வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1977 ஆகஸ்ட் 23]

அடுத்தபடியாக, கல்லூரிகளில் புதிதாகக் கட்டிடங்கள் கட்ட வேண்டுமென்றால், முன்பெல்லாம் பாதித் தொகையை அரசு கொடுக்கும், பாதித் தொகையை நிர்வாகம் செலவிடும். இந்தச் சட்டத்தை இப்பொழுது திருச்சி விட்டார்கள். இப்பொழுது அதிகபட்சம் 75 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் கொடுப்பதில்லையென்று சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். நான்கு கூட 7 இலட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு கட்டடம் கட்ட இருக்கிறோம். மூன்று இருந்த சட்டப்படி எங்களுக்கு 3½ இலட்சம் ரூபாய் அரசிடமிருந்து மானியமாகக் கிடைக்கும். ஆனால் இப்பொழுது உள்ள முறைப்படி எங்களுக்கு வரக்கூடிய தொகை 75 ஆயிரம் ரூபாய் தான். பழைய முறையில் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு மானியம் வழங்குவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் அதற்குரிய சட்ட திட்டங்களைத் திருத்த வேண்டுமென்றும் நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடைப்பிடிக்கிறேன். இந்த அளவில் விடுதலை விடைகள் முடிந்ததும், மாணவர்களுக்கு பாடப்புத்தகங்கள் சரிபாக்கக் கிடைக்கவில்லை என்று கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் வந்திருந்தது. அது மிகவும் வருத்தத்தக்க ஒன்று. என்னுடைய மகன் எஸ். எஸ். எல். சி. படிக்கிறான். அவனுக்குக் கணக்குப் புத்தகம் கிடைக்கவில்லை. திருச்சி புரா தேடிப் பார்த்துக் கிடைக்காமல், சென்னையிலே வாங்கலாமென்று நினைத்து, சென்னையிலேயுள்ள அனைத்துக் கடைகளிலேயும் கேட்டேன். 15 ரூபாய் ஆட்டோவுக்குக் கூட கொடுத்தேன். கடைசியிலே ஒரு கடையிலிருந்து கிடைத்தது. எஸ். எஸ். எல். சி. படிக்கிற ஒரு மாணவனுக்குரிய பாடப் புத்தகம் திருச்சி யிலும் கிடைக்காத நிலை, சென்னையிலும் கிடைக்காத நிலை உருவாகியிருக்கிறது. சென்னை, திருச்சி போன்ற நகரங்களிலேயே கிடைக்கவில்லையென்றால், கிராம மக்களின் நிலைமை என்னவாகும்? அங்கேயுள்ளவர்கள் இதை விட கஷ்டப்படுவார்கள். இந்தக் குறையைத் தீர்க்க வேண்டும். குறிப்பாக சவன்மென்ட் ஏஜென்சிகளிடம் குறைந்தபட்சம் 10 புத்தகங்களாவது எப்பொழுதும் ஸ்டாக் இருக்கும்படியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். அந்த ஏற்பாட்டை உருவாக்கினால், எல்லோருக்கும் புத்தகங்கள் கைபமாகக் கிடைக்கும் நிலை ஏற்படலாம். இதற்கும் அரசு ரேஷி கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

பாடப் புத்தகத்திலே பெரியவர்கள் இல்லாம்பற்றி எழுதும்போது பாடங்களில் சில சமயங்களில் தவறான தகவல்கள் காணப்படுகின்றன. இந்த அவையிலே பலமுறை இதுபற்றிச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். ஆனால் இவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அடிக்கடி இது நேரிடுகிறது. இதுபோன்று இனிமேல் தோவண்ணம் இருக்க டெக்ஸ்ட்புக் கமிட்டியில் அவசியம் ஒரு முஸ்லிம் இடம் பெற வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

[2077 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

(பிற்பகல் 5-00)

மற்றபடி ஓரியண்டல் ஸ்கூல், மைனாரிடி ஸ்கூல் என்பதற்கு இப்போது விதிலுக்கு அளித்து, டெபாசிட் கட்டித்தான் துவக்க வேண்டுமென்ற நிலை இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த ஸ்கூலுடைய அங்கீகரிப்பு இப்போது இரண்டு மூன்று வருஷங்களாகச் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. ஏனென்றால் விதிகள் இன்னும் பரிசீலனை செய்ய முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். இது சம்பந்தப்பட்ட ஒரு மகலுரை நான் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்தேன். அதைத் துரிதப்படுத்தும் விதத்தில் நிறைவேற்றி ஓரியண்டல் ஸ்கூல், மைனாரிடி ஸ்கூலுக்கு அங்கீகாரம் அளிக்க அரசு முன்வர வேண்டும்.

கடைசியாக, பெற்றோர்கள் வருமானம் ரூ. 2,400 க்கு மேல் இருந்தால், அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் இல்லை என்று சட்டம் இருக்கிறது. இது ஏதோ பழங்காலத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொகை. ஆதி காலத்தில் இன்கம் டாக்ஸ் வரம்பு ரூ. 3,000 ஆக இருந்தது. இப்போது அது பத்தாயிரம் ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஒட்டி இன்கம் டாக்ஸ் அசெஸ்மென்ட் இல்லாதவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் உண்டு என்று கொண்டுவர வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் இல்லை என்றும், அதற்குக் கீழ் உள்ளவர்களுக்குத் தகுதி உண்டு என்றும் திருத்தம் கொண்டுவந்தால், மற்றபடியை வசூல் இருப்பேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

THIRU G. R. DAMODARAN: Mr. Deputy Chairman, although interrupted by my hon. Friend Thiru Thomas, with his permission. I continue to utilise the opportunity given to me to participate in the discussion on the Policy Note on Education. The most important thing that we should remember with our Government and the Hon. the Education Minister, particularly, is that a sum of Rs. 170 crores has been provided in the Budget for education. This is a very good indication of the value, of the importance attached to education for the purpose of educating the people in our State. This allotment does not include the provision for Medical, Agricultural and Veterinary education and also the expenditure on Harijan Welfare and Backward Class Schools, Industrial Training Institutes, etc. If these are included, the amount comes to Rs. 201 crores. So, let me congratulate on this occasion the partnership of the two Ministers—the Education Minister and the Finance Minister—with the help of the captain, the Hon. the Chief Minister who has scored this double century.

[Thiru G. R. Damodaran] [1977 ஆகஸ்ட் 23]

First I would like to take up, and express my views on, the most important aspect of educational changes that are going to be introduced in our State in consonance with the decision of the Government of India. I do appreciate and congratulate the Government, for the Policy Note states that in particular it has been decided to introduce 10 plus 2 plus 3 system and at the same time, the Note agrees—the Hon. the Education Minister agrees—that the plus 2 stage must belong to the school in principle. I could understand and appreciate the problems that we may have in starting the plus 2 stage in all schools. There are very many problems. Therefore, perhaps as a temporary measure, absolutely as a temporary measure, the plus 2 Higher Secondary stage may be permitted in a few colleges subject to the condition that by the end of not more than five years, there should not be any Higher Secondary course in any college at all. Our Education Minister is aware of the problems and the value of attaching this plus 2 stage in the schools, because the school teachers are better able to deal with the students of the particular age group. There are some problems in providing teachers to plus two stage in view of the higher standards in teaching and handling the subjects which are very important. There also we may have problems. But, then, it is very important for us to remember that we need not necessarily always say that M.A. or M.Sc. qualification is required to handle the plus two stage. It may be one of the conditions because we have a large number of experienced teachers who, if given a well-balanced organised orientation course of a short duration, particularly with the co-operation of the 23 Training Colleges that we have and at the same time with the co-operation of the N.C.E.R.T., will not find it very difficult to come up to the standard of handling the Higher Secondary syllabus, however onerous the subjects may be. Now the Training Colleges are turning out only B.Ed.'s and M.Ed.'s and they should be made to provide training particularly through orientation courses, to the large number of teachers whom we consider as surplus. The Policy Note says that very many teachers will be surplus in view of the abolition of XI Standard next year. Of course, the Hon. Minister has assured us that no teacher will go out of employment and no teacher will be disturbed at all. Therefore, the plus two stage is a very important change and the colleges must be permitted to have that stage only as a temporary measure. This is my appeal and this is the decision of many educationists.

There are very many features in the Education Policy Note placed before us for our consideration. In the Collegiate Education sector, I am sure, all of us appreciate and welcome the decision taken for

1977 ஆகஸ்ட் 23] [Thiru G. R. Damodaran]

the implementation of the U.G.C. scales of pay for College teachers. Then it appears that we have not got the details of the scales of pay that are to be awarded to the College teachers. I do not know if there will be a glaring omission or difference between the scales of pay for the University Teachers and the scales of pay for the College teachers. I hope there may not be any change at all because teachers of affiliated Colleges have to perform the same duties and take the same responsibility of teaching, in addition to what the University teachers are doing, the under-graduate class, while the University Teachers are teaching the Post-Graduate students and at the same time, guiding research students for the degree of Ph.D.

(மீள்பார்வை 5-10)

One thing which does not find a place in the Note is about the approval and grant of autonomous status to a few Colleges in our State. I would like to mention that autonomous status must be granted to about 5 or 6 colleges in our State including one or two in Madurai. It is a very important step forward to be taken. I do not think the financial implications are large as far as the State is concerned because the University Grants Commission is going to more or less foot all the expenditure on the changeover to autonomous status in the Colleges. We can look forward that these autonomous institutions will prove to be most useful from the point of view of experimenting and evaluating much better and starting very good courses with a certain amount of freedom, the University supervising, at the same time, to maintain the quality of the products of these Colleges.

Sir, we have in our State about 180 Colleges, rather 190 Colleges, affiliated to Universities. I am sure all of us will appreciate the fact that these Universities are becoming rather bulky and having many problems of administration and management, with large numbers of colleges. It was just some time back that a Sub-Committee of the University Grants Commission recommended that no University should have more than 40 or 50 Colleges. On that basis, if we work out, I am sure it will be seen that Tamil Nadu requires two or three Universities in addition to the existing Universities. My hon. Friend just now mentioned about the need for a University at Tiruchirappalli and I am sure everyone coming from every district will plead for a University. But it is for the Government, the University and the University Grants Commission at Delhi to consider constituting new Universities. We have already started Post-Graduate University Centres at Tiruchirappalli and Coimbatore and they are functioning in a very satisfactory manner.

[Thiru G. R. Damodaran] [1977 ஆகஸ்ட் 23]

But then, they are, to a certain extent, duplicating the same educational purposes which are performed by a few Colleges. Sometimes, whenever we think of a University, we always think in terms of so many crores of rupees, 200 or 300 acres of land and costly buildings and, therefore, we hesitate to start a University. I think this view is highly conservative. If at all we can find out a new way, while we have the infrastructure in some of the Colleges in some areas like Tiruchirappalli, Coimbatore and other places, it is not always necessary to have so many research departments in the University because some of the affiliated Colleges themselves are up-dated to be research institutions. Hence, the starting of a new University need not be a financial problem immediately. What we need is administration and co-ordination of the existing Universities with a smaller number of research departments in subjects which are not available in the Colleges. That much I wanted to say as far as Collegiate education is concerned.

Now, Sir, I would like to say a few words about technical education. We are all very happy about the possibility of starting the University of Science and Technology in Madras in the Guindy

(மேலும் தலைவர் திரு. க. அறிவுமகள் தலைமை.)

Engineering College. As a central institution, the Guindy Engineering College is one of our oldest and one of the best institutions, more or less equal in rank to any Indian Institute of Technology available—we have one Indian Institute of Technology at Madras. In the area of technical education, we have seven or eight Engineering Colleges and about 39 polytechnics, with about 1,300 students' intake for the under-graduate courses and with an intake of 4,000 or 5,000 students in the polytechnics. As regards the number of applications received, we all know that about 8,000 applications are received for admission to the Engineering Colleges and that about 50,000 applications are received for the polytechnics. This is a very good indication and in fact, the importance of technical education at all levels is appreciated. There is a very heavy demand. There is a change in the minds of the people at all levels, that gaining admission to a polytechnic or an engineering college is certainly going to be very valuable and will assure them a good future. At the same time, the demand for technicians and engineers is going to be a very high order. If we analyse the quality of the students who are seeking admission to the engineering colleges and other colleges, I think the students who are the best students passing out of the Pre-University classes of the Universities and some from the Higher Secondary Schools have applied to and joined the Engineering Colleges, while probably the

[1977 ஆகஸ்ட் 23] [Thiru G. R. Damodaran]

next best have gone to the Medical Colleges. There is very high demand for admission both to engineering colleges and polytechnics. I think if we have to meet the growing demand for technicians and engineers after a period of five, six or seven years, it is time we think about increasing the intake of students both in the engineering colleges and in the polytechnics. A large number of deserving students could not get seats in our engineering colleges. I know that a few of those who did not get seats in the Tamil Nadu State Engineering Colleges have gone and joined the Engineering Colleges in Karnataka State or elsewhere, paying high capitation fees. They are all going to return with a Degree of Bachelor of Engineering or something after five years. Sometimes even in the middle of the course, some of the students are able to get a transfer from one College in the other State to one of our own Colleges. We are denying them much better education, rather much better technical education, in our own engineering colleges. Our economy has to grow and our rural sector has to prosper and, as I said before, the demand for technicians and engineers is going to be very heavy in the next five or ten years. Therefore increasing the intake is something very important. I would like to emphasise this point and leave it for the consideration of the Hon. Minister.

We see a number of vacancies of teachers in the Engineering Colleges. There are about 15 to 20 per cent vacancies at the higher level—Assistant Professor and Professor level in all the Engineering Colleges. I came to learn that as and when a new candidate with the degree of Master of Engineering and M.Tech is appointed as teacher in the Engineering College or Polytechnic, he leaves the job after a month or two because he is able to get a better job elsewhere. This shows the demand pattern. Therefore, the Technological University, as and when it comes, is going to play and must play its necessary, important, significant role in the field. The emphasis will be always on problem-oriented, result-oriented, production-oriented, study-oriented, knowledge-oriented education which should provide the needed man-power to almost all sectors, the developing sectors and the economic sectors in our country. Sir, the budget provision made for the 7 Engineering Colleges and 39 Polytechnics in our State all put together is about Rs. 5.6 or 5.7 crores. If we look at the budget provision made for the I.I.T., Madras, it is about Rs. 5 crores and it is just for one institution more or less like our Guindy Engineering College. You can appreciate the problem of Engineering Colleges, particularly a big College like Guindy Engineering College. I request that sympathetic consideration be given for an increase in the budget provision for technical education

[Thiru G. R. Damodaran] [1977 ஆகஸ்ட் 23]

in our State. Although for education the provision is about Rs. 170 crores or 201 crores, the allotment for technical education is only about Rs. 5 or 6 crores, which is equal to the budget provision of the I.I.T., Madras, which produces more or less a similar number of graduates as the Guindy Engineering College and perhaps a few more Post-Graduates and Research Scholars. We want a large number of Engineers and we need Engineers, Technologists and Applied Scientists in future. Considering the depleting resources versus knowledge explosion, if we have to find other resources and find out new techniques, methods and new materials, we have to utilise the new knowledge explosion and hence the necessity for a Technical University. We have to find new resources, newer methods and processes, and utilise the materials which are scarce and, therefore, all that we need is an integrated education system with high technical content. I do hope our Government will give sympathetic consideration to technical education, of course, not forgetting the real value of the change-over that we are going to make to 10 plus 2 plus 3 Secondary Education and College Education. With these few comments, I have great pleasure in offering my congratulations to the Education Minister who has already appreciated the problems. I hope that our education will grow from strength to strength to meet the need of the State to solve socio-economic problems that are very big. Thank you.

(பிற்பகல் 5-20)

* திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கல்வித் கொள்கைக் குறிப்பிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து, இன்றைக்கு தமிழக அரசு மற்ற எல்லாத் துறைகளையும்விட கல்வித் துறைக்கு அதிகமான நிதியை இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கிச் செய்து குறித்து நான் உள்சபையே பெருமைப்படுகிறேன். அதுபோலவே ஒரு புதிய திட்டமாக வறுமையிலே வாடுகின்ற தமிழ் அறிஞர்களுக்கு ரூ. 25 கொடுப்பது பாராட்டுவதற்குரிய ஒன்றாகும். ஆனால் அத்துடன் இன்றைக்கு பிரச்சினைகள் தீர்ந்துவிட்டதா என்றால், இல்லை. இன்றைக்கு தமிழ் படித்த புலவர்கள் புலவர் பட்டம் முடிந்து தமிழாசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள், 3000 பேர்கள் வறுமையிலே வாடிக்கொண்டிருப்பதை இந்த அரசின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதே நேரத்தில், இன்றைக்கு தமிழக அரசு, ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களில், மற்றும் மிடிஸ் ஸ்கூல்களில் 300 ஆசிரியர்களை வேலை சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு வந்திருக்கிறது. பாடசாலைச் சேர்ப்பென்ற போட்டு பிளைய அடக்கவகையில், இன்றைக்கு 3 ஆயிரம்

[1977 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம்]

பேர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் 200 பேர்களுக்குத்தான் தமிழ் நாட்டிலே வேலை வாய்ப்பு இருக்கின்றது. மற்றவர்களுக்கு மாற்றுத் திட்டமாக இந்த அரசு என்ன செய்திருக்கிறது என்பதைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தநாடியாக, ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல், மிடிஸ் ஸ்கூல் என்று எடுத்துக்கொண்டால் கூட, தமிழகத்தில் 6 ஆயிரம் இருக்கிறது. வேலையில்லாமல் படித்துவிட்டு தமிழாசிரியர்கள் இன்றைக்கு 3 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்ஸ், மிடிஸ் ஸ்கூல்ஸ் என்று 6 ஆயிரம் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல், மிடிஸ் ஸ்கூல்களில் தமிழாசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்களை ஆசிரியர் போடும் நிலை அமர்த்தினால், அந்தத் தமிழாசிரியர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். இதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1948 ஆம் வருடத்தில், டைரக்டர் ஆப் ஸ்கூல் எஜுகேஷன் அவர்கள் புரோசிடிகன்ஸே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது பி. டி. பட்டம் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் 30 வயதிற்கு மேலே போனால் கூட வேலை பெறுகின்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் தமிழ் புலவர் பட்டம் பெற்று, அந்தப் பயிற்சியும் பெற்று 30 வயதிற்கு மேலே போய்விட்டால், அவர்களை வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ள முடியாது என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு அரசுத் துறையிலே வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. அப்படி அரசு அந்த வயதுக்குள் வேலை கொடுக்கத் தவறுகிற நேரத்திலே 30 வயதிற்கு மேல் உள்ள இந்த 3 ஆயிரம் ஆசிரியர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்க சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதைப் பொறுத்தது. இன்றைக்கு அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகள், கல்வியைக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு நிதி ஒதுக்கிச் செய்திருக்கிறார்கள். நாட்டிலே எவ்வளவு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை அரசு உணர வேண்டும்.

நாமக்கல் தாலுக்காவிலே முத்துக்காப்பாடி என்ற ஊரிலே 1966 ஆம் வருடம் ஜூன் மாதத்திலே ஒரு ஹைஸ்கூலுக்கு உத்தரவு சென்று அந்தப் பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் அன்றைக்கு அந்தப் பள்ளிக் கட்டிடத் தலைவர் பி. பி. கே. தியாகராஜ ரெட்டியார் அவர்கள் விட்டிலேயே அந்தப் பள்ளி திறக்கப்பட்டது. 1973 ஆம் ஆண்டில் 12 வருப்புகள் இருந்தன. ஆய்வுப்பதில் 6 வருப்புகள் தலைவர் அவர்கள் வீட்டில் இருந்தன. அதற்குப்

[திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம்] [1977 ஆகஸ்ட் 28]

பிறகு இப்போது வாங்கப்பட்ட இடத்திலேயே கூறையிட்டு அதில் 12 வகுப்புக்கும் தொடர்புபட்டன. அங்கே அது ஒரு கூரை வெட்டாக இருந்தது. அதுவும் நிக்கிராயானது. மறுபடியும் அந்த 6 வகுப்புகளும் அந்தத் தலைவர் அவர்கள் வீட்டுக்கே கொண்டு செல்லப்பட்டன. இப்போது அந்த 12 வகுப்புகளுமே அந்தக் கட்டிடத் தலைவர் அவர்கள் வீட்டிலேயே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. கவலை நிகழக் காணோம். 7-1-1972-ல் கட்டிடத்தைக் கட்டவேண்டி ஆசிரியர்களும் அந்த கிராமத்திலேயிருக்கின்ற பெரியவர்களும் சேர்ந்து ரூ. 10 ஆயிரம் சேகரித்து டெப்பாசிட் செய்து கட்டிடம் கட்ட வேண்டும் என்றார்கள். ஏறத்தாழ இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன முன்பிருந்த முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களிடம்கூட தனிப்பட்ட முறையிலேயும், நேரடியாகவும் இருக்கின்ற நிலைமைகளை யெல்லாம் கூறியிருக்கிறேன். இருந்தாலும் நடைமுறைச் சிக்கல்கள் காரணமாக அந்தக் கட்டிடம் கட்டவில்லை. இதைப்பற்றி நான் விளக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1972-லே இருந்து இதுவரையில் ஒவ்வொரு வருடமும் பணம் கட்டவேண்டியது. அது சி. ஈ. ஓ. அவர்களுக்குப் போகும். அங்கிருந்து டைரக்டருக்குப் போகும், பிறகு பி. டி. என். யு. யு.க்குப் போகும். அங்கு சிவைன்ட் என்டி சிட்டி போட வேண்டும் என்று திரும்பி வரும். இதற்குள் ஒரு வருடம் ஆகிவிடும். திரும்பவும் அனுப்பப்படும். அது சி. இ. ஓ. யுக்குப் போகிறது. பிறகு பி. டி. என். யு. யு.க்குப் போகும். அது சிவைன்ட் என்டி சிட்டி போடுங்கள் என்று காரணம் காட்டி மூன்று வந்தது போலவே திரும்புகிறது.

A proposal for a six-class room building was submitted by the C.E.O., Salem to the Director of School Education, Madras in his Ref. No. 145 K/72, dated 28th November 1972 for Rs. 55,000. People's first time contribution is Rs. 10,000. Again in C.E.O.'s R.O.C. No. 7342/K/73, dated 27th September 1973 a revised estimate for Rs. 67,600 was sent. People's second time contribution is Rs. 2,500. Again in the C.E.O.'s Ref. No. 23480/K/74, dated 12th July 1974 a revised estimate was sent for Rs. 75,000. People's third time contribution is Rs. 2,500. So in all Rs. 15,000 has been remitted. Again in C.E.O.'s Ref. No. 40886/P4/76, dated 5th October 1976 for a further revised estimate, the reply of the Executive Engineer, P.W.D. Salem in his Ref. No. 11066/74 D2, dated 3rd January 1977 is that there is no abnormal variation in the rates.

1977 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம்]

(பிற்பகல் 5-30)

1969 ஆம் ஆண்டு துவக்கப்பட்ட பள்ளி ஏறக்குறைய 11 ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் கட்டிடம் இல்லாமல், அந்த கட்டிடக் கமிட்டியின் தலைவருடைய வீட்டிலே இயங்கி வருகிறது. அதற்குள்ள வகுப்புகள் ஆரோ ஆறுதான். அவருடைய வீட்டுக்கும் அந்தப் பள்ளிக்கும் இடையே உள்ள தூரம் 2 பர்லாங் இருக்கும். அதை ஒரே எட்மாஸ்டர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். அங்கே 6 வகுப்புகள் உள்ளன. அதிலுள்ள பிள்ளைகளை எப்படி அவரால் கண்காணிக்க முடியும் என்பதை தயவுசெய்து நிங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது சேலம் மாவட்டத்திலே நாமக்கல் தாலுக்காவில் முத்தூராமப்பட்டி என்ற கிராமத்தில் இருக்கும் நிலைமை. ஆகவே இரண்டு பள்ளிகளையும் ஒரே நிலைமை யாசிரியரால் கண்காணிக்க முடியாத சிக்கல் இதிலே இருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையை உடனடியாக அரசு கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது போன்று எந்த ஊரோ பள்ளிகள் இருக்கலாம். எங்களுடைய மாவட்டத்திலே இருப்பதால், இதை நான் சொல்கிறேன். பள்ளிக் கட்டிடங்கள் இல்லாமல் நடைமுறையில் சிக்கல் உள்ள பள்ளிகள் தமிழகத்திலே எத்தனையோ இருக்கலாம். இதிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய நேரிடையான கவனத்தைச் செலுத்தி அதிலுள்ள சிக்கல்களைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பற்றிசிப் பள்ளிகளிலே 'எரிவிங்', ரேடியோ மெக்னா லிசம், அக்ரிகல்சர் போன்ற பாடங்களுக்கெல்லாம் கற்றுத் தருவதைப் போல், தட்டெழுத்துப் பாடத்தையும் உண்டாக்க வேண்டும். கொல்லிமலை டீரைபல் வெல்லிபேர் ஸ்கூல் இருக்கிறது. அதிலே மலைவாழ் மக்கள் படிக்கிறார்கள். அந்த மலைவாழ் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக தட்டெழுத்துப் படிப்பை அங்கு உண்டாக்குவதற்காக, அங்குள்ள சேலம் மாவட்டக் கலெக்டரிடத்திலே, எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆபீசரிடத்திலே சந்தித்துப் பேசினோம். 'எரிவிங்கைப் போல், அக்ரிகல்சர் படிப்பைப் போல் தட்டெழுத்தையும் ஒரு பாடமாக அந்தப் பள்ளியில் கொண்டு வந்தால், அந்த மலைவாழ் மக்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்ட பின்னர் டைப்பரைட்டிங் படிப்பதற்காக மீண்டும் இன்ஸ்டிடியூட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்ற நிலை இருக்காது. தட்டெழுத்து கோர்சை ஒரு பாடமாக வைத்தால், அவர்களுக்கு படித்த முடிந்த பின்னர் வேலை வாய்ப்புக்கு உதவும் வகையில் இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம்] [1977 ஆகஸ்ட் 23]

அடுத்து, இன்றைக்கு தொழில் கல்விக்கு நல்ல இராக் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியது போல், இன்ஜினியரிங் கல்லூரி, மெடிகல் காலேஜ், பாலிடெக்னிக் ஆகியவற்றுக்கு அடுத்ததாற்போல் ஐ. டி. ஐ. என்று சொல்கிறார்களே, அந்தத் தொழில் கல்விக் கூடத்திலே ஏகப்பட்ட நெருக்கடி இருப்பதைக் காண்கிறோம். அந்தப் பள்ளியிலே ஐந்து இடங்கள் இருக்கிறதென்றால், ஆறுபேரம் அப்போது வரக் கிளர்றன. அதிலே ஐந்து பேரைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலே மக்கள் இருப்பதை உணர்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாதம் கூட வானொலியில் விளம்பரம் செய்திருக்கிறார்கள், ஆர்ட்ஸ் காலேஜ்களில் பி.யு.சி. படிப்பதற்காக இடங்கள் உள்ளன என்றும், இன்னும் சேருவதற்குக் காலம் முடியவில்லை என்றும், உடனே வந்து சேருங்கள் என்றும், பத்திரிகையிலே கூட விளம்பரப்படுத்தினார்கள். அதே நேரத்தில் ஐ.டி.ஐ. போன்ற தொழிற்கூடங்களில் இட நெருக்கடி தாங்க முடியாத அளவுக்கு, ஐந்து சீட்டுசொளுக்கு ஐயாயிரம் பேர் மனு செய்திருக்கக்கூடிய நிலையை நாம் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். என் தொழிற்கூடங்களுக்கு நல்ல இராக் வருகிறதென்றால், ஐ.டி.ஐ. படிப்பை முடித்த பிறகு, அதிலும் வேலைக்கு உத்தரவாதம் இல்லாமல் படித்து முடித்த பிறகு, தனிப்பட்ட முறையிலே யாரிடத்திலாவது கடன் வாங்கி, வங்கிகளிலே கடன் உதவி பெற்று, அரசினுடைய உதவியோடு தொழிற்கூடங்களை அமைத்துவிட்டு, தன் நிறுவனமாகக் கொண்டு வர்ப்பதில்லாம் என்று மாணவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அதனால்தான் தொழிற்கல்வியில் ஆர்வம் கொண்டு தொழிற்கூடங்களில் இன்றைக்கு சேருகின்ற மாணவியை காண்கிறோம். அப்பொழுதிருந்த டைரக்டர் திரு. ஓசா அவர்களைச் சந்தித்துக் கேட்டபோது, அவர்கள் மறுநாள் அங்கிருந்த மாணவர்களை அழைத்து வந்து பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் எட்டாவது, ஒன்பதாவது, பத்தாவது படித்தவர்கள் அவர்களைப் பார்த்துவிட்டு மிகவும் சிறிய பையன்களாக இருக்கிறார்களே, அவர்கள் தொழிற்கல்வியைப் படிக்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். திருச்சியிலே உள்ள ஐ.டி.ஐ.யை பைல்பர்கேட் செய்து வேறு இடத்திற்குப் போகிறது என்று சொன்ன நேரத்தில், அந்த டைரக்டரைப் பார்த்து, மலைவாழ் மக்களுக்கு நல்ல கல்வி வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அருகிலுள்ள 5-6 இடத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்றும் வாதாடினோம். சேர்தமங்கலம், காண்பநாயக்கன் பட்டி ஆகிய இடங்களில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டோம். அந்த இடங்களுக்கும் கொல்லிமலைக்கும் இடையே உள்ள காரம் மூன்று மைல்தான். அந்த கிராமத்திலுள்ள மக்கள் படிக்க அங்கே வைக்க வேண்டுமென்று தாங்கள் கோரினோம். நான் இதை வலியுறுத்துவதற்குக் காரணம், முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட நேற்று திருச்சியிலே இது வேண்டும், சேலத்திலே இது வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார், ஆனால் கிராமத்திற்கு என்ன வேண்டுமென்று சொல்ல

1977 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம்]

வில்லையே என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னார்கள். அந்த உணர்வின் அடிப்படையிலேதான் இதைப் போன்ற தொழிற்கல்வித் திட்டங்களைவாவது கிராமத்தில் ஏற்படுத்தி ஏழை எளிய விவசாய மாணவர்களுக்கு, மலையிலே வாழ்கிற மலைவாழ் மக்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கின்ற வகையிலே வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் அச்சமில்லாமல் அந்த மக்கள் பள்ளியிலே சேர முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த திருப்தாவது நூற்றாண்டிலேகூட கொல்லிமலையிலே இருக்கும் மக்கள் பயிற்சன கபாவம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள ஐ.டி.ஐ. யிலே மாணவர்களைச் சேர்த்துவிட்டு, பெற்றோர்கள் தங்களுடைய வீட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தால், அவர்களுக்கு முன்னாலேயே அவர்கள் சேர்த்துவிட்டு வந்த பிள்ளைகள் பஸ்ஸைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய காட்சியைக் காண்பார்கள். அந்த அளவுக்கு அங்குள்ள மாணவர்கள் பயிற்சன கபாவம் உள்ளவர்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், அவர்கள் பஸ்களைக் கட அதிகம் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். 'இன்மரியர் பிளேசில்' ஒதுக்கப்பட்ட இடத்திலே பஸ், இரயில் எப்படி இருக்கும் என்று கூடத் தெரியாத மக்கள் இருக்கிறார்கள்.

முன்னால் இருந்த கிராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும். அவர்கள் வந்து எங்கள் ஊரில் 'வல்லி ஓரி' விழா என்று ஒரு விழாவை எடுத்தார்கள். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற தலைசிறந்த பேச்சாளர்கள், முத்திரைகள் ஆகிய எல்லோரையும் அழைத்து இயண்டு நாள் விழா எடுத்தார்கள். பட்டி மன்றம் வைத்தார்கள். முத்தமிழ் மன்றம் போட்டார்கள். இந்த விழாவைக் காண கிராமத்திலுள்ள மக்கள் பூராவும் அங்கே குவித்துவிட்டார்கள். எல்லோரையும் பார்த்து வாய்ப்பு அன்றைக்குத்தான் அந்த மக்களுக்குக் கிடைத்தது. காண முடியாத கடவுளைக் கண்டதாக அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மலையிலே உள்ள மக்கள் தொகை 18 ஆயிரம். அதிலே 16 ஆயிரம் பேர் அங்கு நடந்த அந்த விழாவையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் பார்ப்பதற்காகக் கூடியிருந்தார்கள். சரித்திரத்திலேயே பார்க்க முடியாத அளவுக்குக் கும்பல் இருந்தது. பஸ்ஸிலே சிட் இல்லாமல் பஸ்ஸின் மேலே எல்லாம் உட்கார்ந்துகொண்டு அந்த விழாவைக் காண ஆர்வத்தோடு அந்த மக்கள் வந்தார்கள்.

தெளிவு இல்லாத அந்த மக்களுக்கு கல்வியறிவு வட்ட வேண்டும். அவர்கள் கல்வி வளர்ச்சி பெற வேண்டும். அந்த முதலமைச்சர் அந்த மலையிலே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற அளவுக்கு அளவுக்கு அந்த மலையிலே உட்கார்ந்துகொண்டு அந்த விழாவைக் காண ஆர்வத்தோடு அந்த மக்கள் வந்தார்கள்.

[1977 ஆகஸ்ட் 28]

(பிற்பகல் 3-40)

திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அந்தப் பகுதிக்கு ஒரு சுற்றுப் பயணம் செல்லலாம் என்ற என் உருத்தைத் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர் பற்றிய இலக்கணம் என்ன என்று ஒரு உறுப்பினர் கேட்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் என்ன கேட்கிறார் என்று புரியவில்லை. தெளிவாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நான் இந்த இங்கு சொல்லக் காரணம் அங்குள்ள மக்கள் அமைச்சரைக் கடிவுகளாக மதிக்கிறார்கள், அதற்காகத்தான்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவுமுகன்) : உறுப்பினர் கவலைப்பட வேண்டாம். உறுப்பினரே ஒருவேளை அமைச்சர் ஆகலாம்.

திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம் : மாற்றுத் தலைவர் நான் அமைச்சராகலாம் என்று சொன்னதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை சட்டக் கல்லூரியைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அது சட்டக் கல்லூரியா? இல்லை 10 (ஏ) (1) கல்லூரியா? என்ற சந்தேகம் உண்டாகிறது.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவுமுகன்) : உறுப்பினர் சட்டைக் கல்லூரி என்று நினைக்கிறாரோ என்னவோ. அன்னாளு அவர்கள் கதாப்புச் சட்டை போடாவிடுகிறார்களே அதனால்.

திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, அங்கு பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் 10 (ஏ) (1) ஆக இருப்பதால், அந்தக் கல்லூரிக்கு 10 (ஏ) (1) கல்லூரி என்று பெயர் வைத்து விட்டார்கள். அவர்கள் தற்காலிகமாக இருப்பதால், பாடம் போதிக்க வேண்டுமென்ற டீக்கயில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஒரு பிடிப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பணியை விரைவில் ரெகுலரைச் செய்ய வேண்டும். சட்டம் படிக்க அவர்களை சிறந்ததாக ஆக்கினால், வகுப்பு எடுக்கும்போது, ஒரு ஊக்கமும் பிடிப்பும் இருக்கும். அநேகமாக சட்டக் கல்லூரியில் படிக்கின்ற மக்களுக்கு என்ன வெள்ளைக்கிழை பச்சத்தில் ஒரு ஹாஸ்டல் இருக்கிறது. இரவில் அந்த ஹாஸ்டல்

[1977 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம்]

அங்கும் போவதற்கே பயமாக இருக்கிறது மானவிகளுக்கு. ரோட்டில் கூட்டிவைப்பது. அதோடு இப்பொழுது தினசரி பாரப்பாபா செய்திகள் வரது கொண்டேயிருக்கின்றன. அதைத் தெரிந்துகொள்ள அதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்த ஹாஸ்டலில் ஒரு கேடியோ கூட இடையாது. அவர்கள் அன்றாடம் செய்திகளைக் கேட்க வேண்டியிருப்பதால், அங்கு ஒரு கேடியோ வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குழிப்பின்மீது விவாதம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பொதுப்பாண கல்வி அமைச்சர் அவையில் இல்லை. உறுப்பினர் ரொம்ப முக்கியமான விஷயங்களைப்பெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறிப்புக்கள் எல்லாம் கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் பார்வைக்கு அனுப்பப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : உறுப்பினர் 10 (ஏ) (1) ஆக இருக்கும் ஆசிரியர்களை எல்லாம் ரெகுலரைப் பண்ண வேண்டும் என்று சொன்ன பிரச்சினையிலிருந்து கடைசியாக சொன்ன பிரச்சினை வரை எல்லாவற்றையும் எழுதி வைத்திருக்கிறேன். அது கல்வி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படும். The Ministry has collective responsibility. Whether the Education Minister is here or not, we are here to act on his behalf.

திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னது ஓரளவுக்குத் தெரியும். அந்தப் பணியை யார் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அதனால்தான் கேட்டேன். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் பைலை பார்த்துக்கொண்டும், எழுதிக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அவர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பணி கல்வி பற்றிய பணியா அல்லது தொழிலாளர் நலம் பற்றிய பணியா என்ற சந்தேகம். அதனால்தான் என் சந்தேகத்தை எழுப்பினேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவுமுகன்) : கல்வி அமைச்சர் அவையில் இல்லாதபோது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அந்தப் பணியைப் பார்ப்பது சரியும். நல்ல பணி. ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் தொழிலாளர்களுக்குள்ள சமூகங்கள் இடைக்கும் என்பதால் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, கல்விப் பணியைத் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். தொழிலாளர்களுக்குள்ள கஷ்டங்களைல்லாம் ஆசிரியர்களுக்கும் அந்த விடக் கூடாதே என்றுதான் எனக்குக் கவலை.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம்: அடுத்தபடியாக, அந்தச் சட்டக் கல்லூரி மகளிர் கிடுதியில் ஒரு டெலிவிஷன் வைப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நாமக்கல்லிலே சரஸ்வதி துவக்கப் பள்ளி என்ற ஒரு தனிப் பட்டோர் பள்ளி இருக்கிறது.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): உறுப்பினர் பேசும்போது கிடுதியில் டெலிவிஷன் இல்லை என்ற பொருள்பட சொன்னார்கள். உறுப்பினர் அப்படிப் பேசியவுடன், அவையிலுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் சிலர் சந்தேகத்துடன் பார்க்கிறார்கள்.

திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம்: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, டெலிவிஷன் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. முன்பு அங்கு இருந்த டெலிவிஷன் வேலை செய்தது. இப்பொழுது வேலை செய்யவில்லை. நாமக்கல்லில் சரஸ்வதி துவக்கப் பள்ளியில் ஏழு ஆசிரியர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 1½ வருட காலமாகச் சம்பளம் கொடுக்கவில்லை. ஏழாவது வார்டில் பள்ளியை வைக்க வேண்டுமென்று அரசு அனுமதியளித்தது. ஆனால் அவர்கள் 11-வது வார்டில் கொண்டு போய் வைத்து ஏழு ஆசிரியர்களுக்குரிய சம்பளத்தையும் 1½ வருட காலமாகக் கொடுக்கவில்லை. மொத்தம் அங்கு 38 மாணவர்கள் தான் படிக்கிறார்கள். எட்டாவது வார்டில் ஒரு நகராட்சிப் பள்ளி துவக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் இந்த நிலைமை. 1½ வருடமாகச் சம்பளம் வழங்கப்படாதது மாத்திரமல்ல, அந்த ஆசிரியர்களை ரிலீவ் பண்ண வேட்டால், ரிலீவும் பண்ணமாட்டேன் என்கிறார்கள். பழி வாங்கும் நோக்கத்துடன் அந்த நிர்வாகம் நடக்கிறது. இதுபோன்ற பல பிரச்சினைகள் கல்வித் துறையில் இருக்கின்றன. கல்வித் துறையில் இந்த அரசு பெரிய மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்ட இப்பொழுது இருக்கும் நிபந்தனைகளைக் கொஞ்சம் எளிதாக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நாமக்கல்லில் பெண்களுக்காக அப்போது கல்வி கல்வியில் ஒன்று உள்ளது. ஒரே ஒரு கல்லூரி நாமக்கல்லில் மகளிர்க்கு என்று இருப்பதால், அந்தச் சுற்று வட்டாரத்திலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் அந்தக் கல்லூரி பைத்தாள் நம்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கல்லூரியில் எவ்வித வசதிகளும் இல்லை. அடிப்படை வசதிகள்கூட கிடையாது. 54 அறைகள் கொண்ட ஒரு கிடுதி இருக்கிறது. நாமக்கல்லுக்கு மோகனூரிலிருந்து வரும் காவிரித் தண்ணீரைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் காவிரி குடி தண்ணீர் கொண்டுபோய் விடவில்லை. 15 நாட்களுக்கு முன்பு அந்தக் கல்லூரியில் மகளிர் எல்லாம் சேர்ந்து ஸ்டிரைக் கூட செய்தார்கள். பிரிண்டிங் சாலைச் சற்றி கேரோ கூட செய்தார்கள். என்ன காரணம் என்றால், கல்லூரி

[1977 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம்]

யில் குடிக்க தண்ணீர் இல்லை. அந்தக் கல்லூரிக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து தருவதற்கு அரசு உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. வெ. தங்கப்பாண்டியன்: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, கல்வி மானியத் திட்டம் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதிலே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தமிழ் கத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு நல்ல பாரம்பரியத்தை உருவாக்கி, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே தமிழ் நாட்டின் கல்வித் தரம் மிக உயர்ந்தது என்ற ஒரு நிலையை உருவாக்குகிறோம் என்ற பெருமை நமது நாட்டுக்கு உண்டு. அந்தத் துறையில் பொறுப்பேற்றிருக்கும் சம்பந்தப்பட்ட எல்லோரையும் நான் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கல்வி வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட பல்வேறு கருத்துக் களை அதிகாரிகள் மிக சமயம்பட்டுத் தந்திருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாக நமது கல்விச் செயலாளராக ஒருவர் இருப்பதால், இதனுடைய நல்ல திட்டங்கள் சீராகச் செயல்படுவதற்கும், திட்டங்களை நாட்டி மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதற்கும், தொடர்ந்து பயன் அளிக்கிற வகையிலும் தடைமுறைப்படுத்துகின்ற வகையிலும் இது இருக்கிறது என்பதை நான் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தம்முடைய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை அவையின் முன் வைத்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பேசும்போது, அவர்களே சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இதுபற்றி உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக் களைச் சொல்லுமாறு கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாமன்றத்திலே கல்விபற்றி பல ஆண்டுகளாக பல பிரச்சினைகள் தொடர்ந்து பேசப்பட்டு வருகின்றன. கேள்வி பதில் மூலமாகவும், குறிப்புகள் மூலமாகவும், கவன ஈர்ப்பு மூலமாகவும், கல்வி மானியத்தின் மூலமாகவும் பல அரசியல் கருத்துக்களை இந்த அவையில் ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மேலவையிலே கல்வி தொடர்பான பல எழுத்துரைகள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஊராட்சித் தலைவர், ராமமவாசி என்ற முறையிலும், தலைவர் பொறுப்பிலே ஐந்து ஆண்டு காலம் இருக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது என்ற வகையிலும் ஆரம்பக் கல்விபற்றி ஒருசில கருத்துக் களை நான் சொல்ல விழைகிறேன். உயர்நிலைக் கல்வி மற்றும் கல்லூரித் கல்வி மற்றும் பிரச்சினைகள்பற்றி ஆன்டோர்கள் பலர் பேச இருக்கிறார்கள் என்பதில் பெருமைப்படுகிறேன். இந்தக் கல்வித் குறிப்பில் என்னுடைய உள்ளத்தை மிகவும் ஈவர்த்த ஒன்று உண்டு. நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் உணர்வில் அதிகம் நாட்டமுள்ளவர் என்பதற்கு ஏற்ப தமிழ் வளர்ச்சி என்ற நிலைப்பிள்ளும் அதிக அக்கறை காட்டியிருக்கிறார் என்பதில் நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இன்னொரு இனிப்பான செய்தி, தமிழ் நாட்டுக்கென்று ஒரு வாலாற்றை உருவாக்குகிற திட்டம். அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளதையும் இந்தக் குறிப்பில் காண முடிகிறது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் வாலாற்றைப் பார்க்கும்போது, குறிப்பாக இந்தியாவுக்கு என்று ஒரு வாலாறு ஆதி காலத்தி லிருந்து இருக்கிறது. மொகலாயர் காலத்திலிருந்து, மௌரியர் காலத்தி லிருந்து 19-ம் நூற்றாண்டு காலம் வரையில் இந்திய வாலாற்றைப் பார்க்கும்போது, ஒரு தொடர்பு அதில் இருக்கிறது. துபதிஷ்டவசமாகத் தமிழ்நாட்டு வாலாற்றைப் பார்க்கும்போது, அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக சோன் வாலாறு, சோழன் வாலாறு, பாண்டியன் வாலாறு என்று தனித்தனியே மூன்று வேந்தர்களைப்பற்றிய வாலாறு இருக்கிறதே தவிர, ஒட்டுமொத்தமாகப் பண்டைய காலத்திலிருந்து இன்று வரை தொடர்ந்த ஒரு வாலாற்றைக் காண முடிய வில்லை. தென்னாட்டு வாலாறு என்றிருப்பதைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால், நீலகண்ட சாஸ்திரி எழுதிய வாலாற்றைத்தான் நம்பியிருக்க வேண்டும். அவர் கூட ஆந்திரர்கள், கன்பிரியர்கள் என்று பல இனத்தையும்பற்றி எழுதியிருக்கிறார் தவிர, ஒட்டுமொத்தமாக தென்னிந்திய வாலாற்றை எழுதி இருக்கிறார் தவிர, தமிழ் நாட்டு வாலாறு என்று தனிப்பட்ட முறையில் அதில் காண முடியாது. கல் தோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்துக்கு முந்தோன்றிய முதல் மூடியாவிற இந்தத் தமிழ்க் குடிக்கு தொடர்ச்சியான ஒரு வாலாற்றை நாம் காண முடியவில்லை. இதைப்பற்றி ரோலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள்கூட பல்வேறு கட்டங்களிலே பேசியிருக்கிறார்கள். இதற்குள்ள காப்பியச் சிறப்பு, இலக்கியச் சிறப்பு நமக்குத் தெரியும். பாமநிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணும் என்று பாடக் கூடிய அளவுக்குச் சிறப்பு வாய்ந்த மொழியைப் பெற்றுள்ள இனத்திற்கு வாலாறு இல்லை. அது கவனிக்கப்பட்டு அத்காண முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அண்ணா அவர்கள் இந்த மொழி உணர்வு வேண்டுமென்றுதான், அது உலகிற்குக் காட்டப்பட வேண்டுமென்ற காரணத்தால்தான் உலகத் தமிழர் மாநாட்டை இந்தச் சிங்காசர் சென்னையிலே கூட்டி நம் தமிழினத்தின் பெருமையை உலகிற்கே காட்டினார். அந்தத் தமிழ்

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

உணர்வோடு இந்த அரசு தமிழ்நாட்டு வாலாற்றை உருவாக்கும் பலனில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் கண்டு நான் அதற்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். Appreciation is a kind of civilisation மாற்றக் கட்சியில் இருப்பதால், பாராட்டக் கூடாது என்ற மனப்பக்குவம் இங்குள்ளவர் வாரும் பெற்றவர்கள் இல்லை. ஆனால் வாலாற்றை எழுதும்போது சில ஆயிரக்கணக்கில் சொல்ல முடியும். பல்வேறு புத்தகங்களை எழுதிய ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெளியின் சப்தம், பொன்னியின் செல்வன் போன்ற நவீனங்களை

1977 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

எழுதியிருக்கிறார்கள். கதைபாக இருந்தாலும் தமிழர்களுடைய வாலாற்றைக்குத் தேவையாக பல்வேறு குறிப்புகள் அதில் அடக்கியிருக்கின்றன. அதேபோல குழுதத்தில் எழுதுகிற திரு. சாண்டிலியன் அவர்கள் பல்வேறு தமிழ் வாலாற்றைக் கதைகளை எழுதியிருக்கிறார். அவற்றிலும் பல்வேறு வாலாற்றைக் குறிப்புகளைக் காண முடியும். வாலாற்று ஆசிரியர்கள் இல்லையே, அவர்கள் கதாசிரியர்கள் தானே என்று ஒதுக்கியிடாமல் கதையில் புதைத்துள்ள வாலாற்றைக் கருத்துக் களை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். திரு. அறிவழகன் சொன்னார்கள், நமது சிலம்புச் செல்வரின் சிலம்புச் செல்வரும் செந்தமிழ் தேழும் தமிழ் உள்ளங்கனி லெல்லாம் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்று, அவர் உருவாக்கிக் கொடுத்தது தான் கட்டப்போம்மன் வாலாறு. அது பாடப் புத்தகங்களில் கூட இருக்கிறது. அப்படி தமிழ் நாட்டின் வாலாற்றை ஒன்று திரட்டி கட்சிக் கண்ணோட்டம் பாராமல் செய்தாக வேண்டும். எம்.ஜென்சி காலத்தில் எழுதிவைக்கப்பட்ட இந்திய வாலாற்றை எடுத்துப் போஸ்ட் மாட்டம் நடத்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த தார்பாக்கிய நிலை வந்து விடாமல் எல்லாத் தரப்புக் கருத்துக்களையும் இணைத்து வாலாற்றை உருவாக்க வேண்டும். கொள்கைக் குறிப்பில் நம்முடைய கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஏறத்தாழ 150 கோடி ரூபாய் அரசு ஒதுக்கி யிருக்கிறது. நமது வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் சென்ற ஆண்டு இதற்காகச் செலவழிக்கப்பட்டதையும் கூட்டினால், 25 சதவிகிதம் நிதியை கல்வி துறைக்கு விடுகிறது என்று சொன்னார்கள். கல்விக்கு எவ்வளவு செலவழித்தாலும் தரும். புள்ளி விவரத்தை வைத்துக்கொண்டு இவ்வளவு பணம் இதற்குப் போதுமா போதாது என்று பேச நான் வரவில்லை. சில புதிய மாறுபட்ட சூழ்நிலையில் இடமாற்றம், சமுதாய மாற்றம் இவற்றிற்கேற்ப பாடத் திட்டம் அமைக்க வேண்டும். கேள்வி நேரத்தில் கூட சொன்னேன். மாணவர்கள் புத்தகச் சுமை அதிகமாக இருப்பதாக நான் சொல்லவில்லை. சிலபஸ் பற்றிச் சொன்னேன். உதாரணத்திற்கு 10-வது வகுப்பு கணக்குப் பாடத்தின் சிலபை, கிஞ்ஞானப் பாடத்தின் சிலபை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக்கொள்ளலாம் அந்த வகுப்பில் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு, அவர்களது அறிவுக்கு, இவ்வளவு பாடங்களுக்கும் அவர்களுக்குள்ள விஷ நாட்கள் கழித்து உள்ள வேலை நாட்களில் நடத்த முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். இப்போது பள்ளிகள் நிரந்தர மூன்று மாதங்களாகவிட்டன. இன்னும் பாடப் புத்தகங்கள் வரவில்லை. இனிமேல் அவ்வளவு பாடங்களுக்கும் ஆசிரியர்கள் சொல்லிக் கொடுத்த பரீட்சைக்கு எந்த மாணவரும் தயாராக முடியுமா என்று என்னிடம் பள்ளிக் கேள்விச் சிவன் ஓவர் லோடாக இருக்கிறது. அதைப் படிப்பை விட ஆழப்படிப்பதன் சிறப்பை என்னார்கள். ஒரு சில பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுத்தாலும் இருந்தாலும் மாணவர்கள் மனதில் பதிவாய்ந்திருக்கக் கற்றுப்பது. அது முடியாது. அதுதான் இந்தத் தரம் கவனிக்க வேண்டும்.

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1977 ஆகஸ்ட் 23]

ஆரம்பக் கல்வி நிர்வாகத்தைப்பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியத்திடம் ஆரம்பக் கல்வி நிர்வாகம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பக் கல்வி போதிக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு பல நிலைமைகள் உள்ளன. அவற்றை இப்போது நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. இங்கே உள்ள மொலை உறுப்பினர் பலர், திரு. ராமகிருஷ்ணத் தேவர் போன்ற பலர் ஒன்றியத் தலைவராக இருக்கிறோம். எங்களுக்குத் தெரியும். ஆசிரியப் பெருமக்கள் மத்தியில் பலவித சிரமங்கள் இருக்கின்றன. ஊராட்சி மன்றம், ஒன்றியம் இவற்றின் நிர்வாகத்தில் இருப்பதால்தான் ஆரம்பப் பள்ளிக்கு வேண்டிய இடம், கட்டிடம், வேறுபல உபகரணங்கள் யாவற்றையும் ஒன்றியம் மூலமாக ஒன்றியத்தில் கிடைக்கிற செல் மூலமாக செலவிட்டுப் பெறுகிறோம். இப்போது ஆரம்பக் கல்வியை ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்திலிருந்து எடுத்து நேரடியாகவே கல்வியாளர்கள் பொறுப்பில் கொடுத்துவிட்டு வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்த நிர்வாகம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வசம் இருக்க வேண்டுமென்று நான் வாதிடத் தயாராக இல்லை. அப்படி பிரித்துவிட்டால், அதற்குப் பின்னால் ஒன்றியங்களிலிருந்து உதவிக்கப் பெற முடியுமா? ஒன்றியங்களிடமிருந்து உதவிகள் பெறுவதற்கு பல்வேறு இக்கட்டுகள் வரும். ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் தன் முயற்சியால் இடம் வாடகைக்கு வாங்கித் தருவார். வாடகை இல்லாமல் கட்டிடம் வாங்கித் தர முடியும். நிலத்தைப் பணம் இல்லாமல் பெற்றுத் தர முடியும். நிர்வாகத்தைப்பற்றிச் சொல்லும் போது, ஊராட்சித் தலைவர்கள் கையெழுத்துக்கூட அறிக்கைகள் போசின்ற சமயத்தில் அவர்கள் தலையிட்டு விருப்பு வெறுப்புக்களைச் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு அதிகாரிகள் மட்டும் விருப்பு வெறுப்புக்கு உட்படாமல் இருக்கிறார்களா? இன்றைக்கு எப்போது ஆசிரியர் பொறுப்பில் ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகம் இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பள்ளி யாற்றுகிற ஆசிரியர்களின் மாறுதல்கள் கடியமட்டும் குறைவாக இருக்க வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிருக்கிறது. மிக அதிகமான மாறுதல் இருக்கக் கூடாது என்றும், பணியாற்றும் கணவன் மனைவியைப் பிரிக்கக் கூடாது என்றும் உத்தரவு இருக்கிறது. இது எனக்கும் தெரியும். பத்து ஆண்டு காலம் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் பட்ட துன்பங்களை உணர்ந்தவன் நான். ஒன்றியப் பொறுப்பில் உள்ள ஆணையாளர்கள் அந்த மாறுதல் உத்தரவுகளைத் தயார் செய்கிறார்கள். அவர்கள் அதை நேரடியாக நிறைவேற்றும் முறையில் இல்லை. Dual administration கிடைக்க ஆட்சிவிட்டுக்கொண்டு போக இடமில்லை. ஆட்சி வருகிறது. ஆணையாளர் அந்த உத்தரவை மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிக்கு அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. அவர் தனக்கு வருகிற கடினங்களை ஏற்று விருப்பு வெறுப்புக்களை காட்டி, அதற்குப் பின்னர் முடிவெடுத்து அனுப்புகிறார். பெரிய இன்பப்பெரிபட்ட போதிலும் அவரும்

1977 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

தனக்குள்ள விருப்பு வெறுப்புக்களைக் கொண்டான் செய்கிறார். இதில் கோட்ட வளர்ச்சி அதிகாரிக்கும் பங்கு உண்டு. அவர் தன்னை வந்து யார்த்த வர்கள் பார்த்தாவர்கள் என்று பிரித்து அதில் கவனம் செலுத்தி அதற்குப் பின்னால் உத்தரவு வருகிறது. ஒன்று நேரடியாக பி.டி.ஓ. வை நம்புங்கள். பல் வேறு கட்டங்களில் மூன்று நான்கு அதிகாரிகளை நம்பி அதிகாரத்தை இப்படிப் பகிர்ந்து கொடுப்பதால் ஏற்படும் சிக்கல்களைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். அதைவிட்டு யாராவது ஒருவரிடம் இந்த நிர்வாகப் பொறுப்பு விடப்பட வேண்டும். மாவட்டக் கல்வி அதிகாரியிடம் கொடுத்து விட்டாலும் வருஷத்துக்கு ஒரு முறை இப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கைட் லைன் அரசாங்க சார்பில் கொடுத்து நடைமுறைப்படுத்தலாம்.

(பிற்பகல் 6.00)

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். பி.டி.ஓ. அவர்கள் பள்ளிக் கூடம் திறந்த மறுநாள் ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருகிறார். அந்தப் பள்ளி யிலுள்ள ஆண் தலைமையாசிரியர் விடுமுறையில் இருக்கிறார். பெண் ஆசிரியை தான் இருக்கிறார். அவருக்கு வந்தவர் பி.டி.ஓ. என்று தெரியாது. அவர் வந்தவுடன் எழுந்திருக்கவில்லை. பி.டி.ஓ. ஒவ்வொரு வருப்பாகச் செல்கிறார். பெண் ஆசிரியர் ஒவ்வொரு வருப்பிற்கும் அவருடன் போகவில்லை. அந்தப் பெண் ஆசிரியை, abusive language, என்று சொல்லுவார்கள். அப்படிப்பட்ட மட்டாகமான வார்த்தைகளால் அச்சிக்கிற கொடுமையை அங்கே பார்க்கிறோம். அந்தப் பள்ளி ஆசிரியை கண்ணீர் விடுகிறார்கள். எனவே ஒரு திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வர வேண்டும். இதைத்தான் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்த காலத்திலேயே இந்த நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்தக் குற்றச் சாட்டிலிருந்து என்னை ஒதுக்கிக்கொள்ளவில்லை. எனக்கு ஒருவிதத்தில் மெத்த மகிழ்ச்சி. பொறுப்பேற்றுள்ள கல்வி அமைச்சரவர்கள் தலைமை ஆசிரியர் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள்; கல்வித் துறையில் நல்ல ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். கல்வித் துறையைப் பொறுத்த மட்டில், சரியோ, தவறோ, ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும். தடையக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட முடிவிற்கு வரும்போது சிலர் பாதிக்கப்படலாம். சில பேர்கள் பிரச்சினைக்கு ஆளாக்கப்படலாம். நேர்மை என்று தெரிந்தவுடன் நல்லதொரு முடிவுக்கு உடனடியாக வர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களின் மாறுதல்கள் செய்யும் அதிகாரத்தை ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் வைக்க வேண்டாம். நேரடியாக மாவட்டக் கல்வி அதிகாரியிடம் ஒப்படைத்துவிடுகின்றன சொல்லிக்கொள்ளக் கூடாது. பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1977 ஆகஸ்ட் 23]

நிர்வாகம் சம்பந்தமாக நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1976ஆம் ஆண்டு அவசர காலச் சட்டம் அமலில் இருந்தபோது, கோவையில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வினாத் தாள் விதிகளில் விற்கப்பட்டது என்ற செய்தி பத்திரிகையில் வந்தது. எம்ர் ஜெஞ்சி காலத்தில் பத்திரிக்கைத் தணிக்கை இருந்தபோதுகூட, பத்திரிக்கையில் இந்தச் செய்தி வந்தது. நான் கல்வித் துறை குறித்து குறை சொல்லவில்லை. நான்கு இயக்குநர்கள் இருக்கிறார்கள். 4 டைரக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். Director of School Education, Director of Collegiate Education, Director of Examinations and Director of Libraries. அவர்கள் கல்வித் துறையைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்படும் தொகைகூட அதிகமாகிறது. கேள்வித் தாள்கள் விதிகளில் விற்கப்படுகின்றன என்ற செய்தி பத்திரிக்கைகளில் வந்த பிறகு, சம்பந்தப்பட்ட டைரக்டர் அங்கு சென்று, அந்த ஆண்டு கேள்வித்தாள் எதுவும் வெளியாகவில்லை என்று சொன்னார். அதன் பிறகு அங்கே பணி யாற்றிய டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டு, கட்டாய ஓய்வு கொடுக்கப்பட்டு, வெளியே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார். சம்பந்தப்பட்ட டைரக்டர் கேள்வித்தாள் வெளியாகவில்லை, இது விண் வதந்தி என்று சொல்லி விட்டு, அதை உறுதிப்படுத்தும் வண்ணம் ஓர் அதிகாரியை சஸ்பென்ட் செய்து, நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே கேள்வித்தாள் வெளி வந்திருக்கிறது. எனவே அதுபற்றித் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

திரு. க. அறிவழகன் : அதே டைரக்டர்தான் இப்போதும் இருக்கிறார்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : நான் எல்லா டைரக்டர்களுக்கும் தனிப் பட்ட மரியாதை தருகிறவன். தனிப்பட்ட முறையில் அவரைப் பொறுப்பாக்க வில்லை. நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சேலம் சி.சு.ஓ. மேல் லஞ்சக் குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டு, கேள்வி வந்திருக்கிறது. அவர்கள் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டார்கள். திடீரென்று மீண்டும் பதவியில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு டைரக்டரை மற்றொரு இலாகாவிற்கு மாற்றியது தவறு என்று சொல்லி, மீண்டும் பழைய பொறுப்பையே கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டும், அது அமல்படுத்தப்படவில்லை. நாம் உத்தரவு போடுகிறோமென்றால், நிர ஆலோசித்துப் போட வேண்டும். துறையினர் அதை நிறைவேற்றத் தயாராக இருக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு முக்கிய பிரச்சினையைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். நீண்ட காலமாக டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் பள்ளியில், அதாவது 'டி' விங் பள்ளியில் ஆசிரியர்களுக்கு இருந்தவன் தான். கிராமப்புறங்களில், கரடுமுரடான பாதைகளில், கல்முடி உள்ள பாதைகளில் சென்று வேலை செய்கிறவர்கள் அந்த ஆசிரியர்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் பதவி உயர்வு பெற்று வந்தார்கள். ஆனால் 'ஏ' விங், 'டி' விங் இணைகிறபோது, குறிப்பிட்ட காலத்தில் 'டி' விங் ஆசிரியர்களுக்குத் தலைமை ஆசிரியர் பதவி கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு முதலில் அதிகமான பிரமோஷன் சான்ஸ்ஸிபதவி உயர்விற்கான வாய்ப்புகள் இருந்தன. இதில் எதிர்ப் கட்சித் சலைவரவர்கள் கருத்து வேறுபாடு கொள்வார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஆரம்பத்திலிருந்தே அரசாங்கப் பள்ளிகள்தான் இருக்கின்றன. அவர்கள்தான் இன்றைய தினம் கல்வித் துறையைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள அரசாங்க உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் வேலை பார்த்தவர்கள்தான் இன்றைய தினம் டி.சு.ஓ., சி.சு.ஓ.ஆக இருக்கிறார்கள். முக்கூட்டு மாநாடு ஒன்றை நடத்தினார்கள். அங்கே பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. ஏதாவது ஒரு முறையில் இணைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். அரசியல் கட்சிகள் இணைவது போன்று இருக்கக்கூடாது. மனப்பூர்வமாக இணைய வேண்டும். அதனால் சிலர் பாதிக்கப்படலாம். கன்னியாகுமரி தமிழ்நாட்டோடு இணைந்தபோது, அப்படி சிலர் பாதிக்கப்பட்டார்கள். தமிழ்நாட்டிலே இருந்தவர்களும் பாதிக்கப் பட்டார்கள். கன்னியாகுமரியில் வேலை செய்தவர்கள் சிலரும் பாதிக்கப் பட்டார்கள். பலருக்கு இதனால் நன்மை ஏற்படுகிறது. 'ஏ' விங் ஆசிரியர் பட்டார்கள். பலருக்கு இதனால் நன்மை ஏற்படுகிறது. 'ஏ' விங் ஆசிரியர்களைக் கூப்பிட்டு, 'டி' விங் ஆசிரியர்களையும் கூப்பிட்டு, தமிழாசிரியர்களைக் கூப்பிட்டு, தலைமை ஆசிரியர்களைக் கூப்பிட்டு, கல்வித் துறை அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டால், யார் ஒட்டுமொத்தமான யோசனையைச் சொல்வார்கள்? திராயம் என்று பட்டால், அதைக் காலதாமதமில்லாமல் நிறைவேற்ற வேண்டும். இப்போது 'ஏ' விங், 'டி' விங் ஆசிரியர்களுக்குள்ள பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து, ஒரு தீர்க்கமான முடிவை உண்டாக்க வேண்டும். அதனால் தமிழ்நாட்டு மக்கள் மத்தியிலும், ஆசிரியர்கள் மத்தியிலும் இந்த ஆட்சிக்கு நல்ல வரவேற்பு கிடைக்கும். ஏதாவது சிக்கல் ஏற்பட்டால், அதைத் தீர்த்துக்கொள்ள ஆசிரியர் சமுதாயம் தயாராக இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஹைபர் செகண்டரிக் கல்வியைப்பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினை நீண்ட காலமாக நாடு முழுவதும் இருக்கிறது. ஒரே விதமான படிப்பு இருக்க வேண்டும்; இமயம் முதல் குமரி வரை மாறுபட்ட படிப்பு இருக்கக்கூடாது. 10 ஆண்டு உயர்நிலைக்கல்வி, இரண்டு ஆண்டுகள் ஹைபர் செகண்டரிக் கல்வி; 3 ஆண்டுகள் கல்லூரிக் கல்வி, இதை நாம் ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆனால் ஹைபர் செகண்டரிக் கல்வியைக் கொண்டே வரும்போது, அந்தப் படிப்பை கல்லூரிகளுக்குச் சென்று படிக்க கிராமத்தாங்களில் இருக்கிற ஏழை மாணவர்களிடம் போதுமான பண வசதியில்லை. எனவே ஹைபர் செகண்டரிக் கல்வியை அந்தந்தப் பிராந்தியப் பள்ளிகளிலே படிப்பதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்க வேண்டும்.

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1977 ஆகஸ்ட் 23]

மதுரை, திருச்சி, கோவை, சென்னை போன்ற நகரங்களுக்குச் சென்று படிக்காமல், அந்தந்தப் பிராந்தியத்திலேயே ஹையர் செகண்டரிக் கல்வியை மாணவர்கள் படிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் ஒரு பள்ளி என்று தேர்ந்தெடுத்து, அங்கு 11, 12 வகுப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். 370 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. எனவே 370 உயர்நிலைப் பள்ளிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஹையர் செகண்டரிக் கல்வியை அங்கே வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவது நியாயமான கோரிக்கை. கிராமத்தவர்கள் பட்டினங்களுக்குப் போசக்கடாது. அங்கேயே படிக்க வேண்டும். சில கல்லூரிகளிலும், சில உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் வைக்கும் எண்ணம் இருக்கிறது. இது இரண்டு பிரிவாக இருக்கக்கூடாது. இங்கே கொஞ்சம், அங்கே கொஞ்சம் என்றால் குழப்பம்தான். மதுரை யூனிவர்சிட்டியில் மார்க்குகளைத் தாராளமாகப் போடுகிறார்களென்று இப்போதே சொல்கிறார்கள். இங்கே சென்ட்ரல் வேல்யுவேஷன் இருக்கிறது. அங்கே கிடையாதென்று சொல்கிறார்கள். வேறு பல்கலைக் கழகங்களில் கலாசாலை மாக டிகிரி வாங்கி வந்துவிடலாமென்று சொல்கிறார்கள். உத்கல் யூனிவர்சிட்டி, பெரூஸ் யூனிவர்சிட்டி போன்ற யூனிவர்சிட்டிகளில் டிகிரி வாங்கிவிடலாமென்று சொல்கிறார்கள். ஹையர் செகண்டரிக் கல்வியை 100 உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், 100 கல்லூரிகளிலும் போதிக்க ஏற்பாடு செய்தால், பாடத் திட்ட முறைகளெல்லாம் மாறுபடும். அதனால் நிறைய பிரச்சினைகள் வரும். எனவே ஹையர் செகண்டரிக் கல்வியை ஒட்டு மொத்தமாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலேயே வைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய விருப்பம் தமிழ் உணர்வோடு, தமிழ் இலக்கியத்தின் அடிப்படையில் பாடத் திட்டங்கள் அமைய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-10)

* திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 'தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி' என்ற தலைப்பில் இன்று நடைபெறும் விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றமைக்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எல்லாத் துறைகளிலும், நமக்குக் குறிப்பு வழங்குகின்றபோது, அந்தந்தத் துறை பற்றிய குறிப்பு மருத்துவத் துறை அல்லது வேறு துறை என்றுதான் வரும். ஆனால் கல்வித் துறையைப் பற்றி மட்டும் வழங்குகின்றபோது, இந்தப் புத்தகம் 'தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி' என்ற தலைப்பிலே நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தமிழ்நாட்டிலே கல்வி வளர்ந்து வருகிறது, அது சீராக வளர்ந்து வருகிறது, செழுமையாக வளர்ந்து வருகிறது என்பதால்தான் அட்டையிலேயே தமிழ்நாட்டிலே கல்வி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பில் போட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே நமக்குக் குறிப்புகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1977 ஆகஸ்ட் 23]

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

கல்வி வளர்ச்சிக்காக இந்த அரசு 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 160 கோடி ரூபாயை நிதியாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழகத்திலே மற்றத் துறைகளைக் காட்டிலும் கல்வித் துறைக்கு மட்டும் அதிகப்படியான அளவுக்கு நாம் செய்கிறோம். ஆனால் இந்தத் துறையால் ஏற்படுகின்ற பயன் மக்களுக்குச் சரியாகக் கிடைக்கிறதா என்பதை நம்முடைய கல்வி நிபுணர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கல்வித் துறையைப் பொறுத்த மட்டில், நான் மாறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டிருப்பதற்கு என்னை மன்னிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம் நாட்டில் கல்வித் துறை வெறும் பட்டப் படிப்பாகவும் அல்லது வேலை வாழ்ப்புக்காக மட்டும் பயன்படுகிறதே அன்றி, நாட்டிலே உள்ள சமுதாயத்திற்கு, சமுதாய மறுமலர்ச்சிக்கு, சமுதாய மேம்பாட்டிற்கு நம் நாட்டிலுள்ள கல்வித் துறை பயன்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய மேலவையிலேகூட சிறந்த கல்வித் துறை நிபுணர்கள் எல்லாம் இருக்கின்றார்கள். நூல் வல்லுநர்கள் இருக்கின்றார்கள். அப்படிப் பட்டவர்கள் நல்ல யோசனைகளை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வோம். காரணம் கல்விக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலே ஒரு மாறுபாடு இருக்கிறது. அவர்களிடத்திலே ஒருங்கிணைப்புத் தன்மை இல்லாதிருப்பதை நாம் காண முடிகிறது. மிகச் சிறந்த கல்வியாளரும், இந்திய சட்ட அமைச்சராகவும், இந்திய நாட்டிலே சட்டத்தை உருவாக்கியவருமான, மறைந்த டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் வேறு ஒரு துறைக்கு படித்தவர்களைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். They are learned but not intellectuals. என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கல்வியைப் பெற்றவர்களே தவிர, அவர்கள் அறிவாளிகள் அல்ல என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அறிவாளிகள் என்பதற்கு அவர் டெபனிஷன் கொடுக்கிறார். எந்தக் கல்வி சமுதாயத்தைப் புரட்சிகரமாக மாற்றுவதற்குப் பயன்படுகிறதோ, எந்தக் கல்வி சமுதாயத்திலே மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்குவதற்குப் பயன்படுகிறதோ, அப்படிப்பட்ட கல்வியைப் பெற்றவர்களைத்தான் சிறந்த கல்விமான்களாக, அறிவாளிகளாக நாம் எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நீண்ட நெடுங் காலமாக கல்வியைப் பார்க்கிறோம். கல்வியில், இட்டார் பெரியோர் இடர்தார் இழிகுலத்தோர், ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லிவருகிறோம். நாட்டிலே உள்ள அத்தனை மக்களும் சரிசமமானவர் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இந்த நிலை ஏற்படாத அளவுக்குத்தான் இந்திய நாட்டில் இன்று நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமை நாம் வெட்கப்படுகின்ற அளவிலேதான் இருக்கிறது. நம் நாட்டில் சிறந்த மேதைகள், தலைவர்கள் எல்லாம் பாடுபட்டார்கள். கல்வி வளர்ந்தால்தான் சமுதாய மேம்பாடு ஏற்பட முடியும். கல்விக்காக நாம் செலவழிக்கிறோம். அந்தக் கல்வியால்தான்

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

சமுதாயத்திற்கு வேண்டிய பயன் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைத் தான் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கூட கைதலின்ஸ் கொடுக்கும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் கல்வி சமுதாயத்திற்காக, சமுதாய மேம்பாட்டுக்காகப் பயன்படவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நல்ல யோசனைகளை உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த அரசு அதிலே உன்னிப்பாக, கவனமாக இருக்கவேண்டும். இந்தக் கல்வி சமுதாயத்திற்காக, சமுதாய மேம்பாட்டுக்காகப் பயன்பட வேண்டும். மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆகவே நம் அறிஞர்கள்கூட, சமுதாயத்திற்குப் பயன்படும் அளவுக்கு கல்வியை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பிருந்த கல்வி முறை 11 பிளஸ் 1 பிளஸ் 3 என்பதை நிறுத்தி 10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3 என்று மாற்றி விடுவதாயே கல்வி இலாகாவிலே புது மாற்றம் வந்துவிட்டதாக நான் கருதவில்லை. நமது பாசுதப் பிரதமர், திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் ஒரு மகாநாட்டிலே பேசுகிறபோது குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். நான் மாறுபாடான கருத்தைச் சொல்லவில்லை, நாம் சிந்திக்க வேண்டும், அதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று கோடிட்டுக் காட்டினார்கள் நானும் அதையேதான் குறிப்பிடுகிறேன். நமது நிபுணர் பெருமக்கள், அறிஞர் பெருமக்கள், அமைச்சர் பெருமக்கள், மற்றும் இந்தத் துறையிலுள்ள வல்லுநர்கள் எல்லாம் இதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சமுதாய வளர்ச்சிக்கு, மேம்பாட்டிற்குத் தேவையான கல்வியாக இந்தக் கல்வித் திட்டத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் நாட்டிலே படித்துவிட்டு ஏராளமான பேர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் படிக்க வேண்டும் என்று கல்வித் துறை பள்ளிகளை, கல்லூரிகளை உருவாக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறபோது, படித்து முடித்த பின்னர் அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு உத்தரவாதம் தரப்படுகிறதா என்றால், இல்லை. நம் நாட்டிலே வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது, படித்த வாலிபர்கள், இளைஞர்கள், பட்டதாரிகள், வேலையில்லாமல் திண்டாடுவதை, லிபிரேலே அலைவதை நாம் தினம் தினம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில், அதாவது எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேன்ஜ், போய்ப் பார்த்தால், படித்த பட்டதாரிகள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுவதை நாம் அன்றாடம் காண முடிகிறது. இதற்குக் காரணம், இன்றுள்ள கல்வி, பட்டப்படிப்பு, ஒரு ஏட்டுச் சகராக் காயாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே நம் நாட்டில் தொழில் துட்பக் கல்வி

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

வளர்க்கப்பட வேண்டும். மக்களுக்குத் தொழிற் கல்வி அளிக்கத் தொழில்துட்பக் கல்லூரிகளை அதிக அளவில் திறக்க வேண்டும் என்று அதைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வித்துறையிலே நல்ல ஆசிரியர் பெருமக்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் பல குறைகள் இருக்கின்றன. நம்முடைய மாமன்றத்திலும் நம்முடைய கல்வித் துறையைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள், அறிஞர் பெருமக்கள் எல்லாம் தினம் தினம் அந்தக் குறைகளைப் பெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தமட்டில், ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். பல்கலைக் கழகச் சம்பள விதிப்புகள் என்று இங்கே ஒன்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பல்கலைக் கழகச் சம்பள விதிப்புகள் மாநில பரிந்துரைக் குழு 1977 ஜனவரி மாதம் 1-ம் நாள் முதலாக அளிக்கப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இது, 1973 ஆம் ஆண்டு முதல் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆசிரியர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யூ.ஜி.சி. ஸ்கேல்ஸ் கேட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள், இன்றைக்கு மானியமாக மத்திய அரசு நாலில் ஒரு பங்கு கொடுத்திருந்தது, அதை ஏன் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறார்கள். நூற்றுக்கு 80 ரூபாய் மத்திய அரசு கொடுத்தாலும், மற்ற ரூ. 20 மாநில அரசு கொடுப்பதற்குத் தயங்குகிறது. ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். அப்படிப்பட்ட மானியத்தை ஏன் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். நான் சர்க்காருக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மாநில அரசு அதை ஒத்துக்கொண்டால், அந்தச் சுமை அதன் மீது விழுந்துவிடும் என்று சர்க்கார் அஞ்சுவதாக நான் நினைக்கிறேன். என்னைப் பொறுத்த மட்டில், ஒரு யோசனையை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். 1973-ம் ஆண்டு என்று கணக்கிட்டு, அந்தப் பரிந்துரையை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஆனால் பணமாக அதைத் தர வேண்டாம். 1976-ம் ஆண்டிலிருந்து திட்டமிட்டபடி கொடுங்கள். 1973 ஆம் ஆண்டிற்குக் கொடுக்க வேண்டிய சம்பளத்தைக் கடன் பத்திரங்களாகக் கொடுங்கள். நாம் சமுதாயத்திற்காக பல நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். நமக்குத் தேவைப்படுகின்ற தொகையை கடன் பத்திரங்களாக வைத்துக்கொண்டால், அவர்களுக்கும் ஒரு மன நிறைவு ஏற்படும். நம்முடைய ஆட்சிக்கும் நாட்டிற்கும் அந்தத் (பிற்பகல் 6-20)

தொகை பயன்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த முறையிலே மத்திய சர்க்கார் தருகிற இந்தச் சலுகையை, மானியத்தை நீங்கள் விட்டுவிட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு, கல்வித் துறை வளர்வேண்டுமென்றால் அது சமுதாயத்தோடு இணைந்த, சமுதாயத்தோடு தடைபட்டு வளர் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் விடைபெறுகிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

திரு. டி. சந்தோஷம் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சில பிரச்சினைகளை சுட்டிக்காட்டி அந்தப்பிரச்சினைகளின் மேல் கருத்தைத் தெரிவித்தால், அரசுக்கு உதவியாக இருக்குமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். சில காரணத்தால் அந்த வேண்டுகோளுக்கிணங்க இயலாதவகை இருக்கிறேன். ஒரு சில தொகுக்கப்படாத பொதுக் கருத்துக்களை (Disjointed General Remarks) நான் கூறவிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கக் பேச முடியாததற்கு என்னை மன்னித்து நான் கூறும் கருத்துக்களில் ஏதாவது நல்லவை இருந்தால், அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆதிக்கத்திலுள்ள மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களிலுள்ள பட்டதாரிகளின் பிரதிநிதியாக இங்கே இருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலே, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் சார்பிலே ஒரு வேண்டுகோளை அமைச்சரவையின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். எனக்குத் தெரியும், நீண்ட காலமாகத் திருச்சியிலும், கோவையிலும் பல்கலைக் கழகங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று திட்டம் இருக்கிறது என்று. அதைப்பற்றிக்கூட எனக்கு முன் பேசிய இரண்டு பேர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்தத் திட்டத்தை நான் நிச்சயமாக எதிர்க்கவில்லை. அதன் அவசியத்தை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். சுமார் ஒன்றரைக் கோடி ஜனத்தொகை உள்ள கோலா மாநிலத்திலே மூன்று பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. நாலரைக் கோடி ஜனத்தொகை கொண்ட நம் மாநிலத்திலேயும் மூன்று பல்கலைக் கழகங்கள்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே பல்கலைக் கழகங்கள் திறம்படச் செயல்பட வேண்டுமென்றால், அவைகளை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் அரசு பொதுமக்கள் முன்னால் வைக்கும் ஒரு சில கலோகங்களை அமைச்சரவைக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். 'திட்டமிட்ட குடும்பமே தெவிட்டாத இன்பம்', 'சிறு குடும்பமே சீரான வாழ்வு', என்ற கலோகங்களைச் சொல்கிறார்கள். இருக்கும் குழந்தைகளைப் பேணி வளர்க வேண்டும், அடுத்த குழந்தை எப்போது என்றால், இருக்கிற குழந்தை பள்ளிக்குச் சென்று 'அ' 'ஆ' படிக்கிறபோது தான் என்று பொதுமக்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையே அரசும் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல்கலைக் கழகங்களைத் தோற்றுவிப்பதில் குடும்பநலத் திட்டத்தைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் புதிய பல்கலைக் கழகங்களைத் தோற்றுவிக்கும்போது, ஏற்கெனவே அமைந்துவிட்ட முதல் குழந்தையாக இருக்கிற மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வளர்ச்சிக்கு எந்தவிதத்திலும் இடையூறு ஏற்படாத முறையில் அமைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் இன்னும் முழுவதமாக வளர்ச்சியடைபவிலலை. பொதுவாக பல்கலைக் கழகத்திற்கு வேண்டிய முதலீட்டை 'பூனிவர்த்தி' கிரான்ட்ஸ் கமிஷன்' பெருமளவிலே கொடுக்கிறது என்று நான் அறிவேன். இருந்தபோதிலும் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு நிபாயமாகச் சேரவேண்டிய மானியம் புதிதாகத் தோன்றும் பல்கலைக் கழகத்திற்கு இப்பொழுதே போய் விட்டால், மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வளர்ச்சி தடைப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலே நவீனக் கருவிகள் வித்துக்கொள்கிறேன். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலே பல மைல்களுக்கு அலவாத மறவாகமும் மதுரையிலே இருந்துகொண்டு பல மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள பல்கலைக் கழகத்திற்கு வந்து பணிபுரிவதிலே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திருச்சியிலும், கோவையிலும் பல்கலைக் கழகங்களைத் தோற்றுவிக்க வேண்டுமென்று சொல்லும் அதே சமயத்தில், ஏற்கெனவே இருக்கிற மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வளர்ச்சி தடைப்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய வேண்டுகோளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, 10 பிளஸ் இரண்டு பிளஸ் 3 என்ற புதிய திட்டத்தைப் பார்ப்பதற்குப் போது, பிளஸ்-2 என்ற ஹைவர் செக்கண்டரி பாடங்கள் பெரும்பாலும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், ஒரு சில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கல்லூரிகளிலும் அமைக்கப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. அப்படியானால் பெரும்பாலான கல்லூரிகளிலே பி.யூ.சி. வகுப்பை எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு எதிர்காலம் என்ன என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு விரும்பப் பட்டத்தை எடுத்துவிட்ட காரணத்தால், நான்காவியம் ஆசிரியர்கள் உயரிய பாடத்தை இருந்தபோதிலும், அவர்கள் வேலை இழக்காவண்ணம் நடவடிக்கை எடுக்க உறுதியளிக்கப்படும் என்று கூறினார்கள். கல்லூரிகளிலே பி.யூ.சி. வகுப்பு எடுக்கப்படும்போது, அந்த ஆசிரியர்களின் நிலை என்ன? அதற்கு இப்பொழுது இருந்தே அரசாங்கம் திட்டம் தயாரித்திருக்கிறதா? நிச்சயமாக அதிலே ஒருவரும் வேலையை இழக்கக்கூடாது. அந்த வகையிலே அவர்கள் பாதிக்கப் படக்கூடாது என்பதை இந்த அரசுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, ஆகஸ்டுமாதம், கேம்பிரிட்ஜ் போன்ற மேல்நாட்டிய பல்கலைக் கழகங்களில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிற ஒரு திட்டத்தைக் கூறுகிறேன். அங்கே உள்ள விரிவுகாலப்பள்ளிகள் வகுப்பறையிலே மாத்திரம் பாடத்தை எடுத்துவிட்டு, தங்களது உடமை முடிந்தபின்னால்தான் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள் என்று அறிவிக்கிறேன். அந்த முறையிலே

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[1977 ஆகஸ்ட் 28]

இங்கே உபரிபாக நீக்கப்படும் ஆசிரியர்களைக் கல்லூரிகளிலேயே வைத்துக் கொண்டு பயன்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கழுதி கல்லூரி என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள கல்லூரி. அக்கல்லூரியிலுள்ள ஆசிரியர்கள் பலமுறை என்னைச் சந்தித்துத் தங்களுடைய குறைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தேற்றுகூட அவர்கள் உன்னதவிதம் இருக்க கோட்டைக்கு வந்து, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அதைக் கைவிட்டு ஒத்திப் போட்டிருப்பதாக அறிவினேன். 25 மாதங்களாக அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. 26-வது மாதம் இப்பொழுது நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக அவர்களுடைய குடும்பம், குழந்தைகள் ஆகியவர்களுடைய நிலையை ஆராய்ந்து பார்த்தால், உடல் சிலிர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. சாதாரணமான உணவுகூட இல்லாத நிலையிலே அவர்கள் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கூறும்போது, சம்பளத்தைக் கொடுக்கத் தயாராக தாங்கள் இருப்பதாகவும், ஆனால் யாரிடம் கொடுப்பது என்றும், கேட்டார்கள். அதில் ஏதோ நிர்வாகத்தினர் ஒரு குழுவாகவும், ஆசிரியர்கள் ஒரு குழுவாகவும் கேட்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே அதை யாரிடத்திலே கொடுப்பது என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடந்தபோது, இதே மாதிரி அரசு—தேர்தலுக்குப்பின் இந்த அரசு அல்ல, முன்னால் இருந்த அரசு—ஒரு அதிகாரியை அனுப்பி ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளத்தை விநியோகம் செய்தது. அதே மாதிரி போட்டியிடும் அவர்களிடம் கொடுக்காமல் தேரிடைபாக ஆசிரியர்களிடம் சம்பளத்தைக் கொடுக்கும்படி செய்யலாம். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இலட்சியிப்பூரம் கல்லூரியிலே இந்த மாதிரியான நிலைமை ஏற்பட்ட போது, அங்குள்ள சிப் எஜுகேஷனல் ஆபீசர் ஒருவரை கேர்-டேக்கராக நியமித்து, அவர்கள் மூலமாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அது நடந்தது இப்பொழுதுள்ள இந்தப் புதிய சட்டம் வருவதற்கு முன்பாகவே. கல்லூரிகளை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்துவதற்கு சட்டநிதியான உரிமை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரிமையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, கடுமாளால் தேவையான அளவுக்குக் கல்லூரிகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதற்குக் காலம் பிடிக்கும் என்று கருதினால், உடனடியாக தேரிடைபாகச் சம்பளத்தை விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று கல்லூரி ஆசிரியர்களின் சார்பாகவும், அவர்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ள பொது மக்களின் சார்பாகவும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-30)

பத்து பிளஸ் இரண்டு பிளஸ் மூன்று விரத்திலே பிளஸ் 2-ஐ உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களில் கொண்டுவருவதனால், அதன் பலனாக வருகிற உபரிபாக ஆசிரியர்களைக் கொண்டு 8-வது வகுப்புக்குப் பாடம் எடுக்கச் சொல்வதன்

1977 ஆகஸ்ட் 28]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

மூலமும் அல்லது வேறு இடத்துக்கு ஆசிரியர்களை மாற்றுவதன் மூலமும் பூர்த்தி செய்யப்படும் என்று கேள்வி நோத்தின்போது, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் பதிலளித்தார். அப்படி அவர்கள் 8 ஆம் வகுப்புக்குப் பாடம் எடுக்க வேண்டிய அளவுக்கு இல்லாமல், மாணவர் ஆசிரியர் விதிதாசாரத்தை மாற்றியமைப்பதன் மூலம்தான் அதை நிறைவு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், அதாவது மாண்புமிகு அமைச்சர் சொன்னபடி செய்தால், 8-வது வகுப்புக்குப் பாடம் எடுக்க அந்த ஆசிரியர் போகும்போது 8-வது வகுப்பில் பாடம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் ஆசிரியர் கீழே போக வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும். அப்படியே கீழே போய், கீழே போய் பல ஆசிரியர்கள் வேலையிழக்க வேண்டிய தீர்ப்பு ஏற்படும் என்பதை நான் கட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாணவர் ஆசிரியர் விதிதாசார அடிப்படையில் இந்த அரசு ஆசிரியர் பதவிகளை நிரப்ப வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த ஆசிரியரும் இந்தப் பதவி விஷயத்தில் பதவி இறக்கம் செய்யாததோ அல்லது மாற்றம் செய்வதையோ தங்களுக்கு ஏற்பட்ட ஒரு தண்டனை பாகக் கருதி விடக்கூடாது என்பதை கவனிக்க வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கும் இன்னொரு பிரச்சினையை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். மற்ற எல்லா துறைகளிலும் உள்ளவர்களுக்கு பதவி உயர்வுக்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன. ஆசிரியர் துறையில் பதவி உயர்வுக்கான வாய்ப்பு இல்லை. இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஆசிரியர்களுடைய நிலையைப் பற்றிப் பேசும்போது, பொதுவாக இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பேசினார்கள். அதனால் ஆசிரியர் பணி பலவிதங்களில் சிறப்படையாமல் இருக்கிறது. உற்சாகத்தோடு பாடம் போதிப்பதில் ஊண்டுதல் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. அதைப் போக்க செலக்ஷன் டிரேட் பதவிகள் புரத்தப்பட்டன. அது இந்தக் காரியத்தைத் தீர்த்து விடாது. இப்பொழுது அதற்கான ஒரு வாய்ப்பு வந்திருக்கிறது. துறையர் செகண்டரி பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளி நிலைக்கு ஆக்கும்போது அதனால் காலி ஏற்படும் இடங்களுக்கு நெடுங்காலம் பணிபாற்றியவர்களை அல்லது சிறப்புத் தகுதி பெற்றிருப்பவர்களை, பதவி உயர்வு கொடுத்து, நியமித்தால் மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும். அதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதோடு செயல்படுத்தவும் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 20 ஆம் தேதி நான் திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆசிரியர்கள் விழாவிலே கலந்து கொண்டேன். பல ஆசிரியர்கள் வந்திருந்து ஒருவர் பின்னால் ஒருவர் பேசினார்கள். எல்லோரும் பல பள்ளிகளிலே பல ஆசிரியர்கள் நியாயமற்ற காரணங்களுக்காகவும், இன்னும் பல இடங்களில் எந்தவிதக் காரணமும் இன்றியும் வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகிறார்கள், ஆசிரியர்களுக்குப் பணிப் பாதகாப்பு இல்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இன்னும் சில இடங்களில் நிர்வாகத்தின் உத்காவுக்கு எதிராக மேல் முறையீடு செய்தால், இது

[திரு. டி. சந்திரசேகரம்]

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

மைத்ரரிட்டி ஸ்தாபனம், ஆகவே மேல் முறையிடு செய்வதற்கு உரிமையில்தான் பெற்று கொள்ளதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு சட்ட ரீதியாக அது தவறு என்று உணர்த்தினேன். டி.இ.ஒ., செ.இ.ஒ., இயக்குநர், அரசாங்கம் வரை நிர்வாகம் பணி நீக்கம் செய்தது தவறு என்று உத்தரவு போட்டும் கூட, பல பள்ளிகளில் அந்த உத்தரவுகளுக்குப் பணிபுரிந்திருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவுகளினால் எந்தவிதப் பலனும் இல்லாமல் இன்னமும் ஆசிரியர்கள் தவிர்க்கிறார்கள். அப்போர்ப்பட்ட ஆசிரியர்களின் விவரங்கள் அடங்கிய ஒரு நீண்ட பட்டியலைக்கூட என்னிடம் காட்டினார்கள். அதை இப்பொழுது அனுப்பித் தர கேட்டிருக்கிறேன். அது வந்ததும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கிறேன். மேலும் எஜ்-கேஷனல் ரூல்ஸ்-இல் ஸ்டேட்டியூட்டரி ரைட்ஸ் கிடையாது, மைத்ரரிட்டி பள்ளிகளை மேல் கொள்ள உரிமையில்தான் என்று கூறப்பட்டது. இப்பொழுது அதற்குரிய சட்டத்தை அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. இப்பொழுதாவது, எந்தவிதத் திட்டம் ஆசிரியர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பு அளிக்காமல், அரசு உத்தரவுக்கும் பணியாமல், முறைகேடாக நடந்து வரும் பள்ளிகளை ஏன் அரசாங்கம் எடுக்கக் கூடாது? இதுவரை முறைகேடு நடந்த எத்தனை பள்ளிகளை அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது என்ற விவரத்தை அமைச்சர் பதிலளிக்கும்போது அவரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறேன். 20 அல்லது 30 பள்ளிகளைப்பாவது இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அரசு ஏற்றுக்கொண்டால்தான், வருங்காலத்தில் முறைகேடு செய்தால், அரசாங்கம் எடுத்துவிடுமே என்று பயந்து ஒழுகாது நடைபெறக் கூடிய வாய்ப்பு உண்டாகும்.

அடுத்தபடியாக, ஆங்கில மொழி பயிலும் பிரிவை எடுத்துக் கொண்டால், ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் ஒரு பிரிவு இருக்கலாமென்று விதி இருக்கிறது. இது தமிழை வளர்க்க ஒரு வழியாக அல்லது உதவி புரிவதாக இருக்கலாம். ஆனால் அதன் விளைவு என்ன ஆகிறது? ஆங்கிலத்தில் படிக்க நிறைய பேர் மூன்று வருவதால் ஆங்கிலப் பிரிவில் 80, 90 என்று மாணவர்களைச் சேர்க்கிறார்கள். இப்படி கட்டாயப்படுத்தி ஒரு பிரிவில் 80, 90 மாணவர்களைப் போட்டுவிடுவதால், தமிழ் வளர்ந்து விடுமா? இவையெல்லாம் நடைமுறையில் மிகவும் பரதமான செயல்கள் என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏன் ஒரு பள்ளியில் 2 பிரிவுகள் வைக்கக் கூடாது? என்ன தவறு ஏற்பட்டு விடும்? அதற்குரிய ஏற்பாட்டை இந்த அரசு செய்ய வேண்டும். வேண்டுமானால் ஒரு பள்ளியில் 100 மாணவர்களுக்கு மேல் ஆங்கிலம் பயில்கிறவர்களைச் சேர்க்கக்கூடாது என்று ஒரு கட்டுப்பாடு விதிக்கலாம். ஒரே பிரிவை வைத்துக்கொண்டு, அதில் 80, 90 என்று பிள்ளைகளை அடைத்து வைத்த ஆங்கிலம் போதிப்பது பொருத்தமல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. அந்த நீக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் "Why should there be a ceiling?" என்று கேட்டிருக்கிறார். அதுகூட

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

[திரு. டி. சந்திரசேகரம்]

தேவையில்லாத ஒன்று. ஆங்கிலத்தில் படிப்பதனால் தமிழ் மேல் உண்மையில் பக்தி இல்லாமல் போய் விடாது. இன்னும் சொல்லப்போனால், ஒரு படிமேலே போய் தமிழை இரகிக்கும் நிலை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய அனுபவத்தில் சில ஆரம்பப் பள்ளிகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். 1 முதல் 5 வகுப்பு வரை இருக்கும் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கும் கூட இரண்டு ஆசிரியர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இரண்டு பேர் சேர்ந்து 5 வகுப்புகளை நடத்துகிறார்கள். எப்படி அவர்கள் சிறந்த முறையில் படிப்பை ஊட்ட முடியும்? அந்த இரண்டு பேரிலும் ஒருவர் தலைமைபாசிரியர். தலைமை பாசிரியர் வெளியே போக வேண்டியிருக்கும், மற்றும் நிர்வாக வேலைகளை கவனிக்க வேண்டியிருக்கும். ஆக மொத்தத்தில் அந்த இரண்டு பேரையும் 1½ பேராகத்தான் கருதவேண்டும். இது நடைமுறையில் சாத்தியமில்லாத விஷயம். இந்த அரசு அவைகளுக்கு சீக்கிரமாகத் தீர்வு காண வேண்டும்.

இறுதியாக நெல்லை மாவட்ட ஆசிரியர் கழக விழாவிலே ஒரு பெரியவர் பேசினார். 40 ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி இப்பொழுது ஓய்வு பெற்றிருப்பவர் அவர். அவருக்கு வயது 80 ஆகிறது. இப்பொழுது அவர் பெற்று வரும் பென்சன் ரூபாய் 75. பென்சன் ரூபாய் 50 மற்றும் அலவன்ஸ் 35 ஆக மொத்தம் 75 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி 70 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஓய்வுதியம் மிக மிகச் சொற்பம். கடைநிலை ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஓய்வுதியத்தில் பாதிக்கும் குறைவு. 1970-க்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுடைய நிலையை மனிதாபிமான உணர்வுடன் கவனிக்க வேண்டும். 40 வருடம் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி விட்டு ஓய்வு பெற்ற நிலையில் மாதந்தோறும் 75 ரூபாய் பென்ஷன் வாங்கிக்கொண்டு மிகக் கேவலமான வாழ்க்கை நடத்துகிறார். இப்படி 1970-க்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்ற மாதந்தோறும் 75 ரூபாய் பென்சன் வாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்கள் தமிழகத்தில் சில தூறு பேர்களே இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் 50 ரூபாய்கூடக் கொடுத்து 125 ரூபாயாவது பென்ஷன் வாங்குவழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்துக்கு அதிகப் பணச் செலவு ஆகாது, சில தூறு பேர்களே இருக்கிறார்கள். கல்வித் துறையில் நீண்ட காலம் பணியாற்றிய பெரியவர்களுக்கு ஓய்வுக்கு நாம் நன்மை செய்ததாக அது இருக்கும். நான் சொன்ன எல்லாவற்றையும் அரசு ஆலோசனை செய்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த அமலில் என் பேச்சை முடித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

[திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

(பிற்பகல் 6-40)

* திரு. பி. ஆர். தாமஸ்: மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானிய விளக்க உரையில் எனது சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுத்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மானியத்திற் தேசிய அடிப்படையில் கல்வி அமைய வேண்டுமென்ற கருத்துடனும் கல்வியின் தரம் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்ற உயர்ந்த நோக்கத்துடனும் அதற்கேற்ப நடப்பாண்டான 1977-78-க்கு நிதி ஒதுக்கீட்டிலே ரூ. 160 கோடி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். பொதுவாக ஒரு மாநிலத்தின் எதிர்காலம் அந்த மாநிலத்திலே கல்விக்கு ஒதுக்கீடு செய்யும் தொகையையும் திட்டப்படும் திட்டங்களையும் அது அமுலாக்கப்படும் முறையையும் பொறுத்துத் தான் இருக்கிறது என்பது நாம் யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும். ரூபாய் 160 கோடி தவிர தமிழகத்திலுள்ள அரிஜனப் பிள்ளைகள், பிற்பட்ட மக்கள், பழங்குடி மக்கள் ஆகியோருக்கு விடுதிகள் அமைக்கவும் அவர்களுக்குப் படிப்பு உதவி வழங்குவதற்கும், சீர்திருத்தப் பள்ளிகள் அமைக்கவும், தொழிற் பயிற்சிச் கல்வி வழங்கவும் ரூ. 22 கோடி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதோடு கூட, மருத்துவக் கல்விக்கும், கால்நடை மருத்துவக் கல்விக்கும், வேளாண்மைக் கல்விக்கும் ரூ. 9 கோடியைச் சேர்த்து ஆக மொத்தம் கல்வி இனத்தில் ரூ. 201 கோடி ஒதுக்கியிருப்பது நமது அரசைப் பாராட்டக்கூடியதாக இருப்பதால், அதைப் பாராட்டுகிறேன். பொதுவாகக் கல்விக்கு ஒதுக்கீடு செய்யும் தொகை அனைத்தையும் ஒரு செலவினமாகக் கருதாமல், அதை ஒரு மூலதனமாகக் கருத வேண்டுமென்ற கருத்தை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், அந்த ஆண்டில் செலவிடப்படும் தொகையின் பெற்றியைப் போலத் தோன்றியபோது அந்த ஆண்டின் முடிவிலே சீர்தூக்கிப் பார்க்க முடியாத பத்தாண்டுகள் இருப்பதாண்டுகள் கழித்துத்தான் செலவிட்டதற்கான சிறப்பை வெற்றியை, பெருமையைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க முடியும். எனவேதான் "Any amount spent on education ought to be considered only as an asset and not as a liability. It is an investment"

என்று உறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தின் பெருமை, எந்த அளவுக்கு அதிகமான ஒதுக்கீட்டைக் கல்விக்கு கொடுக்கிறோமோ அதைப் பொறுத்துத்தான் அமையும் என்ற முறையில் என் கருத்தை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். அநேக ஆண்டுகளாக கோத்தாரி கல்விக் குழுப் பரிந்துரையை மேற்கொண்டு கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக முயன்று, அடுத்த ஆண்டு பூரணமாக பத்து ஆண்டு பள்ளிப் படிப்பும் இரண்டு ஆண்டு உயர்பள்ளிப் படிப்பும், மூன்று ஆண்டு பட்டப் படிப்பும் அமுலாகும் சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டு உயர்தலைப் படிப்பு, பத்தாண்டு பள்ளிப் படிப்பு என்ற நிலை ஏற்படும் நோக்கில் விரும்பப் பாடத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இச் சூழ்நிலையில் மாநிலம் முழுவதும் அநேக உயர்

1977 ஆகஸ்ட் 23]

[திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் பணி இழக்கும் அவல நிலையில் உள்வார்கள். அதைக் கவனித்து நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இனிப உள்ளத்தோடு ஆதரவு மனப்பான்மையுடன் அனைத்து ஆசிரியர்களும் எல்லா நிலையிலும் பாதுகாக்கப்படுவார்கள் என்று உறுதி கூறியமைக்காக ஆசிரியர் சமுதாயத்தின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இரண்டு ஆண்டு உயர்பள்ளிப் படிப்புக்குத் திட்டமிடும் காலத்தில் இருமுனைத் திட்டம் என்று ஏழு சிறப்புப் பாடங்கள் அதில் சேர்க்கப்படும் என்றால், அதில் படிக்கக்கூடிய மாணவர் களுக்கு தொழில் பயிற்சிச் சான்றிதழ் வழங்க அரசு முன்வர வேண்டும். அந்தத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்த முடியாத காரணத்தால், 8, 9, 10 வகுப்புகளில் இந்தத் திட்டத்தை இணைத்து இதே முறையில் தொழிற் பயிற்சிச் சான்றிதழ் வழங்கலாம் என்ற கருத்தையும் இந்தச் சபையில் வைக்கிறேன். இந்தப் பள்ளிகள் எல்லாம் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை முதலீடு செய்து, கட்டிடங்கள், தளவாடங்கள், இயந்திரங்கள் அமைத்து, அந்தப் பகுதிகளுக்குத் தனித்தனி தகுதிபெற்ற வல்லுநர்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே பணிபாற்றிய ஆசிரியர்களுக்கு மாற்றுப் பணி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதே திறமை பெற்ற அந்தப் பணிகளில்தான் அவர்களை மட்டுத் த வேண்டுமென்று கருத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பள்ளிகளில் தற்போது பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் கூறியதைப்போல, அநேக ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றி, பதவி உயர்வு இல்லாத நிலைமையில் இருக்கிற தேர்வு நிலை ஊழியர்களுக்கு, முதுநிலைப் பட்டம் பெற்ற அதே திறமை பெற்ற அந்தப் பணிகளில்தான் அவர்களை அமர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்வி அறிக்கையில் 1,100 புதிய பணிகள், பதவிகள், ஆசிரியர்களுக்கு வழங்க இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாக இருக்கிறது. 200 இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பதவிகள், 200 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் பதவிகள், உயர்துவக்கப் பணிகளுக்கு 200 தமிழாசிரியர்கள் பதவிகள் வழங்குவது மகிழ்ச்சிக்கு உரியதாக இருக்கிறது. 300 பகுதி நேர கைத் தொழிற் பயிற்சி ஆசிரியர்களையும் முழு நேர ஆசிரியர்களாக ஆக்குவதும் 100 ஆய்க்கல் மொழி இடைநிலை ஆசிரியர்களை நியமிப்பதும் பாராட்டுக்குரியது. இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் எந்தப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கிற சூழ்நிலையைப் பார்க்க முடியாத அவல நிலை இருக்கிறது. 23 பயிற்சிச் கல்லூரிகளில் 2,500 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்குள் 15 ஆயிரம் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கெல்லாம் எவ்வாறு வாய்ப்பு அளிக்கப் போகிறோம் என்று அரசு சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த ஆண்டில் பணியில் உள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்களைத் தொடர்ந்து பணியில் அமைத்துக்கொள்வது என்பது பெரும் சிக்கலாக இருக்கும்போது, எவ்வாறு புதிய வாய்ப்புப் பெற முடியும் என்ற சிக்கலும்

[திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

உருவாகியிருக்கிறது. எனவே கல்வியிலும் பிற அமைப்புகளிலும் மாற்றம் செய்து வருகிற ஆண்டில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்குப் பணி வாய்ப்பு ஏற்படுத்த முடியுமோ அவற்றை வழங்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு வரையிலும்கூட ஏற்பு அளிக்கப்படாத அநேக பள்ளிகள் மாநிலங்களில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இந்தப் பள்ளிகளில் பயிற்றவர்களைத் தகுதி பெற்ற அரசின் அங்கீகாரம் பெற்ற பள்ளிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று ஆணையிருக்கிறது. இந்த ஆணை அவசியம் தானா என்று ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்பு அளிக்கப்படாத பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்கள் பயிற்சி அளிக்கப்படாத ஆசிரியர்களால் போதிக்கப்படுகிறார்கள். அந்தப் பள்ளிகள் லாபம் பெறும் நோக்கத்தோடு வியாபார சித்தையோடு நடத்தப்படுகின்றன. ஆசிரியர்களுக்குச் சரியான ஊதியம் வழங்குவதில்லை. இந்தக் காரணங்களால் அந்தப் பள்ளிகளில் பயிற்றவர்களை அடுத்த ஆண்டிலிருந்து அங்கீகரிக்கப்பட்ட பள்ளிகளில் அனுமதிக்க மறுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஐந்து வகுப்புகள் வரை உள்ள பள்ளிகளில் நியமிக்கப்படும் ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். அந்தப் பள்ளிகள் ஓரளவு அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். கல்வித் துறை சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். வேண்டுமென்றால் அரசு மானியம் கொடுத்து அரசே தன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவந்து ஏற்புடைய பள்ளி யாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் ரூ. 4½ கோடி செலவில் ஏறக்குறைய 18.80 லட்சம் மாணவர்கள் இந்த மாதிரி எட்டு வகுப்பு வரையில் படிக்கிறவர்கள். இவர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதி மாணவர்களுக்குப் பகல் உணவு அளிக்கப் பட்டு வருவது பாராட்டுக்குரிய திட்டமாகுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஆனால் மைய உணவு சமையல் கூடம் தென்னார்க்காடு, வட ஆர்க்காடு, செங்கல் பட்டு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களில் இருக்கின்றன. அவை என்ன சிறப்பு பெற்றிருக்கின்றனவோ தெரியவில்லை. பிற மாவட்டங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிற மாவட்டங்களிலும் மைய சமையல் கூடங்கள் அமைத்து வண்டிகள் மூலமாக உணவுப் பண்டங்களை எடுத்துச் சென்று பிள்ளைகளுக்கு அளித்தால், பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய அதிகமான பொறுப்பு தவிர்க்கப்பட்டு மாணவர்கள் அதிகமான உணவு பெறுவதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். உள்ளாட்சித் துறையில் மதிய உணவுத் திட்டம் முலமாக 300 நாட்களுக்குப் பிள்ளைகளுக்கு உணவு அளிக்கப்படுகிறது. அரசு அதற்காகப் பத்து காசுகள் வழங்குகிறது. உள்ளாட்சித் துறை 8 காசுகள் வழங்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. தனிக்கையாளர்கள் பார்த்த வரையில், அந்த ஐந்து காசுகள் வரவு வைக்கப்பட்டு செலவும் கருதப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

[திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

வில்லை. தவிரவும் ஆசிரியர்களையே அதைச் செய்யச் சொல்வது தவறு. அவர்கள் 10 காசுக்குத்தான் ஒரு மாணவருக்கு உணவு கொடுக்கிறார்கள். ஐந்து காசு உள்ளாட்சித் துறையிலிருந்து கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை என்ற குறை அநேக இடங்களிலிருந்து கேள்விப்படுவதால் சொல்கிறேன். ஐந்து காசைச் சேர்த்துக் கொடுத்தால், மாணவர்களுக்கு நிச்சயமாக நல்ல உணவு கிடைக்க வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதை கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாடப் புத்தகங்களைப் பொறுத்து மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்களும் கூறினார்கள். பாடப் புத்தகங்கள் இந்த ஆண்டு இலவசமாக வழங்கப்பட இருக்கிறதென்று கல்வித் துறையிலிருந்து வந்த ஓர் ஆணை திட்டவட்டமாகக் கூறுகிறது. கல்வித் துறையிலிருந்து, தகுதியுள்ள மாணவர்களுக்கு எத்தனை புத்தகங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டு ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசின நலத் துறையிலே, சில குறிப்பிட்ட புத்தகங்களை மட்டும் வழங்குவதாக ஓர் அச்சடித்த சுற்றறிக்கையை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சுற்றறிக்கைகள் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கின்றன. எல்லாப் புத்தகங்களும் வழங்கப்படுமென்று கல்வித் துறை சுற்றறிக்கை வந்திருக்கிறது. அரசின நலத் துறையில் இருந்து வந்த சுற்றறிக்கையில் சில புத்தகங்களைத்தான் வழங்குவோமென்று பட்டியல் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். 9, 10, 11-வது வகுப்பு மாணவர்கள் கட்டடக்கூடிய சிறப்புக் கட்டணத்தையும் அரசு வழங்குகிறது. அவர்களுக்குச் சிறப்புக் கட்டணம் 16 ரூபாய். 11 ஆம் வகுப்புப் பாடப் புத்தகங்களின் விலை 25 ரூபாயாகிறது. ஆக மொத்தம், 11 ஆம் வகுப்பைப் பொறுத்தவரையில், 41 ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் அரசு கொடுக்கும் உதவித் தொகை 30 ரூபாய்தான். தேர்வுக் கட்டணம் 15 ரூபாய் தவிர, 30 ரூபாயை அரசு வழங்குகிறது. ஆனால் பெண் பிள்ளைகளைப் பொறுத்த அளவில், உதவித் தொகை 45 ரூபாயும், மேலும் 15 ரூபாய் தேர்வுக் கட்டணமும் வழங்கும் நிலையிருக்கிறது. எனவே மாணவர்களுக்கு எந்த வகையில் அந்தத் தொகையை ஈடு செய்யப் போகிறார்களென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 6, 7, 8-வது வகுப்புகளுக்கான பாடப் புத்தகங்களின் விலை 22 ரூபாய் 30 காசுகள். அவர்களுக்குச் சிறப்புக் கட்டணம் 11 ரூபாய். ஆக மொத்தம் 33 ரூபாய் 30 காசுகள் சிறப்புக் கட்டணத்திற்கும், பாடப் புத்தகங்களுக்கும் ஆகிறது. அந்த மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற படிப்பு உதவித் தொகை 23 ரூபாய்தான். ஆனால் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உதவித் தொகை 34 ரூபாய் 30 காசுகள். இந்தப் பிச்சுநிலையில் மாணவர்களுக்குப் பாதிப்பு இல்லை. மாணவர்களுக்குத்தான் படிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, இந்த உதவித் தொகையைக் கூட்டிக் கொடுக்கும் வகையிலே

[திரு. பி. ஆர். நாமல்]

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

ஏதாவது நல்லதொரு முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-50)

இந்த ஆண்டு 10 ஆம் வகுப்பிற்கு இறுகித் தேர்வு வைத்திருக்கிறார்கள். 10-ம் வகுப்பு படிக்கும் மாணவர்களுக்கு அரசாங்கம் தேர்வுக் கட்டணத்தைத் தரப் போகிறார்களா, இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. 11 ஆம் வகுப்பு மாணவர்களுக்குத் தேர்வுக் கட்டணம் வழங்கி வருகிறார்கள். 10 ஆம் வகுப்பு மாணவர்களுக்குத் தேர்வுக் கட்டணத்தை வழங்க திட்டவாட்டமான ஆணையில்கூட. ஆகவே அது குறித்தும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று பணிவுடன் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரிசன மாணவர்கள் ஒரு வகுப்பில் தோல்வியடைந்தாலும், மீண்டும் படிப்பு உதவித் தொகையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று இதுவரை விதி முறை இருந்தது. ஓர் ஆண்டு தோல்வியடைந்தால், அந்த உதவித் தொகையை மறுக்க வேண்டுமென்று திட்டவாட்டமாக ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது. அது முரண்பாடானதாக இருக்கிறது. மாணவர்கள் இப்போது ஒரு வகுப்பில் தோல்வியடைந்தால், வழங்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 9, 10, 11 ஆம் வகுப்புகளில் படிப்பவர்களைப்பற்றிய திட்டவாட்டமான ஒரு பட்டியலை பள்ளிகளில் வைத்திருக்கிறார்கள். எந்தெந்த மாணவர்கள், எந்தெந்த வகுப்புகளில் தோல்வி அடைந்தார்கள், வெற்றி பெற்றார்கள் என்ற விவரம் அந்தப் பட்டியலிலிருந்து தெரியும். 6, 7, 8 ஆம் வகுப்புகளுக்கு அம்மாதிரி பட்டியல் இல்லை. 6, 7 வகுப்புகளை ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படித்துவிட்டு, 8 ஆம் வகுப்பை ஓர் உயர்தொடக்கப் பள்ளியில் படித்துவிட்டு வரும்போது, அந்த மாணவன் எந்த வகுப்பில், எந்தப் பள்ளியில் தோல்வி யடைந்தான் என்பது தெரியாத நிலை இருக்கிறது. சிறப்புக் கட்டணங்களைப் பள்ளிகளுக்கு வழங்கலாமென்ற உத்தரவு இருக்கிறது. ஆனால் எப்போது அது வழங்கப்படுமென்பது தெரியாத நிலை இருக்கிறது. சிறப்புக் கட்டணங்களைப் பொறுத்த அளவில், மாணவர்களுக்கு ஆண்டு முதலிலேயே வழங்கினால் தான் நல்ல பயன் அடைய முடியும். அதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாடப் புத்தகங்களைப் பொறுத்த அளவில், கொடுக்கப்பட வேண்டிய புத்தகங்கள் முழுவதும் கொடுக்கப்படவில்லை. புதிதாக விண்ணப்பப் படிவங்கள் கொடுத்த மாணவர்களுக்கு ஒரு புத்தகம்கூட வழங்கப்படவில்லை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அநேக உறுப்பினர்கள் ஏ-விங், பி-விங் இணைப்பைப் பற்றிப் பேசுவார்கள். ஏ-விங், பி-விங் இணைப்பு 1961 ஆம் ஆண்டிலே ஜில்லா போர்டுகள் கீழ்க் கட்டப்பட்டபோதே ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். அன்று ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

[திரு. பி. ஆர். நாமல்]

தின்னீழ் இருந்த பொது சுகாதாரத் துறையும், பொதுப் பணித் துறையும் அந்தந்தத் துறைகளோடு இணைக்கப்பட்டன. கல்வித் துறை மட்டும் இணைக்கப்படவில்லை. 1963-லே கல்வித் துறையின் கீழ் வந்தபோது அந்த இணைப்பு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். அப்போதும் செய்யவில்லை. 1970-ல் செய்திருக்க வேண்டும். அப்போதும் செய்யவில்லை. இன்று என்ன நிலை என்றால், ஒரே அரசுப் பள்ளியிலே இரண்டு பிரிவுகளையும் சேர்ந்த ஆசிரியர்களை பணி புரிகிறார்கள். ஏ-பிரிவைச் சேர்ந்த சிலரும், பி-பிரிவைச் சேர்ந்த சிலரும் ஒரே பள்ளியில் பணிபாற்றுகிறார்கள். அங்கே அமைதியில்லை. பொறுமை, எரிச்சல் எல்லாம் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் அந்தப் பள்ளிகளிலே கல்வித் தரம் எவ்வாறு இருக்குமென்பதைச் சற்று ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 160 பள்ளிகள் ஏ-பிரிவில் இருக்கின்றன. 9,000 ஆசிரியர்கள், அலுவலர்கள் பணிபாற்றுகிறார்கள். 1,473 பி பிரிவு பள்ளிகள் இருக்கின்றனவென்றும், 45,000 ஆசிரியர்கள், அலுவலர்கள் அங்கே பணிபாற்றுகிறார்களென்றும் குறிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இத்தனை ஆண்டுகளாக இந்த இணைப்பைத் தள்ளிக்கொண்டே இருப்பது ஏனென்று தெரியவில்லை. ஒரு சாரார் இணைந்தால் பெரும் பாதிப்பு தங்களுக்கு ஏற்படுமென்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றொரு சாரார் இணைக்காவிட்டால், பெரும் பாதிப்பு ஏற்படுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு பாராட்டிமறை செய்தி என்ன வென்றால், கல்வி அமைச்சரவர்கள் எல்லோரையும் சந்தித்து கருத்துக்களைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கருத்துக்களைக் கேட்ட பிறகு, அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டாலும், ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும், நடுநிலைமையாக அரசு நின்று, ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன். மற்றொரு பிரிவு இப்போது தோன்றிக்கொண்டிருக்கிறது. 'சி' பிரிவு என்று 17 நகராட்சிப் பள்ளிகள் தோன்றி, எங்கள் நிலை என்ன என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஊதியம் வழங்குவதிலே, ஊதிய உயர்வு வழங்குவதிலே, விடுப்பு அளிப்பதிலே, சேமநல நிதிக் கடன் அளிப்பதிலே பெரும் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு நிபாயம் கிடைக்க வேண்டும். ஆகவே இந்தப் பள்ளிகளையும் இணைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பணிப் பாதுகாப்பைப் பொறுத்த அளவில், மைனாரிட்டி பிரிவினருக்கு அநேக பாதுகாப்பு இருக்கிறது.

"Minority communities whether based on religion or language shall have the right to establish and administer institutions of their choice". It is not for maladministration and it is not for mismanagement.

ஆகவே கல்வித் துறையோ அல்லது, நிதாயன்மைமின் தடத்தும் பள்ளி யில் தரத் தட்டாத நடவடிக்கை எடுக்கலாம். நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதான அரசியல்

[திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

நிர்வாகத்தில் நலியிடக்கூடாதென்று அரசியல் சட்டம் காக்கவில்லை. நிர்வாகமாக அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையைக் கூற விரும்புகிறேன். முகவை மாவட்டத்தில் கே. கே. இப்ராஹிம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் திரு. கிருஷ்ணன் என்பவர் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வந்தார்.

(மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்கள் மனியடிக்கிறார்)

திரு. பி. ஆர். தாமஸ்: துணைத் தலைவரவர்களே, இன்னும் 4 நிமிடங்களில் முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முதலில் இரண்டு நிமிடங்கள் கேட்டார்கள். அது ஆகிவிட்டது. இப்போது நான்கு நிமிடங்கள் கேட்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 7-00)

அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ்: அந்த ஆசிரியர் இப்போது வேலை நீக்கம் செய்யப் பட்டு விட்டார். அது ஒரு சிறுபுரட்சியைப் பற்றி. அவர்கள் அங்கு வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அவர் ஒரு பி. ஏ., பி. டி. பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்தான். இந்தப் பள்ளி நிர்வாகத்தினர் ஒரு குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டையே எல்லா ஆசிரியர்கள் மீதும் போட்டு நீக்கிவிடுகிறார்கள். எந்தெந்த ஆசிரியர்களை வெளியேற்ற வேண்டும் என்று கருதுகின்றார்களோ, அவர்கள் மீது ஒரே மாதிரியான குற்றச்சாட்டுதான் சொல்கின்றார்கள். முன்பிருக்கும் கல்வி விதிகளைப் பின்பற்றுகிறார்கள். "Duly considered" என்று இருந்தது.

How can a prosecutor and the Judge be one and the same person? The management happens to be the prosecutor and it becomes the Judge. How can it be?

நியாயநிதியே குற்றம் சாட்டும் ஒரு ஆளாக இருப்பதே தவறு. ஆகவே கல்வித் துறையினர் எங்கெங்கே நிர்வாகம் இருக்கிறதோ அதை ஆராய்ந்து முடிவெடுத்து, அந்த ஆசிரியர்களை விண்ணில் பணியில் அமர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழக அரசு கல்வித் துறை சட்டவிலக்கவில்லை சாத்தக்களை நீதிமன்றம் தள்ளிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். சில சாத்தக்கள் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. சாத்தக்கள், இதி 19, 33(1), 38, 39(1) (2) (3), 40 ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து இந்தவகைப் பள்ளிகளிலே நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று சொல்கிறேன். இதில்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

[திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர், கல்வி இலாக்கா செயலாளர், கல்வி இயக்குநர் மற்ற கல்வி அதிகாரிகள் ஆகியோர் நல்ல முறையிலே ஆய்வு செய்து முடிவெடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டிருக்கும் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களில் ஆசிரியர்களுக்கு விரைவாக தொடர்ந்து ஊதியம் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிர்வாகம் தனியாரிடத்திலிருந்து அரசுக்கு வந்துவிட்டதால், அந்த நிர்வாகத்தைப் பொறுத்து கவலைப்படத் தேவையில்லை. கழுதி கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குத் தொடர்ந்து ஊதியம் ஒழுங்காகக் கிடைக்க உத்தரவிட வேண்டும். உத்தமபாளையம் கல்லூரியிலே 8 மாதங்களுக்கு ஊதியம் கிடைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஊதியம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அங்குள்ள நிர்வாகத்தைப்பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. காரணம் என்னவென்றால், தற்போது ஊதியம் வழங்க வேண்டும் என்று கல்வித் துறை சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. இந்த முறையில் ஆசிரியர்களுக்கு 1-6-77-லிருந்து ஊதியத்தை வழங்குவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முடிவாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கிழக்காசிய நாடுகளிலே ஓய்வு ஆதியங்கள் 55 வயதிலே ரூ. 200 என்றிருந்தது. 60 வயதிலே ரூ. 350, 65 வயதிலே ரூ. 300, 70 வயதிலே ரூ. 350 என்று உயர்த்திய ஓய்வூதியம் வழங்கப் பட்டு வருகிறது. நம் நாட்டிலே அப்படித் தர முடியாது. அதை நாம் கேட்கவில்லை. ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு அகவிலைப்படியாவது, பணியிலே உள்ளவர்களின் அகவிலைப்படி அளவு வழங்கப்பட வேண்டும். இரண்டாவது ஊதியக் குழுவிலே அகவிலைப்படியில் 50 பெர்சென்ட் என்று சொல்லப்பட்டது. அது வழங்கப்படவில்லை. அதை வழங்க வேண்டும். சென்னை போன்ற சில இடங்களிலுள்ள ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் மணிபாள்டர் மூலம் ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிறது. மற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் அப்படி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நன்றி கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, எனக்கு எப்போதும் விட்டுக்குப் போகிறபோதுதான் என்ஸ் கொடுக்கிறீர்கள். இப்போது இரண்டு மதிப்பிற்குரிய நண்பர்கள் ஆசிரியர்களைப் பற்றி, அவர்களுக்கு என்னென்ன அது சம்பந்தமாகத் தெரியுமோ அத்தனையையும் சொல்லி முடித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் திரு. பி. ஆர். தாமஸ்மும், திரு. தர்மராஜ் சந்தோஷமும் ஆவார்கள். ஆசிரியர் என்ற முறையில் திரு. தாமஸ் அவர்கள் நன்றாக எடுத்துரைத்து விட்டார்கள். மட்டந்தாரி ஆசிரியர்கள் ஒத்துழைப்பில் வந்த திரு. தர்மராஜ் சந்தோஷம் அவர்களும் ஆசிரியர்களுக்கு என்னென்ன உதவிகள் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள் அத்தனையையும் சொல்லிவிட்டார்கள். மிக்க மதிப்பினை

[திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்] [1977 ஆகஸ்ட் 23]

கிறேன். ஆனால் சில நவறுகளையும் அவர்கள் எடுத்துக்கற வேண்டும். 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். ரொம்ப நல்ல முறையிலேயே இந்த நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது கல்விக்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிற தொகையைப் பார்ப்போம். எல்லா துறையிலேயிருந்தும், மொத்தத்திலே ரூ. 623 கோடி வருமானம். அதில் ரூ. 201 கோடி கல்விக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ரூ. 190 கோடிதான் மாநில வருமானம். அவ்வளவு குறைந்த வருமானம். இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தில் ரூ. 623 கோடி வருமானம் வருகிறது. அதில் இன்று ரூ. 201 கோடி கல்விக்காகச் செலவிட திட்டமிட்டுள்ள அமைச்சர் அவர்களை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். நான் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவன். தெற்குக் கடற்கரையிலேயிருந்து நம்முடைய ஜில்லாவைக் கடக்கும்போது, தஞ்சாவூர் பார்டர் வரை, மேற்கே மதுரை பார்டர் வரை, தெற்கே திருச்சி பார்டர் வரை, எங்களுடைய நிலை எப்படி இருக்கிறது என்று பார்ப்பீர்களேயானால், தெரிந்துகொள்ளலாம். என்னுடைய சாதாரண, ஒரு சிறிய பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள தாலுக்கா மட்டத்திலே அரசாங்கம் நடத்தக்கூடிய பள்ளிகளைப்பற்றி மாத்திரம் சொல்லுகிறேன். என்னுடைய ஆர். எஸ். மங்கலம் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே திருப்பாவைக்குடியில் ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியிலே கட்டடம் கிடையாது. பள்ளி ஆரம்பித்தாகி விட்டது. ஓடியாடிய பார்த்து ஒன்றும் நடக்கவில்லை. ரூபாய் 10 ஆயிரம் கொடுங்கள், அரசாங்கம் அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யும் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஸ்ரீ லங்காவை நம்பிக்கொண்டிருந்த முஸ்லிம்கள். அதனாலே அவர்களாலே ஒன்றும் பண்ண முடியவில்லை. எங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனிலேயிருந்து ரூபாய் 10 ஆயிரம் தீர்மானம் செய்து கட்டினோம். எங்களுடைய பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த கிராமம் அது. பணம் கட்டி சுமார் 8 மாதங்கள் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இன்னமும் அதற்கு எக்கவிதமான வேலையும் ஆரம்பிக்கவில்லை. நாங்கள் பொது சபையைக் கூட்டுகிறோம் என்கிறார்கள். இதற்காக ஒன்றும் செய்யவில்லை. நீங்கள் எதற்காக சட்ட சபைக்குப் போகிறீர்கள், என்ன கேட்கிறீர்கள் என்று என்னைக் கேட்டுத் தொந்தரவு செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இலங்கையிலிருந்து வருமானம் வரும். அது இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சிக்கித்திலே அதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆர். எஸ். மங்கலத்திலே அரசாங்க ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு ஷாட் கட்டி யிருக்கிறார்கள். இன்னொரு ஷாட், கிடுக்கு கொட்டகை போட்டு நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் Plane வந்து இறங்கிப் போகிறது என்று இடித்துவிட்டார்கள். அதவும் இடித்துவிட்டது. உங்களுக்கு எல்லாக் கட்டிடத் தருகிறோம் என்றார்கள். அதையே திருத்தி, பத்திர

1977 ஆகஸ்ட் 23 [திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்]

போட்டு இப்போது ஸ்கூல் நடத்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான அலுவலகங்களிலே இருக்கிறது அந்தப் பள்ளிக்கூடம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது நான் சொல்லி வருவதெல்லாம், சர்க்கார் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பற்றித்தான். எங்கள் பகுதியில் சனவெளி என்ற ஊரில் பள்ளிக்கூடம் கட்டடம் இல்லாமல், மாத்தடியிலே நடத்துகொண்டிருக்கிறது. தொண்டி என்பது ஒரு பெரிய ஊர். அங்கும் பள்ளி மாத்தடியிலேதான் நடத்துகொண்டிருக்கிறது. திருவாடானையிலே ஒரு கட்டடம் கட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னும் மாத்தடியிலேதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கண்ணக்குடியில் இதுப்பை மாத்தடியிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனந்தூரில் ஒரு பள்ளி மாத்தடியிலே நடத்துகொண்டிருக்கிறது. திருவேகம்பத்தூர் என்ற ஊரில் ஒரு ஸ்கூல் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதிலே 50 அல்லது 100 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள். ஏராளமான பிள்ளைகள் கிராமங்களிலே படிப்பதற்கு வந்து சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சின்னஞ்சிறு குக்கிராமங்களிலே வந்து சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பாண்டிசூடியிலே ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. அதற்குக் கட்டடமே இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் 2 சிப்பிகள் நடக்கின்றன. காலியிலே 100 பிள்ளைகள், மாலியிலே 100 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள். அங்கு ஊர் டிராகர்கள் கொட்டகை போட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கு ஊர் டிராகர்கள் கொட்டகை போட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்பள்ளிக்கு அதிகாரிகள் புதியதாகக் கட்டிடம் கட்ட ரூபாய் 48,000 என்று எஸ்டிமேட் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 8 மாதத்திற்கு முன்னாலேயே இந்த சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறது. நிபுணர்கள் எல்லாம் ஒப்புதல் கொடுத்து, ரூபாய் 48 ஆயிரம் போட்டுக் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே வேறு வழியில்லை. அது இங்கே வந்திருக்கிறது. அதற்குள்ளே நடவடிக்கையைத் துரிதமாக எடுத்து இந்தப் பள்ளிக் கட்டிடத்தைக் கட்ட வேண்டும்.

(சிற்பகல் 7-10)

வழியிலே போகிறவர்களைக் கேவலப்படுத்துவது மாதிரி மாத்தடியிலே ஹைஸ்கூல் நடத்துவது அவ்வளவு நல்லது அல்ல. இதே நிலைமை இன்னும் இராமநாதபுரம் தாலுகாவிலும், பாமக்குடி தாலுகாவிலும் இருக்கின்றது. ஏராளமான ஹைஸ்கூல்களை மாத்தடியிலே நடத்துகிறார்கள். ஆசம்பப் பள்ளிகளைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. அவர்கள் எப்பொழுதுமே மாத்தடியில் தான் மதிய உணவு சமையல் செய்வது, கிளாஸ் நடத்துவது எல்லாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இப்போது நேரத்தில் எப்படியும் நடந்துகொண்டிருக்கிறதா?

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்: மழை வந்தால் அவர்கள் வரவே மாட்டார்கள். சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள், அங்கே மழையே கிடைக்காதே என்று, அங்கே மழையே வராது என்று அல்ல, மழை வரும், மழை குறைந்த அளவிலே வரும், அப்படி மழை வந்தால், அவர்கள் எல்லாம் வீட்டிலே இருந்துவிடுவார்கள். இதுதான் அங்கு இருக்கிற நிலைமை. மழை பெய்யாமல் ஒரு பக்கம் கஷ்டம், வைத்தியம் பண்ணாமல் ஒரு பக்கம் கஷ்டம், பள்ளிக்கூடம் இல்லாமல், பள்ளிக் கட்டிடம் இல்லாமல் ஒரு பக்கம் கஷ்டப் படக் கூடிய அவல நிலைதான் அங்கு இருக்கிறது. இதைப் போக்க இந்த அரசு முழு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், ராமகிருஷ்ணத் தேவர் ஏதோ சம்பிரதாய முறையில் பேசுகிறாரே அப்படி உண்மையிலேயே இருக்குமா என்றால், நீங்கள் தான் கண்கூடாகப் பார்க்கப் போகிறீர்களே. ஆகவே அதைப் போக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, நகரத்திலே உள்ளவர்களை எடுத்துக்காட்டி, அதே போல் கிராமத் திலே உள்ளவர்களுக்கும் ஒரே கணக்குப் போட்டு 2,500 ரூபாய்க்கு மேல் ஆண்டு வருமானம் உள்ளவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கிப் பிபிரிசு பண்ணக்கூடாது என்று கட்டுப்பாடு வைத்திருக்கிறார்கள். ஸ்காலர்ஷிப் ஐந்தாவது ரூபாய்க்குமேல் உள்ளவர்களுக்குப் புத்தகம் வழங்கும் சலுகையும் கிடையாது. எங்கள் பகுதி கிராமங்களில் 2,500 ரூபாய் அளவுக்கு யாருக்கு வருமானம் வருகிறது? ஆனால் இங்கே உறுப்பினர்களாகிய எங்களுக்குத் திண்ப்படியாக நிறைய ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இதில் ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்க வேண்டும். இது மாதிரி ஏழைகளாக உள்ள எங்களுக்கு மெடிக்கல் காலேஜ் முக்கியமல்ல. நாங்கள் கோப்பெதல்லாம் ஐந்தாவது வகுப்பு வரை ஒரு பள்ளிக்கூடமும், எட்டாவது வகுப்பு வரை ஒரு பள்ளிக் கட்டிடமும் இருக்க வேண்டும் என்பது தான். அந்தப் பள்ளிக் கூடங்களில் ஆசிரியர்களுடைய திறம் எப்படி இருக்கிறது என்று நாங்கள் கேட்பதன்மீது பெரும்பாலும் ஆசிரியர்கள் பள்ளிகளில் இருக்கமாட்டார்கள். அதைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய இரண்டு ஆசிரியப் பெரியவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்று பார்த்தேன். ஆனால் சொல்லவில்லை. ஆசிரியர்கள் என்றால், எனக்கு மிகவும் வேண்டியவர்கள். நான் தலைவராக இருந்த பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருந்த 300 ஆசிரியர்களில் கிட்டத்தட்ட 250 ஆசிரியர்களை நான் நன்றாக அறிவேன். அவர்களுக்கும் என்னைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். அவர்களை நான் மரியாதையாக நடத்துவேன். அவர்களிடம் நான் அன்பாக நடப்பேன். சிலருக்கு சைக்கிள் கூட வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது உண்டு. சைக்கிள் ஏன் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அந்த ஆசிரியர்களுக்கு அங்கே வீடு கிடையாது. வீடு கிடையாது என்றால், அவர்கள் வேலை யார்க்கும் ஊரில் இல்லை. ஆசிரியர்கள் என்றால், அவர்களுக்கும் தலைவராக இருக்க

[1977 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்]

கிறது, வீடு இருக்கிறது அவர்கள் யாத்திரை போகிறவர்கள் என்று அர்த்தம் அல்ல. அவர்களுக்கும் வசதி இருக்கிறது. அப்படி இருப்பவர்கள் பள்ளி இருக்கும் ஊரில் இல்லை. பக்கத்து ஊரிலிருந்து வருகிறார்கள். அந்த ஊரிலிருந்து இந்த ஊருக்கு வருவதற்கு வசதியாகத்தான் சைக்கிள் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். ஆகலால் அவர்களுக்கு சம்பளத்தைக் கூட அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒய்ஜிதியம் பற்றிச் சொன்னார்கள். வயதாகிய வியாதியில் சாகக் கிடக்கிற உழவரில் ஒரு சிலருக்கு 25 ரூபாய்தான் முதியோர் ஒய்ஜிதியம் கொடுக்கிறார்கள். பாவம் அவர்கள் இருமிக்கொண்டு, முக்கிக்கொண்டு ஒரு மூலையிலே இருப்பார்கள். அவர்களைக் கவனிப்பதற்குக்கூட ஆட்கள் இல்லை. மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒய்வு பெற்ற ஆசிரியர்கள் தங்கள் குழந்தைகளைக் கூட படிக்க வைக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அவர்களும் தங்களுடைய பிள்ளைகளைப் படிக்க வைத்து முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் படிக்க வைத்துத்தானே அமைச்சர்கள் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள்? அந்த மாதிரி தங்கள் பிள்ளைகளும் உயர்ந்த நிலைக்கு வரவேண்டுமென்று அவர்களும் பிரியப்படுகிறார்கள். நானும் அப்படித்தான் பிரியப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையைக் கொடுத்திருப்பதாக பேப்பரிலே கூட பார்த்தேன். புருஷனையும், பெண்டாட்டியையும் பிரிக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருந்தார்கள். அதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஒரே ஊரில் இரண்டு ஆசிரியர்கள் உள்ள ஒரே பள்ளியில் பெண்டாட்டியையும், கணவனையும் வைத்தால், பள்ளிக்கு ஒருவாதான் வருகிறார். மற்றொருவர் வீட்டிலேயே இருந்துவிடுகிறார். பள்ளிக்கு இரண்டு பேரும் போவதை நான் பார்க்கவில்லை. ஆகவே புருஷனையும், பெண்டாட்டியையும் ஒரே பள்ளியில் போடுவதாக இருந்தால், ருவறு பேர் உள்ள பள்ளிகளிலே போடுங்கள். அவர்கள் ஒழுங்காகப் போவார்கள். ஏனென்றால் அங்கு மற்றொரு ஆசிரியர் இருக்கப் பார். சம்பளத்தை வேண்டுமானால் அதிகப்படுத்திக் கொடுங்கள். ஆனால் பெண்டாட்டியையும், புருஷனையும் ஜோடியாக ஒரே பள்ளியில் போடக்கூடாது என்று கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: (மணி அடித்தார்.)

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்: முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இரண்டு பேரையும் ஒன்றாகப் போடலாமா என்று கேட்கிறார். ஒன்றாகப் போடலாம். ஆனால் குழந்தைகளைப் பெறக்கூடாது என்று அதையும் சேர்த்து அவர்கள் தெரியப்படுத்தலாம்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவர் அவர்களே, குழந்தை பெறுகிற சமூகசாரத்தில் உங்களுக்கும் எனக்கும் தொடர்பு இடையாதது. அனைப்பற்றி அதற்கு உரியவர்கள் சொல்லட்டும்.

இராமநாதபுரம் கடற்கரை குழந்தை பகுதி. அங்கே வெளிநாடுகளில் வியாபாரம் செய்த முஸ்லிம்கள்தான் அதிகம் இருக்கிறார்கள். அதிகமாகப் போனால் மற்றவர்கள் வீடுகள் 200 தான் இருக்கும். அங்கே சாலைப் போக்குவரத்து இல்லை. இப்பொழுதெல்லாம் சர்க்கார் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்த பள்ளிக்கூடங்கள் வந்திருக்கின்றன. அங்கே படித்தவர்களைப் பார்ப்பது கஷ்டம். மலையா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளிலிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தால். படித்தவர்களைக் கூப்பிடு என்று சொல்வதுண்டு. படித்தவர் எங்கேயாவது ஒருவர் இருவர் தான் இருப்பார்கள். அந்த அளவுக்கு நிலைமை அங்கு இருக்கிறது. உங்களுடைய ரெஜிமிலாவது அந்த ஊரிலே பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கட்டிடங்களைக் கட்டுங்கள். கட்டிடம் இல்லாமல் பள்ளிக்கூடங்கள் வேண்டாம். கட்டிடங்கள் இல்லாவிட்டால், பள்ளிக்கூடங்களை நிறுத்திவிடுங்கள். ஆகவே பள்ளிக்கூடத்திற்குக் கட்டிடம் கட்டியே ஆக வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்குக் கூட வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்.

முன்பு எம். எல். ஏ.வாக இருந்த திரு. மலைக்கண்ணு கூட ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளைக் கெடுத்து விடுகிறார்கள் என்று என்னிடம் சொன்னார். பையனை ஆசிரியர்கள் கள்ளு வாங்கி வாச் செய்கிறார்கள். பையன் முதலிலே கையிலே தொட்டுப் பார்ப்பான். பிறகு நாக்ஷிலே வைத்துப் பார்ப்பான், அதற்குப் பிறகு கொஞ்சம் கவைத்துப் பார்த்து, பிறகு குடிக்க ஆரம்பித்து, பின்னாலே அலனே பெரிய குடிக்காயாக ஆகிவிடுவான். இந்தமாதிரியான நிலைமைகள் எல்லாம் உங்களுடைய காலத்திலே இருக்கக்கூடாது. அவைகள் எல்லாம் இருக்காமல் செய்வதற்கு நாங்கள் ஒத்துழைக்கத் தயார். ஆசிரியர்களுக்கு வீடு தேவை. அவர்களை ஏன் வரவில்லை என்று கேட்டால், காலிலே முள் எதத்துவிட்டது, அதற்கு வைத்தியம் செய்யப் போய்விட்டேன், அதனால் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் குறைபாடுகளையும் நீக்க வேண்டும் (பிற்பகல் 7-30)

ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளத்தையும் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் ஆசிரியர்கள் ஒழுக்கம் உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். எந்த நேரத்திலும் பார்த்தாலும் கட்சி, பள்ளிக்கூடத்தை விட்டால் கட்டிதான். மற்றம் என்கிறார்கள், கட்டணம் என்கிறார்கள், அப்படி இரண்டு கட்டணம் என்கிறார்கள். ஊரையும் கெடுத்து விட்டார்கள். வாத்தியார் கள்ளுக் குடிக்கிறார், சாராயம் குடிக்கிறார் என்றால், அது நல்லதல்ல. அப்படிப்பட்டவர்களை உடனே டுஸ்ஸில் செய்ய வேண்டும். அதற்குரிய ஜி.ஒ. நான் ஊருக்குப் போவதற்குள் வெளியிட்டாக வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கிராமங்கள் முன்னேறும்.

1977 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்]

ஊரில் உள்ளவர்கள் இதைப்பற்றி வெளியே சொல்ல மாட்டார்கள். அவர்களுக்கே ஆசிரியர்களைப் பற்றிச் சந்தேகம், இவர் எங்கே ஆசிரியர் வேலை செய்கிறார், வட்டிக்குப் பணம் கொடுக்கிறார், பஞ்சாயத்து கூட்டுகிறார்—இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் தான் கிராம மக்களிடம் வாத்தியார்களைப் பற்றி இருக்கிறது. வேறு புள்ளிவிவரம் எல்லாவற்றையும் நன்றாகப் படித்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்கெனவே சொல்லிவிட்டார்கள். கல்விக்காக 201 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்கிறோம். இனிமேலாவது நல்ல முறையில் நடக்காத ஆசிரியர்களைத் தீர்த்துக் கட்டி விடுங்கள். அதேபோல கட்டிடங்கள் இல்லாத நிலை இருப்பதால், மாத்தடியில் வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. மத்திய உணவைக் கூட மாத்தடியில் சமையல் செய்கிறார்கள். திறந்தவெளியாக இருப்பதால், அங்கே காகம், குருவி போன்றவைகள் எச்சமிட்டு உணவை அசுத்தப்படுத்துகின்றன. சில இடங்களில் பாத்திரங்களைத் தூக்கிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கும் அரசு ஒரு பரிகாரம் காணவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சனவெளி என்ற ஊரில் ஒரு ஆசிரியர் குடித்து விட்டு பஸ்ஸில் ஏறியிருக்கிறார். ஏறினவர் கம்மா இருக்கவில்லை, வள வள என்று உளறிக்கொண்டிருக்கிறார். அதே பஸ்ஸில் ஒரு போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டரும் ஏறிருக்கிறார். அவர் வாத்தியாளைப் பார்த்து, ஏன் இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறாய் என்று கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு அவர் ஜனநாயகத்தில் பேசுவது கூடாது என்று கேட்டிருக்கிறார். உடனே இன்ஸ்பெக்டருக்கு விஷயம் விளங்கி விட்டது. அவர் பஸ்ஸை போலீஸ் ஸ்டேசனுக்கு விட்டுச் சொல்லி, ஸ்டேசனில் அந்த வாத்தியாளைச் சோதனை செய்து பார்த்ததில், குடித்திருந்த விஷயம் உறுதியாயிற்று. உடனே அவர் ரிமாண்ட் பண்ணிவிட்டார். இந்த விஷயத்தைக் கேள்விப்பட்ட உடனே, அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்கள் 'ஆசிரியர்கள் சமூகாயத்துக்கே இது இழுக்கு' என்று சொல்லிக்கொண்டு படைபெடுத்து வந்து என்னிடம் முறையிட்டார்கள். அதற்கு நான் ஆறுமுக கோட்டை என்ற இடத்தில் அனைத்து ஆசிரியர்களும் கூடி இனிமேல் யாரும் குடிக்க மாட்டோம் என்று பிரமாணம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறினோம். உடைசியில் சாட்சியில்லை என்று சொல்லி, அந்த ஆசிரியர் விடுதலை ஆகிவிட்டார். குடித்த ஆசிரியருக்கு வக்கீலத்து வாங்க 300 ஆசிரியர்கள் படைபெடுத்து வந்தார்கள். இங்கு சற்று முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் சிலர் திருச்சியிலே, மதுரையிலே, திருநெல்வேலியிலே, தஞ்சையிலே மாநாடு போட்டோம். ஆசிரியர்கள் பேசினார்கள், நாங்களும் பேசினோம் எந்தெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டும், பென்சனை உயர்த்த வேண்டும், சலுகைகள் வேண்டும், பதவி உயர்வு

1977 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. எஸ். சாமசுருஷ்ணத் தேவர்]

வேண்டும் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். ஆனால் ஒழுக்கம் கெட்டு இருக்கும் ஆசிரியர்களை நல்படியாக இருக்க வேண்டுமென்று பேசியதாக ஒருவரும் கூறவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்களை அவர்கள் கண்டிக்க வேண்டாமா? அரசாங்கம் ஆசிரியர்களுக்காக நிறைய உதவிகளைச் செய்கிறது. ஆசிரியர்களும் ஒழுக்கமுடையவர்களாக இருக்க வேண்டாமா? ஒரு அண்டா பாலுக்கு ஒரு டர்னர் மோர் உறையாக போட்டால் போதும். அதுமாதிரி இலட்சக் கணக்கான ஆசிரியர்கள் இருக்கும் நிலையில் ஒருசிலர் ஒழுக்கமற்றவர்களாக இருந்தாலும், அது ஆசிரியர் சமுதாயத்துக்கே இழுக்கு. நான் மேலே சொன்ன வற்றையெல்லாம் அரசு பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ப துடன் முதலிலே ஆசிரியர்களை ஒழுக்கமுடையவர்களாக ஆக்க அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நோம் போதாமையால் இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : 'கல்வி வளர்ச்சி' பற்றிய விவாதம் நாளையும் தொடரும். மேலவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவடைந்து, அவை மீண்டும் 24-8-1977 பிற்பகல் நான்கு மணிக்குக் கூடும். அதுவரையில் மேலவை ஒத்திவைக்கப்படுகிறது.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 7-25)

6. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A - Statutory Rules and Orders.

42. Notification issued with G.O. Ms. No. 845, Agriculture, dated the 29th May 1975 in regard to addition of "sub-station for Hill Banana Research at Mangalamcombu" to the Schedule to the Tamil Nadu Agricultural University Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 53 (2) of the Tamil Nadu Agricultural University Act, 1971 (Tamil Nadu Act 8 of 1971)].

43. Notification issued with G.O. Ms. No. 2014, Agriculture, dated the 20th October 1976 in regard to addition of "Cocoa Pilot Demonstration Centre at Mangalamcombu" to the Schedule to the Tamil Nadu Agricultural University Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 53 (2) of the Tamil Nadu Agricultural University Act, 1971 (Tamil Nadu Act 8 of 1971)].

B. Reports, Notifications and Other Papers.

56. Policy Note on Animal Husbandry, 1977-78. (English and Tamil).

57. Performance Budget on Animal Husbandry, 1977-78.

1977 ஆகஸ்ட் 23]

[714....ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி

(1977-78 வரவு-செலவு மதிப்பீடு.)

I. தோற்றுவாய்.

(i) கல்விச் செலவும் மாநில வரவு-செலவுத் திட்டமும்.— கல்விக்காக 1977-78ஆம் ஆண்டில் ரூ. 160 கோடி ("மானியக் கோரிக்கை 17—கல்வி"யின் கீழ்) நிதி ஒதுக்கம் செய்யப் பட்டுள்ளது. இத்தொகை 1977-78ல் வருவாய்த் கணக்கில் ஆகும் மொத்தச் செலவான ரூ. 663 கோடியில் 24 விழுக்காடாகும். வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மற்றெல்லாத் துறைகளைக் காட்டிலும் கல்வித் துறைக்கே அதிகத் தொகை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வி மானியத்தின் கீழ் 1975-76-ல் ஆன செலவு ரூ. 123 கோடி; 1976-77-ல் (திருத்த மதிப்பீட்டின்படி) ஆன செலவு ரூ. 136 கோடி. இதிலிருந்து கல்விச் செலவு தொடர்ந்து உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது என்பது தெரியவரும்.

2. கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் 1977-78 வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் பல்வேறு நிலைக் கல்விப் பணிகளுக்கும் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்க விவரங்கள் வருமாறு:—

1977-78 வரவு-செலவு மதிப்பீடு.

திட்ட	திட்டச்	மில்லாத	செலவினம்.	மொத்தம்
செலவினம்.				

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

277. கல்வி—

1 தொடக்கக் கல்வி.	72.25	3.98	76.23
2 உயர்நிலைப் பள்ளித் தரக்கல்வி	49.30	3.91	53.21

[1977-78 ஆண்டு]

(1)	(2)	(3)	(4)
3 கல்லூரிக் கல்வி ..	19,09	1,25	20,34
4 சிறப்புக் கல்வி	64	22	86
5 தேசிய மாணவர் படை; விடு யாட்டு முதலிய யவை ..	1,29	17	1,46
6 பிற இனங்கள்	18	..	18
7 நேரத்தில் துட்பக் கல்வி ..	4,75	89	5,64
மொத்தம்—277. கல்வி ..	1,47,50	10,42	1,57,92
278. கலை, பண்பாடு, தொலைபேசிகள் ஆராய்ச்சி	18	14	32
அரும் பொருட்காட்சி சாலைகள் ..	5	6	11
பொது நூலகங்கள்.	10	2	12
..	78	1	79
..	1,11	23	1,34
288. சமூகப் பாது காப்பும் நலனும் (ஊனமுற்றோருக் கான பள்ளிகள் முதலியன) ..	34	1	35
மொத்தம் மானியக் கோரிக்கை " 17 கல்வி" ..	1,48,95	10,66	1,59,61

3. கல்வி வளர்ச்சிக்காகச் செய்யப்பட்டுள்ள மேற்கண்ட நிதி ஒதுக்கீடுகள் தவிர, பள்ளி, கல்லூரி கட்டிடங்கள்

[1977-78 ஆண்டு]

கடன்கள் முதலியவற்றிற்காக பிற கோரிக்கைகளில் நிதி 1977-78-ல் செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கம் வருமாறு—

திட்டத்தின் கீழ் திட்டச் செலவு. திட்டச் செலவு. தம்.

(1) (2) (3) (4)

(ரூபாய் இலட்சத்தில்)

பொதுக் கல்வி.

(அ) வருவாய்க் கணக்கில் செலவு—

314. சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகள்—ஊராட்சி

ஒன்றியப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் ..

54 54

சமூகக் கல்வி ..

8 8

259. அலுவலகக் கட்டிடங்கள் ..

1 1

மானியக் கோரிக்கை 37—

பொதுப்பணி ..

277. கல்வி—அரசுப் பள்ளிகள் கல்லூரிகளுக்கு கட்டிடங்கள் ..

4 1 5

266. தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் ..

5,10 .. 5,10

(ஆ) வருவாய்க் கணக்கின் கீழ் வராத செலவு—

459. மூலதனச் செலவு—

பள்ளிக் கல்வித் துறை

அலுவலகக் கட்டிடங்கள் ..

2 2

[1977 ஆகஸ்ட் 29]

(1)	(2)	(3)	(4)
477. கல்வி, கலைகள், பண்பாடு ஆகியவற்றிற்கான மூலதனச் செலவு—அரசுப் பள்ளிகள், கல்லூரிகளுக்குக் கட்டிடங்கள்	7	3,32	3,39
677. கடன்கள்—தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குத் திருமணக்கடன்	1	...	1
தேசிய கடன் படிப்புதவித் தொகைகள்	34	..	34
மொத்தம்—பொதுக் கல்வி	5,62	3,98	9,60

திட்டத்தின் கீழ்வராத செலவு. திட்டச் செலவு. மொத்தம்.

(1) (2) (3) (4)
(ரூபாய் இலட்சத்தில்)

தொழில் நுட்பக் கல்வி.

477. அரசு தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலைய கட்டிடங்களுக்கான மூலதனச் செலவு	..	8	6
677. தொழில் நுட்பக் கல்வி மாணவர்களுக்குக் கடன்கள்	9	...	9
தனியார் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிறுவனங்களுக்குக் கடன்	1	..	1
மொத்தம்—தொழிற் கல்வி.	10	8	18
மொத்தம்—பொதுக் கல்வியும் தொழிற் கல்வியும்	6,72	4,06	9,78

[1977 ஆகஸ்ட் 29]

மேற்சொன்ன நிதி ஒதுக்கங்கள் அனைத்தும் கணக்கிற் கொள்ளப்பட்டால் 1977-78ல் கல்விக்காகச் செலவிடப்படும் தொகை ரூ. 170 கோடியாகும்.

4. (i) அரிசனங்கள், பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலப் பள்ளிகள், விடுதிகள், அரிசனங்கள், பழங்குடி வகுப்பினர், பின்தங்கிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குப் படிப்பு உதவித் தொகைகள் முதலியவற்றிற்கான செலவும், சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்கள் போன்றவற்றிற்கான செலவுகள் மேற்படி செலவினங்களின்கீழ் வாரா. இந்த இனங்களின் மொத்தச் செலவு சுமார் ரூ. 22 கோடியாகும்.

(ii) மருத்துவக் கல்வி. வேளாண்மைக் கல்வி, கால்நடை மருத்துவக் கல்வி ஆகியவற்றிற்கு, அந்தந்தத் துறைகளின் கீழ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் தனித்தனியாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி மொத்தம் சுமார் ரூ. 9 கோடி. மேற்கண்ட இரு இனங்களுக்காகவும் செலவையும் (ரூ. 22 கோடியும், ரூ. 9 கோடியும்) கணக்கில் கொண்டால், 1977-78ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கல்வி வளர்ச்சிக்கான மொத்தச் செலவு சுமார் ரூ. 201 கோடியாக இருக்கும்.

5. எல்லாத் தலைப்புகளின் கீழும் (277. கல்வி, 477. கல்வி மூலதனச் செலவு, 677. கடன்கள் முதலியன) கல்வியின் பல்வேறு துறைகளுக்கு 1977-78ஆம் ஆண்டில் செயல்பப்படும் திட்டச் செலவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. (கூட்டல் குறிக்குப் பின்னர் உள்ள இலக்கங்கள் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டங்களுக்கான செலவினைக் குறிக்கும்)

[1977 ஆகஸ்ட் 28]

பொறுப்
பேற்ற
செல
வினம்.

1977-78ல்
புதியதாக
ஒப்பளிப்பு
வழங்கும்
செல
வினங்கள்.

மொத்தம்.

(1) (2) (3)
(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

பொதுக் கல்வி—

(1) பள்ளிக் கல்வி	9,47 + 7	1,17	10,64 + 7
(2) கல்லூரிக் கல்வி.	1,47 + 53	26	173 + 53
	10,94 + 60	1,43	12,37 + 60
தொழிற் கல்வி	60 26	14	74 + 26
சத்துணவு - நண்பகல் உணவு.	16	4	+ 20
கலைப்பணிகள்	21 + 3	2	23 + 3
	11,91 + 89	1,63	13,54 + 89

(i) 10+2+3 கல்வி முறை.

6. தமிழ்நாட்டில் பள்ளிக் கல்வி 11 ஆண்டு, கல்லூரி களில் புகுமுக வகுப்பு ஓராண்டு, பட்டப்படிப்பு 3 ஆண்டு என்ற கல்வி முறை முன்னர் இருந்தது. 1964-66 கோத் தாரி கல்விக் குழு, இந்தியா முழுவதும் 10 ஆண்டு பள்ளிக் கல்வி, பள்ளிகளில் அல்லது கல்லூரிகளில் 2 ஆண்டு உயர் செகண்டரி வகுப்பு, 3 ஆண்டு பட்டப்படிப்பு என்ற ஒரே தோரான கல்வி முறையைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ப

[1977 ஆகஸ்ட் 28]

பரிவுரை செய்தது. 1968 செப்டம்பரில் “ தேசியக் கல்வி கொள்கை ” என்ற பெயரில் நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றிய தீர்மானமும் அக்கல்வி முறையை ஏற்கலாமென்ப பரிவுரை செய்தது. தமிழ்நாட்டில் “ 11+1+3 ” கல்வி முறையை மாற்றி 10+2+3 என்ற முறையைக் கொண்டுவர பொருத்த மானதா என்பது குறித்து பரிந்துரைக்க 1975 சனவரியில் அரசு குழு ஒன்றை அமைத்தது. 10+2+3 கல்வி முறையைக் கொண்டுவரப் பரிந்துரைத்து அக்குழு தன்னு் அறிக்கையை 1975 நவம்பர் திங்களில் கொடுத்தது.

7. பத்தாண்டு பள்ளிப் படிப்பு அடிப்படையில் மாற்றி யமைக்கப்பட்ட தரம் உயர்த்தப்பட்ட பாடத்திட்டங்களும் அப்பாடத் திட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாடப் புத்தகங்களும் 1972-73 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே படிப்படி யாகக் கொண்டுவரப்பட்டு, 1976-77 ஆம் ஆண்டுடன் 1-10 வகுப்புகளில் அமுலுக்கு வந்துவிட்டன.

8. (i) 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 11ஆம் வகுப்பு படிக்கின்ற மாணவர்கள் 1975-76 ஆம் ஆண்டிலிருந்துதான் மேற்சொன்ன புதிய பாடத்திட்டத்தின்படி பயிலத் தொடங்கினர். 1977 மார்ச் திங்களில் நடைபெறும் பத்தாண்டு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுதுவது அவர்களுக்குக் கடினமாக இருக்கும். எனவே அவர்கள் 1978 மார்ச் திங்களில் 11 ஆண்டு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுதலாமென ஆணை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. புதிய பாடத்திட்டத்தில் 9-10 வகுப்புகளுக்குள்ள பாடங்களை அவர்கள் 9-11 வகுப்புகளில் முன்னுணுகளில் பயில்வர். அவர்கள் 1978-79 ஆம் ஆண்டில் புகுமுக வகுப்பில் படித்து, 1979 ஏப்ரலில் புகுமுக வகுப்புத் தேர்வு எழுதலாம். அவர்கள்தான் ஓராண்டு புகுமுக வகுப்பின் கடைசித் தொகுதியினராவர்.

(ii) 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 10-வது வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்கள், கீழ் வகுப்புகளிலிருந்தே புதிய பாடத் திட்டத்தின்படி பயில்கின்றனராதலால் அவர்கள் 1978 மார்ச் திங்களில் பத்தாண்டு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுது

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

லாம். இவ்வாறாக 1978 மார்ச் திங்களில் இரு தொகுதி மாணவர்கள் (ஒரு தொகுதியினர் 11 ஆண்டு பள்ளிப் படிப்புக்குப் பின்னரும், மற்றொரு தொகுதியினர் 10 ஆண்டு பள்ளிப் படிப்புக்குப் பின்னரும்,) எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுதுவார்கள். 1978 மார்ச் திங்களில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுதும் பத்தாண்டு பள்ளிப் படிப்பின் முதல் தொகுதியினர் 1978-80ல் உயர் செகண்டரி கல்வி பயின்று 1980 மார்ச் திங்களில் உயர் செகண்டரி கல்வியின் இறுதித் தேர்வை எழுதலாம்.

9 கீழ்க்காணும் கால அட்டவணைப்படி 10+2+3 என்ற ஆண்டு வரம்பு தமிழ்நாட்டில் செயற்படுத்தப்படுமென்ற இறுதி முடிவை அரசு 1976 டிசம்பர் திங்களில் அறிவித்து—
அவ்வத் தொகுதியினர் படிக்கும் வகுப்புகள்.

	1975-76	1976-77	1977-78	1978-79	1979-80	1980-81
அ. பழைய 11 ஆண்டு பள்ளிப் பாடத்திட்டத்தின்கீழ் கடைசி தொகுதி.	10	11	புதுமுக வகுப்பு (கல்லூரி கள்.)	முதல் லாண்டு பி.ஏ. ஆண்டு பி.ஏ.	இரண்டாம் லாண்டு பி.ஏ. ஆண்டு பி.ஏ.	மூன்றாம் ஆண்டு பி.ஏ.
ஆ. புதிய பாடத்திட்டம்.						
(1) 10 ஆண்டு பாடத்திட்டத்தின்படி அமைந்த தொகுதி ஆனால் அதனை முடிப்பதற்கு 11 ஆண்டு எடுத்துக் கொண்டோர்.	9	10	11	புதுமுக வகுப்பு புதிய முன்று (கல்லூரி கள்.)	முதல் லாண்டு பி.ஏ. ஆண்டு பி.ஏ.	இரண்டாம் லாண்டு பி.ஏ. ஆண்டு பி.ஏ.
(2) 10 ஆண்டு பாடத்திட்டத்தை 10 ஆண்டில் முடித்தவர்கள்.	8	9	10	முதல் ஆண்டு உயர் செகண்டரி கல்வி*	இரண்டாம் லாண்டு உயர் செகண்டரி கல்வி*	மூதல் ஆண்டு பி.ஏ.
3. ஆ	7	8	9	10	முதல் ஆண்டு உயர் செகண்டரி கல்வி*	இரண்டாம் லாண்டு உயர் செகண்டரி கல்வி*

உயர் செகண்டரி பள்ளிகளில் அல்லது கல்லூரிகளில் இப்பாடமுறை இருக்கலாம்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

10. பத்தாண்டுப் பள்ளிக் கல்வி 5+3+2 ஆண்டுகளாகப் பிரிக்கப்படும். (அதாவது : புதிய முறையின்கீழ் தொடக்கப்பள்ளி 1-5 வகுப்புகளையும், உயர் தொடக்கப் பள்ளி 1-8 அல்லது 6-8 வகுப்புகளையும், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 1-10, 6-10 அல்லது 9-10 வகுப்புகளையும் கொண்டிருக்கும் என) அரசு முடிவு செய்து அறிவித்துள்ளது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் சரி உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் சரி, எட்டாம் வகுப்பில் தற்போதுள்ள ஆசிரியர்களைக் காட்டிலும் அதிகக் கல்வித் தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்களைப் போடப் படிப்படியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

11. உயர் செகண்டரிக் கல்விக் குழு 1976 சூலையில் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரது தலைமையின்கீழ் அமைக்கப்பட்டது. இது 10+2+3 என்ற கல்வி முறையின் +2 ஆண்டுக் கல்விக்கான பொறுப்பை ஏற்கும். +2 ஆண்டுக் கல்விக்கு பாடத் திட்டங்களை வகுப்பதற்காக 1976 செப்டம்பரில் வல்லுநர் குழுக்களும் அமைக்கப்பட்டன. இக்குழுக்கள் தயாரித்த பாடத்திட்ட வரைவுகள் கல்வி நிபுணர்கள், பொது மக்கள் ஆகியோரது கருத்தினை அறிவதற்காக 1977 மார்ச்-ஏப்ரல் திங்கள்களில் அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன; வரும்யோசனைகளை ஆய்வு செய்த பின்னர் பாடத் திட்டங்களின் இறுதி வடிவம் வெளியிடப்படும். அதன் பின்னர், +2 ஆண்டு கல்விக்கான பாடப் புத்தகங்களைத் தயாரிக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்படும். புதிய கல்வி முறைக்கான பாடத் திட்டங்களில் ஆசிரியர்களுக்கு மறு பயிற்சி அளித்திட 1976-77ஆம் ஆண்டில் ரூ. 7 இலட்சம் செலவில் பெரும் அளவிலான பயிற்சித் திட்டம் ஒன்று செயற்படுத்தப்பட்டு முடியும் தறுவாயில் உள்ளது.

12. புதிய கல்வி முறையின் +2 ஆண்டு கல்வியைக் கொண்டு வருவது தொடர்பான பிற பிரச்சினைகள் குறித்து கவனமாக முடிவுகளை எடுக்கவேண்டும். இதற்காகப் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின் கீழ் இணை இயக்குநர் ஒருவர்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

துணை இயக்குநர்கள் இருவர், தல அதிகாரிகள் இருவர், புள்ளி விவர அதிகாரி ஒருவர் ஆகியோரடங்கிய சிறப்புப் பணியாளர்கள் விரிவான ஆராய்ச்சிகளையும் ஆய்வுகளையும் நடத்தி வருகின்றனர். கல்விச்செயலாளர், நிதிச் செயலாளர், கல்வி இயக்குநர்கள் ஆகியோர் அடங்கிய வழிபடுத்துங் குழு ஒன்றின் ஆணையின்கீழ் இப்பணியாளர்கள் செயல்படுகின்றனர். உயர் செகண்டரி கல்வி தொழில் சார்ந்ததாகவும் வேலை வாய்ப்புக்கு வகை செய்வதாகவும் இருக்க வேண்டுமென்பது புதியஆண்டு வரம்பின் அடிப்படை நோக்கங்களுள் ஒன்றாகும். இதற்காக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுள்ள வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் விரிவாகக் கணக்கெடுக்கப்படும். 1977-78 ஆம் ஆண்டில் புதிய ஆண்டு வரம்புக்காக ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

13. பள்ளிகளிலேயே +2 ஆண்டுக் கல்வியைக் கொண்டு வருவதே கல்வித் தரத்திற்கு உகந்தது என்பது இவ்வரசின் கருத்து. ஆனால், இதற்கு கணிசமான அளவுக்குக் கூடுதல் செலவாகும். ஏனென்றால் பல பள்ளிகளில் +2 ஆண்டுக் கல்விக்குத் தேவைப்படும் வசதிகள் இல்லை. புதிய கல்வி முறையைக் கொண்டு வருவதற்கு மத்திய அரசின் நிதியுதவி கிட்டுவது குறித்து மைய அரசிடமிருந்து இதுவரை தகவல் எதுவும் இல்லை. இச்சூழ்நிலையில் தற்காலிகமாக 1978-79 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கல்லூரிகளில் சிலவற்றிலும் உயர் செகண்டரி கல்வி அளிக்க வகை செய்யலாமெனக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் கல்லூரிகளில் சிலவற்றிலும் அவ்வகுப்பு தொடங்கப்பட்ட போதிலும், அது கல்லூரிக் கல்வியைச் சார்ந்ததாகவோ, பல்கலைக் கழகங்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்டதாகவோ இராது. 1978-79விருந்து எத்தனை பள்ளிகளிலும் எத்தனை கல்லூரிகளிலும் உயர் செகண்டரி வகுப்புகள் தொடங்கலாமென்பது குறித்து விரைவில் முடிவு செய்து அறிவிக்கப்படும். 1978-79ஆம் ஆண்டில் +2 ஆண்டுக் கல்வி தொடங்குவதற்கு முன்னர், +2 ஆண்டுக் கல்வியில் அளிக்கக்கூடிய தொழில் கல்விப் பயிற்சிகள் (அவற்றைத்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

தொடங்கும் இடங்கள்), பயிற்றுமொழி, ஆசிரியர்களுடைய தகுதிகளும், சம்பள வீதங்களும், தனியார் நிறுவனங்களுக்கு மானியங்கள் முதலியவை பற்றிய முடிவுகளை உரிய நேரத்தில் அரசு அறிவிக்கும்.

14. தமிழ் நாட்டிலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 1978-79 விருந்து 11 ஆம் வகுப்பு நீங்கிவிடும் காரணத்தால் சுமார், 7,000 பி.டி. ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படலாம். இவர்களில், உயர் செகண்டரி கல்வி பணியாளருக்கு வரையறுக்கப்படும் தகுதிகளைப் பெற்றுள்ளவர்களை அக்கல்வி பயிற்றுவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஏனையோரைப் பொறுத்தமட்டிலும் எவரும் வேலையிழக்காதபடி அரசு பார்த்துக்கொள்ளும். ஆசிரியர், மாணவர் விகிதம் அனுமதிக்குமாயின் அந்தந்த பள்ளிகளில் உள்ள 8-10 வகுப்புகளுக்கு 11-ம் வகுப்பு பி.டி. ஆசிரியர் பதவிகள் மாற்றப்படும். அல்லது ஆசிரியர்—மாணவர் விகிதப்படி கூடுதல் ஆசிரியர்கள் தேவைப்படும் பிற பள்ளிகளுக்கு அப்பதவிகள் மாற்றப்படும்.

II பள்ளிக் கல்வி.

1. கல்விச் செலவில் பெரும் பகுதி பள்ளிக் கல்விக்குத்தான் ஆகிறது. 1977-78 ஆம் ஆண்டில் கல்வி மானியத்திற்கான ரூ. 150 கோடியில், பள்ளிக் கல்விக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை சுமார் ரூ. 130 கோடியாகும்.

2. தமிழ் நாட்டில் 1976-77ல் பள்ளிக்கூடங்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் ஆகிய பள்ளி விவரங்கள் வருமாறு :—

பள்ளிக்கூடங்கள்.	எண்ணிக்கை.	மாணவர்கள். (இலட்சத்தில்)	ஆசிரியர்கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)
உயர்நிலைப் பள்ளிகள்—			
சாதாரணப் பள்ளிகள்.	2,874	16.90	68,497
ஆங்கிலேயா—இந்தியப் பள்ளிகள் CBSE/ISC பள்ளிகள்.	146	1.09	4,341
மொட்டிக்குலேசன் பள்ளிகள் முதலியவை.	3,020	17.99	72,232

உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள்

778

அரசு	232	23.25	21.46
நகராட்சி	385		
ஊராட்சி			
ஒன்றியம்	3,140		
தனியார்	1,973		
5,730			

தொடக்கப்பள்ளிகள்—

அரசு	1,420	39.88	1,11,033
நகராட்சி	1,062		
ஊராட்சி			
ஒன்றியம்	19,795		
தனியார்	5,029		
27,306			
பெரு மொத்தம்	36,056	81.12	2,51,717

இணைப்புகள்

(மாணவர்கள் (ஆசிரியர்கள்)
47.15 இலட்சம் 1,55,298
மாணவியர் ஆசிரியைகள்
33.97 இலட்சம் 96,419

[1977 ஆகஸ்ட் 24]

1977 ஆகஸ்ட் 23]

பள்ளிக்கூடங்கள்:	எண்ணிக்கை.	மாணவர்கள்.	ஆசிரியர்கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)
நகர நிறுவனங்கள்—			
இனஞ்சிரூர் பள்ளிகள்	41	5,400	127
கீழ்திசைப் பள்ளிகள் ..	17	(12 சம்ஸ்கிருதம் + 5 அராபிக்) 2,500	165
கூடுதல் நிறுவனங்கள் ..	39	(பார்வையற்றவருக்கு 15, காது கேளாதவருக்கு 14 மற்றவருக்கு 10).	338
ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகள்.	80	2,100	329
கைத்தொழில் பயிற்சி மையங்கள் ..	6	500	40

இணைப்புகள்

779

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

3. தமிழ்நாட்டில் 1976-77ம் ஆண்டில் பள்ளிகளில் சேர்ந்து பயின்று வந்த மாணவ மாணவியர் விவரங்கள் வருமாறு :—

(அ) 6-11 வயது தொகுதிச் சிறார்கள் (தொடக்க, உயர் தொடக்க பள்ளிகளில் 1-5 வகுப்புகள்)

பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்கள் (இலட்சத்தில்)	57.52
மொத்த எண்ணிக்கை (இலட்சத்தில்)	63.16
(5-லிருந்து 10 முடிய ஆறு வயதுத் தொகுதிகள்).	
விழுக்காடு	91.7

(ஆ) 11-14 வயதுத் தொகுதி (உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் 6-8 வகுப்புகள்).

பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்கள் (இலட்சத்தில்)	15.50
மொத்த எண்ணிக்கை (இலட்சத்தில்)	28.42
விழுக்காடு	54.4

(இ) 14-17 வயதுத் தொகுதி (உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 9-11 வகுப்புகள்).

பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்கள் (இலட்சத்தில்)	8.02
மொத்த எண்ணிக்கை (இலட்சத்தில்)	23.46
விழுக்காடு	34.1

4. 1977-78ஆம் ஆண்டில் 700 இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு) ஆசிரியர் பதவிகளும்; (உயர் தொடக்கப்பள்ளிகளுக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் சேர்த்து) 200 உடற் பயிற்சி ஆசிரியர் பதவிகளும்; உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு 200 முதல்நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர் பதவிகளும் கூடுதலாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் உள்ள பகுதி நேரக் கைத்தொழில் ஆசிரியர் பதவிகளுள் 200; 1977-78லிருந்து முழு நேரப் பதவிகளாகத் தரம் உயர்த்தப்படும். 100 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 6ஆம் வகுப்பில் ஆங்கிலப் பயிற்றுமொழிப் பிரிவுகள் தொடங்க 1977-78 ஆம் ஆண்டில் கூடுதலாக 100 இடைநிலை ஆசிரியர் பதவிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

களுக்கு 200 முதல்நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர் பதவிகளும் கூடுதலாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் உள்ள பகுதி நேரக் கைத்தொழில் ஆசிரியர் பதவிகளுள் 200; 1977-78லிருந்து முழு நேரப் பதவிகளாகத் தரம் உயர்த்தப்படும். 100 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 6ஆம் வகுப்பில் ஆங்கிலப் பயிற்றுமொழிப் பிரிவுகள் தொடங்க 1977-78 ஆம் ஆண்டில் கூடுதலாக 100 இடைநிலை ஆசிரியர் பதவிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

(i) தொடக்கக் கல்வி.

மாணவர், சேர்க்கை.

மேலே குறிப்பிட்டபடி 6-11 வயதுத் தொகுதிச் சிறர்களில் 91.7 விழுக்காட்டினரும், 11-14 வயது தொகுதிச் சிறர்களில் 54.4 விழுக்காட்டினரும் இதுவரைப் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். 1977-78ஆம் ஆண்டில் இவ்வயதுத் தொகுதிகளின்கீழ் சுமார் 2 இலட்சம் மாணவ மாணவியர் கூடுதலாகச் சேர்க்கப்படுவர் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. 1976-77ஆம் ஆண்டில் இருந்த 33,036 தொடக்கப் பள்ளிகளில் படித்த மொத்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 63.13 இலட்சமாகும். வேலை பார்த்த ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 1,78,879 ஆகும். ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் 1 : 36 ஆகும்.

6. 1977-78ஆம் ஆண்டில், வீட்டிலிருந்தே பயின்றவர்களும் ஏற்பளிக்கப்படாத பள்ளிகளில் கல்வி பயின்றவர்களும் 8ஆம் வகுப்புவரை பள்ளியில் நேரடியாகச் சேரலாம் என்று அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. (முன்னர் 6ஆம் வகுப்பு வரைத்தான் அவ்வாறு சேரலாம் என்று இருந்தது.)

தொடக்கப் பள்ளிகளில் அறிவியல் போதனையை மேம்படுத்தும் பொருட்டு பாடத்திட்டம் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளது. அறிவியல் சாதனங்கள் வாங்குதற் பொருட்டு

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

ஒவ்வொரு தொடக்கப் பள்ளிக்கும் முன்னூறு ரூபாயும் ஒவ்வொரு உயர் தொடக்கப் பள்ளிக்கும் ஆயிரம் ரூபாயும் உதவித் தொகையாக வழங்கப்படுகின்றன. இதுவரை இதன் மூலம் 12,620 தொடக்கப் பள்ளிகளும், 3,680 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளும் பயனடைந்துள்ளன. 1977-78ல் 150 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு இவ்வுதவித் தொகை கொடுக்கப்படும்.

8. யூனிசெப் நிறுவனத்தின் உதவியுடன் தொடக்கப் பள்ளிகளில் அறிவியல் போதனையை மேம்படுத்தும் திட்டத்தின்கீழ் யூனிசெப் நிறுவனம் இதுவரை 2,300 தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும், 1,830 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும் முறையே ரூ. 4 இலட்சம், ரூ. 20 இலட்சம் செலவில் அறிவியல் சாதனங்களை இலவசமாக வழங்கியுள்ளது. மேலும், இத்திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 14 இலட்சம் செலவில் 2,800 தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும்; 3,690 உயர் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் உள்ளிருப்புப் பயிற்சி (தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கட்கு 20 நாட்களும், உயர் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கட்கு 42 நாட்களும்) அளிக்கப் பட்டுள்ளது. செலவில் பாதியை யூனிசெப் ஏற்றுள்ளது.

9. தாம் வசிக்குமிடத்திற்கேற்ற பயனுள்ள தொழில்களை மாணவர்கள் கற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டும் தொழில் துணுக்கத்தையும் உற்பத்தித் திறனையும் அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டும் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் கைத் தொழில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. பெரும்பாலான உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் முழு நேர அல்லது பகுதி நேர கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள் ஏற்கெனவே பணியாற்றி வருகின்றனர். 1977-78ல் உயர்தொடக்கப் பள்ளிகளில் உள்ள பகுதி நேர கைத்தொழில் ஆசிரியர் பதவிகளுள் 200 பதவிகள் முழு நேரப் பதவிக்காகத் தர உயர்த்தப்படும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

நண்பகல் உணவுத் திட்டம்.

10. அனைத்துத் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் நடைமுறையில் உள்ள நண்பகல் உணவுத் திட்டம், பள்ளிகளில் மாணவர் சேர்க்கையை உயர்த்துவதிலும், மாணவர் தொடர்ந்து பள்ளிக்கு வரும்படி செய்வதிலும் சிறந்த இடத்தைப் பெறுகிறது. இப்பள்ளிகளில் பயில்கின்ற மாணவர் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்காகிய—மிகவும் ஏழைக்குடும்பங்களிலிருக்கின்ற மாணவர்கள் இத்திட்டத்தால் நற்பயன் பெறுகின்றனர். தொடக்க-உயர் தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளில் 1.8 லட்சத்துக்குள் பயிலும் ஏறத்தாழ 19.80 இலட்சம் மாணவர்களுக்கு இத்திட்டத்தின்கீழ் நண்பகல் உணவு வழங்கப்படுகிறது. அரிசன நலத் துறை நடத்திவரும் பள்ளிகளில் பயிலும் சுமார் 1.60 இலட்சம் மாணவரும் இவ்வுணவனிகளையில் அடங்குவர். 1977-78ஆம் ஆண்டில் நண்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்காக ஏறத்தாழ நவரைக்கோடி ரூபாய் செலவிடப்படும். நண்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்காக மாநில அரசு ஒரு மாணவனுக்கு நாளைக்கு 10 காசு வீதம் ஆண்டுக்கு 200 நாட்களுக்கு மாணவியம் அளிக்கிறது. உள்ளாட்சி மன்றங்கள் ஒரு மாணவனுக்கு நாளைக்கு 5 காசு வீதம் ஆண்டுக்கு 200 நாட்களுக்கு உதவித் தொகை அளிக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. "டிகேர்" நிறுவனத்திலிருந்து இலவசமாக ஆண்டுதோறும் கிட்டும் சுமார் 20,000 டன் உணவை தொடக்கப்பள்ளி நண்பகல் உணவுத் திட்டம் பயன்படுத்துகிறது. டிக்கெள் நல்வாழ்வு-குடும்ப நலத் துறை, சமுதாய நலத் துறை, உள்ளாட்சி உள்ளாட்சித் துறை, ஆகியவை இனஞ்சிருர்ணப்படிச் சத்துணவுத் திட்டத்துக்காக கேர் நிறுவனத்திடமிருந்து இலவச உணவு பெறுகின்றன. தொழிலாளர் நலத் துறை தொழிலாளர் ஊட்டச்சத்துணவுத் திட்டத்துக்காக அவ்வாறு இலவச உணவு பெறுகிறது. இவ்வாறு இந்நாளுக்கு துறைகள் பயன்படுத்தும் கேர் இலவச உணவையும் (ஆண்டுக்கு சுமார் 10,000 டன்) தொடக்கப்பள்ளி நண்பகல்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

உணவுக்கான 20,000 டன் உணவுடன் சேர்த்து மாநிலத்தின் பல்வேறு மையங்களுக்கும் அனுப்பும் வேலையை பள்ளிக் கல்வித் துறையே செய்து வருகிறது.

11. நவீன அடுப்புகளில் சுகாதார முறைப்படி சமைக்கப் பெற்றுச் சுற்றுப் புறங்களிலுள்ள பள்ளிகட்கு மூடப்பட்ட வண்டிகளில் உணவு எடுத்துச் சென்று வழங்கும் மையச் சமையற்கூடத் திட்டம், செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களிலும் செயல்பட்டு வருகிறது. இம்மாவட்டங்களில் இயங்கி வரும் 97 சமையற் கூடங்களும், "கேர்" நிறுவனத்தாரின் 2 கோடி ரூபாய் நிதியுதவியுடன் நிறுவப்பட்டவையாகும். இம்மாவட்டங்களில் சுமார் 4 இலட்சம் மாணவர்கட்கு அவை பகல் உணவு வழங்கி வருகின்றன. மையச் சமையற் கூடங்களிலிருந்து பள்ளிகட்கு உணவை எடுத்துச் சென்று வழங்க 224 டெம்போ உந்து வண்டிகளையும் "கேர்" நிறுவனம் வழங்கியுள்ளது. இந்த பெட்ரோல் வண்டிகள் பயன்படாத வகையில் பழுதாகும்போது புதிதாக வாங்கும் வண்டிகளை டீசல் வண்டிகளாக வாங்கினால் செலவு குறையும். ஆகையால் அவ்வாறே படிப்படியாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது. 1977-78ல் 8 டீசல் வண்டிகள் அவ்வாறு வாங்கப்படும், இவ்வண்டிகளையும், சமையல் சாதனங்களையும் பழுது பார்க்க "கேர்" நிறுவனத்தின் உதவியுடன் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள விக்கிரவாண்டியில் ரூ. 15 இலட்சம் செலவில் ஒரு பணிமனை செயல்பட்டு வருகிறது.

12. நண்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களைச் சீராகச் சேமித்து வைப்பதற்காக "கேர்" நிறுவன உதவியுடன் ஏறத்தாழ ரூ. 30 இலட்சம் செலவில் 8 வட்டாரக் கிடங்குகள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

இலவச புத்தகங்கள் வழங்குதல்.

13. 1—3 வகுப்புகளில் பயில்வோரும், நண்பகல் உணவு பெறுவோருமான ஏழை மாணவர்களுக்கு முதல் வகுப்பில் பாடப்புத்தகங்களும், சிலேட்டும், இரண்டு, மூன்று வகுப்புகளில் பாடப்புத்தகங்களும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. இத் திட்டத்தின்கீழ் ஆண்டுதோறும் 12 இலட்சத்திற்கும் அதிகமான மாணவர்கள் பயனடைந்து வருகின்றனர். 1972-73-ம் ஆண்டிலிருந்து பாடநூல்கள் தருவதற்கு ஆகும் செலவினைத் தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனமே தனது நிதியிலிருந்து ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. இதற்காகப் பாடநூல் நிறுவனம் ஆண்டு தோறும் ரூ. 25 இலட்சம் செலவிடுகிறது. முதல் வகுப்பு மாணவர்கட்குச் சிலேட்டுகள் இலவசமாக வழங்கும் வகையில் 1977-78 இல் ரூ. 3 இலட்சத்தை மாநில அரசு செலவிடும்.

தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள்.

14. பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுதற் பொருட்டு உள்ளாட்சி நிறுவனங்கட்கும் தனியார் நிறுவனப் பள்ளிகட்கும் மானியம் வழங்கப்படுகிறது. 1974-75லிருந்து தொடக்கப்பள்ளி, உயர் தொடக்கப் பள்ளி கட்டிட மானியம் ரூ. 10,000/17,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. நிருவாகத்தினர் தரவேண்டிய குறைந்தபட்ச பங்குத் தொகையும் ரூ. 5,000/8,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. 1977-78 இல் நகராட்சித் தொடக்கப் பள்ளிகள், தனியார் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு கட்டட மானியம் தர ரூ. 3 இலட்சமும் அரசுத் தொடக்கப் பள்ளி கட்டிடங்களுக்காக ரூ. 9 இலட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. 1977-78ல் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளி கட்டிடங்களுக்காக ரூ. 54 இலட்சம் சமுதாய வளர்ச்சித் துறையின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்கீழ் செலவிடப்படும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகள்

15. தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஏறத்தாழ 33,000 தொடக்கப் பள்ளிகளுள் ஏறத்தாழ 29,000 பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் அமைந்துள்ளன. அந்த 29,000 பள்ளிகளில் 22,900 பள்ளிகள் (சுமார் 19,800 தொடக்கப் பள்ளிகளும், 3,100 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளும்) ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆரம்பக் கல்விக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கட்கு மானியம் வழங்குவதற்கான திருத்திய முறைப்படி (ஒரு ரூபாய் நில வரிக்கு 45 காசு என்று வசூலிக்கப்படும்)—உள்ளூர் வரியில் 4/9 பாகம் தொடர்ந்து ஊராட்சி ஒன்றியக் கல்வி நிதிக்கு வழங்கப்படும். 1971ஆம் ஆண்டு மக்கட் தொகை அடிப்படையில் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலுமுள்ள மக்கள் தொகைக்கு தலைக்கு ரூ. 6 வீதம் கணக்கிட்டு வழங்கும் மானியம் கல்வி நிதிக்குச் செல்கின்றது. தொடக்கக் கல்விக்காக ஆகும் செலவில் எஞ்சியதை மாற்றியமைக்கப் பட்ட வட்டார வகைப்பாட்டிற்கு ஏற்ப அரசும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் பகிர்ந்து கொள்கின்றன.

16. சுமார் 1,450 பள்ளிகளை (சுமார் 1,060 தொடக்கப் பள்ளிகளும், சுமார் 390 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளும்) நகராட்சிகளும், சென்னை, மதுரை மாநகராட்சிகளும் நடத்தி வருகின்றன. நகராட்சிகள் கல்வி வரி வசூலிப்பதுடன் அவ்வாறு வசூலாகும் தொகையில் 50 விழுக்காடு தொகையை அரசு மானியமாகவும் பெறுகின்றன. அத்துடன் நகராட்சிகள், மதுரை மாநகராட்சி ஆகியவற்றின் தொடக்கக் கல்விக் கணக்கில் துண்டு விழும் முழுத் தொகையினையும் அரசே ஈடு செய்து வருகின்றது.

(ii) உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி.

1. 1976-77ல் தமிழ்நாட்டில் 14-17 வயதுத் தொகுதியினர் 23.46 இலட்சம் பேர்கள் இருந்தனர். இவர்களுள் 34.1 விழுக்காடாகிய 8.02 இலட்சம் பேர் உயர்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

நிலைப் பள்ளிகளில் 9-11 வகுப்புகளில் பயின்று வந்தனர். 1976-77ல் இம்மாநிலத்தில் இருந்த 3,080 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 72,800 ஆசிரியர்களும், 17.99 இலட்சம் மாணவர்களும் இருந்தனர். 1977-78ஆம் ஆண்டில் 26 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் புதிதாகத் திறக்கப்பட்டன (அரசு பள்ளிகள் 18ம், தனியார் பள்ளிகள் 8ம்).

2. புதிய பாடத் திட்டத்தின்கீழ் ஆறாம் வகுப்பிலிருந்தே இயல்பியல், வேதியியல், உயிரியல் ஆகியவை தனித் தனிப் பாடங்களாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அறிவியல் ஆய்வுக்கருவிகள் வாங்குவதற்கும், ஆய்வுக் கூடங்களை அமைப்பதற்கும் நிதியுதவி அளிக்கும் திட்டத்தின்கீழ் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு அரசு உயர்நிலைப்பள்ளிக்கும் ரூ. 55,000 செலவிடப்படுகிறது. (ஆய்வுக்கூட கட்டிடத்திற்காக ரூபாய் 37,000ம் கருவிகளுக்காக ரூபாய் 18,000ம்), தனியார் மற்றும் நகராட்சி உயர்நிலைப்பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றும் பெறும் மானியம் ரூ. 40,200 ஆகும். இதில் ரூ. 18,000 கருவிகளுக்காகும். இவற்றைப் பள்ளிக் கல்வித் துறை இயக்குநரே வாங்கி வழங்குகிறார். எஞ்சிய ரூ. 22,200 ஆய்வுக்கூட கட்டிடத்திற்காகும். கட்டிடத்திற்கான செலவில் 60 விழுக்காடு அல்லது ரூ. 22,200, இதில் எது குறைவோ அது என்ற அடிப்படையில் ஆய்வுக்கூட கட்டிட மானியம் வழங்கப்படுகிறது. 1976-77 முடிய 892 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆய்வுக்கூட நிதியுதவி பெற்றிருந்தன (1976-77ம் ஆண்டில் பெற்ற 14 பள்ளிகள் உட்பட). 1977-78ம் ஆண்டில் இத்திட்டத்திற்குப் பெருந் தொகையான ரூ. 25 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அத் தொகையைக் கொண்டு 50 உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு ஆய்வுக்கூடம் அமைக்கப்படும்.

3. இதுவரையில் அறிவியல் ஆய்வுக்கூட வசதியைப் பெறாத கிராமப்புற உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் அறிவியல் கற்பிப்பதற்கு உதவும் வண்ணம் தற்போது 36 நட.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

மாடும் அறிவியல் ஆய்வுக்கூட வண்டிகள் உள்ளன. 1977-78ம் ஆண்டில் மேலும் 6 வண்டிகள் வாங்கப்படும். இதனால் தற்போதுள்ள 48 கல்வி மாவட்டங்களுள் 42 மாவட்டங்களில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஓர் ஆய்வுக்கூட வண்டி பணிபுரியும் நிலை ஏற்படும்.

4. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் நூலக வசதியை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன், பொருத்தமான நூலக புத்தகங்கள் வாங்கப்பட்டு பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. 1976-77ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 1 இலட்சம் மட்டும் இதற்குச் செலவிடப்பட்டது. 1977-78ஆம் ஆண்டில் இப்பணிக்கான நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 5 இலட்சமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

5. 1977-78ஆம் ஆண்டில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தேர்ந்தெடுத்த ஐந்து பள்ளிகளுக்கு ஒலி-ஒளிக்கல்வி வசதியை பெருக்கும் வகையில் பள்ளிக்கு ஒரு 16மி.மி. திரைப்படம் காட்டும் கருவி வழங்கப்படும். கல்வி திரைப்படங்களையும், துண்டுப்படங்களையும் வாங்கி மாநிலத் திரைப்பட சேமிப்பு நிலையத்தை வளப்படுத்த ரூ. 50,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னையிலும் அதன் அண்மையிலும் உள்ள பள்ளிகள் சென்னைத் தொலைக்காட்சி நிலையத்தின் கல்வி ஒளிபரப்பின் மூலம் பயன்பெறுகின்றன.

உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள்.

6. அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு புதிய கட்டிடப் பணிகளுக்காக 1977-78ல் ரூ. 13 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. நகராட்சி மற்றும் தனியார் உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு கட்டிட மானியம் தர ரூ. 7 இலட்சம் ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

படிப்பு உதவித் தொகைகள்

7. தமிழ்நாட்டில் பள்ளிக் கல்வி எல்லா நிலைகளிலும் இலவசமாகும். கிராமப்புறத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் கல்வியில் சிறந்து விளங்குகிறவர்களுமான மாணவர்களுக்கு 1971-72 முதல் படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இத் திட்டத்தின்கீழ் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் இரண்டு மாணவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் உதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. ஒரு முறை உதவித் தொகை பெற்ற மாணவர் பள்ளிக் கல்வியை முடித்து வெளிவரும் வரை இவ்வுதவித் தொகையை பெறுவார். இத் திட்டத்திற்கென ஏற்கப்பட்ட பள்ளிகளில் மாணவர் படிப்பதாய் இருந்தால், உணவு விடுதியில் தங்கி படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1,000-மும், விடுதியில் தங்காமல் பள்ளிக்கு வந்து சென்று படிக்கின்ற மாணவருக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 500-ம் உதவித் தொகை வழங்கப்படும். இவ்வுதவித் தொகை பெறும் மாணவர்களுள் தம் விருப்பப்படி சாதாரண பள்ளிகளில் சேர்ந்து படிப்பவர்களுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 150 மட்டும் வழங்கப்படுகிறது. இந்த உதவித் தொகையைப் பெறும் மாணவர் எண்ணிக்கை ஆண்டு தோறும் (புதியதாகப் பெறுவோர் உட்பட) சுமார் 2,000 ஆகும். இது தவிர, பர்மா, இலங்கை அகதிகள், முன்னாள் இராணுவத்தினர், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர், பழங்குடியினர், தங்கக்கட்டுப்பாடு சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பொற்கொல்லர்கள், அரசியல் தியாகிகள் ஆகியோரது குழந்தைகளுக்கும் தாராளமான கல்விச் சலுகைகள் தொடர்ந்து அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

நடமாடும் மருத்துவ வண்டிகள்.

8. செங்கல்பட்டு, தஞ்சாவூர், கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களைத் தவிர மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களின் மருத்துவ சோதனைக்கென.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

நடமாடும் மருத்துவ வண்டிகள் இயங்கிவருகின்றன. கூடிய விரைவில் இம்மூன்று மாவட்டங்களுக்கும் இத் திட்டம் விரிவாக்கப்படும்.

மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகள்.

தமிழ்நாட்டில் 31 மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகள் உள்ளன. அவற்றில் பயில்வோர் 31,000 மாணவர்கள். ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை 1,100 ஆகும். இவை மாணவர்களிடம் கட்டணம் வசூலிக்கின்றன. பாட மொழி ஆங்கிலமாகும். இவை அரசு மானியம் பெறுவதில்லை. இவை அண்மைக் காலம் வரை சென்னை, மதுரைப் பல்கலைக் கழகங்களுடன் இணைந்து இருந்தன. 1976 ஆம் ஆண்டு டிசம்பரிலிருந்து, இவை பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின் கட்டுப்பாட்டிற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன.

(iii) பள்ளிப் பாடங்கள், பாடத் திட்டம், பாடநூல்கள்

பள்ளிப் பாடத் திட்டத் திருத்தம்.

1972-73 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 10 ஆண்டுப் பள்ளிப் படிப்பு அடிப்படையிலான புதிய பாடத் திட்டம் படிப்படியாக நடை முறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. 1976-77 ஆம் ஆண்டுக்குள் 1-10 வகுப்புக்களில் அப்பாடத் திட்டம் அமுலுக்கு வந்து விட்டது. ஆங்கிலேய இந்திய பள்ளிகளில் 1976 ஆம் ஆண்டுக்குள் 1-10 வகுப்புகளில் அனைத்துப் பாடங்களிலும் புதிய பாடத் திட்டம் அமுலுக்கு வந்து விட்டது. புதிய பாடத் திட்டத்தின்கீழ் சேர்க்கப்பட்டிருந்த புதுமுறைக் கணிதம், தரமுயர்த்தப்பட்ட அறிவியல் ஆகியவற்றை நன்முறையில் நடத்த வகை செய்வதற்காக 1972-73 முதல் 1975-76 வரை கணிதம், அறிவியல் ஆசிரியர்களுக்குப் பணியிடைப் பயிற்சித் திட்டம் ஒன்று பெருமளவில் நடத்தப்பட்டது. தொடக்கப் பள்ளிகளிலிருந்து 60,000 ஆசிரியர்கள், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளிலிருந்து 30,000 ஆசிரியர்கள், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலிருந்து 12,000 ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் இத் திட்டத்தின்கீழ் பயிற்சி பெற்றனர்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

2. புதிய பாடத் திட்டத்தின்கீழ் (முன்னர் 10, 11-வது வகுப்புக்களில் கற்பிக்கப்பட்டு வந்த) விருப்பப் பாடங்களுக்கு இடமில்லை. எனவே, 1976-77 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 10-வது வகுப்பிலும், 1977-78 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 10-11 வகுப்புகளிலும் விருப்பப் பாடங்கள் நீக்கப்பட்டு விட்டன. எனினும் விருப்பப்பாட ஆசிரியர் பதவிகள் சுமார் 3,200-ல் எவற்றையும் நீக்கக்கூடாது என்றும், ஆசிரியர்—மாணவர் விகிதத்திற்குட்பட்டு அந்தந்தப் பள்ளியிலோ அல்லது பிற பள்ளிகளிலோ 8-11 வகுப்புகளுக்கு அப்பதவிகளை மாற்றி அப்பதவிகளைத் தொடர்ந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்றும் அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. எனவே, விருப்பப் பாடங்கள் நீங்கி விட்டது என்ற ஒரு காரணத்தினால் மட்டும் எந்த ஆசிரியரும் வேலை இழக்க நேராது.

3. அவ்வாறே, 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 11 ஆவது வகுப்பில் மட்டும் கற்பிக்கப்பட்டு வந்த இருமுனைப் பாடத் திட்டங்களைக் கற்பிக்கும் 1,541 ஆசிரியர்களுக்கும் இவ்வாண்டு வேலைப்பளு குறைத்திருப்பினும், அவர்களையும் இவ்வாண்டு பணியில் தொடர்ந்து வைத்திருக்க வேண்டுமென ஆணை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 1978-79 முதல் இருமுனைப் பாடங்களின் நிலைமை அவற்றைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் நிலைமை ஆகியவை குறித்துத் தக்க நேரத்தில் ஆணை வெளியிடப்படும்.

4. புதிய பாடத் திட்டத்தில் உள்ள 'புது கணிதத்தை' அனைத்து மாணவர்கள் மீதும் புகுத்தத் தேவையில்லையென பலமட்டங்களிலிருந்தும் கருத்தறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே பள்ளிகளில் கணித பாடத் திட்டத்தில் திருத்தங்கள் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமா என்பதை அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது.

பல்வகை பயிற்சிப் பாடங்கள்.

5. உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் தொழிற் பயிற்சி தருவதற்காக பல்வகைப் பயிற்சிப் பள்ளிகளை நிறுவுமாறு கோத்தூர் கல்னிக் குழு பரிந்துரைத்துள்ளது. 1974-75, 1975-76

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

ஆண்டுகளில் சுமார் 70 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பல்வகைப் பயிற்சி பள்ளிகளாக உயர்த்தப்பட்டன. இப் பள்ளிகள் வாணொலிப் பெட்டிகள் பழுது பார்த்தல், மின் இயக்கிகள் பின்னுதல், உந்து வண்டி பழுது பார்த்தல், வேளாண்மைப் போறியியல், விற்பனையாளர் பயிற்சி, தையல் போன்ற வற்றைப் பாட நேரத்திற்குப் புறம்பான வேலைகளில் கற்பிக்கின்றன. இத் திட்டம் தொடர்ந்து 1977-78-ஆம் செயல்படும்.

பள்ளிப் பாட நூல்கள்.

6. பள்ளிகளுக்கான அரசுப்பாட நூல்களை வெளியிட்டு வழங்கும் பொறுப்பு 1970-ல் நிறுவப்பட்ட தமிழ்நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனத்துடையதாகும். தரமான நூல்களை உருவாக்குவதிலும், அவற்றை மலிவு விலையில் விற்பதிலும் அந்நிறுவனம் நற்பணியாற்றியுள்ளது. 1977-78-ல் அந்நிறுவனம் ரூபாய் மூன்றரைக்கோடி விலையுள்ள சுமார் 2 1/2 கோடி எண்ணிக்கை பாட நூல் படிக்கை அச்சிட்டு வழங்குகிறது.

7. 1976-77-ல் நடந்த குடியரசுத் தலைவரின் ஆட்சியின் கீழ் பாடத்திட்டத்தில் குறிப்பாக தமிழ், ஆங்கிலம் வரலாறு பாடங்களில் சில பல மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்று பெரியார் இராமசாமி பற்றிய பாடங்களை (அவற்றுள் அறிஞர் அண்ணா எழுதியது ஒன்று) 8-10 வகுப்பு பாடங்களிலிருந்து நீக்கியதாகும். இவ்வரசு ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் அப்பாடங்களை உடனடியாகப் பாட நூல்களில் மீண்டும் சேர்த்திட ஆணையிட்டது. ஏற்கனவே அச்சிடப்பட்டு விநியோகித்த பாட நூற்படிக்கைக்கு பிற சேர்க்கையாக தனியாக அச்சிட்டு வழங்கிட ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

8. இந்நிறுவன புத்தகங்கள், 47 மொத்த விற்பனை யாளர் (கட்டுரைச் சங்கங்கள்) மூலமாகவும், பதிவு செய் தப்பட்ட 1,600 சில்லறை வியாபாரிகள் மூலமாகவும்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

மாநில முழுவதும் விற்கப்படுகின்றன. பாட நூல்கள் உரிய காலத்தில் குறிப்பிட்ட விலையில் மாணவர்கட்குக் கிடைக்க இந் நிறுவனம் வகை செய்துள்ளது.

(IV) ஆசிரியர் பயிற்சி.

1. இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு) ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்திட இம்மாநிலத்தில் தற்போது 74 ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகள் உள்ளன. (நர்சரி ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் மூன்று, இளஞ்சிறுர் பள்ளி ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி இரண்டு, ஆங்கிலோ இந்திய ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்று ஆகிய ஆறும் இவற்றில் அடங்கா.) கடந்த பல ஆண்டுகளாக பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களிடையே வேலை யில்லாத திண்டாட்டம் பெருமளவில் நிலவி வருவதால் ஆசிரியர் பயிற்சிப்பள்ளிகளில் ஒரு ஆண்டு விட்டு மறு ஆண்டு தான் மாணவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். அதுவும், குறைந்த எண்ணிக்கை மாணவர்களே சேர்க்கப் படுகின்றனர். 1977-78-ல், பள்ளிக்கு 35 பேர் வீதத்தில் சுமார் 2,700 மாணவர்கள் செகண்டரி ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர்.

2. தற்போது இம்மாநிலத்தில் ஆங்கில மொழிப் பயிற்சி நிலையங்கள் ஒன்பது செயல்பட்டு வருகின்றன. 1966-67 முதல் 1974-75 முடிய உள்ள காலத்தில் மொத்தம் 13,000 ஆசிரியர்களுக்கு இப்பயிற்சி நிலையங்கள் பயிற்சி அளித்தன. பயிற்சி பெற்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்காக 3 முதல் 5 மாதங்கள் நடைபெறும் நீண்டகாலப் பயிற்சி ஆண்டு தோறும் பெங்களூரிலுள்ள மண்டல ஆங்கிலக் கல்வி நிறுவனத்தில் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்நிறுவனத்தில் இதுவரை 536 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர்.

3. அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளின் தரத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன், ஒவ்வொரு ஆண்டும் மி.டி.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

ஆசிரியர்கள் எம். எட். படிப்பிற்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். இதுவரை, 80 ஆசிரியர்கள் முகமையில் அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். 1977-78-ல் மேலும் 20 பேர் முகமையில் அனுப்பப்படுவர்.

(V) பள்ளித் தேர்வுகள்.

1. 1975 பிப்ரவரி வரை பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரே அரசுத் தேர்வு ஆணையாளராகவும் இருந்தார். 1975 பிப்ரவரியிலிருந்து, அரசுத் தேர்வுகளுக்குத் தனியாக இயக்குநர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். (இவரே கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சிக்கான மாநிலக் குழுவுக்கும் இயக்குநராவர்.) அவருக்கு உதவியாக செயலாளர் ஒருவரும், கூடுதல் செயலாளர் ஒருவரும் நேர்முக உதவியாளர் ஒருவரும், முதுநிலைக் கணக்கு அதிகாரி ஒருவரும் உள்ளனர். இவர் ஆண்டு தோறும் சுமார் 24 தேர்வுகளை நடத்துகிறார். அவற்றில் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை நடப்பன சில, ஆண்டுக்கு இரண்டு முறை நடப்பன சில. பள்ளியிறுதித் தேர்வு அவற்றில் முதன்மையானதாகும். அது மார்ச் தேர்வில் சுமார் 2,00 இடங்களிலும் அக்டோபர் தேர்வில் சுமார் 150 இடங்களிலும் நடைபெறுகிறது. 1977 மார்ச் தேர்வில் எழுதியவர்களின் எண்ணிக்கை 2,89,452. அவர்களில் வெற்றி பெற்றவர்களின் விழுக்காடு 55 ஆகும். பள்ளியிறுதித் தேர்வு முடிவுகளை விரைவில் அறிவித்தற் பொருட்டு இயந்திரக், கணிப்புப் பொறி பயன்படுத்தப்படுகிறது.

2. 18 வயதடைந்தவர்களும் இம்மாநிலத்தின், ஏற்பாடுகள் கப்பட்ட பள்ளிகளில் 8-ம் வகுப்பு தேர்ச்சி பெற்றவர்களுமான அனைவரும், தனிப்பட்ட முறையில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

3. கல்லூரி வகுப்பில் சேருவதற்குத் தகுதி பெற வேண்டுமாயின் தற்போது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வில் ஒரே தடவையில் எல்லாப் பாடங்களிலும் தேர்ச்சி பெற வேண்டும். இந்த முறையை 1978 மார்ச் திங்களிலிருந்து மாற்றியமைத்து பாடம் பாடமாக (இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தடவைகளில் தேர்வு எழுதி) தேர்ச்சி பெற்றாலும் கல்லூரிகளில் சேர அனுமதிக்கலாம் என செகண்டரி கல்விக் குழு அண்மையில் பரிந்துரை செய்துள்ளது. பல்கலைக் கழகங்கள், உயர் செகண்டரிக் கல்விக் குழு ஆகியவற்றின் இசைவைப் பெற்ற பின்னர் இது குறித்து ஆணை பிறப்பிக்கப்படும்.

4. 1976-லிருந்து ஆங்கிலோ இந்தியப் பள்ளி இறுதித் தேர்வை நடத்தும் பணியும், அரசுத் தேர்வு இயக்குநரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. 1976 நவம்பரில், 2,056 பேர் ஆங்கிலோ இந்தியப் பள்ளி இறுதித் தேர்வு எழுதினர். அவர்களில் 1,668 பேர் தேர்ச்சி பெற்றனர்.

(vi) கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சிக்கான மாநிலக் குழு.

1. கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சிக்கான மாநிலக் குழு (SCERT) பள்ளிக் கல்வி நிலையில் ஆராய்ச்சி, பயிற்சி ஆகியவற்றைக் கவனித்து வருகிறது. இது நற்பயன் விளைத்த பல கருத்தரங்குகளையும் பயிற்சி வகுப்புகளையும் பணிப் பயிற்சிகளையும் நடத்தியுள்ளது.

2. பிரிட்டிஷ் கவுன்ஸிலின் உடனுழைப்பினாலும், உதவியுடனும் இக் குழு அலுவலகத்தில் ஆசிரியர்கள் நிலையம் ஒன்றை நிறுவிியுள்ளது. கல்விப் பிரச்சனைகள் குறித்து ஆசிரியர்கள், ஒன்றாகக் கூடி விவாதிப்பதற்கும் கருத்துப் பரிமாற்றம், செய்து கொள்வதற்கும் ஏற்ற ஒரு பொதுமன்றமாக அத்திலையம் திகழ்கிறது. இத்தகைய மற்றொரு நிலையம்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

கோயம்புத்தூரில் செயல்பட்டு வருகிறது. மதுரை, திருச்சி ராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் மேலும் இரண்டு நிலையங்கள் தொடங்க இருக்கின்றன.

3. தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு உதவியாக கணிதம் பயிற்றுவிக்கும் உபகரணத் தொகுப்பு ஒன்றை இக்குழு உருவாக்கியுள்ளது. புதுக் கணிதத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஐயங்களை இக்குழு அவ்வப் பொழுது தீர்த்து வந்தது. சென்னை மாநகராட்சி உயர் நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் நலனுக்காக 1976-ல் இது, பணிப் பயிற்சி ஒன்றிற்கு ஏற்பாடு செய்தது. இதனால், அப்பள்ளிகளில், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வில் வெற்றி பெற்றோர் எண்ணிக்கை 1975-ல் 21 விழுக்காடாக இருந்தது, 1976-ல் 36 விழுக்காடாக உயர்ந்தது.

4. யுனிசெப் உதவியுடன், இக்குழு இரண்டு சோதனைத் திட்டங்களை நடத்தி வருகின்றது. ஒன்று “தொடக்கக் கல்வி பாடத் திட்டத்தைப் புதுப்பிக்கும் திட்டம்”. இதன் கீழ், புதிய பாடத் திட்டம் ஒன்று சில பள்ளிகளில் செயல்படுகிறது. மற்றொன்று, “சமுதாய வளர்ச்சியோடு இணைந்த கல்வி வளர்ச்சி நடவடிக்கைகள்” இதன்கீழ், பள்ளிக் கல்வி, இளஞ்சிறுப் பள்ளிக் கல்வி, முறை சாராக் கல்வி ஆகிய மூன்றும் இணைந்த கல்வி 30 தொடக்கப் பள்ளிகளில் வழங்கப்படுகிறது.

(vii) விளையாட்டுகள், உடற்பயிற்சிக் கல்வி முதலியன.

அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் உடற் பயிற்சிக் கல்வி கட்டாயமாகும். எந்தெந்த உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் உள்ளனரோ அந்தந்த உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் 6-8 வகுப்புகளிலும், அனைத்து உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலும் 6-11 வகுப்புகளிலும் உடற் பயிற்சிக்கல்வி தேர்வுக

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

கான பாடங்களில் ஒன்றாகும். இந்தப் பள்ளிகள் அனைத்திலும் 5-10 (பத்தாவதுடன் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. எழுதுபவர்களைப் பொறுத்தவரை 6-9) வகுப்புகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் உடற் பயிற்சிக் கல்வியில் பெறும் மதிப்பெண்கள், அடுத்த உயர் வகுப்பிற்கு அனுப்புவதற்கான கொள்கைகளை வகுக்கும்பொழுது கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

2. மாநில விளையாட்டுக் குழுவும் மாவட்ட விளையாட்டுக் குழுக்களும் மாணவர்களிடையே மட்டுமின்றி பொது மக்கள் இடையேயும் விளையாட்டுப் போட்டிகளையும், விளையாட்டுகளையும் நன்கு பரப்பிட பணி செய்து வருகின்றன. மாநில விளையாட்டுக் குழுவிற்கு 1975-76-ல் சுமார் ரூ. 12 இலட்சம் மட்டுமே மானியம் வழங்கப்பட்டது. 1977-78-ல் மானியத் தொகை ரூ. 16 இலட்சமாக உயர்த்தப்படும். கூடுதல் மானியத்தைக் கொண்டு கிராமங்களிலுள்ள மாணவர்களல்லாத இளைஞர்களிடையே விளையாட்டுப் போட்டிகளையும், உடற் பயிற்சியையும் தீவிரமாகப் பரப்ப நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். மாணவர்களுக்கு உடற் பயிற்சி அளிப்பதற்கு என உடற் பயிற்சி களரிகளை கல்வி நிலையங்களில் ஏற்படுத்த மானிய உதவி புரிவதற்கான திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்காக 1977-78 இல் ரூ. 3 இலட்சம் செலவிடப்படும்.

சாரண சாரணியர் இயக்கம்.

3. தமிழ்நாடு சாரணர் கழகம் 1976-77-ல் மொத்தம் 1,05,281 சாரணர்களையும், சாரணியர்களையும் கொண்டிருந்தது. 1977-78-ல் கூடுதலாக 7,000 மாணவர்கள் ரூ. 60,000 செலவில் சாரணர்களாகச் சேர்க்கப்படுவர். குடியரசுத் தலைவரின் சான்றிதழ், பரிசு விலைகள் வழங்கும் விழாவில் கலந்து கொள்ள 650 சாரணர், சாரணியர்களை அனுப்பிய பெருமை தமிழ்நாட்டுச் சாரண சாரணியர் கழகத்தையே சாரும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

(viii) பள்ளி வளர்ச்சியில் சமுதாயத்தினர் பங்கேற்றல்

பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகள்

பள்ளிகளில் உள்ள வசதிகளைப் பெருக்கும் நோக்குடன் மக்கள் முயற்சியையும் ஆர்வத்தையும் தூண்டும் வகையில் (1976-77 முடிய) பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகள் 556, நடந்துள்ளன. பொது மக்களிடமிருந்து ரூ. 14.15 கோடி மதிப்புள்ள பொருள்கள் பெறப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தின் கீழ் இப்பொழுது அறிவியல்-நூல் நிலைய மேம்பாட்டிற்கான, வசதிகளைப் பெறுவதில் நாட்டம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. பொது மக்களின் நன்கொடையைக் கொண்டு 1976-77 வரை ரூ. 2.66 கோடி செலவில் 40.46 இலட்சம் மாணவர்களுக்கு இவ்வசமா கச் சீருடை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1977 ஆகஸ்ட் 23]

(ix) பள்ளி ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்கள் அல்லாத பணியாளர்களின் நலன்

1. தமிழ் நாட்டில் உள்ள பள்ளிகளில் தற்போது பின்வரும் விவரப்படி சுமார் 2.50 இலட்சம் ஆசிரியர்கள் தற்போது பணியாற்றுகின்றனர்.

பள்ளிகள்.	அரசு.	ஊராட்சி ஒன்றியம்.	நகராட்சி.	உதவி பெறுபவை.
	(2)	(3)	(4)	(5)
தொடக்கப்பள்ளி ..	7,663	66,757	8,918	27,695
உயர் தொடக்கப்பள்ளி ..	4,744	29,106	6,651	28,345
உயர்நிலைப் பள்ளி ..	8,351	..	3,970	29,662
	30,855			

(மீ பரிவு.)

61,613 95,863 19,539 85,702

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

மொத்தம்.]

ஆண், பெண்கள் விவரம் தனித்தனியே.	பெண்.	
	ஆண். 7(எ)	7(பி)
(6)		
1,11,033	69,983	41,050
67,846	36,131	31,665
72,838	49,134	23,704
2,51,717	1,55,298	96,419

தொடக்கப்பள்ளி

உயர் தொடக்கப்பள்ளி

உயர்நிலைப்பள்ளி

1977 ஆகஸ்ட் 23]

2. வேறு பல மாநிலங்களைப் போல் அல்லாமல், தமிழ் நாட்டில் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களின் ஊதியச் செலவு முழுவதையும் மாநில அரசே ஏற்றுக் கொள்கிறது. இம்மாநிலத்திலுள்ள அனைத்துப் பள்ளி ஆசிரியர்கட்கும் வழங்கும் ஊதியத்தால் ஏற்படும் செலவு 1970-71-ல் சுமார் ரூ. 55 கோடியாக இருந்தது. 1977-78-ல் சுமார் ரூ. 100 கோடி பாக உயரும்.

3. தமிழ் நாடு 1974 ஆண்டு ஏற்பளிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்குபடுத்தும்) சட்டமும், அதன் கீழ்ச்செய்யப் பட்ட விதிகளும் 1974 டிசம்பர் முதல் நாளிலிருந்து நடைமுறைக்கு வந்துள்ளன. அவை தனியார் பள்ளி ஆசிரியர் பணி நிலைமைகளுக்கு சட்டப்படி பாதுகாப்புத் தருவதோடு, நிர்வாகத்தினர் பள்ளிகளைச் செவ்விய முறையில் நடத்திட ஊக்கமும் அளிக்கும்.

தேர்வுத் தர பதவிகள்.

4. பிற துறைகளில் பணியாற்றப்பவர்களோடு ஒப்பிடுகையில் ஆசிரியர்கட்குள்ள பதவி வாய்ப்பு குறைவே. எனவே ஏறத்தாழ எல்லாவகை ஆசிரியர்களுக்கும் பத்தாண்டு பணி முடிந்ததும் தேர்வு தர பதவிகள் தரப்படுகின்றன. பத்தாண்டு பணியைக் கணக்கிடும் பொழுது அனைத்து வகை அரசு, உள்ளாட்சி தனியார் நிருவாகப் பள்ளிகளிலும் ஆற்றிய பணி கணக்கிடப்படும் (பணி முறிவுகள் இருந்தபோதிலும்) பணி முறிவுக் காலம் மட்டும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட மாட்டாது.

தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வூதியம்.

5. மாநில அரசுப் பணியாளர்களுக்குப் பொருந்தும் தாராள ஓய்வூதிய விதிகள், தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகளில் பணியாற்றி, 1—6—1970 அன்று அல்லது அதற்குப்பிறகு ஓய்வு பெறும் ஆசிரியர்களுக்கும்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

தனியார் பள்ளிகளிலிருந்து 1—4—1972 அன்று அல்லது அதற்குப்பிறகு ஓய்வு பெறும் ஆசிரியரல்லாத பிற பணியாளர்களுக்கும் விரிவு படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவர்கள், ஓய்வூதியம் பணிக்கொடை முதலியவற்றை அரசுப் பணியாளர்களை யொப்பப் பெறுகின்றனர். ஓய்வு பெற்ற பிறகு ஓய்வூதியம் பெறுவதற்கான இறுதி ஆணை பிறப்பிக்கப்படுவதில் ஏற்படும் காலத் தாழ்வில் அல்லலுறாமலிருக்கத் தற்காலிக ஓய்வூதியமும் பணிக்கொடையும் பெறவும் (அரசு ஊழியர்களைப் போலவே இவர்களுக்கும்) வழி செய்யப்பட்டுள்ளது.

6. மாநிலங்கள் சீரமைக்கப்பட்டதன் விளைவாக கன்னியாகுமரி மாவட்டமும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் செங்கோட்டை வட்டமும், 1—11—56-அன்று கேரள மாநிலத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தன. 1—11—1956 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு அந்தப் பகுதியில் உள்ள தனியார் பள்ளிகளிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்கனவே ஓய்வூதியம் அளிக்கப்பட்டு உள்ளது. 1—11—1956-க்கு முன்பு அப்பகுதியில் ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் ஓய்வூதியம் வழங்க அரசு அண்மையில் அனுமதி அளித்துள்ளது. இவர்கள் தவிர அந்தப்பகுதியில் இதற்கு முன்பு ஓய்வூதியம் பெறாத பிறவகை ஆசிரியர்கள் சிலருக்கும் ஓய்வூதியம் வழங்க அரசு அனுமதித்துள்ளது.

7. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களும், அரசுப் பணியிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு அவ்வப்போது அளிக்கப்படும் விடுப்பு நலன்கள் அனைத்தையும் பெறத் தகுதியுடைவர்களாவர்.

8. மாநில அரசுப் பணியாளர்களுக்கான தமிழ்நாடு குடும்ப நல நிதித்திட்டம், (அரசுப் பணியிலிருக்கும்போது ஒருவர் இறந்துவிட்டால், அவரது குடும்பத்திற்கு ரூ. 10,000 வழங்கும் திட்டம்) தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் பொருந்துவதாகும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

9. ஆசிரியர்கள் நலனுக்கான தேசிய அமைப்பின் வகுல் நிதியிலிருந்து, 1976—77-ஆம் ஆண்டில், உதவி பெறத் தகுதிவாய்ந்த சுமார் 500 ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 2 இலட்சம் உதவித் தொகையாக வழங்கப்பட்டது.

10. ஒவ்வொரு கல்வி மாவட்டத்திலும் உள்ள உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும் மாநில அரசு விருதுகள் தொடர்ந்து வழங்கப்படுகின்றன.

“பி” பிரிவு உயர்நிலைப் பள்ளிகள்.

11. முன்னாள் மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 1—4—1970-க்கு முன் பணியிலிருந்து வந்த பணியாளர்கள் தமிழ்நாடு கல்வித்துறை சார்நிலைப்பணி (பி-பிரிவு) எனப் பெயரிடப்பட்டு, கல்வித்துறையில் தனிப்பட்ட பணிப்பிரிவாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்கள், அரசிதழ் பதிவுபெற்ற தலைமை ஆசிரியர்களின் நிலைவரை தனிப்பிரிவாக உள்ளனர். ‘பி’ பிரிவு பள்ளிகளில், 1—4—70, அன்று அல்லது பின்னர் நியமனம் பெறுகின்ற ஆசிரியர்களும், ‘ஏ’ பிரிவு பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களும் ‘ஏ’ பிரிவு ஆசிரியர்களாவர். அவர்களது பணி நிலைகள் தமிழ்நாட்டு கல்வித்துறைச் சார்நிலைப்பணி விதிகளின்கீழ் முறைப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்நிலையை மறு ஆய்வு செய்வதற்கு இந்த இரண்டு பிரிவுகளிலிருந்தும் கோரிக்கைகள் வந்துள்ளன. எல்லோரும் ஏற்கக்கூடிய நல்ல முடிவு ஒன்றை எடுக்கும் நோக்கத்துடன், இது ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

12. அரசு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ‘பணிபுரியும் சுமார் 2,111 குற்றேவலர்களுக்கு இதற்கு முன்பு, கில்லறைச் செலவினத் தொகையிலிருந்து சம்பளம் அளிக்கப்பட்டு வந்தது. இவர்கள் அனைவருக்கும் 1976

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

அக்டோபரிலிருந்து (ரூ. 130—3—160—4—180—5—195 என்ற சம்பள வீதத்தில்) முறையான பதவிகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

X முறை சாராக் கல்வி

1. 1971ஆம் ஆண்டு மக்கட்தொகை கணக்கின்படி தமிழ்நாட்டில் 39.39 விழுக்காட்டினர் (ஆண்களில் 51.68 விழுக்காட்டினரும், பெண்களில் 26.83 விழுக்காட்டினரும்) எழுதப் படிக்கத் தெரிந்து இருந்தனர். அக்கணக்கின்படி அனைத்திந்தியாவிலும் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் விழுக்காடு 29.34 ஆகும் (ஆண்கள் 39.51 விழுக்காடு, பெண்கள் 18.44 விழுக்காடு). தமிழ்நாட்டில் 1971-ஆம் ஆண்டு மக்கட்தொகை கணக்கின்படி இருந்த 4.12 கோடி மக்களுள், 1.63 கோடி பேரே எழுதப்படிக்கத் தெரிந்து இருந்தனர். எழுத்தறிவின் மையைப் போக்கும் முயற்சிகளில் மாநில அரசு அதிக நாட்டம் செலுத்த இருக்கிறது.

2. எழுத்தறிவின்மையை ஒழிப்பதுடன், பள்ளிப் படிப்பைப் பாதியிலேயே விட்டுவிடுவாருக்கும் கல்வி வசதியளித்து அனைவரும் தம் கல்வி அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ள வகை செய்வதே முறை சாராக் கல்வியின் நோக்கமாகும். இப்பணிக்கு 1977-78-ல் மொத்தம் ரூ. 15 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

3. பள்ளிக் கல்வி அளவில், முறை சாராக் கல்வித் திட்டங்களை ஊக்குவிக்க 1976-77-லிருந்து தனித் துறை ஒன்று செயல்படுகிறது.

4. எழுத்தறிவின்மையை ஒழிப்பதற்கான ஒரு திட்ட தின்கீழ், சேலம் மாவட்டத்தில், 1975, 1976 ஆண்டுகளில் சுமார் 30,000 பேருக்குக் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டது. இதற்கு ரூ. 5 இலட்சம் செலவானது. எழுத்தறிவின்மையைப் போக்கும் திட்டங்களை விரிவுபடுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

5. “வேளாண்மைத் தொழிலோடு இணைந்த எழுத்தறிவுத் திட்டம்” என்னும் மைய அரசு பண உதவித் திட்டம் ஒன்பது மாவட்டங்களில் மாவட்டத்திற்கு 60 நிலையங்களில் செயல்படுகிறது. 1977-78-ல் இந்நிலையங்களிலிருந்து சுமார் 22,000 பேர் கல்வி அறிவு பெற்று வெளியேறுவர்.

6. முறை சாராக் கல்வியில் மற்றும் ஒரு மத்திய அரசு பணஉதவித் திட்டமும் உள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 15-25 வயதுத் தொகுதியினருக்கு கல்வி கற்பிக்கப்படும். மத்திய அரசுச் செலவில், திருச்சி, வட ஆர்க்காடு, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களிலும், மாநில அரசுச் செலவில் கோயமுத்தூர், தென் ஆர்க்காடு, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களிலும், மாவட்டத்திற்கு 100 இடங்களில் இத்திட்டம் செயல்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், இத்திட்டத்திற்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 1 இலட்சம் செலவாகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் சுமார் 1 இலட்சம் மாணவர்கள் பயனடைகின்றனர்.

7. பள்ளிப் படிப்பைப் பாதியில் விட்டு விடுபவர்கள், பள்ளிக்கே செல்லாதவர் ஆகிய இருவகையினரிலும் 6-11, 11-14 வயதுத் தொகுதியினருக்கும் முறைசாராக் கல்வி அளிக்கும் திட்டம் ஒன்றையும் மாநில அரசு தனது செலவிலேயே செயல்படுத்தி வருகிறது. இத்திட்ட தின்கீழ், ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு இடம் வீதம் 1976-77-ல் 375 இடங்களில் வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன. 1977-78-ல் மேலும் 375 இடங்களில் (ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் இரண்டாவதாக ஒரு இடத்தில்) இவ்வகுப்புகளைத் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியப்பள்ளிக் கட்டிடங்களில் இவ்வகுப்புகள் நடக்கின்றன. பள்ளி ஆசிரியர்களே முறைசாராக் கல்வி வகுப்புகளை மாணியில் நாள் தோறும் சுமார் இரண்டு மணி நேரம் நடத்துகின்றனர். இதற்கு தங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 மதிப்பீதியம் பெறு

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

கின்றனர். இத்திட்டத்தின்கீழ் 1976-77-ல் 25,000 பேருக்கு கல்வியளிக்கப்பட்டது. 1977-78-ல் பயில்வோர் தொகை இரண்டு மடங்காக்கப்படும்.

8. ஏழ்மைக் குடும்பங்களைச் சார்ந்தவர்களாகவும் எட்டாம் வகுப்புடன் பள்ளிப்படிப்பை விட்டு விட்டவர் களுமான இளைஞர்களுக்கு 11-வது வகுப்புத் தரத்தில் கல்வி கற்பிப்பதற்கு மைலாப்பூர் செயின்ட்தாமஸ் கான் வென்டில் 1975-ஆம் ஆண்டு முதல் மாலை நேரங்களில் முறை சாராக்கல்வி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. இத்திட்டத்திற்கு அரசு ஆண்டுக்கு சுமார் ரூ. 25,000 மானியம் வழங்குகிறது. இத்திட்டம், அண்மையில் வியா சர்பாடியில் இரண்டாவதாக ஒரு மையத்திலும் தொடங் கப்பட்டுள்ளது.

நேரு இளைஞர் நிலையங்கள்

9. நேரு இளைஞர் நிலையங்கள் கடலூர், வேலூர் சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் 1973 நவம்பரிலிருந்து செயல்பட்டு வருகின்றன. இவை குறிப்பாக, முறைசாராக் கல்வித் துறையில் பயனுள்ள பணிகளைச் செய்கின்றன. மேலும் ஏழு மாவட்டங்களில் மாவட்டத்துக்கு ஒரு இளைஞர் நிலையம் அமைக்க மத்திய அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. அவைகளில் இராம நாதபுரம், கோயமுத்தூர், புதுக்கோட்டை ஆகிய மாவட்டங்களில் 1977 ஜூனிலிருந்து மூன்று நிலையங்கள் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளன. பிற நிலையங்களும் விரைவில் செயல்படத் தொடங்கும். முறைசாராக் கல்வி எல்லா இளைஞர்களுக்கும் கிட்டச் செய்வதும், இளைஞர்களிடையே அறிவியல் மனப்பான்மையை வளர்ப்பதும், பாடல்கள், நாடகங்கள் மூலமாக ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கை களுக்கு வசதி செய்வதும், போட்டி விளையாட்டுக்கள், உடற்பயிற்சிக் கல்வி ஆகியவற்றுக்கு ஏற்பாடு செய்வதும் இந்நிலையங்களின் பணிகளாகும்.

1977 ஆகஸ்ட் 23]

III. கல்லூரிக் கல்வி.

1976-77 ஆம் ஆண்டில் கல்லூரிக் கல்விக்காக கல்வி மானியத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்த தொகை ரூ. 11 கோடி. அது 1977-78 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 20 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் சம்பள விகிதங்களை ஏற்றமையும், உதவிபெறும் கல்லூரி களுக்கு மானியம் அளிப்பதற்குப் புதிய முறையினைப் புகுத்தியமையுமே இப்பெரும் உயர்வுக்குக் காரணங்களாகும். தமிழ்நாட்டில் 1947 ஆம் ஆண்டில் 24 ஆக இருந்த கலை, அறிவியல் மற்றும் வணிகவியல் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 1976-77ஆம் ஆண்டில் 189 ஆக உயர்ந்துள்ளது. 1947-ம் ஆண்டில் கல்லூரிகளில் படித்த மாணவர்களின் எண் ணிக்கை 17,000 என இருந்தது; இது 1976-77 ஆம் ஆண் டில் 2,03,000 ஆக உயர்ந்துள்ளது. இக் கல்லூரிகளி லும், கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரது கட்டுப்பாட்டின்கீழ் மைந்த பிற நிலையங்களிலும் 1976-77 ஆம் ஆண்டில் படித்து வந்த மாணவர்கள், பணியாற்றிய ஆசிரியர் கள் ஆகியோர் எண்ணிக்கை வருமாறு :—

(1)

1) கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரிகள்.

அரசினர் கல்லூரிகள். 51
உதவிபெறும் கல் 138
லூரிகள். 189

புழுமுக வகுப்பு 84,000

பி.ஏ. 45,000
பி.எஸ்.சி. 48,000
பி.காம். 19,000

பட்ட வகுப்பு 1,12,000
மாணவர் தொகை.

சென்னை பல்கலைக் கழகத்
துடன் இணைந்தவை 110.
மதுரையுடன் இணைந்தவை
78. அண்ணாமலைபுடன்
இணைந்தது 1.)

எம்.ஏ. 7,000
எம்.எஸ்.சி. 7,000
எம்.காம். 7,000

ஆக மொத்தம் 2,03,000

(3)

அரசுக் கல்லூரிகள். 3,733
தனியார் கல்
லூரிகள். 7,883
மொத்தம்.. 11,616

இணைப்புகள்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

இணைப்புகள்

809

1977 ஆகஸ்ட் 23]

(2) ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகள்—

அரசினர் கல்லூரிகள் .. 7 } 2,700 231
தனியார் கல்லூரிகள். .. 16 }

(3) பிற கல்லூரிகள்—

உடற் பயிற்சிக் கல்லூரிகள். 3 700 39
கீழ்த்திசைக் கல்லூரிகள்.. 16 1,730 103
சமூகவியல் பணிக்கல் லூரிகள். 2 150 15
ஊரக உயர்நிலை நிலையங்கள். 2 620 ..
இசைக் கல்லூரி (அரசு). 1 200 21

புதிய பல்கலைக் கழகங்கள்.

2. மொத்தமுள்ள 189, கலை, அறிவியல் கல்லூரிகளில் 110 கல்லூரிகள் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துடனும் 78 மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்துடனும், ஒரு கல்லூரி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துடனும் இணைந்துள்ளன. பல்கலைக் கழகம் ஒன்றுடன் 30 அல்லது 40 க்கு மேற்பட்ட கல்லூரிகள் இணைப்புப் பெற்றிருத்தல் கூடாது என பல்கலைக்கழகங்கள் பற்றிய கசேந்திரகட்கர் குழு பரிந்துரை செய்துள்ளது. எனவே இம்மாநிலத்தில் மேலும் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட புதிய பல்கலைக் கழகங்களை நிறுவ வேண்டுவது தேவையானதெனத் தெளிவுற விளங்குகின்றது.

திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் இரண்டு புதிய பல்கலைக் கழகங்களை நிறுவுவதற்கான இவ்வரசின் கருத்துருவினைக் கருதிய பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவானது, அவ்விடங்களிலுள்ள பல்கலைக்கழகப் பட்டமேல் படிப்பு மையங்களின் வளர்ச்சி நிலையைக் கணக்கிட்டு, அம்மையங்களைத் தன்னாட்சி நிலையங்களாக வளர்ச்சியுறச் செய்வதற்கான வாய்ப்புகளை ஆராய்வதற்கெனக் குழு ஒன்றினை அமைக்குமாறு இவ்வரசுக்கு யோசனைகள் தெரிவித்தது. அதற்கிணங்க, பொருத்தமான பரிந்துரைகளை அரசுக்கு அளிப்பதற்காக கல்வித்துறைச் செயலர்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

சென்னைப் பல்கலைக் கழக ஆட்சிக் குழு உறுப்பினர் நால்வர் பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் சார்பாளர் இருவர் ஆகியோரைக் கொண்ட குழு ஒன்றினை 1976-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்களில் அரசு அமைத்தது. குழுவின் அறிக்கை வந்ததும் புதிய பல்கலைக் கழகங்களை அமைப்பதற்குரிய மூல் நடவடிக்கைகளை அரசு விரைவில் மேற்கொள்ளும்.

காந்தி கிராமத்திலுள்ள ஊரக உயர்நிலை நிலையம் 1976-77-ம் ஆண்டிலிருந்து பல்கலைக் கழகத் தரம் வாய்ந்த நிறுவனமாக ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

3. தமிழ் நாட்டில் மொத்தம் உள்ள 189 கல்லூரிகளில், 51 கல்லூரிகள் அரசுக் கல்லூரிகள்; எஞ்சிய 138 கல்லூரிகள் உதவி பெறுவனவாகும். 1977-78-ம் ஆண்டிற்குக் கல்லூரிக் கல்விக்கான மொத்த நிதி ஒதுக்கீடான ரூ. 20 கோடியில், தனியார் கல்லூரிகளுக்கு மட்டும் சுமார் ரூ. 10 கோடி மானியமாக வழங்கப்படும். கல்லூரி மாணவர் தொகையில் பெரும் பகுதியினர் அதாவது 1.47 இலட்சம் பேர் தனியார் கல்லூரிகளில் பயில்கின்றனர். அரசுக் கல்லூரிகளில் 56,000 பேர் பயில்கின்றனர்; பெரும்பாலான தனியார் கல்லூரிகளை விட அரசுக் கல்லூரிகள் குறைவான கட்டணங்களையே விதிக்கின்றன; தனியார் கல்லூரிகளின் அதிகக் கல்விச் செலவை ஏற்க இயலாதவர்களும் சமுதாயத்தின் நலிந்த பகுதியினரைச் சார்ந்தவர்களும் ஆன மாணவர்களுக்கு அரசுக் கல்லூரிகள் குறைந்த கட்டணத்தில் நல்ல கல்வியை அளிக்கின்றன.

4. இம்மாநிலத்திலமைந்த கல்லூரிகளில் மாணவர் ஒருவருக்காகும் செலவினைவிட மாணவரிடமிருந்து வசூலிக்கும் கட்டண வருவாய் மிகவும் குறைவே என்பதைப் பின்வரும் புள்ளி விவரம் காட்டும். அரசு அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு உதவித் தொகை வழங்க இதினிருந்து தெளிவாகும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

பட்ட மேல் படிப்பு.	கலை.	அறிவியல்.	பட்டப் படிப்பு.	கலை.	அறிவியல்.	புழுமுக வகுப்பு.	கலை.	அறிவியல்.	ஒன்றுமில்லை.	ஆண்டுடொன்றுக்கு மாணவருக்கு ஆகும் செலவு (ரூபாய்.)	ஆண்டுடொன்றுக்கு மாணவருக்கு ஒரு மாணவர் தரும் கட்டணம் (ரூபாய்.)
	775	1,120		410	600		380	500			
அரசினர் களில்											
தனியார் களில்											
கலாநிதி											
விருந்து வரை.											

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

கல்வித்தர மேம்பாடு :

5. ஐந்தாம் திட்டக் காலத்தில் அரசுக் கல்லூரிகளில் கல்வித்தர மேம்பாட்டுக்கே முதன்மை அளிக்கப்படுகிறது. 1977-78-ம் ஆண்டிலிருந்து அரசுக் கல்லூரிகளில் கூடுதலாக அறிவியல் பட்டப்படிப்புகள் நான்கும், கலைப் பட்டப்படிப்பு ஒன்றும், வணிகவியல் பட்டப்படிப்பு ஒன்றும், அறிவியலில் பட்ட மேற்படிப்பு ஒன்றும் துவக்குவதற்கு ஏற்பாடுகப்பட்டுள்ளது. அறிவியல் கல்வியை வளர்த்திட அரசுக் கல்லூரிகளில் ஆய்வகக்கூட வசதிகள் பெருக்கப்படும். இதற்காக 1977-78 ம் ஆண்டில் ரூ. 5 இலட்சம் செலவிடப்படும். அதிக விலையுள்ள பாடப்புத்தகங்களை வாங்க இயலாத மாணவர்கள் பயன்படுத்திட தமிழ்ப் புத்தகங்கள் உட்பட பாட புத்தகங்களும், பொது அறிவிற்கான புத்தகங்களும் கொண்ட பாடப் புத்தக நூலகங்களை அமைப்பதற்கென 1977-78-ம் ஆண்டில் ரூ. 1 இலட்சம் செலவிடப்படும். அரசினர் கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் வசதிக்காக உணவருந்தும் இடம், சிறுநுண்டிசாலை, மிதிவண்டி நிறுத்துமிடம் ஆகியவற்றை அமைக்கவும், விளையாட்டுத் திடல்களைச் செப்பனிடுவதற்காகவும், விளையாட்டுப் பொருள்கள் போன்றவற்றை வாங்குவதற்காகவும் 1977-78ம் ஆண்டில் ரூ. 5 இலட்சம் செலவிடப்படும்.

6. அரசுக் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்களுடைய கல்வித் தகுதியினை மேம்படுத்துவதற்கான திட்டங்கள் செயல்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட துறைகளில் ஆராய்ச்சி செய்து டாக்டர் (பி.எச்.டி.) பட்டம் பெறுவதற்காக பேராசிரியர்கள் அனுப்பப்பட்டு வருகின்றனர். இதற்கு, 1977-78-ம் ஆண்டில் ரூ. 2.28 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நிரந்தரமாகப் பணிபுரியும் பேராசிரியர்களைத் தவிர வெளியிலிருந்தும் சில பேராசிரியர்கள் விரிவுரையாற்ற அழைக்கப்படுகின்றனர். தமிழ்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

மொழிவாயிலாகக் -கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு உதவும் வகையில் நினைவூட்டும் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன; இத்திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை 2,915 ஆசிரியர்கள் பலனடைந்துள்ளனர். இதற்காக 1977-78 ஆண்டில் ரூ. 1 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

7. தொடர்கல்வி அளிப்பதில் மாலை வேளைக் கல்லூரிகளும், அஞ்சல் கல்வித்திட்டங்களும் மிகவும் பயனளிக்கும் முறையில் விளங்குகின்றன. 1976-77 ஆம் ஆண்டில் கல்லூரிகளில் மாலை வேளை வகுப்புகள் நடத்தப் பெற்றன; அவற்றில் 8,000 மாணவர்கள் படித்தனர். மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் பி.ஏ., எம்.ஏ., வகுப்புகளுக்கு பயிற்றுவிப்பதற்காக அஞ்சல் கல்வித் திட்டத்தை புகுத்தியுள்ளது. மாணவர் சமுதாயத்தினரிடையே இது மிகவும் போற்றி வரவேற்கப்படுகின்றது. அஞ்சல் கல்வித் திட்டம் புகுத்தப் பெற்ற பின்னர் மாலை வேளைக் கல்லூரிகளில் சேருவோர் தொகை குறைந்துள்ளது.

பல்கலைக் கழக மானியக் குழுச் சம்பள விதங்கள் :

1976 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் நாளிலிருந்து தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்கள் மற்றும் அனைத்து அரசு மற்றும் தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் திருத்திய பல்கலைக்கழக மானியக்குழு சம்பள விதங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதென்ற முடிவினை அரசு அறிவித்துள்ளது; ஆனால், பணப் பயன் 1977 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1 ஆம் நாள் முதலாக அளிக்கப்படும். இதனால் அதிகப்படியாக ஆண்டு டொன்றுக்கு ரூ. 7 கோடிக்கு மேல் அரசுக்குச் செலவு ஏற்படும். இம்முடிவினைச் செயல்படுத்துவதற்கான விவரங்கள் அடங்கிய ஆணையை அரசு விரைவில் வெளியிடும்.

படிப்புதவித் தொகையும் பயிற்சி உதவிப் பணமும் :

புதுமுக வகுப்பில் கற்பிப்புக் கட்டணங்கள் எவையும் வசூலிக்கப்படுவதில்லை, இலவச புதுமுக வகுப்புக் கல்வித்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

திட்டத்தினால் ஆண்டொன்றுக்கு அரசுக்கு ஏற்படும் செலவு ரூ. 2 கோடியாகும். தமிழ்ப் பயிற்று மொழிக்குரிய பயிற்சி உதவிப் பணத்திற்கான விவரங்கள் பின்னர் அளிக்கப் பட்டுள்ளன. மேற்கண்டவற்றுடன் வேறு பல படிப்பதவித் தொகைத் திட்டங்களும் பயிற்சி உதவிப் பணத் திட்டங்களும் உள்ளன. அவற்றில் மிக முக்கியமானவை வருமாறு :—

திட்டம்.	1976-77 ஆம் ஆண்டில் புதிதாக ஒப்பளிக்கப் பட்ட படிப்பதவித் தொகையின் எண்ணிக்கை.	1976-77 ஆம் ஆண்டில் மற்றும் புதுப்பிக்கப் பட்டவை, ஒப்பளிக்கப்பட்டவற்றின் மொத்த எண்ணிக்கை.	1977-78 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கியுள்ள பணம்.	(ரூபாய் இலட்சங்களில்.)
(1)	(2)	(3)	(4)	
தேசிய படிப்பதவித் தொகைத் திட்டம்.	1,176	3,381	21	
பள்ளி ஆசிரியர்களது பிள்ளைகளுக்குரிய தேசிய படிப்பதவித் தொகை.	70	313	3	
தேசிய உயர் படிப்பதவித் தொகைத் திட்டம்.	1,181	3,881	34	

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

1974-75 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தேசியப் படிப்பதவித் தொகை பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்படும் தேசிய படிப்பதவித் தொகை ஆகிய இரண்டுக்கும் ஆகும் செலவை மாநில அரசே ஏற்று வருகின்றது. உடல் உணவு முற்றவர்கள், பாதுகாப்புப் பணியாளரது குழந்தைகள், விடுதலைப் போர் வீரர்களின் குழந்தைகள், மற்றும் பர்மா, இலங்கை அகதிகளின் குழந்தைகள் போன்றவர்களுக்கான படிப்பதவித் தொகைத் திட்டங்களும் உள்ளன. தாழ்த்தப் பட்ட இனங்கள்/பழங்குடிகள் மற்றும் பின்தங்கிய வகுப்புகளைச் சார்ந்த மாணவர்கள் அரிசன நலத்துறை, பிற்பட்ட போர்நலத்துறை ஆகிய துறைகளிலிருந்து படிப்பதவித் தொகைகள் பெற்று வருகின்றனர்.

10. தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடி மாணவர்களுள் பள்ளி இறுதி வகுப்புத் தேர்வில் 60 சதவீதம் அதற்கு மேலாக மதிப்பெண் பெறுபவர்களுக்கும் புகழுக வகுப்பில் முதல் வகுப்பில் தேர்வு பெறுபவர்களுக்கும் ஆண்டு தோறும் உதவிப் பணம் வழங்கப்படுகிறது. அப்பிரிவினரைச் சார்ந்த கிறித்துவர்களுக்கும் இவ்வுதவிப் பணம் உண்டு. பெற்றோர் வருமானம் எவ்வளவாயிருப்பினும் இவ்வுதவிப் பணம் உண்டு. உதவிப்பணம் ஆளுக்கு ரூ.300 வழங்கப்படுகின்றது. அவர்கள் தரம் விரும்பும் மேற் படிப்பை மேற்கொள்ள இது அவர்களுக்கு உதவும். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் பழங்குடிகள் என்ற வகையில் அவர்களுக்குக் கிட்டும் மற்றெல்லா சலுகைகளுக்கும் பண உதவிகளுக்கும் மேலாக இந்த ரூ. 300 உதவி கிட்டும். இத்திட்டத்தினால் ஆண்டொன்றுக்கு அரசுக்கு ஏற்படும் செலவு ரூ. 9 இலட்சமாகும்.

கல்லூரிகளில் தமிழ்ப் பயிற்று மொழி.

11. 1966-67 ஆம் ஆண்டிலிருந்து புகழுக வகுப்பை உயர் பாடங்களில் தமிழும், பயிற்று மொழியாக ஆனது. 1967-68 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பி. ஏ. பட்ட வகுப்பிலும், 1968-69 ஆம் ஆண்டிலிருந்து புகழுக வகுப்பில் அறிவியல்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

பாடங்களிலும், 1968-69ஆம் ஆண்டிலிருந்து பி.எஸ்.சி. வகுப்பிலும் தமிழ் பாட மொழியானது. தமிழ்ப் பயிற்று மொழியை ஊக்குவிக்கும் முறையில் பி.ஏ., பி.எஸ்.சி. வகுப்பு களில் பயிலும் மாணவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஊக்க உதவிப் பணம் புத்தகப் படியாக ஆண்டுக்கு ரூ. 180-ம்; புகழக வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 50-ம் வழங் கப்படுகின்றன. புகழக வகுப்பு, பட்ட வகுப்பின் முதலாண்டு ஆகியவற்றில் 1975-76ஆம் ஆண்டு முதலாக பணத் திற்குப் பதிலாக பாடப் புத்தகங்கள், குறிப்புப் புத்தகங்கள் எழுதுபொருள்கள் ஆகியவைகளாகவே தரப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாறு புத்தகங்கள் வடிவத்தில் இவ்வுதவிப் பணத்தைத் தரும் முறை 1976-77 முதல், பட்ட வகுப்பு இரண்டாம் ஆண்டுக்கும் 1977-78 முதல், பட்ட வகுப்பு மூன்றாம் ஆண்டுக்கும் விரிவாக்கப்பட்டது. ஆண்டுதோறும் தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட மாணவர்கள் எண்ணிக்கை (அரசினர் மற்றும் தனியார்) கல்லூரிகளில் வருமாறு:—

ஆண்டு (1)	புகழக வகுப்பு. (2)	பட்ட படிப்பு. (3)	மொத்தம். (4)	தமிழ்ப் பயிற்று வகுப்பு மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் பயிற்று உதவிப் பணம் மற்றும் புத்தகப்படியாக கான செலவு. (5)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)			
1969-70	19,502	3,739	23,241	..
1970-71	20,638	4,027	24,665	..
1971-72	20,898	15,936	36,831	39
1972-73	21,224	16,786	38,001	45
1973-74	18,355	18,693	37,048	43
1974-75	19,542	15,839	35,381	40
1975-76	17,784	14,869	32,653	38
1976-77	20,103	13,471	33,574	34.30

1977 ஆகஸ்ட் 23]

தமிழ்ப் பயிற்று மொழித் திட்டமானது அடைந்திருக்க வேண்டிய முன்னேற்றத்தினை அடையவில்லை என்பது தெரிய வருகிறது. இதற்கான காரணத்தைக் கண்டறிந்து, தமிழ்ப் பயிற்று மொழித் திட்டத்தை மாணவர்கள் இன்னும் பெரு மளவில் விரும்பி ஏற்கச் செய்ய அரசு கருதியுள்ளது.

12. தமிழ் நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம் தமிழைப் பாட மொழியாகக் கொண்டுள்ள கல்லூரி மாணவர்களுக் காக இதுவரை 737 பாட புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளது. இவ்வெளியீடுகளில் பலவற்றைப் பாடப் நூல்களாகவும், குறிப்புப் புத்தகங்களாகவும் மாணவர்கள் பயன்படுத்திப் பல்கலைக் கழகங்கள் பரிந்துரை செய்துள்ளன. பாட நூல் நிறுவனம் 1977-78 ஆம் ஆண்டில் மேலும் 125 தலைப்பு களில் கல்லூரிப் பாட நூல்களை வெளியிடும்.

தனியார் கல்லூரிகள்.

13. 1977ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் இம் மாநிலத்திலுள்ள தனியார் கல்லூரிகளுக்கு (கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரிகள், பயிற்சிக் கல்லூரிகள், கீழ்த் திசைக் கல்லூரிகள், உடற்பயிற்சிக் கல்லூரிகள், சமூகவியல் பணிப் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் ஆகிய, அனைத்துக்கும்) மானிய உதவி அளிப்பதற்கான விதிமுறைகளை அரசு மாற்றியமைத் துள்ளது. இதன் மூலம் அக்கல்லூரிகளில் பணி செய்யும் ஆசிரியர்களும் ஆசிரியரல்லாதோரும் காலத்தாழ்வின்றியும் முழுமையாகவும் சம்பளம் பெற்று வர இயலும். புதிய முறையில் அரசு [மானியம் (1) சம்பள மானியம் (2) சம்பளம் அல்லாத செலவின மானியம் என இரண்டு பகுதி களாகத் தரப்படும். தனியார் கல்லூரிகளிலுள்ள ஏற்பாடுகளைப் பெற்ற பணியாளர்களுக்குரிய சம்பளச் செலவில் துண்டு விழும் தொகை 100 விழுக்காட்டையும் அரசே ஏற்கும்; ஏற்பாடுகளைப் பெற்ற பணியாளர்களது சம்பளச் செலவினமிருந்து

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

பின்வரும் வருமானங்களை [அதாவது (அ) கல்லூரிகள் மாணவர்களிடமிருந்து பெறும் கற்பிப்புக் கட்டணம்; (ஆ) அரசு தரும் புகழுக வகுப்பு கட்டண இழப்பீட்டு மானியம்; (இ) தமிழ் நாட்டுக் கல்வி விதி 92-ன் கீழ் அரசு தரும் கட்டணச்சலுகை இழப்பீட்டு மானியம் ஆகியவை) மீத முள்ள செலவுத்தொகையே மேற்சொன்ன "துண்டு விழும் தொகையாகும்".

14. தாராளமாக்கப் பெற்ற மானிய உதவி முறையின் அடிப்படையில் முழுமையாகவும், காலத் தாழ்வின்றியும் சம்பளம் வழங்கிட வகை செய்வதற்கு மாநிலத்திலுள்ள தனியார் கல்லூரி ஒவ்வொன்றின் நிருவாகமும், ஷெட்யூல்ட் வங்கி ஒன்றில் "ஏற்பளிக்கப்பெற்ற பணியாளர் சம்பளக் கணக்கு" என்ற தலைப்பில் கணக்கு ஒன்றினைத் துவக்கி அதில், தான் பெறும் கற்பிப்புக் கட்டணங்கள், புகழுக வகுப்பு இழப்பீட்டு மானியம், தமிழ் நாட்டுக் கல்வி விதி 92-ன் கீழ் பெறும் கட்டணச் சலுகை மானியம், பணியாளர் சம்பள மானியம் ஆகியவற்றைச் செலுத்தி வர வேண்டும். ஏற்பளிக்கப்பட்ட பணியாளர்களது சம்பளத்தை வழங்கிட அவர்களுக்கு அவ்வப்போது மேற்கண்ட கணக்கிலிருந்து நிருவாகங்கள் காசோலைகள் வழங்க வேண்டும். இக்கணக்கிலுள்ள பணத்தை அவ்வாறு சம்பளம் வழங்கிடமட்டுமே செலவிட வேண்டும். பணியாளர்களுக்கு காலந்தாழ்வின்றியும், முழுமையாகவும் நிருவாகங்கள் சம்பளம் வழங்கிட வசதியளிக்கும் முறையில் சம்பள மானியமானது 6 தவணைகளில் அதாவது ஜூன், ஆகஸ்ட், நவம்பர், ஜனவரி, பிப்ரவரி, மார்ச்சு ஆகிய மாதங்களில் வழங்கப்படும். (புகழுக வகுப்பு கட்டண இழப்பீட்டு மானியம் ஒரு மாணவருக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 240 என்ற வீதத்தில் வழங்கப்படுகின்றது. இது ஒரு மாணவருக்கு தவணைக்கு ரூ. 80 என்ற வீதத்தில் 3 தவணைகளில் வழங்கப்படுகிறது).

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

15. சம்பளம் அல்லாத பிற செலவினங்களுக்கு, சில உச்சவரம்புகளுக்குட்பட்டு, ஏற்பளிக்கப்பெற்ற இனங்களுக்கு ஆகும் செலவில் 80 விழுக்காடு அரசு மானியமாக அனுமதிக்கப்படுகின்றது. இது "சம்பளம் அல்லாத செலவினக் கணக்கு" என வழங்கப்படும். இக்கணக்கில் "அரசு வழங்கும் சம்பளம் அல்லாத செலவின மானியம்" அறக் கட்டளை வருமானங்கள், ஏற்பளிக்கப்பட்ட பணியாளர் சம்பளக் கணக்கில் வரவு வைக்கப்படாத பிற வருமானங்கள் ஆகியவற்றைக் கல்லூரி நிருவாகங்கள் செலுத்த வேண்டும். கல்லூரிகளின் சம்பளம் அல்லாத செலவும், ஏற்பளிக்கப் பெற்ற பணியாளர் சம்பளங்கள் அல்லாத பிற செலவினங்களும் இக்கணக்கிலிருந்து செய்யப்படும்.

16. மானியத் தொகை கணக்கிடும் பொழுது சில இனங்களுக்கான செலவுத் தொகைகளை எந்த அளவுவரை அனுமதிக்கலாமென்றிருந்த உச்சவரம்புகள் 1977-78 ஆம் ஆண்டிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. இதுவரை அனுமதிக்கப்படாமலிருந்த சில செலவினங்களை 1977-78 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மானியம் கணக்கிடும் பொழுது சேர்த்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

17. 1976 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்குமுறை) சட்டமும், அச்சட்டத்தின் கீழ் வெளியான விதிமுறைகளும் உதவிபெறும் கல்லூரிகளின் செயற்பாட்டினை மேம்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளைக் கொண்டிருப்பதுடன் தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களின் பணிப் பாதுகாப்புக்கும் வகை செய்கின்றன.

18. தமிழ் நாட்டிலுள்ள தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் ஓய்வு காலப் புலன்களை (ஓய்வூதியம், குடும்ப ஓய்வூதியம் போன்றவை) 1968 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1 ஆம் நாளிலிருந்து பெற்று விடுகின்றனர். 1976-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

மாதம் 1 ஆம் நாளிலிருந்து மேற்கண்ட பலன்கள் அக்கல்லூரி களைச் சார்ந்த ஆசிரியர்களாலாத பணியாளர்களுக்கும் விரிவாகக் கப்பட்டுள்ளன. அண்மையில், தனியார் கல்லூரிப் பணியாளர்களுக்கு விடுப்பு வசதிகளும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. விடுப்புக்கால சம்பளமும் மானியத் தொகை அளிக்கும் பொழுது கணக்கில் கொள்ளப்படும்.

தேசிய மாணவர் படை.

19. தமிழ் நாட்டில் தேசிய மாணவர் படையில் தற்பொழுது 32,000 மாலாவ-மாணவியர்களைக் கொண்ட 52 முதுநிலைப் பிரிவுகளும் 67,000 மாணவ-மாணவியர்களைக் கொண்ட 674 இளநிலைப் பிரிவுகளும் உள்ளன. இவற்றில் 3,000 மாணவியரைக் கொண்ட முதுநிலைப் பிரிவுகள் 5-ம், 5,300 மாணவியரைக் கொண்ட இளநிலைப் பிரிவுகள் 53-ம் அடங்கும். தேசிய மாணவர் படைக்கு இவ்வரசு 1977-78-ம் ஆண்டில் செலவிட விருக்கும் தொகை ரூ. 105 இலட்சமாகும். 1977-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் டில்லியில் நடைபெற்ற குடியரசு விழாவில் தமிழ்நாடுத் தேசிய மாணவர் படைப் பிரிவு அனைத்து மாநிலங்களும் அடைய விரும்பும் அனைத்திந்திய விருதை மீண்டும் தமிழ்நாடுக்குப் பெற்றுத் தந்துள்ளது.

தேசியப் பணித் திட்டம்.

20. தேசியப் பணிப் பிரிவானது கல்லூரி மாணவர்கள் தங்களுடைய ஓய்வு நேரத்தை நாட்டுப் பணியில் குறிப்பாக கல்விப் பணியில் ஈடுபடுத்துவதற்கு வாய்ப்பளிக்கும் நோக்குடன் துவக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தைச் செயற்படுத்த பல்கலைக் கழகங்கள் மாணவர் ஒருவருக்கு ரூ. 60 என்ற கணக்கில் மானியம் பெறுகின்றன. மேற்கண்ட தொகையில் ரூ. 35ஐ இந்திய அரசும் ரூ. 25 ஐ நாளில் அரசும் அளிக்கின்றன இத்திட்டத்தில் கல்லூரி.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் ஆகியோருள் விருப்பமுள்ளோர் பங்கு கொள்கின்றனர். 1976-77-ம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தில் முறையாக 20,000 மாணவர்களும் விடுமுறைக் கால முகாமில் 10,000 மாணவர்களும் பங்கு கொண்டனர். 1976-ம் ஆண்டு டிசம்பரில் சென்னை மாநகரிலும் சுற்றுப்புறத்திலும் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின்போது, வெள்ள மீட்புப் பணிகளிலும், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் பணியிலும் மூவாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தேசிய பணித்திட்ட மாணவர்கள் முனைப்பாகப் பணியாற்றிப் பாராட்டினைப் பெற்றனர். 1977-78-ம் ஆண்டில் தேசிய பணித்திட்ட உறுப்பினர் தொகையானது முறையானவர்கள் 25,000 என்றும் சிறப்பு முகாமில் பங்கு கொள்வோர் 12,500 என்றும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கு 1977-78-ம் ஆண்டில் ரூ. 14 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சட்டக் கல்வி.

21. சென்னை சட்டக் கல்லூரி மாணவர் தொகை 1968-69-ல் 1,045 ஆக இருந்தது 1976-77-ல் சுமார் 2,457 ஆக (முழு வேளை பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளில் 1648; மாலை நேரப் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளில் 695; எம். எல். வகுப்புகளில் 114) உயர்ந்துள்ளது. 1974-75-ம் ஆண்டில் மதுரையிலும் ஒரு சட்டக் கல்லூரி திறக்கப்பட்டது. அந்த ஆண்டில் அக்கல்லூரியில் முதலாண்டு வகுப்பில் 320 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். அக்கல்லூரியில் 1976-77-ம் ஆண்டில் முழு வேளை வகுப்புகளில் 829 மாணவர்கள் படித்துவந்தனர். 1977-78-ம் ஆண்டிலிருந்து முதிரைச் சட்டக் கல்லூரியிலும் மாலை வேளை சட்ட வகுப்பு துவக்கப்பட்டு முதலாண்டு சட்ட வகுப்பில் 80 மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுகின்றனர்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

IV தொழில் நுட்பக் கல்வி

தொழில் நுட்பக் கல்விக்காக 1977-78-ல் சுமார் ரூ. 6 கோடி (தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையக் கட்டடச் செலவு போன்றவை உட்பட) ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது, இத்துறையின் கீழ், 7 பொறியியல் கல்லூரிகளும் 39 பஸ்தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களும் (மூன்று மகளிர் பயிலகங்களும், ஆறு தனித் தொழில் டிப்ளோமாக் கல்வியகங்களும், மூன்று கலை-கைத் திறன் கல்வியகங்களும் உட்பட), 14 தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் உள்ளன. தற்போது ஆண்டுதோறும், பொறியியல் கல்லூரிகளில் பட்டப்படிப்பிற்காக ஏறத்தாழ 1,300 மாணவர்களும், பஸ்தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களில் பட்டச் சான்றிதழ் (டிப்ளோமா) படிப்பிற்காக 5,000 மாணவர்களும், தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 840 மாணவர்களும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். மேற் சொன்ன ஏழு பொறியியல் கல்லூரிகள் தவிர பல்கலைக் கழகம் சார்ந்த கல்வியகங்களாகவோ அல்லது தன்னாட்சி உரிமையுள்ள கல்வியகங்களாகவோ இருக்கும் கிண்டியிலுள்ள அழகப்ப செட்டியார் தொழில் நுட்பவியல் கல்லூரி, கிண்டியிலுள்ள இந்தியத் தொழில் நுட்ப அறிவுக் கல்வியகம், குரோம்பேட்டையிலுள்ள சென்னை தொழில் நுட்பக் கல்வியகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பொறியியல் மற்றும் தொழில் நுட்பவியல் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரி, ஆகிய ஐந்து பொறியியல் கல்லூரிகளும் இம்மாநிலத்தில் உள்ளன.

தொழில் நுட்பவியல் பல்கலைக்கழகம்

2. இம்மாநிலத்தில் அறிவியல், மற்றும் தொழில் நுட்ப வியல் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை அமைக்க இவ்வரசு ஏற்கெனவே தீர்மானித்துள்ளது. அப்பல்கலைக் கழகம் அமைவுமாயின் பொறியியல், தொழில் நுட்பவியல் மற்றும் அவற்றுடன் இணைந்த அறிவுத் துறைகளில் மிக உயர்வதற்கான

1977 ஆகஸ்ட் 23]

கல்வியும் ஆராய்ச்சியும் பேணி வளர்க்கப்படும். மாறிவரும் தேவைகளைக் கடிதில் உணர்ந்து அவற்றிற்கேற்ப விரைந்து செயற்படும் திறன் அக் கல்வி முறைக்குக் கிட்டும்; மற்றும் தமிழ் நாட்டில் தொழில் நுட்பக் கல்வியின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான தலைமைப் பொறுப்பை அப்பல்கலைக் கழகம் ஏற்று நடத்தும்.

3. அப்பல்கலைக் கழகம் ஒற்றை வகையைச் (Unitary Type) சேர்ந்ததாக இருக்கும். இம்மாநிலத்தில் முதன்மையான கல்வி நிலையமாக உள்ளதும் தொழில் நுட்பவியல் பல்கலைக்கழகமாக விரிவுபடுத்துவதற்குத் தேவையான எல்லா வசதிகளையும் கொண்டுள்ளதுமான கிண்டி பொறியியல் கல்லூரிதான் புதிய தொழில் நுட்பக் கழகத்தின் தலைமை இடமாக இருக்கும்.

4. இப்பல்கலைக் கழகம் பொறியியல், தொழில் நுட்பவியல் மற்றும் அதனுடன் இணைந்த அறிவியல் துறைகளில் மிக உயர்தரமான கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சிக்கு வாய்ப்பு வசதிகளை அளிக்கும் பொருத்தமான செயல் திட்டங்களை உருவாக்கி செயல்படுத்தும். ஆசிரியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆகியோருக்கும் தொழில் துறையினருக்கும் இடையே ஒத்துழைப்பையும், கருத்துப் பரிமாறல்களையும், ஆதரித்து வளர்க்கும். மேலும் மாணவர்களிடையே தொழில் முனைவர் நிலை, மற்றும் தொழிலில் கருத்தூன்றல் ஆகிய பண்புகளை வளர்க்கும்.

5. அப்பல்கலைக் கழகத்தை அமைப்பதற்கான சட்ட முன் வடிவம் ஒன்று ஏற்கனவே தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது அதன் மீது மைய அரசு தெரிவிக்க விரும்பும் யோசனைகள் எவையேனும் உள்ளனவா எனக் கேட்டு 13-7-1977 அன்று மைய அரசுக் கல்வித் துறைக்கு எழுதப்பட்டுள்ளது. மைய அரசு யோசனைகள் எவற்றையேனும் தெரிவித்தால் அவற்றை யும் ஆய்வு செய்து, அதன் பின் அச்சட்ட முன் வடிவம் வெகு விரைவில் தமிழ் நாட்டுச் சட்ட மன்றத்தின் முன் ஆய்வுக்கு வைக்கப்படும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

6. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட தொடக்கத்திலிருந்து தொழில் நுட்பக் கல்விக்காக இருக்கின்ற வசதிகளைச் சீர் செய்து ஒரு முகப் படுத்துவதிலும் கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்துவதிலும்தான் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. மாணவர்களுக்கு அதிக வேலைவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தவும் தொழில் நிறுவனங்களில் புதிதாகத் தோன்றும் துறைகளிலும் பிரிவுகளிலும் எந்தெந்த பயிற்சிகளைப் பெற்றவர்கள் தேவைப்படுகிறார்களோ அந்தந்த பயிற்சிகளை அளிக்கவும், தொழில் சம்பந்தப்பட்ட பல புதிய பாடத் திட்டங்கள் துவக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. தற்போது பொறியியல் கல்லூரியில் 15 பட்டப் படிப்பு முறைகளும், 33 பட்டமேற்படிப்பு முறைகளும், 4 பட்ட மேற்படிப்பு டிப்ளோமா முறைகளும் உள்ளன. பல் தொழில் நுட்ப பயிலகங்களில் 37 டிப்ளோமா முறைகளும், 18 டிப்ளோமா மேற்படிப்பு முறைகளும், 17 சான்றிதழ் படிப்பு முறைகளும் உள்ளன.

7. கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியில் இயந்திரப் பொறியியல் துறையியல் கப்பற் பொறியியல் துறையைச் சேர்ந்த கீழ்க்கண்ட நான்கு விருப்பப் பாடங்கள் 1977-78 ஆம் ஆண்டிலிருந்து புகுத்தப்பட ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. அவையாவன :—கப்பற் கொதிகலன்கள், கப்பல் உள்ளெரி பொறிகள் (marine internal combustion engines) கப்பல் நீராவிச் சக்தி சாதனங்கள், கப்பல் குளிர்பதனம் மற்றும் காற்றுப் பதனம்.

8. 1977-78ஆம் ஆண்டிலிருந்து சென்னையிலுள்ள மைய பல் தொழில் நுட்பப் பயிலகத்தில் வேதித் தொழில் நுட்பவியலில் (Polymer Technology) வேலையிடைக் கல்வி டிப்ளமா படிப்பு ஒன்றை தொடங்கவும், கோயம்புத்தூர் அரசு பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகத்தில் மின்னணுவியல் டிப்ளமா படிப்பு ஒன்றைத் தொடங்கவும் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

1977 ஆகஸ்ட் 23]

9. புகழகத் தொழில் நுட்பக் கல்வி மட்டத்தில் மொத்தம் 8 பாட முறைகளில், இயல்பியல் மற்றும் பொறியியல் படம் வரைதல் ஆகிய இரண்டு பாடங்களில், தொடக்க கட்டமாக, திருச்சிராப்பள்ளியிலும் தூத்துக்குடியிலுமுள்ள அரசு பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களிலும், பொள்ளாச்சியிலுள்ள நாச்சிமுத்து பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகத்திலும், தமிழில் பயிலும் முறை செயல்படுகிறது. கல்வி நிலையத்தை விட்டு மாணவர்கள் செல்லும்போது, செய்திப் பரிமாற்றலுக்கு ஆங்கிலத்தையும் தமிழையும் பயன்படுத்தும் வகையில் இருமொழிப் பயிற்சியுடையவர்களாக்குவது இம்முயற்சியின் நோக்கமாகும்.

10. நன்கு வளர்ந்த பல்தொழில் நுட்ப பயிலகங்கள் தாமே புதுக் கல்வி திட்டங்களை வகுக்கவும், இருக்கும் பாடத் திட்டத்தைச் சீர்திருத்தவும் தொழில் நிறுவனங்களுடன் இணைந்து செயல்புரியவும் தாங்கள் விரும்பியவாறு பயிற்சி அளிக்கவும், கற்பிக்கவும் உரிமை வழங்கலாம் என்று பல் தொழில் நுட்பப் பயிலகக் கல்விக்கென அமைக்கப்பட்ட தாமோதரன் குழுவும் மற்ற குழுக்களும் கருத்துரை வழங்கியுள்ளன. இதையொட்டி 1976-77ஆம் ஆண்டு, கோய புத்தூர் பி.எஸ்.ஐ. பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகத்தில் உள்ள எல்லாப்படிப்பு முறைகளுக்கும் தன்னுரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. சேலம், தியாகராயர் பல்தொழில் நுட்பப்பயிலகத்திலும், ராஜபாளையம், பி.ஏ.சி. ராமசாமிராஜா பல் தொழில் நுட்பப் பயிலகத்திலும் நெசவுத் தொழில் நுட்பவியல் படிப்பு முறைக்கு மட்டும் தன்னுரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

11. பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகக் கல்வியின் தரம் மேம்பட வேண்டுமானால், இந்திய நாட்டு நிலைமைகளுக்குப் பொருந்திய நல்ல பாட நூல்கள் மலிவான விலையில் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். தொழில் நுட்பக்கல்வித் துறையின் பாடக் திட்ட சீரமைப்புப் பிரிவு பல்தொழில்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

நுட்பப் பயிலகங்களுக்காக அத்தகைய பாட நூல்களை வெளியிடும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளது. நான்கு நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இரண்டு அச்சில் உள்ளன மேலும் ஆறு நூல்கள் 1977-78ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்படும்.

12. இம்மாதிலுள்ள தனியார் பொறியியல் கல்லூரிகளுக்கும், பஸ்தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களுக்கும் வழங்கப்படும் மானியத் தொகை படிப்படியாக உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது. 1977-78 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 160 இலட்சம் மானியத் தொகையாக அளிக்கப்படும். 1-1-1975 முதல் தனியார் தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளிலும், பஸ்தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களிலும் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் தாராள ஓய்வூதியத் திட்டம் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது.

பயிற்றுதுறை வளர்ச்சி :

13. பொறியியல் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் டாக்டர் பட்டம் பெற இந்தியத் தொழிலியல் கல்வியகம், மற்றும் பெங்களூரில் உள்ள இந்திய அறிவியல் கல்வியகம் போன்ற கல்வியகங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். சில ஆசிரியர்கள் தங்கள் செலவில் தங்கள் முயற்சியிலும் டாக்டர் பட்டம் பெறுகின்றனர். இதுவரை 51 ஆசிரியர்கள் இவ்வாறு உயர்தகுதி பெற்றுள்ளனர். மேலும் 30 ஆசிரியர்கள் தற்போது பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். ஆண்டு தோறும் உயர் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படும் அரகப் பொறியியல் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை 1976-77 முதல் இரண்டிலிருந்து ஐந்தாக உயர்ந்துள்ளது.

14. பஸ்தொழில் நுட்பப் பயிலக ஆசிரியர்கள் சென்னையிலுள்ள "தொழில்நுட்ப ஆசிரியர் பயிற்சி நிலையத்திற்கு" உயர் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். இதுவரை 208 ஆசிரியர்கள் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளனர். 22

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். 1977-78ஆம் ஆண்டு மேலும் 30 ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுவார்கள்.

15. தொடர் கல்வித் திட்டத்தின் கீழ் நாட்டில் உள்ள பல்வேறு தொழில் நுட்ப நிலையங்கள் அவ்வப்பொழுது நடத்துகின்ற கருத்தரங்குகள், குறுகிய கால வகுப்புகள், கோடைப்பள்ளிகள் முதலியவற்றில் பங்கேற்க இம்மாதிலுள்ள தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலைய ஆசிரியர்களும் அனுப்பப்படுகின்றனர். 1976-77ஆம் ஆண்டு இவ்வாறு 212 ஆசிரியர்கள் பயன் பெற்றனர்.

16. தொழிலில் அண்மைக் கால நடைமுறைகளை அறிந்து அவற்றில் தங்கள் பங்குக்கப்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆசிரியர்கள் குறுகிய காலப் பயிற்சித் தரக பல்வேறு தொழில் திறவனங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றார்கள். இவ்வகையான பயிற்சி அவர்களின் அறிவை வளர்ப்பதோடல்லாது, வளரும் தொழில் துறை நடைமுறைகளுக்கேற்ப பாடத் திட்டங்களை அவ்வப்பொழுது மாற்றிச் சீரமைத்துக் கொள்ளவும் உதவுகிறது. இதுவரை 264 ஆசிரியப் பணியாளர்கள் இவ்வாறு பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். 1977-78 ஆம் ஆண்டு மேலும் 45 ஆசிரியர்கள் அனுப்பப்படுவார்கள்.

ஆராய்ச்சியை பேணுதல்

17. ஆராய்ச்சி மற்றும் கலந்தாய்வுப் பணிகள் வளரவேண்டும் என்பது நன்கு உணரப்பட்டுள்ளது. பொறியியல் கல்லூரிகளில் டாக்டர் நிலை ஆராய்ச்சி எந்த அளவுக்கு நன்கு நடைபெறுகிறதோ அந்த அளவுக்கு இப்பணி சிறக்கும். அண்மையில் சில ஆண்டுகளில் பொறியியல் கல்லூரிகளில் டாக்டர் பட்டத்திற்கு ஆராய்ச்சி செய்ய மாணவர்களை பதிவு செய்து கொள்வது ஊக்குவிக்கப்படுகிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

இதுவரை 105 மாணவர்கள் டாக்டர் பட்ட ஆராய்ச்சிக்கு பதிவு செய்து கொண்டுள்ளனர். வரும் ஆண்டுகளில் இதனை மேலும் ஊக்குவிக்க முயற்சி எடுக்கப்படும்.

வணிகவியல் பாடங்களில் தேர்வு:

18. தொழில் நுட்ப இயக்குநரே வணிகவியல் பாடங்களான தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்து; வரவு செலவுக் கணக்கியல், வணிகவியல் பயிற்சி, வணிகப் புவியியல், வங்கியியல் போன்றவற்றிற்கு ஆண்டுதோறும் ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சம் மாணவர்களுக்கு தேர்வு நடத்தும் அதிகாரியுமாவார். மேற்கண்ட பாடத் திட்டங்களும் தேர்வு முறைகளும், செம்மையாக்கப்பட்டுள்ளதோடு இம்மாநிலத்திலுள்ள, ஏற்பளிக்கப் பெற்ற வணிகவியல் பள்ளிகளில் கல்வி கற்பிக்கும் தரமும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலச் சுருக்கெழுத்தில் இடைநிலைத் தேர்வும் தமிழ்த் தட்டெழுத்தில் மிகு விரைவுத் தேர்வும் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. குறுகிய காலத்தில், தேர்வு முடிந்த நாளிலிருந்து 10 வாரங்களில் முடிவுகள் வெளியிடப்படுகின்றன. அதன் பிறகு 15 நாட்களுக்குள் மாணவர்களுக்கு சான்றிதழ்கள் அனுப்பப்படுகின்றன.

கணித அறிவியல் நிறுவனம்:

19. அடையாற்றில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கணித அறிவியல் நிறுவனம் மாநில அரசு, மைய அரசு ஆகியவற்றின் உதவியோடு செயல்படுகிற தன்னுரிமை பெற்ற நிறுவனமாகும். இந்நிறுவனத்திற்கு மாநில அரசு ஆண்டுக்கு ரூ. 3.5 இலட்சம் மானியமாக அளிக்கின்றது. தற்போது, அடிப்படைக் கணிதம் மற்றும் கணிதம் சார்ந்த இயல்பியல் துறைகளில் உயர்தர ஆராய்ச்சி நடத்திவரும் இந்நிறுவனம் அனைத்திந்திய பெருமையை அடைந்துள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

20. சென்னை தொழில் நுட்பவியல் கல்வியகம் 1949-ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. 1969-70 ஆம் ஆண்டு முதல் இக்கல்வியகம் மாநிலக் கல்வி அமைச்சரின் கீழ் அமைந்த ஒரு மேலாண்மைக் குழுவின் ஆட்சியின்கீழ் வந்தது. இந்நிறுவனம் முற்றிலும் புதிய சிறப்புத் துறைகளான, வானவூர்திப் பொறியியல், உந்து - வண்டிப் பொறியியல், மின்னணுப் பொறியியல், கருவிப் பொறியியல் ஆகியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கின்றது. அக்கல்வியகத்தில் அறிவியல் பட்ட தாரிகளே சேர்க்கப்படுகின்றனர். வானவூர்திப் பொறியியல், மின்னணுப் பொறியியல் ஆகிய துறைகளில் இந்நிறுவனம் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைந்த பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகளையும் நடத்துகின்றது. 1974ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31ஆம் நாள் வரை இந்திய அரசும் மாநில அரசும் இந்நிறுவனத்திற்கு ஆண்டுதோறும் ஆகும் செலவின் நிகர பற்றாக் குறைத் தொகையை 2:1 என்ற விகிதத்தில் ஏற்று வந்தன. 31-3-74க்கு அப்பால், ஆண்டுதோறும் ஆகும் செலவின் எப்பகுதியையும் 'இந்திய அரசு ஏற்க இசையவில்லை' எனவே, 1974-75-ம் ஆண்டு முதல் இந்நிறுவனத்தின் நிகரச் செலவு முழுவதையும் மாநில அரசே ஏற்று வருகிறது.

வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.

21. திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரி 1964-65-ஆம் ஆண்டு மைய அரசும் மாநில அரசும் இணைந்து நடத்தும் நிறுவனமாக அமைக்கப்பட்டது. அது தன்னுரிமையுள்ள நிறுவனமாகும். தமிழ்நாட்டுக் கல்வி அமைச்சரே அதன் ஆட்சிக் குழுவின் தலைவராவார். தற்போது அக்கல்லூரியில் ஆண்டுதோறும் 200 மாணவர்கள் பொறியியல் பட்டப்படிப்பிற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். கல்லூரியிலுள்ள இடங்களில் பாதி இம்மாநில மாணவர்களைக் கொண்டும், பாதி பிற

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

மாநில மாணவர்களைக் கொண்டும் நிரப்பப்படுகின்றன. அக்கலூரிக்கு ஆண்டுதோறும் ஆகும் செலவில் பாதியை மைய அரசும், பாதியை மாநில அரசும் ஏற்று வருகின்றன. செலவில் மாநிலம் ஏற்கும் பங்கு ஆண்டுக்கு ஏறத்தாழ ரூபாய் 17 இலட்சமாகும்.

மாநிலக் கூட்டுறவு முறைத் தொழில் கல்வி நிலையம், திருச்சிராப்பள்ளி

22. “மாநிலக் கூட்டுறவு முறைத் தொழில் கல்வி நிறுவனம்”, புகழக வகுப்பு தேறிய மாணவர்களுக்கு தொழில் கல்வி பயிற்றுவிப்பதற்காக 1975-76 ஆம் ஆண்டு முதல் திருச்சிராப்பள்ளியில் துவங்கப்பட்டது. அது தன்னுரிமை உள்ளது. கல்வி அமைச்சர் இந்நிறுவனத்தின் ஆளுகைக் குழுவிற் குத் தலைவராவர். திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட ஆட்சியர் அதன் துணைத் தலைவராவர். அது 42 மாதங்கள் கொண்ட (27 மாதங்கள் நிலையப் பயிற்சியும் 15 மாதங்கள் வேலை அனுபவமும் உடைய) கல்வித் திட்டங்களை நடத்தி வருகிறது. (1) கட்டடக் கலையும் உள் அமைப்பும், (2) மின் கருவிகளும் முறைகளும், (3) நெசவும் நவீன அழகு வேலைப்பாடும் என்ற மூன்று பாடத் திட்டங்கள் அங்கு உள்ளன. ஒவ்வொரு பாடத் திட்டத்திற்கும் 20 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். மாநில அரசு அந்நிறுவனத்திற்கு ஆண்டுதோறும் சுமார் ரூ. 2.23 இலட்சம் மானியம் அளிக்கின்றது.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

V கலைப்பணிகள்

இயல், இசை நாடகம்

1. தமிழ்நாடு இயல், இசை, நாடக மன்றம் அரசின் முழு நிதி உதவியுடன் இயங்கி வரும் தன்னாட்சி உரிமையுள்ள ஒரு நிறுவனமாகும். இம்மன்றம் நடனம், நாடகம் இசை ஆகிய கலைகளை ஆதரித்து வளர்க்கும் அரும்பணியைச் செய்து வருகின்றது. இது இந்திய அரசின் கலாச்சாரப் பரிமாற்றுத் திட்டத்தின்கீழ் வெளி நாடுகளிலிருந்து வரும் கலைக் குழுக்களுக்கு வரவேற்பளிக்கிறது. சிறந்த நாடகங்களின் ஆக்கத்திற்கு ஊக்கமளிக்கின்றது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து பிற மாநிலங்களுக்கு கலைக் குழுக்கள் செல்ல ஆதரவளித்தும் வருகின்றது.

2. திறம், மிக்க சிறந்த கலைஞர்களை ஊக்குவிப்பது இம் மன்றத்தின் உலையாய பணியாகும். ஆண்டுதோறும் இம்மன்றம் வாய்ப்பாட்டு, வயலின் இசை, மிருதபகம், நாதஸ்வரம், புல்லாங்குழல், ஹரிகதா காலட்சேபம் ஆகிய வற்றில் திறம்மிகு கலைஞர்களை, கலையரங்க நிகழ்ச்சி ஒன்றின் மூலம் ‘தேர்வு செய்து’ அவர்களைப் பெர்துமக்க ளுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் நோக்குடன் அக்கலைஞர்கள் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தவும் மானியம் அளிக்கிறது. 1963 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரை 600-க்கு மேற்பட்ட கலைஞர்கள் இத்திட்டத்தின்கீழ் பயனடைந்துள்ளனர். இதற்காக ஆண்டு தோறும் ஏறத்தாழ 30,000 ரூபாய் செலவாகிறது. 1960 ஆம் ஆண்டு முதல் இம்மன்றம் சிறந்த கலைஞர்களுக்கு “கலைமாமணி” என்ற பட்டமளித்து சிறப்பிக்கின்றது. கடந்த 15 ஆண்டுகளில் இம்மன்றம் இசை, நடனம், நாடகம், திரைப்படம், நாடோடிக் கலைகள் ஆகியவற்றில் ஏறத்தாழ 372 கலைஞர்களுக்கு பட்டமளித்துச் சிறப்பித்துள்ளது. 1975 ஆம் ஆண்டு முதல் “கலைமாமணி” பட்டம் பெற்றவர்களுள் 10 கலைஞர்களுக்கு ஒவ்வொரு

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

ஆண்டும் ரொக்கப் பரிசாக (பொற்கிழி) ரூ. 1,000 கொடுத்து வருகிறது. இதற்கென முதலமைச்சர் தனி நிதியிலிருந்து கொடுத்த ரூபாய் ஒரு லட்சத்தின் வட்டியிலிருந்து இப்பரிசு அளிக்கப்படுகிறது.

3. நமது, இசை, நாடக வளப் பாரம்பரியத்தை வருங்காலச் சந்ததிகளின் நன்மைக்காக பேணிக்காக்கும் வகையிலும் அயல் நாடுகளிலிருந்து வரும் கலைஞர்கள், ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் மற்றும் மாணவர்களுக்குப் பயனளிக்கும் வகையிலும் சிறப்புடைய இசைக் கலைஞர்களின் இசை நிகழ்ச்சிகளையும், புகழ்வாய்ந்த நாடகக் குழுக்கள் நடத்த பழைய நாடகங்களையும் இம்மன்றம் ஒலிப்பதிவு செய்கின்றது. இம்மன்றம் அவ்வித ஒலிப்பதிவுகளின் சிறந்த தொகுப்பொன்றை சேர்த்துள்ளது.

வறுமையால் வாடும் கலைஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம்.

4. வறுமையால் வாடும் ஏறத்தாழ 574 கலைஞர்கள் மாதந்தோறும் இத்திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 75 ஓய்வூதியம் பெற்று வருகின்றனர். ஓய்வூதியம் முதற்கண் 3 ஆண்டு காலத்திற்கு வழங்கப்படுகின்றது. ஓய்வூதியம் பெறும் கலைஞர்கள் வறுமையிலேயே தொடர்ந்தால் மீண்டும் மூன்று ஆண்டு மூன்று ஆண்டாக புதுப்பிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு ஓய்வூதியம் பெறும் கலைஞர் இறந்துவிட்டால் அவரது மனைவிக்கும் அவர் நிதி நிலையை பொருத்து இறக்கும்வரை மூன்றாண்டுகளுக்கொருமுறை புதுப்பித்து இந்த ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிறது. இப்பணிக்கு ஆண்டுதோறும் ரூ. 6 இலட்சம் செலவாகிறது. 1977-78ல் மேலும் 70 கலைஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம் அளிக்க நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒவியம் நுண்கலைக் குழு.

5. ஒவியம் முதலிய நுண்கலைகளை பேணி வளர்க்கும் தமிழ்நாடு ஒவியம் நுண்கலைக்குழு தன்னாட்சியுரிமையுள்ள

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

மற்றொரு நிறுவனமாகும். அது கல்வி அமைச்சரின் தலைமையின்கீழ் இயங்குகிறது. இக்குழு ஆண்டுதோறும் கலைக் கண்காட்சிகள் நடத்துகிறது. சிறந்த ஓவியங்களுக்கும் சிற்பங்களுக்கும் ரொக்கப் பரிசு அளிக்கிறது. கலை நிறுவனங்களுக்கு மானியமளிக்கிறது. திறம் மிக்க இளம் கலைஞர்களுக்கு 10 மாதங்களுக்கு மாதம் ரூ. 150 வீதம் உதவித் தொகை அளிக்கிறது. இக்குழுவிற்கு ஆண்டுக்கு ரூபாய் ஒரு இலட்சம் மானியம் தரப்படுகிறது.

ஆவணக் காப்பகமும் அருங்காட்சியகங்களும்.

6. தென் ஆசியாவில் வளமான அரசு ஆவணத் தொகுப்பைப் பெற்றுள்ளது. தமிழ்நாடு அரசு ஆவணக் காப்பகமாகும். அது ஒரு வரலாற்று ஆராய்ச்சி மையமாகத் திகழ்வதுடன், அரசு ஆவணக்காப்பகமாகவும் செயல்படுகிறது. 300 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பல ஆவணங்கள் அதில் உள்ளது. ஆவணக் செயல்முறையை அதிகப் படியான பணியாளர்கள் மற்றும் கருவி கலங்களைக் கொண்டு புதுமைப்படுத்தும் முயற்சிகள் தொடங்கப்படவிருக்கின்றன.

7. 1973 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பெற்ற தமிழ்நாடு வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்குழு தென்னிந்தியாவில் பல்வேறு வாழ்க்கை அம்சங்கள் குறித்து தாமான ஆராய்ச்சியுரைகளை எழுதும் திறனும் ஆற்றலுமுடையவர்களை ஊக்குவிக்கின்றது. அவர்களுக்கு ஆராய்ச்சிக்குத் தேவையான வசதிகளையும் குழலையும் அக்குழு அளிக்கின்றது. அத் தகைய ஆராய்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் வகையில் ஆண்டுதோறும் நான்கு ஆராய்ச்சி மாணவப் பணியிடங்கள் (Fellowships) வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஆராய்ச்சி மாணவருக்கும் ரூ. 5,000 சில்லரைச் செலவினங்களுக்காக ஆண்டுதோறும் அளிக்கப்படுகின்றது.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

8. மாவட்ட விவரச் சுவடிகளை திருத்தியமைத்து மீண்டும் எழுதுவதற்கான மாவட்ட விவரச் சுவடிகள் பிரிவும் ஆவணக் காப்பக மற்றும் வரலாற்று ஆராய்ச்சி ஆணையரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் தான் செயல்படுகின்றது.

9. சென்னையிலும், புதுக்கோட்டையிலும், அரசு அருங்காட்சியகங்கள் உள்ளன. இவ்வருங்காட்சியகங்கள் சிறந்த சிற்பங்கள், மரச்செதுக்கு வேலைகள், வண்ண ஓவியங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளன. இவை தவிர தொல்பொருளியல், மானிடவியல், இயற்கை அறிவியல் ஆகிய துறைகளைச் சார்ந்த பொருள்களும் பார்வைக்கு வைக்கப்படுகின்றன. பொதுமக்களும் ஆராய்ச்சி அறிஞர்களும் இவற்றால் பெரும்பயனடைந்து வருகின்றனர். இவ்வருங்காட்சியகங்கள் பொது மக்களுக்கான அறிவியல் விரிவுரைகளையும் கண்காட்சிகளையும் நடத்தி வருகின்றன.

ஜவஹர்லால் நேரு பாலபவன்.

10. ஜவஹர்லால் நேரு நினைவு நிதியிலிருந்து பெற்ற ரூ. 16 லட்சம் (அந்நிதி இம்மாநிலத்திலிருந்து வசூலித்த தொகையில் 40 விழுக்காடு) உதவித் தொகையைப் பயன்படுத்தி ஜவஹர்லால் நேரு பாலபவன் ஒன்று சென்னையில் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. கலை, இசை, நடனம் முதலியவற்றில் இளஞ்சிறுர்களிடம் மறைந்துள்ள திறமைகளை வளர்த்துக்கொள்ள வசதி அளிக்கும்படி கல்வி மற்றும் மனமகிழ் மன்றமாக அது இருக்கும். இந்நிறுவனத்தை அமைக்கும் முதனிலைப் பணி தற்போது கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

தமிழ்நாடு அரசு இசைக் கல்லூரி.

11. தமிழ்நாடு அரசு இசைக் கல்லூரியில் 207 மாணவர்கள் பயிலுகின்றனர். இதில் 21 தலைசிறந்த இசை வாணர்கள் ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிந்து வருகின்றனர்.

1977 ஆகஸ்ட் 23]

இக் கல்லூரியில் வாய்ப்பாட்டு, கருவி இசை, பரத நாட்டியம் ஆகியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது. இக் கல்லூரி அனைத்திந்திய அளவில் புகழ்பெற்று விளங்குகின்றது. பிற மாநிலங்கள் பலவற்றிலிருந்தும் அயல்நாடுகளிலிருந்தும் மாணவர்கள் இக்கல்லூரியில் பயில்கின்றனர். வேலைக்குச் செல்லும் பெண்கள், இல்லத்தரசிகள், ஆண்கள் ஆகியோருள் இசையார்வமுள்ளோரை ஊக்குவிக்கும் வகையில் சென்னை நகரில் இரண்டு இடங்களில் மாலை நேரங்களில் இசை வகுப்புகள் (வாய்ப்பாட்டு, வயலின், வீணை) நடத்தப்படுகின்றன.

பொது நூலகங்கள்.

12. நூல் நிலையச் சட்டம் ஒன்றை இயற்றி, பொது நூலக இயக்கத்திற்கு தொடர்ந்து ஆதரவை அளித்து வரும் மாநிலங்கள் சிலவற்றில் தமிழ்நாடும் ஒன்றாகும். கன்னிமாரா பொது நூலகம் மாநிலத்தின் மைய நூலகமாகும். புதுக்கோட்டை, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்கள் தவிர பிற மாவட்டங்களில் மாவட்டத்திற்கு ஒரு நூலகம் வீதம் தற்போது 13 மாவட்ட மைய நூலகங்கள் உள்ளன. 1,442 கிளை நூலகங்களும் உள்ளன. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்கு நூலக ஆணைக் குழு அமைக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. பொது நூல் நிலையச் சட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு இன்னும் விரிவாக்கப்படவில்லை. ஏறக்குறைய 3,000 பேர் இந்நூலகங்களில் பணி புரிகின்றனர். மாவட்ட நூலக ஆணைக் குழுக்கள், நடமாடும் நூலகங்கள் போன்ற சிறப்பான நூலகப் பணிகளையும் புகுத்தியுள்ளன.

13. நூலக நிதியின் பெரும்பகுதி ரூபாய்க்கு 5 பைசா வீதம் வீட்டுவரி, சொத்துவரி ஆகியவற்றின்மீது வசூலிக்கப்படும் நூலக மேல் வரியைக் கொண்டதாகும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழுக்கள் ஏறந்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

தாழ் ரூ. 70 இலட்சம் முதல் ரூ. 75 இலட்சம் வரை நூலக மேல் வரியாகப் பெறுகின்றன. சென்னை தவிர பிற மாவட்டங்களில் உள்ள நூலக ஆணைக்குழுக்கள் நூலக மேல்வரி மூலம் வசூலிக்கப்படும் தொகைக்குச் சமமான இணை மானியத்தையும் அரசிடமிருந்து பெறுகின்றன. 1973-74 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அத்தகைய இணை மானியத்தில் 25 விழுக்காடு புத்தகங்களாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. இது தவிர திட்டப் பணிகளின்கீழ் துவங்கப்பட்ட நூலகங்களுக்காக அரசு தனி மானியம் வழங்குகின்றது. 1973-74 ஆம் ஆண்டு முதல் திட்ட மானியத்திலும் 50 விழுக்காடு புத்தகங்களாக வழங்கப்படுகின்றது. 1977-78 ஆம் ஆண்டு பொது நூலகங்களுக்காக ஆகும் மொத்தச் செலவு சுமார் ரூ. 79 இலட்சமாக இருக்கும்.

14. 1972 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு முதல் நாளிலிருந்து பொது நூலகங்களுக்காக தனி இயக்குநர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். தமிழ் நாட்டில் நூலகப் பணியின் தற்போதைய அமைப்பை ஆராய்ந்து அதன் சீரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டிற்கான வழிவகைகள் பற்றி ஆலோசனை கூற ஐவர் குழு ஒன்றை அரசு அமைத்தது. அக் குழு 1974 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் அறிக்கையை அனுப்பியது. அக் குழுவின் பல்வேறு பரிந்துரைகளும் விரிவாக ஆராயப்பட்டன. அதன் பரிந்துரைகளில் ஒன்றை ஏற்று, 1976 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்திலிருந்து முழுநேர மாவட்ட நூலக அலுவலர்கள் மாவட்டத்திற்கு ஒருவர் தனியாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். (அதற்கு முன்பு, மாவட்டக் கல்வி அலுவலர்கள், தங்களின் வழக்கமான அலுவல்களுடன்கூட மாவட்ட நூலக செயலாளர் பணியையும் சேர்த்துக் கவனித்து வந்தார்கள்.) மாவட்ட நூலக அலுவலர்களுக்குப் பணச் செலவு மற்றும் நிருவாக விஷயங்களில் முழு அதிகாரங்களும் உள்ளன. அவர்களே மாவட்ட நூலக ஆணைக் குழுவின் செயலாளர்களாகவும்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

உள்ளனர். இவ்வலுவலர்கள் மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழுக்களின் முதல்தர நூலகர்களாகப் பணி செய்தவர்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். அவர்கள் பொது நூலகத் துறையின் பணியாளர்களாக அமைவர். தமிழ்நாட்டில் நூல் நிலையப் பணியை முழுவதும் சீரமைத்திட வேறு சில பல பரிந்துரைகளையும் அக் குழு அளித்துள்ளது. அவற்றை நிறைவேற்ற 1948 ஆம் ஆண்டு "தமிழ்நாடு பொது நூல் நிலைய சட்டத்திற்கு" பல திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கும். அவைகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம்.

15. தஞ்சாவூர், மகாராஜா சரபோஜி சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம் மதிப்பு மிக்க கையெழுத்துப் பிரதிகளைக் கொண்ட முதன்மையான நூல் நிலையம். அதில் 30,377 சமஸ்கிருத கையெழுத்துப் பிரதிகளும், 2,081 தமிழ்க் கையெழுத்துப் பிரதிகளும், 2,919 மராத்தி கையெழுத்துப் பிரதிகளும், 778 தெலுங்கு கையெழுத்துப் பிரதிகளும் உள்ளன. இவை தவிர சமஸ்கிருதத்தில் 6,682 புத்தகங்களும், தமிழில் 5,557 புத்தகங்களும், ஆங்கிலத்தில் 10,244 புத்தகங்களும், வேறு மொழிகளில் இன்னும் சில புத்தகங்களும் அந் நூல்நிலையத்தில் உள்ளன. அதன் முக்கிய அலுவல் அருங்கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் புத்தகங்களையும் பாதுகாப்பதும், அவற்றை அட்டவணையிடுவதும் நன்முறையில் கையெழுத்துப் பிரதிகளை அச்சிட்டு வெளியிடுவதும் ஆகும்.

16. அண்மையில் இந்திய அரசுக் குழு ஒன்று அந் நூல் நிலையத்திற்குச் சென்று பார்வையிட்டு ஐந்தாவது, ஆறாவது திட்டக் காலங்களில் அந் நூல் நிலையத்தின் வளர்ச்சிப் பணிகளை நிதித் தேவைகளை மதிப்பிட்டுள்ளது. அந் நூலகம் தீவிரமாகச் செயற்பட தாராளமான நிதி வசதி மைய அரசிடமிருந்து கிட்டும் என நம்பப்படுகிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

தொல்பொருளியல்.

17. தொல் பொருள் ஆராய்ச்சித்துறை சீரான முறையில் செயலாற்றி வருகின்றது. அது தற்போது இம்மாநிலத்தின் முக்கியமான வரலாற்று நினைவுச் சின்னங்களை பாதுகாக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் பல பகுதிகளில் உள்ள நினைவுச் சின்னங்களைப் புதுப்பித்துள்ளது. மதுரையில் உள்ள திருமலை நாயக்கர் அரண்மனை, தஞ்சையிலுள்ள நாயக்கர் அரண்மனை, பாஞ்சாலங்குறிச்சியிலுள்ள வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனின் கோட்டைச் சின்னங்கள் போன்ற சிறப்பு வாய்ந்த கட்டிடங்கள் முதலியவற்றை தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை பாதுகாத்து வருகிறது. இராமநாத புரத்தில் உள்ள இராமலிங்க விலாஸ் கட்டடமும் தரங்கம் பாடியிலுள்ள டேனிஷ் கோட்டையும் பாதுகாப்பிற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இவ்விடங்களில் நிலையான அருங்காட்சியகங்கள் அமைக்கப்படும். மறைந்த சிற்பங்களும் மதிப்பு மிக்க பழைய ஓலைச் சுவடிகளும் சேகரிக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்படும். 1977-78 ஆம் ஆண்டில் இதற்கான திட்டம் ஒன்று நான்கு மாவட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்படும்.

19. இத்துறை கிராமம் கிராமமாகச் சென்று கல்வெட்டுகளை பார்வையிட்டு அக் கல்வெட்டுகளுக்கு நகலெடுத்து அவற்றின் பொருளை தெளிவு படுத்தி இன்றைய எழுத்துக் களில் அவற்றை வெளியிடுகின்றது. இத்துறை கன்னியாகுமரி, வட ஆர்க்காடு, தர்மபுரி மாவட்டங்களில் இப்பணியை முடித்துள்ளது. கி.பி. 500 ஆம் ஆண்டு முதல் இன்று வரையுள்ள காலப்பகுதியைச் சார்ந்தவையும் நடு கற்களில் உள்ளவையுமான 500 கல்வெட்டுகளை இத்துறை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளது. மேலும் இத்துறை கிராமம் கிராமமாகச் சென்று கோவில்களில் உள்ள சிறப்பு வாய்ந்த வெண்கலச் சிலைகளை கணக்கெடுக்கும் பணியையும் செய்து வருகின்றது.

20. கலைப் பொருட்களை நிழற்படமெடுத்து ஆவணம் செய்யும் முறையும் கையாளப்படுகிறது. இத்துறை கொண்மை

1977 ஆகஸ்ட் 23]

வாய்ந்த இடங்களில் அகழ்ந்து பார்க்கும் பணியையும் செய்து வருகிறது. பாண்டியர்களின் பழந் துறைமுகமான கொற்கை, சேரர்களின் தொன்மையான தலைநகரமான கரூர், பாலாற்று முகப்புப் பகுதியில் ரோமானியர்கள் குடியேறி வாழ்ந்த வாசவ சமுத்திரம் போன்ற இடங்களில் இத்துறை அகழ் வாராய்ச்சி செய்துள்ளது.

21. இத்துறைக்குச் சொந்தமான அச்சகம் ஒன்றும் உள்ளது. அதனுடைய வெளியீடுகள் யாவையும் அந்த அச்சகத்திலேயே அச்சிடப்படுகின்றன. இதுவரை ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் 50-க்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

22. இத்துறை தமிழ், சமஸ்கிருதம், வரலாறு, தொல் பொருளியல், இந்தியக் கலைகள், யாதேனுமொன்றில் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்ற மாணவர்களுக்கு கலை மற்றும் கட்டிடக் கலை வரலாற்றைப் போதிப்பதுடன் கல்வெட்டுகளைப் படி எடுத்தல், அவற்றை ஆராய்தல் முதலிய தொழில் நுட்பப் பயிற்சியும் அளிக்கின்றது.

23. தொல் பொருள்கள் திருட்டுப் போவதைத் தடுக்கும் வகையில், கடுமையாகக் கண்காணிக்கவும், விலை மதிப்பற்ற கலைக் கருவூலங்களை சட்ட விரோதமாக விற்று விடுவதைத் தடுக்கவும் "தொல் பொருள்கள் மற்றும் கலைக் கருவூலங்கள் சட்டம்" என்ற சட்டம் ஒன்றினை மைய அரசு 1972-ல் இயற்றியுள்ளது. 1976ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலிலிருந்து இச் சட்டம் இந்தியா முழுவதும் அமுலுக்கு வந்தது. இத்திட்டத் தின்கீழ் பதிவு அலுவலர்கள் எழுவர் பல்வேறு மாவட்டத் தலைமையிடங்களில் பணிபுரிகின்றனர். அவர்கள் ஒவ்வொரு வரிடமும் ஒன்று அல்லது இரண்டு மாவட்டங்கள் ஒப்படைக் கப்பட்டுள்ளன. இப்பதிவுத் திட்டத்தின் செலவை 1-4-1976 முதல் மூன்றாண்டுகளுக்கு மைய அரசு ஏற்கும்

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

VI. தமிழ்வளர்ச்சி

தமிழ் மொழி, தொன்மைச் சிறப்பும், புதுமை நலமும் ஒருங்கே அமைந்த மொழி. அது இந்தியாவில் ஏறத்தாழ நான்குகோடி மக்களால் பேசப்பட்டு வருவதுடன், ஸ்ரீலங்கா, மலேசியா, மொரிசியசு தீவு, பிஜி தீவுகள் போன்ற உலகின் பல பகுதிகளிலும் உள்ள பல இலட்சம் மக்களாலும் பேசப்பட்டு வருகின்றது. தமிழ் மொழி, இலக்கியம், கலை ஆகிய வற்றை வளர்ப்பதில், தமிழ்நாடு அரசு மிக்க ஈடுபாடு கொண்டுள்ளது. 1977-78 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் தமிழ் வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகை ரூ. 60 இலட்சமாகும். இத்தொகையில் கல்லூரிகளில் தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக்கொண்டு பயிலும் மாணவர்களுக்கான புத்தகங்கள் வழங்கிட ரூ. 40 இலட்சம் செலவிடப்படும். கல்லூரி பாடப்புத்தகங்களைத் தமிழில் கொணர்வதற்காக ரூ. 4 இலட்சம் செலவிடப்படும்; தமிழ் வளர்ச்சித் துறைக்காகவும் அதன் செயற்பாடுகளுக்காகவும் ரூ. 10 இலட்சம் செலவிடப்படும். வேறு சில காரியங்களுக்காக ரூ. 6 இலட்சம் செலவிடப்படும்.

தமிழ்வளர்ச்சி இயக்ககம்

2. அனைத்து நிலைகளிலும் தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொள்ளும் திட்டத்தினை முழு முனைப்புடன் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதில் அரசு ஆவல் கொண்டுள்ளது. சட்டங்கள் விதித் தொகுப்புகள், நடைமுறை நூல்கள் ஆகியவற்றின் மொழி பெயர்ப்பு பணிகள் துரிதமாக நடந்து வருகின்றன. அரசுத் துறைகள் பயன்படுத்திட ஆட்சிச் சொல்லகராதியும், சிறப்புச் சொல்லகராதிகளும், தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. தமிழை ஆட்சிமொழியாகக் கொள்வதில் ஏற்படும் முன்னேற்றத்தைப் ஆய்வு செய்திட தனி ஆய்வுப் பணியாளர்கள் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். 1867 ஆம் ஆண்டு முதல் வெளியிடப்பெற்ற தமிழ் நூல்களுக்கான விவர அட்டவணை ஒன்று தொகுக்கப்பட்டு வருகின்றது; 1867 முதல் 1910 ஆம் ஆண்டு வரை

1977 ஆகஸ்ட் 23]

மிலான காலத்திற்கு எட்டு தொகுதிகள் ஏற்கெனவே வெளியிடப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய தொகுதிகளுக்கான பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன.

3. ஆதாரபூர்வமான தமிழ்நாட்டு வரலாற்றினை எழுதுவதற்கான வல்லுநர் குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆறு தொகுதிகளுடைய இவ்வரலாற்றில் இரண்டு தொகுதிகள் முடிக்கப் பெற்றுள்ளன. தொல் பழங்காலத்தைப் பற்றிய முதல் தொகுதியானது ஏற்கெனவே வெளியிடப்பட்டுள்ளது; சங்க காலம் பற்றிய இரண்டாவது தொகுதி விரைவில் வெளியிடப்படும். தமிழில் மூல நூல்களை ஆக்கி வெளியிடும் ஆசிரியர்களுக்கு நிதி உதவி அளிப்பதற்கான திட்டத்தை தமிழ் வளர்ச்சித் துறை செயல்படுத்தி வருகிறது. தமிழில் பகுதி நேரப் பட்டய வகுப்புகளை நடத்துவதற்காகப் பிற மாநிலங்களிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்களுக்கும், நிலையங்களுக்கும் அரசு உதவி புரியும்.

4. வறுமையில் உழலும் தமிழறிஞர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 75 வீதம் உதவி நிதி, உதவி வழங்க அரசு திட்டமிட்டுள்ளது; இதற்கு தேவையின் அடிப்படையில் போதிய நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படும்.

5. பிற மொழிகளிலுள்ள நூல்களை தமிழில் மொழி பெயர்ப்பதற்கான திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வல்லுநர் குழு ஒன்று அமைக்கப்படும். அரிய தமிழ் இலக்கியங்களும் பிற மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்படும்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி;

6. தமிழிலும், திராவிட மொழிகளிலும் சிறந்த அறிஞராகவும், செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்குநராகவும் உள்ள திரு. ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

அவர்கள் செந்தமிழ்ச் சொற் பிறப்பியல் அகரமுதலியை எதாருக்கும் பணியில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டுள்ளார். அவ்வகரமுதலி முழு விரிவு வாய்ந்ததாகவும், திட்டவட்டமானதாகவும் அமையும்.

உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்

7. உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் 1970 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் நிறுவப்பட்டது. தமிழ் ஆராய்ச்சியில் பற்றுள்ள உலக அறிஞர்களின் ஒத்துழைப்புடன், தமிழ்க் துறையிலும் தொடர்புள்ள பிற துறைகளிலும் ஆராய்ச்சியை வளர்ப்பதே இதன் நோக்கமாகும். 1972 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்நிலையம் தமிழ் ஆராய்ச்சி பற்றிய அரையாண்டு ஆராய்ச்சி இதழ் ஒன்றை வெளியிட்டு வருகின்றது. உலக நாடுகளில் உள்ள அறிஞர்கள் பலர் எழுதும் கட்டுரைகள் அவ்விதழில் இடம் பெறுகின்றன. ஆராய்ச்சிக்குப் பின் படும் வகையில் சிறந்த நூலகம் ஒன்று இந்நிலையத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. யுனெஸ்கோ நன்கொடையாக அளித்தள்ள காட்சி கேள்விச் சாதனத்தின் உதவியுடன், மொழிப் பயிற்சிக் கூடத்தின் உதவியைக் கொண்டும் வெளி நாட்டு மாணவர்களுக்கு இந்நிலையம் சிறப்பான முறையில் தமிழ் கற்றுத் தருகிறது. இதுவரை இந்நிறுவனம் எட்டு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள பிறநாட்டு அறிஞர்களின் இலக்கியங்களின் பட்டியல் ஒன்றையும், ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள தமிழ் இலக்கிய நூல்களின் பட்டியல் ஒன்றையும் இந்நிலையம் வெளியிடத் திட்டமிட்டுள்ளது. இவை தவிர சங்க காலத் தமிழர் சமூக வரலாற்றையும், தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஒரு துணை நூலையும், இது வெளியிடக் கருதியுள்ளது. தமிழ் இலக்கியத்தில் இலக்கியக் கொள்கைகள் பற்றிய விரிவுரைகளை இந்நிறுவனம் மாதந்தோறும் நடத்தி வருகிறது. அண்மையில் சில ஆண்டுகளாக இந்நிலையம் தமிழ்நாடு அரசிடமிருந்து

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

ஆண்டு தோறும் மூன்று இலட்சம் ரூபாய்கள் அளவில் மானியம் பெற்று வருகின்றது. தற்போது இந்நிறுவனம், அடையாறு மத்தியப் பஸ்தொழிற் பயிற்சி நிலையக் கட்டிடத்தில் அமைந்து உள்ளது. இந்நிறுவனத்திற்கு நிலையான கட்டடம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக தற்போது இந்நிறுவனம் இருக்கும் இடத்திற்கு அருகில் ஆறு ஏக்கர் நிலத்தை அரசு ஒதுக்கியுள்ளது.

இணைப்பு 1.

பள்ளிக் கல்வி பற்றிய புள்ளி விவரங்கள்.

1965-66 1968-69 1973-74
(மூன்றாவது (ஆண்டுத் (நான்காவது 1976-77
திட்ட முடிவு) திட்ட முடிவு)
முடிவு).

(1) (2) (3) (4) (5)
(சிறுவர், சிறுமியர் எண்ணிக்கை இலட்சத்தில்.)

அ. வெவ்வேறு வயதுத் தொகுதிச் சிறுர்
மொத்த எண்ணிக்கை—

வயதுத் தொகுதி 6-11—

சிறுவர்	25.85	26.79	30.45	31.93
சிறுமியர்	25.64	26.58	29.79	31.23
மொத்தம்	51.49	53.37	60.24	63.16

[1977 ஆகஸ்ட் 28]

வயதுத் தொகுதி 11-14—

சிறுவர்	11.31	11.72	13.71	14.37
சிறுமியர்	11.23	11.63	13.40	14.05
மொத்தம்	22.54	23.35	27.11	28.42

1977 ஆகஸ்ட் 23]

வயதுத் தொகுதி 14-17—

சிறுவர்	9.33	9.67	11.31	11.86
சிறுமியர்	9.26	9.60	11.07	11.60
மொத்தம்	18.59	19.27	22.38	23.46

இணைப்புகள்

ஆ. பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டோர்
எண்ணிக்கை—

வயதுத் தொகுதி 6-11—

சிறுவர்	26.37	28.22	30.64	32.02
சிறுமியர்	18.74	20.96	23.74	25.50
மொத்தம்	45.11	49.18	54.38	57.52

இணைப்பு 1—தொடர்ச்சி.

யுள்ளிக்கல்வி பற்றிய புள்ளி விவரங்கள்—தொடர்ச்சி

	1965-66	1968-69	1973-74
(மூன்றாவது திட்டம் முடிவு.)	(ஆண்டுத் திட்டங்கள் முடிவு.)	(நான்காவது திட்டம் முடிவு.)	1976-77
(1)	(2)	(3)	(4)
			(5)

(சிறுவர், சிறுமியர் எண்ணிக்கை இலட்சத்தில்).

வயதுத் தொகுதி 11-14 -				
சிறுவர்	7.21	8.00	9.10	9.74
சிறுமியர்	3.45	4.28	5.09	5.76
மொத்தம்	10.66	12.28	14.19	15.50

வயதுத் தொகுதி 14-17—

சிறுவர்	3.86	4.30	4.97	5.34
சிறுமியர்	1.65	2.07	2.42	2.68
மொத்தம்	5.51	6.37	7.39	8.02

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

சதவீதம்—

8 முதல் 11 வரை—

சிறுவர்	102.03	105.34	100.6	100.3
சிறுமியர்	73.08	78.85	79.6	81.7

மொத்தம்

11 முதல் 14 வரை—

சிறுவர்	87.61	92.15	90.2	67.7
சிறுமியர்	63.78	68.23	66.3	41.0

மொத்தம்

14 முதல் 17 வரை—

சிறுவர்	41.38	44.48	43.0	44.9
சிறுமியர்	17.83	21.52	21.8	23.1
மொத்தம்	29.65	33.05	33.0	34.1

இணைப்புகள்

இணைப்பு 1—தொடர்ச்சி.

பள்ளிக் கல்வி பற்றிய புள்ளி விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

இணைப்புகள்

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.—				
தொடக்கப் பள்ளிகள் ..	24,641	25,694	26,726	27,306
உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் ..	6,065	6,018	5,773	5,730
உயர் நிலைப் பள்ளிகள் (மெட்ரிகு லேஷன் பள்ளிகள், மைய அரசுப் பள்ளிகள் உட்பட) ..	2,234	2,513	2,823	3,020
	32,940	34,225	35,322	36,056

1977 ஆகஸ்ட் 23

1977 ஆகஸ்ட் 23]

உ. ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை—

தொடக்கப் பள்ளிகள் ..	88,173	91,918	1,06,332	1,11,033
உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் ..	59,943	62,222	66,843	67,846
உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ..	48,574	54,857	65,959	72,838
மொத்தம்	1,96,690	2,08,997	2,39,134	2,51,717

ஊ. ஆசிரியர்—மாணவர் விகிதம்—

(ஆகஸ்டு முதல் நான் உள்ளபடி)—
 வகுப்புத் தொகுதி வாரியாக
 (சிறப்பு ஆசிரியர்களை, ஆசிரியர்
 தொகுதியிலிருந்து நீக்கி)—
 'தொடக்கப் பள்ளி வகுப்பு தொகுதி.
 உயர் தொடக்கநிலை வகுப்பு தொகுதி.
 உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப்பு தொகுதி.

இணைப்புகள்

36	37	37	36
32	33	33	40
33	31	29	30

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

இணைப்பு

கல்லூரிக் கல்வி—

விவரங்கள்:

(1)

1965-66
முன்னுதவி
திட்ட முடிவு.

(2)	(3)
மார்ச்.	அக்.
1966.	

எஸ். எஸ். எல். சி. எழுதிய
மாணவர் எண்ணிக்கை.

1,46,592 31,327

2. அவர்களுள் தேறியோர் எண்
ணிக்கை.

75,270 8,128

3. கல்லூரிப் படிப்புக்கு சென்ற
மாணவர்கள்.

39,507

4. மொத்த மாணவர் எண்ணிக்கை—

(1) புகுமுக வகுப்பு	..	..	39,507
(2) பி.ஏ.	..	..	11,349
(3) பி.எஸ்.சி.	..	..	22,381
(4) பி.காம்.	..	..	3,050
(5) பட்ட மேற்படிப்பு	..	..	2,607
			78,894

5. ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை—

(1) அரசுக் கல்லூரிகள்	..	..	..
(2) தனியார் கல்லூரிகள்	..	..	..
			4,932

6. கல்லூரிகள் எண்ணிக்கை—

(1) அரசு	..	..	..	21
(2) தனியார்	..	..	..	71
				92

1977 ஆகஸ்ட் 23]

இரண்டு.

புள்ளி விவரங்கள்.

1968-69
ஆண்டுத்
திட்டங்கள் முடிவு.

(4)	(5)
ஏப்ரல்.	அக்.
1968.	

1,96,272 57,374

98,181 11,004

59,743

59,743
28,016
33,576
4,556
3,624
1,29,515

1,509

5,071

6,580

33

93

126

1973-74
நான்காவது
திட்ட முடிவு.

(6)	(7)
மார்ச்.	அக்.
1973.	

1,93,686 30,361

96,903 5,367

72,646

72,646
51,698
49,057
14,859
6,993
1,95,253

2,969

7,090

10,059

51

187

178

1976-77.

(8)	(9)
மார்ச்.	அக்.
1976	

2,25,971 25,391

1,30,874 6,738

84,257

84,257
44,697
48,110
19,195
7,043
2,03,302

3,733

7,883

11,616

51

138

189

இணைப்பு 3.

அதாழில் நுட்பக் கல்வி—புள்ளி விவரங்கள்.

1965-66 1968-69 1973-74 1976-77.
(மூன்றாவது (ஆண்டுத்
திட்ட முடிவு). திட்டக் கால
முடிவு).

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(அ) பொறியியற் கல்லூரிகள் எண்ணிக்கை—				
(1) அரசு	3	4	4	4
(2) தனியார்	4	3	3	3
(3) தன்னுரிமையுள்ளவை	5	5	5	5
மொத்தம்	12	12	12	12

(ஆ) பல்தொழிற் பயிலகங்கள் எண்ணிக்கை—

(1) அரசு	16	16*	19*	19*
(2) தனியார்	18	18	19	19
(3) தன்னுரிமையுள்ளவை	1	1	1	1
மொத்தம்	35	35	39	39

[1977 ஆக]

(1) அரசு	11	11	11	11
(2) தனியார்	4	4	3	3
மொத்தம்	15	15	14	14
ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை—				
(1) பொறியியற் கல்லூரிகள்	..	..	..	741
(2) பல்தொழிற் பயிலகங்கள்	..	..	..	1,184
(3) தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகள்	..	..	..	103
மொத்தம்	..	..	..	2,028

ஆகஸ்ட் 28]

மாணவர்கள் எண்ணிக்கை—

(1) பொறியியற் கல்லூரிகள்	5,289	7,163	6,796	7,885
(2) பல்தொழிற் பயிலகங்கள்	10,526	12,633	10,591	14,131
(3) தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகள்	1,124	1,304	1,704	2,166
மொத்தம்	16,939	21,100	19,091	24,822

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

NOTE ON "DEMAND—17. EDUCATION" BUDGET ESTIMATES, 1977-78

CHAPTER. I

INTRODUCTION.

(i) EDUCATIONAL EXPENDITURE AND THE STATE BUDGET.

The outlay under "Demand 17—Education" in 1977-78 is Rs. 160 Crores, which represents 24 per cent of the total expenditure on Revenue Account namely Rs. 663 Crores. It constitutes the highest single component in the Budget. The expenditure on education has been steadily rising as may be seen from the figures of Rs. 123 crores under Education Demand spent in 1975-76 (Accounts 75-76) and Rs. 136 crores in 1976-77 (R.E. 1976-77).

2. The following is a sector-wise break up of the provision in the Budget Estimates for 1977-78 under the Education Demand.

(1)	Budget estimate for 1977-78.		
	Non-Plan	Plan.	Total.
	(2)	(3)	(4)
(RUPEES IN LAKHS)			
277. Education—			
1. Primary Education	72,25	3,98	76,23
2. Secondary Education	49,30	3,91	53,21
3. University Education	19,09	1,25	20,34
4. Special Education	64	22	86
5. N. C. C. Sports etc.,	1,29	17	1,46
6. Other items	18	..	18
7. Technical Education	4,75	89	5,64
TOTAL—277 EDUCATION	1,47,50	10,42	1,57,92

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

(1)	Budget estimate, or 1977-78.		
	Non-Plan.	Plan.	Total
	(2)	(3)	(4)
(RUPEES IN LAKHS)			
278. Art and Culture	18	14	32
Archaeology	5	6	11
Museums	10	2	12
Public Libraries	78	1	79
	111	23	134
288. Social Security and Welfare (Schools for Handicapped, etc.,)	34	1	35
GRAND TOTAL—DEMAND—17 EDUCATION	1,48,95	10,66	1,59,61

3. Besides these provision has also been made in 1977-78 under other demands, for School and College Buildings, loans etc, as follows :—

General Education			
	Non-Plan Plan. Total.		
	(2)	(3)	(4)
1. Expenditure within Revenue Account—			
14. Community Development Works Panchayat Union School Build- ings.	..	54	54
Social Education	..	8	8
59. Office Buildings	..	1	1
Demand—37. Public Works Build- ings for Government Schools and Colleges	..	4	4
14. Expenditure within Revenue Account—			
14. Community Development Works Panchayat Union School Build- ings.	..	54	54
Social Education	..	8	8
59. Office Buildings	..	1	1
Demand—37. Public Works Build- ings for Government Schools and Colleges	..	4	4

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

	Non-plan	Plan	Total
(1)	(2)	(3)	(4)
B. Expenditure outside Revenue Account—			
459. Capital Outlay—School Education			
Departmental Office Buildings		2	
477. Capital Outlay on Education			
Art and Culture—Buildings for Government Schools and Colleges etc.	7	332	339
677. Loans Marriage loans to Aided School Teachers	1		
National Loan Scholarships	34		34
Total General Education	562	398	960

Technical Education.

477. Capital Outlay—Buildings for Government Technical Educational Institutions		8	
677. Loans to Technical Education students	9		
Loans to Aided Technical Educational Institutions	1		
TOTAL—TECHNICAL EDUCATION	10	8	18
TOTAL—GENERAL AND TECHNICAL EDUCATION	572	406	978

If all the above allocations are taken into account the expenditure on education will be Rs. 170 Crores in 1977-78.

4. (i) These figures do not include the expenditure on Harijan well and Backward Class Schools and Hostels, Scholarships to Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Class Students.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

few special items such as Approved Schools, Industrial Training Institutes, etc. The total provision for these items is about Rs 22 crores.

(ii) The Budget makes separate allocations for Medical, Agricultural and Veterinary education under the respective departments to the tune of Rs. 9 crores. If these allocations (Rs. 22 Crores plus Rs. 9 crores) are also taken into account, the outlay on education in the Budget estimate for 1977-78 will be in the order of Rs. 201 Crores.

7. In 1977-78 the plan expenditure on various sectors of education under all heads (277. Education, 477. Capital outlay on Education, 677. Loans, etc.) will be as follows: (The figures with plus sign represent the outlay on Centrally Sponsored Schemes):—

	New Schemes ommitted. sanctioned in 1977-78.		Total.
(1)	(2)	(3)	(4)
(RUPEES IN LAKHS)			
General Education—			
(i) School Education	9.47 +7	1.17	10.64 +7
(ii) College Education	1.47 +53	26	1.73 +53
	10.94 +60	1.43	12.37 +60
Technical Education	60 +26	14	74 +24
Nutrition-Mid-day Meals	16	4	20
Art and Culture	21 +3	2	23 +3
Grand Total	11.91 +89	1.83	13.74 +92

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

(ii) 10+2+3 PATTERN.

8. Formerly the education pattern in Tamil Nadu was 11 year school education 1 year Pre-University Education in Colleges and 3 year degree courses. The Kothari Education Commission of 1964-66 recommended that the uniform pattern of 10 year School Education, 2 year Higher Secondary Course in Schools or Colleges and 3 year degree course should be introduced throughout India. The Parliament's resolution on "National Policy on Education" passed in September 1968 also recommended the adoption of the above pattern. In January 1975, the Government constituted a Committee under the Education Secretary to report to them on the advisability of changing the '11+1+3' pattern of Education in Tamil Nadu into one of "10+2+3". That Committee gave its report in November 1975 recommending the introduction of the revised 10+2+3 pattern of education.

9. Revised and upgraded syllabi based on a ten year school curriculum, and text books based on those syllabi have already been introduced gradually from 1972-73 itself and standards 1-10 have been covered by 1976-77.

10. (i) The students who are in Standard 11 in 1977-78 were exposed to the revised syllabi only from 1975-76 and it would have been difficult for them to sit for the ten-year Secondary School Leaving-Certificate (S.S.L.C.) Examination in March 1977. Hence orders have been issued that they will sit only for 11 year S.S.L.C. in March 1978. (They will cover the revised 9th and 10th syllabi in three years in Standards 9-11) They will study the Pre-University Class in 1978-79 and sit for the Pre-University (P.U.C) Examination in April 1979. They will be the last batch of one year Pre-University.

(ii) The students who are in Standard 10 in 1977-78 were exposed to the revised syllabi from lower standards and they can therefore sit for the ten year S.S.L.C. in March 1978. Thus two sets of pupils will be sitting for S.S.L.C. in March 1978—one appearing after 11 year schooling and the other after ten year schooling. The first batch of ten-year schoolers who sit for S.S.L.C. in March 1978, will undergo the Higher Secondary School course in 1978-80 and sit for their final Higher Secondary Examination in March 1980.

11. In December 1976 the Government announced their final decision to implement the new pattern of 10+2+3 in Tamil Nadu in accordance with the following time-table:—

Standards studied by the Cohorts.

1975-76 1976-77 1977-78 1978-79 1979-80 1980-81

A. Last set under old 11 year School syllabus					
10	11	P.U.C (Colleges).	I B.A.	II B.A.	III B.A.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

B. New Syllabus —

I. Set as per 10 year syllabus but taking 11 years to Complete it.

9	10	11	P.U.C. (Colleges).	I B.A.	II B.A.
(New syllabus for 9 and 10 covered in 3 years).					

II. Set ; 10 year syllabus completed in 10 years.

8	9	10	I year Higher Secondary Course*	II year Higher Secondary*	I B.A.
---	---	----	---------------------------------	---------------------------	--------

III. Do.

7	8	9	10	I year Higher Secondary*	II year Higher Secondary.*
---	---	---	----	--------------------------	----------------------------

12. The Government have also decided that the 10 years of School Education will be divided into 5+3+2 (i.e. under the new pattern the Elementary Schools will have the standards 1-5, the Higher Elementary Schools will have standards 1-8 or 6-8, ; and the High Schools will have standards (4-10, 6-10, or 9-10). It will be ensured gradually that standard 8 (be it in High Schools or Higher Elementary Schools) is handled by teachers better qualified than now.

13. A Board of Higher Secondary Education under the Chairmanship of the Director of School Education was constituted in July 1976 to be in-charge of +2 stage of the 10+2+3 pattern of Education. Expert Committees were also constituted in September 1976 for framing syllabus for +2 stage. The draft syllabi finalised by the Committees have also been published in the Gazette in March-April 1977 inviting comments from educationists and the general public. The final version of the syllabi will be finalised after considering the suggestions received and thereafter the work of preparing text-books for the +2 stage taken up. With a view to orient teachers in the revised syllabi for the new pattern, a huge training programme is being implemented from 1976-77 (at a cost of Rs. 7 lakhs) and is nearing completion.

* in Higher Secondary Schools or in Colleges.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

14. To arrive at careful and considered decisions on the other issues in connection with introducing the +2 stage of the new pattern, special staff (consisting of one Joint Director of School Education, two Deputy Directors, two Field Officers, and one Statistical Officer) under the Director of School Education are conducting detailed studies and surveys, under the guidance of a Steering Committee consisting of the Secretaries, Education and Finance and the Directors of Education. A basic objective under the new pattern will be to vocationalise the higher secondary stage based on detailed survey of employment opportunities in each district. A provision of Rs. 3 crores has been made in 1977-78 for the new pattern.

15. This Government are of the view that it will be educationally sound to locate the +2 stage only in schools but this will involve considerable extra cost, as there are not many schools with the requisite facilities. As yet there has been no indication from the Government of India of the Central assistance if any forthcoming for the adoption of the new pattern. In the circumstances, it is considered that, to begin with, the Higher Secondary course may be offered temporarily from, 1978-79 in some colleges also, but though located in some colleges the course will not form part of the colleges of the University. The exact number of the schools and colleges where the +2 stage can be offered from 1978-79 will be decided and announced shortly. The Government will also announce in time before the commencement of 1978-79, their decisions on such matters like the vocational courses to be offered at the +2 stage (and their location), medium of instruction, qualifications and scales of pay of staff, grants to Aided institutions, etc.

16. Because of the abolition of Standard XI from 1978-79 in the High Schools in Tamil Nadu, about 7,000 B.T. teachers may be affected. Such of them as possess the qualifications to be prescribed for the Higher Secondary course staff can be absorbed in the Higher Secondary Course. As regards the others, the Government will ensure that nobody is retrenched. This will be done by redeploying the B.T. posts in question to Standards 8-10 of the concerned school, if the teacher-pupil ratio permitted it or by transferring the posts to other schools in need of additional posts with reference to the approved teacher-pupil ratio.

CHAPTER II:

SCHOOL EDUCATION.

1. School Education accounts for the bulk of the Education Budget, Out of the Rs. 160 crores under Education Demand in Budget Estimate 1977-78, about Rs. 130 crores is for School Education.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

2. The following figures show the number of schools, teachers and pupils in Tamil Nadu in 1976-77 :—

Schools.	Number.	Pupils in lakhs.	Teachers.
(1)	(2)	(3)	(4)
High Schools—			
Ordinary ..	2,874	{ Government. 1,899	
		{ Municipal. 123	16.90
		{ Aided. 852	68.497
(Anglo-Indian, ..		{ Railway and	
CBSE, ISC, 146		{ Central. 17	
Matric, etc.)		{ Aided. 129	1.09
			4.341
Total ..	3,020		17.99
			72,838
Higher Elementary Schools.			
		{ Government. 232	..
		{ Municipal. 385	..
	5,730	{ Panchayat Union. 3,140	23.25
		{ Aided. 1,973	67,846
Elementary Schools			
		{ Government 1,420	..
		{ Municipal 1,062	39.88
	27,306	{ Panchayat Union. 19,795	1,11,033
		{ Aided 5,029	..
Grand Total ..	36,056		81.12
			2,51,717
		47.15 lakhs	1,55,298
		boys,	Men and
		33.97 lakhs	96,419
		(girls).	Women).

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

Schools.	Number.	Pupils.	Teachers
(1)	(2)	(3)	(4)
Other Institutions—			
Pre Primary Schools 41 (Aided)		5,400	127
Oriental .. 17 (12 Sanskrit—5 Arabic).		2,500	165
Schools for Handi- 39 (15 for Blind 14 for capped. Deaf and Dumb 10 for Others)		3,700	338
Teachers Training Schools. 80		2,100	329
Prevocational .. 6 Training Centres.		500	40

3. The enrolment percentages reached in Tamil Nadu by the end of 1976-77 were :—

(a) Age group 6—11 (corresponding to standards I to V of Elementary and Higher Elementary Schools)—

Number enrolled in lakhs.	57.52
Total Number in lakhs (six single age groups) (5+ to 10+....).	63.16
Percentage ..	91.7 per cent

(b) Age Group 11-14 (corresponding to Standards VI to VIII of Higher Elementary Schools and High Schools) :—

Number enrolled in lakhs	15.50
Total Number in lakhs.	28.42
Percentage ..	54.4 per cent

1977 ஆகஸ்ட் 23]

(c) Age group 14-17 (corresponding to Standards IX to XI of High Schools) :—

Number enrolled in lakhs.	8.02
Total number in lakhs.	23.46
Percentage ..	34.1 per cent

4. For 1977-78 the following additional posts of teachers have been sanctioned—namely 700 Secondary Grades ; 200 Physical education Teachers for Higher Elementary Schools and High Schools and 200 Tamil Pandits Grade I for Higher Elementary Schools. 200 posts of Part-time Craft Instructors in Higher Elementary Schools have been ordered to be upgraded as full time posts from 1977-78. Further 100 posts of Secondary Grade Teachers have been sanctioned in 1977-78 exclusively for opening English medium sections in Standard 6 in 100 High Schools.

(i) ELEMENTARY EDUCATION.

Enrolment ;

5. As mentioned above, 91.7 per cent of children of age group 6-11 and 54.4 per cent of children of age group 11-14 have already been enrolled in schools in Tamil Nadu. About 2 lakhs under these age groups are likely to be enrolled in 1977-78. The total number of pupils who studied in 1976-77 in the 33,036 elementary schools was 63.13 lakhs and the number of teachers, 1,78,879 ; and the teacher pupil ratio worked out to 1 : 36.

6. During 1977-78, direct admissions from private study or study in unrecognised schools has been permitted in any standard up to standard 8 (instead of standard 6 in the past).

Qualitative Improvement

7. With a view to improving the teaching of Science in Elementary Schools the syllabi has been revised and grants are also given for the purchase of Science equipment and teaching aids, at Rs. 300 for each elementary school and Rs. 1,000 for each Higher Elementary School. So far, 12,620 Elementary and 3,680 Higher Elementary Schools have been benefited. During 1977-78 these grants will be given to 150 Higher Elementary Schools.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

8. Under the project for improving science teaching in elementary schools with UNICEF assistance the UNICEF has so far supplied free of cost Science kits to 2,300 elementary schools (cost Rs. four lakhs and to 1,830 higher elementary schools (cost Rs. 20 lakhs). Further under this scheme about 2,600 elementary school teachers and 3,690 higher elementary school teachers have been given In-service Training (20 days for elementary school teachers and 42 days for higher elementary school teachers) at a cost of about Rs. 14 lakhs, of which about half was borne by UNICEF.

9. Crafts are taught in elementary schools for developing the technical skills and creative talents of pupils and enabling them to learn some useful crafts relevant to the needs of the locality. Most higher elementary schools are already having either full-time or part-time Crafts Instructors. During 1977-78, 100 posts of part-time Craft teachers in higher elementary schools, will be upgraded into full-time posts.

Midday Meals Scheme.

10. The provision of Midday Meals in all elementary schools has a major role in promoting and retaining enrolment in the schools. One third of the total number of pupils of these schools, who come from the poorest sections of the population, benefit under this scheme. About 19.80 lakhs of poor pupils in standards 1 to 8 of elementary and higher elementary schools receive midday meals, including the 1.60 lakhs fed in Harijan Welfare Schools run by the Harijan Welfare Department. The Provision for the Midday Meals Scheme in the budget for 1977-78 is about Rs. 4½ crores. The State Government grant for the Midday Meals Scheme is paid at the rate of 10 paise per pupil per day for 200 days and the local body contribution is 5 paise per pupil per day for 200 days. This is supplemented by about 20,000 tonnes of food received every year as free gift from the CARE Organisation. [The School Education Department is moving through its pipeline not only the share of CARE food consumed by it for the Elementary School Midday Meals Programme (about 20,000 tonnes per annum) but also the CARE food (about 10,000 tonnes per annum) consumed by the Pre-School Nutrition Programmes implemented by the Departments of Health and Family Welfare, Social Welfare, and Rural Development and Local Administration Departments, and the Workers Nutrition Programme of the Labour Department.]

11. The three districts of Chengalpattu, South Arcot and North Arcot are covered by the Central Kitchen Programme, under which meals are cooked in modern ovens under hygienic conditions and transported to the surrounding schools in closed vans. 97 Central Kitchens are functioning in those districts. They were established with CARE

1977 ஆகஸ்ட் 23]

assistance at a total cost of about Rupees two crores. They are serving about four lakhs of pupils in those three districts. These kitchens are having about 224 tempo vans gifted by CARE for transporting the food from the kitchens to the schools. In order to reduce fuel costs, these petrol vans are, when they become worn out, replaced by Diesel vans on a phased programme-Eight vans will be so replaced in 1977-78. A workshop for servicing, repairing and maintaining these vehicles, as well as the cooking equipments at the kitchens, constructed with CARE assistance at a cost of Rs. 15 lakhs, is functioning at Vikravandi in South Arcot district.

12. To facilitate proper storage of the food stuffs required for this Programme. Eight regional godowns and a Central godown at Adayar have been constructed in Tamil Nadu with the help of the CARE organisation at a cost of about Rs. 30 lakhs.

Free Supply of Books.

13. Poor pupils receiving Midday Meals in standards I to III get text books free and poor pupils in standard I get slates also free. More than 12 lakhs of pupils get this free supply every year. From the year 1972-73 the cost of text books is met by the Tamil Nadu Text Book Society from its funds. The scheme costs the Society about Rs. 25 lakhs every year. About Rs. three lakhs will be spent from State Government funds in 1977-78 mainly for the free supply of slates to pupils in Standard I.

Elementary School Buildings.

14. Grants are given to Local Bodies and managements of aided schools towards the construction of school buildings. From 1974-75 the maximum grant payable for an elementary/higher elementary school building is Rs. 10,000/17,000 subject to a minimum contribution by the management of Rs. 5,000/8,000. In 1977-78 provisions of Rs. three lakhs for grants to Municipal and Aided Elementary Schools and Rs. nine lakhs for expenditure on Government Elementary School buildings have been made. The provision made in the Community Development Budget for grants to Panchayat Union Elementary School buildings in 1977-78 is Rs. 54 lakhs.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

Local Body Elementary Schools.

15. Out of the 33,000 elementary schools in Tamil Nadu, about 29,000 are in Panchayat Union areas. Out of the 29,000 about 22,900 (about 19,800 elementary schools plus about 3,100 higher elementary schools) are run by Panchayat Union Councils. Under the revised pattern of financial assistance to Panchayat Union Councils for elementary Education, 4/9ths of the local cess (levied at 45 paise per rupee of land revenue) continues to be paid to the Panchayat Union Elementary Education Fund. The Government are also giving a grant calculated at Rs. 6 per head of population in each Block, based on the 1971 census. The balance of expenditure on Elementary Education is shared by the Government and the Panchayat Unions according to the revised classification of Blocks.

16. The number of Elementary Schools run by Municipalities and the Corporations of Madras and Madurai is about 1,450 (1,060 elementary plus 390 higher elementary). The Government sanction 50 per cent of the Education Tax realised by a Municipality as Government contribution. They are also meeting the entire net deficit in the Municipal Elementary Education Fund Accounts, except in the case of the Madras Corporation.

(ii) SECONDARY EDUCATION.

1. Out of 23.46 lakhs of children in the Age Group 14-17 in Tamil Nadu in 1976-77, 34.1 per cent namely 8.02 lakhs had been enrolled. There were 72,800 teachers and 17.99 lakhs of pupils in the 3,020 High Schools in the State in 1976-77. During 1977-78, 25 High Schools have been newly opened (Government 18; and Aided 8).

2. The revised syllabus provides for the study of science as three separate disciplines, i.e., Physics, Chemistry and Biology from Standard VI onwards. Under the scheme for grant-in-aid to high schools for the purchase of science equipment and setting up of science laboratories a sum of Rs. 55,000 is spent on Science Laboratory for each Government High School selected under the scheme. (Rs. 37,000 for building and Rs. 18,000 for equipment). The non-Government schools each get a grant of Rs. 40,200—out of which Rs. 18,000 is for equipment (purchased and supplied by the Director of School Education himself) and the balance of Rs. 22,200 is for the laboratory building (the building grant being given at 60 per cent of the cost or Rs. 22,200 whichever is less). By 1976-77, only 892 High Schools had been covered under this scheme (including 14 covered in 1976-77). The outlay on this scheme has been stepped up to Rs. 25 lakhs in 1977-78 and 50 High Schools will be covered in 1977-78.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

3. There are now 36 Mobile Science Laboratory vans and six more will be added during 1977-78 so that out of the 48 educational districts in the State, 42 will each have one van for catering to the needs of Science teaching in rural High Schools, not yet provided with Science Laboratories.

4. With a view to improving library facilities in High Schools suitable library books are purchased and distributed to schools. In 1977-78, a large provision of Rs. 5 lakhs, has been made for this scheme, as against only one lakh in 1976-77.

5. During 1977-78 five 16 mm sound projectors will be supplied as Audio-Visual Aids to deserving Secondary Schools and the State Film Library will be enriched by buying educational films and film strips for Rs. 50,000. Educational Television has been introduced in schools in Madras City and neighbourhood.

High School Buildings.

6. A provision of Rs. 7 lakhs has been made in 1977-78 for grants to Municipal and Aided High Schools for putting up buildings besides a provision of Rs. 13 lakhs for new building works for Government High Schools.

Scholarships.

7. School education in Tamil Nadu is free at all stages. Rural talent scholarships are awarded from 1971-72. Under the scheme, scholarships are awarded every year to two students in each Panchayat Union. The scholarships are tenable for the entire school course. The value of the scholarships when the student is studying in selected high schools, approved for the purpose, is Rs. 1,000 per annum for each boarder and Rs. 500 per annum for each day-scholar. Pupils who get these scholarships but are studying in ordinary schools of their own choice are allowed Rs. 150 per annum. The total number of scholarship holders in any year is about 2,000 including renewals. Besides this, generous educational concessions continue to be given to the children of the following categories:

Burma repatriates.

Ceylon repatriates.

Ex-service and Defence Personnel.

Scheduled Castes.

[1977 ஆகஸ்ட் 22]

3. Similarly the Government have ordered the continuance in service in 1977-78 of all the 1,541 teachers engaged in teaching the Bifurcated courses (which are taught only in standard 11 in 1977-78) though they have a reduced workload. Orders will issue in time on the future of these bifurcated courses and their teachers, from 1978-79 onwards.

4. Recently the view has been expressed from many quarters that the new mathematics in the revised school syllabus need not be inflicted on all students. The Government are examining what are the revisions if any to be made in the Mathematics curriculum.

Comprehensive High School Courses.

5. The Kothari Education Commission recommended the concept of comprehensive High Schools with a view to vocationalising secondary education. During 1974-75 and 1975-76 about 70 High Schools were upgraded as comprehensive High Schools by providing for the teaching outside the school hours of useful vocational subjects like the following:

Radio-repairing

Electric motor rewinding

Motor Mechanic

Agricultural Engineering

Salesmanship

Tailoring

etc.

These courses will be continued in 1977-78.

School Text Books.

6. The Tamil Nadu Text Book Society constituted in 1970 is in-charge of producing and distributing the Nationalised text books for schools. It has done good work in producing books of high quality at reasonable prices. The production programme for 1977-78 envisages the printing of about 2½ crores of copies of school books (of the face value of about Rs. 3½ crores)

7. During the President's Rule in 1976-77 an extensive revision of school text books, especially for Tamil, English and History, was made. Among others, lessons on Periar Ramaswami (of whom

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

Scheduled Tribes.

Gold smiths affected by the Gold Control Act.

Political sufferers.

Mobile Medical Vans.

8. The scheme of medical inspection of High School pupils through Mobile Medical van is now in operation in all districts except Chengalpattu, Thanjavur and Kanyakumari. The scheme is likely to be extended to those three Districts also in due course.

Matriculation Schools.

9. There are 31 Matriculation schools (with a strength of 31,000 pupils and 1,100 teachers) which levy fees and use English as the medium of instruction. They do not get any Government grant. They were formerly affiliated to the Universities of Madras and Madurai. From December 1976, they have been transferred to the control of the Director of School Education.

(iii) CURRICULUM, SYLLABUS AND TEXT-BOOKS.

Revision of school Syllabus.

1. From 1972-73 revised syllabi based on ten year schooling was introduced gradually in schools and by 1976-77 standards 1-10 had been covered. In Anglo-Indian Schools revised syllabi had been introduced for all subjects in Standards 1 to 10 by 1976. To enable teachers to handle the new Mathematics and enriched science under the new syllabus, a large programme of in-service training for Maths and Science teachers was conducted during the period 1972-73 to 1975-76 covering 60,000 teachers from elementary schools, 30,000 from higher elementary schools and 12,000 from High Schools.

2. Under the revised syllabus there is no room for Electives (taught formerly in Standards 10 to 11) and hence Electives were abolished in Standard 10 from 1976-77 and Standards 10 and 11 from 1977-78. The Government have however ordered that none of the 3,200 or so posts of Elective Teachers should be retrenched, but should be continued by redeployment to Standards 8 to 11 of the same school or to other schools, within the approved teacher pupil ratio. Hence there has been and will be no retrenchment merely because of the abolition of the Electives.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

one was by Arignar Anna) had been removed from the text books for Standards 8 and 10. Immediately after this Government came to power, we have ordered the restoration of the lessons and printing and distribution of the lessons as addenda to the books distributed already.

8. The publications of the Text-book society are distributed through 47 wholesale co-operative stockists and about 1,600 registered retailers all over the State. This organisation has ensured that the text books are available at fixed prices well in time to the school students.

(iv) TEACHER TRAINING.

1. There are at present 74 teacher Training Institutes (28 Government-46 Aided) in this State containing facilities for turning out Secondary Grade trained teachers (excluding 3 Nursery, 2 Pre-Primary and one Anglo-Indian Teachers Training Institutes). In view of the large extent of unemployment among trained teachers prevailing for the past many years, admissions for teacher training are made only in alternate years and that too in reduced numbers. In 1977-78 about 2,700 candidates have been admitted at the rate of 35 in each institute.

2. There are now 9 English Language Teaching Centres. The total number of teachers trained during the period from 1967-68 to 1975-76 is 13,000 in these centres. The scheme will be continued in 1977-78 also. Long-term courses of 3 to 5 months for Graduate Trained Teachers are conducted every year at the Regional Institute of English, Bangalore. About 536 Graduate Trained Teachers have attended such courses at the Institute so far.

3. With a view to provide qualitative improvement in Government Teacher Training Institutes, B.T. Assistants are deputed for M.Ed. Course every year. Eighty teachers have been deputed so far and 20 more will be deputed in 1977-78.

(v) SCHOOL EXAMINATIONS.

1. Till February 1975 the Director of School Education was the ex-Officio Commissioner for Government Examinations. From February 1975, a separate Director of Government Examinations has been appointed (He is also the Director, State Council of Educational Research and Training). He is assisted by a Secretary, Additional Secretary, Personal Assistant and a Senior Accounts Officer at the headquarters. About 24 Examinations are conducted every year, some of them annually and some twice in a year. The S.S.L.C. Public Examination is the major examination and the March session is conducted in about 1,200 centres and the October session in about 150 centres. The number of candidates

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

who appeared for the March 1977 examinations was 2,89,452. The percentage of passes is 55 per cent. The computerisation of S.S.L.C. results has greatly facilitated and speeded up the work.

2. All persons who have completed the age of 18 and who possess a pass in Standard VIII in the recognised schools of the State can sit privately for the S.S.L.C. examinations.

3. At present, for becoming eligible for admission to college courses, one should pass all subjects at one sitting. The Board of Secondary Education has recently recommended that this may be modified from March 1978 and a system of compartmental pass allowed (i.e. those who pass the subjects at 2 or more sittings be also eligible for admission to college courses). Orders in the matter will be issued after obtaining the concurrence of the Universities and the Board of Higher Secondary Education.

4. From 1976, the work of conducting the Anglo-Indian School Leaving Certificate has also been entrusted to the Directorate of Government Examinations. In November 1976, 2,056 candidates appeared for AISLC of whom 1,668 candidates passed the examination.

(vi) STATE COUNCIL OF EDUCATIONAL RESEARCH AND TRAINING.

1. The State Council of Educational Research and Training (SCERT) engages itself in research, innovation and training at all levels of school education. It has organised several result-oriented seminars, training courses and workshops.

2. A Teachers Centre has been established in the premises of the SCERT with the co-operation and assistance of British Council. This is a forum for the teachers to meet and discuss academic problems and in short, it acts as a clearing house for mutual exchange of thoughts. Another centre is functioning in Coimbatore, and two more will be opened at Madurai and Tiruchirappalli.

3. The SCERT has helped in the smooth implementation of the revised syllabus in Maths and Science, by solving the doubts of teachers and by evolving a kit for the Primary Maths teacher. It arranged a workshop in 1976 for the benefit of the teachers of the High schools run by the Corporation of Madras and helped improve the results for S.S.L.C. in those schools from 21 per cent in 1975 to 36 per cent in 1976.

[1977 ஆகஸ்ட். 23]

4. With UNICEF assistance, the SCERT is implementing two experiments. One is the Primary Education Curriculum Renewal Project under which new curricula are experimented in a few schools. The other is "Developmental Activities in Community Education and Participation" under which combined school, pre-school and Non-formal educational activities are offered in 30 primary schools.

(vii) SPORT PHYSICAL EDUCATION, ETC.

Physical Education is compulsory in all Elementary and Secondary Schools. In Standards 6-8 of all higher elementary schools with a Physical Education teacher on the staff and in all High Schools, Physical Education is an Examination subject also. In all these schools, the marks obtained in Physical Education by pupils in Standards 6-10 (standards 6-9 in the case of ten year scholars) is taken into account for purposes of formulating the principles of promotion to the next higher class.

2. The State Sports Council and the District Sports Councils render valuable service for promoting sports and games not only among the students but also among the public. The grant to the State Sports Council is being increased to Rs. 16 laks in 1977-78, as against only Rs. 12 lakhs paid in 1975-76. The increased grant will enable the District Sports Councils to encourage sports more vigorously among the rural non-student youth. A scheme is being drawn up to assist educational institutions to provide gymnasia for students and a sum of Rs. 3 lakhs will be spent for the purpose in 1977-78.

Scouts and Guides.

4. The Tamil Nadu Scout Association had a total strength of 1,05,281 boy scouts and girl guides in 1976-77. During 1977-78, 7,000 students will be additionally enrolled as scouts at a cost of Rs. 60,000. The Tamil Nadu Scouts got the credit of sending the highest number of 650 scouts and guides for receipt of the Presidents Award of Certificates and Badges in 1976.

(viii) COMMUNITY PARTICIPATION SCHOOL IMPROVEMENT CONFERENCES.

In order to mobilise local effort and initiative in improving the facilities in the schools, 556 school improvement conferences have been conducted till 1976-77 and assistance in the order of Rs. 14.15 crores has been secured from the public. The programme is being continued vigorously with an accent on science-cum-Library Improvement. As a result of voluntary effort, 40.46 lakhs of pupils have been given free uniforms at a cost of Rs. 2.66 crores till 1976-77.

1977 ஆகஸ்ட் 23]

(ix) WELFARE OF TEACHERS AND NON-TEACHING STAFF OF SCHOOLS.

1. There are at present 2.50 lakhs of teachers working in the schools in Tamil Nadu as detailed below :

Schools.	Government.	Panchayat Union.	Municipal.	Aided.	Total.	Break up of the teachers.	
						Men.	Women.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7a)	(7b)
Elementary	7,663	66,757	8,918	27,695	1,11,033	69,983	41,050
Higher Ele.	4,744	29,106	6,651	28,345	67,846	36,181	31,665
High	8,351 + 30,855 (B Wing)	—	3,970	29,662	72,838	49,134	23,704
Total	51,613	95,863	19,539	85,702	2,51,717	1,55,298	96,419

2. Unlike many other States, in Tamil Nadu, the State Government bear the entire expenditure on the emoluments of the teachers in aided schools also. The expenditure on salaries of teachers on all the schools in the State has gone up from about Rs. 55 crores in 1970-71 to about Rs. 100 crores in 1977-78.

3. The Tamil Nadu Recognised Private Schools (Regulation) Acts, 1974 and the Rules framed under that Act have come into force from the 1st December 1974. They aim at providing statutory protection for the service conditions of teachers and at the same time encouraging private managements to run their schools efficiently.

Selection Grade Post.

4. The promotional opportunities for school teachers are meagre when compared to other Departments. Hence, selection Grade posts are given to almost, all categories of teachers, on completion of 10 years of service. Service under all kinds of managements—Government Local Body and Aided—is counted for reckoning the ten year period irrespective of breaks in service (the periods of the breaks being however excluded).

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

Pension to Teachers of non-Government Schools.

5. The Liberalised Pension Rules (applicable to State Government servants), is applicable to teachers retiring from non-Government (Aided and Local Body) Schools on or after the 1st June 1970 and to the non-teaching staff retiring from Aided Schools on or after the 1st April 1972. Those staff get Pension, Gratuity, etc., on a par with State Government servants and are eligible to get provisional pension and gratuity also, in case of delay in final sanction of pension.

6. Consequent on States Reorganisation, the Kanyakumari district and Shencottah taluk of Tirunelveli district came over to Tamil Nadu Kerala on 1st November 1956. The teachers who retired from non-Government schools in that area on or after 1st November 1956 have been given pension. This Government have now sanctioned pension to such teachers who retired before 1st November 1956 also, besides some other categories of teachers in that area who had hitherto not been given pension.

7. The teachers in aided schools are eligible for the same leave benefits as are admissible from time to time to teachers in Government service.

8. The Tamil Nadu Family Welfare Fund Scheme for State Government employees (under which a sum of Rs. 10,000 is paid to the family of a person dying in harness) is also applicable to aided and Local Body school teachers.

9. During the year 1976-77 a sum of Rs. 2 lakhs was disbursed to about 500 deserving teachers from the collections under the National Foundation for Teacher's Welfare.

10. State Awards to teachers of elementary and high schools at the rate of two elementary school teachers and two high school teachers in each educational district continue to be made.

'B' Wing High Schools.

11. The staff of the former District Board High Schools who were in service prior to 1st April 1970 have been kept as a separate service in the Education Department and named as Tamil Nadu Educational Subordinate Service ('B' Wing). They are kept as a separate wing up to the category of Headmasters (Gazetted). The teaching staff in 'B' wing schools appointed on or after the 1st April 1970 and the staff in 'A' wing schools are kept separate as 'A' wing staff and their service conditions are regulated under Tamil Nadu Educational Subordinate Service Rules. There have been requests from both wings for reconsidering this position. The matter is being examined, with a view to taking a decision which will be acceptable to all.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

12. About 2,111 menials working in Government (Board) High Schools, who were formerly paid from contingencies were brought on to the regular establishment (on the scale of Rs. 130-3-160-4-180-5-195) from October 1976.

(x) NON-FORMAL EDUCATION.

1. The literacy percentage in Tamil Nadu, as per 1971 census was 39.39 per cent (Men 51.68 per cent; women 26.83 per cent) as against the All-India figure of 29.34 per cent (Men 39.51 per cent; Women 18.44 per cent.) In other words, out of a total population of 4.12 crores in Tamil Nadu as per 1971 census, 1.63 crores persons were literate. The Government attach special importance to improving mass literacy.

2. Non-formal Education aims at eradicating illiteracy and also enabling school drop-outs and others to improve their educational attainments. A total provision of Rs. 15 lakhs has been made in 1977-78 for Non-formal Education.

3. A separate Directorate of Non-formal Education has been formed in Tamil Nadu from 1976-77, in order to give an impetus to schemes of Non-formal Education at the level of School Education.

4. During 1975 and 1976 about 30,000 persons were made literate in Salem district under a scheme of eradicating illiteracy implemented at a cost of Rs. 5 lakhs. Action will be taken to speed up literacy programmes.

5. The Central Sector Scheme of Farmers' Education and Functional literacy is implemented in 60 centres each, in nine districts and about 22,000 persons will be made literate in those centres in 1977-78.

6. There is another Central Sector Scheme of Non-formal Education for the age group 15-25 implemented in 100 centres each, in the districts of Tiruchirappalli, North Arcot and Salem at the cost of the Central Government; and in the districts of Coimbatore, South Arcot and Tirunelveli at the cost of this Government. The scheme costs Rs. 1 lakh per annum in each district. About 1 lakh pupils will be covered under this programme.

7. The State Government are also implementing at their own cost a scheme of Non-formal Education for school dropouts, as well as children who have never been to school, of the age groups 6-11 and 11-14. Under the scheme 375 centres were opened, at the rate of one in each Panchayat Union, in 1976-77. It is proposed to open 375 more centres (a second centre in each Panchayat Union), from 1977-78. The centres are

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

located in Panchayat Union School buildings and the school teacher will conduct the Non-formal Education classes for 2 hours in evening and get a honorarium of Rs. 50 per mensem. The coverage under this scheme was 25,000 in 1976-77, which will be doubled in 1977-78.

8. From 1975, part-time classes are conducted in the St. Thomas Convent, Mylapore (by a voluntary organisation) in evening and other suitable timings, for school dropouts (hailing mainly from the poorer sections of the society who have left school after the 8th standard) to coach them up to 11th Standard level. The Government are giving an yearly grant of about Rs. 25,000 for this scheme. This scheme has been extended recently to a second centre in Vyasarpadi also.

Nehru Youth Centres.

9. The Nehru Youth Centres functioning at Cuddalore, Vellore, Salem and Tiruchirappalli from November 1973 are also doing useful work in the field of Non-formal Education. The Government of India have sanctioned one centre each for seven more districts. Of these three centres in Ramanathapuram, Coimbatore and Pudukkottai districts have started functioning from June 1977. The other centres will also start functioning shortly. The activities of these centres are to organise out-of-school education for all sections of youth, with emphasis on the development of the scientific attitude, to provide facilities for creative activities through song and drama and to organise competitive sports activities and physical education.

CHAPTER III.

COLLEGIATE EDUCATION.

The provision for College Education has increased from Rs. 11 crores in 1976-77 to Rs. 20 crores in 1977-78. This huge increase is due to (i) the adoption of the university grants commission scales of pay and (ii) the introduction of the revised pattern of grants to Aided Colleges. In 1976-77 there were 189 Colleges of Arts, Science and Commerce functioning in Tamil Nadu, as against only 24 in 1947. The number of students in Colleges has also increased from about 17,000 in 1947 to 2,03,000 in 1976-77. The details of the strength of students and

1977 ஆகஸ்ட் 23]

teaching staff in these colleges as well as other institutions under the control of the Director of Collegiate Education, were as follows, in 1976-77 :—

Number of Institutions.		Strength of Pup.ls.		Strength of Teaching staff.	
(IN ROUND FIGURES.)					
(1)		(2)		(3)	
(i) Colleges of Arts and Sciences.					
Government Colleges.	51	P.U.C. ..	84,000	Government	3,733
Aided Colleges	138		— — —		
	—	B.A. ..	45,000	Aided ..	7,883
	189	B.Sc. ..	48,000		—
	—	B. Com. ..	19,000		11,616
(110 affiliated to Madras University 78 to Madurai and one to Annamalai).		Total	112,000		—
		Degree.	— — —		
		M.A. ..	} 7,000		
		M.Sc. ..			
		& M.Com.			
		Grand Total.	2,03,000		
			— — —		
(ii) Teacher Training Colleges.					
(IN ROUND FIGURES)					
Government ..	7		2,700		231
Aided	16				
(iii) Other Colleges.					
Physical Education Colleges.	3		700		39
Oriental Colleges.	16		1,730		103
Colleges of Social Work.	2		150		15
Rural Higher Institutes.	2		620		72
Music College (Government).	1		200		22

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

New Universities.

2. Of the 189 Colleges of Arts and Sciences 110 are affiliated to the Madras University, 78 to the Madurai University and one to the Annamalai University. The Gajendragadkar Committee on Universities had recommended that a University should not have more than 30 or 40 Colleges affiliated to it. There is thus clear need for setting up two or more Universities in the State.

The University Grants Commission, New Delhi which considered the proposals of this Government for the establishment of two new Universities at Tiruchirappalli and Coimbatore suggested the setting up of a Committee to examine the level of development of the Post-Graduate University Centres at Tiruchirappalli and Coimbatore and the possibility of developing these centres as autonomous institutions. The Government have accordingly constituted in June 1976, a Committee (consisting of the Education Secretary, four Members of Syndicate of the University of Madras and two representatives from the University Grants Commission) for making appropriate recommendations to the Government. On receipt of the Committee's report the Government will take further action to constitute the new Universities as early as possible. During 1976-77, the Gandhigram Rural Institute was accorded the status of a deemed university.

3. Out of the 189 colleges in Tamil Nadu 51 are directly run by the Government and the remaining 138 are Aided Colleges. Of the total budget of Rs. 20 crores for Collegiate Education in 1977-78 about Rs. 10 crores will be spent on Grants-in-Aid to the private Colleges. The bulk of the students in Colleges at present are studying in Aided Colleges 1.47 lakhs in aided Colleges as against 0.56 lakhs in Government Colleges. Government Colleges are charging lower fees than most Aided Colleges and are helpful in taking College Education to students who come from the weaker sections of the community, who cannot afford the expense of education in private institutions.

4. The element of subsidy involved in the education of students in the Colleges in this State will be apparent from the fact that the fee receipts are always much lower than the cost per student. This is brought out in the following table :—

	Pre-University.		Degree.		Post Graduate.	
	Arts.	Science.	Arts.	Science.	Arts.	Science.
Cost per student (per annum in Rs.)	380	500	410	600	775	1,120

1977 ஆகஸ்ட் 23]

Fee receipt from each student per annum in Rs.)	Nil.	Nil.	183	183	Rs. 250 in Government Colleges. Rs. 300 to 360 in Aided Colleges.
--	------	------	-----	-----	--

Qualitative improvement.

5. The emphasis on qualitative improvement is the chief feature of the development of Government Colleges during the Fifth Plan period. Sanction has been accorded for the starting in Government Colleges from 1977-78 of additional Degree Courses—four in Science, one in Arts and one in Commerce, besides an additional Post-graduate Course in Science. Laboratory facilities in Government Colleges will be improved in order to promote Science education. A sum of Rs. five lakhs will be spent for the purpose in 1977-78. Rs. one lakh will be spent in 1977-78 on providing adequate number of text books and reference books, including books in Tamil for setting up Text-book libraries in Government Colleges for the use of students who may not be able to buy them in view of high costs of books. For student amenities in Government Colleges like tiffin sheds, canteens and cycle sheds and for improvement of playgrounds, purchase of games articles, etc., Rs. five lakhs have been provided in 1977-78.

6. Schemes for improving the academic attainments of teachers of Government Colleges are also being implemented. Professors are being deputed for research in particular subjects leading them to the Ph. D. Degree. A sum of Rs. 2.28 lakhs has been provided for this purpose in 1977-78. Visiting professors are being appointed on contract basis. Orientation courses are being conducted for the benefit of the teachers who teach through Tamil Medium and 2,915 teachers have been covered so far. A sum of Rs. one lakh has been provided for this purpose in 1977-78.

7. In the field of continuing education, the Evening Colleges and Correspondence courses are playing a useful role. Evening courses were conducted in Colleges in 1976-77 and about 8,000 students were studying in them. The Madurai University has introduced Correspondence course for B.A., etc. It has proved very popular with the student community. The rush for admission into the Evening Colleges has eased to some extent after the introduction of the correspondence course.

University Grants Commission Scales.

8. The Government have announced their decision to implement the revised University Grants Commission Scales for the teaching staff in Universities in Tamil Nadu as well as teachers in Government and

[1977 ஆகஸ்ட்]

Aided Colleges with effect from 1st April 1976, monetary effect being extended from 1st January 1977. This involves an extra cost of about Rs. 7 crores per annum to Government. Formal orders in the matter will issue shortly, settling the matters of details.

Scholarship and Stipends.

9. No tuition fees are levied in the Pre-University Class. The scheme of free Pre-University education costs the exchequer nearly Rs. two crores per year. Details of the Tamil Medium stipends are given in the relevant section. Besides the above, there are a number of scholarships and stipend schemes, the more important of which are given below :—

Scheme.	Number of fresh scholarships sanctioned in 1976-77.	Total number (fresh and renewals) sanctioned in 1976-77.	Provision in B.E. 1977-78.
			(RUPEES IN LAKHS.)
National Scholarship Scheme.	1,176	3,381	21
National Scholarships to the Children of School Teachers.	70	212	3
National Loan Scholarships Scheme.	1,491	3,981	34

From 1974-75, the expenditure on the National Scholarships and the National Scholarships to the children of school teachers is met by the State Government. There are also schemes of scholarships for the Physically handicapped, for children of the Defence personnel, for children of freedom fighters, for children of Burma and Ceylon repatriates, etc., Students belonging to the Scheduled Castes/Tribes and Backward Classes get scholarships from the funds administered by the Directors of Harijan Welfare and Backward Classes.

10. An adhoc merit grant of Rs. 300 is paid to all the Scheduled castes and scheduled tribes students including converts to Christianity (irrespective of the income limit of the parents of the students) who (i) obtain 60 per cent and above in the S.S.L.C. Examination; and (ii) pass in first-class in the P.U.C. Examination. This grant is to enable them to prosecute higher studies of their choice and is over and above all other facilities and concessions to which they are eligible as students belonging to the scheduled castes and tribes. This scheme costs the Government about Rs. 9 lakhs per annum.

[1977 ஆகஸ்ட் 28]

Tamil Medium in Colleges.

11. Tamil was introduced as an alternative medium of instruction in the Pre-University (Humanities) from 1966-67, in the B.A., from 1967-68, in the Pre-University (Science) from 1968-69 and in the B.Sc., from 1969-70. By way of encouraging the imparting of higher education through the Tamil Medium incentive stipend/book allowance is also paid at Rs 180 per year for students studying through Tamil medium B.A., and B.Sc. and Rs. 50 per year for those in the Pre-University Class. From the year 1975-76 onwards, the assistance was given in the Pre University and I year degree class in the form of text books, reference books and stationery instead of cash and the mode of giving books instead of cash was extended to II year degree class from 1976-77 and III year degree class from 1977-78. The following are the figures of Tamil Medium students. —

Year.	Stages of Education.			Expenditure on payment of stipends and book allowance to students in Tamil medium sections.
	P.U.C.	Degree.	Total.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				(RUPEES IN LAKHS.)
	(Number of students in Government and Aided Colleges.)			
1969-70	19,502	3,739	23,241	..
1970-71	20,638	4,027	24,665	..
1971-72	20,895	15,936	36,831	39
1972-73	21,224	16,786	38,001	45
1973 74	18,355	18,693	37,048	43
1974-75	19,542	15,839	35,381	40
1975-76	17,784	14,869	32,653	36
1976-77	20,103	13,471	33,574	34.30

It will be seen that the Tamil Medium has not been progressing as well as it should. The Government propose to look into the reasons for this and take steps to popularise the Tamil Medium courses.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

12. The Tamil Nadu Text Book Society has so far published 737 books in Tamil Medium for college students. It is gratifying to note that more and more of these publications are being recommended by the Universities in the State for use by students as text-books and reference books. The Society proposes to bring out another 125 titles in 1977-78.

Aided Colleges.

13. The Government have taken steps to ensure prompt and full payment of salaries to the teaching and non-teaching staff working in aided colleges in the State (Arts and Science Colleges, Training Colleges, Oriental Colleges, Colleges of Physical Education and Institutions imparting instruction in Social Work) by introducing a revised pattern of grant-in-aid from the 1st July 1977. Under the revised pattern, the Government grant consists of two components (i) "Salary Grant" and (ii) "Non-Salary Grant". In respect of the expenditure on salaries of approved staff in aided colleges, Government meet 100 per cent of the net deficit which would be the difference between the salary expenditure on the approved staff on the one hand, and the following items of income on the other, viz., (a) Tuition fees collected by the Colleges, (b) P.U.C. fee compensation grant and (c) 92 Tamil Nadu Educational Rules Fee concession compensation grant.

14. To ensure full and prompt payment of salaries on the basis of the Liberalised grant-in-aid, the management of each aided college in the State is required to open in a scheduled bank an account entitled "Approved Staff Salary Account" and remit the Tuition fee collections, PUC fee compensation grant, 92 T.N.E.R. Fee concession grant and staff salary grants. The managements must issue cheques to the members of approved staff from time to time, for payment of their salary from this account and they must ensure that amounts from this account are utilised only for the above purpose. To facilitate the managements to have enough funds to pay the staff promptly and in full, teaching grants will be released in six instalments during the months of June, August, November, January, February and March. (The P.U.C. fee compensation grant is paid by Government at the rate of Rs. 240 per student per year. This is released in 3 instalments of Rs. 80 each per student).

15. In respect of non-salary items of expenditure, 80 per cent of the expenditure on the approved items, is allowed as grant subject to certain ceilings. This grant is known as "Non-Salary Grant". Every management is required to open a separate bank account for this grant and it is called "Non-Salary Account". The Non-Salary grant paid by the Government, endowment incomes and incomes other than those remitted into the "Approved staff salary" account are remitted into this

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

account by managements. Expenditure relating to non-salary items and expenditure other than those on account of the approved staff salaries of the colleges, are met from this account.

16. The ceiling for purposes of admissibility for grant, in respect of certain items of expenditure has been liberalised, from 1977-78. A few items of expenditure hitherto treated as inadmissible have been admitted for purposes of grant from 1977-78.

17. The Tamil Nadu Private Colleges (Regulation) Act, 1976 and the rules framed thereunder ensure protection for the service conditions of aided college teachers, besides containing measures for improving the functioning of aided colleges.

18. Teaching staff of Aided Colleges in Tamil Nadu have been eligible for retirement benefits (Pension, Family Pension, etc.), as early as from 1st April 1962. From 1st April 1976, these benefits have been extended to non-teaching staff also of those colleges. Recently, leave benefits have been extended to staff of Aided Colleges and the expenditure in this regard will be taken into account for purposes of grant.

National Cadet Corps.

19. The strength of the National Cadet Corps in Tamil Nadu is now 52 Senior Division Units with about 32,000 cadets and 674 Junior Division Troops with about 67,000 cadets. These include 5 Girls' Senior Divisions with a strength of about 3,000 Senior Division Girls and 53 Girls' Junior Division Troops with a strength of about 5,300 Junior Division Girls. The expenditure on the National Cadet Corps from this Government's funds in 1977-78 will be about Rs. 105 lakhs. The Tamil Nadu Contingent of the National Cadet Corps regained the coveted All-India Banner in the Republic Day Parade held in January 1977.

National Service Scheme.

20. The National Service Corps has been launched with the aim of providing college students with opportunities to devote their leisure time in the service of the nation, particularly in the field of education. The Universities which are implementing the scheme get a grant calculated at Rs. 60 per student per annum, of which Rs. 35 is met by the Government of India and Rs. 25 by the State Government. The students and teachers of colleges participate in this scheme on a voluntary basis. The number of students who participated in the scheme in 1976-77 was 20,000 regular + 10,000 Special Camping during vacations. During the floods in Madras City and environs in December 1976 about 3,000 National Service Scheme students took an active and laudable part in flood relief and rehabilitation operations. The strength of the National

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

ervice Scheme has been increased in 1977-78 to 25,000 regular + 12,500 Special camping. A provision of Rs. 14 lakhs has been made for this scheme in the State Budget for 1977-78.

Legal Studies .

21. The strength of the Madras Law College has increased from 1,045 in 1968-69 to about 2,457 (1,648 in regular degree courses, 695 in evening degree courses and 114 in M. L. courses) in 1976-77. A new college was opened at Madurai during 1974-75 and 320 students were admitted in that college in that year in the I-B.G.L. Course. The strength of that college in 1976-77 was 829 students in full time courses. From 1977-78, an Evening Law Courses has been started with one section (80 students) in I- B.G.L.

CHAPTER IV.

Technical Education.

The provision for Technical Education in 1977-78 is Rs. 6 crores, inclusive of the provision for Technical Education buildings, etc. The Department has under its direct control 7 Engineering Colleges, 39 Polytechnics (including 3 Women's Polytechnics and 6 Special Diploma Institutions and 3 Arts and Crafts Institutions) and 14 Technical High Schools. The present level of annual intake is about 1,300 students for degree courses in the Engineering Colleges, 5,000 students for diploma courses in the Polytechnics and 840 students in the Technical High Schools (The other five Engineering Colleges in the State, which are University Institutions or autonomous Institutions, are the Alagappa Chettiar College of Technology, Guindy, the Indian Institute of Technology, Guindy, the Madras Institute of Technology, Chromepet, the Annamalai University's College of Engineering and Technology and the Regional Engineering College, Tiruchirappalli).

Technological University.

2. With a view to fostering the growth and development of higher education and research in Engineering Technology and allied Sciences in the State, to ensure that the system is sensitive to changing demands and quick to respond adequately and to develop a centre that will provide the necessary leadership for the growth of technical Education in the State of Tamil Nadu, it has been decided already by the Government of Tamil Nadu to set up a Science and Technological University in the State.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

3. The University will be of the Unitary type and the College of Engineering, Guindy, which is a premier educational institution in the State and which has all the facilities needed to be developed into a Technological University will be the principal seat of the proposed University.

4. The University will provide facilities and opportunities for higher education and research in Engineering, Technology and allied Sciences ; devise and organise relevant programmes ; foster co-operation and exchange of ideas between academic and research community and industry ; and promote the spirit of entrepreneurship and professional dedication among the students.

5. A draft bill for constituting the University has been finalised already and the comments of the Union Ministry of Education have been sought on 13th July 1977, so that their suggestions, if any, can be considered before the bill is introduced in the Tamil Nadu Legislature.

Qualitative improvement.

6. From the beginning of the Fourth Five-Year Plan, the emphasis is on consolidating the facilities for Technical Education already created and improving standards. New job-oriented and diversified courses have been introduced in order to provide more employment opportunities to students and to supply industry with the required man-power in newly emerging areas and fields. There are now in Engineering College 15 Degree courses, 33 Post Graduate Degree courses, and 4 post Graduate Diploma courses, and in Polytechnics 37 Diploma courses, 18 Post-Diploma courses and 17 certificate courses.

7. In the faculty of Mechanical Engineering at the College of Engineering, Guindy, the following four electives in the field of Marine Engineering have been sanctioned for introduction from 1977-78, namely Marine Boilers ; Marine Internal Combustion Engines, Marine Steam Power Plants and Marine Refrigeration and Air Conditioning.

8. Sanction has been accorded for starting from 1977-78 a Sandwich Diploma Course in Polymer Technology in the Central Polytechnic Madras and a Diploma course in Electronics in the Government Polytechnic, Coimbatore.

9. Tamil Medium has been introduced at the Government Polytechnics at Tiruchirappalli and Tuticorin and the Nachimuthu Polytechnic Pollachi to start with in two subjects, Physics and Engineering Drawing (out of a total of eight subjects) at the Pre-Technical Course level. The effort is to make the students really bilingual, so that they could use both English and Tamil as vehicles for communication when they leave the institution.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

10. The Damodaran Committee on Polytechnic Education, as well as other bodies had suggested that freedom be given to well developed polytechnics to experiment with new educational programmes, viz., restructuring the courses, establishing co-operative relationship with industry developing new curricula evolving their own method of education and training, etc. During 1976-77, autonomy was given for all courses in the P.S.G. Polytechnic, Coimbatore and for the Textile Technology Course in the Thiagarajar Polytechnic, Salem and the P.A.C. Ramaswamy Raja Polytechnic, Rajapalayam.

11. Good and inexpensive text-books suited to Indian conditions should be produced indigenously if the quality of Polytechnic education is to improve. The Curriculum Development Centre of the Department has undertaken the publication of such text books for polytechnics. 4 books have been published, two are under print and 6 will be published during 1977-78.

12. The quantum of Grant-in-aid payable to the Private Engineering Colleges and Polytechnics in the State has been steadily rising. During 1977-78 Rs. 160 lakhs will be spent for the purpose. The teaching staff of Aided Technical Educational Institutions also have been brought under the Liberalised Pension Scheme from 1st January 1975.

Faculty Development

13. Teachers of Engineering Colleges are deputed to Institutes like the Indian Institute of Technology and Indian Institute of Science, Bangalore to acquire Doctorate Degree. Besides some of the teachers do the Doctoral programme on their own accord. So far 51 members have been trained and 30 members are currently undergoing training. From 1976-77 the number of staff deputed per year has been stepped up from 2 to 5.

14. Teachers in Polytechnics are deputed to the Technical Teachers Training Institute, Madras. Till date 208 teachers have been trained, 29 are undergoing training and 30 more will be deputed in 1977-78.

15. Under continuing education programme, members of faculty are deputed every year to attend seminars, short courses, summer schools etc., organised periodically by various technical institutions in the country. Under this scheme 212 teachers benefited during 1976-77.

16. Teachers are sent to various industrial establishments for short-term training every year, so that they may acquaint themselves with the latest practices prevailing in industry. This type of training apart from enriching their knowledge, helps them in updating the curricula with reference to the present industrial practice. So far 264 staff members have been trained and 45 more will be deputed during 1977-78.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

Promotion of research, etc.

17. The need for the promotion of research, development and consultancy services is well recognised. The growth of this activity in academic institutions depends substantially on the volume of doctorate research carried out at the Engineering Colleges. During the recent years, efforts have been made to encourage Ph. D. registration in Engineering Colleges. So far 105 candidates have registered themselves for the Ph.D. Programme. In the coming years, efforts will be made to further encourage this activity.

Examinations in Commerce Subjects.

18. The Director of Technical Education is also the authority conducting examinations every year for about one lakh students in Commerce subjects like Typewriting Shorthand, Accountancy, Commercial Practice, Commercial Geography, Banking, etc. The syllabi and system of examination have been improved and the standard of instruction by approved Commercial Institutions in the State has also been improved. An Intermediate Examination in Shorthand and a High Speed test in Tamil Typewriting have been newly introduced. The results are now published in a short period of about 10 weeks and the certificates despatched to the students within 15 days thereafter.

Institute of Mathematical Sciences.

19. The Institute of Mathematical Sciences set up in Adyar is an autonomous institution run with the assistance from the State and the Central Governments. The State Government are giving an annual grant of Rs. 3.5 lakhs for this Institute. This institute which is now devoting itself to higher research in the field of pure mathematics and mathematical physics has acquired All-India stature.

Madras Institute of Technology.

20. The Madras Institute of Technology, Chromepet, was started in 1949. From 1969-70 the administration of the Institute came under a Council of Management under the State Education Minister. The Institute is offering courses in new areas of specialisation in Engineering, namely, Aeronautical Engineering, Automobile Engineering, Electronics Engineering and Instrument Technology. The entrants to these courses are science graduates. The Institute is also conducting post-graduate courses affiliated to the Madras University in the faculties of Aeronautical Engineering and Electronics Engineering. Till 31st March 1974 the Government of India and the State Government were meeting the net deficit in the recurring expenditure of the Institute in the ratio of

1977 ஆகஸ்ட் 23

2:1. The Government of India have declined to bear any part of the recurring expenditure beyond 31st March 1974, and hence the entire net deficit of the institution is met by the State Government from 1974-75.

Regional Engineering College, Tiruchirappalli.

21. The Regional Engineering College, Tiruchirappalli was established by the Government of India in 1964-65, as a joint and co-operative enterprise of the Central and State Governments. It is an autonomous institution. The State Education Minister is the Chairman of the Governing Council of the Institute. The present intake of the College is 200 for degree courses. Fifty percent of the seats are filled by the students of this State and the remaining 50 per cent are filled by the candidates of other States. Half the recurring expenditure of the College is met by the Centre and half by the State. The share of the State Government is about Rs. 17 lakhs per annum.

State Institute of Co-operative Vocational Education, Tiruchirappalli.

22. The State Institute of Co-operative Vocational Institute was started at Tiruchirappalli from 1975-76 for conducting courses in Technological subjects for Pre-University passed candidates. It is an autonomous body, run by a Governing Council whose Chairman is the Education Minister and Vice-Chairman is the Collector of Tiruchirappalli. It is conducting courses of 42 months duration (27 months of Institutional training plus 15 months of work experience) in the subjects of (i) Architecture and Interior design; (ii) Electric appliances and systems and (iii) Textiles and Fashion design, with an intake of 20 students for each course. The State Government are giving the Institute an annual grant of about Rs. 2.23 lakhs.

CHAPTER V.

CULTURAL ACTIVITIES.

Iyal Isai Nataka Manram.

The Tamil Nadu Iyal Isai Nataka Manram, an autonomous body entirely financed by the State Government is doing valuable work in fostering the arts of dance, drama and music. It plays host to international troupes visiting Tamil Nadu under the Cultural Exchange Programme of the Government of India and also Cultural troupes from other states. It encourages the production of original plays, and sponsors the visits of cultural troupes from Tamil Nadu to other States.

1977 ஆகஸ்ட் 23]

2. An important activity of the Manram is the encouragement of talented Artistes. The Manram selects every year talented Artistes in Vocal Music, Violin, Mridangam, Nadaswaram, Flute, Dance, Harikatha Kalakshepam through an audition and extends grants for conducting performances by those artistes with a view to introduce them to the public. Since 1963, more than 600 artistes have so far been benefited under this Scheme. About Rs. 30,000 is spent for this purpose every year. Since 1960 the Manram has been giving the Kalaimamani award to outstanding Artistes including such artistes in folk-arts. During the last 15 years, the Manram has given awards to about 372 artistes in music, dance, drama, film and folk arts. Since 1975, the Manram has been presenting every year cash prizes (Porkizhi) of Rs. 1,000 each to ten artist among those who have won Kalaimamani awards. These prizes are given from the interest on the contribution of Rs. 1 lakh made for this purpose from the Chief Minister's Relief Fund.

3. In order to preserve the rich traditions of our music and drama for posterity and to benefit artistes from foreign countries, research, scholars and students, the Manram records on tapes the musical renderings of eminent musicians and also traditional dramas rendered by accredited dramatic troupes. The Manram has thus built up a rich collection of such tape recordings.

Pension to Indigent Artistes.

4. Under this scheme, about 574 artistes who are in indigent circumstances are receiving a monthly pension of Rs. 75 p.m. This pension is given for a period of 3 years in the first instance but renewals for periods of 3 years at a time are admissible, if the artistes still continue to be indigent. When an indigent artistes dies, his widow can get the pension till her death, subject to renewals at 3 yearly intervals, with reference to her financial status. About Rs. six lakhs is spent every year on payment of these pensions. Provision has been made in 1977-78 for covering 70 more artists.

Ovium Nun Kalai Kuzhu.

5. The Tamil Nadu Ovium Nun Kalai Kuzhu, another autonomous body (under the Chairmanship of the Education Minister) is in-charge of fostering the development of the visual and plastic arts. It gets an annual grant of about Rs. 1 lakh and utilises the amount to hold Art Exhibitions (and give cash awards to best entries), give grants to Arts Institutions; and award Scholarships (Rs. 150 per month for 10 months) to talented young artists.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

Archives and Museums.

6. The Tamil Nadu Archives possesses one of the richest collection of Government records in South Asia it serves as a centre for historical research and also caters to the needs of administration. The records date back to more than three centuries. Efforts are under way to modernize the working of the Archives with additional staff and equipments.

7. The Tamil Nadu Council of Historical Research constituted in 1973 is encouraging those who have the competence and ability to write a connected account of the various aspects of life in the South by providing them with necessary facilities and a suitable environment for research. Four fellowships available for 2 years are being granted every year to encourage such research, besides an annual contingent grant of Rs. 5,000 to each fellow.

8. The Gazetteer Unit for revising and rewriting the District Gazetteers is also functioning under the control of the Commissioner of Archives and Historical Research.

9. The Government museums at Madras and Pudukkottai which contain rare specimens of sculptures, wood carvings and paintings, besides rich collections in the fields of archaeology, anthropology and the natural sciences, have proved immensely popular with the public and research scholars alike. Popular lectures and exhibitions on scientific subjects are being conducted by the Museums.

Jawaharlal Nehru Bal Bhavan.

10. A "Jawaharlal Nehru Bal Bhavan" is being established at Madras utilising the contribution of Rs. 16 lakhs received from the Jawaharlal Nehru Memorial Fund (being the 40 per cent share of the collections realised by the Fund from this State). It will be an Educational-cum-recreational centre, providing facilities for young children to develop their latent talents in art, music, dance, etc., The preliminary work for setting up the Bhavan is now being attended to.

Tamil Nadu Arasu Isai Kalloori.

11. The Tamil Nadu Arasu Isai Kalloori, which has a strength of about 207 students and 21 eminent musicians on the teaching faculty, offers courses in vocal and instrumental music and Bharatha Natyam. The College has acquired all-India reputation, and students from several other States and from foreign countries are studying in the college. Evening classes (Vocal, Violin and Veena) are run at two centres in Madras City, to encourage music loving, working girls and house-wives and men.

1977 ஆகஸ்ட் 23]

Public Libraries.

12. Tamil Nadu is one of the few States in India, which have enacted a Library Act and are giving continuous support to the Public Library movement. The Connemara Public Library is the State Central Library. There are now 13 District Central Libraries, one for each Revenue District except Pudukkottai and Kanyakumari, and 1,442 Branch Libraries (The Local Library Authority for Pudukkottai district is to be formed. The Public Libraries Act has not yet been extended to the Kanyakumari district). About 3,000 persons are on the rolls of the Library establishment. The Local Library Authorities have introduced special Library services like Mobile Libraries.

13. The Library funds consist mainly of the Library Cess collected on house-tax and property-tax at the rate of 5 paise per rupee. The Local Library authorities get about Rs. 70 to Rs. 75 lakhs as Library Cess every year. All Local Library authorities, except the one in Madras get from the Government a matching contribution equal to the Library Cess collected. From 1973-74, 25 per cent of such matching grants are paid in the form of books. Besides this, for libraries opened under Plan Schemes are given separate grants by the Government. From 1973-74, 50 per cent of such plan grants are given in the form of books. The total expenditure of the Government on Public Libraries during 1977-78 will be of the order of Rs. 79 lakhs.

14. There is a separate Director of Public Libraries from 1st August 1972. The Government constituted a five man Committee to examine the present set up of the Library Service in Tamil Nadu and suggest methods of reorganising and improving it. The Committee submitted its report in October 1974. The various recommendations of the Committee were examined in detail. In pursuance of one of its recommendations a separate full-time District Library Officer has been appointed for each Local Library authority, from December 1976 (Before that the District Educational Officers were taking care of the Local Library Authorities also, as Secretaries of the Authorities, in addition to their normal duties). The District Library Officer is also the Secretary of the Local Library Authority with full financial and administrative powers. These officers were appointed from the category of Grade I Librarians of the Local Library Authorities. They will form part of the Directorate of Public Libraries. The Committee has also made certain other recommendations for a thorough reorganisation of the Library service in Tamil Nadu, some of which involve major amendments to the Tamil Nadu Public Libraries Act, 1948. Those recommendations are under active consideration.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

Saraswathi Mahal Library, Thanjavur.

15. The Thanjavur Maharaja Serfoji's Saraswathi Mahal Library is a premier institution, containing valuable manuscripts—30,377 in Sanskrit, 2,081 in Tamil, 2,911 in Marathi, and 778 in Telugu, besides books 6,682 in Sanskrit, 5,551 in Tamil, 10,244 in English and some more in other languages. Its main function is to preserve the rare manuscripts and books, catalogue them, and publish the manuscripts in a proper manner.

16. Recently, a Committee constituted by the Government of India has visited the Library and assessed the financial requirements for the further development of the Library in the Fifth and Sixth Five-year Plan periods. It is hoped that the Library will shortly be getting adequate funds for intensifying its activities.

Archaeology :

17. The Department of Archaeology has been maintaining a steady tempo of activity. It is now preserving important historical monuments of the state and restoring them in various parts of Tamil Nadu. Some outstanding buildings like the Tirumalai Naicker Mahal at Madurai, and the Nayak Palace at Thanjavur and the remains of the fort of Veerapandya Kattabommai at Panchalankurichi are protected by the department of Archaeology. The Ramalinga Vilas at Ramanathapuram and the Danish Castle in Tranquebar will be taken up for preservation. Permanent museums will be set up at these places. Loose sculptures and valuable old palm leaf manuscripts will be collected and preserved. A scheme for this purpose will be taken up in four districts in 1977-78.

18. The department is also conducting a village to village survey of inscriptions and is copying epigraphs, deciphering them and publishing them in modern characters. It has completed the survey in Kanyakumari, North Arcot and Dharmapuri districts. It has already brought to light over 500 Hero-stones ranging from 5th Century A.D. to almost modern times and these have been published by the department. The department is also conducting village to village survey of outstanding bronzes in the temples. Photographic documentation of Art pieces is also made.

19. The department also conducts archaeological excavations in ancient sites. So far it has excavated sites like Korkai, the ancient port of the Pandyas, Karur, the ancient Capital of the Cheras, and Vasavasamudram, a Roman settlement at the mouth of the river Palar.

20. The department also owns its own printing press and is publishing all its publications in the departmental press itself. It has so far brought out more than 50 publications both in English and Tamil.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

21. The department has a separate institute where it trains annually Post-Graduate students with M.A. in Tamil, Sanskrit, History, Archaeology or Indian Culture in the technique of copying and studying inscriptions, conducting excavations, besides teaching the history of art and architecture of Tamil Nadu and India.

22. The Central Government has enacted an Act, "The Antiquities and Art treasures Act, 1972" for enforcing a scheme to keep a strict vigil over the smuggling of antiquities and to prevent illegal trade in the priceless art treasures. The Act has come into force all over India from April 1976. Under this scheme, seven Registering Officers with staff have been set up at the various district headquarters assigning one or two districts under each. The expenditure on this Scheme of registration will be met by the Central Government for three years from 1st April 1976.

CHAPTER VI.**TAMIL DEVELOPMENT.**

1. Tamil is a language at once classical and modern. It is a language spoken by about forty millions in India, besides some more millions living in diverse parts of the globe like Srilanka, Malaysia, Mauritius, Fiji Islands, etc. The Government of Tamil Nadu will take a lively interest in promoting Tamil language, literature and culture. The total provision for the promotion of Tamil Language and Literature, in the Budget Estimate for 1977-78 is Rs. 60 lakhs. To mention the more important components—Rs. 40 lakhs will be spent on stipends and book allowances to students studying through the Tamil Medium in Colleges; Rs. 4 lakhs will be spent on bringing out collegiate books in Tamil; Rs. 10 lakhs will be spent on the Directorate of Tamil Development and its activities; and Rs. 6 lakhs will be spent for certain other purposes.

Director of Tamil Development.

2. The Government are anxious that the policy of adopting Tamil as the official language of Tamil Nadu should be implemented with full vigour at all levels. The work of translation of Arts, Codes and Manuals is at an advanced stage. Glossaries of administrative terms and special terms for technical departments are being compiled and published for the use of the departments. Special inspection staff has been sanctioned at the district level to inspect the progress in the adoption of Tamil as the official language. A bibliography of the Tamil books published from 1867 is being compiled and eight volumes covering the period 1867—1910 have already been published. Work on the remaining volumes is in progress.

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

3. An expert committee has been set up to write the authentic history of Tamil Nadu. Two volumes in the series of six volumes have been completed. The first volume on the Prehistoric period has been published already and the second on the Sangam age will be published shortly. The Department is also implementing a scheme for financial assistance to authors for bringing out original books in Tamil.

4. The Government will assist Universities and institutions in other States, to introduce part-time Diploma Courses in Tamil.

5. The Government propose to institute a scheme for giving pension at Rs. 75 per mensem to Tamil Scholars in indigent circumstances and adequate provision will be made for this purpose in the light of demand.

6. An expert Committee will be set up to formulate a programme for translation and publication in Tamil, of books in other languages. Valuable Tamil classics will also be translated and published in other languages.

Tamil Etymological Dictionary.

7. The eminent scholar in Tamil and Dravidian linguistics, Thiru G. Devaneya Pavanar, who is the Director of the Tamil Etymological Dictionary Project, is actively engaged in compiling the "Centamil Corppirappiyal Akaramutali" which is expected to be a comprehensive and definitive work in the field.

International Institute of Tamil Studies.

8. The International Institute of Tamil Studies was established in October 1970 with the object of promoting research in all aspects of Tamil Studies and allied fields with the active co-operation of International Scholars interested in such studies. From 1972, the Institute is publishing a half-yearly research journal—the Journal of Tamil Studies—containing articles written by scholars all over the world. A well-stocked reference library has been set up in the Institute. The Institute gives intensive coaching in Tamil to foreign students with the aid of a language laboratory and audio-visual equipment gifted by UNESCO. The Institute has so far published eight books. It proposes to publish Bibliographies of foreign classics which have been translated into Tamil as well as Tamil Classics which have been translated into English, besides a Social History of the early Tamils and a Companion to Tamil Literature. It also conducts every month popular lectures in Literary theories with special reference to Tamil Literature. The Institute is getting an annual grant of Rs. 3 lakhs from the Government of Tamil Nadu. It is now located in the campus of the Central Institutes of Technology, Adayar

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

and the Government have allotted six acres of land to the Institute near its present location for the construction of a permanent building for the Institute.

APPENDIX I.

STATISTICS OF SCHOOL EDUCATION.

	1965-66 (end of Third Plan).	1968-69 (end of Annual Plans.)	1973-74 (end of Fourth Plan.)	1976-77 (as on 1st August).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(PUPILS IN LAKHS.)				
A. Population of Age Group—				
Age Group 6-11—				
Boys	25.85	26.79	30.45	31.93
Girls	25.64	26.58	29.79	31.23
Total	51.49	53.37	60.24	63.16
Age Group 11-14—				
Boys	11.31	11.72	13.71	14.37
Girls	11.23	11.63	13.40	14.05
Total	22.54	23.35	27.11	28.42
Age Group 14-17—				
Boys	9.33	9.67	11.31	11.86
Girls	9.26	9.60	11.07	11.60
Total	18.59	19.27	22.38	23.46

[1977 ஆகஸ்ட் 8]

APPENDIX I—cont.

STATISTICS OF SCHOOL EDUCATION—cont.

	1965-66 (end of Third Plan).	1968-69 (end of Annual Plans).	1973-74 (end of Fourth Plan).	1976-77 (as on 1st August).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(PUPILS IN LAKHS.)				
B. Number of students enrolled—				
Age Group 6-11—				
Boys	26.37	28.22	30.64	32.02
Girls	18.74	20.96	23.74	25.50
Total	45.11	49.18	54.38	57.52
Age Group 11-14—				
Boys	7.21	8.00	9.10	9.74
Girls	3.45	4.28	5.09	5.76
Total	10.66	12.28	14.19	15.50
Age Group 14-17—				
Boys	3.86	4.30	4.97	5.34
Girls	1.65	2.07	2.42	2.68
Total	5.51	6.37	7.39	8.02

1977 ஆகஸ்ட் 23]

APPENDIX I—cont.

STATISTICS OF SCHOOL EDUCATION—cont.

	1965-66 (end of Third Plan).	1968-69 (end of Annual Plans).	1973-74 (end of Fourth Plan).	1976-77 (as on 1st August.)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(PUPILS IN LAKHS)				
C. Percentage of Enrolment—				
Age Group 6-11—				
Boys	1,02.03	1,05.34	100.6	1,00.3
Girls	73.08	78.85	79.6	81.7
Total	87.61	92.15	90.2	91.7
Age Group 11-14—				
Boys	63.78	68.23	66.3	67.7
Girls	30.72	36.79	37.9	41.0
Total	47.31	52.57	52.3	54.4
Age Group 14-17—				
Boys	41.38	44.48	43.0	44.9
Girls	17.83	21.52	21.8	23.1
Total	26.95	33.05	33.0	34.1
D. Number of Schools—				
Elementary Schools ..	24,641	25,694	26,726	27,306
Higher Elementary Schools	6,065	6,018	5,773	5,730
High Schools (includes Matriculation and Central Schools).	2,234	2,513	2,823	3,020
Total	32,940	34,225	35,322	36,056

[1977 ஆகஸ்ட் 23]

B. Number of Teachers—

Elementary Schools ..	88,173	91,918	1,06,332	1,11,023
Higher Elementary Schools	59,943	62,222	66,843	67,840
High Schools ..	43,574	54,857	65,959	72,831
Total ..	1,96,690	2,08,997	2,39,134	2,51,717

F. Teacher-Pupil Ratio by stage (as on

1st April) —(Excluding Specialist Teachers)—

Primary	36	37	37	36
Middle	31	33	33	40
High	33	32	29	30

APPENDIX II.
STATISTICS OF UNIVERSITY EDUCATION.

[1977 ஆகஸ்ட் 33]

Details.

	1965-66 (end of Third Five- year Plan.		1968-69 (end of Annual Plan Period).		1973-74 (end of Fourth Plan).		1976-77.	
	March 1966.	October 1966.	April 1968.	October 1968.	March 1973.	October 1973.	March 1976.	October 1976.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
F) Number of students who appeared for the S.S.L.C. Examination.	1,46,592	31,327	1,96,272	57,374	1,93,686	30,361	2,25,971	25,301
ii) Number of students who passed S.S.L.C.	75,270	8,128	98,181	11,004	96,503	5,367	1,20,874	6,7
ii) Number of students who entered University.	39,507		59,743		72,646		84,257	
v) Total number of students in								
Gi) Pre-University.	39,507		59,743		72,646		84,257	
(ii) B.A. ..	11,349		28,016		51,698		44,697	
(iii) B.Sc. ..	22,381		33,576		49,057		48,110	
(iv) B.Com. ..	3,050		4,556		14,859		19,195	
(v) Post-Graduate.	2,607		3,624		6,993		7,043	
Total ..	78,894		1,29,515		1,95,253		2,03,302	

1977 ஆகஸ்ட் 18

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
(i) Number of teachers in—							
(i) Government Colleges.	} (Details not available)						
(ii) Aided Colleges							
Total		4,932					
(i) Number of Colleges—							
(i) Government ..		24		55		51	51
(ii) Aided ..		71		93		127	138
Total ..		92		126		178	189

1977 ஆகஸ்ட் 29]

APPENDIX III.

STATISTICS ON TECHNICAL EDUCATION.

	1965-66 (end of Third Plan).	1968-69 (end of Annual Plan period).	1973-74 (end of Fourth Plan).	1976-77
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Number of Engineering—				
Colleges—				
(i) Government ..	3	4	4	4
(ii) Aided	4	3	3	3
(iii) Autonomous ..	5	5	5	5
Total ..	12	12	12	12
Number of Polytechnics—				
(i) Government ..	16	16	19*	19*
(ii) Aided	18	18	19	19
(iii) Autonomous ..	1	1	1	1
Total ..	35	35	39	39
Number of Technical High Schools—				
(i) Government ..	11	11	11	11
(ii) Aided	4	4	3	3
	15	15	14	14
Number of Teachers—				
(i) Engineering Colleges ..	..	..	..	741
(ii) Polytechnics	..	..	..	1,184
(iii) Technical High Schools.	..	..	..	103
Total ..	..	..	..	2,028

* Includes three institutions of Arts and Crafts.

[1977 ஆகஸ்ட் 29]

	1965-66 (end of Third Plan).	1968-69 (end of Annual Plan period).	1973-74 (end of Fourth Plan).	1976-77.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Number of students strength—				
(i) Engineering Colleges.	5,289	7,163	6,706	7,885
(ii) Polytechnics ..	10,526	12,663	10,591	14,131
(iii) Technical High Schools.	1,124	1,304	1,704	2,166
Total ..	16,939	21,100	19,001	24,182

Index to Tamil Nadu Legislative Council Debates

FIFTY-SECOND SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

19th, 20th, 22nd to 24th August 1977.

VOLUME CXLI (NOS. 1 TO 5)

PAGES.

A

BDUL WAHAB, Thiru K. S.—

Policy Note on Agriculture, discussion on ... 250-253,
273

Policy Note on Co-operation, discussion on ... 206

Policy Note on Food, discussion on ... 17-22

Policy Note on Medical and Public Health, discussion
on ... 429-430,
431-433,
435

Policy Note on Progress of Education in Tamil
Nadu, discussion on ... 715-719,
985

Policy Notes on Jails and Justice, discussion on ... 61-63, 77

DJOURNMENT MOTION—

Information re taking up of—given notice of ... 911-912

“ Alai Osai ”, a Tamil Daily, sealing of machinery
and buildings of ... 702-712

A—cont.

AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS RULES, 1962—

Amendments to—, notification laid on the table ... 88

▲ AGRICULTURAL UNIVERSITY ACT, 1971 (TAMIL NADU)—

Addition of "Cocoa Pilot Demonstration Centre at Mangalamcombu" to schedule to—, notification laid on the table ... 764

Addition of "Sub-station for Hill Banana Research of Mangalamcombu" to schedule to—, notification laid on the table ... 764

Policy Note on— laid on the table ... 764

Additions to schedule to—, notification laid on the table ... 988

AGRICULTURE—

Note on—Demands, 1977-78, laid on the table ... 85

Performance Budget, 1977-78, laid on the table ... 85

Policy Note on—, discussion on ... 235-273

AGRI-HORTICULTURAL SOCIETY (MADRAS) —

Question re concessional assignment of land to conduct Agri-Horticultural Exhibition ... 180-184

* ALAI OSAI "—

Adjournment motion re sealing of machinery and buildings of—, a Tamil Daily ... 702-712

ANGLO-INDIAN AIDED SCHOOLS—

See Schools

ANIMAL HUSBANDRY—

Performance Budget, 1977-78, laid on the table ... 764

laid on the table ... 764

APPROPRIATION ACCOUNTS FOR 1973-74—

Laid on the table ... 988

A—Cont.

ARANGANAYAGAM, THE HON. THIRU C.—

Attendees working in laboratory and library of private schools, statement re stoppage of incentive increments to S.S.L.C. holders and recovery of amount already paid ... 9-10, 11

Graduate Teachers, statement re threatened re-trenchment of more than 200—from 3rd August 1977 as ordered by Director of School Education 193, 194

Pasumpon Muthuramalinga Thevar College, Kamuthi, non-payment of salary for last 20 months to staff in—, statement re ... 195-196

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ... 714-715, 972, 973

Teachers of Haji Karutha Rowther Howdia College, Uthamapalayam, Madurai district, statement re non-payment of salary to ... 11-13

Text Books, statement re non-availability of—even one month after reopening of schools ... 712-713

ARIVAZHAGAN, Thiru K.—

Policy Note on Food, discussion on ... 48

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ... 935-948

ASSURANCES COMMITTEE—

See Committees.

ATTENDERS—

S.S.L.C. holders working in laboratory and library in private schools, Minister's attention called to stoppage of incentive increments to and recovery of amount already paid ... 9-11

B

BACKWARD CLASSES—

Performance Budget, 1977-78, laid on the table ... 84

BAKKER, Thiru M. M.—

Policy Note on Agriculture, discussion on ... 255, 266

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ... 967-971, 972-973

Resolution *re* Tamilians in Sri Lanka, incidents of violence in Sri Lanka affecting ... 928-929

BALASUBRAMANIAM, Thiru A.—

Policy Note on Medical and Public Health, discussion on ... 472

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ... 724-729, 730-731, 732-733, 963

BALASUBRAMANIAM, Thiru Ku. Ma.—

Policy Note on Medical and Public Health, discussion on ... 461-466, 470, 472, 500

BOOKS AND PUBLICATIONS—

Text Books, Minister's attention called to non-availability of—even one month after reopening of schools ... 712-713

BUILDINGS PROGRAMME—

Review on—, 1976-77, laid on the table ... 969

BUSINESS OF THE HOUSE—

Revised programme of ... 9

BUTTER—

See Dairy Development Corporation (Tamil Nadu)

Q

CINCHONA DEPARTMENT—

Commercial Budget on—, 1977-78, laid on the table 85

Performance Budget, 1977-78, laid on the table ... 85

Policy Note on—, 1977-78, laid on the table ... 85

COLLEGE(S)—

Pasumpon Muthuramalings Thevar College, Kamuthi, Minister's attention called to non-payment of salary to staff in—for last 20 months 194-196

Teachers of Haji Karutha Rowther Howdia College, Uthamapalayam, Madurai district, Minister's attention called to non-payment of salary to ... 11-13

COMMITTEE ON DELEGATED LEGISLATION—

See Committees.

COMMITTEES—

Assurances Committee—

Presentation of Twenty-sixth Report of ... 914

Twenty-sixth Report of—, laid on the table ... 989

Committee on Delegated Legislation, nomination of Council Members to serve on ... 418-419

Estimates Committee, nomination of Council members to serve on ... 417-418

House Committee, election of Members to ... 192

Privileges Committee, election of Members to ... 7-8

Public Accounts Committee, nomination of Council Members to serve on ... 416-417

Public Undertakings Committee, nomination of Council Members to serve on ... 419

C—cont.

COMMUNITY DEVELOPMENT AND PANCHAYAT DEVELOPMENT—

Demand No. 28, 1977-78 and Finance Supplement,
laid on the table ... 85

COMPTROLLER AND AUDITOR-GENERAL OF INDIA—

Supplementary Report of—for 1973-74 (Civil), laid
on the table ... 988

Report of—for 1973-74 (Civil), laid on the table ... 988

Report of—for 1973-74 (Commercial), laid on the
table ... 988

CO-OPERATION—

Policy Note on—, discussion on ... 200-235

CO-OPERATIVE DEVELOPMENT SCHEMES—

Review of progress made in—during 1976-77, laid
on the table ... 84

COURTS—

Question *re* High Court, Madras, pendency of cases
in ... 186-191

D

DAIRY DEVELOPMENT—

Policy Note on—Department and Milk Supply
Schemes, 1977-78, laid on the table ... 84

DAIRY DEVELOPMENT CORPORATION (TAMIL NADU)—

Accumulation of butter in depot of—at Madurai,
Minister's attention called to ... 912-914

DAMODARAN, Thiru A. R.—

Policy Note on Medical and Public Health, discus-
sion on ... 447-454

Resolution *re* Tamilians in Sri Lanka, incidents of
violence in Sri Lanka affecting ... 923-924

D—cont.

DAMODARAN, Thiru G. R.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil
Nadu, discussion on ... 719-724

DAMS—

Pechipparai and Perunjani—in Kanyakumari district,
Minister's attention called to low water level in
—and resultant hardship to agriculturists ... 413-416

DEPARTMENT OF CORRECTIONAL ADMINISTRATION—

Policy Note on—, 1977-78, laid on the table ... 85

DEPUTY CHAIRMAN—

Adjournment motion *re* "Alai Osai", a Tamil
Daily, sealing of machinery and buildings of ... 702, 704,
708, 709,
710, 711, 712

Business of the House, revised programme ... 9

House Committee, election to ... 192

Information *re*—

Policy Note on Co-operation for 1977-78, non-
furnishing of ... 197, 198,
199, 200

Taking up of Adjournment Motion given notice of ... 911-912
Obituary reference *re* death of Devaraja Mudaliar,
Thiru T. V., former Member of the Council,
Karuthiruman, Thiru P. G., former Leader of the
Opposition, Legislative Assembly and Ramiah,
Thiru V., former Minister ... 1-2

Policy Note on Co-operation, discussion on ... 200, 205

Policy Note on Food, discussion on ... 13-14, 21,
25, 45, 55, 57

D—cont.

DEPUTY CHAIRMAN—cont.

Information *re*—cont.

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ... 759, 948, 953,

959,
960, 961,
962, 963,
964, 966,
987

Policy Notes on Jails and Justice, discussion on ... 67, 71, 72
Privileges Committee, election of Members to ... 7-8

Resolution *re* Tamilians in Sri Lanka, incidents of violence in Sri Lanka affecting ... 914,
916-918,
926, 927,
930-934

Senate of Madras University, election of Members to 8, 911

Statement under Rule 82 of Council Rules *re*—

Plight of Tamilians in Sri Lanka ... 701

DEVARAJA MUDALIAR, Thiru T. V.—

Obituary reference *re* death of—, former Member of the Council ... 1-2

D'MONTE, Thiru D. V.—

Policy Note on Food, discussion on ... 14

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ... 981-983

Policy Notes on Jails and Justice, discussion on ... 58-59

DRAVIDAMANI, Thiru A.—

Policy Note on Co-operation, discussion on ... 214-217

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ... 983-987

E

EDMUND, THE HON. THIRU G. R.—

Information *re* Policy Note on Co-operation for 1977-78, non-furnishing of ... 198

Policy Note on Co-operation, discussion on ... 200,
218-220,
222, 223, 224,
225, 226, 227,
228, 229, 230,
231, 232-233,
234-235

Policy Note on Food, discussion on ... 14, 25,
43-58

EDUCATION—

Collegiate Education, Performance Budget, 1977-78, laid on the table ... 84

Medical Education, Performance Budget, 1977-78, laid on the table ... 519

Policy Note on Progress of—in Tamil Nadu, discussion on ... 84,
714-764,
935-987

Question *re* Secondary Education, change in syllabus and consequential retrenchment of teachers ... 691-694

Technical Education, Performance Budget, 1977-78, laid on the table ... 84

ELECTRICITY BOARD (TAMIL NADU)—

Budget for 1977-78 and Supplementary Financial Statement for 1976-77, laid on the table ... 84

ESTIMATES COMMITTEE—

See Committees

EXAMINATIONS—

Question *re* S.S.L.C. Public Examination, introduction of compartmental system in ... 903-906

F

FINANCE ACCOUNTS FOR 1973-74—	
Laid on the table	988
FIRE SERVICE DEPARTMENT—	
Review on—, 1976-77, laid on the table	989
FISHERIES—	
Note on—Demand, 1977-78, laid on the table ...	85
Performance Budget, 1977-78, laid on the table ...	85
FOOD—	
Policy Note on—, discussion on	13-58
FOOD SITUATION IN TAMIL NADU—	
Policy Note on—, laid on the table	85
FOREST—	
Performance Budget, 1977-78, laid on the table	85
Policy Note on—, laid on the table	85

G

GANAPATHI, THIRU K. S.—	
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	940, 952
Teachers of Haji Karutha Rowthar Howdia College, Uttamapalayam, Madurai district, calling Minister's attention to non-payment of salary to	11
GEORGE KOMAGAN, Thiru—	
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	740-743
GIRLS' HIGH SCHOOL, RASIPURAM—	
See School(s)	
GRADUATE ASSISTANTS—	
See Teachers	

H

HAIJ KARUTHA ROWTHAR HOWDIA COLLEGE—	
See Colleges	
HARIJAN AND TRIBAL WELFARE—	
Performance Budget, 1977-78, laid on the table	85
Policy Note on—, 1977-78, laid on the table ...	85
HOUSE COMMITTEE—	
See Committees	
HOUSING—	
Demand No. 33, 1977-78, laid on the table ...	84
I	
ILAMPARITHI, THIRU—	
Policy Note on Co-operation, 1977-78, discussion on	232
Policy Note on Medical and Public Health, discussion on	516
INAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION (INTO RYOTWARI) ACT, 1963—	
Amendment to Revenue Notification II-1—No. 1061 of 1965, under—, notification laid on the table	519
Amendment to Revenue Department Notification II-1, No. 412 of 1967, dated 12th December 1966, notification laid on the table	83
INDIANS OVERSEAS AND REFUGEES AND EVACUEES—	
Policy Note on—, laid on the table	519
INDUSTRIES—	
Policy Note on—, laid on the table	989
INFORMATION re—	
Non-furnishing of Policy Note on Co-operation for 1977-78	197-200
Taking up of Adjournment Motion given notice of	911-912

I—con).

IRRIGATION—

Pechipparai and Perunjani Dams in Kanyakumari district, Minister's attention called to low water level in—and resultant hardship to agriculturists	413-416
Policy Note on—, laid on the table	989
Question <i>re</i> Minor—Schemes to be taken up during 1977-78 in Ramanathapuram district	911

IRRIGATION AND GROUND WATER—

Performance Budget, 1977-78, laid on the table	989
--	-----

J

JAILS—

Policy Notes on—and Justice, discussion on	58-82
--	-------

JUSTICE—

Policy Note on Administration of—, 1977-78, laid on the table	85
Policy Notes on Jails and—, discussion on	58-82

K

KANYAKUMARI DISTRICT CO-OPERATIVE SPINNING MILL—

Question <i>re</i> expansion of	405-408
---------------------------------	---------

KARUTHIRUMAN, Thiru P. G.—

Obituary reference <i>re</i> death of—, former Leader of the Opposition, Legislative Assembly	1-2
---	-----

KOLANDAIVELU, THE HON. THIRU P.—

Dairy Development Corporation (Tamil Nadu), statement <i>re</i> accumulation of butter in depot at Madurai	912-914
Policy Note on Agriculture, 1977-78, discussion on	235, 262, 267-271, 272, 278

L

LABOUR—

Note on—, laid on the table	84
-----------------------------	----

LABOUR UNION—

Question <i>re</i> policy of “one recognised—for one factory”, acceptance of	409-411
--	---------

LAND REVENUE—

Demand No. 1, laid on the table	85
---------------------------------	----

LEPROSY BEGGARS REHABILITATION PROGRAMME—

Policy Note on—, 1977-78, laid on the table	85
---	----

M

MANICKAM, THIRU P.—

Policy Note on Agriculture, 1977-78, discussion on	241-243
Policy Note on Co-operation, 1977-78, discussion on	212
Policy Note on Medical and Public Health, discussion on	466-469
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	973-980
Policy Notes on Jails and Justice, discussion on	73-74
Resolution <i>re</i> Tamilians in Sri Lanka, incidents of violence in Sri Lanka affecting	929-930

MANOHARAN, THE HON. THIRU K.—

Adjournment motion <i>re</i> “Alai Osai”, a Tamil Daily, sealing of machinery and buildings of	708-709
Eviction from 150 tenements of Kamarajapuram Colony in Madurai, statement <i>re</i>	411-413
Information <i>re</i> Policy Note on Co-operation for 1977-78, non-furnishing of	199
Policy Note on Medical and Public Health, discussion on	192
Statement under Rule 82 of Council Rules <i>re</i> plight of Tamilians in Sri Lanka	698-700, 701-702

*M—cont.***MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—**

Attenders working in laboratory and library of private schools, calling attention to stoppage of incentive increments to S.S.L.C. holders and recovery of amount already paid	9-11
Dairy Development Corporation (Tamil Nadu), calling attention to accumulation of butter in depot at Madurai	912-914
Eviction from 150 tenements in Kamarajapuram Colony in Madurai, calling attention to	411-413
Graduate Teachers, calling attention to threatened retrenchment of more than two hundred—from 3rd August 1977 as ordered by Director of School Education	193-194
Non-payment of salary to teachers of Haji Karatha Rowthar Howdia College, Uttamapalayam, Madurai district, calling attention to	11-13
Pasumpon Muthuramalinga Thevar College, Kamuthi, calling attention to non-payment of salary to staff in—for last 20 months	194-196
Pechipparai and Perunjani dams in Kanyakumari district, calling attention to low water level in—and resultant hardship to agriculturists	413-416
Text-books, calling attention to non-availability of—even one month after reopening of schools	712-713

MEDICAL—

Policy Note on—, laid on the table	519
---	-----

MEDICAL AND PUBLIC HEALTH—

Policy Note on—, discussion on	420-518
---------------------------------------	---------

MEDICAL EDUCATION—

Performance Budget, 1977-78, laid on the table	519
---	-----

*M—cont.***MEDICAL SERVICES AND FAMILY WELFARE—**

Performance Budget, 1977-78, laid on the table	519
---	-----

MINOR INAMS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARD) ACT, 1963—

Appointment of officers to carry out functions and duties assigned to Assistant Settlement Officers under—(G.O. Ms. No. 1103, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 4th July 1977)	83
--	----

MISCELLANEOUS CAPITAL OUTLAY—

Demand No. 56, laid on the table	84
---	----

MOTOR VEHICLES TAX—

Concessional rate of—on Goods Vehicle TMW 1960, notification laid on the table	273
Exemption of vehicles TMW 131, TMW 3629 and TMW 3842 from—, notification laid on the table	82-83
Extension of time for payment of—for quarter ending 30th September 1977 in respect of stage carriages, notification laid on the table	82

MUTHU, THIRU S.—

Policy Note on Agriculture, 1977-78, discussion on	261
Policy Note on Co-operation, 1977-78, discussion on	221
Policy Note on Food, discussion on	25

N**NARAYANASWAMY MUDALIAR, THE HON. THIRU K.—**

Policy Note on Medical and Public Health, discussion on	421
Policy Notes on Jails and Justice, discussion on	58, 72, 75-82

N—cont.

NATIONALISED TRANSPORT AND MOTOR
VEHICLES MAINTENANCE ORGANISATION—

Note on—, 1977-78, laid on the table ... 989

NEELANARAYANAN, THIRU—

Policy Note on Food, discussion on ... 14-17

O

OBITUARY REFERENCE re—

Death of Devaraja Mudaliar, Thiru T. V., former
Member of the Council, Karuthiruman, Thiru
P. G., former Leader of the Opposition, Legisla-
tive Assembly and Ramaiah, Thiru V., former
Minister ... 1-2

'ONE UNION FOR ONE FACTORY'—

See Labour Union

P

PANCHAYAT UNIONS—

Question re officers suspended in Kariappatti Union
of Ramanathapuram district during 1977, number
of—and reasons for suspension ... 910

PANCHAYATS—

Amendment to Rules prohibiting or regulating grant
of licences and permissions by—, notification laid
on the table ... 519

PANCHAYATS ACT, 1958—

Rules relating to Issue and Disposal of Audit
Reports of Panchayat Union Councils, making
of—, notification laid on the table ... 274

Rules relating to Receipts and Expenditure of
Panchayats, amendment to Notification S.R.O.A.
123(a) of 1962, dated 1st February 1962, notifica-
tion laid on the table ... 988

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE
HOUSE—

Agricultural Produce Markets Rules, 1962—

Amendments to—(G.O. Ms. No. 1143, Agri-
culture, dated 17th June 1977) ... 83

Agricultural University Act, 1971 (Tamil Nadu)—

Addition of "Cocoa Pilot Demonstration Centre
at Mangalamcombu" to schedule to—(G.O.
Ms. No. 2014, Agriculture, dated 20th October
1976) ... 764

Addition of "sub-station for Hill Banana
Research at Mangalamcombu" to schedule
(G.O. Ms. No. 845, Agriculture, dated 29th
May 1975) ... 764

Additions to Schedule to—(G.O. Ms. No. 2239,
Agriculture, dated 27th November 1976) ... 988

Agricultural University (Tamil Nadu)—

Fifth Annual Report for 1975-76 ... 84

Fourth Annual Report for 1974-75 ... 83

Sixth Annual Report for 1976-77 ... 84

Agriculture—

Note on—Demands, 1977-78 ... 85

Performance Budget, 1977-78 ... 85

Animal Husbandry—

Performance Budget, 1977-78 ... 764

Appropriation Accounts for 1973-74 ... 988

Backward Classes—

Performance Budget, 1977-78 ... 84

PAGES

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Policy Note on—, 1977-78	84
Buildings Programme, Review on—, 1976-77	988
Cinchona Department—	
Commercial Budget on—, 1977-78	85
Performance Budget, 1977-78	85
Policy Note on—, 1977-78	85
Committees—	
Assurances Committee, Twenty-sixth Report of Community Development and Panchayat Development Demand No. 28, 1977-78 and Finance Supplement	989
Comptroller and Auditor-General of India, Supplementary Report for 1973-74 (Civil)	988
Comptroller and Auditor-General of India, Report for 1973-74 (Civil)	988
Comptroller and Auditor-General of India, Report for 1973-74 (Commercial)	988
Co-operative Development Schemes, review of progress made during 1976-77	84
Dairy Development Department and Milk Supply Schemes, Policy Note on—, 1977-78	84
Department of Correctional Administration, Policy Note on—, 1977-78	85

PAGES

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Education—	
Collegiate Education, Performance Budget, 1977-78	84
School Education, Performance Budget, 1977-78	84
Technical Education, Performance Budget, 1977-78	84
Electricity Board (Tamil Nadu), Budget for 1977-78 and Supplementary Financial Statement for 1976-77	84
Finance Accounts for 1973-74	988
Fire Service Department, Review on—, 1976-77	989
Fisheries—	
Note on—Demand, 1977-78	85
Performance Budget, 1977-78	85
Food situation in Tamil Nadu, Policy Note on—	85
Forest—	
Performance Budget, 1977-78	85
Policy Note on	85
Harijan and Tribal Welfare—	
Performance Budget, 1977-78	85
Policy Note on—, 1977-78	85
Housing—	
Demand No. 33, 1977-78	84

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1962, amendment to Revenue Department notification II-1, No. 1061 of 1965 (G.O. Ms. No. 18, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 5th January 1977)	519
Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963—	
Amendment to Revenue Department Notification II-1 No. 412 of 1967 dated 12th December 1966 (Govt. Memorandum No. 29136/VIII-2/77-2 C.T. & R.E., dated 6th July 1977,	88
Industries, Policy Note on	989
Irrigation, Policy Note on	989
Irrigation and Ground Water, Performance Budget, 1977-78	989
Justice, Policy Note on Administration of—, 1977-78	85
Labour, Note on	84
Land Revenue, Demand No. 1	85
Leprosy Beggars, Rehabilitation Programme, Policy Note on—, 1977-78	85
Medical Education, Performance Budget, 1977-78	519
Medical Services and Family Welfare, Performance Budget, 1977-78	519
Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963—	
Appointment of Officers to carry out functions and duties assigned to Assistant Settlement Officers under—(G.O. Ms. No. 1103, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 4th July 1977)	88

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Miscellaneous Capital Outlay—	
Demand No. 56	84
Motor Vehicles Tax—	
Concessional rate of—on Goods Vehicle TMW 1960 [G.O. Ms. No. 1965, Home (Transport-I), dated 11th July 1977]	273
Exemption of vehicles TMW 131, TMW 3629 and TMW 3842 from—[G.O. Ms. No. 1912, Home (Transport-I), dated 4th July 1977]	82-83
Extension of time for payment of—for quarter ending 30th September 1977 in respect of stage carriages [G.O. Ms. No. 1930, Home (Transport-I), dated 5th July 1977]	82
Nationalised Transport and Motor Vehicles Maintenance Organisation, Note on—, 1977-78.	989
Panchayats, amendment to Rules prohibiting or regulating grant of licences and permissions by [G.O. Ms. No. 1174, Rural Development and Local Administration, dated 8th July 1977]	519
Panchayats Act, 1958—	
Rules relating to Issue and Disposal of Audit Reports of Panchayat Union Councils, making of—(G.O. Ms. No. 1251, Rural Development and Local Administration, dated 26th June 1976)	274
Rules relating to Receipts and Expenditure of Panchayats, amendment to notification No. S.R.O. A-123 (a) of 1962, dated 1st February 1962 (G.O. Ms. No. 2573, Rural Development and Local Administration, dated 31st December 1976)	988
Police, Review on—, 1976-77	989

	PAGES.
<i>P—cont.</i>	
PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE— <i>cont.</i>	
Policy Note on—	
Animal Husbandry,	764
'Indians Overseas and Refugees and Evacuees'	519
Medical	519
Progress of Education in Tamil Nadu	84
Public Health	519
Youth Service Corps	519
Port Department, Performance Budget, 1977-78.	989
Prisons—	
Policy Note on—, 1977-78	85
Prohibition, Report of High Level Committee on stricter enforcement of—in Tamil Nadu headed by Thiru Justice R. Sadasivam	84
Prohibition and Excise Department, review of activities during 1976-77	84
Public Health and Preventive Medicine, Performance Budget, 1977-78	519
Public Works Department, Performance Budget, 1977-78	989
Questions and Answers—	
Unstarred Question No. 1, answer to	989
Sales Tax—	
Exemption of Sri Ramakrishna Math, Mylapore, Madras, from—(G.O. Ms. No. 1110, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 7th July 1977)	89

<i>P—cont.</i>	
PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE— <i>cont.</i>	
Slum Clearance Board (Tamil Nadu)—	
Appointment of Durairaj, Thiru J. T., as non-official member (G.O. Ms. No. 20, Housing, dated 11th January 1977)	518
Resignation of Thiru N. M. Manivarma, Thiru K. S. G. Haja Shereef and Thiru J. T. Dorairaj as members of—accepted (G.O. Ms. No. 385, Housing, dated 13th May 1977)	274
Social Welfare—	
Performance Budget, 1977-78	85
Policy Note on—, 1977-78	85
Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls (Tamil Nadu) Rules, 1958—	
Amendment to—(G.O. Ms. No. 95, Social Welfare, dated 28th January 1977)	273
Tamil Nadu State Co-operative Bank Limited—	
Notes on working of	274
Tamil Nadu Co-operative Marketing Federation Limited—	
Pamphlet on	274
Tamil Nadu Co-operative State Land Development Bank Limited—	
Pamphlet on	274
Town and Country Planning Act, 1971—	
Variations to Egmore—Harrington Road Area Town Planning Scheme of Madurai City sanctioned in Rural Development and Local Administration Department Notification No. II (2)/70, dated 15th December 1969 (G.O. Ms. No. 895, Rural Development and Local Administration, dated 18th May 1977).	273-274

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Town and Country Planning Act, 1971—cont.

Variations to Mylapore Eastern Section Area Town Planning Scheme of Madras City sanctioned in late Public Health Department Notification No. 913, dated 17th November 1939 (G.O. Ms. No. 881, Rural Development and Local Administration, dated 16th May 1977)

274

Water-supply—

Supplement to Sewerage and—, (Demand No. 19), 1977-78

85

PECHIPPARAI AND PERUNJANI DAMS—

See Dams

POLICE—

Review on—, 1976-77, laid on the table

989

POLICY NOTE ON—

Administration of Justice, 1977-78, laid on the table

85

Agriculture, discussion on

235-273

Animal Husbandry, laid on the table

764

Backward Classes, 1977-78, laid on the table

84

Cinchona Department, 1977-78, laid on the table.

85

Co-operation, discussion on

200-235

Dairy Development Department and Milk Supply Schemes, 1977-78, laid on the table

84

Food, discussion on

13-53

Food situation in Tamil Nadu, laid on the table

85

Forest, laid on the table

85

"Indians Overseas and Refugees and Evacuees", laid on the table

519

P—cont.

POLICY NOTE ON—cont.

Industries, laid on the table

989

Information re, non-furnishing of—Co-operation, 1977-78

197-200

Irrigation, laid on the table

989

Leprosy Beggars' Rehabilitation Programme, 1977-78, laid on the table

85

Medical, laid on the table

519

Medical and Public Health, discussion on

420-518

Prisons, 1977-78, laid on the table

85

Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on

714-764

Progress of Education in Tamil Nadu, laid on the table

84

Public Health, laid on the table

519

Social Welfare, 1977-78, laid on the table

85

Youth Service Corps, laid on the table

519

POLYTECHNICS—

Question re Junior Instructor in Chemistry in Government—, revision of minimum qualification for post as Master's Degree in Chemistry.

135-136

PORT DEPARTMENT—

Performance Budget, 1977-78, laid on the table.

989

PRISONS—

Policy Note on—1977-78, laid on the table

85

PRIVILEGES COMMITTEE—

See Committees

P—cont.

PROHIBITION—

Report of High Level Committee on stricter enforcement of—in Tamil Nadu headed by Thiru Justice R. Sadasivam, laid on the table ... 84

PROHIBITION AND EXCISE DEPARTMENT—

Review of activities of—during 1976-77, laid on the table ... 84

PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE—

See Committees

PUBLIC HEALTH—

Policy Note on—, laid on the table ... 519

PUBLIC HEALTH AND PREVENTIVE MEDICINE—

Performance Budget, 1977-78, laid on the table ... 519

PUBLIC WORKS DEPARTMENT—

Performance Budget, 1977-78, laid on the table ... 989

Q.

QUESTIONS AND ANSWERS—

Balaraman, Thiru L.—

Question re Veeranam Project, estimate for— for supply of drinking water to Madras City ... 696-698

D'monte, Thiru D. V.—

Question re indigent grants to poor boys in Anglo-Indian aided schools, restriction up to Sixth Standard ... 907-910

Ganapathi, Thiru K. S.—

Question re—

Aided Girls' High School, Rasipuram, Salem district, drawal of staff grant by false representation ...

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Ganapathi, Thiru K. S.—cont.

Question re—cont.

Polytechnics, revision of minimum qualification for post of Junior Instructor in Chemistry in Government—as Master's Degree in Chemistry ... 185-186

Record Clerks in Aided High Schools, grant of Selection Grade scale of pay to ... 6-7

S.S.L.C. Public Examinations, introduction of Compartmental System ... 903-906

Secretarial Assistants teaching Secretarial subjects in Government High Schools in Pudukkottai district, number of ... 408-409

Sankaralingam, Thiru M.—

Question re—

Graduate Assistants of Government High Schools, merger of "A" and "B" Wings among ... 184-185

Kanyakumari District Co-operative Spinning Mill, expansion of ... 405-408

Technical University, opening of ... 694-696

Santosham, Thiru D.—

Question re Youth Service Corps Volunteers, hunger strike from 25th May 1977 demanding permanent employment ... 2-5

Thangapandian, Thiru V.—

Question re—

Agri-Horticultural Society, Madras, concessional assignment of land to—to conduct Agri-Horticultural Exhibition ... 180-181

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thangapandian, Thiru V.—cont.

Question re—cont.

High Court, Madras, pendency of cases in ...	186-191
Labour Union, acceptance of policy of one recognised—for one Factory ...	409-411
Minor Irrigation Schemes to be taken up during 1977-78 in Ramanathapuram district ...	911
Officers suspended in Kariappatti Union of Ramanathapuram district during 1977, number of—and reasons for suspension ...	910
Secondary education, change in syllabus and consequential retrenchment of teachers ...	691-694
Unstarred Question No. 1—	
Answer to—, laid on the table ...	989

R

Raghavanandam, THE HON. THIRU S.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ...	730, 731
	961

Rajagopal, Thiru C. V.—

Information re—Policy Note on Co-operation, 1977-78, non-furnishing of ...	200
Policy Note on Co-operation, 1977-78, discussion on ...	205-206, 207-210, 211, 212, 223, 228

R—cont.

RAJAGOPAL, THIRU C. V.—cont.

Policy Note on Medical and Public Health, discussion on ...	421, 464, 469-474, 518
---	---------------------------

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ...	761, 947, 962, 968-969
---	------------------------------

Resolution re Tamilians in Sri Lanka, incidents of violence in Sri Lanka affecting ...	924-926
--	---------

RAJA MOHAMMED, THE HON. THIRU K.—

Adjournment motion re "Alai Osai", a Tamil Daily, sealing of machinery and buildings of ...	709, 704-708 709, 710
---	-----------------------------

Committee on Delegated Legislation, nomination of Council Members to serve on ...	418-419
---	---------

Estimates Committee, nomination of Council Members to serve on ...	417-418
--	---------

Information re taking up of Adjournment Motion given notice of ...	912
--	-----

Public Accounts Committee, nomination of Council Members to serve on ...	416-417
--	---------

Public Undertakings Committee, nomination of Council Members to serve on ...	419
--	-----

Resolution re Tamilians in Sri Lanka, incidents of violence in Sri Lanka affecting ...	915-916
--	---------

RAMACHANDRAN, THE HON. THIRU M. G.—

Policy Note on Medical and Public Health, discussion on ...	490, 494-517
---	-----------------

RAMACHANDRAN, THE HON. THIRU S.—

Information re Policy Note on Co-operation, 1977-78, non-furnishing of ...	199
--	-----

R—cont.

RAMACHANDRAN, THE HON. THIRU S.—cont.

Pechipparai and Perunjani dams, statement <i>re</i> low water level in—and resultant hardship to agriculturists	413-416
---	---------

RAMAIAH, THIRU V.—

Obituary reference <i>re</i> death of—, former Minister	1-2
---	-----

RAMAKRISHNA THEVAR, THIRU S.—

Policy Note on Agriculture, 1977-78, discussion on	253-254, 255-257 266
Policy Note on Co-operation, 1977-78, discussion on	201-205
Policy Note on Medical and Public Health, discussion on	475-480, 483
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	757-764

RECORD CLERKS—

Question <i>re</i> Selection Grade scale of pay to—in Aided High Schools, grant of	6-7
--	-----

RESOLUTION *RE*—

Tamilians in Sri Lanka, incidents of violence in Sri Lanka affecting	914-924
--	---------

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—

Adjournment Motion *re*—

Sealing of machinery and buildings of "Alai Osai", a Tamil Daily—Consent to raising of the matter withheld after the statement of the Leader of the House	702, 711
---	----------

S

SAKTHI MOHAN, THIRU R.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	924-925
---	---------

S—conts

SAKTHI MOHAN, THIRU R.—cont.

Resolution <i>re</i> Tamilians in Sri Lanka; incidents of violence in Sri Lanka affecting	926-928
---	---------

SALES TAX—

Exemption of Sri Ramakrishna Math, Mylapore, from—, notification laid on the table	85
--	----

SANKARALINGAM, THIRU M.—

Assurances Committee, presentation of Twenty-sixth Report of	914
--	-----

Attendees working in laboratory and library of private schools, calling Minister's attention to stoppage of incentive increments to S.S.L.C. holders and recovery of amount already paid	9, 10, 11
--	-----------

Graduate Teachers, calling Minister's attention to threatened retrenchment of more than 200—from 3rd August 1977 as ordered by Director of School Education	193, 194
---	----------

Pechipparai and Perunjani Dams in Kanyakumari district, calling Minister's attention to low water level in—and resultant hardship to agriculturists	413-416
---	---------

Policy Note on—

Agriculture, 1977-78, discussion on	257-261, 262, 272
Co-operation, 1977-78, discussion on	225, 227, 233-234
Food, discussion on	22, 38-43, 52, 53-54
Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	731

Resolution <i>re</i> Tamilians in Sri Lanka, incidents of violence in Sri Lanka affecting	918-921
---	---------

Statement under Rule 82 of Council Rules <i>re</i> Plight of Tamilians in Sri Lanka	701
---	-----

S—cont.

SANKARALINGAM, THIRU M.—cont.

Text books, calling Minister's attention to non-availability of—one month after re-opening of schools ... 712-713

SANTOSHAM, THIRU D.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ... 744-749

SATHIAVANI MUTHU, THIRUMATHI—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ... 953-961

SCHOOL(S)—

Question re—

Aided Girls' High School, Rasipuram, Salem district, drawal of staff grant by false representation ... 6

Graduate Assistants of Government High Schools, merger of 'A' and 'B' wings among ... 184-185

Indigent grants to poor boys in Anglo-Indian Aided—, restriction up to Sixth Standard ... 907-910

SECRETARIAL ASSISTANTS—

See Teachers

SLUM CLEARANCE BOARD (TAMIL NADU)—

Appointment of Durairaj, Thiru J. T., as member of—, notification laid on the table ... 513

Resignation of Thiru N. M. Manivarma, Thiru K. S. G. Haja Shareef and Thiru J. T. Durairaj as members of—accepted, notification laid on the table ... 274

SOCIAL WELFARE—

Performance Budget, 1977-78, laid on the table ... 35

Policy Note on—, 1977-78, laid on the table ... 35

S—cont.

STATEMENT UNDER RULE 82 OF COUNCIL RULES re—

Plight of Tamilians in Sri Lanka ... 698-702

SUPPRESSION OF IMMORAL TRAFFIC IN WOMEN AND GIRLS (TAMIL NADU) RULES, 1958—

Amendment to—, notification laid on the table ... 273

WAMINATHAN, THIRU G.—

Policy Note on—

Agriculture, 1977-78, discussion on ... 236, 238, 243-250, 254, 267, 269, 271

Co-operation, 1977-78, discussion on ... 210, 211, 222, 227

Food, discussion on ... 18, 19, 31-38, 42, 48, 49, 50, 53, 54, 55

Jails and Justice, discussion on ... 73, 80

Medical and Public Health, discussion on ... 420, 430, 431, 435-447, 518

Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ... 715, 730, 731

... 945, 947, 948, 959, 965, 966

Resolution re Tamilians in Sri Lanka, incidents of

S—cont.

SWAMINATHAN, THIRU G.—cont.

Teachers of Haji Karutha Rowthar Howdia College, Uttamapalayam, Madurai district, calling Minister's attention to non-payment of salary to	13
---	----

T

TAMILIANS IN SRI LANKA—

Resolution re incidents of violence in Sri Lanka affecting	914-934
---	---------

Statement under rule 82 of Council Rules re plight of	698-702
--	---------

TAMIL NADU CO-OPERATIVE MARKETING FEDERATION LIMITED—

Pamphlet on—, laid on the table	274
--	-----

TAMIL NADU CO-OPERATIVE STATE LAND DEVELOPMENT BANK LIMITED—

Pamphlet on—, laid on the table	274
--	-----

TAMIL NADU STATE CO-OPERATIVE BANK LIMITED—

Notes on working of—, laid on the table	274
--	-----

TEACHERS—

Graduate—, Minister's attention called to threatened retrenchment of more than two hundred—from 3rd August 1977 as ordered by Director of School Education	183-184
---	---------

Question re—

Graduate Assistants of Government High Schools, merger of 'A' and 'B' wings among	184-185
--	---------

Junior Instructor in Chemistry in Government Polytechnics, revision of minimum qualification for post as Master's Degree in Chemistry	185-186
--	---------

T—cont.

TEACHERS—cont.

Question re—cont.

Retrenchment of—consequent on revision of syllabus of secondary education	691-694
--	---------

Secretarial Assistants teaching Secretarial subjects in Government High Schools in Pudukkottai district, number of	408-409
---	---------

Teachers of Haji Karutha Rowthar Howdia College, Uthamapalayam, Madurai district, Minister's attention called to non-payment of salary to	11-13
--	-------

MANGAPANDIAN, THIRU V.—

Adjournment motion re "Alai Oasi" Tamil Daily, sealing of machinery and building of	711
--	-----

Dairy Development Corporation (Tamil Nadu) calling Minister's attention to accumulation of butter in Depot at Madurai	912, 914
--	----------

Eviction from 150 tenements in Kamarajapuram Colony in Madurai, calling Minister's attention to	411-413
--	---------

Information re taking up of adjournment motion given notice of	911-912
---	---------

Pasumpon Muthuramalinga Thevar College, Kamuthi, calling Minister's attention to non-payment of salary to staff in—for last 20 months	194-196
--	---------

Policy note on—

Agriculture, discussion on	236-238, 239-241, 256, 272
-----------------------------------	----------------------------

Co-operation, discussion on	205, 206, 208
------------------------------------	---------------

Medical and Public Health, discussion on	420, 421-423, 434
---	-------------------

T—cont.

THANGATANDIAN, THIRU V.—cont.

Policy Note on—cont.

Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ... 733-740
946, 964

Text Books, calling Minister's attention to non-availability of—one month after re-opening of schools ... 713

THOMAS, THIRU P. R.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ... 750-757

TOWN AND COUNTRY PLANNING ACT, 1971—

Variations to Egmore-Harrington Road Area Town Planning Scheme of Madras City sanctioned in Rural Development and Local Administration Department, Notification No. II (2)/70, dated 15th December 1969, notification laid on the table ... 273-274

Variations to Mylapore Eastern Section Area Town Planning Scheme of Madras City sanctioned in the late Public Health Department, notification No. 913, dated 17th November 1939, notification laid on the table ... 274

U

UNIVERSITIES—

Agricultural University (Tamil Nadu)—

Fifth Annual Report for 1975-76, laid on the table ... 84

Fourth Report for 1974-75, laid on the table ... 83

Sixth Annual Report for 1976-77, laid on the table ... 84

Madras University, election of Members to Senate of ... 8, 911

Question re Technical University, opening of a ... 694-696

V

EERANAM PROJECT—

Question re Estimate for—supply of drinking water to Madras City ... 696-698

EERAPPAN, THE HON. THIRU R. M.—

Policy Note on Agriculture, 1977-78, discussion on ... 266

Policy Notes on Jails and Justice, discussion on ... 66, 67
19

EERASAMY, THIRU Arcot N.—

Adjournment motion re “Alai Osai”, a Tamil Daily, sealing of machinery and buildings of ... 702-703,
704,
708, 709
710

Information re Policy Note on Co-operation for 1977-78, non-furnishing of ... 197, 198,
199

Policy Note on—

Co-operation, discussion on ... 210, 220,
221
222, 223,
225
229, 230,
231

Food, discussion on

24-25,
45, 46,
57

Jails and Justice, discussion on ... 63-73,
80, 81

Medical and Public Health, discussion on ... 433, 480,
515,
516-517

Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on ... 960-962

V—cont.

VENKATESWARA DIKSHIDAR, THIRU Y.—

Adjournment motion *re* "Alai Osai", a Tamil
Daily, sealing of machinery and buildings of ... 711

Policy Note on—

Food, discussion on ... 19, 26-30,
37, 46, 48,
50, 56

Medical and Public Health, discussion on ... 455-461,
473
493

Jails and Justice, discussion on ... 59-61

Resolution *re* Tamilians in Sri Lanka, incidents of
violence in Sri Lanka affecting ... 922-923

VICE-CHAIRMAN (THIRU K. Arivazhagan)—

Policy Note on—

Agriculture, 1977-78, discussion on ... 235, 236,
253
266, 279

Co-operation, 1977-78, discussion on ... 227, 228,
230,
232, 233,
235

Progress of Education in Tamil Nadu, discussion
... 730, 731,
732,
738, 970,
971,
972, 974

VICE-CHAIRMAN (THIRU V. Thangapandian)—

Policy Note on Co-operation 1977-78, discussion

WATER-SUPPLY—

Supplement to Sewerage and—, 1977-78 (Demand
No. 19), laid on the table ... 35

Y

YOUTH SERVICE CORPS—

Policy Note on—, laid on the table ... 519

Question *re* hunger strike by—volunteers from 25th
May 1977 demanding permanent employment ... 2-5

Y 211, 32 'N77
N78-1413)

